

గ్రంథములకు :

అ కు రా తి చ ల మ య్య.

శాంతినిలయ గ్రంథమాల,

కా కి నా డ.

రాజమహేంద్రవరమున

బాక్సు ముద్రణాలయమునందును

మెజిస్ట్రేట్ ముద్రాణాలయమునందును

ము ద్రి త ము.

మ హాత్మా గాంధీ జీ
జీవనవేదము

700 పుటలు

వెల రు. 8-0-0 లు

రాష్ట్ర పతి

డాక్టరు శ్రీ పట్టాభి సీతారామయ్యగారి

ఆమూల్యాభిప్రాయము

19 క్యానింగ్ లేన్,

న్యూఢిల్లీ,

5-2-1949.

ఆర్యా.

మీరు వంపిన “మహాత్ముని జీవనవేదము” అను
పుస్తకము అందినది. మహాత్ముని జీవితము, మహావాక్య
ములు చిరసంస్మరణీయములు. చిరకాలము ఆంధ్రదేశము
నకు వినియోగించు యీ ప్రచురణ అందజేసినందుకు
యెంతయో కృతజ్ఞులము.

చిత్త గించవలెను,

(సం) పట్టాభి సీతారామయ్య.

ని వే ద స

—౦:—

స్త్రీలు, పురుషులు, పిన్నలు, పెద్దలు, బాలురు, బాలికలు, విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు, అందరును సులభముగా మహాత్మాజీమాహాత్మ్యమును గ్రహించవలె నను ఉద్దేశముతో నేను ఈ గ్రంథమును తయారు చేసితిని. ఆ మహానుభావుని మహత్తర జీవితమును అందరును పారాయణము చేయవలసివచ్చింది. దీనిలో భాషావిషయక భ్రమప్రమాదములు, రచనా నైపుణ్యలోపములు, శైలివిషయక శైథిల్యము, వ్యాకరణ వ్యతిక్రమములు అనేకము లుండవచ్చును. అవి అన్నియు క్షంతవ్యములు. ఆమహామానవుని మాహాత్మ్యమును సుబోధ్యముగ కీర్తించుటయే యీ గ్రంథరచన యొక్క ప్రధానోద్దేశము.

ఈగ్రంథముద్వారా నాకు అనేకవిధముల సహాయము చేసిన వారందరికిని నాహృదయపూర్వక నమస్కృతుల నర్పించుచున్నాను.

మా 'శాంతినిలయ గ్రంథమాల' లో మహారాజ పోషకులుగా, రాజపోషకులుగా, పోషకులుగా, చండాదారులుగా చేరి యిట్టి ఉత్తమగ్రంథముల ముద్రణకు తోడ్పడిన ఉదారగుణసంపన్నులకును, తమస్నేహితుల ననేకవిధముల

ప్రోత్సాహపెట్టి యీ పట్టికయందుగల అనేకమందిని రాజ
పోషకులనుగా చేర్పించినవారును, ఆయన నామమెరుగక
ఆయన గుణగణములకు, సేవాపరాయణత్వమునకు, పగోప
కారపరాయణత్వమునకు, కార్యదీక్షోపరత్వమునకు ప్రజలచే
'స్వాములవారు' అని పిలువబడుచున్న మదీయ అగ్రసోధ
కులగు శ్రీరంగనాయకులుగారికి నాహృదయపూర్వకనమస్సు
లర్పించుచున్నాను.

ఈగ్రంథమును అల్పకాములలో ముద్రించి యిచ్చిన
బాక్సు ముద్రాణాలయాధిపతులకును, మెజిస్ట్రేట్ ముద్రాణ
లయాధిపతులకును నా కృతజ్ఞత తెలుపుచున్నాను.

ప్రకాశకుడు.

మ హా త్మ ని స్వ ప్న ము

ఏ భారతదేశములో దరిద్రతమప్రిజలుకూడ యీ దేశము తమదేశమనియు, ఈ దేశములో క్రియాశీలమైన, మహత్తరమైన సత్తాగలదనియు, మానవులవలె జీవించుటకు శాశ్వతగౌరవము, అధికారము గలదనియు తలంపగలగో అట్టి భారతదేశమును నిర్మింపగోరుచున్నాను. ఈ భారతదేశములో ఉచ్చ, నీచములైన శ్రేణులుండవు. సకలమతములవారును అన్నదమ్ములవలె, కలసిమెలసి వసింపగలరు. ఈ భారతదేశము అస్పృశ్యతాభిశాపము నుండి విముక్తమగును. మద్యరూపాభిశాపము అచ్చటనుండి అదృశ్యమైపోవును. ఇచ్చట స్త్రీలుకూడ పురుషులవలె సమానాధికారమును పొందుదురు.

మనము ప్రపంచప్రజలతో శాంతియుతముగా నడచుచుందుము. మనము శత్రువుయెడలకూడ కోపము చూపించక, ప్రశాంతమనస్సుతో తీర్చుచెదము. మనము ఒకరిని పీడింపము. మనము పీడితులము కావలదు. మనసైన్యము నాధ్యమైనంతవరకు తక్కువగా నుండవలయును.

ఏ యే కార్యములు భారతదేశములో కోటానుకోట్ల ప్రజలకు విరుద్ధమైనవి కావో, విదేశస్వదేశము లనుభేదము లేకుండా వాటిని సంరక్షించుకొనుచుండవలయును. నేను వ్యక్తిగతముగా స్వదేశవిదేశము లనుభేదములను సృష్టించుటకు పరమ ఏహ్యభావము ననుభవించుచుందును.

ఇట్టి భారతదేశమే నాస్వప్నము.

అంకితము

—0:—

విశ్వప్రపంచమున సూర్యచంద్రులను మహా తరళి క్తి
ద్వయము మహాజ్వలములు. మానవప్రపంచమున మహా
తరళి క్తి సంపన్నులగు వ్యక్తు లిరువురు — రవీంద్ర, కరం
చంద్రులు. సూర్యచంద్రుల శక్తు లెట్టివో, రవీంద్ర కరం
చంద్రుల శక్తు లట్టివే. సూర్యుని తేజము అంధకారగహ్వర
మును భేదించుకొని పోయి జ్యోతిర్మయము గావించును.
చంద్రుని ప్రకాశంత కాంతులు తన్మయత్వమును కలిగించి
తద్గతచిత్తులను గావించుకొనును. రవీంద్రుని తేజోమయభావ
ములచే మానవుల హృదయాంధకారము పటాపంచ లగు
చుండును. కరంచంద్రుని తపోమయజీవిత, ప్రకాశంత కాంతు
లచే మానవులు తన్మయులై తద్గతజీవులగుచుండురు. మానవ
ప్రపంచమున కీ యుభయజ్యోతులు సూర్యచంద్రులవలె అమ
రములు. నిత్యసూతనములు. అట్టి మహామానవుల పవిత్ర
స్మృతికి భక్తి పురస్కరముగా

మహాత్మాజీ జీవనవేదము

స మ ర్పిత ము.

కృతజ్ఞత

—:౦:—

ఈదిగువ నుదహరించిన గ్రంథముల ననుసరించి నేను ఈ 'జీవన వేదమును' తయారుచేసితిని. ఆయాగ్రంథకర్తలకు నాహృదయపూర్వక కృతజ్ఞతను నివేదించుకొనుచున్నాను—

1	Great Thoughts of Mahatmaji.	} ఇంగ్లీషు
2	Mahatmaji and the depressed Humanity.	
3	Gandhiji.	
4	మహామానవ మహాత్మా గాంధీ	} బెంగాలీ
5	గాంధీజీ నిగ్రహించుట	
6	అంతిమమున గాంధీజీ	
7	గాంధీజీ శాంతియాత్ర	
8	గాంధీజీ అగ్నిపరీక్ష	
9	మృత్యుంజయ గాంధీజీ	
10	కలియుగ దధీచి	
11	ఆత్మచరిత్ర	తెలుగు

జాతీయగీతము

1 జనగణ మన అధినాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా!
 పంజాబ సింధు గుజరాటమరాఠా ద్రావిడ ఆంధ్ర వంగ,
 వింధ్యహిమాచల యమునా గంగా ఉచ్చలబల ధితరంగ;
 తవ శుభనామె జాగె తవ శుభ ఆశీస్ మాగె,

గాహె తవ జయగాదా!

జనగణ మంగళదాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా!
 జయహే, జయహే, జయహే, జయ జయ జయ
 జయహే॥

2 అహరహ తవ ఆహ్వానప్రచారిత శునితవ ఉదారవాణి;
 హిందు బౌద్ధ శిఖ జైన పారసిక ముసలమాన క్రిష్టాన్;
 పూరవపచ్చిమ ఆషే తవ సింహాసనపాషే, ప్రేమహార
 హయిగాధా!

జనగణ ఐక్యవిధాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా!
 జయహే, జయహే, జయహే, జయజయజయజయహే॥

3 వీరసమిధ్యుదయబంధురపంథా యుగయుగ ధావితయాత్రి
 హే చిరసారథి తవ రథచక్రే ముఖరితపథదిన రాత్రి
 దారుణవిప్లవమాఝే తవ శంఖస్వనిబాజే సంకల్ప
 ముఖతాతా!

జనగణ పథపరిచ్ఛాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా!
జయహే, జయహే, జయహే, జయజయజయజయహే॥

4 ఘోరతిమిరఘననిబిడనిశీధే పీడితమూర్ఛితదేశే!

జాగ్రతభిలౌ తవ అవిచలమంగళనతనయనే అనిమే సే,
దుఃస్వప్నే ఆతంకే రక్షాకరికేలే అంశే,
స్నేహమయీ తుమి మాతా,

జనగణదుఃఖత్రాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా,
జయహే, జయహే, జయహే, జయజయజయజయహే॥

5 రాత్రిప్రభాతిలౌ ఉరిలొరభిచ్ఛవిపూర్వఉదయగిరిభాలె,
గాహే విహంగమపుణ్యసమీరణ నవజీవనరసధాలె,
తవ కరుణారూపరాగే నిద్రితభారతజాగే,

తవ చరణే నతమాథా,

జయ జయ జయ జయహే జయ రాజేశ్వర భారత
భాగ్య విధాతా,

జయహే, జయహే, జయహే, జయజయజయజయహే,

(అర్థము (1) జనగ...విధాతా, పంజాబ.....
గంగా, ఉచ్ఛల=ఉప్పొంగుచున్న, జలధితరంగ=సముద్రత
రంగములు, తవశుభనామే=నీశుభనామమువలన, జాగే=
మేల్కొనుచున్నవి. తవశుభఆశీష=నీశుభఆశీర్వాదములను,

మాగే=కోరుచున్నవి. తవ జయగాథా=నీజయగీతములను,
గాహే=పాడుచున్నవి. జనగణమంగళ.....జయహే

(2) అహంహ=సర్వదా, తవ ఆహ్వాన=నీఆహ్వానము,
ప్రచారిత=ప్రచారితమగుచున్నది. తవ ఉదారవాణి=నీఉదా
రసం దేశమును, గుని=వినుచున్నాము. హిందు...వశ్యము,
తవ సింహాసనపాషే=నీసింహాసన సమీపమునకు, ఆపే =
వచ్చుచున్నాడు, ప్రేమహార=ప్రేమహారము, గాథాహయ్=
కూర్పబడుచున్నది, జనగణవిక్ర్య...జయహే॥

(3) పతన అభ్యుదయ బంధుర పంథా=పతన అభ్యు
దయములతో కూడినబంధురమార్గమున, యుగయుగధావిత
యాత్రి=యుగయుగములనుండి మానవయాత్రికుడు పరు
గిడుచున్నాడు, హేచిరసారధి=ఓశాశ్వతసారధి, తవ రథ
చక్రే=నీరథచక్రములవలన, దినరాత్రి=రాత్రింబవల్లు. పథ=
మార్గము. ముఖరిత=ప్రతిధ్వనించుచున్నది, దారుణవిప్లవ
మార్పు=భయంకర విప్లవములలో, తవ శంఖధ్వని=నీశం
ఖారావము, భాజే=ప్రమోగుచున్నది, సంకటదుఃఖత్రాతా=
సంకటములనుండు, దుఃఖములనుండి రక్షించిన రక్షకుడవు.
జనగణపథ.....జయహే॥

(4) ఘోరతిమిర = ఘోరాంధకారమై, ఘననిబిడ
నిశీధే=ప్రగాఢనిశీధమున, పీడితమూర్ఛిత దేశే=పీడింపబడి

మూర్ఖజెందిన దేశమున, తవ=నీయొక్క, అచిచలమంగళ= అచంచలమంగళము, నతనయనే అనిమేషే = నయ నములను నతనము చేసి రెప్పవాల్చక, జాగ్రతచిలో=జాగ రూకమై యుండెను. దుఃస్వప్నే=దుఃస్వప్నములో, అంతకే= భయసమయములలో, అంకే = వడియందుంచుకుని, రక్షా కరిలె=రక్షించితివి. స్నేహమయతుమిమాతా=స్నేహపూర్వ మైన మాతవు నీవు. జనగణదుఃఖ...జయహే॥

(5) రాత్రిప్రభాతిలో=రాత్రిప్రభాతమైనది, పూర్వఉ దయగిరిభాలే=పూర్వఉదయగిరిఫాలమున, రవిచ్ఛవి=సూర్య బింబము, ఉదిలో=ఉదయించెను; విహంగమ=విహంగములు, గాహే=పాడుచున్నవి. పుణ్యసమీరణ=పవిత్రవాయువులు, నవజీవనరస=నవజీవనరసమును, ధాలే=కుమ్మరించుచున్నవి. తనకరుణారుణరాగే=నీకరుణరుణకాంతులచేత, నిద్రితభా రతజాగే=నిద్రితభారతదేశము మేల్కొనుచున్నది. తవచ రణే=నీచరణములపై, నతమాధా=శిరమును నతము చేయు చున్నది. జయ జయ.....జయహే॥

అ శ్రు త ర్పణ ము

“సత్యాగ్రహవ్రత సాధన దేశంబు
 రక్షించినట్టి ధర్మస్వరూపి
 రాష్ట్రరక్షణకుగా ప్రాణమ్ము దేహమ్ము
 ధారనోసిన మహాదానశీలు
 డుపవాసములశక్తి నూహించి ప్రకటించి
 పోరాటములు దీర్చు బుద్ధిశాలి
 పంజాబుహత్యల బరికించి విలపించి
 కన్నీరునించిన ఘనదయాళు
 డిండియాప్రజ నెల్ల నేకబుద్ధిగనుండ
 బోధించి మించిన పుణ్యమూర్తి
 హిందూముసల్మాన్ల నేకంబుజేయగా
 తనువు నర్పించిన త్యాగమూర్తి

దేశసంరక్షణార్థ మీదేహమనుచు
 చాటి దీక్షగ బనిచేసి జయమునొంది
 భారతీయుల స్వాతంత్ర్య భానుబింబ
 ముదయమందిన విజయోత్సవమ్ము
 కన్ను విందుగ నైనను గానకుండ
 స్వర్గసీమకు బాపూజి తరలిపోయె.

విషయ సూచిక

	పేజీ
1 వంశము — జననము	1
2 బాల్యకాలము — విద్యార్థిజీవితము	14
3 విద్యాలయములోని దినములు	25
4 వివాహము	33
5 కిశోరులు మోహన్ దాసు — కస్తూరిబాయి	38
6 భ్రామప్రమాదములు — దుఃఖము	43
7 ధర్మజ్యోతి — కిశోరమోహన్ దాసు	55
8 పితృహీనుడు	63
9 ఇంగ్లాండు ప్రయాణసన్నాహము	65
10 ఓడలో	76
11 ఇంగ్లాండులో సంకటములపర్వతములు	78
12 పర్వతములను దాటగలిగెను	87
13 లంజ — మోహనదాసుకు అన్త్రము	94
14 స్వదేశమార్గమున	100
15 జన్మభూమికి ప్రత్యావర్తనము	110
16 జ్యోతిని వెదకుట	112
17 సంగ్రామనూచన	114
18 వృద్ధిఅగుచున్న అవమానములు	117

	పుట
19 స్వాతంత్ర్యసంగ్రామ ప్రథమశంఖారావము	124
20 నెటాలు - ఇండియన్ కాంగ్రెస్ స్థాపన	131
21 దరిద్రనారాయణ సేన	136
22 ఘనీభవించుచున్న విరోధము	140
23 భారత దేశమునకు తిరిగివచ్చుట	143
24 ఆఫ్రికాలో	146
25 సేవావ్రతము	149
26 నిగ్రహము - త్యాగశీలము	153
27 భారతీయ కాంగ్రెసు	156
28 మరల దక్షిణాఫ్రికాలో	161
29 సత్యాగ్రహము - దానిపరిణామము	166
30 టాలస్తాయి ఆశ్రమమున	181
31 సంయుక్తసాధన	200
32 కలెన్ బెక్ - గోల్డె	206
33 స్వదేశమృత్తిక	214
34 గోల్డెగారి ఉపదేశము	219
35 భారత ప్రభుత్వము	231
36 శాంతినికేతనము	243

	పుట
37 ఆశ్రమప్రతిష్ఠ	260
38 ఎగ్రిమెంటు ఆచారనిర్మూలనము	270
39 చంపారణ నీలితోటల విషయము	277
40 శోషిత పారిశ్రామికులలో చైతన్యము	300
41 మహాయుద్ధము - విపన్నులగు ఆంగ్లేయులు	319
42 రౌలట్ బిల్లు - కృతఘ్నులైన ఆంగ్లేయులు	331
43 అహింసాభారత దేశము - హింసాపరాయణ బ్రిటిషువారు	336
44 జాలియన్ వాలాబాగ్	347
45 ప్రథమ అసహాయోద్యమము	367
46 చౌరీచౌరా - ఆందోళన విరమణ	401
47 కారాగారము - ధ్యాననిమగ్నమహాత్ముడు	411
48 చరకా - హరిజనులు - హిందు - మహమ్మదీయుల ఐక్యత	425
49 వైకమ్ విషయము - దేశబంధుస్మృతి	435
50 సైమన్ మోసము - నెహ్రూరిపోర్టు	443
51 1931 వ సంవత్సరములో శాసనబహిష్కరణ సంగ్రామము	459
52 గాంధీ - ఇర్విన్ వరతు	474

	పుట
53 కాండులేబిలు మోసము	480
54 నిర్మాణకార్యక్రమములో నిమగ్నులగుట	499
55 మహాభారతయుగము	508
56 ఫై దీలవిముక్తి — ఆందోళనము సత్యగౌరవముల సంరక్షణ	513
57 ద్వితీయమహాయుద్ధము — కాంగ్రెసుకు గాంధీజీ నేతృత్వము	515
58 ఆగస్టువిప్లవము — భారతదేశ విస్మర్తన ఆందోళనము	520
59 ఆగస్టు ఆందోళన అనంతరము	531
60 శాంతియాత్ర	540
61 జీవితములో అంత్యదృశ్యము	575
62 మహావాక్యములు	584
63 స్వదేశవాసులకు	586
64 స్వతంత్రత	589
65 ఐక్యత	593
66 దేశసేవ	596
67 జాతి — ధర్మము	597

	పుట
68 అహింసాసాధనము	600
69 మృత్యువు	602
70 జీవనపంచాంగము	606
71 ఉపవాసవ్రతముల పట్టిక	614
72 మహాత్ముని మాహాత్మ్యము	617
73 పూనాయాత్ర	628
74 పిడుగువంటివార్త	640
75 పండిత జవహర్‌లాల్	651
76 సర్దార్ వల్లభభాయి	653
77 నిర్మాణకార్యసూత్రములు	658

అత్యంతాదరాభిమానములతో మా గ్రంథమాలకు

విరాలముల నొసంగిన చాతలు

మ న వి

మహారాజపోషకులు, రాజపోషకులుగా మా గ్రంథ మాలకు సహాయముచేసినవారి ఖాతా లు కూడా ప్రకటింపబడునని మనవిచేసి యుంటిని. కాని అందరివద్దనుండి ఖాతా లు రాకపోవుటచే యీ గ్రంథములో ప్రకటించలేదు. రాబోవు గ్రంథములో ఖాతాలన్నియు ప్రకటింపబడునని మనవి చేయుచున్నాను.

ప్రకాశకుడు.

మహారాజ పోషకులు

1 శ్రీ ఆదిలక్ష్మి దేవమ్మ మహారాణీవారు

(గద్వాలి సంస్థానము)

2 ,, సురభి రాజావెంకట జగన్నాథరావు బహద్దరువారు

(జటప్రోలు సంస్థానము)

3 ,, సుబ్బరాజు రాజేశ్వరరావుగారు, బహిరీబలవంత బహద్దర్ మహాభూపాల్ గారు (వనపర్తి సంస్థానము)

- 4 శ్రీ ఉయ్యూరు కుమారరాజావారు (పుయ్యూరు)
- 5 ,, కాసల వెంకటస్వామి, అవ్వారు రంగయ్యగార్లు
(పుల్లంపేట)
- 6 గా. మంత్ర బె. గోపాలరెడ్డిగారు (మద్రాసు)
- 7 శ్రీ యిమంది కన్నయ్యగారు, సోదరులు మిల్లునర్సు
(విశాఖపట్నం)
- 8 ,, నాయన వెంకటరంగారావుబహద్దరువారు (మునగాల)
- 9 ,, రేబాల పట్టాభిరామిరెడ్డి జమీందారుగారు (నెల్లూరు)
- 10 ,, కోకా శివనాథశాస్త్రిగారు (దివాన్ పిఠాపురం)
- 11 ,, చిట్టూరి వీరన్న గారు భూస్వాములు (అంజూరు)
- 12 ,, దగ్గుపాటి పావయ్య చౌదరిగారు (కారంచేడు)
- 13 ,, కమ్మచౌదరి సంఘమువారు (కారంచేడు)
- 14 ,, కరి అచ్చిరెడ్డిగారు ల్యాండులార్డులై సుముల్లు
కంట్రీకర్లు (కొయ్యేటిపాడు)
- 15 ,, ఆర్. రామిరెడ్డి జమీందారుగారు, బెళగగల్లు
(కర్నూలు జి.)
- 16 ,, బొల్లారెడ్డి వేంకటేశ్వరరెడ్డి జమీందారుగారు
(గణపవరం కృ. జి.)
- 17 ,, ఆంధ్రభోజ్య గోగినేని వెంకటసుబ్బయ్యనాయుడుగారు
(గోగినేనిపురం)

- 18 శ్రీ పాటీలు కేశవరెడ్డిగారు (మొలగపల్లి)
 19 ,, అన్నదాత నాగేంద్రుడు. ఛైర్మన్, చీరాల
 మునిసిపాలిటీ (చీరాల)
 20 ,, కవి కులాలంకార, వాఙ్మయోద్ధారక, జవ్వాది
 లక్ష్మయ్యనాయుడుగారు (పెనుకొండ)
 21 ,, విద్యల భోజుడు మద్దాల రామకృష్ణారావు నాయుడు
 గారు (వీరి వాసవరము)
 22 ,, జి. నానాగౌడుగారు, ఫారెస్టుకంట్రాక్టరు (అసిపాబాద్)
 23 ,, దొడ్ల వేంకటరామిరెడ్డిగారు (కావలి)

రాజప్రోషరులు

- 1 శ్రీ కర్నెల్, డాక్టర్ రాజగారు
 (నేతాజి బోనుగారి స్వంత డాక్టరు)
 2 ,, గాథం శైట్ల సుబ్బరాయగుప్తగారు, హంసాసోప్ వర్కుస్
 (బనగానపల్లి)
 3 ,, కవిరాజహంస పి. మానుమంతరెడ్డిగారు (గుండ్లకొండ)
 4 ,, వి. జగ్గరాజుగారు, పెన్సిడెంటు కోవ రేటివు సైటి
 (అమలాపురం)
 5 ,, కొండ లక్ష్మణరావుగారు, హైకోర్టు పక్షిలు హైదరాబాద్

6 శ్రీ డాక్టర్ శ్రీమతి శకుంతలా దేవిగారు M. B. B. SC.

హైదరాబాద్

- 7 ,, గుంటక నరసయ్య పంతులుగారు ,,
- 8 ,, బి. రామచంద్రయ్యగారు ,,
- 9 ,, పైండా శ్రీరామకృష్ణయ్యజమీందారుగారు (కాకినాడ)
- 10 ,, వడ్డేపల్లి విశ్వనాథగారు (పోలాపురం)
- 11 ,, చిలకా మల్లయ్యగారు ,,
- 12 ,, బూర్గుల రామకృష్ణయ్యగారు ,,
- 13 ,, పల్లెల లక్ష్మీపతిగారు కొత్తపల్లి (కరీంనగర్ వైజాం)
- 14 ,, ద్వారంపూడి వీరెడ్డిగారు (తొస్సిపూడి)
- 15 ,, రావుసాహెబ్ జి. బాలకృష్ణయ్యగారు (మద్రాసు)
- 16 ,, కోనూరి రామస్వామి అండ్ సన్సుగార్లు (కాకినాడ)
- 17 ,, రావుసాహెబ్, సంఘోద్ధారక రావులలోకనాథం
పంతులుగారు, దేవేంద్రనాథ పంతులుగారు (పేరాల)
- 18 ,, గుద్దంటి శేషయ్యగారు ,,
- 19 ,, వడ్డే పుల్లయ్యనాయుడుగారు ,,
- 20 ,, పూటుకూరి రామయ్యశ్రేష్ఠిగారు
- 21 ,, ఊటుకూరి ఉదేంద్రగుప్త అండుబ్రదర్సువారు చీరాల
- 22 ,, పూటుకూరి కోటయ్య శ్రేష్ఠిగారు ,,
- 23 ,, నూనె గోవిందరాజులు శ్రేష్ఠిగారు ,,

- 24 ,, దాక్షా రామం చంద్రసూళి అండుబ్రదర్సువారు,,
 25 ,, ఆలపాటి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు (గోపాడ)
 26 ,, గుత్తుల సూర్యనారాయణగారు (అమలాపురం)
 27 ,, తొమ్మండ్రే లక్ష్మీనరసయ్యగారుమర్చెంటు(పత్తికొండ)
 28 శ్రీ సిద్ధల మల్లయ్యఅండు సన్ను (భోవగిరి నైజాం)
 29 ,, యం గోపాలరావుగారు (పెసిడెంటు (ఆదోని)
 30 ,, ద్వారపూడి బసివిరెడ్డిగారు (కాకినాడ)
 31 ,, గుంటక నరసారెడ్డిగారు బ్యాంకర్ (గణపవరం కృ.జి.)
 32 ,, కర్రి అప్పారెడ్డిగారు. గౌరవకార్యదర్శి
 జీవకామణ్యసంఘము (గొల్లపల్లిపాడు)
 చేనేత సహకార సంఘము పుల్లంపేట (కడప)
 చేనేత సహకార సంఘము మాధవవరము ,,

—:0:—

పోషకులు

- 1 శ్రీ తుమ్మలపల్లి సత్యనారాయణమూర్తిగారు (పిప్పర)
 2 ,, పోతుల వెంకట్రామారెడ్డిగారు (గోపాలపురం)కొవ్వూరు
 3 ,, ఎ. గోపాలకృష్ణయ్యగారు (గుంటూరు)
 4 ,, విద్యాసాగరగారు (కాకినాడ)
 5 ,, వి. ఆర్. చిత్రాగారు (మద్రాసు)

- 6 ,, పత్తికొండ వీవర్సు కో ఆప కేటివ్ సొసైటీ
(పత్తికొండ)
- 7 ,, భావనాబుషిస్వామివారి పద్మశాలీయసంఘం
(బెస్తవారపుపేట)
- 8 (శ్రీ) చేనేతసహకారసంఘమువారు (బెస్తవారపుపేట)
- 9 ,, పొలతల రామచంద్రారెడ్డిగారు (చిత్తూరు)
- 10 ,, వి. రాజారెడ్డిగారు వెల్లివేడు (చిత్తూరు)
- 11 ,, అవుతు రామిరెడ్డిగారు ల్యాండులూరు,
(కొల్లివర గుం. జ.)
- 12 ~~,, కొను బ్రహ్మానంద రెడ్డిగారు, M. L. A.~~
(నరసరావుపేట)
- 13 ,, గుడిబండ రామచంద్రారెడ్డిగారు (కొల్లివర, గుం. జ.)
- 14 ,, చేనేత సహకార సంఘము అధ్యక్షులు— రావర్తి
జగన్నాథరావుగారు, (గొడిచర్ల)

మ హాత్మా గాంధీజీ జీవనవేదము

మ హాత్మా క్యములు

1

పంశము — జననము

1869 అక్టోబరు 2 వ తేదిన కతియవార్ ఠాబ్బాంత
ర్గతమైన పోర్ బందర్ పట్టణములో గాంధీపంశమునకు చెల్ల
దిన కరంచంద్ గాంధీకుటుంబములో మహాత్మాగాంధీజీ
సర్వకన్య సంతానముగా జన్మించెను.

జన్మలగ్నమందు మంగళహార్యములు మ్రోగినవి.
కుటుంబములోనివారందఱును శిశువునుదర్శించి ఆనందమునం
దోలలాడిరి. సోదరులు సంతోసాతరంకులై ఒకటి
రెండుసారులు బయటినుండి లోపలికి లోపలినుండి బయటికి
తొంగిచూచిరి. తండ్రియైన కాబాగాంధీ ఆవార్తవిని పఠ
మానంద భరితుడయ్యెను.

దూర దేశమునందున్న ఆత్మీయ స్వజనులందరును ఆ శుభవార్త విని సంతోషించిరి.

కాని వారి ఆనందము, ప్రేమ కేవలము వ్యక్తిగత మైనది. స్వకీయమైనది. ఈశిశువు ఒకదినమున పూర్ణవయస్కుడై అహింసాప్రేమలకు సంపూర్ణస్వరూపియై సకలవిశ్వ వాసుల హృదయములను ప్రీతితో, సంతోషముతో నింపి వేయగలవాడని గ్రహించియుండినచో, వారు కూడా కేవలము ఆనందమునే గాక ఆనందముతో గర్వమును, తృప్తిని అనుభవించి యుండెడివారు. కాని వారెట్లు గ్రహింపగలరు? మనుజులలో ఏమహామానవుడైనను, మహాత్ముడైనను జన్మించినచో అతడు సహజమైన ప్రాకృతికనియమముల ననుసరించియే జన్మించును.

వారు ఆరోజున అతని పరిచయమును పొందలేకపోయినను, యీనవజాతశిశువే నేటి విశ్వవిఖ్యాతికాంతిదూతయైన మహామానవుడు మహాత్మాగాంధీ యని మనకు తెలియును.

ఇతర మహాపురుషులు, విశ్వవిఖ్యాతవ్యక్తులు జనన కాలమునగాని, అనంతరమునగాని సుఖించిన అలౌకికమైన, అశ్చర్యకరమైన సంఘటనలేనియై గాంధీజనన కాలములో జరిగినట్లుండలేదు. అయిన ధైర్యమునుగల మహానయనరకు సాధారణమూనవునివలెనే గడిపి యుండెను. కాని ఈమల

మందు ప్రకృతినియమములకు విరుద్ధముగా నేమియు బరిగి యుండలేదు. అతాకికమైన, ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటనలు ఆయనబాహ్యజీవితములో సంభవించకపోయినను, ఆయన మానసికజీవితములో, వికాసోన్ముఖమానసములో లోకచక్షువుల కంతరాళమున నవనవచింతనములు, ఆలోకము, ఆదర్శములు ఉద్భవించెను. ఈయుగములోసర్వశ్రేష్ఠుడైన మానవ మహాత్ముడైన గాంధీజీవితమునందే అవి సాధ్యమయ్యెను.

కాని ఆయనపరిచయమును పొందుటకు ఆయన వంశవృత్తాంతములను కూడా గ్రహింపవలయును.

శాంతుడును, ధీమతుడును, స్థిరచిత్తుడును అయిన వడ్రంగిగృహములో ఏనుక్రీస్తు జన్మించెను. గృహములో ఆయననుగురించి చెప్పదగిన విశేషవిషయములు ఏమియు లేకుండెను, కాని వారి అంతరములు పవిత్రములు, నిర్మలములును, అంతరిక విశేషత్వముచేతనే మహాత్ముడును, త్రాణకర్తయైన క్రీస్తు దీనహీనుడైన వడ్రంగి వంశమునందావిర్భవించెను.

కారాబద్ధమైన, నివీడితమైన, అజ్ఞాతమైన ఏనుజేవుని గృహములో కృష్ణుడు జన్మించెను. ఆయననుగురించి చెప్పదగిన విశేషమైన విషయమున్నను అది అత్యాచారియగు కంసుని అత్యాచారమువలన ధూళిలో కలిసిపోయెను.

కాని బాహ్యకపరిచయమునకు అంతరాళమున వారు ధైర్యశాలురును, భక్తిపరాయణులునై యుండిరి. హృదయమునందున్న ధైర్యమును, భక్తియందున్న ప్రవాహమును సార్థకపరచుటకే కైదీయొక్క ఆవేదనాపూర్ణ గృహములో ఆవిర్భవించెను.

మహామానవుడు మహాత్ముడునైన గాంధీజనసము నందును ఈవిచిత్రసమ్మేళనమునకు ఏవిధమైన వ్యతిక్రమమును జరుగలేదు.

గాంధీగారి పితామహుడు ఉత్తమచంద్రగాంధీ. ఆయన వాడుకపేరు ఉతాగాంధీ.

గాంధీశబ్దమునకు అర్థము దుకాణదారు. గాంధీవంశ జాలుకూడ వణిజజాతికి చెందినవారు. కాని మహాత్ముని పూర్వపురుషులు స్వకీయవృత్తిని అవలంబించలేదు. ఉతా గాంధీనుండి ఆయన పైన రెండుపురుషాంతరములవరకు కత్తియవాడ్ రాజ్యాంతర్గతమైన పోర్ బందరులో దివాను గానో, లేక ప్రధానమంత్రిగానో యుండిరి. ఈవైశ్యవంశము వైశ్యోచితగుణగణములకంటె యైత్రోచితగుణగణములనే అధికముగా పొందియుండెను. వారు శాసనదత్తులును, నిర్భీక ధర్మభీతులును, దాసఖీలురును, వంశపరోపరగా కుటుంబము లోనివారందరు యీవిశేష సుగుణగణములను పరిపూర్ణముగా పొంది నాటిని కాపాడుకొనగలిగిరి.

గాంధీపరివారమువాడు అధికవ్యయము చేయవారుగా నుండిరి. ఉతాగాంధీ పూర్వపురుషులు దివానుఉద్యోగము చేసి అధికధనమును సంపాదించిరి. కాని వారు అమితవ్యయమువలన వారివంశీయుల పూర్వాద్వితధనమేమియు వాచిపెట్టి ఉంచలేకపోయిరి.

కాని ధనము పొందకున్నను, ఉతాగాంధీ పూర్వపురుషులవలె తీక్షణమైన బుద్ధిబలమును, కర్మపటుత్వమును, విచారదక్షతను సంపూర్ణముగా బడసియుండెను. అగుణగణములను బడసియుండుటచేతనే సామాన్య రాజకార్యములను నిర్వహించుచు క్రమముగా అవంశమువారికి ప్రాప్తమైన దివానుపదవిని పొందగలిగిరి.

ఉత్తమచంద్రుడుకూడ పూర్వపురుషులవలె ధనమును కూడబెట్టుటలో ఉదాసీనుడై యుండెను. దివాను ఉద్యోగమువలన పొందిన జీతమునుండి అధికభాగమును సాధుసన్యాసులకును, బీదసాదలకును దానము చేయుచుండువాడు. మిగిలిన ధనముతో కుటుంబవ్యయమును నిర్వహించువాడు.

కాని దివానుగిరి శాంతితో నిర్వహించునట్టి అదృష్టము ఆయనకు లేకుండెను. ధార్మికుడును, సరళమతియునైన ఉత్తమచంద్రునికికూడ శత్రువులు సమకూడిరి. సామాన్య ఉద్యోగమునుండి రాజ్యములో సర్వశ్రేష్ఠమైన దివాను

పదవివరకు వచ్చిరి. అందువలన రాజ్యమంహగ్న దుష్టాత్ములు కొందరు ఆయనను యీర్వాద్యేషములతో చూచుచుండిరి. ఆయనకు హానిచేయుటకును, ఆయనను అవనూన పరచుటకును సమయముకొరకు కాచుకొని యుండిరి. ఒకసారి బారికి యీసువర్ణనుయోగము లభించెను. పోర్ బందరు రాజుగారు అప్పటికి చనిపోయిరి. వితంతువు రాణియాపాలిక బాలకుడైన పుత్రునికి ప్రతినిధిగా రాజ్యపరిపాలనాభారమును వహించెను. రాణిగారు అధికక్రోధస్వభావముగలదై యుండెను. ఒకసారి రాజభాండాగారములోని ఉద్యోగస్తుడు రాణిగారి క్రోధమునకు కారకుడాయెను. ఈ అపత్కాలములో ఉత్తమచంద్రుడు తప్ప తనను మరెవరు రక్షింపజాలరని ఆతడు గ్రహించెను. ఆతడు శ్యాఖలస్పృదయముతో సమస్తమును ఉత్తమచంద్రునకు నివేదించి ఆయనను శరణుజొచ్చెను. ఉత్తమచంద్రుడు ఉభయసంకటములలో పడెను. ఒకవైపున ఆర్తుడు, అసహాయుడు, అశ్రీయస్థి, మరియొకవంక శోధావేశముతో నున్న ప్రభుశక్తి.

కాని ఆయనయందున్న ధార్మికమైన, నిర్భయమైన వివేకము కర్తవ్యమును చూపించెను. ఉత్తమచంద్రుడు ఆకర్మచారికి అశ్రీయ మిచ్చెను, అభయ మిచ్చెను,

రాణి యీవార్తను వినెను. అతిశయక్రోధోన్మత్తు
రాలయ్యెను. ఆడద్యోగస్తుని తక్షణము పోలీసులకు అప్ప
గించమని ఉత్తమచంద్రునికి ఆదేశించెను. కాని నిర్భయు
డైన ఉత్తమచంద్రుడు అత్యంతవినయముతోను, దృఢ
స్వరముతోను 'శరణాగతునిత్యజుపజాలనని' తెలియజేసెను.

రాణి కోధముచే అంధురా లాయెను. ఉత్తమ
చంద్రునిశత్రువులు అవకాశము కనిపెట్టి అతనికి విరుద్ధ
ముగా రాణిగారివద్ద అనేకవిషయములను వెలిబుచ్చిరి.
రాణి హితాహితజ్ఞానముకూడ పోగొట్టుకొనెను.

అవిధేయుడైన దివానుని జీవితావస్థయందుగాని,
మృతావస్థయందుగాని పట్టి తెచ్చుని సైనికుల కాదేశింప
బడెను.

తీక్ష్ణబుద్ధిగల ఉత్తమచంద్రుడు సకాలములోనే యీ
వార్తను గ్రహించెను. పోర్ బండరులో నుండుట యిక
నిరాపద కాదని యోచించి రహస్యముగా రాజ్యత్యాగ
మును గావించెను. ఆయన బరోడాపగ్వతములలో పడి
జనాగడ్ రాజ్యములో ప్రివేశించెను.

పోర్ బండరులోని సైన్యము వచ్చి ఉత్తమచంద్రుని
గృహమును ధ్వంసము గావించెను, కాని నిరాశ్రియుని
ఆశ్రియదాతయైన అయనను వట్టుకొనలేకపోయెను.

ఉత్తమచంద్రుడు పరివారసంరక్షణకొరకు జూనాగడ్ నవాబు దర్బార్ లో ప్రవేశించెను.

నవాబునమత్ మునకు పోవునపుడు నవాబుగారికి నమస్కరించెను, కాని ననుస్కారము ఎడమచేతితో చేసియుండెను.

నవాబుగారు, ఆయన పరిషద్ వర్గము విస్మయము చెందిరి. ఆయన ఆచరణకు కౌతూహలమును వెల్లిబుచ్చిరి, యీవిచిత్రనమస్కారమునకు కారణమేమని ఉత్తమచంద్రుని ప్రశ్నించిరి.

ఉత్తమచంద్రుడు వినయ పూర్వకముగా యిట్లు నుడివెను—“నవాబ్ గారూ! నాకుడిచేతిని పోర్ బందరు సేవకు దానము చేసితిని. ఇది నాది కాదు, యిది పోర్ బందరుకు చెందిన అస్తి. అందువలన ఎడమచేతితో నమస్కరించవలసివచ్చిన అపరాధమును మన్నింపుడు.”

నవాబు ఆనవనా చలనమున! ఎంత నిర్భయమైన అసాధారణమైన! ఎంత మైన, స్పష్టమైన జవాబు!

గుణగ్రాహియగు నవాబు వాక్చరుడుడగు ఉత్తమచంద్రుని మాటలకు ఆగ్రహింపక ఆనందించెను. ఆయనకు యోగ్యమగు ఉన్నతపదవి నిచ్చుటకు అంగీకరించెను.

కాని భార్యకుడు, తేజోవంతుడై, నిష్పాపి మరల తన లుప్తశక్తిని తిప్పుక పొందును.

గుణగ్రాహియగు జానాగడ్డేనవాబుగారి ప్రయత్న ఫలితముగా ఉత్తమచందు పోదుబందరు రాజగృహములో నిర్దోషిగా నిరూపితు డయ్యెను, మరల పోకోబందరుకుపిలువ బడెను, దివానుపదవిని మరల బడసెను.

ఉత్తమచందు రెండుసార్లు వివాహము గావించు కొనెను. ప్రథమభార్య గర్భమున నలుగురు పుత్రులును, ద్వితీయ భార్యగర్భమున ఇద్దరు పుత్రులును జన్మించిరి. పంచమపుత్రుని నామము కరంచంద్ గాంధి. ఆయనకు మరి యొకపేరు కాబాగాంధి. కన్యపుత్రుని నామముతులసీదాస్ గాంధి.

పితృదేవుని మరణానంతరము కాబాగాంధి, తులసీదాసుగాంధి క్రమముగా దివాను పదవిని పొందియుండిరి.

ఈకాబాగాంధి కీర్తిస్తుతియు, ధార్మికుడును, సరళ స్వభావియునైన వడ్రంగిని, ధైర్యవంతుడును, భక్తి పరాయణుడును అయిన వసుదేవుని మనచే స్మరింపజేయు చున్నాడు.

కాబాగాంధి గ్రంథస్థవిద్య నంతగా అభ్యసించలేదు. కాని గుణవంతుడైన తండ్రివలెనే సహజమైన, వ్యవహారిక జ్ఞానమును, తీక్షణబుద్ధిని పొందియుండెను. దానితో పాటు అంతరిక ధర్మశ్శరాయణతను, నిష్కాపట్యమును కూడ సంపాదించెను.

సత్యమూ కొరకు, ధర్మమూ కొరకు యీ సరళమతియు,
భక్తిపరాయణుడును అయిన వ్యక్తి ఆత్మసమర్పణము
గావించుకొనెను.

ఈ కాశాగాంధీకి పుత్రహాపమున మహాత్మాగాంధీ
జన్మించెనని మహామతియగు కీర్తిస్తు, కృష్ణుని దృష్టాంతము
లతో నుడువవలసివచ్చినది. సామూన్యదృష్టికి ఆత షోక
రాజ్యమునకు దివాను మాత్రమేనని తోచును. ప్రపం
చములోని అసంఖ్యాక మానవులలో అనామధేయుడు,
సామాన్యుడు, కాని హృదయమునందాతడు మహాత్మరుడు.
అద్వితీయుడు, సరళత్వముచేత, పవిత్రతచేత, భక్తిరసామృ
తముచేత ఆఘ్రతుడు.

ఆయన ఆత్మలోని యీ విశేషత్వమును స్మరించు
కొనియే ప్రపంచమున సర్వయుగములకు చెందిన మహాత్మా
గాంధీ ఆయన పుత్రహాపమున ఆవిర్భవించెను.

గాంధీజీ ప్రసంగసందర్భమున కాశాగాంధీవిషయము
మరికొంత ఆలోచించుట అవశ్యకము.

కాశాగాంధీ అంతగా విద్యావంతులు కారని యిది
వరకే తెలియజేసితిని. బుద్ధిబలముచేతనే ఆయన తనబొన్న
త్వమును అభివృద్ధి చేసుకొనగలిగినాడు. ఆయన సరళహృద
యుడును, ధర్మపరాయణుడును అని యిదివరకే తెలిపియుం
టిని. ఏధర్మపుస్తకమునుండియు ఆయన జ్ఞానమును గంపా

దించియుండలేదు. ఆయనయందున్న సమాజమైన అనుభవ జ్ఞానమువల్లనే ధర్మజ్ఞానమును సంపాదించ గలిగిరి. ఆయన గుజరాతిపైన్లువమందిరములగు పావేళిలోకి నియమపూర్వకముగా వెళ్ళుచుండువారు. సారికధలను వినుచుండువారు. అర్జించిన ధనముతో అధికభాగమును సావధర్మములకు వ్యయము చేయువారు. అంత్యజీవితమునందు ఆయన గీతాపారాయణము చేయుచుండిరి. ప్రియమైన సూర్యులు ములో కొన్నిశ్లోకములను ఉచ్చెస్వముతో పఠించువారు. సహజ ధ్యానురక్తి, నూనసినరళస్వభావము, కౌదార్యము యివిఅన్నియు ఏకములు ఆయనస్వభావమును మధురముగను, ఉజ్వలముగను గావించినవి.

కాని శిశువునా? సరళస్వభావముగల యీకాశాగాంధీ వైషమ్యకార్యములతో విమగ్నమై యున్నపుడు నూత్నోత్సాహమున ప్రిశ్నలకు జవాబిచ్చుటకును, వేలకొలది ప్రజలచేత పనులచేయించుటకును ఆయనకు ఎట్టి యిబ్బందియు ఉండజేసిది కాదు.

ధార్మికసరళత్వముచేత కఠినసమస్యలకు సమాధానము చెప్పుటలోను, కోటానుకోట్ల మానవులచేత కార్యములు నెరవేర్చించుటలోను ధర్మపరాయణుడైన గాంధీగారి యందుంగలతీక్షణబుద్ధి, దక్షత పితాపుత్రులతో గల ప్రశ్నతిగతమైన ఆశ్చర్యమైన సాదృశ్యమునే స్మరింపజేయుచున్నవి.

గాంధీజీ తనమాతృదేవియొక్క ఆచరణములద్వారా బాల్యకాలమునుండి ధర్మమునైపునకు అక్షర్నింపబడిరి.

ఆయన మాతృదేవి సాధ్వీమణియు, ధర్మపరాయణయు. ఆయనతండ్రిగారు క్రమముగా 4 వివాహములు గావించుకొనెను. గాంధీగారి మాతృదేవి వృతలీబాయి కాగాగాంధీకి ఆఖరుభార్య.

వృతలీబాయి జీవితకాలమంతయు ధర్మానుష్ఠానములలోను, సత్కార్యములలోను గడపియుండెను. ఆమె తరుచు చాతుర్మ్యవ్రతములను పాలించువారు. వ్రతములను పాలించునపుడు ఒక్కసారి మాత్రమే భుజించువారు. ఏదియో యొక పూజాపునస్కారమును ఆధారము జేసికొని తరుచు ఉపవాసము ఉండువారు. ఒక్కొక్కప్పుడు దినము విడిచి దినము ఉపవాసము ఉండువారు. రెండుమూడు రోజులవరకు నిరాహారిణిగానుండియు సహజముగా కార్యకలాపాదులను నిర్వహించుకొనునంతగా ఆమెకు ఉపవాసములు అలవాటైపోయెను. ఒకసారి ఆమె చాతుర్మ్యవ్రతములతోపాటు సూర్యనారాయణ వ్రతమును అవలంబించెను. ఈవ్రతములో సూర్యుని చూడకుండా అన్నము ముట్టుకొనుటకు వీలులేదు. ఈవ్రతమునుగురించి గాంధీగారు యిటుల వర్ణించి యుండిరి— “సూర్యుడు

ఎప్పుడు దర్శనమిచ్చునా యనియు, అమ్మలన్నము ఎప్పుడు తినునాయనియు మేము అశాశమ్మనైనపునకు చూచుచుండు వారము. ఈనాటి గుమాసములలో సూర్యదర్శనము లభించుట దుర్లభమని మేము తలచితిమి. నేను ఒకరోజున సూర్యుని చూచి 'అమ్మా! అమ్మా! సూర్యుడు దర్శనమిచ్చినాడు' అని చెప్పితిని. మాఅమ్మతోందరగా బయటికి వచ్చేలోపలనే సూర్యుడు మేఘములలోకి పోయెను. 'ఏడీ, లేడీ, ఇవాళ ఆహారము లేను' అనుచు లోపలికిపోయి పనులు చేసుకొనుచుండెను.

ఇదిగాక ప్రతిరోజు హాళీలిలోకి పోవుచుండువారు, నిత్యము పూజార్చనలు చేయుచుండెడివారు. అనంతరము స్నానభోజనములు చేయుచుండెడివారు.

మాతృదేవియందున్న యీధర్మానురక్తియే గాంధీజీ భావిజీవితములో విశేషప్రభావమును వ్యాపింప జేసెను. ఆయన సకల ధర్మగ్రంథముల సారమును గ్రహించి, ధర్మముయొక్క నిగూఢతత్వమును కనుగొని, ప్రచారము చేసిన విషయము తథ్యము. కాని శైశవము, బాల్యకాలముల స్మృతిపటమునుండి పొందిన దృష్టాంతములే ఆయన జీవితములో విశేషక్షేత్రములయందు భక్తిపరాయణుడు గను, నిష్ఠావంతుడుగను అగుటకు శక్తి నొసంగినవి.

మాతృదేవియొక్క ఉపవాసములప్రభావము పుత్రునిలో సంపూర్ణముగా మూర్ఛిభవించిన దనుట కట్టి

సందియము లేదు. భావికాలమున ఏగాంధీజీ ఆశ్చర్యశుద్ధి
 కొరకో లేక తన ఉద్దేశ సాఫల్యతకొరకో తరచుగా ప్రాయో
 పవేశములతో దినములు గడపియుండెనో, ఏమహాత్మాజీ
 ఉపవాస దినములలోకూడ ఆనందచిత్తముతో, సహజ
 భావముతో తనదైనిక కార్యములు నెరవేర్చుకొనెనో,
 ఆగాంధీజీ ప్రథమజీవితములో మోహన్ దాస్ గాంధీ
 రూపముననే ఉపవాసములలో నిమగ్నమై తన మాతృదేవి
 నుండియే యీవిషయములో ప్రథమప్రేరేపణమును పొంద
 గలిగెను. అందుచేత గాంధీజీజీవితములో తన మాతృదేవి
 ప్రభావమే పడుగుంటేకల ఆవిరించియుండెను.

2

బాల్యకాలము - విద్యార్థిజీవితము

మోహన్ దాస్ గాంధీకి 7 వ సంవత్సరము వచ్చి
 నప్పుడు కాబూగాంధీ పోర్ బందరు దివానుపదవిని విడనాడి
 రాజస్థానకోర్టులో సభ్యుడై రాజకోట దర్బారులో ఉన్యోగ
 మును స్వీకరించెను.

ఆయన తన కార్యదీక్షవలన రాజకోట అధిపతి
 తాకూరుగారికి అత్యంతప్రియపాత్రుడయ్యెను. ఆయనకూడ
 ప్రభువుయెడల సంపూర్ణభక్తిపరాయణుడై యుండెను.
 ఒకసారి ఇంగ్లీషు రెసిడెంటు తాకూరుగారినిగురించి వ్యంగ్య

నూచకవిషయమును వ్యక్తీకరించెను. కాబాగాంధి అచ్చటనే యుండెను. ప్రభువును గురించిన నిందను విని ఆయన నిర్భయముగా ఆరెసి డెంటు నుడివినవిషయమును ప్రతిఘటించి ఎదుర్కొనెను. క్రోధాంధుడైన రెసి డెంటు ఆయనను ఖైదీ చేసెదనని భయపెట్టెను. కాని తుదకు కాబాగాంధిగారి సాహసము, ధైర్యముచు గాంచి ఆయన ఆసంకల్పమునుండి విరమించెను. ఆరోజులలో ముఖస్తుతి చేయక స్వప్తముగా ఆంగ్లేయ ఉద్యోగుల విషయముగాని, పనిపాటల విషయముగాని విమర్శించుట ఎంతసాహసకృత్యమో ఆయనకు తెలియను. ఐనను ఆయన మహత్తరహృదయము ప్రభునిందను సహింపలేక పోయెను.

రాజకోటయందే నాలకగాంధీయొక్క విద్యార్థిబీవితము నియమితముగా ఆరంభచూయెను. పోర్ బందరులో ఉన్న సమయములో ఆయన చదువు సరిగా సాగలేదు. కష్టపడి కొంతవరకు నేర్చుకొనెను.

రాజకోటలో ఆయన ప్రాథమిక విద్యాలయములో చేర్పబడిరి. అచ్చట ప్రాథమికవిద్యాలయములో విద్యపూర్తిచేసి ఆంగ్లేయవిద్యాలయములో విద్యాభ్యాసము నారంభించెను. అచ్చట విద్య పూర్తిచేసి ఉన్నతవిద్యాలయములో ప్రవేశించెను. విద్యాలయములో ఆయన ఎప్పుడును నుంచివిద్యార్థిగా కాలేకపోయెను. ఉన్నతశ్రేణిలో చదువునప్పుడు చదువులో నుంచినూర్కులు వచ్చుటచే ఒకటి

రెండుసార్లు. విద్యార్థి వేతనము పొందగలిగెను. ద్వితీయ శ్రేణిలో బహుమతులను పొందిరి. చతుర్థ, పంచమ శ్రేణులలో రు 4, 5 లు విద్యార్థి వేతనములను పొందిరి. వాటిని పొందుటలో తెలివితేటలకంటె అదృష్టమువల్లనే పొందెనని ఆయన అంగీకరించెను. ఈ వేతనములు విద్యార్థుల కొరకు కాదు. కత్తియవార్ 'సోరట్' ప్రాంతములనుండి చదువుకొనుటకు వచ్చిన వారికి మాత్రమే నిర్ణయింప బడినవి. 40, 50 మంది విద్యార్థులుగల శ్రేణిలో సోరట్ విద్యార్థులు ఎందరు ఉందురు?

బాల్య కాలములోను విద్యార్థి వేతనములోను గాంధీజీ స్వభావము, ఆచరణసాధారణబాలురవంటిది కాదు.

ఆయన క్లాసులోను, ఉపాధ్యాయుల సమక్షములోను అత్యంతలజ్జాశీలురై యుండువాడు. విద్యాలయమునుండి బయటికి వచ్చిన పిమ్మట విద్యార్థులతో కలసి మెలసి యుండెడివారు కాదు. నేరుగా గృహమునకు పోవువారు. క్లాసులో ఉన్నంతసేపు ఏదో విధముగా ఒక మూలమును చూచుకుని కూర్చొని యుండువాడు.

ఈనాడు సమస్త విశ్వవాసుల సమక్షమున ప్రశాంత మందహాస ప్రపూర్ణమైన వదనము నెత్తి తనమధుర సంభాషణములచేత కోటానుకోట్ల ప్రజలను తనవారినిగా గావించుకొనగలిన వ్యక్తికి బాల్య కాలమునందున్న యీ లజ్జాప్రకృతి అతివిచిత్రమైనది. గాంధీజీ కార్యక్రమము

అల్పస్వల్పమున, మధురమైన వైచిత్ర్యములచేత పూర్ణమై యుండును. గాంధీజీ నేటికప్రకృతి ఆయన బాల్యకాలము నుండియు పవిత్రమైన, మహోద్వలమైన మహిమచే ఆయనను అలంకరించి వున్నాడను. ఈప్రకృతి వికాసము పొందిన క్రమము అతిమనోహరమైనది.

ఒక వసములో అనేకములైన చిన్నచిన్న మొక్కలు ఉండెను. ఆ మొక్కలలో ఒక ముద్రి మొక్క కూడ ఉండెను.

చిన్నప్పటి నేమి, చిన్నప్పటి న, తనదైన తన దేహము చిన్నచిన్న అకులను ధరించును ఆ మొక్కలలో తన గాంధీర్యమును, విశేషత్వమును ప్రకటితము చేయుచుండెను.

దాని మంచిపుడు ప్రతిబానికి తోచున దేమనగా- ఈ మొక్క ముద్రి మొక్క. ఇది ఒకనాటికి చాలా పెద్దిది యగును. ఆకాశమంతటను తన శిరస్సును వ్యాపింప జేయును. వనమంతయు తన శాఖలచేతను, పత్రముల చేతను నింపివేయును. వనమంతటికిల రాజగును. దాని ఛాయాతలమున క్లాంతశాంతపథకులకు ఆశ్రయమిచ్చి శాంతింపజేయును.

విద్యాలయమునందు అనేక విద్యార్థులు గలరు. బాలకలలో చిన్నవాడు మోహకదాను. చిన్నవాడయిన నేమి, ఆయన యుద్రికాయమునుండి అప్పుడప్పుడు సుగుణముల వైచిత్ర్యములు అంతటను ప్రకాశించుచుండెడివి. ఈబాలుడు తన సుగుణములను సమస్తప్రపంచమునందు

వ్యాపింపచేయునని తోచుచున్నది. సమస్త ప్రపంచమునా నుగుణరాజులకు రాజయే కావచ్చును.

మోహన్ దాస్ మైన్కూలులో ప్రథమసంవత్సరము నం దొకనాడు ఆరోజు స్కూలుపర్యవేక్షకుడు జైల్లుదొర గారు స్కూలుకు వచ్చినారు. ఆయన 5, 6 శబ్దములకు వర్ణక్రిమము వ్రాయమని చెప్పెను. ఆశబ్దములలో ఒక శబ్దము Kettle అని యుండెను. దాని వర్ణక్రిమమును మోహనదాసు తప్ప వ్రాసెను. క్లాసు ఉపాధ్యాయుడు దానిని గ్రహించెను. ఆయన కాలుజోడు శబ్దముతో మోహనదాసును హెచ్చరించెను. ఉపాధ్యాయుడు ఆ ప్రక్క పిల్లవాని పలకనడిచి 'చూచి అవర్ణక్రిమమును సరిచేసుకోమని హెచ్చరించుచున్నాడని మోహనదాసు గ్రహింప జాలకపోయెను ఆశకు ఎట్లు గ్రహింపగలడు? ఎప్పుడును నకలుచేయుని బాలుడు నకలుచేయునుని సూచించిన సూచనను ఎట్లు గ్రహింపగలడు? ప్రక్కబాలునిపలక చూచి వ్రాసెదనేమోనని నన్న జాగ్రతపరచుచున్నాడని బాలక మోహన్ దాస్ గ్రహించెను. ఇతర బాలురు వ్రాసినదంతయు సరిగా యుండెను. మోహన్ దాస్ వ్రాసినది తప్ప అయెను. పర్యవేక్షకుడు వెడలిపోయిన పిమ్మట, మోహన్ దాస్ నీవు నానూచనను గ్రహింపలేక పోయితివిగాదా యని ఉపాధ్యాయుడు నుడివెను.

మోహన్ దాసు యూసాం యంతయు గ్రహించెను. గ్రహించును అతిశయంతోమించెను— ఇందులు వ్రాసినది చూచి వ్రాసి మెప్పుపొందలేను. అంతే చాలును.

అదినమే కాదు, మనెన్నడును క్లాసుగో యితరపిల్లల వ్రాత చూచి నకలు చేయటం నీర్హులనలేదు.

అయిన విద్యార్థులచిత్తులలో పెరియొక విశేష సుగుణము అయినది గలగురుభక్తి. గాంధీజీ ఎన్నడును తన ఉపాధ్యాయుని పనులు గురించి, బోధనాపద్ధతినిగురించి గాని విమర్శించలేదు. ఉపాధ్యాయుని బోలుపాలులు గ్రహించియు ఆయనయెడల భక్తిశ్రద్ధలను చూపించెడివారు, గురువులను సర్వదా గౌరవింపవలెననియు, ఏ కారణమువల్లనైన పారికార్యములను విచుర్చించరాదననియు ఆయన శాల్య కాలమునుండియు ఆయన హృదయములో దృఢముగా నాటుకొని యుండెను.

పరిణతనయస్సుగో తనభ్రాతృలను, అసత్యమును పరిశోధించి న్యాయమును, సత్యమును ప్రపంచసమక్షమున ప్రదర్శించియున్న సూచివుండు సూత్రమే శాల్యకాలమున యీవిచిత్రిమైన గురుభక్తి కలిగియుండు సాధ్యమైనది!

అయినకు శాల్యవర్గంలో నుండియు సుగుణముండెను. ఆయన ఎవ్వని మోగును. చెడువారుకారు. తన ఉపా

యులయెడలను, తోడివిద్యార్థులయెడలను ఏవిధమైన అస్వ
ధా ఆచరణ యుండెడిది కాదు.

ఆయన పాఠములను తయారుచేసుకొనుట ద్వారా
యీసత్యపరాయణతను అలవగచుకొనెను.

విద్యార్థిజీవితములో పుస్తకములు చదువుటకు ఆచు
వకు అంతగా గుఱించెడిది కాదు. పాఠ్యపుస్తకములకూడా
గుఱించెడివి కావు. కాని పాఠములు తయారు చేసుకొనక
పోయినయెడల ఉపాధ్యాయులు కోపపడుదురు. ఆభయము
చేత దైనికపాఠములను చదువుచుండువారు. భయమునుండి
తప్పించుకొనుటకు పాఠములను తయారుచేయలేదని ఉపా
ధ్యాయులకు ఎన్నడును అబద్ధము చెప్పలేదు.

ఈ వయస్సునుండి తన విచారణశక్తిని న్యూన
పరచుకొని, సహజముగా మిథ్యాకారణములను చూపించు
వనులను ఆయన అసహ్యించుకొనువాడు. కాని ఆయన
కల్పనాశక్తి అబద్ధమైయున్న తనకుద్రుమనోద్యారమును
తెరచికొని ప్రపంచములో వ్యాపించ కోరినపుడు, తన
విద్యావిముఖ అంతరము అనంతోత్సాహముతో నవనవ
దేశముల, దృశ్యముల, చరిత్రలను గురించి వినుటకును,
తెలుసుకొనుటకును, చూచుటకును వ్యాకులపడుచుండును.
ఈవిషయముకూడ గాంధీజీజీవితములో ఒకవిచిత్రమైన
సంఘటన!

ఒకరోజున తనకంటిగాని గదిలో తనతండ్రిగాదు
కొనితెచ్చిన ఒకపుస్తకముపై ఆయనదృష్టి పడెను. అది

‘శ్రీవసునిపితృభక్తి’ అను ఒక నాటకము, నాటకము చదువనలెగని ఆయనకు యిచ్చ జనించెను. ఆయన దానిని ఆతురతతో చదివెను. బాలకుడైన శ్రీవసుడు ఎంతభక్తి తోను శ్రీద్ధతోను తనతలిదండ్రులకు సేవచేయువాడో, తలిదండ్రులను సుఖపెట్టుటకు ఎంక పరిశ్రమ, కష్టముల నోడ్చుకొనువాడో ఆపుస్తకము చదువుచు ఆయన గ్రహించెను. ఒకరోజున బొమ్మలచుక్కానిలో శ్రీవసునిగురించి కొన్నిబొమ్మలను చూచెను. ఆనాటకశ్రీవసునికి యీశ్రవసునికి సరిపోల్చి చూచినపుడు ఆయనకల్పనాశక్తి మరింత దృఢతర మయ్యెను. ప్రసారిత మాయెను. తనగృహమునకు లాంతరు బయస్కోపు చూచుటకు ఒకరు వచ్చిరి. ఆబొమ్మలు చూచునపుడు ఆకథలోని రెండుసంఘటనలను చూచెను. శ్రీవసుడు తన భుజముపైనున్న సంచిత తన వృద్ధతలిదండ్రులను పెట్టుకుని తీర్థయాత్రకు వెళ్ళుచున్నటుల గాంచెను. మరియొకదానిలో మృతుడైన శ్రవసునిప్రక్కన కూర్చుని తనతలిదండ్రులు వ్యాకులహృదయముతో ఏడ్చుచుండుట దర్శించెను.

బాలుడు మోహనదాసుని హృదయము కరుణారసముతో కరగిపోయెను. శ్రవసునివలె శ్రీద్ధాభక్తులతో తలిదండ్రులసేవ చేయుటకు సంకల్పించుకొనెను.

మరియొక సంఘటనను అవలంబించి ఆయనతోనూతనముగా జనించిన భావప్రవాహము పొంగి పొరలుచున్న శీతలధారలచేత ఆయన హృదయమును సిక్తము చేసి రసవంతముగా గావించెను.

ఒకసారి రాజకోటకు ఒకనాటకకంపెనీవారు వచ్చిరి. బాలకుడైన గాంధీ నాటకము చూచుటకై తండ్రిగారి అనుమతికోరిరి, అనుమతిపొంది నాటకము చూచుటకు పోయెను. హరిశ్చంద్రుని సత్యపాలనమే నాటకవిషయము. హరిశ్చంద్రుడు సత్యమునురక్షించుటకు ఒక్కొక్కటిగా రాజ్యమును, ఐశ్వర్యమును, భార్యను, పుత్రుని సమస్తమును దానము చేసివట్లును, ఆయన స్వయముగా దానత్వమునకు అంగీకరించినట్లును, పుత్రుని మరణమును సహించినట్లును, సత్యమును పాలించుటచేత తిరిగి సమస్తమును పొందినట్లును నాటకములో గాంధీ తిలకించెను. హరిశ్చంద్రునిచరిత్ర గాంధీహృదయములో హత్తుకు పోయెను. హరిశ్చంద్రుడు గాంధీగారిభావములకు ప్రియమైన సహచరుడాయెను. హరిశ్చంద్రునిత్యాగము ఆయనకు సర్వసమయములలో అలోచనావిషయ మాయెను.

భావరసలోలుడైన గాంధీ ఆనాటకమును పలుమార్లు చూచుటకు కోరుచుండెను. కాని అనుమతి బడయుకపోవుటచే చూడలేకపోయెను. చూడలేకపోయినను తనహృదయములో హరిశ్చంద్రుని దృఢముగా ప్రతిష్ఠితము చేసికొనెను.

హరిశ్చంద్రునివలె సత్యవాదిని ఎందుకు కాజాలను అని ప్రతిజ్ఞ చేసుకొనిను, హరిశ్చంద్రునివలె అపదలలో దగుల్కొనిపోయినవలె సత్యమును పాలింతును.

ఇదియే నా జీవనలక్ష్యము, ఏకమాత్రీసత్యము.

శీతకాలప్రభాతమున పూర్వాకాశమున తరుణ భానుని రక్తరంజితకిరణజాలములు నల్లువైపుల అలముకొనెను.

నీలాకాశమంతయు సూర్యకిరణములచే పరివ్యాప్తమాయెను.

గాంధీజీ బాల్యకాలము పరాధీనభారతదేశమున శీతకాలరాత్రుల జడత్వముతో కూడినయగము.

కాని రాత్రి అంతము కాకున్నను ప్రభాతాగమనము సూచింపబడుచున్నది.

అప్పుడు భారతజాతీయమహాసభ జన్మించినది.

జాతీయజాగరణ గుంజరణధ్వనులనుధ్వని రాజకోటలో నొకగృహమున భారతస్వాతంత్ర్యసూక్ష్మని దివ్యమూర్తి, ఆయనలోని సత్యదర్శనముయొక్క తరుణకిరణములచేత భారత భాగ్యాకాశమును మహోబ్వలముగా గావించుటకు మందగమనమున మేల్కొనుండెను.

అనాటి చరిత్రయొక్క క్షీణరశ్మి నాధారముగా జేసికొని ఆయన భారతదేశమునందేగాక సమస్తవిశ్వమునందును సత్యమహిమను, సత్యాలోకమును ప్రకాశింపజేసిరి.

ఈవిషయమును ఆగటిభారతీయు లెన్నరైన జేయనుకొన గలిగిరా, గ్రహింపగలిగిరా? ఎవడు గ్రహింపగలడు? ను భారతభాగ్యవిధాత గ్రహింప గలిగెను. అందువలన ఆయన రహస్యముగా నుండి ఆలేతహృదయములో సత్యముయొక్క బీజములను నాటియుండెను. ఆబీజమే కాలక్రిమమునమనీ-
రుహముగా పరిణమించి భారతేశమంతటను ప్యాపించెను.

గాంధీగారిభావములవిచిత్ర విశాసముఆయనహృదయ ములో సత్యము సంపూర్ణముగా వికసించుటచేత నేనంఘటిల్లి నది. ఆయన బాల్యకాలమునాటి విచిత్రసంఘటనలవినయము లన్నియు వర్ణింపవలసిననో ఆయనయం దపూర్వముగా నున్న మాతాపితలసంఘటనలకూడ వర్ణింపవలయును.

తలిదండ్రుల సేవచేయుటకు ఆయన స్కూలులో చేయు వ్యాయామమునుకూడ పిగర్జించెను. అహోరాత్రములు దుగ్ధావస్థయందున్న తండ్రిగారి శయ్యాపార్శ్వమున గూర్చొని ఆయనసేవజేసి తృప్తినిబొందిరి. తండ్రిగారిమరణ కాలమున ఆయన సేవచేయుభాగ్యము పొందలేక ఆశ్రువులను రాల్చిరి. ఇంగ్లాండునుండి బ్యారిష్టరుపరీక్ష పాసము తిరిగి స్వదేశమునకు వచ్చి మాతృదేవిమరణవార్త విని శిశువువలె ఏకధారగా అశ్రువిసర్జన గావించిరి. ఆయనజీవిత చరిత్రను అలోచించుటలో ఆయన తలిదండ్రులయెడల చూపిన శ్రద్ధాభక్తుల విషయము క్రమముగా మరికొంత ముచ్చటించబడును.

విద్యాలయములోనిదినములు

విద్యాలయములో మోహనదాసు విశేషజ్ఞానవంతుడుగా నుండక పోయినను ప్రక్కనులలోకి పోయినకొలది విద్యావిషయములో విశేషమైన బొన్నత్యమును గొందుచుండెను. ఈవిషయము ఆననరకే చెప్పబడియెను. దీనితో పాటు నైతికచరిత్ర విజ్ఞానము పొందిన విషయముకూడ తెలుసుకొంటిమి. మోహనదాసు తనచదువునిషయములో చూపిన శ్రద్ధగౌరవములకుటె అసలచరణాగ్రాని గుణదోషముల విషయమై అత్యంతజాగ్రూకుడై యుండువాడు. ఆయన ఆచరణవలన ఉపాధ్యాయుడు విధించినశిక్షకంటెను, నిందలకంటెను, తనవల్లబరిగిన భ్రాంత ఆచరణకొరకు అధికముగా విచారించువాడు, బాధపడువాడు. శిక్షకొరకుగాని, తిట్లకొరకుగాని అంతగా బాధపడువాడు కాదు. ఏదో కారణముచేత ఒకప్పుడు ఉపాధ్యాయుడు ఆయనను బెత్తిముతో కొట్టెను. ఆ బెత్తివ్రుద్బుయొక్క బాధకంటె అపరాధముయొక్క బాధయే ఆయనకు ఎక్కువ కష్టమును కలుగజేసెను.

ఆయన కాలములో దేశరావడీ ఎదుల్ దీ గీమీ అను ఆయన విద్యాలయమునకు ప్రధాన అధ్యాపకుడుగాఉండెను. విద్యార్థులచేత బలాత్కారముగానైనను వ్యాయామము చేయించవలెనని ఆయన నియమము పెట్టెను. మోహన

దాను చాలా కష్టంగానే పోయెను. ఇంకొకరితో కలిసి
 చచ్చగా తిరుగులకే అయిన సిగ్గు ముందు. వ్యాయామము
 చేయుటకీ కూడ ఆయనకు యిష్టము లేకుండెను. బాల్య
 కాలమునుండి ఆయన మికాను కెళ్ళుటకే అష్టపడుచుండెడి
 వాడు. మంచిగాలితో తిరిగివచ్చువాని కలిగెడి ఉపకారమును
 గురించి బాల్యకాలమునందు ఒకప్పుడతడు చదివెయుం
 డెను. అప్పటినుండి నియమపూర్వకముగా భ్రమణము
 చేయుటచేత ఆయన ఆరోగ్యము, అభివృద్ధి ముగిసిన దృఢము
 గానూ, బలిష్ఠముగాను ఉండెను. కేవలము సిగ్గుచేత అయిష్టత
 చేతనే వ్యాయామమునుండి నిరమించలేదు ఆయనయ
 ములో ఆయనతండ్రి జబ్బున నిండెను. అంతవలన
 స్కూలుకు శిలవగుచ్చినవెంటనే వ్యాయామము చేయక
 ఆయన తండ్రిగారికి సేవచేయుటకై గృహమునకు పరుగెత్తి
 పోవువాడు. మోహనదాసు వ్యాయామస్థలములో లేక
 పోవుటచూచి గీమా ఆయనను శిక్షింప సంకల్పించుకొనెను.
 కాని ఆయన వర్షాకాలములో ఒకరోజున సరియైన కాలమును
 గ్రహింపలేక పోవుటచేత, వ్యాయామస్థలమునకు ఆలస్య
 ముగా వచ్చెను. అప్పటికి వ్యాయామసమూహము గడచి
 పోయెను. ఇతరబాలుకు అందరును వ్యాయామము పూర్తి
 చేసుకుని తిరిగి వచ్చుచుండిరి. మరునాడు స్కూలుకు వెళ్ళిన
 పిమ్మట వ్యాయామమునకు రానికారణము గీమా గాంధీ
 గారిని అడిగిరి. వర్షముగా నుండుటచేత సరియైన వేళ వెలుగు

కొనలేక పోయితిని ? ము ధాః ముః చెప్పెను. కాని గీమీ
యాసము ధాః మాను నమ్మలేదు. ఆయనను మిథ్యావాదిగా
తలంచి కొన్నిలకాలు జరిమానా విధించెను. ఆరోజున
బాలక మోహనదాసునకు చాలా కష్టముకలిగెను. తుదకు
ఉపాధ్యాయుడు నన్ను మిథ్యావాదిగా తలంచెనా యని
విచారించును. మోహనదాసు జరిమానానిషత్తుమై ఆరో
చించక తనసత్యముయొక్క మర్వాదకు హాని కలిగెనని
ఎంతయో విలపించెను. సత్యముయొక్క గౌరవమునురక్షిం
చుటకు ఒకవోజున ముగ్ధాంశులతో ఆశురలెక్కలనుండి
మాంసాహారమును, ఇతరఅహింసములను తీసివేసి శాఖా
హరిగా మారి వ్యక్తి, గుప్తియొక్క కీచితము అపదలకు
యోనుజేసుకొని కూడ సత్యము, సత్యములకు విశద్ధ
ముగా సత్యాగ్రహములో నిమగ్నమైయున్న మానవుడు,
భారతస్వాతంత్ర్యసాగ్రామములో సత్యాగ్రహముయొక్క
అభినివాత్రము స్వరూపమున శక్తిశాల్విన్యము, బ్రిటిషుశాస
కులనుసహించుచుండకల ఆపన్నులగు గాంచిన పురు
షోత్తముడు, ఉపాధ్యాయుని విచారణలో సత్యము అవ
నూనింపబడినపుడు మాని ఆవేదన పడెననువిషయములో
ఆశ్చర్యమేమున్నది!

అనాటి యీవేద ఆయనభావితీవితమును, ఆదర్శ
ములను విశేషముగా పరిసంపదేయుట కేతోద్బుడెను.

ఆనాటినుండి ఆయన జీవనాంతమువరకు సత్యము అవమానింప బడినటుల చూచినచో శాధపడుచుందురు. విచారగ్రస్తు లగుచుందురు. అసత్యమును ధ్వంసముచేసి సత్యమును ప్రతిష్ఠితము గావించుటకు నిర్భయహృదయముతో శార్యక్షేత్రమునకు ఉడుకునుండువారు.

ధర్మము బాహ్యకాచారములవలన వేరు వేరుగా ఉండవచ్చును, కాని ప్రతిధర్మమునకు అంతర్నిహితసత్యము ఒక్కటే. దీనిని ప్రమాణముచేసి భారతదేశములోని వివిధ సాంప్రదాయముల సమ్మేళనమునకును, సద్భావములకును ఆయన ఎంత పరిశ్రమగావించినారు!

మోహనదాసు తండ్రిగారు వ్రాసిన ఉత్తరము ప్రధానోపాధ్యాయునకు ఇచ్చిరి. తండ్రి తన సేవకొరకు స్కూలుకు శలవుయిచ్చిన నెంటునే మోహనదాసును వదిలి పెట్టమని ఆ ఉత్తరముద్వారా వేడుకొనెను. మోహన్ దాస్ వ్యాయామమునుండి ముక్తిపొందెను, కాని ఆరోగ్యమునకు వ్యాయామము ప్రథానమైనదని, అవుసరమైనదని మోహన్ దాసు అనంతరము గ్రహించెను. ఆయన జీవిత కాలమంతయు నియమితభ్రమణము చేయుటచేత ఆయనకు వ్యాయామమువలన కలుగవలసిన మహాఔషకారము కలిగెను. ఈ భ్రమణరూపమైన వ్యాయామమునకు ఆయన అంతము నరకు అలవాటుపడియుండిరి. ఏకనిష్ఠుడగు వ్యాయామవీరుడు

కూడ ఆయనపలె యింతి నియమపూర్వకముగా, నియమిత సమయములో వ్యాయూమచర్చ చేయుదుగో లేనో సంజేహము.

మహాత్మాగాంధీ నిష్పాపియ, దోషరహితుడు నైన మహామానవుడు, కాని బాలకమోహనదాసు బాలకుడు మాత్రమే. అందువలన విద్యార్థిజీవితములోను, బాల్య కాలములోను ఆయన అనేకదోషములను, అనేకపొరపాటులనుకూడ గావించియుండెను.

విద్యార్జనతో పాటు చేతివ్రాత చక్కగా ఉండవలెను అనుదాని కెట్టిసంబంధము లేదని ఆయన తలంచెను. ఆయన ఇంగ్లాండు పోవువరకు యీమాధవిశ్వాసము ఆయన యందు ఉండెను. కాని అనంతరము అఫ్రికాలో వకీళ్ళ యొక్కయు, ఇతరవిద్యావంతులగు యావకులయొక్కయు ముత్యములవంటి వ్రాత అక్షరములను చూచి ఆయనలో నున్న ఆమాధవిశ్వాసము తొలగిపోయెను. వారివ్రాత అక్షరములతో తనఅక్షరములను సరిపోల్చిచూచి అస్పష్టమైన, అందవిహీనమైన చేతివ్రాత అసంపూర్ణవిద్యకు నిదర్శనమని గ్రహించెను. ఆయన తనదోషమును దిద్దుకొని అక్షరములను చక్కగా వ్రాయుటను అలవరచుకొనెను. ఈవిషయములో అనుభవము సంపాదించి ఆయన యిట్లు హితోపదేశము గావించిరి—మంచిచేతివ్రాత విద్యకు ప్రధానాంగమని ప్రతియవకుడును, యవతియు గ్రహింపవల

యను. తప్పుచేసి తప్పును ఒప్పుకొనుటలోను, సత్యమును సత్యముగా స్వీకరించుటలోను ఎంత సరళత్వము, ఎంత నిష్కాపట్యము! ఇట్టిఆచరణ గాంధీగారికే తగియున్నది!

ఇట్టిస్వీకారము, సత్యానుసంధానమే ఆయన కార్యములను, స్వభావమును ప్రజలనేత్రములకు శ్రేష్ఠమైనవిగను, సుందరమైనవిగను జేసివైచినవి. ఈవిధముగా నిజదోషమును అంగీకరించుట, అంగీకారముద్వారా ప్రసన్నతనను సంస్కరించు ప్రయత్నము చేయుట గాంధీగారి చారిత్రిమునం దొక విశేషవైశిష్ట్యము.

ఈవై శిష్ట్యమును గురించి ఆయనజీవితములో అనేక సార్లు గాంచితిమి.

విద్యార్థి మోహనదాస్ విద్యార్థిదశలో మరికొన్ని తుదిసమస్యలలో పడిపోయెను. కాని తనస్వప్రయత్నము వల్లనే ఆసమస్యలను చక్కబరచుకొనెను.

ఆయనకు 13 సంవత్సరములవయస్సులో వివాహము జరిగెను. ఈవివాహవివరములు తరువాత చెప్పబడును. కాని వివాహము జరుగుటచే ఆయన చదువు ఒకసంవత్సరము నిలిపి వేయవలసినవచ్చెను. కాని ఆసంవత్సరచదువును పూర్తిచేయుటకు ఉపాధ్యాయులు ఒకవిశేషవ్యవస్థానుగావించిరి. ఆరునెలలవరకు అసగా ఎండకాలపు శలవులవరకు ఆయనను మూడవక్లాసులో చదివించిరి గ్రీష్మకాలము గడచినపిమ్మట ఆయనను నాలుగవక్లాసులో ప్రవేశపెట్టిరి.

నాలుగవ క్లాసులో ప్రవేశించినప్పటికీ పాఠములు తయారు చేయటం ఆయనకు కష్టపాఠ్యముగా యుండెను. కారణ 'మేమనగా', ఆశ్రేణికి చెందిన పాఠములన్నియు అప్పటి నియమముల ననుసరించి ఆంగ్లభాషలో బోధింపబడెడివి. ఇతిరవిషయములు యేదో విధముగా గ్రహించినను జ్యామెట్రివిషయములో ఆయన చాలాచిక్కులోపడిపోవలసి వచ్చెను. జ్యామెట్రివిషయములన్నియు ఆంగ్లభాషలో నుండుటచే ఆయన వాటిని ఎంతసూత్రము గ్రహించలేక పోయిరి. తుదకు ఆయన నిరాశ నెందెను. మూడవ క్లాసు చదువకుండా నాలుగవ క్లాసులో ప్రవేశించినందుకు ఆయన విచారించుచుండెను. కాని గ్రహించు ప్రయత్నమునుండి విరమించలేదు. ఆయన చేసిన యేకాగ్రప్రయత్న ఫలితముగా జ్యామెట్రియుండు, కఠినవిషయములన్నియు ఆయనకు సులభముగా బోధపడెను. రామచిలుకవలె కంఠస్థముచేయక తాను స్వయముగా గ్రహించి చదువుటచే జామెట్రి యుండున్న కఠినవిషయముల నన్నిటిని ఆయన అతి అనాయాసముగా గ్రహింపగలిగిరి. పాఠములు గ్రహింపక కంఠస్థము చేయుటకంటె గ్రహించి చదువుటలో ఎంత మహత్తరమైన ఫలితము గలదో ఆయన విశేషముగా గ్రహింప గలిగెను.

ఆయన ఆరవ శ్రేణిలో ప్రవేశించినపుడు సంస్కృత పాఠములవలన కొంత చిక్కులో పడిపోయెను. సంస్కృత

పండితుడు కఠోరప్రకృతిగలవాడై యుండెను. ఆయన విద్యార్థులకు పాఠములను బోధించుటలో విశేషప్రజ్ఞానంతుడు. సంస్కృత పాఠములు అధికమగుటచేత అవి మోహనదాసుకు సుఖకరములుగా ఉండక కష్టదాయకములుగా ఉండెను. పాఠములకు సరిగా అభ్యసించలేకపోయిరి. ఈగమయములో యితరవిద్యార్థులు పారసీభాషను కొనియాడుచుండిరి. అందువలన ఆయన సంస్కృతముపై నిరాశ జూచి పారసీభాషను నేర్చుకొన సంకల్పించుకొనెను. సంస్కృత పండితుడు యీవిషయము విని మిక్కిలి విచారించిరి. సరాశ్చందవలదని మోహనదాసుకు నచ్చజెప్పి కఠినవిషయముల నన్నిటిని ఎక్కువశ్రద్ధతో నేర్పెదనని పండితులు ప్రతినజేసిరి. నదయహృదయులైన గురువుగారి సహాయముతో సంస్కృతమును మరల అభ్యసించి గ్రహింపగలిగిరి.

సంస్కృతభాషను తిరస్కరింపక ఏకాగ్రతతో, ధైర్యముతో నేర్చుకొనుటచేత ఆయన తనభావిజీవితములో పొందిన సత్ఫలమునుగూర్చి ఆయన యిట్లు నడివియుండిరి. “అప్పుడు ఆమాత్రము సంస్కృతమైన నేర్చియుండగియెడల నేడు సంస్కృతగ్రంథములనుండి పొందుచున్న రసాస్వాదమును పొందువాడను శాను. సంస్కృతభాషను చక్కగా అభ్యసించలేదను అనుతాపమును నేను అనుభవించుచున్నాను. హిందూబాలకులు ఎవరైనను సంస్కృతము నేర్వనిది జరుగదని నేను గ్రహించితిని.”

సంస్కృతభాష నేర్చుకొనుట ప్రతిహింతువునకు
అవశ్యక ర్థవ్యమని ఆయన బోధించెను.

ఆయన బోధించిన విషయములలో మరియొక ముఖ్య
మైన విషయము మాతృభాషలో విశేషజ్ఞానమాను అర్జిం
చుట. పఠనీయవిషయములు — జ్యోతిషము, ఇతిహాసము,
భూగోళము మొదలైనవిషయములు మాతృభాషలో చది
వినచో సహజముగని, అల్పకాలములోను నేర్చుకొన
వచ్చును. విదేశభాషలో సులభముగా గ్రాహ్యములు కావు.

4

వివాహము

గాంధిగారి బాల్యవివాహమునుగురించి ఆలోచించి
నపుడు మనకు ఆశ్చర్యము కలుగకమానదు. బాల్యవివాహ
మునకు ప్రతికూలముగా భారతీయు లందరికిని ఎన్నియో
ఉపదేశముల నిచ్చినవారు, బాల్యవివాహముయొక్క దుష్ఫల
లితమునుగురించి విశేషముగా ప్రచారము గావించినవారూ,
పదమూడుసంవత్సరములవయస్సులోనే వివాహబంధనముచే
వల బంధింపబడిరి?

గాంధీజీ వివాహవిషయమే యీ ప్రశ్నకు జవాబు
నొసంగగలడు.

హిందూసంఘమునకు ఆ కాలములో బెల్జియన్ వివాహములు విరివిగా జరుగుచుండెను. దక్షిణభారతదేశములో యీ ఆచారము అత్యంతకఠోరముగా ఉండెను. గాంధీజీపని వారసువారు వంశానుక్రమముగా వారసంతానమునకు వివాహములు జరిపెడివారు. వివాహమునకు ముందుగానే ఆ దేశాచారము ననుసరించి వాగ్దానము చేసుకొనెడివారు. మోహనదాసు చివాహమునకు ముందు యిద్దరు కన్యలతో ఆయనకు వాగ్దానము జరిగియుండెను. కాని యీ వాగ్దానము భగ్నముకూడ అగుచుండెను. గాంధీజీకి జరిగిన యీ రెండు వాగ్దానములు గద్దు చేయబడి నూతనకన్యతో వివాహము జరుపబడెను.

మోహనదాసు చివాహముతోపాటు ఆయన ద్వితీయ సోదరునకు, మరియొక సోదరునకు చివాహములు జరిపుటకు యేర్పాటులు గావించబడెను.

దీనికి ఒక కారణముండెను. కాబాగాంధీ, ఆయన తమ్ముడు వృద్ధులైరి. ఈ చివాహములు వాగ్దానితములో అంత్య అనుష్ఠానములు అగువలన వారు యీ చివాహములను అత్యంతవైభవోపేతముగా జరుప తలచిరి.

ముగ్గురుకుమారుల వివాహములు ఏక కాలమున జరిగిన యెడల చివాహసమయమున పూత్రము కొంతమేర తగ్గుననియు, ముగ్గురుచివాహములకు వేరువేరు ఖర్చులు చేయక ఒకే కాలమున చేసినయెడల మహావైభవముగా జరుపవచ్చు

ననియు తలచిరి. అందువలన మోహనదాస్, ఆయనసోదరులు వివాహమున నేమియో గ్రహించుటకు పూర్వమే వివాహమునకు శుభదినము నిర్ణయింపబడెను.

వివాహములోని దాంపత్యజీవితము, భోగవిషయములు వారు గ్రహించినవియు, వారు పొందినబట్టలను ధరించిరి. మంచి ఆయుష్యము భుజించి వారయెడల బంధుభాంధవులు అత్యంత ఆదర భిక్షానములనుచూపించిరి. అందువలన గాంధీసోదరులు విస్మయ మొందుటయేగాక పరితృప్తినికూడ పొందిరి. వివాహదినము సమీపించెను.

పోర్ బందరులో వాపురాతనగృహములో వివాహమును జరిపుటకు నేర్పాట్లు గావింపబడెను. గాంధీజీ పెత్తనానికి అప్పుడు పోర్ బందరులో దివానుగానుండిరి. కాని తండ్రియైన కాబాబాంధి గావనోబలో తాకూరునాహెబ్ దర్బారులో ఉద్యోగము చేయుచు నుండువాడు. ఆయనతాకూర్ నాహెబ్ గారికి అత్యంత పి అమెన ఉద్యోగస్తుడుగా నుండెను. తాకూర్ నాహెబ్ గారి గాంధీజీ కుండుగా ఎక్కువ రోజులు శివుని యిచ్చుట అంగీకరించలేదు. వివాహమునకు కొద్దిరోజులు ముందుగానే శివుని మంజూరాయెను. గాంధీగారిపరివారము పోర్ బందరుకు త్వరగాచేరుటకు తగిన బండినడుపాయములు చేసెను. గావనోటనుండి పోర్ బందరుకు వచ్చుటకు ఆకాలములో రోజులు పట్టెడిది. ప్రత్యేక యేర్పాట్లు చేయబడుటచేత గాంధీపరివారము మూడురోజు

లలో పోర్ బందరుకు వచ్చిరి. కాని మార్గములో ఒక ఆపద సంభవించెను. కాశాగాంధీగారిబండి పాతాన్తుగా తిరగబడి పోవుటచే ఆయనకు బెబ్బలు తగిలెను.

తండ్రికి బెబ్బలు తగులుటచే వివాహ ఆనందము మ్లానరూపము దాల్చెను. కాని వివాహములు ఆగిపోలేదు. ఆడంబర అనుస్థానము లేవియు ఆగిపోలేదు. ఆచారస్థానములో కట్టు కట్టుకుని కాశాగాంధీ వివాహ ఉత్సవమునకు కావలసిన యేర్పాటు లన్నియు గావించెను.

ఈవివాహమునుగురించి గాంధీగారు యిటుల వ్రాసి యుండిరి— “వివాహవేదికపై కూర్చుంటిమి, సప్తపదులు పూర్తి అయినవి. మృష్టాన్నమును భార్యాభర్తలము ఏకముగా స్వీకరించితిమి. వధూవరులము ఒకటిగా గడపునుంటిమి. అది ప్రథమరాత్రి. ఇద్దరు నిద్రోషులగు బాలబాలికలు, సంసారసముద్రమున దుమికిరి. ప్రథమరాత్రి ఎట్లుప్రవర్తింపవలయునో వదినెగారు నేర్పిరి. ధర్మపత్నియైన కస్తురిబాయికి ఎవరు నేర్పిరో ప్రశ్నింపలేదు. ప్రశ్నించుటకు తోరకగాని, జ్ఞానముగాని లేకుండెను. మేము ఒకరినిచూచి ఒకరము భయపడుచుంటిమి.”

బాల్యవివాహమువలన సహజజ్ఞానము లేకపోవుటచేత వధూవరులు వివాహఉద్దేశ్యమును గ్రహింపలేదు. ప్రేమ లేమిచేతను, అనుసరమైన జ్ఞానము లేకపోవుటచేతను, వివాహముయొక్క ఆనందమునుగాని, మాధుర్యమునుగాని అను

భవింజాలరని పైన న దవరించిన వాక్యములద్వారా గాంధీగారు మనకు బోధించినారు. కేవలము అజ్ఞులవలెను, అలంకరింపబడిన బొమ్మలవలెను అనుష్ఠానములను, నియమములను ఒకటివెనుక ఒకటి అనుసరించి నడచుచుందురు. జీవితముయొక్క శక్తిసామర్థ్యములను గ్రహించుటకు ముందే మహర్షిగారైన బాధ్యత మెడపై వేసుకొందురు. అదిగాక బాల్యవివాహము విద్యార్థిదశలో బాలురకు ఎంతహానికరమైనదో గాంధీజీ తన అనుభవమువలన మనకు తెలియజేసినారు. వివాహమైనపిమ్మట ప్రేమలనగా ఎట్టిదో గ్రహింపక పోయినను కస్తూరిబాయియెడల ఒకవిధమగు ఆకర్షణ కలిగియుండిరి. నిర్జగృహములో కూర్చొని యిద్దరును అర్థములేని చిలుకపలుకులతో గడపుటచే ఒకవిధమైన మోహము ఉదయించెను. అందువలన స్కూలులో చదువుకొనునప్పుడు ఆయాకర్షణ, ఆమోహము ఆయనను వ్యాకలపరచుచుండెను. చదువుసంధ్యలలో శ్రద్ధ సన్నగిలి ఆబాలికనుగురించియే స్మరించుకొనుచుండువారు. గృహమునకు తిరిగవచ్చుటకు ఆతురతపడుచుండువారు. స్కూలునకు ఎప్పుడు శలవిత్తురాయని నిరీక్షించి యుండువారు.

తన పరిస్థితులవల్లను, అనుభవమువల్లను ఆయన విద్యార్థిదశలో వివాహముయొక్క అసర్థకమును గ్రహించగలిగెను. విద్యార్థిదశలో వివాహము జరిగినయెడల అభ్యయనమునకు, జ్ఞానార్జనమునకు ఎంత అసర్థదాయకమో స్పష్ట

మగుచున్నది. బాల్యవివాహములవలన ఎందరో విద్యార్థులు అల్పవయస్సులోనే విద్యను నిడనాడి తమభవిష్యత్తును, జీవితమాను నష్టపరచుకొందురు.

బాల్యవివాహము మన దేశజీవితములో ఒకప్రమాద కరమైనవ్యాధి. సశ్యద్రష్టయుగు మోహనదాసు శనవివాహ సంఘటనవలన యీ వ్యాధియొక్క భయంకరచిత్రమును ప్రకటించినారు.

5

న

కిశోరులు మోహన్దాసు, కస్తూరిబాయి.

మహానదులస్రోతస్సును దర్శింపవలెనున్న దానిప్రవాహమునకుగల ఆటంకములనుకూడ చూడవలయును. దాని చంచలజలప్రవాహమునకు ఒక పర్వతప్రాంతమున ఆటంకము కలుగుచుండును. ఒకలోయలో ఆవర్తిత మగుచుండును. కాని తుదకు సకల ఆటంకములను, ఆవర్తనములను అతిక్రమించి సమతలభూమిపై తనక్రమవర్ధమాన దేహమును మహత్తరముగను, విశాలముగను విస్తృతము జేసికొనుచుండును. అత్యంత వేగముతో సముద్రమువై పునకు పరుగిడుచుండును. దానినికూడ మనము విశేషముగా అవలోకించుట అత్యంతావశ్యకమైనది,

గాంధీజీజీవితము మహానదీ సోతస్సును పోలియున్నది.

దీనిధారను చూచినపుడు దీనియందుగల ఆటంకములుకూడ కనుపించును. కాని సకలమిధ్యల, భ్రాంతుల బాధాబంధనములను అతిక్రమించి యీజీవనధార ఎంత మహత్తరముగా, విశాలముగా సత్యజ్ఞానముల సమతల భూమిపై విస్తృతమాయెనో, తుదకు ఏమార్గమునబడి సాధ్యమయొక్క శాంతిమయసముద్రమునకు పరుగిడి ప్రవేశించెనో నుస్పష్టముగా గానుపించును.

ఆయన విద్యార్థిదశలోని తుద్రస ఘటనలు, ఆయన దాంపత్యజీవితములోని కలహములు, ప్రథమమోహనము లోని కపటస్నేహితుల సాంగత్యములు, ఆయన బాధాబంధనముల, జయవిజయముల మహోజ్వలస్వరూపమును వికసితము చేయును. గాంధీజీ బాల్యదాంపత్యజీవితము ఆయనకు పరీక్షాక్షేత్రముగా పరిణమించెను. సహజజ్ఞానము ఉదయించు ప్రథమమోహమువలన ఆయన ఏద్యార్జన కేంద్రముగా కలిగెనో మన మెరుగునుము. మోహమును జయించి విద్యార్జనలో ఎట్లు ఉద్యమశీలుజాయెనో దానినికూడ గ్రహించితిమి. కాని వికాసోన్ముఖమైన ఆయనదాంపత్య జీవితము మాత్సర్యము, దంభము, పతనములలోనికి ఆయన నెట్లు పడద్రోముచుండెనో, ఎట్టిమహత్తరశక్తివలన ఆపతనముయొక్క అవేగమును నిరోధించి మరిల ఆయన సహజ

మార్గమునకు మరలి వచ్చెనో దానిని మనము గ్రహించుటకు ప్రయత్నించెదము.

ఆయన బాల్యకాలపు అసంపూర్ణజ్ఞానమువలన అనేక సాగులు సహధర్మిణియగు కస్తూరీబాయికి శ్రమ కలుగజేసెను. ఒకరోజున ఉపదేశమాలకమైన పుస్తకముతో దాంపత్యజీవితమునుగురించి కొన్నిఉపదేశములను చదివెను. అందులో దంపతులప్రేమ, మితవ్యము, బాల్యవివాహములు మొదలగు విషయములను గురించి వ్రాయబడియుండెను. ఆపుస్తకముతో ఏకపత్నీవ్రతమును నిష్ఠితో పాలించు నియమములు వ్రాయబడియుండెను. ఆనియమములు ఆయన మనస్సుపై ప్రభావమును విస్తరింపజేసెను. పూర్వపుగుఱులవలె బహువివాహములు చేసుకొనననియు, కస్తూరీబాయికి మనోకష్టము కలుగజేసి ద్వితీయవివాహమాడననియు ఆయన సంకల్పించుకొనెను.

కాని యీసంకల్పమువలన మరికొన్ని భ్రమప్రకూడములు సృష్టించబడెను. తత్ఫలితముగా ఆయనజీవితములోను, కస్తూరీబాయిజీవితములోను అనేకములైన కష్టములూ, మనోవేదనములు అనుభవించిరి.

ఆయన ఏకపత్నీవ్రతమును పాలింతునని సంకల్పించుకొనినట్లే, కస్తూరీబాయిద్వారా ఏకపతివ్రతమును పాలింపజేసెనని భావించిరి. ఆకాలపుసంఘములో పటిత్యాగము, పునర్వివాహము స్త్రీలకు కల్పనాతీతవిషయమైనను, ఆయన

కస్తూరిబాయికి యానిషయములో ఉపదేశముల నిచ్చుచుండిరి. ఈయుపదేశములను పాలించునది బలాత్కరించుచుండిరి. అనుచులి నేకుడా బయటికి వెళ్ళవలదనియు, పరపురుషులతో మాట్లాడవలదనియు ఆయన తనభార్యకు హితోపదేశము గావించిరి.

కాని సరళమతియగు బాలిక ఆమాటలకు లక్ష్యము చేయలేదు. ఆమెచిత్తస్పృహను పట్టుదల ప్రవర్ధితమాయెను. కస్తూరిబాయి భర్త ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించు నుద్దేశముతోనే అత్తీయులతో బయటికి వెడలి పోవుచుండెను. అత్తిగారితో దేవదర్శనమునకు వెళ్ళుచుండెను. తత్ఫలితముగా మనోమాలిన్యము, మానాభిమానములు నృష్టంబుబడెను.

కాని పట్టుదల, మిథ్యావాగములమోకాము క్రమముగా తగ్గిపోయినపిమ్మట మోహనదాసుకూడ తనభ్రమలను గ్రహించి భార్యను ర్రమపెట్టి మనోభానమును పరిత్యజించెను. ఈభ్రమను సంస్కరించుటకు ఉభయులలోనున్న పవిత్రప్రేమయే కారణభూత మాయెను. నయస్సు వృద్ధి జేచినకొలది ప్రేమకూడ గాఢతర మగుచుండెను. పరస్పరదయందున్న భ్రమప్రమాదములు మరిచికలవలె అదృశ్యములై పోవుచుండెను.

కస్తూరిబాయికి విద్య నేర్పించవలెనని ఆమెగకు యిచ్చ జనించెను. ఆకాలపుస్త్రీలవలె కస్తూరిబాయికూడ

మూర్ఖురాలును నిరక్షరకుడిణియునై యుండెను. శైశవమునందే జ్ఞానపుష్పము వికసించుటకు ముందుగా ఆమె వధూరూపమును దాల్చి భర్తృగృహమునకు రావలక వచ్చెను. అట్టి ఆమెకు విద్య నేర్చుకొనుటకు అవకాశము ఎట్లు లభించును? కాని కస్తూరిబాయికి భర్తగారు ఎంత ప్రయత్నించినను విద్యయందు అభిలాషగాని, శ్రద్ధగాని కనిగలేదు. అందువలన మరల మనోమాలిన్యము ఏర్పడెను. అంతరము ఆమె పనిజరుపుకొనునట్లు విద్య నేర్చుకొనెను. కాని భర్తగారిపట్టుదలవలన ఆమెకుఁగ పట్టుదలవహించి విద్యయందు మనోవి సేవము చేయలేకపోయెను. కొంతకాలమునకు యామిధ్యావనోమ లీన్యము, తొలగిపోయి వారికి సహజదాంపత్యజీవితము లభించెను.

కాని కిశోరమోహనదాసు అప్పటివరకును నిష్కల్మషప్రేమను గ్రహింపలేకపోయెను. ఆవయస్సులో ఆయన గ్రహించుటకుకూడ సాధ్యము కాకపోయెను. అందువలన ప్రేమకు బదులుగా కామము, ఆయనను ఆక్రమించెను. విద్యాలయములోకి పోయి ఆయన కస్తూరిబాయివిషయమే ఆలోచించుచుండెను. ఆయన మనస్సు భ్రాంతిమార్గమున నడచుచుండెను. ఆకానిణముచే ఆయన ఆరోగ్యమునకు హాని కలుగుచుండెను.

కాని యధార్థమూనపుడు భ్రమలకులొనగుచుండును. భ్రమలను సంస్కరించుకొనుచుండును. శకనహస్రభ్రమ

మాదములను మోహనమును కర్తవ్యపరాయణ
త్వము సమాధిముగానే జాగ్రూకమై యుండెను అయిన
ఉదయ కాలమున నిత్యకర్మలు నెరవేర్చువాడు, విద్యాలయ
మునకు పోవువాడు, దుగ్గవస్థయందున్న తండ్రిగారికి సేవా
శుశ్రూషలను చేయువాడు, యాగకలకార్యములు ఆయనను
కామగహ్వరమునుండి ఉద్ధరించి బయటికి దెచ్చెను. మరల
సత్యమైన విశుద్ధమైన మార్గమును చూపించెను.

మోహమిధ్యాజాలములను త్రొంచుచుని సత్యము
యొక్క మహోజ్వల జ్యోతిని దర్శించుటయే మోహనదాసు
గాంధీజీనిత్యము అపూర్వసమస్యలగు సమాధానము!

6

భ్రమప్రమాదముల దుఃఖము

లజ్జాశీలడగు మోహనదాసు స్నేహితులు అంతగా
లేరని చెప్పవచ్చును. కాని బాలకుడు ఉన్న స్నేహితులను
విడనాడి ఉడబాడు మోహనదాసు ఒక ఉద్దయస్నేహితు
లుండిరి. పెద్దవాని సిగరెలు త్రాగుటచూచి బీడిలు త్రాగ
వలెనని వారికినూడ కోర్కె కలిగెను. కాని బీడిత్రాగుట
వలన లాభమున్నదనిగాని, లేక దానివారస బాగుండునని
గాని, వారిలో ఎవరికిని అంచితము, కాని తరూమాకొరకు,

నూతనత్వము ననుభవించు ప్రేగణవలన వారు బీడీ త్రాగ నిచ్చుచుందిరి. పెద్దవాడు బీడీలను త్రాగి ధూమమును వదలి నట్లే మేముకూడ చేసెదమని నిర్ణయించుకొనిరి.

వాడు తమకోరికను నెరవేర్చుకొనుటకు ప్రథమమున పెద్దలు త్రాగి పారవేసిన బీడీసిగరెట్లముక్కలను ఏరి తెచ్చి ప్రాగుటకు ఆరంభించిరి. కాని కొలిన సిగరెట్లనుండి అధిక ధూమము రాకపోవుటచే నిరాశ చెందిరి. అందువలన తమ ఉద్దేశమును నెరవేర్చుకొనుటకు గృహమందున్న సేవకుల జేబులనుండి డబ్బు దొంగిలించి సిగరెట్లకొని పీల్చు నారంభించిరి. ఒకవిధమైన చెట్ల ఆకులను బీడీలవలె చుట్టి కాల్చి పీల్చినచో అధికముగా ధూమము వచ్చునని యింతలో తెలుసుకొనిరి. వారు ఆయాకులను సుపాదించుకొని వాటిని ఉపయోగించుకొనుచుండిరి. రహస్యముగా దొంగ తనముగా భయముగా త్రాగిన యీ ధూమపానముతో వారు ఎట్టి ఆనందమును పొందలేక పోయిరి. పెద్దలను చూచి నేర్చుకొనిన యీపరాధీసపరిస్థితికి మోహనదాసు, తన స్నేహితులను విచారమనస్కులై మానసికకష్టమును అనుభవించిరి. తుదకు వారు యీ అగహనీయ పరాధీనతను భరించలేక ప్రాణత్యాగము చేసుకొనుటకు సంకల్పించుకొనిరి. ఆత్మహత్యకొరకు విషబీజములను సంపాదించుకొనిరి. అచ్చట కేదారమందిరిములోకి పోయి దేవతాసమక్షమున కష్టబహుళమైన పరాధీనజీవితమును సమర్పించుకొనుటకు

సంసిద్ధులైరి. మిగిలిన మూలములకు పోయిన పిమ్మట గాంధగారికి భావాంతరము కలిగి “మరణించి ఏమి లాభము? ఈ సామూహ్యకారణమునకు అత్యహస్య చేసుకొనమా? ఇంత కంటే పరాధీనులమై యుండుట మేలు” అని నడివెను.

మోహనదాసు అభిప్రాయముతో ఆయనన్నేహితులుకుండ ఏకీభవించిరి. అన్యహత్య చేసుకొను అభిప్రాయమును విసర్జించి గృహమునకు తిరిగి వచ్చిరి.

అగుత్యవిరూఢులైన మోహనదాసు స్వాతంత్ర్యమును నామము పెట్టి ఆయన చేసిన పొరచాటునకు వగచుచు, ఆయనపరాధమును అనాడు దేవమందిరముగాని దేవతాసమక్షముననే విసర్జించి కల్పితదూఃఖమునుండి రక్షణ పొందిరి. బాలకమోహనదాసుయొక్క అత్యశుద్ధిని గురించిన ఈకథనుపఠించిన పిమ్మట ఆయన అనేకసార్లు అవలంబించిన ప్రాయోపవేశ విషయమే మనకు స్మరణకువచ్చుచున్నది. అత్యంత ములభ పరిస్థితులలోనూ స్వాభావిక బుద్ధిబలముచేసత్యమును దర్శించిన ఆపవిత్రమహాత్ముడే పరిణతవయస్సులోకూడ న్యాయసత్యముల గౌరవరక్షణకొరకు ఎన్నియో సాగులు కనందవదనముతో, ప్రళాతమనస్సుతో జీవితకానువిసర్జింప సంసిద్ధుడాయెను.

మరియొకసారి ఏదో యొక కారణమువలన ఆయన వేరొక అన్యాయమును గావించియుండిరి. కాని ఆ అన్యాయ

యమును ఆయనయే గ్రహించి అభినవోపాయములవలన దానిని తక్షణమే సంస్కరించుకొనిరి.

ఆయన ద్వితీయసోదరుడు ఒకనాడు 25 రూపాయలు అప్పు జేసెను. కాని యీ అప్పును ఆయన తీర్చలేకపోయెను. అప్పుడు గాంధీగారి సలహా ననుసరించి ఆయన చేతికి పెట్టబడిన బంగారు కడియమునుండి కొంత బంగారము తీసి దానిని రహస్యముగా విక్రయించి ఆ అప్పును తీర్చుకొనెను.

ఈ కార్యము మోహనదాసునకు ఆత్యంత మానసిక కష్టమును కల్గించెను. ఎవరికిని తెలియక పోయినను యిది కూడ ఒక విధముగా దొంగతనమేకదా? కనుక ఇది కూడ అన్యాయము, పాపము. ఇకను యిట్టి కార్యములను రహస్యముగా ఎప్పుడును చేయని బాలకుడు ప్రతిజ్ఞ చేసుకొనెను. కేవలము ప్రతిజ్ఞ చేసుకొనుటయే గాదు. తండ్రివద్ద నిష్క్రమట హృదయముతో తన అపరాధమును ఒప్పుకొని ఆయన పరాధమునుండి విముక్తి పొందుటకు కూడ ప్రతిపదమును బూనెను. తండ్రిగారి సమక్షమున యీ విషయములు చెప్పట ఆత్యంత కఠినముగాను, లజ్జాకరముగాను ఆయనకు తోచెను. అందువలన ఒక ఉత్తరములో ఆయన పోషకుల నన్నిటిని వివరముగా వ్రాసియుండెను. తండ్రిగారివద్ద అనుతప్త హృదయముతో శ్రమాపణ కోరుకొనెను. తరువాత తండ్రిగారి చేతికి ఆ ఉత్తరమును అందించిరి.

ఈసమయములో తండ్రిగారికి జబ్బు ఎక్కువగా నుం
డెను. ఆయన పడుండి యుండిరి. ఆయన ఆశ్చర్యముతో
పుత్రునిహస్తమునుండి ఉత్తరిమును తీసుకొని చదివిరి.
చదువుచున్నప్పుడు రోగక్రాంతుడైన పితృదేవుని నయన
ములనుండి ఎడతెగని ధారలుగా కన్నీరు కారజొచ్చెను.

పుత్రుని యీమహాతరసాహసమును, ఆత్మగోష
స్వీకారమును గాంచి స్నేహప్రవణుడను, దుగ్గశరీరియైన
పితృదేవుడు కన్నీరు కార్చుచుండెను. పితృభక్తుడగు
పుత్రుడుకూడ పరితాపమువల్లను, పితృస్నేహముచేతను
విగళితహృదయడై కన్నీరు మన్నీరుగా కార్చుచుండెను.

గురుగ్రహియగు పితృదేవుని ధార్మికుడగు పుత్రు
నిలో యిది యొక అపూర్వమైన దృశ్యము!

పితృదేవునిచే శిక్షింపబడుటకు బదులు స్నేహపూర్వక
మైన ఆశ్రుధారలచేత అనుతప్తహృదయుడగుపుత్రుని సకల
పాపములు, పరితాపములు కడిగి వేయబడెను. గాంధీ అన
త్యమును జయించి సత్యమును స్వీకరించు శక్తిసామర్థ్య
ములను పొందెను.

కాని భ్రాంతులను, మిథ్యలను జయించి సత్యము
యొక్క అభ్రభేదియగు శుభ్రశిఖరమునకు అధిరోహించు
టయే ఆయన జీవనవ్రతమై యుండెను. సంసారమందున్న
భ్రాంతిమిథ్యల విశాచములు ఆయనను అంత సహజముగా
వదలిపెట్టుటకు అంగీకరించలేదు.

ఆకారణముచేత అవి అన్నియు ఆయన మహా స్థైర్యచిహ్నమును అత్యంత ముహూర్తమువరకు పలుకుమున్న నానానిధములుగా నానావేషములతో ఆక్రమించెను, కాని ప్రతిసారియు ఆయనయందున్న న్యాయసత్యముల అస్త్రములచేత ఆరాతిమై జర్జరితమై పారిపోయెలు.

బాల్య కాలములో భ్రాంతిని, అసత్యమును జయించిన మరియు కగాధ నిచ్చట పేర్కొందును. స్నానస్థానములలో చదువుకొనునప్పుడు ఆయనకు కొందరు స్నేహితులు లభించిరి. ఆసమయములో రాజకోటలో సంస్కరణముల ప్రవాహము పవనహింతుచుండెను. నూతనభావములతో, నూతనఆశయములతో దేశములోని యువకులమనస్సులు ఉప్పొంగి పోవుచుండెను. ఆంగ్లేయశాసకుల శక్తిసామర్థ్యములు యువకులలో నూతనచైతన్యమును, ఉత్సాహమును సంచరింపజేసెను. ఆచైతన్యఫలితముగా స్వదేశవిముక్తి, దేశగౌరవములను గురించి ఆలోచించమొదలిడిరి. గాంధీగారి స్నేహితులొకరు ఆయనకు ప్రతిరోజు బోధించుచుండిరి—చూడుము, మనము మాంసము తినక పోవుటచేతనే యింత దుర్బలమైతిమి. ఆంగ్లేయులు మాంసము తినుటచేతనే మనపై ప్రభుత్వము, రాజత్వము చేయుచున్నారు. దానికొకపత్యక్ష ప్రమాణమును చూడుము. నాశరీర మొత్త శక్తివంతముగా నున్నదో నేను ఎంతదూరము పరుగెత్తుగలనో చూడుము. నీకును తెలుసును. నేను మాంసాహారము చేయుటచేతనే యిలా

ఉన్నాను. అదిగాక మాంసాహారులను నుతలుపులు, ముష్టి
లేవపు, లేచినను స్వర్ణాకారమునలోపును, సునితపాథ్య
యులుకుండ చాలమంది మాంసాహారిమునుచేయుచున్నారు.
పేరు పొందినవారుకుండ మాంసమును తినుచున్నారు. వారు
తెలుసుకొనకగను తినుచున్నారా? కావున మోహమాదానా!
నీవుకూడ మాంసము తినవలయునా, తిని మాంసము. నా
వలెనే నీవుకుండ అష్టాంగబలశాలివి అనుచువు అనిచేప్పెను.

ఆయన కీవలయు నోటితో చెప్పబడిగాక తిని
సమస్తశారీరకశక్తి ప్రదర్శించుచుండును. ఆయన మోహాన
దాను ద్వితీయసోదరునికూడ తినిదిశిష్యులొక లొగుకొనెను.
మాంసాహారిమునకు ఆయనకుండ శిక్షించుచుండును. నాకా
శీలుడును ఆయన. ఆయన స్నేహితుడు, ద్వితియసోదరుడు
ఇష్టానుసారముగా పలుగెత్తుదురు. గంతలు పేయుదురు.
అనేకవిధములుగా కగురెత్తుచేయుదురు.

మోహానదానుమాత్రమే దుర్బలముగాను, విరళిగాను
ఉండెను. ఆయన స్నేహితులప్రోత్సాహమువల్లనై తేనీమి,
తనదైహిక దుర్బలమువల్లనై తేనీమి మాంసము తినుటకు
అంగీకరించెను.

మోహానదాను ఆదర్శములు అధిభూర్ణములు. ఆనాటి
నూతనభావముల, చిత్రములప్రవాహములు ఆయనభావ
పూర్ణమనస్సును ఊగులాడించెను. ఆకారణముచేత నూతన
భావములతో తన్మయుడై తుదకు ఆయన యిట్లుతలంచెను-

మాంసాహారము చేయుట మంచిది. జాసివలస నేను బలవంతుడను, సాహసవంతుడను అగుచును. సకల దేశ వాసులు మాంసాహారమును చేసినయెడల ఆంగ్లేయులను ఓడించగలరు.

ఆంగ్లేయులను తరిమివేయుటకు, ఈయస్పష్ట ఆదర్శములను సార్థకపరచుటకు మోహనదాసు స్నేహితులమాయా జాలములో పడిపోయెను. తుదకు మాంసాహారమును తినుటకు సమ్మతించెను.

కాని సమ్మతించినంతమాత్రమున సేమి ఆహారము చేయుట అంత సహజమైనది కాదు.

వాడు వైష్ణవమతములు, గృహరాశు వైష్ణవులు మాంసాహారముచేయుట అత్యంతనిందనీయమైన విషయము. అది గాక ఆయన ధర్మపరాముణియగు మాతలు, ధార్మికుడైన పితయు అత్యంత ఆచారసంపన్నులు. వైష్ణవమతములోని ప్రతినియమమును అత్యంతనిష్ఠతో ఆచరించి పాలించువాడు. అందువలన తలిదండ్రులకు, ఆత్మీయులకు తెలియకుండా రహస్యముగా మాంసము తినుటకు స్నేహితులతో మాట్లాడి యేర్పాటు చేసుకొనిరి.

ప్రథమమున మాంసభోజనమునకు ఒకసర్వసనదీతీరమును ఏర్పాటుచేసుకొనిరి స్నేహితులందరును మహానందముతో మాంసమును తినిరి. మోహనదాసు ఒకటి రెండు మాంసకూలనుకూత్రము నడులగలిగిరి, మ్రింగలేక పోయిరి.

అయన ధర్మమునాగియు అపరాధములేకను అపరాధమును కలుగజేసిపట్టుకొనుట.

ఆరాత్రి మోహనదాసు నిద్రించలేకపోయెను. పలు మార్లు నిద్రపై జరిగెను నీలగుండెను, ఈమాంసము, యీస్వామిసేవనీ, మోహనదాసు తీసికొనిపోయెను. కుటీని? మరల అపనాదిగ్రుడ్డినవచ్చును. యిట్లు బోధించిరి. కాదు, కాదు, మాంసము నీవలసినదే, లేనిచో దేశమును స్వతంత్రమైనదిగా చేయజాలను.

అటుచి కలిగినను మరల స్థాన కాలములనునిర్ణయించు కుని మాంసమును తినుచుండిరి. మాంసము తినినరోజున గృహమునకువచ్చి “ఇహాళ ఆకలి లేదు, అబద్ధముగా ఉన్నది” అని తల్లితో చెప్పెవాడు.

ఒకసారి సప్తా రిగులకు విశదముగామాంసమును తినుట, మరెయింసాని తల్లిచిద్ద అబద్ధములు చెప్పట! మోహనదాసు హృదయము ఆవేదనతో బ్రద్దలగుచుండెను. “అయన మిథ్యావాది, ప్రతారకడు” హృదయము పరితాపనలముచే దగ్ధమై పోవుచుండెను. ‘భారత దేశస్వాతంత్ర్యము’రకు మాంసము తినుట అవశ్యకమయినను తలిదండ్రులవద్ద అబద్ధములు పలుకుట మహాపాపమని ఆయనస్థిరము చేసుకొనెను. నేను యిక అబద్ధములు చెప్పను. తలిదండ్రులు జీవించియున్నంత కాలము మాంసము తినను. వారిమరణానంతరము మాంసమును తిందును. మాంసాహారముయొక్క

ఉపకారమును గురించి భారత దేశములో ప్రచారము చేయును'నని సంకల్పించుకొనెను.

ఈవిషయమును స్నేహితులకు తెలియజేసి మోహనదాసు మాంసాహారమును త్యజించెను. ఆత్మ్యాగము శాశ్వతమైనది. పెద్దచాడయినప్పటి భావిజీవితములో ఆయన ఎప్పుడను మాంసాహారమువలన కలుగు ఉపకారమును గురించి ప్రచారము చేయలేదు. మాంసాహారమునకు బదులుగా ఏమంత్రబలముచేసి సకలభారతీయులను బలవంతులనుగా చేయుగలిగెనో అది ఆభినవమైనది, నిరుపమానమైనది.

మాంసాహారియైన స్నేహితుని చెడ్డపలహావలన ఒకసారి మోహనదాస్ వ్యభిచారమునకు కూడ వశీభూతుడు కానున్న సమయములో ఆయన లజ్జాశీలమైన స్వభావము ఆయనను రక్షించెను.

స్నేహితుడు ఒకసారి సానులగృహచిత్రములను వర్ణించి మోహనదాసును నన్ను భ్రాంతమార్గమున నడపుటకు ఉద్యమించెను. ఇద్దరును ఒకసారి సానిగృహమునకు పోయిరి. స్నేహితుడు ముందుగానే గోర్పాలు లన్నియు గావించియుండెను. మోహనదాసును ఒకమంచముమీద కూర్చొనబెట్టెను.

చిన్నదైన లేతమొగ్గ, నిష్పాపమైనది, నిష్కలుషమైనది. మొగ్గ వికసింపనున్నది—దానిశుభ్ర, స్వచ్ఛరేఖాదళమును విస్తృతము చేయుచున్నది.

ప్రక్కనండి చెడువాని వున్న వీవజొచ్చెను. దాని సారథిమను హరింప గోరెను.

కాని అముకుళమును ఈశ్వరుడు, మంగళమయ్యడగు ఈశ్వరుడు రక్షించెను.

అవాయువును చూచి ముకుళము అకస్మికముగా సిగ్గు చేత వృక్షపత్రగుచ్ఛములొకటి పడుగిడిపోయెను. హఠాత్తుగా ముడుచుకుని పోయెను.

ముకుళమునందున్న ఆలజ్జయే దానిని రక్షించెను.

ముకుళము మరల దానిరేఖలను వికసితము చేసుకొనుటకు సుయోగమును పొందెను.

కిశోరమోహనదాసు — నిస్సౌపి — నిష్కలుషహృదయుడు. జీవనోద్యానములో వికసింప గోరుచున్నాడు—రేఖలను విస్తృతము చేసుకొనగోరుచున్నాడు. సత్యసరళన్యాయములను శుభ్రరేఖలను వికసితము గావించుకొన గోరుచున్నాడు. ఆయనప్రక్కనే — కామాంధురాలగు వారవనిత వచ్చి కూరుచుండెను.

ఆయనలోని సత్యసరళన్యాయములశుభ్రశుచిత్వముల హరింపగోరుచున్నది — ఆయనను మనుష్యత్వముయొక్క ఔన్నత్యమునుండి సరకగవ్వారమున త్రోయగోరుచున్నది. పాపపంకమున పడవేయి అభిలషించుచున్నది.

సరళమతియగుబాలుని ఈశ్వరుడు — మంగళమయ్యడగు ఈశ్వరుడు రక్షించెను.

వారి వనితను గాంచినవెంటనే మోహనదాసుని హృదయాంతరాళమునం గొకతీవ్రతిరమగు లజ్జాశీలప్రేరణ ప్రబోధిత మయ్యెను.

ఆప్రేరణమును, ఆప్రబోధమును మోహనదాసు సహింసలేకపోయెను. ఒక్కమాటయైనను మాట్లాడ లేదు.

కేవలము ఆరక్తవదనముతో, ఆరక్తశీత్రములతో, కంపితదేహముతో ఆపడకనుండి దిగిపోయెను. దుర్జితవేగముతో గృహమువై పునకు పరుగిడి పోయెను.

ఆనాటి ఆలజ్జయే కిశోరమోహనదాసును భయంకర పతనమునుండి రక్షించెను.

ఆనాటి పాపమును నిరోధించుటకు లజ్జను ఆశ్రయించెను. కాని ఉత్తరకాలమున సంయమము, సాహసము, అహింసలను ఆశ్రయించెను. ఆయన సాహసము, అసత్యమును అణచివేయునట్టి సంగ్రామము ప్రపంచచరిత్రలో సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపబడనలెను.

స్నేహితుడైన యీదుష్టగ్రహము అనేకవిధముల వ్యర్థమైకూడ మోహనదాసుని సాంగత్యము వదలలేదు. ఆయనకు నూతనసలహాల నిశ్చయమైదు.

మోహనదాసు వివాహితుడని ఆతనికి తెలియును. ఆతడు సమయము కనిపెట్టి మరల మోహనదాసుకు చెడు సలహాలనిచ్చుచుండెను. భర్తయుక్క అధికారము అవధికారముల కుటిలనీతివలన కిశోరుని సరళమనస్సును చెడు

మార్గముల నడుపజూచెను. సంస్కృతావిస్థయందు పడవై చెను. తత్పతముగా గాంధిగారి దాంపత్యజీవితము దుఃఖయము మాయెను. అశాంతిచే పరిపూర్ణమాయెను. మోహనదాసు స్నేహితునిసలహా ననుసరించి కస్తూరిబాయిపై ప్రభుత్వమును చలాయించ నమకట్టెను. అత్యాచారములు, బలాత్కారములచే ఆమెను హింసించుచుండెను. కాని ఆభ్రాంతి భగ్నమాయెను. మోహనదాసు ఈశ్వరకృపచే స్నేహితుని చెడుసలహాలను, తనమూర్ఖపుష్పబలను గురించి గ్రహింపగలిగెను. భ్రాంతివాంఛలను, కల్పనలను పరిత్యజించెను. ఆకపటస్నేహితునికూడ విసర్జించెను. భ్రాంతి ఆవర్తముల అతిక్రమించి సత్య, జ్ఞాననూర్ణములతో అగ్రసరుడగుచుండెను.

7

ధర్మజ్యోతి-కిశోరమోహనదాస్.

భ్రాంతి, పాపముల అంధకారము జ్యోతిర్మయజీవితమును మరుగుపరచుచుండెను. కాని దివ్యజ్యోతియొక్క క్రిమివర్ధనూన శిఖనుండి వెడలుచున్న తేజముచేత పరాజితమై పాపము, అసత్యము, భ్రాంతి మొదలగుదుష్టగ్రహములన్నియు అజ్ఞానాంధకారములొనికి పరుగిడిపోయెను.

ఈసారి మోహనదాసుయొక్క ప్రథమ వివిరముగోస ధర్మజ్ఞానమును గురించియు, ధర్మప్రాప్తిని గురించియు కొంత ఆలోచించెదము.

మోహనదాసు విద్యాలయముగోష్టి ధర్మవిద్యను నేర్చుకొన లేదు, కేవలము నున్నవైపుల ఆ వేష్టనముల నుండియు, స్వాభావిక సంస్కారములచేతను నానావిధములుగా ధర్మమును గురించి కొంతజ్ఞానమును అజ్ఞాపగలిగెను.

తౌకికహింసాధర్మమునకు మూలపీఠములగున దేహలయములనుండి మోహనదాసు ఎట్టిధర్మభావమును గాని, భక్తివిగాని సంపాదించ లేకపోయెను. బాల్యకాలము నుండియు మదిరముల అధికారులయొక్కయు, పూజారులయొక్కయు దుర్మీతిని గురించియు, స్వార్థపుత్వమును గురించియు కథలను విని మదిరములలోని దేవతలవిషయము లోను, ధర్మాచరణవిషయముగోను ఆయన మనస్సున దత్యంతపీఠరాగ ముదయించెను.

కాని ఏరత్నమును ఆయన విద్యాలయములోను, దేవమందిరములలోను పొందలేకపోయెనో, దానిని ఆయన విద్యాగంధము లేని ధాత్రిమాతయగు రంభాబాయివద్ద అప్రత్యాశితముగా పొందగలిగెను. ధాత్రి రంభాబాయి మోహనదాసును తనసంతానమువలెనే ఆదరించుచుండెను. మోహనదాసు బాల్యకాలముగో భూతప్రేతములకు భయపడువాడు, దైత్యదానవులకథలను విని కంపించువాడు,

రాక్షసులు యిహలోకముల నన్ని భూప్రభుత్వము దాగియుండు పాడు. భూప్రతిపక్షియగును. అభయమిచ్చి యున్న చెప్పు చుండును. 'మోహననాథన్, భవన విహంగుడు, భూతప్రేతము లుగాని, రాక్షసు లుగాని, రామజీవానుము పంట అవన్నియు పారిపోవును. గామిణి చాలా శక్తివంతుడైన దేవత. నీకు భయము కలిగినప్పుడెల్ల రామజీవానుము స్మరించుకొనుము' విశిష్టానుభవ గాంధీ భూప్రతిపక్షిల ననునరచి రామజీవి స్మరించుకొనుచును. ఆయితో, భక్తితో స్మరించుకొని నెప్పుడు మనస్సులో స్థిరముగా బనిచేడది. విశ్వరముద యగుచేడది. మోహనజను యొక ధర్మముగా భయమును జయించువాడు.

ఈ రామజీవి మహాత్ముని మహాత్మ్య విధిముఖో ఒక అపూర్వమృతమును, ధర్మస్థితిని ప్రజ్ఞాపితము గావించెను. బిల్వకలమునాటి త్రాక ర్తమున రామజీ భావికాలము సర్వధర్మములకు పారవస్తూ స్వయానుభవ ఈశ్వరరూపమున అనిర్భవించెను. జీవితమునందేకన, దేవములు, సుశయములు, అన్యాయములలో ఏకమాత్ర ఆరాధ్యుడుగను, పథప్రదర్శకుడుగను పూజింపబడెను. ఈ రాముడు, రామరామము ద్వారముననే మహాత్మాగాంధీ 'భోదా, హరి, గాడ్' అను సమస్తము సమాధాన మొకటి యుండిరి. అంత్యముహూర్తమున ప్రథమజీవితములో శాంతి నొసంగిన నామము 'హారామ, హారామ' యనుచు ఇహ లోకమునుండి శాశ్వతముగా నెలవు కైకొనిరి.

మోహనదాసు తన ధర్మజీవితమునకు బీజబంత్రీ
ముగా రామనామమును స్వీకరించిరి. ఆహుతిమును స్నేహ
శీలముగు ధాత్రి ఆయనకు దానము చేసియుండిను.

విద్యాగంధము లేని ధాత్రి రంభాబాయిగారు
ఆయన ధర్మజీవితమునకు ప్రగతు, ప్రకృతగురువు. ఆయన
రంభాబాయినుండి గామనామమును పొందినందుల, పోర్
బందరులోని విశ్వేశ్వరమందిరముహాంతరే లాధా మహారాజు
నుండి రామలీలలను, మాహాత్మ్యమును వినియుండిను.
మోహనదాసు తన తండ్రిగారి ఆహ్వానమునకు ముఖ్య
రాజకోటనుండి పోర్ బందరుకు వెళ్ళి నిరంతరము అచ్చట
ఉండినను. ఈ సమయములో ఆయన అపట్టణమునగమిన్న
విఖ్యాతముగు విశ్వేశ్వరమందిరమునకు విచ్చి నుండిరము
లోని పండితులు, మహాంతులవద్ద రామాయణమును విను
చుండువారు.

లాధా మహారాజు పండితుడు, గాయకిడు, ఉపన్యాస
కుడు. రామాయణములోని కరుణ భక్తి రసాత్మకమైన
చరిత్రను ఆయన మధురముగా పాడువారు, సుందరభాషా
వ్యాఖ్యానము చేయువారు.

పాడుచున్నపుడు భక్తమహారాజు భాగవతముచేత
తనయుడై పోవువాడు. గాంధీగారి నేతమనస్సులో ఆ మధుర
కంఠము, అసులలితవ్యాఖ్యానము, అస్వర్గీయబావము ఒక
అద్భుతప్రభావమును విస్తరింప జేసెడిది. ఆయన పాటలు
నినుచున్నపుడు ఆనందములో ఓలలాడుచుండువాడు.

లాభానునానా యోగైర్ రామాయణ పతనము
మోహనదాసుహనస్సుతో శాశ్వతమైన, అచంచలమైన
రామాయణప్రీతిని లగ్నంబు లెను. గాముని పితృభక్తి,
రామునిగత్యరక్షణ, రాముని ప్రజానాత్పల్లము, మహత్తర
త్యాగము బాలునిమనమునం దొక అపూర్వభక్తిని, ఆదర్శ
మూర్తిని ప్రతిష్ఠితము చేసెను.

నాని ఆయునకుకలిగిన యారాధనభక్తి బాల్యకాలము
నందే సర్వధర్మములకుం దున్నభక్తితో నమ్మితమయి
యుండెనని యిచ్చట గుఱవనలసి రానది.

ఆయునతండ్రి తగ్గఁబడునైన సాధువులను ఆహ్వానించి
భోజనము పెట్టుచుండువాడు. వారెవరైననుండి అనేకములైన
ధర్మాలోచనములను వినుచుండువాడు. ఆయున తండ్రిగారి
మహాబుద్ధియ, పారసీకస్నేహితు అనేకులు వారిగృహము
నకు వచ్చువాడు. తమతమధర్మములను గురించి వాదోపవాద
ములు చేయుచుండువాడు. బాలకమోహనదాసు తండ్రిగారి
సేవ చేయును అనుకూలించనముల నన్నిటిని శ్రద్ధాభక్తులతో
వినుచుండువాడు. తప్పలితండ్రిగా బాల్యకాలమునుండియు
వివిధధర్మములను తెలుసుకొనుచును, అసకలధర్మములపై
శ్రద్ధాభక్తులను పడగొందుటకు ఆయున హృదయమునందు
దృఢమగు మనోభావ ముదయించెను.

మోహనదాసు యీ యిండు దేవపూజ్యులై 'సకలధర్మ
ములు ఒకటే, సత్యములైనవి' అను యీసంక్షేపమును

ప్రచారము చేసియుండిరి. అయినను క్రిగానీ స్వీకృతము నుండియే యిహృదయ మోహాన్నిమూను పొందెడి. పరమత వయాస్సులో క్రీస్తునందేవతయై, ఉపగ్రహములు అయిన హృదయముగల అనందమును కలుగజేసినను, బాల్యశిశువు మఱిని వాతావరణమువలన అయిన మనస్సుకల పట్టి ఆకర్షణమును కలిగింపలేకపోయెను. ఆకర్షణమునకు బదులుగా అసహ్యమునే కలుగజేసెను.

దీనికి గలకారణమును అయినను ఇందుకు వర్ణించి యుండిరి—“బాల్యశాలములలో నాకు క్రీస్తునధర్మముపై భక్తి కలుగలేదు. ఆశాలములలో ప్రాసంగికములలో ఒకవంతు నిలబడి క్రీస్తునపాదములు అప్పుడప్పుడు క్రీస్తుధర్మమును గురించి ఉపన్యాసములు యుచ్చించుచునాడు. ఈఉపన్యాసములలో హిందూదేవతలను గురించి, హిందూధర్మమును గురించి నిందించువాడు నాకు ఇవి అసహనీయముగా ఉండెడివి. నేను ఒక్కవారినుండి మే ఉపన్యాసమును నివ్రుటకు నిలబడితిని, ఆ ఒక్కఁడే చాలును. అందులో యిక నిలబడవలసిన ప్రయోజనము లేకపోయెను.”

క్రీస్తుధర్మములలో సత్యము ఉన్నప్పటికిని ముషనరీలు పరచర్చ, పరనింద చేయుటచేత బాలుడు మోహనదాసు మనస్సులో విరాగము, వితృష్ట ఉదయించెను.

పాలు నీళ్ళు కలిసి ఒకటి అయింది. శాని చాతుర్యముగల హంస అది నీటియందున్న అసారవస్తువును వదిలిపెట్టి కేవలము సుస్వాదుతగల పాలను త్రాగెను.

వివిధధర్మములలో నత్యంతము అపవద్ధముల నన్నివిధముల
యున్నది.

అట్లుగానుండును మోక్షముననును.....

అట్లుగానుండును మోక్షముననును..... సకలధర్మములలోని
మూలధర్మములను, అనన్యధర్మమును వివర్ణించి సారమును
బోధింప జేయుచున్నది.

అట్లుగానుండును మోక్షముననును..... వివిధధర్మములన్నియును తరుణ
వయస్సులో నుండి ధర్మమును గురించి విశేషముగా నున్న నాస్తికము
అని ప్రారంభించును కలిగించును. అదిగో వివిధధర్మముల
సమస్తములును మహాత్ముని మును, విష్ణువర్మార్క మును హిందూ
ధర్మములలో నున్నది. అట్లుగానుండును మోక్షముననును సహాయము
చేసి యుండును. ఈ సమస్తములలో విశేషధర్మముల విద్య,
ప్రభావముగాక దేశములో వ్యాపించియున్న అనేకములైన
నీతులు, ఉపదేశములు అట్లున మనస్సునకు సద్భావము
లను, సద్విద్యను ననుసరించును. గుజరాతిపాథులు, పండి
తులు, పద్మములు కీర్తనములచేతగా దేశములలో నీతిని,
అధర్మములను ప్రచారము చేసియుండిరి, అనీతియులనుండి
కొన్నిచరణములను గాంధీజీగో మనకు వినిపించిరి.

“పాపము చేయుటకు నీరు దొరికినచో అన్నమును
దానము చేయుము. మధురసాము లభించినచో భూమిపై
శిరమును వంచుము. పాదమును బ్రతికించినచో, దుఃఖము

నందై నను వీరుని వరింపుము. అపకారము చేయువారి
ప్రక్కనే ఉపకారము తిరుగుచుండును.”

కాని ఈధర్మవిద్య నభ్యసించు లొలములలో హిందూ
ధర్మమునకు శ్రేష్ఠగ్రంథమైన భాగవతము ఆయుషమనస్సు
నందెట్టిభక్తినిగాని ప్రభావమునుగాని కలిగింప లేకపోయెను.
పెద్దవాడై నవీమ్మట భాగవతసత్యమును సారమును గ్రహింప
గలుగుటచే ఆయుషహృదయ మానందములో, ఉత్సాహ
ములో మునిగిపోయెను.

ప్రథమశ్రవితమునందు మహాసంహితయొక్క అను
వాదము చదివినను ఆయుషు విశేషత్వ ప్రికలగా లేదు. మను
రచితస్మృతిగ్రంథములను చదివి అహింసను గురించిన
ప్రాథమికజ్ఞానమును సంపాదించుకొనగలిగెను.

ఇదియే గాంధీగారు బాల్యకాలమునాటి ధర్మబీజము.
ఏజీవితముయొక్కధర్మము, సం దేశముహి సాజర్జరతత్రాంత
లగు భారతహనులకు, ప్రపంచవాసులకు నూతనమార్గముల,
జ్యోతుల స్థావరములను తెలిపియుండెనో, ఆ ఉజ్జ్వలజీవన
ప్రభాతమునందు ఉద్భవించిన ధర్మజ్ఞానముయొక్క తరుణ
లోకమును గురించి యిచ్చట ఒకటి రెండుమాటలను ముచ్చ
టించితిమి.

జి

పితృ హింస

మోహనదాసువరకున్న 16 సంవత్సరముల వయస్సును ఆయన తండ్రి హరిని విడనాడి శాశ్వతముగా సెలవు గైకొనెను.

మోహనదాసు తన తండ్రిగారి మరణమును గురించి ఆత్మచక్రంలో నిర్వహణకరుణాసాత్మకముగా వర్ణించి యున్నాడు.

తండ్రి కానాగాఢి వృద్ధాప్యములో అనారోగ్యము చేత బాధపడుచుండినది గుడివరకే తెలుసుకొనియుంటిమి. పుత్రుడు మోహనదాసు తన తండ్రిగారి సేవాశుశ్రూషలు చేయుటకు ఎంతయో శ్రమపడుచుండువాడు. శుశ్రూష చేయుటకు స్కూలులో వ్యాయామము కూడ చేయకనే త్వరితముగా గృహమునకు తిరిగి వచ్చువాడు. గంటలు గంటలే తండ్రిగారి ప్రక్కనే కూర్చునియుండువాడు. ఆయన గురువులను కడిగి వాటికి చులాముపట్టీలను వేయుచుండువాడు.

కాని భక్తపుత్రుడు తన ప్రాణముండి సేవచేసినను పిల్లిదేవునికి అనారోగ్యము కలుగలేదు. చికిత్సలన్నియు వృధై మెపోయి 'కాబ'గాంధిగారి జీవనదీక్షలు క్రమముగా నిస్తేజులు గుఱుచుండెను.

ఒక గోజున తండ్రిగారికి అనారోగ్యము వృద్ధి చెందెను. అప్పుడు పితండ్రి యైన తండ్రిని పోకబండుచుండి అన్న

అనన్యార్థముగా దిత్రికూటసవిగాపమున నిత్యజేవునిమరణ
బాధ భరితునిచావ్వరా తెలిసికొనెను.

అందుచున్నచోను ఏడ్చుచు నేలకుండును. అంతమనము
యమునా విత్తిని పునః గూడ లేక పోయినది శిశువువలె విల
పించుచు బద్ధులై ప్రసరములపై వ్రాలిపోయెను.

నిత్యభక్తుడైన మోహనదాసు సానుతాప ఆక్రందన
ముకూడ విత్పభక్తుడైన ఆరాధుచున్నాని స్వగృహ జేయు
చున్నది.

మోహనదాసు వివాహముకాదుగాక అంకమునకు
తెర దించబడును.

9

ఇంగ్లాండు ప్రయాణ నన్నాహము

మోహనదాసు 17 వ సంవత్సరములో ప్రవేశ
పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడయెను. ఉన్నతవిద్యకొరకు కాళేజీలో
ప్రవేశించెను.

నిత్యజేవుని మరణమునందలి ముగ్ధునిపరిస్థితిని స్పష్ట
కరముగా లేవు. బొంగొయి, భావనగదులలో అప్పుడు
కాళేజీని ఉండినది. కాచకోటను సమీపములోనే భావ
నగరు ఉండినది. భావనగరు కాళేజీఖచ్చు తక్కువగా

గారిని చూచుటకు వచ్చెను. ఆయన సాయుధుడగుచున్నాడని అన్నగారిశయ్యాపార్శ్వమున కూర్చుండినది. మోహనదాసును పడండ్లమని చెప్పెను.

ఆరోజున మోహనదాసుకు అధికభయం సీత్ర పన్ను చుండెను. తండ్రిగారు శాంతితో సీదించుచుండుట గాంచి మోహనదాసు నిశ్చింతగా వెడలిపోయెను.

అకస్మాత్తుగా అర్ధరాత్రివేళ సేవకుడు వచ్చి గుమ్మముపై గట్టిగా దెబ్బలువేయుచుండెను. మోహనదాసు పడకనుండి లేచి ద్వారము తెరచెను. 'స్వయంగా రండి, అందరు వచ్చినారు. బాబుగారికి ఏదో రక్తిముగా ఉన్నది' అని సేవకుడు ఆతురతతో తెలియజేసెను.

మోహనదాసు పిచ్చివానినలె తండ్రిగారివద్దకు పరుగిడజొచ్చెను. కాని అప్పటికి అంతయు ముగిసినది. ప్రిహిక యాతనలనుండి ముక్తిపొంది పితృదేవుడు అనంతశాంతిసాగరమున ప్రవేశించెను. మోహనదాసు మృతక భేదరముపై బడి ఏడ్చుచుండెను. తన కీణిక ఆరామముకొరకు అంత్య సమయములో తండ్రిగారివద్ద ఉండజాలక పోయినని శిశువువలె వెక్కిరిసి ఏడ్చుచుండెను. ఈదృశ్య మత్యంతకరుణాభరితమైనది, విషాదభరితమైనది !

పితృభక్తుడు రామచంద్రుడు.....

పితృసత్యమును పాలించి పితృదేవుని మనస్సునకు శాంతి నొసంగు ఉద్దేశముతో వనమునకు తరలిపోయెను.

అకస్మాత్తుగా దిట్టకూటసవిగాపమున నిత్యజేవునిమరణ
హర్ష భరింతుడవ్వారా తెలిసికొనెను.

అందుచంద్రుడు ఏడ్చుచు నేలకుంటెను. అంతమనము
యములలో విట్టి చీపురు దుగాడ లేక పోయినది నని శిశువువలె విల
పించుచు ఒర్వితప్త స్తరములపై వ్రాలిపోయెను.

నిత్యభక్తుడైన మోహనదాసు సానుతాప ఆక్రందన
ముహూడ విస్మృత స్తుతిన ఆరాధించుచున్న స్వర్గింప జేయు
చింత.

మోహనదాసు వివనములకన్నాగో ఒక అంకమునకు
తెగ దించబడెను.

9

ఇంగ్లండు ప్రయాణ నన్నాహము

మోహనదాసు 17 వ సంవత్సరములో ప్రవేశ
పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడయెను. ఉన్నతవిద్యకొరకు కాళేజీలో
ప్రవేశించెను.

నిత్యజేవుని మరణమునందరము స్వహామరస్థితియు తృప్తి
కరముగా లేవు. బొంగబొయి, భావనగదులతో అప్పుడు
కాళేజీలు ఉండెను. గాజకోటకు సమీపములోనే భావ
నగదు ఉండెను. భావనగదు కాళేజీఖర్చు తెక్కువగా

నుండెను. అందుచేత మోహనదాసు భాజనగరుకాలేజీలో చదువుచుండెను.

కాలేజీవిద్య మోహనదాసు మనస్సును ఆకర్షింప లేకపోయెను. ఆయన కాలేజీకిపోయి అధ్యాపకుల అంగ భాషావైదుష్యమును గ్రహింపలేక పోవుటచే పాఠ్యవిషయములు దురవగాహ్యములుగా ఉండెను. తన్నులితనిగా కాలేజీవిద్య ఆయనకు దుర్బోధ్యముగాను, కష్టకారముగాను ఉండెను. మాతృభాష ఆశ్రయము లేక విదేశీభాషా సహాయముతో జ్ఞానార్జనము చేయుట ఎంత కున్నాధ్యమైనదో నవయువకుడు మోహనదాసు గ్రహింపగలిగెను. కాని ధనార్జనకు డిగ్రీ ఉండి తీరవలసినదే. అందువలన మోహనదాసు సర్వశక్తులను వినియోగించి అధ్యాపకుల ఉపన్యాసములను గ్రహించుటకు ప్రయత్నించుచుండెను. కాని కఠోరపరిశ్రమ గావించినను విద్యలో అంత సంతృప్తి కరముగా లేకుండెను. అప్పుడు కాలేజీవిద్యను విడనాడి గృహమునకు తిరిగివచ్చెను.

కాని ఏదో యొక పని చేయవలసియున్నది. అన్న గారు రాజకోటదర్బారులో ఉద్యోగము చేసినను ఖాళీయ కష్టములు తొలగిపోలేదు. గాంధీనిగురించి అందఱును విచారింపుచుండిరి. ఇట్టిసహాయములో ఒక విశేషసంఘటన సంభవించెను. సంఘటన సాధారణమైనది అయినను ఆ సాధా

రణసంఘటనయే అధునికి ప్రపంచములో. సాధారణ, అద్వితీయ మహాపురుషుని జీవనసాక్షాత్కారమునకు పేతువైనది.

ఈసమయములో చాబాగాంధికి స్నేహితుడును, వారి కుటుంబమునకు హతాశాంక్షియునైన మాభోజి అను వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు వారిగృహమునకు తరుచుగా రాకపోకలు చేయుచుండెను. మోహనదాసు విద్యావిషయమంతయు విని ఆయన యిటుల నడివెను — మీ ఆర్థికపరిస్థితులు మారవలెనన్నవో మీఁగా ఏవరో ఒకడు మరల పోదుబంద దులో దివానుపదవిని పొందవలయును. ఈపదవికి మీవంశ గత అధికారముగూడ గలదు. అయితే యిప్పుడు ఆరోజులు లేవు. కేవలము స్వచ్ఛము యిన్ని చాలను. పరీక్షలలో కూడ ప్యాసు కావలయును. మీఁగా మోహనదాసే యీ కార్యమునకు యోచ్యుడు. ఉన్నతవిద్యను బడయుటకు ఆయనకు యింకను చాలా కాలము పట్టుకు. బి. ఎ. ప్యాసగుటకు నాలుగు సంవత్సరములు, లా ప్యాసగుటకుకూడ అంతకాలము పట్టును. కాని యింతఆలస్యము చేసినవో ఆ పదవిని మరయొకరు ఆక్రమించుకుని కూడుచుండవచ్చును. ఈవిషయముఁగో ఒక సూజమైన మార్గము గలదు.

మోహనదాసు తిల్లి, అన్నగారు యీమార్గమును గొరించి తెలుసుకొన గోరెరి.

మాభోజి యిట్లు నడివెను— బ్యారిష్టరు చదువుటకు ఆయనను ఇంగ్లాండు పంపుడి. బ్యారిష్టరు ప్యాసగుటకు

మూడు సంవత్సరములు ము-త్రమే చాలావూ. అది యీ నేగే ములో గౌరవజనకై వ్రాసినదికూడ. మోహనానంద బ్యాంకింగ్ ప్యానాయి వచ్చినచో అహింసాసముగా ఆ దిహినుపదవి లభింపగలదు.

ఆయన గాంధీకి బంధీకులకు అభయమిచ్చి, భయము లేదు, అచ్చట మూడుసంవత్సరములు ఉండుటకును, చదువు టకును అయిదువేలకంటె అధికధనము అవునరములేదు అని చెప్పెను. ఇంగ్లాండులో వాకుమూడునకు తెలిసిన అనేకమంది ఆంగ్ల భారతీయ స్నేహితులు గలరు. మోహన దాసుకు సహాయము చేయుచుని వారందరిని వ్రాసి యివ్వగలడు.

ఈ అయోచిత ప్రతిపాదన విని యవకమోహన దాసుని మనస్సు సంకోచముతో నిమగ్న మాయెను. ఆ రోజులలో యింగ్లాండుపోవుట, అచ్చట విద్య నభ్యసించుట భారతీయులకు గౌరవప్రదమైనట్టిదా, కోరికదగినట్టిదా నిష్కయముగా ఉండెను. ఇంగ్లాండువలెనా, సంఘము, విద్యను గురించిన విషయములు విశ్వాచంతులగు భారతీయులకు ఆలోచనా విషయములై యుండెను. ఏవిధముగానైనను ఇంగ్లాండుపోయి బ్యాంకింగ్ పరిక్ష పాస్సు కావలెనని మోహన దాసు సంకల్పము జేసికొనెను.

కాని ఈసంకల్పమును నెరవేర్చుకొనుటకు, తల్లి, అన్నగారు ప్రధమముననే తమ అభ్యంతరమును తెలియ

తేసిరి, అయితే వేలరూపాయలు ఎచ్చటనుండి వచ్చినవిని గానా చెప్పి అభ్యంతరమును తెలియజేసి,

అట్టిదాని అభ్యంతరమును తొలగించి చాలా గురు తరస్యైనది. నుచూలము ఇంగ్లాండు పోయినచో ధర్మభ్రష్టుడగును, ఇంగ్లాండులో మద్యం సుమలను తినవలసినదే, అదిగాక ఇంగ్లాండు ప్రీస్వితత్వముగల దేశము. కుమారునిపై పర్తిపన్నిండునో జరిగినట్టి అభ్యంతరము తెలియజేసెను.

అన్నగారి అభ్యంతరమును మోహనదాసు తెగ గొట్టెను. కిన్నరీకాయవస్తువులు విక్రయించి డబ్బు కూర్చుకొందునని చెప్పెను.

తత్పూరితస్సాహు మాచి అన్నగారు సంతోషించెను. సామ్యులు అమ్మచద్దనియు, డబ్బు తానే అప్పుగా తెచ్చెదననియు చెప్పెను.

తల్లిని అంత సహజముగా ఒప్పించలేకపోయెను. ఆరటి హిందూను ఘముగో, ముఖ్యముగా బొబాయి మొదలగు ప్రాంతములలో వైష్ణవ, జైన ఘములలో ఇంగ్లాండునుగూరి చి విజాతీయభావము కలుగింపడిరి. ఎవరేని ఇంగ్లాండు పోయినచో వారిని ధర్మభ్రష్టులనిచెలించెడివారు. కులభ్రష్టులను చేయువాడు. సమసలనమోహదాసు, అన్నగారు తల్లికి ఎంత జెప్పినను అంగీకరించలేదు. ఇంగ్లాండు పోయి కలము, ధర్మము, మునుగునట్టి కార్యములనుగాని,

అచరణము: నుగానిచేయుననియ, మధ్యమాంసములు భక్షింప ననియు మోహనదాసు తల్లికి ఘోషించుచేసెను.

అయినను తల్లి అంగీకరింపక మీచిన్నన్నకు అంగీకారమైనచో నాఅభ్యంతరము లేదని చెప్పెను.

మోహనదాసు పోర్ బందరులో నున్న చిన్నాన్న గారివద్దకు పోయెను. ఆయనకూడ ధర్మభీతి కలవాడు. కాని మోహనదాసు ఉత్సాహము, ఆదుర్దాచూచి ఆయన అంగీకరింపక తప్పినది కాదు.

చిన్నాన్నగారిసలహాపై న ఆనాటిఇంగ్లీషుపరిదర్శకుడైన లేవీవారగారిని సహాయము చేయుమని కోరిరి. పురుషానుక్రమముగా పోర్ బందరు రాజకీయంబనబులో ఉన్యోగము చేయుటచే పోర్ బందరులో వారికి కొంత విధిగౌరవ ముండెను. కాని లేవీవారగారు వారిప్రార్థనను మంజూరు చేయలేదు. మోహనదాసు రాజకోటకు తిరిగివచ్చెను. అన్నగారు డబ్బు సమకూర్చెను. “సీపై న నాకు పన్నకమున్నది. అయినను నీవిషయము, తలంచుకొని డబ్బును నాకు చాలా కష్టము కలుగుచున్నది. నీవు ఇంగ్లాండుపోయి మధ్యమాంసములు భక్షింపఁ నియు, పరనారీసంస్కర్తమున పడననియు” ప్రతిని చేయుమని తల్లి తెలియజేసెను.

మోహనదాసు ప్రతిజ్ఞ చేసెను—ఆమూడువిషయముల నుండి తన్ను రక్షించుకొందునని ప్రతిజ్ఞ చేసెను. నీవుత్రుని యందు సమ్మతముంచు అమ్మా అనెను. పుత్రలీబాయి తన

తనయుని ఎరుగుదురు. ఆయనయందు నమ్మకము కలిగి యుండువారు.

అట్లయినచో మోహనదాసుచేత యాప్రతిజ్ఞ ఎందుకు చేయించిరి? మోహనదాసుపాశ్చాత్యుని ఎందుకునమ్మి యుండిలేడు?

ఆప్రతిజ్ఞ తొలికసంస్కారమును గురించినప్రకటన మాత్రమే గని జపాబు చెప్పవచ్చును. దీనిపాశ్చాత్యకత లేదని పులిశీశాయికుడు ఎరుగుదురు. మోహనదాసుప్రవర్తనలో దృఢత్వమున్నది. మోహనదాసుకర్తవ్యబుద్ధి, సంయమము ఆయనలోని విశేషగుణములు. మోహనదాసు హృదయము సరళమైనది, నిష్కపటమైనది. సత్యగుణుడైన మోహనదాసు మాతృదేవికోరికను అసత్యముగా పరిణమించునట్లు చేయడు. మోహనదాసు మనస్సులో కోరికయే యున్నయెడల, మూడు ఏల, నవసప్రతిజ్ఞలు చేసినను ఆకోరిక యొక్క ప్రబలప్రోతమును నిరోధింపజాలడు. సత్యమును పైకి ప్రచారముచేసి, దీనిని దేశములో రహస్యముగా అనాయాసముగా తనకోరికను నెరవేర్చుకొనగలడు.

కోరిక ఇటుండెనో తనలో అది మునుపటి చెప్పజాలము. సత్యగుణుడగు మోహనదాసు మాతృదేవికోరికను నెరవేర్చుటకు తనయందున్న కోరికలను అలకురమునుసహా సమూలముగా పెకలించి పారవైచెను.

ఈయువకుని ప్రవర్తన అపూర్వపవిత్రతా యొక్క మైనది. ఇతిహాసములోగాని, కథలలోగాని సూక్ష్మప్రవర్తనకు సాటియైనది లేదా?

పితృభక్తుడు దేవప్రతుడు. దేవప్రతుడు విని నాడు తండ్రిగారికోరిక—వివాహము చేయనంకల్పము, అంకముల విషయము తండ్రిగారు వినినారు—నవయువకుని నవీనహృదయములోని నూతనఇచ్ఛను తెలిసికొనెను.

నూతనయిచ్ఛను వివాహముచేయనంకల్పెను. సమూలముగా—కాశ్యపముగా! ప్రతిష్ఠ గావించినారు — భయంకర ప్రతిష్ఠ — వివాహము చేసుకొన శేషు. భోగములను అసంభవింప నిచ్చగింపలేదు—సింహాసనము స్వీకరింపనని ప్రతిష్ఠ చేసికొనినాడు. తనకోరికను నిగ్రహించుకొనుటచేతను, భయంకరప్రతిష్ఠలవల్లను, దేవప్రతుడు మహత్తరుడైనాడు — శ్రేష్ఠుడైనాడు—భీష్ఠుడైనాడు.

మాతృభక్తుడు మోహనదాసు — యువక మోహనదాసు — హృదయములోని కోరిక—రంజితమైనది — తరుణమైనది—నూతనమైనది—మోహనదాసు మాతృదేవికోరికను వినినాడు.

మాతృభక్తపుత్రుడు తనకోరికను నిగ్రహించుకొనినాడు, నిరోధించుకొనినాడు.

హృదయములో ప్రతిష్ఠ చేసికొనెను — కేవలము విదేశములో కాదు—ఈజీప్తములో ఇక ఎన్నడును స్వీకరింపదు—

మద్యము—మోంసము—పరనారీ—మోహనదాసు పవిత్రుడై
నాడు—మహాత్మరుడై నాడు—దృఢసంకల్పముతో సత్యమార్గ
మున యాత్ర సలుపుటకు ఉచ్యక్తు డయినాడు.

మోహనదాసు తల్లివద్ద, అన్నగారివద్ద, సహధర్మిణి
వద్ద సెలవు గైకొనెను.

విద్యాలయ విద్యార్థులను, ఉపాధ్యాయులును
మోహనదాసుకు వీడ్కోలు అభినందనము లిచ్చిరి.

అందరిశుభేచ్ఛలను శిరమునం దిడికొని ఇంగ్లాండు
ప్రయాణమునకై బొంబాయికి వచ్చిరి.

మంచి కార్యమునకు ఆటంకము లనేకములు, నూతన
విఘ్నములు మోహనదాసు బౌద్ధత్యమార్గములను నిరో
ధింప సమకట్టెను. మోహనదాసు ఇంగ్లాండు పోవుచున్నా
డనువార్త బొంబాయిలోని వర్తకసంఘమువారి చెవిన
బడెను. వారు ఆశ్చర్యపడిరి. ఆ.....సముద్రముదాటి
పోవునా, మైచ్ఛ దేశములో వాసము చేయునా, సర్వనాశ
నము అని నుడివిరి.

పూర్వచారిపకులగు వణిజసంఘములో మహాకల
వరము బయలుదేరెను. వారు పంచాయితీసమూహేశమును
జరిపిరి. పంచాయితీవారికి జవాబు చెప్పుమని మోహన
దాసుకు ఆ దేశము పంపిరి. ఒక్కముహూర్తములో లజ్జా
శీలుడగు మోహనదాసుహృదయములో విద్యుల్లతలవలె
శక్తి, సాహసము ప్రకాశించెను. ఆయన నిర్భయహృదయ

ముతో పంచాయితీవారి సమీపమునకు పోయెను. “శాస్త్రములలోగాని, ధర్మములలోగాని సముద్రాయానము, విదేశవాసము నిషేధింప బడలేదని” తెలియజేసెను.

కాని సంఘనాయకులు ప్రకృతశాస్త్రములుగాని, ధర్మముగాని పాటించుచువారుకాదు. వారు మూఢాచారములనుమాత్రమే పాటించుదు. నీవు అచ్చటికి పోయినచో ధర్మభ్రష్టుడ వగుదువని వాడు తెలియజేసిరి. సూనూటవినుము. నీకు మంగళము చేకూరునని నుడివిరి.

“నేను యీవిషయములలో గురుజనులయొక్కయు, మాతృదేవియొక్కయు అనుమానిని పొందితిని. ఇంగ్లాండు ప్రయాణమును ఆపుటకు వీలులే”దని మోహనదాసు వచ్చి సంకల్పముతో తెలియబరచెను.

పంచాయితీవారు కోపగించిరి. ఇట్లు ప్రచారము చేసిరి—మోహనదాసు రిలమునుండి బహిష్కరింపబడెను. మోహనదాసు ఇంగ్లాండు పోవుటకు సహాయపడువాడు కూడ బహిష్కరింపబడుదురు.

ఈవిషయము విని బ్రిటిష్ లోకులను మోహనదాసున్నేహితులనేకులు ఆయనను త్యజించిరి. కాని ఉత్సాహవంతుడు మోహనదాసుగారి అన్నగారుగాని, మోహనదాసుగాని ఏమాత్రము చలించలేదు. ఇంగ్లాండుప్రయాణమునకు కావలసిన సామానులన్నియు సమకూర్చబడుచుండెను.

వర్షాకాలము అంతమైన పిమ్మట సముద్రము స్థిరముగా ఉండునుగనుక అప్పుడు ప్రయాణము సాగించుటకు స్థిరము చేయబడెను.

ఈ సమయములోనే జునాగడ్ లోని త్వంబకరాయి అను ఒక వకీలుగూడ శ్యారిప్టరీ చనువుటకు ఇంగ్లాండు పోవు చున్నారని తెలియవచ్చెను. ఆయనతోగూడ మోహన దాసుని సుపుటకు అన్నగారు ఏర్పాటులు చేసిరి. త్వంబకరాయి, మోహనదాసు ఓడలో ఒకగదిలోనే మకాము పెట్టిరి. 1888 సెప్టెంబరు 4 వ తేదీన బొంబాయి రేవునుంచి ఓడ బయలుదేరెను.

మంగళమయ్యగారు ఈశ్వరుడు పైనుండినవ్వకొనెను. మానవపుత్రుడు నూతనపరీక్షలు అనుభవముల ననుభవించి మహామానవుడు కాబోవుచున్నాడు. ఆయనవిద్య, ఆదర్శములను పొందుటకు యీనాడు ఇంగ్లాండులోని కర్ణధారులందరును భారతభూమిని తీర్థస్థానముగా గావించుకొనినాడు. అహింసకు, ప్రేమకు, శాంతికి అగ్రదూతయైన మహాత్మా గాంధీ ఆనాడు విద్యార్థి మోహనదాసుగా కౌతూహలముతో, భయముతో, లజ్జతో మాతృదేవియొక్క ఆదేశమును, ఆశీర్వాదములను శిరమీసం దిడుకొని ఇంగ్లాండు యాత్ర నారంభించిరి.

10

ఓడలో

ఓడలోని విషయములు స్వల్పముగా వివరించెను. లజ్జాభావముండటచేత మోహనదాసు గదినుండి బయటికి వచ్చివాడుకాడు. ఓడలోనున్న ఆంగ్లేయులతో సంభాషణ చేయునున్న మంచి ఆంగ్లేయభాష నేర్చుకొనుటకు వీలులేదనియు, కలిసి మెలిసి యుండకపోయినచో ఆంగ్లేయుల వారి రీతినీతులు తెలియవనియు, ఇంగ్లండుకు పోయినప్పటికి చాలాచిక్కులో పడవలసియుండుననియు త్ర్యంబకరావు మోహనదాసుకు తెలియబరచెను.

మోహనదాసు వారితో మాట్లాడుటకును, కలిసి మెలిసి తిరుగుటకును కోరికయున్నను సిగ్గుచేతి, సుఖోచము చేత అట్లు చేయలేకుండెను. సాయంకాలము సంచరించుచుండుడు. త్ర్యంబకరావు వారితో సంభాషణలు, ఆలోచనలు జరుపుచుండువాడు. మోహనదాసునుకూడా పైకి రమ్మని పిలుచుచుండువారు. కాని డెక్కుపై న చాలామంది యుండినచో మోహనదాసు అచ్చటికిపోవువాడు కాదు. డెక్కుపై న ఎవరులేనప్పుడు ఒకటిరెండుసార్లు పైకి పోవుచుండువాడు.

ఓడలో ఎక్కువప్పుడు వెచ్చిన మిఠాయిలు, వల్లభులనగడిలోకూర్చుని తినుచుండువారు. భోజనమునకు ఓడలోని భోజనశాలకు పోవువాడుకాదు. నోరు విప్పనిచో

బ్యాగ్జస్ట్ చేయబడరనియు, బ్యాగ్జస్టునునోకిలో నూటల
పేసాలు పోసివేసినట్లుగాయు, నీవిరికితనమే సేరు నాని చేయు
ననియు త్రొవ్వబడినట్లు భయపట్టుచుండువారు.

మూలముగాను తనలోపలను గ్రహించువాడు.
కాని దుష్టకౌసల తోగుండెను. విశేషప్రభుత్వము చేసిన
పిమ్మట నుక భక్తి యు పద్ధతునినితో పరిచయముకలిగెను.
మోసము గాని మిశ్రచరణములను తననాని క్రొద్దయును
తెలిసికొనెను. అతని ప్రధానమున విస్మయమును.
పిమ్మట దుష్టకౌసలములు పలికెను—ఇట్లుండవలెను
యనుక అలా తోగుండు. ది స్క నమూద్రమనరకై నా నీప్రతిష్ఠ
నిలువుతో గలలో తోగో చూడవలసియున్నది. అచ్చట చలి
వలన తీరదము నుండుచుగోళిపోవును. మూలసాహారము
చేయక ఉండలేవు.

మూలముగాని తన మోసాపదాను విచారగ్రస్తు
జాదును. కాని పంటనే మూత్వదేవియుమును స్మరించు
కొని దుష్టకౌసలము తెచ్చుకొనెను. ది స్క ఉపనమూద్రమునకు
టడ వచ్చు చేసెను. చలి తీవ్రముగానే యుండెను. కాని
మోసాపదాను మూలసాహారము చేయకదో గడపిచేసెను.

మొదట టడ సౌతంట్టకలనుసానమునకు చేరెను.
అందున స్నేహితు జొకడు ఆయనకు కలుపునూటు కట్టించి
యిచ్చెను. ఇట్లుండలో దిగెననుములో ఆ కెల్లని
నూటు ధరింపవలెనని తలంచెను. కాని ఆ దుస్తులను ధరించి

ఓడనుండి దిగుచున్న సమయములో తాను ఒక్కడే నాలుపురుస్తులను ధరించినట్లును, అందరును నాలుపురుస్తులు ధరించి యున్నట్లును గాంచి గీతినీతులకు విరుద్ధముగా ప్రవర్తించిన నని సిగ్గుచే ఎంతయో నొచ్చుకొనెను.

11

ఇంగ్లాండులో సంకటముల పర్యవసానము

సౌతంప్టన్ అనుసానములో దిగి వచ్చిరి యానానాటలు బులో బర చేసిరి. కాని విస్ట్రియానానాటలులో ఖచ్చ అధికముగా ఉండెను. ఒక్క గోడకే మోహనదాసు మూడు పానులు ఖచ్చచేసెను. ఇంగ్లాండులో మోహనదాసుకు తగిన గౌరవాన్ని చేయమని అచ్చటనున్న నలుగురు భారతీయులకు మోహదాసుగారి అన్నగారు ఉత్తరములు వ్రాసెను. వారిలో డాక్టరు ప్రాణనీవన మోహతాను తన హోటలుకు రమ్మని మోహనదాసు మొదటనే కలుగు పంపెను. డాక్టరు మోహతా విస్ట్రియానానాటలుకు వచ్చెను. అధికపరచయమున్న వానివలె మోహనదాసుతో తమాషాకబుర్లతో మాటలాడుచుండెను. ఈ సమయములో మోహనదాసు తమాషాకి డాక్టరుగారి టోపీలోని పట్టుదారములను పట్టుకుని లాగుచుండెను. అది

చూచి డాక్టరు త్వరితముగా ఆయనచేతిని పట్టుకొనెను. టోపి చెడిపోవునని తెలియజేసెను.

మోహనదాసు చాలా సిగ్గుపడెను. ఇంగ్లాండులోని రీతినిఁబలనుగురించి డాక్టరు ఆయనకు కొన్ని హితోపదేశముల నిచ్చెను—నివసనస్థితులను చూపుకొనవలదు. పరిచయము లేనియడల భారతదేశమునకు ఎవని ప్రశ్నించకను, స్వేచ్ఛగా మాట్లాడవలదు. ఇచ్చట దొరలను భారతదేశములోనకు 'సర్' అని చెప్పకుము. ఇచ్చట నౌకరులు మాత్రమే తనయజమానుని 'సర్' అందును.

మోహనదాసు ప్రశ్నతో ఆలకించెను. ఇకముందు జాగ్రత్తగా నడచుకొందునని సంకల్పించుకొనెను. హూటలులో అధికభిర్చువిషయము ఉదహరించి ఏకుటుంబములో నైనా ఉండమని మహిత సలహా నిచ్చెను. అచ్చట భిర్చు తగ్గినదియు, ఇంగ్లీషువారితో తిరుగుటకు రీతినీతులు కూడ తెలియవలయు చెప్పెను. ఇంగ్లాండుకు వచ్చినప్పుడు ప్యాసరుట కంటే ముచ్చటి రీతినీతులు వేర్చుకొనుట అత్యంతావశ్యకమని నుడివెను.

మోహనదాసు ఉండియు బస యేర్పాటుచేయుచున్న వారింటిసమీపముననే ఆంగ్లేయున్న హిత టాకరుండిరి. మోహనదాసును కొంచెము జాగ్రత్తగా చూడమని ఆయనను వేడుకొందుననికూడ చెప్పెను.

ప్రతిష్ఠ చేసితిరి. ఇప్పుట ఆప్రతిష్ఠకు విలువ ఏమిటి? ఇప్పుడు ఆప్రతిష్ఠ నీ పట్టుకొని యుండుట మూర్ఖత్వము. ఇచ్చట శరీరరక్షణగొనిన మూలము నిరంతరముగా ఎవరు చూడబోయినారు? స్వదేశమునకు తిరిగిపోయిన పిమ్మట మాంసము వింటే అంటే అదేపోతుది' అని నలనా గొనంగెను.

ప్రతిష్ఠాభంగమా, మరల మిథ్యావాక్యములా!

విచారగ్రస్తురాలయిన మాస్తిదేవియొక్క స్నేహ పూర్ణముఖము జ్ఞాపకము వచ్చెను. శపథవాక్యములు స్మరణకు వచ్చెను.

మోహనదాసు శరీరము పులకాంకిత మాయెను. తనహృదయమునైపునకుమించి దృఢమనస్కుడైరి. మాతృదేవి తన సంతానమునకు అనంతమైన విశ్వాసస్థుముగా ఆశ్రయ మిచ్చెను. సంతానము ఆశరళివిశ్వాసమును దృఢముగా పట్టుకొని యుండును. కష్టదాయకముగా నున్నప్పటికిని మాతృదేవినద్ర చేసిన ప్రతిష్ఠను భంగపరచజాలననియు, మాతృదేవి కఠోచరముగా విరుద్ధాచరణమూ గావించి మిథ్యావాదినీ కాజాలననియు మోహనదాసు అంగస్నేహితునకు తెలియజేసెను.

పుష్పముగోని ఒక రేఖ కలువలము కాబోవుచుండెను. సత్యముయొక్క ఉజ్వలమైన ఆలోచనముచేత కలువరహితమై మరలతనశుభ్రస్వచ్ఛరేఖలను విస్తృతముగావించెను.

తనప్రతిష్ఠావలన, సునకులకల్పనవలన నామనవాసు
మరల స్థిరత్వమును బడసెను. భాగవతమున జూచును.
స్నేహితుడు అలాటికే పడలిపోయెను. పరిణయిన
రోజున వచ్చెను. మూటలగుండ్లకు అంతా మూటలు సమమని
మరలమోహనదాసును పోవ్వలని జేసెను — 'నీవు బలిష్ఠుడు
మాంసము తింటినియు, మూతలగుండ్లమును తింటి
ననియు నీవే చెప్పుచున్నా? పిదపలసిన అవసరము లేని
చోట తింటివి, ఇచ్చట మూతలగుండ్లమును తినువలసిన
అవసరమున్నను ఏల సినట్టి మోహదాసు పేటదాసును
అంగీకరింపజేడు. నిరుద్ధమై పాతపవాదముల బలమను
సత్యపాలనమునొరకు, దృఢత్వములేని భగ్యమునొరకు ఆత్మ
రక్షణకొరకు, శాకాహారముగానే యుండెను.

అకలిచే కష్టముగా లే యుండదేది. స్నేహితుడు కఠిన
వాక్యముల నుపయోగింపరాదు. మూతలగుండ్లమును తింటి
వలెత చెప్పువాడు.

మోహనదాసు అంతోబలమును పొందునై ఈశ్వ
రుని ప్రార్థించుకొనువాడు. వృద్ధమునో మూతలగుండ్లము
ననుభవింపరాదు, శాకాహారమునాన కష్టముగా నున్నను
ఆనందము ననుభవింపరాదు.

అయినప్పటికిని స్నేహితుడు తనప్పుడు విడనాడలేదు,
మాంసాహారమునో మూతలగుండ్లమునో, మోహనాహా
రమువలన కలుగు ఉపకారమును గురించి నిరూపించుటకును

తెగఘామా గ్రంథాంతమున 19 శ్లోకములును వదిలి వివి
సింపించుటలేదు.

మొదటిపాదము మూలమునను నెవముతో
'మోవద్దు' అను సూక్తియందు గొప్పోయిరి. అచ్చట మాంసా
హారమునెప్పు యిది మోహమునా లేకుండదు. మోహన
దాసు భోజనమునకు నుచ్చుట మాంసమునుచూచి దీవిలు
నుండి బయటికి వెడలిపోయెను.

అచ్చుమోక్షము మాంసాహారమునలేదు.

మోహనదాసు యొక మోహమును తనవని నిశ్చ
యించుటలేదు.

మోహనదాసు అహోగ్యమును గురించి ఆలోచించి
విచారించెను. అహోగ్యములేదు.

మోహనదాసు మరల ప్రాణిహృదయముతో యిట్లు
నుడివచు— 'నేనుమావచ్చి నేమోహముతోయనున్నాను. మీకు
నాయకులగు ప్రభువు ఎవ్వరో నే నెఱుఁగుదును. మమ్ములను
నేను నాపరిమిత్రులచూభింపిగా తలంచుచున్నాను. కాని
నేను నిరుపాయుడను. నేను ప్రవృత్తుకు భంగపరచజాలను.'

అటుపిమ్మట మోహము తనవని ఆ స్నేహితుడు మరె
న్నడును బలవంత పెట్టలేదు.

మాంసము విస్తరించినను ఇంగ్లండులోని యితరరీతి
సేతులను నెచ్చుకొనుట మోహనదాసు మోహలేదు.

ప్యోగగుటకంటే నాగరికత్వముండవలెనని జాక్షగు
మొహతాగారివద్ద వినియుండిరి. జాక్షగు మొహతా సుహృ
ప్రకారము నడచుకొనుటకును, అయిన అన్నిన్నటి లోని
సంతృప్తిపరచుటకును మిగతా విధిధానములు పన్నిటిని
సంపూర్ణముగా అవలంబించుచుండిరి.

ప్రథమమాన దుస్తులవిషయములో బాగ్రతి నపించి
చిరి, ధనికలసంఘమునకు చెందిన గొప్ప పేరుపొందిన 'లక్ష్మి
నేనిస్టోరు' నుండి పదిపౌండ్లకు ఒకనూటును క్రయము చేసి
తెచ్చిరి. పందొమ్మిది పిల్లలగుటకు 'చిన్నినోటీ' నీ కొని
తెచ్చిరి. 'జుబి' స్వయముగా కట్టుకొనుటకు నేర్చుకొనిరి.
పెద్దబద్దమునద్ద నిలుబడి పై కట్టుకొనుటకును, తల వక్కుగా
దువ్వుకొనుటకును నేర్చుకొనిరి. తలను బ్రష్టుకొనూన
దువ్వుకొనుట నేర్చుకొనిరి. నూటుకు తగిన పిలువ నతోపించి
కూడ ధరింప నారంభించిరి.

దుస్తులు ధరించినంతిమాత్రమాన దొరలు కాదు,
దొరలకు మరికొన్నిసామగ్రులు కావలయును. ఇంగ్లండు
లోని దొరలందరును నృత్యము చేయగలరు. ఉపన్యాసము
లియ్యగలరు. అంగమును ప్రంచిభాషలో మాట్లాడగలరు.
నృత్యము, ఉపన్యాసములు, యూరోపులో అంతర్జాతీయ
భాషయైన ఫ్రెంచిభాష తెలియకున్న వో ఆనాటి అంగసంఘ
ములో కలిసి మెలిసియుండుట చాలా కష్టనాయకమైన
విషయము.

మోహనదాసుకూడ నృత్యము, ఉపన్యాసములు, ఫ్రెంచిభాష నేర్చుకొనుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేయుచుండెను.

మూడుపాండ్లు బీతము బమకట్టి నృత్యము నేర్చు క్లాసులో చేరిరి. వారమురోజులలో 5, 6 పాఠములను నేర్చుకొనిరి. కాని నృత్యము చేయునప్పుడు తాళము తెలియనంత న చిక్కులో పడుచుండిరి. పియానో స్వరములతో పాటు సరిగా అడుగులను వేయజాలకపోయిరి. స్వరజ్ఞానము, ధ్వనిజ్ఞానము లేకపోవుటచే పియానో తాళమును ఆయన గ్రహింపలేక పోయెనని కొందరనిరి. స్వరములను నేర్చుకొనుటకు మూడుపాండ్లను వెచ్చించి ఒకఫిడేలు క్రియముచేసిరి. ఫిడేలు నేర్చుకొన మొదలుపెట్టిరి. ఉపన్యాసము లిచ్చుట నేర్చుకొనుటకు మాష్టరుగారివద్దకు పోవుచుండిరి. ఒక గిని దక్షిణగా నమర్పించుకుని ఉపన్యాసములిచ్చు నియమములను నేర్చుకొనుచుండిరి. ఫ్రెంచిక్లాసులో చేరి ఆభాషను నేర్చుకొనుచుండిరి.

మోహనదాసు 'చొరగా' రగుటకు ఇంగ్లాండుకు వచ్చిరా, ఇంగ్లీషు 'ఎటికేట్' నేర్చుకుని భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చి టేబిల్ టై భోజనము చేయుటకును, నృత్యము చేయుటకును, పార్టీలో చేరుటకును, ఇంగ్లాండు పోయినవచ్చి నారని భారతీయసంఘములో బహుకొట్టుటకును యీగురి భారతీయవక్తడు ఇంగ్లాండుకు వచ్చెనా?...

భాగ్య దేవత విధానములు నిగూఢము లైనవి !

అంగ్లవిద్య వభ్యసించి అంగ్ల దేశమునే అభినవవిద్యా లోకముచేతి ప్రకాశితము చేయవలసినవారు, భోగలాలసల సముద్రమును దాటి సత్య, శాంతి, త్యాగముల తీరమున ఆశ్రయమును పొందవలసినవారు, ప్రాంతి ఆనందములనుండి విముక్తులై సత్యమును సందర్శించి సత్యజ్యోతిసో నగు సత్ విశ్వమునకు దివ్యజ్యోతిని ప్రసాదింపవలసినవారు. స్పృత్యము ఉపన్యాసము, స్వరసాధనము నేర్చుకొనుచుండిన రాణిగారు!

అనాడు నిద్రితావస్థయందున్న మోహనదాసుని భాగ్య దేవత ఆసూతములచేతి మేల్కొల్పెను అకస్మాత్తుగా మోహనదాసునుసన్నుకు గారి వేషముల్బల్బ అపన్యాసాని కలిగెను. నేను ఇంగ్లాండులో జీవితకాలమంతయు గడుపుచునా? నేను చక్కగా ఉపన్యాసము లిచ్చుట నేర్చుకొనినా? ఫలిత మేమి? వృత్తియు చేసినంతమాత్రమున నేను నాగరికుడనగుదునా? ఫిజీలు మా దేశములోనే నేర్చుకొనవచ్చును గదా!

జిజ్ఞాసహృదయమునకు వివేకము, సత్యపూర్ణము ప్రదర్శించెను—“నేను విద్యార్థిని. నేను యిచ్చుట విద్యార్జన చేయుటకు వచ్చితిని. నాకు అంగ్లవేషభాషలతో నిమిత్తము లేదు. ఆచారముల పరిశుద్ధతయే వన్ను రక్షించగలదు. నన్ను నాగరికునిగా చేయగలదు. నేను స్వదేశి

ప్రవర్తనవలన నాగరికుడను కావాలనియెడల ఇంగ్లాండులోని సహస్రరీతినీతులు నన్ను నాగరికునిగా చేయుజాలవు.

మోహనదాసు విద్యార్థిత్వమునందు సత్యమును దర్శించెను. మిథ్యను విసర్జించి సత్యమును స్వీకరించెను. నొరంగరగు ప్రయత్నమును పరిత్యజించెను. ఉపన్యాసములు నేర్చు ఉపాధ్యాయునివద్ద శిలభక్తిగై నెను. స్వస్థము నేర్చు మేష్టులగు బ్రాహ్మణుల సలహాద్వితమును పాలిముజేసెను. ఫిడెలు విక్రయించి స్వయముగా వంట చేసుకొనుటకు ఒకస్తవ్ ను క్రియచు చేసిరి. సగపూర్ణసంతుష్టిని ఆయెను.

12

పర్యతములను దాటగలిగెను

మోహనదాసు మాంసాహారమును విసర్జించి ఏమి తిని మూడుసంవత్సరములు ఇంగ్లాండులో వాసము చేయగలిగెనో కొంత వర్ణించెదను.

అంగ్లేయులబయిలో నున్నపుడు ఆహార భోజనవిషయములో చాలాముప్పగిది పడుచుండువాడని యిదివరకే వర్ణించితిమి. దాక్షకు మోహతాళి యొనినయచుమాట్లాడి మరియొక యేర్పాటు చేయించమని కోరియుండెను. ఒక అంగ్లేయిండియన్ కుటుంబములో ఉండుటకు దాక్షయగాను

యేర్పాటు చేసిరి. కుటుంబములో ఉన్న గృహస్థురాలు, ఇద్దరు కొమార్తెలు ఆయనకు చాలా సేవ చేసెడివారు. కాని వారు కూడ మాంసము లేకుండా భోజనము చేయుటకు వారు. అందువలన అచ్చట కూడ మోహనదాసుకు చాలా కష్టదాయకముగానే ఉండెను. వారు భోజనసమయములో మోహనదాసుకు ఒకటి రెండు రొట్టెముక్కలను యిచ్చుచుండిరి. దానివలన ఆయన ఆకలి తీరుట లేకు, మోహనదాసు సిగ్గుచేత మరల ఒకటి రెండుముక్కలను అనుగ జాలకుండెను.

కాని ఆకలి నివారణ కానిది చదువు సాగుటయ్యెనే. ఇంగ్లాండులోకూడ శాకాహార హోటల్లు ఉన్నవని యంతలో గాంధీగారు తెలుసుకొనిరి. కాని అది చాలా తక్కువ. ఆయన వాటిని వెదకుటకై అచ్చటోను తిరుగుచుండిరి. శాకాహార విషయములో మనస్సువను స్వరోధము గావించు నుద్దేశముతో ఆవిషయమును గురించి ప్రాయసనీన వివిధ గ్రంథములను పరిశీలించుచుండిరి. హార్వర్డు విలియం ప్రాసిన 'ఆహారనీతి' (The Ethics of Diet) అను పుస్తకమును పఠించి ప్రపంచములోని సాధువులు, మహాత్ములు, అనంతరపురుషులు ఎట్టిసాత్వికాహారమును భుజించుచువారో గ్రహించిరి. మిసెస్ ఆనా కింగ్స్ ఫోర్డ్ ప్రాసిన "ది థింగ్ ఆహారనీతి" అను పుస్తకమును తృప్తితో చదివెను. బాక్స్

ఎలిశాసన్ వ్రాసిన “శాకాహారమునందున్న ఉపకారము”

అను విషయమును గురించి చాలా వ్యాసములు వ్రాసినవి.

ఒకరోజున 10. 12 మైళ్ళు నడచినపిమ్మట ఫెరింగ్ డకా స్ట్రీట్ మూలలో ఒక హోటలులో కట్టబడిన సైను బోర్డుచూచెను. దానిపై శాకాహార హోటలు (Vegetarian restaurant) అని వ్రాయబడియుండెను. శిశువును తాను కోరిన వస్తువును బడసినపుడు అనందించినట్లుగా తుపాక్కుడైన గాంధీకూడ అట్లే మహదానందపరవశుడాయెను. ఆయన హోటలులో ప్రవేశించి ఆహారమునకు ఆర్జును ఇచ్చెను. మోహనదాసు నేడు తృప్తికరముగా భోజనము చేసెను.

మోహనదాసు ఉత్సాహము ఇనుమడించెను. ఆశాన్వితుడాయెను. ప్రతిరోజు 10 మైళ్ళు నడచి యీ హోటలుకు వచ్చి శాకాహారము చేయుచుండిరి. ఆయన ఆరోగ్యము చక్కబడుచుండెను. ఆయన మాతృదేవి విషయము స్మరించుకొనెను. మాతృదేవి ఆజ్ఞను నిలుపుకొన గలిగెనని పరమానందభరితుడాయెను. ‘భారతీయులు మాంసాహారులైనచో దేశమునకు బలము చేకూరు నని యింతకాలము తలచితిని. ప్రతిజ్ఞను పాలించి స్వదేశమునకు తిరిగిపోయి మరల మాంసము తిని, మాంసము తినమని అందరికిని చెప్పి దనని నుకల్పించు కుంటిని. కాని శాకాహారములో ఎంత

త్వప్తి, ఎంత ఉపకార మున్నదో యింతకుపూర్వము గ్రహించలేక పోయితినిగదా యని తలంచును.

ఇంతకాలము మోహనదాసు తనాల్లికి అబద్ధము చెప్పవలయు నేమోయను విచారముచేత మూ. సము తినుటకు యిష్టపడినవాడయ్యి విస్మయప నలసిన ద్దను. నేను అబ్బి మోహనదాసు స్వచ్ఛాపూర్వముగా నాంనాహారమును విస్మరించను. నేడు మరియొక నూతనప్రయత్నము చేసినను, 'స్వజీకమునకు తిరిగిపోయినవిష్కృతి' ఇంక హారములో గల ఉపకారమునుగురించియే 'జీక'వాసులకు బోధించడము.

సత్యమును రక్షింప గలిగితిని అను అనందముతో మోహనదాసు ఉనికిపోవుచుండిను.

ఈసారి తనఖిన్నవిషయముతో శ్రద్ధ వహించను. మోహనదాసు ఇట్లుండగాని విలాసవైభవములనుఅనుభవించుటలోకూడఆయన స్థితినికూసినకడనూ ఖిన్నులను ప్రాసించుచువారు. బాహ్యకాదంబములను విస్మరించి విస్మృతతెక్కలపుస్తకముతో ప్రాణుబడినట్లున్న ఖిన్నులను చూచి ఆయన అశ్చర్యమానమైరి. నేను అనవసరముగా యింత ఖిన్ను చేయుచున్నాను. ఇంతిడబ్బు సమకూర్చుటకు నా అన్నగారు ఎంత శ్రమపడు చున్నారోగదా!

వ్యయము తగ్గించుకొనుటకు ఆయన సంకల్పించుకొనెను.

ఆంగ్లోయండియన్ గోటుంబము వారికి డబ్బు యిచ్చే వారు, కాని కడుపునిండేది కాదు. ఆయన ప్రత్యేకముగా ఒకగది అద్దెకు తీసుకుని అచ్చట స్వయంపాకము చేసుకొనుటకు సంగల్పించుకొనెను. ఒకగదిని అద్దెకు యేర్పాటుచేసుకొని బస అచ్చటికి నూన్పుకొనిరి. తుదకు ఆయన స్వయముగా వంటచేసుకొని భోజనము చేయుచుండెను. అనావశ్యకవ్యయము, యోగ్యలభిద్య, దుస్మలదుర్వ్యయము, ఇతర గోటుంబములో యున్నందువల్లనయిన అధికవ్యయము అన్నియు తగ్గిపోయెను. అనాడంబర్హమైన శాకాహారమును శాంతితో భుజించుచుండిరి. ఇంతటి పూర్వము బండిఅద్దె చాలా అగుచుండెడిది. లెక్కలలో దానిని చూచి బండియెక్కుట మానివేసిరి. అట్లంతిప్రయోజనము లేనదే బండి ఎక్కుకుండగనే సడిచియో పోవుచుండిరి. బాల్యకాలమునుండియు భ్రమణముద్వారానే ఆయన వ్యాయామమును నెరవేర్చుకొనువాడు. ఇప్పుడు నడకవలన వ్యాయామము, పని రెండు నెరవేరుచున్నవి. నియమిత ఆహారమువలన, నియమిత వ్యాయామమువలన ఆయనకు మంచి ఆరోగ్యము కలిగెను. ఇంగ్లాండులో అమితవ్యయమును తగ్గించునని మితవ్యయమునకు అలవాటుపడిరి. ఆ నియమిత అభ్యాసము శాశ్వతముగా ఉండిపోయెను. దేశమాన్యదును, దేశనాయకుడును అయిన పిమ్మట భిక్షునిమిత్రము ఆయన చేతిలోకి లక్షలధనము వచ్చియుండెను. కాని లెక్కచూచి వ్యయముచేయు అభి

వాటుచేతను, నియమితవ్యయముచేతను ఆయన కార్యముల నన్నిటిని నుండరముగా చేయగలిగెను. కార్యాంతరములకు విశేష ధనమును కూడబెట్టి యుంచగలిగిరి. మహాత్మాగాంధీ కేవలము భారతదేశముతోనేగాక సమస్తప్రపంచములోను మితవ్యయమును గురించిన సర్వశ్రేష్ఠమగు ఆదర్శమును సాపించియున్నారు. చిన్నపనియైనను, పెద్దపనియైనను లెక్కచూచి ఖర్చుచేసినయెడల ఏ కార్యమైనను నిర్విఘ్నముగా నెరవేరగలదు.

ఈ సారి మోహనదాసు విద్యావిషయ మాలోచించె నము. ఆయన బ్యారిష్టరుపరీక్ష యిచ్చుటకు తయారగుచుండిరి. పరీక్షకు చదువవలసిన పుస్తకములు చదివినను ఆయనకు చాలాసమయము మిగులుచుండెను. ఆయన ఇంగ్లీషు భాషను చక్కగా నేర్చుకొనుటకు ఆకాలమును సద్వినియోగము చేయుచుండిరి. ప్రథమమున అక్సఫోర్డ్ లోనో, కేంబ్రిడ్జిలోనో చదువుకొనుటకు ప్రయత్నించిరి. కాని ఆరెండు విద్యాలయములలో చదువుకొనుటకు ఖర్చు చాలాఅగునని అచ్చటి స్నేహితులు సలహాల నిచ్చిరి. లండను మెట్రిక్యులేషనులో ప్యాసయినచో ఇంగ్లీషులో మంచిజ్ఞానము కలుగునని మరికొందరు స్నేహితులు సలహాల నిచ్చిరి.

లండనులో మెట్రిక్యులేషను పరీక్ష ఆరుమాసముల కొకసారి జరుగుచుండును. మోహనదాసు మెట్రిక్ పరీక్షకు చదువుట కారంభించెను. పరీక్షలో ప్యాసగుటకు ల్యాటిను

భాషను నేర్చుకొనుచుండిరి. ప్రాచీనభాష యంతకుపూర్వము కొంత నేర్చుకొనెను. ఇప్పుడు పరీక్షకొరకు మరల చదువ నారంభించిరి. కాని లాటిన్ భాష అయినను కఠినముగా నుండెను. క్రమముగా పరీక్షసమయముగమింపించెను. పరీక్ష నిచ్చిరి. కాని లాటిన్ భాషలో తప్పిపోయిరి. మోహనదాసు నిరుత్సాహము చెందలేదు. మరల రెండవసారి పరీక్షకు తయారగుచుండెను. ఈసారి పరీక్షలో అధికమాక్కులను పొంది ప్యాసెరి. లాటిన్ చదువుటచేత ఆంగ్లభాషలోకూడ అధిక జ్ఞానమును సంపాదించగలిగిరి.

ఈసారి స్వారిస్థుడు పరీక్షకొరకు నియమపూర్వకముగా చదువ నారంభించిరి. చదువవలసిన గ్రంథములు ఎక్కువగా లేవు. రోమన్ లా, ఇంగ్లీషులా. ఈరెండు చదువవలసి యుండెడిది. ఉభయపరీక్షలకు నియమితపాఠ్యపుస్తకములుండెను. విద్యార్థులు ఆగ్రంథములను చదివెడినారు కాదు. నోట్సు చదివియే ప్యాసగుచుందురు. మోహనదాసు లాపరీక్షలో పూర్ణజ్ఞానమును సంపాదించుటకు ఆరెండుమూల గ్రంథములను ఆమూల్యముగా చదివెను. దీనివలన ఆయనకు కొంతకష్టము కలిగెను. ఆయన మెట్రిక్ పరీక్ష సమయములో లాటిన్ నేర్చుకొని యుండుటచే రోమకాలా ఆయనకు ములభసాధ్య మాయెను. ఆయన పఠించిన విషయములలో ప్యాసయెను.

బ్యారిష్టరుపరీక్షలో యితరవిషయములకూడ యుండెను. ఆవిషయములే పరీక్షలో స్వాగతగుటకు ప్రధానోపాయములై యుండెను. ఈమూడుగుంవత్సరములలో విద్యార్థులు తమస్వంతభిక్షులతో పరీక్షకులకును, విద్యార్థులకునువిందులు చేయించవలసి యుండెను. విందుసమయములో అనేకపదార్థములతోపాటు సారాయికూడ ఉండెడిది. ఈవిగుగుంవత్సరములలో ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులలో 'లా' విషయములను గురించి అనేక విధములైన ఆలోచనములు, వాదోపవాదములు జరుగుచుండెడివి. తద్వారా విద్యార్థులు అనేకవిషయములలో అనుభవమును సంపాదించెడివారు. ఈవిందువలన విద్యార్థులు వ్యావహారికజ్ఞానమును వికసిత్యభివమును సంపాదించుకొనెడివారు. ఈవిగుగుపరీక్షలోకూడ మోహనదాసు కృతార్థుడాయెను. మోహనదాసు బ్యారిష్టరుయెను.

13

అజ్ఞ—మోహనదాసుకు అస్త్రము

మోహనదాసు ఇంగ్లాండు వెళ్ళినది పూర్తిఅయినది. ఆయన ఇంగ్లాండులోని జీవితచరిత్రములను పూర్తికాలేదు. ఆయనలో యున్నలజ్జవిషయము నిదినరకు కొంత చెప్పితిని. మరికొంత చెప్పవలసియున్నది.

శాకాహారి, సంయమి అగుటలో అసత్యము, పాపము ఆయనను కొన్నిసార్లు, ఆక్రమించినవి కాని ప్రతిసారియు ఆయనలజ్జాశీలప్రకృతియే అస్త్రురూపముదాల్చి ఆయనను రక్షించెను. శాకాహారులగు ఒకకడులబీజలతో ఆయనకు పరిచయము కలిగెను. క్రమశుభ్రంగా ఆగృహమందున్న స్త్రీలతో పరిచయభాగ్యము కలిగెను. ఆగృహములోని యువతీ మునుపటితోకూడ పరిచయము కలిగెను. మోహనదాసు అవివాహితుడని తెలుసుకొని ఆయనయెడల విశేషమైన అనురాగమును చూపుచుండిరి. మోహనదాసు భీతిశెంపెను. అయినను లజ్జచేత తనవివాహ విషయము తెలియజేసి వారిని వారినపలేపోయెను. వీరిమోహమునుండి తప్పించుకొనవలయుననియు, అసత్యమునుండి తనను రక్షించుకొనవలయుననియు సంకల్పించుకొనెను. లజ్జచేత ఆయన వారినమతుమున చెప్పలేకపోయెను. కాని తనబసకు తిరిగివచ్చి ఉత్తిరములో వివరముగా వ్రాసి ఆగృహయజమానురాలికి పెలియజేసెను. సత్యమున రక్షింప గలిగితివని హృదయమున దానందము ననుభవించెను.

మోహనదాసు యీసారి కామమును జయించి సత్యబలముచే బలవంతు డగుచుండెను. కాని పాప మాయనకు అంతసహజముగా ముక్తి నియ్యలేదు. మరియొకసారి దానిని హింసకసౌందర్యముచేత ఆయనను విముగ్ధ పరచెను. ఆయన కొంతకాలము 'పోర్న్సమాప్త'లో ఉండెను. ఆసమ

యములో ఒకన్నేహితునితో ఒకకటటుంబమునకు పోయి
అచ్చటి స్త్రీలతో పేకాట ఆడుట కారంభించెను. ఆ స్త్రీలు
దుష్ప్రవర్తన గలవారు. వారు ఆట ఆడుచున్న సమయ
ములో చెడు మాటలను, చెడు ప్రవర్తనమును ప్రదర్శింపుచు
మోహనదాసును, ఆయనన్నేహితుని పాపమునైపునకు
ఆకర్షింప నమకట్టిరి. ఆయనన్నేహితుడు ఇట్టివిషయము
లలో అనుభవము గలవాడు. కాని అతడు గాంధీగారి
స్వభావమును చక్కగా ఎరిగినవాడు. మోహనదాసుకూడ
అమాయావిని మాయాజాలములలో దగుల్కొనబోవు
చున్నాడని ఆన్నేహితుడు గ్రహించెను. జ్ఞానహీనుడగు
మోహనదాసును తిరస్కారభావతో యిటుల జాగ్రత పర
చెను. 'ఓరీ కుర్రవాడా' నీవోకూడ నయతాను ఉన్నట్లుగా
తోచుచున్నది. యీపని నీవు చేయవలసినది కాదు. నీవు
త్వరగా వరుగెత్తిపోమ్ము. తక్షణమే పోమ్ము. తుణిక
దార్శల్యమోహముచేత మోహగ్రస్తుడైన మోహనదాసు
నకు తిరిగి చైతన్యము కలిగెను. అలానా, దైవము యీ
న్నేహితునిద్వారా గాంధీగారికి చైతన్యము కలుగజేసినా!

మోహనదాసు సిగ్గుచేత తల వంచుకొనెను. అచ్చటి
నుండి తప్పించుకుని బ్రతికిపోయెను.

నిజముగా ఆరోజున పరమేశ్వరుడు మంగళమయ్య
డగు జగదీశ్వరుడు యువకమోహనదాసును ఆయాపద
నుండి రక్షించెను. ప్రపంచములోని నిగ్రహహీన నియ

మహీన జనసమూహమునకు నిగ్రహమును, నియమములును, బ్రహ్మచర్యమును మహాత్మరూపమున దానము చేయునున్న మోహనదాసుగోయీక్షణభంగురమైన దౌర్బల్యమేల కలిగెను?

అందువలన గాంధీగారి భాగ్యవిధాత ఆయన స్నేహితునియం దావిర్భూత మాయెను. ఆయననోటిద్వారా గాంధీగారిని జాగ్రత పరచెను.

మోహనదాసు జీవితములో యిదియే ఆఖరుపరీక్ష. ఈపరీక్షలో జయము పొంది యువకుడు భావికాలములో జాగరూకుడై యుండెను. జీవితమును అధికతరనిగ్రహము ద్వారాను, సత్యముద్వారాను నడపుకొనుటకు నేర్పుకొనెను. తనకర్మలలోను, ఆదర్శములలోను పవిత్రుడాయెను.

దౌర్బల్యవిషయము పూర్తిచేసి యీసారి యింగ్లాండులో నున్న సమయములో ఆయన సామాజికతను గురించి కొంత ముచ్చటించెదను. ఇంగ్లాండులో శాకాహారముచేసిన పిమ్మట శాకాహారమువైపునకు ప్రజలదృష్టిని ఆకర్షించుట కొరకు ఆయన ఆంగ్లస్నేహితులతోను, ఆరాటిశాకాహార సమర్థులైన ప్రసిద్ధ లేఖకులతోను, అచ్చటచ్చట ఒకటి రెండు సంఘములకు స్థాపించిరి. ఆయన ఒకటి రెండు సంఘములకు కార్యదర్శిగా కూడ ఎన్నుకోబడిరి. కాని ఆహారమును గురించి భోజనమును మాముగో యిరకనదమృదు ఉపన్యాసము

లొంగి నవుడు ఆయన సిగ్గుచేత ఏమియు మాట్లాడజాలక పోవువాడు. లజ్జ పాపాణమువలె ఆయన గొంతును గట్టిగా వట్టుకొనెడిది. ఆయన ఉపవ్యాసమును వ్రాసి చదువ నిచ్చ గించెడివాడు. కాని చదువునప్పుడు ఆయననోటినుండి మాటయే వచ్చెడిది కాదు. సిగ్గుచేత దేహమంతయు చెమటలు కమ్మి కూరుచుండువాడు.

ఈలజ్జయే ఆయనను మూగవానిని గావించెను. మరల యీలజ్జయే అనేకవిధములైన లజ్జాజనకములైన కళంకములనుండియు, అపదలనుండియు ఆయనను రక్షించెను. ఇంగ్లాండులో విద్యార్థిగా నున్నప్పుడు యీలజ్జయే ఆయనకు అస్త్రరూపముగా నుండెను- అత్యరక్షణకు ఖడ్గ రూపముదాల్చి పాపపంకిలమునుండి ఆయనను రక్షించెను.

ఈసమయములో మరియొక వ్యక్తియొక్క సరళిమైన, నిష్కపటమైన ప్రవర్తన, రీతినీతులు ఆయన ఇంగ్లాండులో నున్న ఆఖరురోజులలో ఆయనకొక హితోపదేశము గావించెను. ఆతడు భారతీయుడైన నారాయణహేమ చంద్రుడు. హేమచంద్రుడు ఆసమయములో ఇంగ్లాండులో నుండెను. గాంధీగారితో ఆయనకు పరిచయము కలిగెను. ఈ పరిచయము స్నేహరూపమునకూడ పరిణమించెను. హేమచంద్రుని రీతినీతులు సహజముగా నుండెను. ఆయన అంగ్లేయుల పెక్కిరింతలను సహా పెడచెవిని పెట్టి అప్పుడప్పుడు భారతీయుడునులను ధరించుచుండువాడు. ఇంగ్లాండులోని

కృత్రిమత్వము, కపటత్వమునందుకూడ సర్వదాసరళత్వము, నిష్కాపట్యమును ప్రదర్శించుచుండువాడు. వివిధదేశములు భ్రమణము చేయువలయునను దృఢసంకల్పము, శోరిక ఆయనయం దుండెను. అహంకారవర్జితములై తమకార్యములను సరవేద్యులైన పోవుచుండువారు.

ఈవిధముగా హేమచంద్రుడు గాంధిగారికొక నూతన దృష్టిని ప్రసాదించెను. హేమచంద్రునిద్వారా భారతదేశ ఆదర్శమును, సత్కార్యములను ఆయన దర్శించెను. ఇంగ్లాండులో వాసము చేసినను స్వదేశములోని ఆదర్శములను రక్షించుకొనుటకు ప్రత్యక్షదృష్టాంతరములను దర్శింపగలిగెను. మోహనచంద్రుని హృదయాంతరాళములో స్వదేశభీషములను ప్రచ్ఛన్నముగా నాటగలిగినది హేమచంద్రుడే.

భీషములు ఫలవంతమైన ప్రదేశములో నాటబడెను. అనుకూలసమయములో వర్షధారలచేత నూతనజన్మ మెత్తి పత్రపల్లవములను విస్తరింపజేసి మహత్తరమహిమముగా పరిణమించు అవకాశముకొరకు ప్రతిష్ఠించుచుండెను.

స్వ దేశ మార్గ ము న

బాల్యకాలములో సహజసంస్కారముచేత గాంధీగారు ధర్మజ్ఞానము సంపాదించిన విషయమును మనము విని యున్నాము. ఆయన ఇంగ్లాండులో గడిపిన విద్యార్థిజీవితమును గురించి చెప్పవలసివచ్చినను ఆయనమందున్న ధర్మమునుగురించికూడ ఆలోచించుట అవసరము. ఇంగ్లాండులో పరిచయముగానున్న యువకమోహనదాసు 'శాకాహారమువైపు నకు క్రమముగా ఆకర్షింపబడెను. భౌతిక, అసత్యముల అంధకారము సత్యముపవిత్రతలుగాపరిణమించెను. తద్వారా బాల్యకాలమునాటి ధర్మసంస్కారముల అస్పష్టజ్ఞానము అనుసంధానము, చర్చలవలన మహోబ్వలరూపము దాల్చెను.

గాంధీగారు ఇంగ్లాండులో గడిపిన ధర్మజీవితమును గురించి సంక్షిప్తముగా ఆలోచింతము.

ఇంగ్లాండుకు పోయినవిప్పుట కొంతకాలమునకు ఒక దివ్యజ్ఞానసామాజికునితో పరిచయము కలిగెను.

ఆయన భారతదేశములోని పవిత్రధర్మగ్రంథమైన భగవద్గీతను పఠించమని వేడుకొనెను. భగవద్గీత చదువ తగినంత సంస్కృతజ్ఞానమును బాల్యకాలములో నేర్చియుండ లేదని గాంధీగారు విచారముతో వెలియజేసెను.

అప్పు డాయన భగవద్గీత ఆంగ్లానువాదముతో చదువుమని సలహా నిచ్చెను. పిమ్మట గాంధీగారు భగవద్గీతను చదివి ముగించెను.

మోహనదాసు నూతనజ్యోతిని దర్శింప గలిగెను. ధర్మక్షేత్రమందు, సీతిక్షేత్రమందు గీత నూనవునకు అమూల్యరత్నమని గ్రహించెను.

సముద్రము మధింపబడెను. నిమిషములో సముద్రము నుండి అమృతము ఉద్భవించెను. దేవతలు అమృతమును పానము జేసిరి. దేవతలు అమరులైరి.

ఇంగ్లాండుభూమిలో గాంధీగారి హృదయసముద్రము మధింపబడెను.

మథనమువలన — కోలాహలముమధ్య — కార్యముల మధ్య ధర్మబోధము కలిగెను — అమృతము ఉద్భవించెను. మోహనదాసు దానిని మనసార పానము చేసెను. ఆయన అమరత్వమునకు మార్గము కనుగొనెను.

మోహనదాసు గీతాపఠనము చేయుటచేత అమృతాస్వాదము ననుభవించి నట్లాయెను. ఆంగ్లగీతను పఠించుట చేత మూలసంస్కృతిగీతను చదువనలెనని ఉత్సాహము కలిగెను. ఈ ఉత్సాహమువల్లనే ఆయన పరిణతనయస్సులో గీతకు నూతనవ్యాఖ్యానము చేసెనాడు. గీత కర్మయొక్క భక్తియొక్క ప్రేరణమును తాను అనుభవించి విశ్వవాసులకు తెలియజేయ ప్రయత్నించెను. గీతలో అంతర్నిహిత

మైన సమస్త మాధుర్యమును ప్రపంచములోని ధర్మపిపాసులకు, అహింసావ్రతులకు నూతనప్రకాశముతో పంచిపెట్టినాడు. గీతను, గీతాసందేశమును ప్రపంచముగా మహత్తరమైన ఆదర్శముగా ప్రచారము చేసెను.

గాంధీగారి ధర్మజీవితమునుగురించి ఆలోచించ గోరినచో గీతావిషయము తప్పక చెప్పవలయును. గీతను పఠించినవిమ్మట యితరహిందూధర్మశాస్త్రములను పఠింపవలయునని ఆయన మనస్సులో కోరిక జనించెను. కాని ఇంగ్లాండులో ఉండి అవి చదువుటకు అవకాశము ఆయనకు లభించలేదు.

ఈసమయముగా కొంతవరకు వెదకినవిమ్మట ఎడ్విన్ ఆర్ నోల్ట్ అనువదించిన ‘‘లైట్ ఆఫ్ ఏషియా’’ అను బౌద్ధ గ్రంథము ఒకటి ఆయనకు లభించెను. దానిని అత్యుత్సాహముతో పఠించెను. ఈసారి ఆయన గీతాధర్మముతో ఆదర్శ చారిత్రకమౌళికమును గాంచెను. కర్మలలో త్యాగమహిమను దర్శించెను. ‘‘లైట్ ఆఫ్ ఏషియా’’ అనుగ్రంథము గాంధీగారి జీవితమునం దొకనూతనప్రభు ప్రసరింపజేసెను.

ఈసమయములో క్రైస్తవఫాదరీగా రొకరు బైబిలు చదువుమని చెప్పిరి. బాల్యకాలమున న్వదేశమందున్నప్పుడు మిషనరీల ప్రవర్తనవలన క్రైస్తవమతమును గురించి ఆయన మనస్సులో విజాతీయభావము, అసహ్యభావము కలిగియుం

డెను. కాని ఈసారి ఆమునలోకూడ బైబిలు చదువవలె
పని కొఠూహల ముదయించెను. అందువలన బైబిలు సం
పూర్ణముగా పఠించెను. “బిల్లు పెప్టమెంటు” ఆయనకునచ్చ
లేదు. “స్కూ పెప్టమెంటు” ఆయనను విమోహితునిగా
గావించెను. జీసస్ సందేశము, ఉపదేశములు, ఆయనకు
అపూర్వజ్ఞానమును ప్రసాదించెను. ఆమునకొరకు మూలన
సత్యద్వారము తెరువబడెను.

ఆసం దేశమును, ఉపదేశములును హృదయాలరా
ళమునందు అత్తుకుపోయెను. యువకమోహనదాసు తనను
మహాత్మునిరూపముగ వికసింపజేసికొనుటకు అనుకూల
సత్యము, అహింస, ఆదర్శముల ఉపకరణములు సమకూర్చు
బడెను.

ఇదిగాక తీరిక యున్నపుడెల్ల ధర్మపిఠాసులగు వ్యక్తు
లతో కలిసియుండుట కారంభించిరి. వివిధములైన ఆలోచ
నములు, తర్కములు, వాదములుద్వారా అసత్యముల సందే
హముల ముంచుకు అతిక్రమించి ధర్మముగూ, మూలసత్యము
లను, సారవస్తువులను దర్శించుచుండిరి. ఈశ్వరుని అస్తిత్వ
మును, సాన్నిధ్యమును గ్రహించిరి. రానున్నయుగములో
సంగ్రామమునిమిత్తము కా నెరుగకయే వివిధములైన అత్రు
తత్రములచేత అలంకరింపబడుచుండిరి.

జీసస్ అహింసాసం దేశమునే ప్రచారము చేసి
యుండిరి.

బుద్ధుడు ధన్యసందేశమును ప్రచారము చేసి యుండెను.

శ్రీచైతన్యము ప్రేమసందేశమును ప్రచారము గావించెను.

జీసస్ అహింస, బుద్ధుని కర్మలు, శ్రీచైతన్యని ప్రేమ — వీరి ఆదర్శములతో ఒకయువకుడు యింగ్లాండు దేశములో తయారగుచుండెను. హింస, అసత్యముల హాలా హులముచేత ప్రవీడితమైన ప్రపంచము ఆరాడు దానిని గ్రహింప గలిగెనా?

గాంధీగారు ఇంగ్లాండులో ఉండి చదువుట పూర్తి అయెను. కర్మజీవితముగొరకు ఆయన తయారయ్యెను. ఆంతరికజ్ఞానాలోకముచేతను, సత్యాలోకముచేతను ఉజ్వలహృదయము దాల్చెను. ఇంతలో ఒకరోజున 1890 సం॥లో ఫ్రాన్సు దేశములో జరుగుచున్న ప్రదర్శనమును చూచుటకై అచ్చటికి పోయిరి. ప్రదర్శనమును చూచి వస్తుతాంత్రికమైన యూరోపును గురించి విశేషఅనుభవమును సంపాదించిరి. ఫ్రాన్సులో జగత్ప్రసిద్ధి కెక్కిన నోటర్ డామ్ చర్చి మొదలగు అనేకభవనములను దర్శించిరి. ఫ్రాన్సువారి విలాసవైభవములను గురించియు, ఆచారవ్యవహారములను గురించియు ఫ్రాన్సుదేశములోని ప్రతివీధియందును దర్శించిరి. ఫ్రాన్సును గురించి ఒకవిధమగు జ్ఞానముతో ఇంగ్లాండుకు తిరిగి వచ్చిరి. పిమ్మట స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చిరి.

కృష్ణుడు కంసుని కారాగారములో జన్మించెను—
కంసుని ఆశ్రయమునం దుండెను— కంసుని కాశిస్వత, శక్తిని
గ్రహింపగలిగెను— కంసుని స్వరూపము గ్రహించి మధు
రకు వెడలిపోయెను— భవిష్యత్తులో కంసునివధకు సంసిద్ధ
మగుచుండెను.

మోహనదాసు ఇంగ్లాండు దేశములో నవజన్మ ధరిం
చెను. ఆంగ్ల దేశములో ఆంగ్లవిద్యను నేర్చుకొనిరి— వారి
బుద్ధిని గ్రహించిరి— శక్తిని తెలుసుకొనిరి.

ఆంగ్లేయుల స్వరూపమును, పాశ్చాత్యనాగరికతా
స్వరూపమును తెలుసుకొని భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చిరి.
ఆనాటియువకుడు మోహనదాసు ఆంగ్లేయులను గ్రహించిరి.
పాశ్చాత్యసభ్యతాస్వరూపమును అర్థము చేసుకొనిరి.

పాశ్చాత్యవిద్యను బడసి గాంధీగారు స్వదేశమునకు
తిరిగి వచ్చినారు, ఆయనకు పాశ్చాత్యసభ్యత ప్రాణ
హీనవస్తువుగా కానుపించెను. దానిలో భోగలాలసలు, విశ్వ
ర్యముల ఆభాసములు ఆయనహృదయంతరములో విశేష
విరక్తిని కలిగించెను.

జన్మ భూమికి ప్రత్యావర్తనము

జూన్ 'జులై నెలలో సంక్షుభిత సముద్రమును దాటి గాంధీగారు గ్వదేశమునకు తిరిగివచ్చెను. గ్వదేశ తీరము రాద్రీక్షిప్త నీలాకాశము ఆయనకు స్వాగతమిచ్చి స్వీకరించెను. ప్రవాసజీవితాంతమున మాతృదేవికి ప్రణామము లర్పింతుననియు, మాతృదేవి తనన్నహసజలనేత్రములనుండి స్రవించుచున్న ఆనందాశ్రుధారలచేత పుత్రుని ఆభిషిక్తము చేసి వక్షమునం దద్దొకొనుగనియు, ఊహించుకొనుచు ఆయన విదేశములో స్తీమదుపైకి ప్రవేశించిరి. కాని బొంబాయి రేవుకు చేరినవెంటనే ఆయన సుఖసంతోషము లన్నియు రాద్రాతాపముచేసిందిపోయినబాష్పబిందువులనలె శుష్కించిపోయెను. గాంధీగారు విదేశములో ఉన్నప్పుడే ఆయన మాతృదేవి పుత్రలీబాయి స్వర్గస్థురాలాయెను.

అన్న గారు ఆవార్తను రహస్యముగా ఉంచిరి. విదేశములో యీ మరణవార్త వినినచో ఆయనవిద్యకు విఘ్నములు సంభవించవచ్చునని ఊహించి ఆయన యీవార్తను తమ్మునకు తెలియజేయలేదు. మాతృదేవియొక్క మరణవార్త విని గాంధీగారు విశేషదుఃఖాక్రాంతులైరి. తండ్రిగారి మరణముకంటెను యీదుఃఖము ఆయనకు దుస్సహమయ్యెను. ఆయన జీవననిర్మాణములో మాతృదేవిప్రభా

వము విశేషముగా సహాయపడి యుండుటచేతనే మాతృ
వియోగవార్త ఆయనకు దుర్భరదుఃఖము కలిగించెను.

మాతృ దేవియందుగల ఆహింసాధర్మము, భక్తుల
యెడల అపారమైన భక్తివ్రతసాలసము, ఉపవాసములు,
రామాయణభాగవతముల పఠనము-యివి అన్నియు భాలక
మోహనదాసు మనస్సులో ఒకమహత్తరమైన ప్రభావమును
విస్తరింపజేసెను. ఏ ఆదర్శములు, ఏ జ్యోతి ఆయనజీవిత
ములో ప్రతిఫలించి ఆయనజీవితమును వికసితము గావించెనో, అవి తొలగిపోవుటచేత గాంధీగారి హృదయాంతరాళ
ములో శోకాగ్ని ప్రజ్వరిల్లెను. కాని ఆయన తనను నిగ్ర
హించుకొనెను. సమస్తజీవితములో సంయమనియమముల
మహత్తరప్రభావములను ప్రదర్శించిన వ్యక్తి యీదుర్భర
సమయములోకూడ శోకమును ఆపుకొనగలిగెను. హృద
యావేగమును హృదయములోనే ఆపుకొనెను. బయటికి
ప్రకటితము చేయలేదు.

దేశమాతృకాక్రోధములో ఆశ్రయమును స్వీకరించు
టచేతనే గాంధీగారు మాతృశోకమును అనుభవించెను.
కాని ఒకధర్మజ్ఞుడైన సత్పురుషుని సాన్నిధ్యము పొందుటచే
ఆయనశోకాగ్ని ఉపశమించెను. ఈసత్పురుషుడు 'రాజ
చంద' అనువారు.

ఏక కాలములో కఠవిషయములలో మనోనివేశమును
చేయావా రగుటచే యీసాధువునకు 'కఠావధాని' యని

నామకరణము చేయబడెను. రాజచందు సహస్రరూపముల వ్యాపారములను ప్రదర్శించెడివాడు. మణిమాణిక్యములను పరీక్షించెడివాడు. వ్యాపారములలోని శతసహస్రవిషయములకు సమాధానము చెప్పుచుండువాడు. కాని విషయైక వ్యాపారములతోపాటు ఆయనలో నిష్కపటమైన ధర్మానురాగ ముండెను. ఆయనయందు అపారమైన శాస్త్రజ్ఞానముండెను. పరిశుద్ధమైన స్వభావముండెను. అపరూపమైన ఆత్మదర్శనముండెను. వ్యాపారవిషయములు ముగిసిన వెంటనే ధర్మగ్రంథములను పఠించువాడు. ఆయన ముఖమండలములో అపారమైన శాంతి విరాజిల్లుచుండెడిది.

ఈసాధుసాంగత్యములో పడి ఆయన శక్తికిగల అసాధారణత్వమును పరీక్షింప గాంధీగారికి కుతూహలము కలిగెను. గాంధీగారు విదేశములో నేచ్ఛుకొనిన భాషలనుండి వివిధకల్పములను చెప్పుచుండిరి. రాజచందు వాని నన్నిటిని పునరావృత్తి చేసెను. ఆయనయందును ~~యీశక్తిని~~ గాంచి గాంధీగారు విస్మితులైరి. ఆయనకు యీర్వ్యకూడకలిగెను. కాని యీర్వ్యఒకవస్తువు. గౌరవము మరియొకవస్తువు. రాజచందుని యందున్న స్మరణశక్తినిదర్శించి ఆశ్చర్యాన్వితుడయ్యెను. అనతికాలములోనే ఆయనపరిచయమును పొంది గాంధీగారిహృదయము శ్రద్ధాభక్తులచే పరిపూర్ణమైపోయెను. ఆయన యంతకుముందు ధర్మగ్రంథములను చదివియుండిరి, ధర్మతత్త్వములను వినియుండిరి. రాజచందుగారి ప్రాణమయ

సంస్కర్మచేత గాంధీగారిభావములు ఉద్దిపితము లాయెను. ఆధ్యాత్మిక వృద్ధిపొందెను. రాజచందుగారి ధర్మాలోచన ములవలన ఆయన ఆనందమును పొందెను.

శుద్ధపర్వతములలోని ప్రోతస్సు ప్రస్తరములలో పడి తనమార్గమును గుర్రైటుంగక తల్లడిలి పోయినట్లు, పాణినిహీనమైన, ఆత్మవిహీనమైన పాశ్చాత్యవిద్యా ప్రవీణుడైన గాంధీగారి హృదయముకూడ తల్లడిలిపోవు చుండెను. కాని రాజచందు సంస్కర్మచేత ఆయనకు నూతన దృష్టి లభించెను. సత్యసంధానము చేయుచున్న గాంధీజీ సత్యాలోకశిఖను రాజచందుగారినుండి పొందెను. శాంతిచే ఆయన హృదయము ఆప్లత మాయెను. గాంధీగారిజీవితము ఎంద రెందఱివ్రభావముచేత ప్రభావాన్నిత మాయెనో అందులో రాజచందు లొకడు.

తరువాత సంసారములో ప్రవేశించునమయ మేతెంచెను. గాంధీగారి అన్నగారి ఉత్సాహము అపారముగా నుండెను. తమ్ముడు బ్యారిష్టరు ప్యాసయి వచ్చి విశేష ధనము నార్జించునని అన్నగారు గంపెడాసతో నుండెను. కాని ప్రపంచములోని విధివిధానములు మానవకల్పనలవలె రెక్కలతో నెగురజాలవు. మానవుడు తలంచున దొకటి, కార్యరూపమున జరుగునది మరియొకటి. గాంధీగారి జీవితములోకూడ దీనికి వ్యతిక్రమము కానుపించలేదు. నానా

విధములైన సమస్యలను ఎదుర్కొనవలసివచ్చెను. గాంధీ గారి జీవితము విచిత్ర ఆవర్తములలో పడిపోయెను.

ప్రథమమున దేశములోని జాతిమతకలహముల ఆయన జీవితమునం దొక ఆవర్తమును సృష్టించెను. గాంధీగారు ఇంగ్లాండు పోవుటచే ఆయన జాతిభ్రష్టుడని కొందరు తలచిరి. ఆయన స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చినపిమ్మట సంఘ గ్రతుకులు సచేతనులైరి. ఈసారి వారు రెండుదశములుగా విడిపోయిరి. ఒకదశమువారు గాంధీగారిని కులములో చేర్చుకొనిరి. కాని మరయొకదశమువారు కులములో చేర్చుకొనుటకు వీలులేదని ప్రతిఘటించిరి. గాంధీగారు ఏ ప్రతివాదమును చేయలేదు. కులములో ఎందులకు చేర్చుకోలేదని ఆయన ఏవాదప్రతివాదములను చేయలేదు. తీర్పుకు విరుద్ధముగా ఆయన వై-కోర్టులో ఏఅప్పీలును, చేయలేదు. నిష్క్రియత్వమువలన ఉత్తమఫలితమే ఫలించెను. ఆయన మానభావమువలన ధర్మరక్షకుల తిర్జనగర్జనలు వాటిఅంతట అవే ఉపశమించెను. గాంధీగారు గృహస్థుడాయెను.

ప్రథమమున ఆయన గృహనుందున్న పిల్లలవిద్యా విషయములో శ్రద్ధవహించెను. తనకుమారునకు నాలుగు సంవత్సరములు వయస్సు. అన్నగారికి ఒక కుమారుడుండెను. ఈయిద్దరితో గాంధీగారు ఒక స్కూలును ఆరంభించిరి. విద్యలలో వ్యాయామచర్చ ప్రధానస్థానము నాక్రమించెను. ఆహారవిషయములోకూడ సంస్కరణ మారంభ మాయెను.

క్షైనిక ఆహారముతో టటుమిాల, కోకో కలుపబడెను. స్వదేశపాత్రలకు బదులు చైనాకప్పులు డిష్టులు వాడబడుచుండెను. గృహమందున్న వారందఱును కోటుపంట్లాములు ధరించియుండునట్లు ఏర్పాట్లు గావించిరి.

గాంధీగారు చేసిన యీమార్పువలన సూతనత్వము ప్రవర్తింపబడినను, వ్యయము ఎక్కువగుచుండెను. గాంధీగారు స్వదేశమునకు తిరిగివచ్చినపిమ్మట ప్రథమమున రాజకోటలో శ్వారిస్టర్ ఉద్యోగములో చేయటం కారంభించెను. కాని అంతగా పేరు సంపాదించ లేకుండెను. యావనకాలములో ఆయన అత్యంతలజ్జాకీలప్రకృతి గలవాడై యుండెను. అందువలన స్టేడరుప్పత్తిలో ఎక్కువ పేరు సంపాదించలేక పోయెను. అదిగాక గృహములో ఆంగ్లరీతిసీతులు ప్రవర్తింపబడుటచే వ్యయము అధిక మాయెను. ఆకారణముచేత స్నేహితులసలహాల ననుసరించి ఆయన బొంబాయిలో శ్వారిస్టర్చేయుటకై వచ్చెను. ఒకటి రెండుకేసులుకూడ ఆయన చేతిలోకి వచ్చెను. కాని కోర్టులో జరుగు అన్యాయమునకు ఆయన హృదయము విచారగ్రస్త మగుచుండెను. కేసులు సమకూర్చుటకు మధ్యవర్తులకు ఆయన లంచములు ఇచ్చుట కంగీకరించలేదు. అన్యాయమునకు, అసత్యమునకు విరుద్ధముగా నిష్టవము ఆరంభించెను. డబ్బువచ్చినను, రాకపోయినను అన్యాయము, అసత్యముల మార్గమున నడువనని

ఆయన దృఢసంకల్పము గావించుకొనెను. సత్సాగ్రహిణి గత్యమాయెడల, న్యాయము యెడల విశేషనిష్ఠ గలిగెను.

స్త్రీడరువృత్తివలన సంపాదనకు యిబ్బంది కలుగుచుండుటచేత ధనార్జనకు వేరుచూర్ణము అవలంబించ ప్రయత్నించుచుండెను. ఉపాధ్యాయవృత్తిలో ఆయనకు ఎల్లప్పుడు గౌరవ ముండెను. ఈరమణములో ఒకసుయోగముకూడ లభించెను. ఒక ఉన్నతలెంగ్లవిద్యాలయములో ఉపాధ్యాయ పదవికి ఆయన దరఖాస్తు పంపియుండెను. కాని గ్రాడుయేటు కాదని ఆయనదరఖాస్తు అంగీకరింపబడలేదు.

ఈసారి నిరాశాంధకారము ఆయనకు నలువైపుల వ్యాపించుచుండెను. కాని గాంధీజీ నిరుత్సాహముచెందలేదు.

16

జ్యోతినివెదకుట

కటుంబజీవితములో సంగ్రామము నారంభించి నిరాశాంధకారములో గాంధీజీ ఆపరింపబడుచుండెను. అంతలో ఆయనయుం దొకఆలోకరేఖ గాన్పించెను. ఆయనజీవితములో ఆయన కొకదుర్లభఫలము లభించెను.

దక్షిణాఫ్రికాలో దాదా అబ్దుల్లా అనుపేరుతో ఒక ప్రసిద్ధవ్యాపారస్థు డుండెను. దక్షిణాఫ్రికాలో ఆయనకు

గోప్యవర్తకమునకును, ఆయనగారికి ఒక కేసుసందర్భమునా ఆఫ్రికాపోవుటకు మంచినుయోగము లభించెను. గాంధీజీ యీ ఆహ్వానమును అంగీకరించి నెటూరుకు పోయి, అచ్చటికి చేరినవెంటనే భారతీయులకు ఆదేశమునా గౌరవమున లేదని గ్రహించెను తక్షణమే రవీంద్రునివలె ఆయన హృదయములో యీనివాదము ధ్వనించెను.

“అన్యాయముచేయువాడును, అన్యాయమాను సహించువాడును ఇరువురును నీతిరస్కారముచేయు సమానముగా దహింపబడుచున్నారు.”

ఇంతకాలము ఆయన లక్ష్మీని పొందుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. ఈసారి ఆయన అన్యాయముతో సంగ్రామము చేయుటకు మొదలుపెట్టిరి.

ఆఫ్రికాకు చేరి గాంధీగారు కోట్టవ్యవహారములలో కూడనచి కేతవలె సత్యమును వెదకుటకొరకు సంకల్పించుకొని యుండిరి. ప్లేడరువృత్తి ఆయనజీవితమునా అప్రధానమైనదిగా నుండెను. ఆఫ్రికాలో కూడ అప్రధానముగా నుండెను. ఏమహావ్రతమును సాధన చేయుటకై విశ్వవిధాత ఆయనను యీలాంకమునకు పంపియుండినో ఆవ్రతము గౌరవకే ఆయన తనజీవితమును సమర్పించి, ఆయనబెబి, కొరాను, గీత, ఉపనిషత్తు న మొదలగు ధర్మగ్రంథములను నూతనసాధకునివలె అన్యాయవిధ్యతో పఠించుచుండెను. ఇంతకుపూర్వమున ఆయన అగ్రంథములతో పంచయును కలిగి

యుండిరి. కాని వానిలోనుండి సత్యజ్యోతిప్రకాశించి ఆయన అంతరంగమును ఆలోకితము చేయుబాలక పోయెను. ఈసారి ఆఫ్రికాప్రవాసకాలములో ఆగ్రంథముల నన్నిటిని పఠించుటచే ఆయనకు సత్యదర్శనము జన్మించెను. అప్పుడు జిజ్ఞాసువగు గాంధీకి నిద్రలేదు. నిశీధ దీపాలోకమువద్ద ఆయన శాస్త్రగ్రంథములనుమధించుచుండెను. టాలస్టాయి, రస్కిన్ మ్యాక్స్ మూలకు, వివేకానందుని సందేశములు పఠించుచుండిరి. క్రమముగా ఆయన సాధన సఫలీకృత మగుచుండెను. ఆయన దేహపరిశ్రమకుగల గౌరవము, హింసాద్వేషముల భయంకరరూపము, ప్రేమలోని అజేయశక్తిని గ్రహించిరి. గాంధీగారిజీవితములో అహింసా నీతి అవిరూఢత మాయెను.

గాంధీజీ ఆఫ్రికాలో నున్నప్పుడు అహింసా నీతి వికసించుచుండెను. అన్యాయముతో, అవిచారముతో సంగ్రామముకూడ యీఆఫ్రికాలోనే ఆరంభ మాయెను.

17

సంగ్రామ సూచన

నెటాలుకు చేరిన వెంటనే గాంధీజీ భారతీయుల అవమానకరమైన పరిస్థితులను గ్రహించెను. వ్యాజ్యము

విషయములో కోర్టుకు వచ్చినప్పుడు కూడ ఆయన దానిని గ్రహించెను.

అబ్దుల్లాశేఖు తన స్నేహితుగారి ప్రక్కనే గాంధీగారికి కూడా ఒక ఆసనమును స్థిరపరచి యుండిరి. గాంధీగారు వచ్చి ఆయాసముపై కూరుచుండిరి. ఆయన దొరగారి దుస్తులను ధరించి యుండిరి. కాని తలపై న భారతీయ పాగా యుండెను. ఆదుస్తులతో కోర్టుకువచ్చి కూరుచున్న వెంటనే కోర్టుమునసబుగారిదృష్టి ఆయనపై బడెను. ఆయన తల పాగాను తొలగించమని మునసబుగారు గాంధీగారికి ఆజ్ఞా పించిరి.

భారతీయులు కోర్టులో ప్రవేశించవలసివచ్చినచో తమతలపాగాలను తొలగించవలెనని ఒకనియమముండెను. మహమ్మదీయుల దుస్తులు ధరించి యుండినచో తలపాగా తోనే కోర్టులో ప్రవేశించుచుండువాడు. కాని ఇతరదుస్తులతో ప్రవేశించువాడు తలపాగా తీసియే ప్రవేశించవలసి యుండెడిది. గాంధీశీ మహమ్మదీయులదుస్తులనుధరించి యుండకపోవుటచే తలపాగా తొలగించి ప్రవేశించమని గాంధీ గారికి చెప్పిరి.

తలపాగా ధరించి కోర్టులో ప్రవేశించుట అవమాన కరముగా నున్నదని తలంచి దొరగారితోపీ ధరించుటకే సంకల్పించుకొనిరి. కాని అబ్దుల్లా శేఖుగారిసలహావలన ఆసంకల్పమును వివర్జించెను. అబ్దుల్లాశేఖుగారిట్లు నుడివెను—“ఈ

విభముగా యిట్టి అవచూనమును సహించుట అసాచారము నకు ఆశ్రయమిచ్చుటయే యగును,” అనూట గాంధీగారి మనస్సున దృఢముగా నాటుకొనెను. ఆయన అబ్దుల్లాశేఖు గారికి గల చేతప్రేమను దర్శించి విముగ్ధులైరి. ఆయనహృదయంలో రాశమునందును గౌరవభావ ముదయించెను. భారతీయులగౌరవమును గురించి ఆయన సచేతను డాయెను. కోట్లలో జరిగిన యీ అన్యాయనియమమును గురించిన వార్త వార్తాపత్రికలలో ప్రకటించిరి. తలపాగాతో కోట్లలో ప్రవేశించినందువలన ఏమాత్రము అన్యాయము లేదనికూడ ఆ వార్తాపత్రికలోనే ప్రకటించెను.

దీనివలన నాలుగునైపుల కొంత ఆందోళనము బయలుపడెను.

ఆఫ్రికాలో భారతీయులు కూలీలుగా పరిగణింపబడుచున్నాడు. గాంధీజీ భారతీయులలాగా పెట్టుకొనుటచేత కూలీ బ్యారిష్టరు అని పేరుపొందినది. వార్తాపత్రికలలో కోట్ల నియమమునకు ప్రతిఘటనముగా ప్రకటన చేయుటచేత వార్తాపత్రికల సంపాదకీయములో ఆయననుగురించి “అవాంఛిత ఆగంతుకుడని” వ్రాయబడెను.

ఆఫ్రికాలో భారతీయులదుర్దశకు అంతములేకుండెను. వారి అవస్థ బానిసలకంటె అధమముగా నుండెను. వారు మార్గమున కిరుప్రక్కల నున్న “పుట్ పాత్” మీద నడచుటకు వీలులేదు. సెకండుక్లాసు చార్జి యిచ్చిటిక్కెట్టుకొన్నను

సెకండుక్లాసు పెట్టెలో ప్రయాణముచేయుటకు పీలులేదు. కోట్టెలో భారతీయులకు న్యాయము జరిగెడిదికాదు. దుర్భరమైన కార్యభారము, పోలీసులు విధించు గౌరవహీనమైన నియమములు, బాహ్యముగా జనసమూహమును బాధించుట, లించింగు చేయుట—మొదలగు ఉత్పీడనములు, అత్యాచారములు ఎన్నియో భారతీయులపై బడుచుండెడివి. ఆఫీసర్లు వాసులగు భారతీయుల దుఃఖమును, దురవస్థలను చూచి గాంధీగా రత్యంతవిచారగ్రస్తులైరి. ఇట్టి సమయములో ప్రిటోరియా అను స్థానమునుండి ఆయనకు పిలుపువచ్చెను.

18

వృద్ధియగుచున్న అవమానములు

అబ్దుల్లా శేకుగారి వద్దనుండి వ్యాజ్యవివరములన్నియు తెలుసుకొని అనతికాలములోనే గాంధీగారు నెటాలునుండి ప్రిటోరియాకు పయన మయ్యెను. ఆయనకొరకు ఫస్టుక్లాసు టికెట్టు కొనబడెను.

సరియైన సమయమునకు రైలు బయలుదేరెను. గాంధీజీ ఫస్టుక్లాసు ప్రయాణికుడు. రాత్రి 9 గంటలవేళకు నెటాలు రాజధానియగు మరిజ్ బుర్గుకు రైలు చేరెను. ఈ సమయములో కొందరు శ్వేతకాయులు రైలులో ప్రవేశించి

గాంధీగారిని ఎగాదిగా చూచి నెమ్మదిగా దిగిపోయిరి. కొన్ని నిమిషములుతరువాత వారు ఒకరైలు ఉద్యోగస్తుని వెంటపెట్టుకుని గాంధీగారిపెట్టెలో ప్రవేశించిరి. ఆయన దిగిరమ్మని గాంధీగారితోచెప్పెను. మూడవశ్రేణి పెట్టెలో కూర్చోవని ఆదేశించెను.

నాకు ఫస్టుక్లాసు టిక్కెట్టు ఉన్నదని గాంధీగారు చెప్పిరి. కాని ఈ జవాబుతో రైలు ఉద్యోగి సంతృప్తిచెంద లేదు. గాంధీగారిని మంచితనముతో దిగిపొమ్మనిచెప్పెను. దిగి మూడవశ్రేణిపెట్టెలోకి పోనియెడల సిపాయిని పిలిచి బలవంతముగా దింపించబడుదురు అని భయపెట్టెను.

గాంధీగారు భయపడువాడుకాదు. అన్యాయమును సహించి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దిగి పోవుటకు అంగీకరించ లేదు. సిపాయి వచ్చి ఆయనను దింపి వేయవలెను.

అఫ్రికావాసులగు క్వేతకాయలు భారతీయులనోటి నుండి యిట్టిజవాబును ఎన్నడును వినియుండలేదు. భారతీయులు అన్యాయమును, అవినీతి మును నిశ్చయముగా సహించి నారు. క్వేతజాతీయుల ఆ దేశములను మన్నించెడివారు. చిరకాలమునుండి చూచినది యీ విషయమే. కాని ఆనాడు గాంధీగారి నోటినుండి యిట్టివాక్యమును వినుటచే వారి ఆశ్చర్యమునకు మేరలేకుండెను. ఉద్యోగి కోర్కెధాంధుడై నిజముగా సిపాయిని పిలిపించెను, సిపాయివచ్చి గాంధీగారిని

బలవంతముగా క్రిందికి దించివేసెను. సామానులన్నియులాగి ప్లాటుఫారముమీద పారనై చిరి.

అవమానముచేత గాంధీగారి దేహమంతయు ఉడికి పోయెను.

అప్పుడు చలికాలము భయంకరమైన చలిగాయుండుటచేత ఆయన స్టేషనులోని విశ్రాంతిగదిలోనికి పోయి కూడుచుండెను. ఎక్కువ ప్రొద్దుపోయినకొలది చలి అధికమగుచుండెను. అత్యధికమైన చలిచేత గాంధీగారి దేహము ముద్ద అయిపోవుచుండెను.

గాంధీగారు విశ్రాంతిగదిలో కూర్చుని స్వ దేశమునకు పోయెదనని తలంచుకొనెను. కాని మరుక్షణమునందే 'లేదు, వీలులేదు. అట్లు జరుగుటకు వీలులేదు' అని భావించెను. ఈ అవమానభారమును తలపై వేసుకుని స్వదేశమునకు తిరిగి పోయిన యెడల, ఆఫ్రికా దేశమంతటను వ్యాపించియున్న అసత్యఅనాచారములు, అవిచారములు ఏవిధమునను తొలగి పోజాలవు. అన్యాయమునకు, అవిచారములకు, అవమానమునకు ప్రతీకారము చేయరలెనని దృఢసంకల్పు జాయెను.

హృదయమం దిటుల ప్రతిజ్ఞ చేసికొనిరి. సాధ్యమైన యెడల వర్ణవిద్వేషముల యీర్ష్యా అసహాయముగాఁగఁగదినప వలయును. సంగ్రామము చేయు గాంధీ తన హృదయమును దృఢతరము చేసెను.

గాంధీజీ యింకను బ్రిటోరియామాన్యమునందే యుండెను. అవమానము, తిరస్కారము యిప్పుడే ఆరంభమాయెను.

ప్రేషను వెయిటింగ్ రూములో కూరుచుని రాత్రి గడపెను. ఉదయము కాగానే విశేషవివరములతో అబ్దుల్లాశేఖుగారికి తంతి పంపించిరి. అబ్దుల్లాశేఖుగారి మధ్యవర్తిత్వముచేత గాంధీగారు భద్రముగా సంచరించుటకు యేర్పాట్లు గావింపబడెను. ఉదయమునుండియే మరిజీవర్గులోనున్న భారతీయులందఱును గాంధీగారికి స్వాగత మిచ్చుటకు సమావేశమైరి. వారు ఇంతకుపూర్వమే అబ్దుల్లాశేఖుగారినుండి గాంధీగారి రాకవిషయమును తెలుసుకొనిరి. గాంధీగారిదర్శనము చేసుకుని వారు ఆయనకు జరిగిన అవమానమును గురించి విని యిట్లు నుడివిరి. ఇట్టిశతసహస్ర అవమానముల, అత్యాచారముల హృదయవిచారకమైన సంఘటనలు మాజీవనగ్రంథములప్రతిపుటయందును లిఖితమైయున్నవి. రైలుబండిలో మారొరకు మూడవశ్రేణి పెట్టియే నియమింపబడినది.

అమాటలు గాంధీగారికి శృతికలోరముగా నుండెను. బహువత్సరములనుండి భారతీయులు ఇట్టి అన్యాయవ్యవస్థలను నిర్విచారముగా ఎట్లు తిరసావహింప గలిగిరాయని విస్మయ మొందెను. ప్రరాధీనతయందున్న నికృష్టతకు వ్యధిత హృదయలైరి.

అని ప్రబోధియ్యబోవుచుండెను. ఆయన ఆయన మిత్రులలో గడపి రాత్రివేళ గాంధీగారు ఆయనకు పయనమెరి. అసాది ముంగుగనే ఆయనకొరకు స్థానము నియమింపఁబడినది. ఆయన మరుచటిబోజన విరాపదగా చార్లన్ పట్టణమునకు చేరుకొనిరి.

చార్లన్ పట్టణమునుండి గాంధీగారు జోహన్నబర్గకు పోవలసియుండెను. ఈ మార్గములో వెలుబండి లేదు. ఈ మార్గములో 'సిగరమ్' అను గుర్రపుబండి యుండెను. సిగరమ్ లో ప్రయాణికులు రెండు వరుసలుగా కూర్చుందురు. పైన డ్రైవరు, కండక్టరు కూరుచుందురు. గాంధీజీ భారతీయడు—అందువలన బండిలోపల ఆయనకు స్థానము లభించలేదు. ఆయన డ్రైవరుప్రక్కనే కూరుచుండెను. కండక్టరు లోపల కూరుచుండెను.

కాని దీనివలనకూడ ఆయనకు అవమానము చాలలేదు. బండి కొంతదూరము పోయినపిమ్మట చాలకునివద్ద నుండి ఒక వాగ్గుడ్డముక్కును అడిగి తీసుకుని కండక్టరు దానిని కాళ్లు తుడుచుకొనుపీచుపై పరచి గాంధీగారిని కూరుచుండమని చెప్పెను. కండక్టరు సిగరెట్టు త్రాగ తలంచెను. అతడు చాలకునిప్రక్కనే కూరుచుని గాంధీగారికి యిట్టి అవమానకరమైన యేర్పాటుచేసెను.

గాంధీజీ దీనిని తిరస్కరించెను. ఈ అన్యాయ ఆదేశమును నిశ్శబ్దముగా శిరసా వహించలేనని చెప్పెను. అందు

గ్రాడక్టరు ఆయనను తీవ్రముగా నిందించి పైనపడి దెబ్బలు.

నిండలను, దెబ్బలను సహించి గాంధీజీ స్టంట్ తీసుకు చేరెను. ఇచ్చట సిగరెట్ మూచ్చుకొనవలసియుండెను. ఇచ్చటనుండి గాంధీగారు జోహాన్సుబద్దకు చేరిరి.

గాంధీజీ అపరిచితమైన యీపట్టణమున ప్రవేశించి పరిచితుల నెవ్వరిని గాంచలేకపోయెను. వంటరిగానే హోటలులో ప్రవేశించెను. కాని భారతీయకూలి యని ఆయనకు అచ్చట ఆశ్రయము లభించలేదు. మహమ్మద్ కాసిమ్ ఆలి అనుపేరు గల ఒకభారతీయుని అద్రును గాంధీగారివద్ద నుండెను. ఆయన అచ్చటికిపోయి ఆయన ఆతిథ్యము సర్పించెను. ఇచ్చట ఆయనకు ఏలోటు కలుగలేదు.

ఇచ్చటనుండి ప్రిటోరియాకు పోవలయును. జోహాన్సుబద్దనుండి ప్రిటోరియాకు 37 మైళ్లు. ఈమార్గము రైలులో ప్రయాణము చేయవలసియుండెను. ఇచ్చట భారతీయులకు ప్రథమశ్రేణిటికెట్టు విక్రయించరని గాంధీజీ అనేకసార్లు విని యుండెను. ఆయన స్టేషనుమాష్టరుగారి వద్దకు పోయి ప్రథమ శ్రేణిటికెట్టుకొరకు ప్రార్థించెను. ఆయన ప్రథమశ్రేణి టికెట్టు పొందవచ్చును. కాని దారిలో గార్డు ఏస్టేషనులో నైనా దింపినేసి మూడవశ్రేణిపెట్టెలో ఎక్కించవచ్చునని గాంధీజీ స్టేషనుకు చేరుకొనిన విన్నటు వినెను.

అయినను గాంధీజీ ప్రథమ శ్రేణిటిక్కెట్టును ప్రయత్నిత శ్రేణిపెట్టెలోనే ప్రయాణము నల్పుచుండిరి. దానిలో ఆయన టిక్కెట్టుచూడ కోరెను. ఆయన టిక్కెట్టుచూపించెను. ఇది ప్రథమశ్రేణి టిక్కెట్టు అయినను నల్లవారు ప్రథమ శ్రేణిలో ప్రయాణము చేయుటకు వారికి అధికారము లేదు. ఆయన మూడవతరగతిపెట్టెలోనే ప్రయాణము చేయవలెనని గార్డు నుడివెను.

రైలులో గాంధీగారితో ప్రయాణము చేయుచున్న ఆంగ్లేయుడు ఒకరు ఉండెను. ఆయన యీవ్యవహారములో కలుగజేసుకొని పరిస్కారము చేసిరి. నీవు చేయుచున్నది చాలా అన్యాయమని గార్డును గద్దించెను. ఆయనకు ప్రథమ శ్రేణి టిక్కెట్టు ఉండగా తృతీయశ్రేణికి ఎందుకు పోవలయును? అని నుడివెను.

ఆయనమాట విని ముఖము మూడ్చుకని 'మంచిది. మీరు కూలీతో ప్రయాణము చేయవలసినవో చేయండి. నాఅభ్యంతరము లేదు' అని గార్డు నుడివెను.

ఈవిధముగా గాంధీగారు అవమానమును, అత్యాచారములను భరించి నెలలునుండి ప్రిటోరియాకు చేరెను. కాని ఆయన అవమానములను, అత్యాచారములను సహించినకొలది ప్రతీకారము చేయవలెనని ఆయన దృఢగుంకల్పుడయ్యెను.

గ్రా

19

దేశ స్వాతంత్ర్యసంగ్రామ ప్రథమశంఖారావము.

అవమానముల అత్యాచారములభారమును శరణుప వహించిగాంధీజీ ప్రిటోరియాకు చేరిరి. ఈప్రిటోరియానుండి గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యసంగ్రామ ప్రథమశంఖారావము మోయించెను. ప్రిటోరియా ట్రాన్స్‌వాల్ రాజ్యాం తర్గతమైనది. ఇచ్చటి భారతీయులపై గావింపబడు అవమాన కర అత్యాచారములు గాంధీగారిని వ్యాకులపరచెను. భారతీయుల మానభావముకూడ ఆయనకు క్లेशమునుకలిగించెను. అఫ్రికాలోని మూఢ, మూక, మూస భారతీయులకు భాషాక్షానము కలిగించుటకై ఆయన ఉద్యమశీలు దామెను. వారి హృదయాంతరాళములలో ఆశాజ్యోతిని వెలిగించుటకు గాంధీగారికి ప్రబల ఆకాంక్ష ఉదయించెను.

ట్రాన్స్‌వాలులో ఉన్న భారతీయకూలీలు, వ్యాపారస్తులు అనేకులు విద్యావిహీనులు; సర్కారువారిచేతులలో వారికి కలిగే అవమానమునకు మేరలేదు. 'పుట్‌పాత్' పైన నడచినను వారుసమాధానము చెప్పవలసినదే. వారు పుట్‌పాత్ పైన నడచుటకు వీలులేదు. పుట్‌పాత్ క్రిందనే నడువవలసి యుండెను.

భారతీయులకు జరుగుచున్న అవమానము యంతటితో ఆగలేదు. రాత్రి 9 గంటల తరువాత ఏ భారతీయు

మను ప్రీతోరియాచారులలో నడువరాదు. ఒకనియమిత స్థానములోనే గృహములను నిర్మించుకొని భారతీయులు ఉండువారు. ఆస్థానమును దాటి ఇతరస్థలములలో గృహములను నిర్మించుకొనువానిపై జరుగు అవమానమునకు అంతే పూడదు.

ఇంత అవమానము, ఆన్ని అత్యాచారములు భారతీయులు సహించుచున్నారే కాని వారు ఏకముగా సంఘబద్ధమగుట లేదని గాంధీగారు కనిపెట్టెను. అన్యాయమునకు ప్రతీకారము చేయు వారు నిశ్చేష్టులైయున్నారు. అత్యాచారములను, అవమానమును, అన్యాయమును సహించుట భారతీయులకు అలవాటైపోయినది. ఒకరికి అవమానము కలిగినచో మరియొకరు సిగ్గుపడుట లేదు.

ఈవిచ్ఛిన్నమైయున్న శక్తిని కేంద్రీకృతము చేయవలెనని గాంధీగారు గ్రహించెను. దక్షిణ ఆఫ్రికా భారతీయులను సమ్మిళితము గావించి వారిశక్తిని మేల్కొల్పువలయును.

ఆఫ్రికాభారతీయులలో శేర్ లైయబహాజి మహమ్మద్ గారికి విశేష పేరుప్రఖ్యాతు లుండెను. గాంధీజీ ఆయన మనస్సునందున్న విషయములను స్పష్టముగా ఆయనకు తెలియజేసెను. భారతీయులు అనుభవించుచున్న అవమాన అత్యాచారములను గురించి గాంధీజీ ఒకసభలో ఉపన్యసింపవలయునని తీర్మానింపబడెను.

మహాత్ముడే హజియసబ్ గారి గృహములో భారతీయులు సమావేశమైరి. భారతీయుల అవమాన అత్యాచారములను గురించి హృదయవిదారకభాషలో గాంధీజీ శ్రోతలకు క్రమముగా తెలియజేసెను. ఇది నాప్రథమ ఉపన్యాసమని గాంధీజీ నుడివెను. కాని ఈ ప్రథమ ఉపన్యాసమువలన గాంధీజీ భారతీయుల హృదయములలో రగుల్కొల్పిన అగ్ని ఆక్చుటకు వీలులేదు. దీపశిఖవలె దేదీప్యమాన రూపముదాల్చి భారతీయులను తమ గౌరవరక్షణకొరకు సంసిద్ధులనుగా చేసెను. భారతీయులు అనుభవించుచున్న అవమానము, అత్యాచారములను గురించి ఉపన్యాసములో విపులముగా స్పష్టీకరించి వాటి విషయములో వారి దృష్టిని ఆకర్షించెను. దీనికి ప్రతీకారము జేయదలంచినచో ఒక సంఘమును ఏర్పాటు చేయవలెనని గాంధీజీ నుడివెను. అవమానములు ప్రతీకారమునకు సంఘీభావ ఆసక్త్యకతను గురించి తెలియజేసెను. హిందు ముసల్మాన్, పార్సీ, క్రైస్తవ, గుజరాతీ, మరాఠీ, సింధి, నూరతి మొదలగు భేదములు వర్జింపవలయునని కోరెను. సర్వవిధములైన సంకుచితభావములను విడనాడి ఏకమత్యముతో ఏకము కానియెడల అత్యాచారులకు ప్రతికూలముగా నిలువబడుటకు సాధ్యము కాదని ఆరాడు ఆయన స్పష్టముగా స్వదేశీయులకు తెలియజేసెను. జీవితకాలమంతయు ఆయన యీసంజేశమునే ప్రచారము చేసిరి. ఆఫ్రికాలో భారతీయులను

ఏవక్యతామహామంత్రముచేత దీక్షాబద్ధులనుగా చేయ
గోరెనో, ఆ మహామంత్రముచేతనే భారతీయులనుసహా
దీక్షాబద్ధులనుగా గావించి భారతభూమిని ఏక్యతాబద్ధ మహా
భారతముగా నొనర్ప సాధన చేసిరి.

అనాడు అంధకారాచ్ఛన్నమైన మహాదేశముగు ఆఫ్రి
కాలో గాంధీజీ ఏదీపశిఖను వెలిగించెనో దానివలన అచ్చట
భారతీయుల అంతర్లోకము ఆలోకితమాయెను. వారికి ఆత్మ
గౌరవజ్ఞానము ఉదయించెను. ఉపన్యాసమువలన విశేషఫలి
తము కనుపించెను. ఆయన అనుభవించిన ఆవేదము నిష్ఫ
లము కాలేదు.

రామచంద్రుని పాదస్పర్శచే పాషాణరూపిణియగు
అహల్య ప్రాణమయియై విరాజిల్లెను. గాంధీజీ సందేశము
వలన జడరూపులగు భారతీయులకు పైతస్యము ఉదయిం
చెను. మోహబంధములు చిన్నమయ్యెను. అవమానమును
అవమానముగా గ్రహించుటకు శక్తికాలురైరి. అందఱును
సంఘబద్ధభావముతో గాంధీజీనేతృత్వమున అవమానఅత్యా
చారముల ప్రతీకారముకొరకు జాగరూకులైరి. బహువత్సర
ముల నిష్క్రియత్వమునకు అవసానదశ ఏతెంచెను. అన్యాయములతో, అత్యాచారములతో, అవిచారములతో
సంగ్రామము చేయుటకే కంఠారావము మోయింప
బడెను.

గాంధీగారు రైల్వేఅధికారులతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచుండిరి. రైలులో ప్రయాణముచేయు భారతీయులు సహించుచున్న అత్యాచారములపషయములో వారి దృష్టి నాకర్షించి తన్నివారణాశ్రమై తగుచర్య గైకొనమని వారిని కోరియుండిరి. దీనివలన పరిపాలకుల ఆక్రోశము కొంత ఉపశమించెను. మంచిదుస్తులు ధరించిన డెమడల భారతీయులకూడ ప్రథమ, ద్వితీయ శ్రేణిపెట్టెలలో ప్రయాణము చేయవచ్చునని రైల్వేఅధికారులు తెలియజేసిరి.

కాని ఇంకను మరియొక యిబ్బంది కలదు. మంచి దుస్తులా కాదా అశ్రేయమును నిర్ణయించునది ష్రేష్ఠము మాస్టరు. ధరించినవ్యక్తికి మంచివిగా తోచినను ష్రేష్ఠము మాస్టరుకు చెడుగుగా తోచినచో ఆయనను ప్రథమ, ద్వితీయ శ్రేణిలలో ప్రయాణము చేయనియ్యరు.

గాంధీగారు చేయుచున్న ప్రయత్నములవలన ఆయన ప్రిటోరియాలోనేగాక ఆఫ్రికాభారతీయులలోకూడ పరిచితులైరి. ఆయన అచ్చటి భారతీయులను, భారతీయులు ఆయనను గ్రహించిరి. ఈసమయములోనే ప్రిటోరియాలోని బ్రిటిషుఏజంటుతో పరిచయము కలిగెను. ఆయనకు భారతీయులపై సానుభూతి ఉన్నటుల గ్రహించెను. దక్షిణాఫ్రికా ఆరంజి ఫ్రీస్టేట్ లాలూజు భారతీయులను అచ్చటనుండి నిర్దయతో తొలగించుటకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవని ఏజంటుగారిద్వారానే గాంధీజీ తెలుసుకొనెను. ఒకశాసన

సము గావించి తద్వారా అచ్చటిభారతీయుల నందరిని తనిమివేయుటకు ప్రతిపాదనచేయుబడినది. కేవలము హోటలులో పనిచేయువారు, కూలీలు, ఈ శాసనమునుండిమినహయింపబడినారు. కారణమేమనగా, వారిసహాయములేకుండా శ్వేతజాతివారు బ్రతుకజాలరు. అక్షేపవత్సరములనుండి తమ రక్తమును ధారపోసి వ్యాపారమును అభివృద్ధి చేసుకొనిన భారతీయ వ్యాపారస్తులకు నామమాత్రలాభమునిచ్చి వారిని పంపివేయుచుండిరి. భారతీయవ్యాపారస్తులు విన్నపములను గావించుకొనిరి. కాని వారిక్షీణస్వరములు గర్వాంధులు నిర్దయులునైన అత్యుచారులకర్ణేంద్రియములలో ప్రవేశించలేదు.

1885-86 వ సంవత్సరము. ఆసమయములో ఆఫ్రికాలోని ట్రాన్స్ వాల్ రాజ్యములో ఒక శాసనము ప్యాసుచేసి ప్రవేశపెట్టిరి. తద్వారా భారతీయులను అవమానపరచుట ఇనుమడింప జేయువిధానమే అవలంబింపబడెను. ప్రతి భారతీయుడును ట్రాన్స్ వాల్ రాజ్యములో ప్రవేశింపనుము క్రింద మూడుపానులు పన్ను యివ్వవలయునని యీ శాసనముద్వారా నిర్ణయింపబడెను. వారు నియమితపరణలో మాత్రమే గృహములను నిర్మించుకుని వాసము చేయవలయుననికూడ స్థిరము చేయబడెను. ఫుల్ పాల్ పైన నడుచుట అపరాధముగా పరిగణింపవలయును. రాత్రి 9 గంటలకు తరువాత లైసెన్సు లేకుండా బయటికి వచ్చినచో వారు

బందిఖానాలో ఉంచబడుదురు. ఆబందిఖానాలో ఉండగలిగిన వానినే అచ్చట ఉంచబడుదురు. ఇతరులు రాజ్యము విడిచి వేరుస్థలములకు వెడలిపోవచ్చును.

ఫుట్ పాల్ పై నడుచువిషయమునుగురించి గాంధీ గారు అత్యంత శ్రేణికరమైన అనుభవమును సంపాదించిరి. ఆయన ప్రతిరోజు ప్రెసిడెంటువీధిలో ఒక మైదానమునకు పోతూ పోవుచుండువాడు. ఈ మైదానములోనే ప్రెసిడెంటు కూర్చుంటున్న గృహముండెను. గృహసమక్షమున సిపాయి తిరుగుచుండును, సిపాయిప్రక్కనే గాంధీజీ ప్రతిరోజు ఫుట్ పాల్ పై న వచ్చుచు పోవుచు నుండిరి. సిపాయిలు ఆయనను ఏమియు అనేవాడుకాదు. కాని అప్పుడప్పుడు సిపాయిలు మారుచుండురు. ఒకరోజున సిపాయిని మృత్యు వచ్చి గాంధీజీని ఒక తోపుతోసి, కాళ్ళు మ్రుద. పడవై చెను.

మిస్టర్ కోట్లు అప్పుడూమార్గమున గుర్రముపై నెక్కి పోవుచుండెను. ఆయన యీసంఘటన చూచి సిపాయి మీద ఫిర్యాదు చేయుమనియు, గాంధీగారికి అనుకూలముగా సాక్ష్యము నిచ్చెదననియు ఆయన నుడివెను. కాని గాంధీజీ ఫిర్యాదు చేయు సప్తపడలేదు. మిస్టర్ కోట్లు మధ్యవర్తిత్వమున వ్యవహారము పరిష్కరింపబడెను. సిపాయి క్షమాపణ కోరుకొనెను.

ఈ సంఘటన జరిగినపిమ్మట భారతీయులపై గాంధీ గారి సానభూతి అధికతర మాయెను. భారతీయులు యింత

కాలము సహించుచున్న అవమాన అత్యాచారములను గురించిన వివరములను విూత్రమే వినియండి. ఇప్పుడు ప్రత్యక్షముగా తనకే అనుభవము కలిగియుండుటచే దానిప్రతికారముకొరకు బద్ధపడికద దయ్యెను.

ఇంతలో దాగా అబ్దుల్లా వ్యాజ్యము జయములలో నిరంతరపరిశ్రమ గావించుచుండెను. పరిశ్రమకు ఫలితము లభించెను. వ్యాజ్యములో జయము లభించెను.

20

నెటాల్ ఇండియన్ కాంగ్రెసు స్థాపన

గాంధీగారి ఆఫీకావాసము ఒకసంవత్సరము పూర్తి కావచ్చినది. ఆ దేశమునకు పోయిన ఉద్దేశము కూడ నెరవేరెను. ఆయన ప్రిటోరియానుండి డర్ బాన్ కుతిరిగివచ్చెను. అచ్చటనుండి భారత దేశమునకు తిరిగి వచ్చుటకు సిద్ధపడిరి. కాని ఇట్టిసమయములో “భారతీయుల ఓటు అధికారము” అనుశీర్షికతో అచ్చటివార్తాపత్రికలలో ప్రకటింపబడిన విజ్ఞప్తిని గాంధీజీ చూచెను. నెటాలు వ్యవస్థాపకసభలో భారతీయులకు ఉన్న ఓటు అధికారము రద్దయిపోవునని ఆవార్తా పత్రికనుచదివి గ్రహించెను. దక్షిణాఫ్రికాలో భారతీయులకు ఏవిధమైన అధికారము లేదు. ఈకారణముకూడా స్వామి

అయినచో అంత్యచిహ్నముకూడా విలుప్తమగును. దీనిని ప్రతిఘటించు ఉద్దేశముతో గాంధీజీ తన ప్రయాణమును ఆపు జేసికొనిరి. ఆఫ్రికాలోని భారతీయులు ఆయనను తిరిగి రా నీయలేదు. గాంధీజీ ఆఫ్రికాభారతీయులతో నొక కార్యనిర్వాహకసంఘమును నెలకొల్పిరి. అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా యీగంధము భారతీయులకు కార్యక్రమమును నిర్ణయించుననికూడ యేర్పాటు చేయబడెను.

ఇంతలో “భారతీయుల ఓటు అధికారము”ను గురించిన శాసనవిషయమై రెండవసారి ఆలోచన జరిగిపోయెను. భారతీయులు ఆశాసనమునకు విరుద్ధముగా తమ అభ్యంతరమును తెలియజేయనప్పడు భారతీయులు నిజముగా ఓటు అధికారమునుండి తొలగింపబడుటకు అర్హులను విషయము కూడా సభలో ఆలోచింపబడినది. కాని ఆబిల్లువిషయమై భారతీయులకు ఇంతవరకు ఏమీయు తెలియలేదు. అభ్యంతరమును తెలుపుటెట్లు? గాంధీజీ ఆవిషయము నందరికిని తెలియజేసి దానిని ప్రతిఘటించుటకును, సంగ్రామము చేయుటకును ప్రబోధము కలిగించిరి.

నేటాలు వ్యవస్థాపకసభాధ్యక్షులకు తంతి పంపబడెను. బిల్లువిషయమై ఆలోచన కొంత కాలము అవుచేయుమని కోరిరి. రెండురోజులవరకు ఆవు చేయబడునని జవాబు వచ్చెను. బిల్లుకు విరుద్ధముగా ఒక నివేదనపత్రము రచింప

బడెను, భారతీయుల సంతకములతో శాసనసభకు వంప బడెను.

కాని బిల్లు శాసనముగా చేయబడెను. దుర్భల శ్రీనిధిస్వరము నెటాలులోని వ్యవస్థాపకసభపై ప్రభావము విస్తరింపజాలకపోయెను.

అయినను భారతీయులలో మాతనజాతిము, మారిన చైతన్యము, ఉదయించెను. గాంధీగారి నేతృత్వమువలన ఆనాడు భారతీయసాంప్రదాయములన్నియు ఒకటియనియు, అవిభక్తమనియు భారతీయులు గ్రహించిరి. ఐకమత్య గౌరవము నిలుపుటకును, దానిని భారతీయులలో ప్రచారము చేయుటకును గాంధీజీ సమస్తజీవితమునుధారపొసెను. ఆఫ్రికాలో యాఐకమత్య ప్రభావమును, సంఘబద్ధశక్తి ప్రభావమును ఆయన ప్రత్యక్షముగా దర్శించినాడు. సంఘటింపజేసినాడు. ఆఫ్రికాలో గాంధీజీ జీవనపీఠాస్వరముతో మోయించబడెనో ఆగంధీర స్వరముతోనే జీవితకాల మంతయు మోయించబడెను.

వాణిజ్య అధికారముకొరకు ఎట్లు సంగ్రామము చేయవలయునో, రాజనైతిక అధికారముకొరకు కూడ అట్లే సంగ్రామము చేయవలయునని అచ్చటిభారతీయులందఱను గ్రహించిరి.

అప్పుడు ఆఫ్రికాలో లార్డరిప్పన్ మంత్రిగాయుండిరి. ప్రతికూలవిజ్ఞప్తి భారతీయుల రాజనైతిక అధికారము

కొరకు తమవాంఛ ఆయనకు తెలియ చేయబడెను. గాంధీ గారు ఆత్మంతశ్రమ కోర్చి ఆవిజ్ఞు ప్తి తయారు చేసిరి. సంతకములు చేయించుటకు స్వేచ్ఛాసేవకులు విశేషశ్రద్ధ వహించిరి. ఒక నెలరోజులు గడిచినప్పటికి పదివేలమంది చేతి సంతకములు చేయించి లార్డర్లిఫన్ వద్దకు పంపబడెను.

ప్రస్తుతము గాంధీగారి కార్యము నెరవేరినది. ఆయన భారతీయులలో సకల రాజకీయాధికారముకొరకు ఏచైతన్యతరంగములు ఉప్పుగునట్లు చేసెనో ఆతరంగములు మహావేగముతో సర్వవిధములైన ఆటంకములను తొలగించుకొని ప్రవహించుటకు ఆవశ్యకమైన శక్తిసామర్థ్యములను సంపాదించుకొనుచున్నవని గాంధీజీ గ్రహించి ఆయన భారతదేశమునకు తిరిగి రాగోరెను. కాని బంధు బాంధవులు ఆయనను విడిచిపెట్టలేదు. బిల్లుకు ప్రతికూలముగా భారతీయులలో మహోద్రేకప్రవాహము ప్రవహించుచుండెనో దానిప్రవాహమునకు ఆటంకము కలుగకుండా చూచుటకు గాంధీగారిని కొంతకాలము వరకు ఆఫ్రికాలో ఉండమని అచ్చటిభారతీయులు వేడుకొనిరి.

గాంధీజీ స్వదేశమునకు వచ్చుసంకల్పమును పరిత్యజించెను. గాంధీజీ ఆఫ్రికాలో ఉన్నంతకాలము ఆయన ఖర్చునిమిత్తము సంపన్నమునకు 300 లు పొండ్లు యిచ్చునట్లు సంఘమువారు తీర్మానించుకొనిరి. గాంధీజీ యీసహా

యీ సహాయమును స్వీకరింపలేదు. ఆయన నెటాలులో స్ట్రైడరుపని సాగించిరి.

స్ట్రైడరు పని ఆయనజీవితములో ఎప్పుడును అప్రధానముగానే యుండెను. నిర్మాణకార్యక్రమమునందే ఆయన తనజీవితమును సమర్పించుకొనెను. దక్షిణఆఫ్రికా భారతీయులలో ప్రజ్వరిల్లిన స్వాతంత్ర్యహోమావలములలో ఆహుతి నర్పించి అది ఆరిపోకుండునట్లు ప్రయత్నించుచుండిరి. ఆఫ్రికావాసులగు భారతీయులను సంఘబద్ధము గావించి ఒక శాశ్వత పతిస్థానముగా నొనర్చుట ఆవశ్యకమని గుర్రెరింగి 1894 మే 22వ తేదీన “నెటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు”ను స్థాపించిరి.

ఆఫ్రికాలో జన్మించిన వారిసేవ చేయుటయే యీ కాంగ్రెసు ఉద్దేశములలో నొకటి. కాంగ్రెసులో వివిధసమస్యలనుగురించి ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెడివి. దీనిలో ప్రచారపథాగమని మరియొకటి యుండెను. ఇంగ్లాండు లోను, భారతదేశములోను దక్షిణాఫ్రికాభారతీయుల దుఃఖకష్టముల ప్రకృతవిషయములను తెలియచేయుటకు ప్రచారకార్యముకూడ ఆరంభించబడెను. గాంధీజీ భారతీయుల దుఃఖకష్టములు దుర్దశలనుగురించి రెండుగ్రంథములను రచించి యుండిరి. మొదటిది—‘దక్షిణఆఫ్రికాలోని ప్రతి ఆంగ్లేయునకు నివేదనము.’ ఈ రెండవది—‘భారతీయుల ఓటు అధికారమును గురించి నివేదన.’ రెండుమ. గ్రంథములు

విశేషముగా ప్రచార మాయెను. విశేషఫలితముకూడ లభించెను. నెటాలుభారతీయులు వృత్తాంతములను అందఱును తెలుసుకొనిరి. భారతీయుల ఓటు అధికారముకూడ ప్రమాణములతో ప్రచారము చేయబడెను. గాంధీజీ తన కార్యములను నిర్దిష్టప్రణాళికను యీ కాంగ్రెసు స్థాపించిన పిమ్మటనే గ్రహింపగలిగిరి. నియమితకల్పనాప్రభావముచేత గాంధీజీ యిప్పటినుండి భారతీయులకొరకు సంగ్రామమును ఆరంభించిరి.

21

ద రి ద్ర నా రా యు ని సే వ

దీనులసేవ చేయుసంకల్పము గాంధీగారికి యావనము వంటే కలిగెను. వారిసేవ చేయుటకు అవకాశముకూడ ఆయనకు కలిగెను.

అచ్చట నున్న భారతీయు లందఱును మాతనముగా నిర్మింపబడిన “నెటాల్ ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెసు”లో సభ్యులుగా చేరి. అచ్చటిభారతీయుకూలీలును, సరతులకు యోగ్యులైన భారతీయశ్రమికులును అప్పటికింకను ఆసభలో సభ్యులుగా చేరలేదు. దరిద్రశ్రమికులను కాంగ్రెసులో

అనుగా చేయవలసిన సమయం మేలెంచినది. వారిసేవ, సహాయములకొరకు శాంగ్రేసు సంసిద్ధ మాయెను.

ఒక నాడు ఒకసంఘటన సంభవించెను. ఒక రోజున ఒకమద్రాసు శ్రమికుడు గాంధీగారి సమక్షమునకు వచ్చి తలపాగాతీసి నిలువబడెను. ఆతనిసంస్థలు చిరిగిపోయి యుండెను. దారిద్ర్యముచేత ఆతడు శుష్కించి యుండెను. ఆతని దేహము కంపించుచుండెను. నోటినుండి ఎడతెగక రక్తము స్రవించుచుండెను. ముందు పండ్లు లేండున్న పిరిగిపోయి యుండెను.

ఆతడు మరతులకు అంగీకరించిన వ్యక్తి, తలపాగా తీసి చేతిలో పెట్టుకుని గాంధీగారిసమక్షమున నిలువబడెను.

తలపాగా తీసి చేతిలో పెట్టుకుని నిలువబడియుండుట చూచి తలపాగా పెట్టుకోమని గాంధీజీ నుడివెను. ఆవ్యక్తి తలపాగా పెట్టుకొనుటకు ఇష్టపడలేదు. గాంధీజీ మరల ఆతనికి అభయ మిచ్చెను. ఆతడు ఆత్యంతసంఘోషామతో తలపాగా ధరించెను. తలపాగా ధరించుటచే ఆతని వర్చస్సు, నేత్రములు ఆనందముతో ఉజ్వలరూపముదాల్చి యున్నటుల గాంధీగారు కనిపెట్టెను. ఇంత ఆనందము దేనివలన లభించెనని గాంధీగారు ఆశ్చర్య మొందిరి. ఆసామాన్యమైన శ్రమికునకుకూడ గౌరవ మున్నదనియు, ఆ గౌరవమును ఇతరులు అంగీకరింతురనియు, ఆతనినికూడ యితరులు గౌరవింతురనియు, అనువిషయములు ఆతడు యంతకుపూర్వము

ఉహించినై చాలేదు. చొరగారిసమక్షమున నిలువబడియున్నప్పుడు తలపాగా తీసియే నిలువబడి యుండవలయునని ఆతడు ఆఫీకాలో వసించుటచేత గ్రహించెను. గాంధీగారు చొరగాడు క్లాడు అని ఆతడెరుగును. గౌరవాద్వలను కారణము చేతనే ఆతడు తలపాగా తీసి ఆయనసమక్షమున నిలువబడి యుండెను. గాంధీగారు ఆతని సందేహమును తొలగించెను. ఆయన ఆజ్ఞానుసారముగా ఆతడు తలపాగా ధరించి ఆతని వివాదగాధను వివరించెను.

ఆతనిపేరు బాలసుందరమని తెలియవచ్చెను. ఆతడొకగోరాలధీనమునం దుండి పని చేయువాడు. ఏ కారణము చేతనో యజమాని ఆతనిపై కోపగించి పిచ్చివానివలె ఆతనిని కొట్టి యీవిధముగా ఆఘాతపరిచెను.

గాంధీగారిమనస్సు సానుభూతితో పరిపూర్ణమాయెను. ఆయన డాక్టరు సర్దిఫికేటు తీసుకొనెను. అది తీసుకుని వెళ్ళి మేజిస్ట్రేటుగో కూర్చుండెను. మేజిస్ట్రేటు గోరాపై కోపగించి ఆతనికి సమనులు పంపమని ఆజ్ఞాపించెను.

అత్యాచారముగు గోరా యజమానినుండి బాలసుందరమును తప్పించుటకు గాంధీగారు ఉద్దేశించిరి. ఆతనికిసమను చేయించు ఉద్దేశము ఆయనకు లేకుండెను. షరతులచే బంధింపబడిన శ్రమికులను తప్పించుట అంత సహజమైనవిషయముకాదని ఆయన ఆలోచించి చూచెను. సాధారణకూలీలకును, షరతులకు లోబడిన శ్రమికులకును చాలప్రభేదము

కలదు. నియమబద్ధశ్రమికులను పవిత్రుండి ఎవరేని తొల
గించిన యెడల ఆతడు అపరాధి యగును. అందువలన
ఆతడు కైలులోకూడ ఉండవలసి వచ్చును. ఇది దానత్వము
నకు నామాంతరముమాత్రమే. ఎట్లయినను శాలసుందర
మును విడిచించుటకే గాంధిగారు ప్రయత్నము చేసిరి. ఆతని
యజమానికి శిక్ష వేయించుటకు ఇచ్ఛింపలేదు. ఆయన
ప్రయత్నము సఫలీకృత మయ్యెను. శాలసుందరము గాంధి
గారి సహాయముతో విముక్తిచెంది మరియొకయజమానివద్ద
పని చేయుటకు ఆరంభించెను.

అనంతరము నియమబద్ధశ్రమికులు నాలుగువైపుల
నుండి గాంధిగారిని చుట్టుకొనిరి. వారు ఆయనను తమకు
పరమన్నేహితులని భావించిరి.

ఈసంఘటన జరిగిన కొంతకాలమునకు గాంధిగారి
పేరుప్రతిష్ఠలు శతగుణముల పెరిగిపోయెను. తిరస్కృత నివీ
డిత దర్బిదులును, అసహాయులును అయిన జాతీయలతరపున
కూడ సంగ్రామము చేయుటకు ఒకవ్యక్తిప్రన్నారనిగ్రహించి
ఆనందించిరి.

పండితవింశతుస్స విరోధము

1860 వ సంవత్సరము. అప్పుడు నెటాలులో
చెరకుపంట విశేషముగా పండుచుండెను. కాని లాభపరి
మాణమును అభివృద్ధిచేయుటకు శ్వేతజాతివారికి శ్రమికులు
అవసర మయ్యెను. అందువలన దరిద్రపీడితభారతదేశము,
భారతీయశ్రమికులవిషయము వారికి స్మరణకు వచ్చెను.
నెటాలువాసులగు శ్వేతాంగులు భారతసర్కారువారికి
ఉత్తరములు వ్రాసి అనేకమంది భారతీయశ్రమికులను
నెటాలుకు తీసుకుని పోవుటకు అనుమతి సంపాదించిరి.
శ్రమికులు 5 సంవత్సరముల పరతుతో నెటాలుకు రావలె
నని చెప్పిరి. ఆపరతుకాలము పూర్తిఅయినపిమ్మట వారు
స్వతంత్రు లగుదురు. వారు యిచ్చగించినయెడల నెటా
లులో భూమి క్రయముచేసి స్వతంత్రులుగా వాసము చేయు
వచ్చును.

పరతు పూర్తిఅయినపిమ్మట భారతీయశ్రమికులు
కృషి కార్యములవలనవిశేషధనమును గడించుచుండిరి. వారు
విశేషముగా కూరగాయలను పండించుచుండిరి. భారత
దేశము నుండి నూతనబీజములను తెప్పించి వ్యాపింప
చేయుచుండిరి. భారతదేశమునుండి మామిడిపండ్లుకూడా
తెప్పించి వ్యాపింప చేయుచుండిరి. వారు ఫలముల,

కూరల వ్యాపారము చేయుటకుకూడా ఆరంభించిరి. వ్యాపారమువలన లాభము కలుగుచున్నవిషయము భారతదేశమునకుకూడా తెలిసెను. భారతదేశమునుండి పోయివున్న శ్రమికులవెనుక వ్యాపారస్తులుకూడా అచ్చటికి పోయి చేరిరి.

దీనివలన శ్వేతాంగులు ఆశ్చర్యమొందిరి. భారతీయులవ్యాపారబుద్ధిని లాభపరిమాణమును చూచి వారు చకితులైరి. నియమబద్ధభారతీయశ్రమికులు స్వతంత్రముగా కృషిక్షలనలె ఆఫ్రికాలో నుండగోరినచో శ్వేతాంగులకు ఎట్టి అభ్యంతరము లేదు. కాని భారతీయులు వారివ్యాపార లాభములలో భాగము పంచుకొనుట శ్వేతాంగులకు అసహనీయముగా యుండెను.

తత్ఫలితముగా శ్వేతాంగులకు భారతీయులకు విరోధ మేర్పడెను. భారతీయులకు గల ఓటుఅధికారమును రద్దుపరచి, నియమబద్ధశ్రమికులపై పన్ను ప్రయోగించి యీవిరోధమునకు ఆకార మియ్యబడెను. 1894 వ సంవత్సరములో ఒకశాసనము చేయబడెను—నియమిత శ్రమికులు 5 సంవత్సరముల పరతులసంతరము భారతదేశమునకు తిరిగి పోయినచో ఉత్తమము. లేనియెడల శ్రమికుడుగా నుండుటకు మరియొక పరతు నేర్పాటు చేయవలసియున్నది. లేదా వారు సంవత్సరమునకు మనిషి ఒకటికి 25 పౌండ్లు పన్ను చెల్లించవలసియుండును. ఇది

దరిద్రులపై అన్యాయ అత్యాచార మనుటకు సందేహము లేదు! కాని స్వార్థాంధులు చిరకాలమునుండి దరిద్రులపై యిట్టి అత్యాచారములనే చేయుచున్నారు.

గాంధీజీ తనదళబలముతో దీనికి విరుద్ధముగా ప్రచండ ఆందోళనమును ఆరంభించెను. లార్డు ఎలిన్ ఆనాడు భారత దేశములో గవర్నర్ జనరల్ గా ఉండెను. భారతీయులపై యిట్టి అత్యాచారములను ఆయనకూడ సమర్థించలేదు. అందువలన పన్ను 25 పౌండ్లునుండి 5 పౌండ్లుకు తగ్గింపబడెను.

పన్ను తగ్గింపబడినంత మాత్రమున గాంధీజీ సంతోషించలేదు. భారతీయులు పన్ను ఎందుకు యివ్వవలయునో ఆయనకు అర్థమగుటలేదు. ఈపన్ను యిచ్చు నీతియే అన్యాయమైనదని ఆయన తలంచెను. అకారణముచేత యీదన్నీటికి విరుద్ధముగా ఆయన సంగ్రామమును సాగింప తలంచెను.

పన్ను లేకుండా చేయు సంగకల్పముతో నెటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు గాంధీజీ నేతృత్వముతో ఏఆందోళనము ఆరంభించెనో అది నెరవేరువరకు కాంగ్రెసు ఆ ఆందోళనమును త్యజింపలేదు. ఇదియే 'కరెంగ ఇయె మరెంగ' అనగా మంత్రసాధన లేక మరణము.

అన్యాయముగా విధించిన పన్ను తొలగించుటకు ఆరంభమైన ఆందోళనము సార్థకపడుటకు 20 సంవత్సర.

ములు పట్టెను. దానిలో కేవలము నెటాలుయేగాక దక్షి. యాఫ్రికాభారతీయులందరును పాల్గొనిరి. మహామూన్యుడగు గోఖలేకూడ ఆంధోళనములో పాల్గొనెను. గాంధీగారి యీ ఆంధోళనము అహింస నీతిద్వారానే నడుపబడెను. ఈ ఆంధోళనములో భారతీయులుదరిమానాలు, బెత్తపుదెబ్బలు, కారావాసములు భరింపవలసివచ్చెను. అనేకులు తుపాకి గుళ్ళదెబ్బలచే ప్రాణములను పోగొట్టుకొనవలసి వచ్చెను. అప్పుడు గాంధీగారు ఆఫ్రికాభారతీయులను నడపించిరి. కర్తవ్యబుద్ధిచే ప్రజాభీతులను గావించిరి. సత్యాగ్రహ తాత్పర్యమును తెలియజేసి ఆఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహ భారతీయులను కర్తవ్యములతో ప్రోత్సహింపరచెను.

23

భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చుట

మూడు సంవత్సరములు ఆఫ్రికాదేశములో వసించి 1896 సం॥రములో గాంధీజీభారతదేశమునకు తిరిగివచ్చెను. పరివారముతో మరల ఆఫ్రికాకు పోవ నుద్దేశించియుండెను. దక్షిణఆఫ్రికాలో ఆయన దీర్ఘకాల ముండవలయునని ఆయన గ్రహించెను. అన్యాయఆత్మాచారములను ప్రతిఘటించుటకును, ప్రతీకారము చేయుటకును, ప్రజాసేవ

కొరకును, ఆఫ్రికాయం దానునయుండు టత్వంతావశ్యకమై యుండెను. మూడుపొండ్లపన్ను యింకను రద్దు చేయుబడ లేదు. దానిని రద్దుచేయించుటకు ఏలందోశనమును ఆయన ఆరంభించెనో దానిని సక్రమమార్గమున పెట్టుటకు అభిలషించుచుండిరి. ఆ అన్యాయపుపన్ను భారము తగ్గిపోవువరకు ఆయనకు మనశ్శాంతి లేకుండెను.

భారత జేశమునకు తిరిగి వచ్చినను గాంధీజీ ఆఫ్రికా సమస్యలలోనే మునిగి యుండిరి. ఆయన భారతీయుల దురవస్థలను గురించియే ఆందోళనము చేయుచుండిరి. దక్షిణాఫ్రికాలోని ఆనాటిపరిస్థితులను గురించియే 'ఆకుపచ్చ పుస్తకమును' రచించెను.

ఈసమయములో బొంబాయిలో ఒక భయంకర వ్యాధి ఆరంభ మాయెను. నలువైపుల భయోద్రోకములు. గాంధీగారు అప్పుడు రాజకోటలో నుండిరి. రాజకోటలో కూడ యీవ్యాధి వ్యాపించునమో యను భయముచేత ఆరోగ్యరక్షణకు ఒక సంఘము ఏర్పాటు చేయుబడెను గాంధీజీ స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా యీ సేవాదళములో చేరెను. ఆయన తిట్టిలను చూచు భారము వహించెను. తనదళబలముతో నాలుగువైపుల అత్యంతపరిశ్రమచేయుచు తిరుగుచుండెను.

సేవాకార్యము చేయుచున్నప్పుడు అస్పృశ్యుల బస్తీలకుకూడ పోవలసివచ్చెను. దీనికి అందదను తమ అయిష్టతను ప్రదర్శించిరి.

ఎవని గృహములో పాదము పెట్టినంతమాత్రముననే దేహము అపవిత్రమగునో అట్టివారితట్టిలను పరీక్షించుట అసంభవమైన విషయముగా అందరికిని తోచెను. స్వేచ్ఛా సేవకలు గాంధిగారితో పనిచేయుటకు యిష్టపడలేదు.

గాంధిగారు ఒంటరిగానే ప్రయాణమైరి. సేవా వృత్తిలో అస్పృశ్యతకు స్థానము లేదు అని నుడివెను. గాంధిగారి ఆదర్శములవలన ఒకరియందు పరివర్తనము గాన్నించెను. ఆయన గాంధిగారితో బయలుదేరెను. ఈ ఒక్కరినహాయముతోనే ఆయన కర్తవ్యకార్యములను నెరవేర్చెను.

దక్షిణాఫ్రికాలోని భారతీయులనుగురించి భారతదేశమున ప్రబోధము చేయుటకు సభాసమితులను ఏర్పాటు చేయుటకుకూడ గాంధీజీయే పూనుకోవలసివచ్చెను. సర్ ఫిరోజుసా సహాయముతో ఒకసభ యేర్పాటు చేయబడెను. గాంధిగారు ఉపన్యాస మిచ్చిరి. ప్రభుత్వవిలాసులగు శ్వేతకాయులు వ్యాపారస్తులహస్తములలో నిరపరాధులగు కొందరు భారతీయులు ఆఫ్రికాలో ఎట్టి అవర్జనీయుమగు అవమానములను భరించుచున్నారో వచ్చిన వారందరును గ్రహించిరి.

మద్రాసులోకూడ గాంధిగారు ఉపన్యాసములనిచ్చిరి. బాలసుందరంవంటి శతసహస్రవృత్తులు వీడింపబడుచున్నట్లు

హీనావస్థలలో మన్నట్లు విని మద్రాసుపాడుకూడ పారిపరి స్థితులనుగురించి ప్రత్యక్ష అనుభవమును సంపాదించిరి.

ఈవిధముగా ఆందోళనమార్గము గాంధిగారికి సులభ మగుచుండెను. ఇంతలో గాంధిగారిని ఆఫ్రికాకు రమ్మని టెలిగ్రామ్ వచ్చెను.

గాంధిగారు కాలవిలంబనము చేయక ఆఫ్రికాకు బయలుదేరెను. మార్గములో నెటాలు చేరుటకు ముందు మహాత్తరమైన తుపాను వీచెను. ఆయన దక్షిణఆఫ్రికాకు చేరినపిమ్మట ఎదుర్కొనవలసివచ్చిన తుపానుకు ముందు సూచనగా యీతుపాను ఉండెను.

24

ఆఫ్రికాలో

గాంధీజీ భారతదేశమునకు వచ్చినపిమ్మట దక్షిణాఫ్రికావిషయమై ఏప్రిచారకార్యము ఆరంభించెనో దాని విశ్మతమైన అతీరంజితమైన వివరములు ఆఫ్రికాకు చేరెను. ఆయన నెటాలువాసులగు శ్వేతజాతివారిని భారతదేశములో తీవ్రముగా నిందించినట్లును, నెటాలును భారతదేశీయులచేత నింపివేయుటకు భారతీయులను ఓడలనిండా నింపుకొని వచ్చుచున్నారనియు, ఆదేశీయులు వినియుండిరి.

తత్ఫలితముగా ఆప్రికాదేశ శ్వేతకాయులు గాంధి గారిపై అత్యంతకోపోద్బ్రుతులై యుండిరి. అందువలన ఆయనఓడనుండి దిగి దిగకముందే శ్వేతకాయులు గాంధిగారిని చుట్టివేసిరి. ఈఆక్రమణవలన గాంధిగారు దారుణముగా దెబ్బలు తినిరి. ఆయనపై ఇటుకలు విసరబడెను, ఆయన ఏదోవిధముగా ఒకయింటి ఇనుపకప్పులను పట్టుకుని నిలువబడియుండిరి. కఠినాత్ములగు శ్వేతజాతివారు అప్పటికిని తృప్తిచెందలేదు. సౌభాగ్యవశమున గాంధిగారు నెలకాలు పోలీసు సూపరింటెండెంటుగారిసహాయముపల్లను, ఆయనభార్యగారిసహాయము పల్లను రక్షింపబడిరి.

ఆఝోజులలో చేబర్లేక్ ఇంగ్లాండులో ప్రధాన మంత్రిగా నుండిరి. గాంధీజీయెడల ఇంగ్లీషువారు గావించిన అత్యాచారములనుగురించి విని న్యాయవిచారణ జరపమని తంతి పంపించెను. గాంధిగారు కోరినయెడల నేరస్తులకు విరుద్ధముగా ఫిర్యాదు చేయవచ్చునని ఆ దేశము పంపించెను. ఆప్రికాఅధికారులు యీవిషయములలో ఆయనకు సహాయము చేయుదురని ప్రకటించెను.

గాంధీజీ అత్యాచారులను కొందరిని గుర్తుపట్ట గలిగెను. ఆయనకోరినయెడల న్యాయశాసనసహాయముతో వారికి శిక్ష జరుగునట్లు చేయగలరు. కాని ఆయన అహింస నీతిద్వారా తనజీవితమును నడపుకొనెను. అహింస నీతి నను

సరించి ఆయన నేరస్తులను క్షమించెను. ఆయన ఎవరి విషయములోను ఫిర్యాదు చేయలేదు.

నేరస్తులను మన్నించుటకును, వారు గావించిన అన్యాయములకు ప్రతివిధానము గావించకుండుటకును తగిన సాహసము, బుద్ధి యీశ్వరుడు ఆయనకు యావనకాలము నందే ప్రసాదించియుండెను. నెటాలులో జరిగిన యీ సంఘటనవలన ఆవిషయము స్పష్టముగా ప్రకటితమైనది.

నేరస్తులవిషయములోగాని, అత్యాచారుల విషయములోగాని ఆయన మనస్సునం దెన్నడును కోపము వహించి యుండలేదు. వారిలజ్ఞానమునకు సంకుచితత్వము నకు విచారమునే ప్రకటించియుండిరి. ఈసారికూడ అట్లే చేసియుండిరి.

అత్యాచారులకు విరుద్ధముగా ఫిర్యాదు చేయుటకు అంగీకరింపకపోవుటచే ఉత్తమఫలితమే కలుగెను. దీని వలన శ్వేతజాతివారు తమప్రవర్తనకు సిగ్గుపడిరి. వార్తా పత్రికలుకూడ గాంధీగారు నిర్దోషియని ప్రకటించెను. అత్యాచారులను నిందించెను.

తత్ఫలితముగా గాంధీగారు సత్ఫలమునే పొంద గలిగిరి. భారతీయ సాంప్రదాయసిద్ధముగా వారిప్రభావ ప్రతిష్ఠలు ఇనుమడించెను. గాంధీగారి కార్యములు సహజము లయ్యెను. కాని భారతీయులకుగల యాప్రతిష్ఠను గాంచియు, పట్టుదలతో సంగ్రామము చేయు శక్తిసామర్థ్యము

లను పరికించియు శ్వేతజాతివారు భయమొందిరి. భారతీయుల అధికారమును తగ్గించుటకు నెటాలువ్యవస్థాపకసభలో రెండుశాసనములు ఆమోదించిరి. తత్ఫలితముగా భారతీయుల వ్యాపారమునకు చాలా నష్టము కలిగెను.

ఈ శాసనములు ప్యాసగుటచేత గాంధీజీ మరల కాంగ్రెసు, భారతీయులరక్షణకార్యములో తనను సంపూర్ణముగా నియమించుకొనెను. ఆరెండుశాసనములు ఆమోదింపబడినవెంటనే భారతీయులలో మహత్తరమైనచైతన్యము కలిగెను. వారు తమ అధికారము, పరిస్థితులనుగురించి జాగరూకులైరి. వారియందు స్వాతంత్ర్యజ్ఞానము, గౌరవజ్ఞానము, మనుష్యత్వజ్ఞానము క్రమక్రమముగా వారిలో వృద్ధిపొందెను. ఈచైతన్యమునకు మూలమున గాంధీగారి సాధనయే ప్రబలమై యుండెను.

సేవావృత్తము

వివేకానందస్వామిగారి ఉపదేశములు గాంధీగారి హృదయమునకు ప్రబోధము కలిగించినట్లు తోచును. మూర్ఖ భారతీయులు, దరిద్రభారతీయులు, చండాలులన్నీశ్వభారతీ

యులు, కృషిజీవులునిస్సహాయభారతీయులు. వీరిసేవయందే గాంధీజీ తనజీవితములో చరమచరితార్థతను సంపాదించుకొనిరి. అసహాయులగు మానవసంఘముయొక్క ఔన్నత్యము సుఖకాంతికొరకు ఆయన నిత్యము ప్రబలవ్యాకులత్వమును అనుభవించెడివారు. వారిసేవలో తనను నియమించుకొనగలిగిన యెడల ధన్యుడనని తలంచువారు.

1896 వ సం॥ములో రాజకోటలోని అస్పృశ్యుల సేవలో ఆయన అగ్రీమరుడై పరమ ఆత్మత్వప్రిని పొందగలిగెనని మన మెరుంగుదుము. అనంతరము ఆఫ్రికాకుతిరిగి వచ్చినను సేవచేయు ప్రవృత్తియే ఆయన అంతరమునందు ప్రబలముగా యుండెను.

సేవచేయుటకు తగిన సుయోగముకూడ లభించెను. ఒకరోజున ఒకకుష్టురోగి గాంధీగారిగృహమునకు వచ్చెను. ఆయనకు కొంత ఆహారముమాత్రమే యిచ్చి పంపివేయుటకు యిష్టపడలేదు. ఆయన నొకగదియందు ఉంచి ఆయన కుష్టువ్రణములను కడిగి సేవచేసెను. పిమ్మట ఆయనను ఆసుపత్రికి పంపివేసిరి.

ఆయనలో ఉదయించిన ప్రబలమైన సేవావృత్తి సహజముగా అంతరించలేదు. అర్తుల పీడితుల శుశ్రూష నియమితప్రకారము చేయు ప్రేరణమును ఆయన అనుభవించుచుండిరి. డాక్టరు బూత్ అనువారి ఆసుపత్రిలో సేవావ్రతము నవలంబించి సేవచేసి యుండిరి. అచ్చట ఆయన

రోగులకు జౌషధ మిచ్చుచుండువాడు. ఇట్టిసేవాకార్యము చేతనే భారతీయులలో ఆయనకు ఘననిబిడస్నేహ మేర్పడెను. సేవానందమువలన హృదయమునందు నిర్మలమగు శాంతిని అనుభవించెడివాడు.

గాంధీగారి యీసేవావ్రతము బెల్ రెహెమ్ మహామానవుని విషయము స్మరింప చేయుచుండును. ఏనుక్రీస్తువలెనే కుష్టురోగులసంస్పర్శను తప్పించుకొనక వారిసేవ నిస్సంకోచముగా చేసియుండిరి. దరిద్రులు, పతితులు, అస్పృశ్యులు అసహాయుల యెడల చూచిన సేవా సానుభూతులే గాంధీగారిని మహామానవునిగా గావించినవి.

ఆఫీ) కా ప)వాసకాలములో దరిద్రులయెడల, అత్యాచారతుల ఉత్పీడితులయెడల, రోగక్లిష్టమానవుల యెడల ఆయనలోగల గభీరమైన ప్రేమాతిశయములు వెల్లడియయ్యెను. దరిద్రులయెడల సహజమైన గభీరమైన సానుభూతి ప్రథమమున ఆయనలో ఆఫీ)కాలోనే అంకురితమాయెను.

ఆయనజీవితములో ప్రథమమున గభీరమైన సానుభూతి దుర్దశాగ్రస్తులగు, దారిద్ర్యపీడితులగు వారిని అవలంబియే ప్రకాశించెను. జాతివర్ణవిభేదములు లేక దరిద్రులయెడల ఆయనకరుణ ప్రవాహమువలె ప్రవహించెడిది. సేవావ్రతముచేతనే ప్రబోధితుడై శ్రమికశిశువులు, స్త్రీల చేత ఎల్లప్పుడు పరివృత్తుడై యుండువాడు. నియమబద్ధశ్రమ

తెరిగివచ్చునపుడు సత్యాగ్రహమును గురించి శృష్టమైన అభిప్రాయములు ఆయనలో జాగరితమాయెను. సత్యాగ్రహముయొక్క అభాగికమైన వ్యాపకమైన శక్తిని గురించి ఆయన జాగరూకుడాయెను. మార్గమునందు ఓడలో కూచుని 'హి-వీన్స్ యరాజ్' అను నామముతో ఒక గ్రంథమును రచించెను. ఆ గ్రంథములో సత్యాగ్రహమందుగల అపూర్వ శక్తికి ప్రతికూలముగా అహింసాత్మక నీతియొక్క శ్రేష్ఠత్వమును గురించి దృఢముగా వాదించింది.

పశుశక్తికి విరుద్ధముగాను హింసాయుత అత్రుముల బలమునకు ప్రతికూలముగాను, గాంధీగారి సత్యాగ్రహ సంగ్రామము ఒకప్పుడు జ.మమునే సాధించియుండెను. అన్యాయము, అసత్యము, అధర్మము, అత్రుబలముచేత నమర్చింపడియన్నను, అది సత్యన్యాయముల నిర్విరోధ సంగ్రామ సమక్షమున నిలువజాలదనువిషయము గాంధీజీయే విశ్వవాసులకు ప్రమాణము చేయగలిగిరి. ఒకప్పుడు ప్రపంచ వాసులు ఆయన సత్యాగ్రహ నీతియొక్క అసార్థకతను ఊహించి నవ్వుకొనిరి. కాని దీని సార్థకత ప్రమాణము చేయబడెను. భారత దేశవాసులు సత్యాగ్రహమందుగల దుర్జయశక్తిని గ్రహించి విస్మయచిహ్నులైరి.

ఏ సత్యాగ్రహ సంగ్రామము భారతస్వాతంత్ర్య ఆందోళనమును సార్థకమగునట్లు గావించెనో, ఏ సత్యాగ్రహ అఘాతములచేత భారత దేశములోని పరాధీనశృంఖలములు

కులపై ఆయనకుగల ప్రేమ అపారమైనది, ఆర్తమానవులపై ఆయన ప్రేమ అపారమైనది. దారిద్ర్యపీడితుల, నిపీడితులపై గభీరమైన అనుకంప గలిగియుండిరి. మాటలకంటె కార్యములద్వారానే పీడితుల, అసమర్థుల, రోగగ్రస్తుల, అసహాయుల యెడల అపారమైన కాద్యమును వ్యక్తీకరించెను.

1899 వ సం॥రములో బోయరుయధ్యము ఆరంభమైనపుడు గాంధీజీ ఆసమయములో ఇంగ్లీషుసర్కారువారికి సహాయము చేయుటకై దెబ్బలు తినినవారికి సేవాశుశూషలు చేయుటకు ఒక సేవాదళమును తయారుచేసెను. యుద్ధములో దెబ్బలు తినినవారికి సేవచేయుటయే యీ సేవాదళముయొక్క ప్రధానోద్దేశము. దానికి గాంధీజీ నేతృత్వము నహించెను.

భారతీయులు ఏ ఆపత్కరసమయములోను సహాయము చేయరనియు, స్వార్థపరత్వమే వారిప్రధానాశయమనియు యింతకుపూర్వము ఆఫ్రికాలోని ఆంగ్లేయుల అభిప్రాయమై యుండెను. కాని బోయరుయధ్యసమయములో గాంధీగారి నేతృత్వముక్రింద భారతీయుల అక్లాంతసేవాశుశూషలు దర్శించే ఆఫ్రికావాసులగు క్వేతజాతివాడు కూడ భారతీయుల సేవాపరాయణత్వమును ప్రశంసించిరి. రాజనీతిక్షేత్రమందు ఆఫ్రికాలో గాంధీగారికి విరోధులై యున్న వాడుకూడ ఆ సేవాపరాయణతను గాంచి ముగ్ధులైరి. భారతీయుల కీర్తికూడ యినుమడించెను.

1904 వ సంవత్సరములో జోహాన్సుబద్దలో దాడులు మైన ప్లేగు ఆరంభమయ్యెను. ఆ సమయములో కూడ గాంధీజీ అపూర్వత్యాగముతో సేవాకార్యములలో పాల్గొని పనిచేసెను.

ఈ సకల కార్యములలో ఆయన కాదుణ్యము, నిర్భయము అపూర్వముగా ప్రకాశించెను.

గాంధీగారి సత్పత్వము క్రింద యీ సేవాకార్యములో ప్రవేశించిన ఆఫ్రికావాసులగు హిందూవులు, ముగలమానులు, పారశీకులు, క్రైస్తవులు, మద్రాసీలు, గుజరాతీలు, సింధీయులు మొదలగువారందరూ భారతీయులని ఒక దృఢమైన అనుభూతిద్వారా ప్రబోధితులైరి. దీనిద్వారా ఆయన ఒకవైపున ప్రజాహింసమైన కార్యముల అదర్శముల ద్వారాను ఐకమత్యమంత్రమద్వారాను, భారతీయులను దీక్షితులనుగా గావించిరి.

26

నిగ్రహము—త్యాగశీలము

నిగ్రహము, త్యాగశీలము గాంధీజీజీవితములో మహత్తరగుణములు. ఈ నిగ్రహ, త్యాగశీలములను ఆయన ఆఫ్రికావాసకాలమునందే ఆక్రమించెను. ప్రథమయాన

నమునందు ఆయన భోగసుయజీవితమును గడపెను. కాని అది విశేషదినములు నిలువలేదు. మావవుడు యౌవనము నందు ఎట్టిభోగములలోనిమజ్జితుడై యుండగోరునో గాంధీజీ ఆ వయస్సులో నుండగ నే త్యాగముయొక్కయు, నిగ్రహము యొక్కయు సార్థకతను గ్రహించెను. ఆయన తృప్తితృప్త భోగసుఖములలో నిమజ్జితుడై వ్యాకులపడుచుండెను. ఈ భోగములే జీవితములో పరమ, చరమ సత్యములా కాదా యనుప్రశ్నకూడ ఆయనచునస్సులో ఉదయించెను. సత్యాన్వేషియగు ఋషీశ్వరుని హృదయము సత్యాలౌకముచేత ప్రకాశిత మయ్యెను. ఆ దివ్యాలౌకముచేతనే జీవితమునా బ్రహ్మచర్యముయొక్క సార్థకతను, త్యాగముయొక్క అవశ్యకతను ఆయన గ్రహించెను.

1906 వ సంత్సరము, ఏమహామానవుడు జీవిత కాలమంతయు సత్యదర్శనముకొరకు ఉన్ముఖుడై యుండెనో యీ సమయమునా ఆయన పరమ చరమ సత్యమునుపొంద గలిగెను. ఆయన బ్రహ్మచర్యవ్రతమును స్వీకరించెను. బ్రహ్మచర్యమును సంఘార్థముగా పాలించుట అనగా బ్రహ్మదర్శనమేనని ఆయన గ్రహించెను. బ్రహ్మదర్శనము కొరకు దేహమును, మనస్సును శుచిగాను శుభ్రముగాను నిర్మలముగాను ఉంచుకొనుటకు సాధన ఆరంభించెను.

ఆయనకు శాస్త్రములు దేనినిపసాదించలేకపోయెనో బ్రహ్మచర్యము దానిని ప్రసాదించెను. శాస్త్రములను పరి

శీలించినను, వివిధశాస్త్రగ్రంథములు మధించినను ఆయన బ్రహ్మదర్శనమును పొందలేకపోయెను. కాని బ్రహ్మచర్యమువలన ఆయన కోరినవస్తువులను పొందగలిగెను.

బ్రహ్మచర్యముద్వారా శరీరమును, బుద్ధిని, ఆత్మను రక్షించుకొనవచ్చునని తలంచిరి. ఈ అనుభూతివలన గాంధీ గారికి బ్రహ్మచర్యము కఠినమైన తపశ్చర్యకు బదులుగా ఒక రసపూర్ణవస్తువుగా పరిణమించెను. దీనిద్వారా ఆయన జీవితము నడుపబడుచుండెను. బ్రహ్మచర్యపాలనము ఆరంభించినదిమొదలు ఆయన దాని సౌందర్యమును నిత్యము నూతనముగా దర్శించుచుండెను.

విశేషజాగరూకతతో గాంధీగారుజీవిత కాలమంతయు యీ బ్రహ్మచర్యపాలనము గావించియుండిరి. బ్రహ్మచర్య పాలనకు సకలేంద్రియములపై నిగ్రహమును రక్షించుకొను అవశ్యకతను ఆయన ప్రథమమునందే గ్రహించెను. స్వాధ్యమును జయింప గలిగినయెడల బ్రహ్మచర్యపాలనము సులభమగునని ఆయన గ్రహించెను. ఆ కారణముచేత ఆయన శాకాహారమువై పునకు ఆకర్షింపబడెను. బ్రహ్మచారి ఆహారము అల్పముగను, పరిమితముగను, సాధారణముగాను, మసాలాలరహితముగాను, స్వాభావికమైనదిగాను ఉండవలెనని ఆయన తలంచిరి. బ్రహ్మచర్యవ్రతముఆరంభించినప్పటినుండియు ఆయన శుష్కమైన, తాజాయైన ఫలమూలాదులపై ఆధారపడియుండువారు. బ్రహ్మచర్య పాలనకొరకు

ఆహార పరీక్ష తిని, ప్రణామమును ఆయన నియమించుకొనెను. ఉపవాసవ్రతముయొక్క ప్రయోజనమునుకూడ ఆయన యీ సమయములోనే తెలుసుకొనిరి.

బ్రహ్మచర్యవ్రతపాలనతో సరళజీవన యాత్ర (ప్రణాళికనుకూడ గాంధీగారు కనిపెట్టిరి. స్వావలంబనమాహాత్మ్యమును ఆయన గ్రహించి బాల్యకాలమునందే స్వావలంబి అయెను.

ఈ బ్రహ్మచారిత్వసజీవితమును, స్వావలంబిభావమును తనజీవిత కాలములో సఫలత్వముతో రక్షించుకొనగలిగిరి.

27

భారతీయకాంగ్రెసు

1900 సంవత్సరము. బోయరుయుద్ధములో కఠినమైన భాగమంతయు 1900 సం॥లో అంతమొందెను. యుద్ధ కాలములో ఆహతులైనవారి సేవా కార్యములో గాంధీగారు తత్పరులై యుండిరి. యుద్ధానంతరము ఆకర్తవ్యమునుండి విముక్తుడై స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చు అభిలాషతో ఉండిరి.

స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చువిషయము ఆఫ్రికాలో యున్న బంధుబాంధవులందరికిని ఆయన తెలియజేసెను. ఆఫ్రికాలోయున్న భారతీయులు ఒక షరతుతో గాంధీగారిని

విడిచిపెట్టుటకు అంగీకరించిరి. ఒకసంవత్సరములో గాంధీ గారు తిరిగి ఆఫ్రికాకు రావలసిన అవసరమున్నచో తిరిగి రావలెనని కోరిరి. పిమ్మట స్నేహిలవద్ద శలవుగైకొని భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను.

భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చినపిమ్మట గాంధీగారు కొంతకాలము దేశసంచారిములో గడపిరి.

1901 వ సంవత్సరము—కలకత్తాలో జాతీయ కాంగ్రెసుసమావేశము జరుగనుండెను. దీనినా ఎదులోజీ వాచా మహాసభకు అధ్యక్షులు. గాంధీగారు యీవార్త విని ఆ కాంగ్రెసుమహాసభలో పాల్గొన సంకల్పించుకొనెను. భారతీయకాంగ్రెసులో ఆఫ్రికావాసులగు భారతీయులకు ఉపకారము చేయువిషయములో విధినిషేధములు, అత్యాచారములు, అన్యాయములవిషయమై తెలియజేసి ఆ విషయములో భారతీయులను జాగరూకులనుగను, కార్యశీలుడు గను చేయవలెనని గాంధీగారు ఉద్దేశించిరి.

ఆఫ్రికావాసులను భారతీయులవిషయము కాంగ్రెసులో తెలియజేయుటకై గాంధీజీ రైలుబండిలో ప్రవేశించెను. ఆయన బొంబాయినుండి వర్నెబులో ప్రయాణమాయెనో ఆ బండిలోనే ఫిరోజ్‌షామెహతా, దీనమాజీ, చిమల్‌లాల్, శీతలబాద్ మొదలైన వాడుకూడ ప్రయాణము చేయుచుండిరి.

మార్గములోనే దక్షిణాఫ్రికాను గురించి వారి తెలియజేయవలెనని గాంధీగారు స్థిరపరచుకొనిరి.

మధ్య ఒకప్రేషనులో రైలు నిలిచిపోయెను. గాంధీ కంపితహృదయముతో సంకుచితభావముతో వారిపైబైలో ప్రవేశించెను. ఆఫ్రికాలో భారతీయుల దురవస్థలనుగురించి తెలియజేసెను. భారతీయులపై క్రోధబాధివాడు గావించుచున్న అత్యాచారములకు ప్రతికూలముగా ఒక తీర్మానము పెట్టించుచుని కోరెను.

గాంధీజీమాట విని ఫిరోజుషా యిట్లు నుడివెను—
“గాంధీ! నీ కార్యము నెరవేరదు. నీ తీర్మానమును మేము ఆమోదింపజేసెదము. కాని మన దేశములోనే మనకు న్యాయమైనది లభించునా? మన దేశములో మన కర్తృత్వము స్థాపించబడనంతవరకు ఉపనివేశమువలన మన పరిస్థితులు చక్కబడ నేరవు”

గాంధీజీ నిరాశ చెందెను.

కలకత్తాకు చేరుకుని కాంగ్రెసుప్రతినిధులతో పాటు ఆయన రిపన్ కాలేజీలో బస చేసిరి. అచ్చట కొన్నివస్తువులు ఆయన సేత్రములకు వికృతముగా కానుపించు చుండెను. అందులో అస్పృశ్యత ఒకటి. ద్రావిడవాక ప్రత్యేకముగా రహస్యస్థలమందుండెను. కాంగ్రెసుసభ్యులలో వర్ణవైషమ్యమును గాంచి ఆయన బాధపడుచుండెను. కాంగ్రెసుప్రతినిధులలో యిట్టి అస్పృశ్యతా భేదనీతిని చూచి ప్రతినిధులను

మరల దక్షిణాఫ్రికాలో

ఆఫ్రికాలో భారతీయులపై శాసకులు ప్రతిదినము నూతనవిధిని పేదలను ఆరోపించుచుండిరి. భారతీయులపై అన్యాయాచరణములు, అన్యాయాచరణములు జరుగుచునే యుండెను. ఇట్టిసమయములో మి: చెంబర్ లేన్ ఆఫ్రికాకు వచ్చి యుండిరి. దక్షిణాఫ్రికాపరిస్థితులను పరిశీలించుటయే ఆయన యుద్దేశ్యమై యుండెను.

భారతీయుల అభావఅభియోగములను గురించి ఆయనకు సవిస్తరముగా తెలియజేయుటకై గాంధీజీని ఆఫ్రికాకు రమ్మని ఆహ్వానము వచ్చెను.

నెటాలులో గాంధీగారు మి: చెంబర్లేన్ గారిని కన్వించి భారతీయుల దురవస్థలనిషయమై ఆయనకు యెరుకపరచిరి. కాని ఈవిధముగా నివేదించుకొనినందువలన అంతగా ఫలితము లభించలేదు. గాంధీజీ నిరాశ చెందెను. ఆఫ్రికాలో మరల నూతనముగా నిర్మాణకార్యక్రమము ఆరంభించవలయునని ఆయన తలంచెను. ట్రాన్స్ వాల్ లోకి భారతీయులు ప్రవేశము నిషేధింపబడెనని ఆయన ఆఫ్రికాకు చేరినపిమ్మట తెలుసుకొనెను. బోయరుయుద్ధమునకు ముందు భారతీయులు యధేచ్ఛగా ట్రాన్స్ వాల్ కు పోవుచుండువారు. కాని ఆ రోజులు మారిపోయినట్లు గాంధీజీ గ్రహింపగలిగెను. ట్రాన్స్ వాల్ లో ప్రవేశించుటకు భారతీయులైనను, ఆంగ్లేయులైనను

వేదికపై రాష్ట్రగురువులు—వీరందరిని దర్శించి గాంధీజీ తస్మయై డాయెను.

ఈ మహాత్తరసమావేశములో గాంధీగారు ఒకమూల ఎవరికి పట్టనిబిడ్డగా కూరుచుని యుండెను. శుశ్రూష, భయమువలన ఆయనహృదయము అందోళనము చెందుచుండెను. ఆయనతీర్మానము ఏమగునో యని భావించుచుండెను. ఎందరో నక్తలు ఎన్నిటినో తీర్మానములను ప్రసాదించుచున్నారు. ఆమోదింప చేసుకొనుచున్నారు. ఈశంఖారావములలో నాక్షీణార్వరమును ఎవరు మిగురని గాంధీజీ సందేహించుచుండిరి. ఇంతకుపూర్వము ఆయన గోఖలేగారిని దర్శించి యుండిరి. ఆఫ్రికానుకురించిన తీర్మానము విషయమై ఆయనతో మాట్లాడియుండిరి. తుదకు ఆయన సహాయముతో గాంధీగారి తీర్మానము బయటికి వచ్చెను—దానిని అంగీకరించిరి.

ఈ సమయములో ఆయనకు గోఖలేగారి ఆచార్య ప్రభుత్వచంద్రరాయి, లోకమాన్యతిలక్ మొదలగువారితో కూడ పరిచయము కలిగెను. వీరిచారిత్రమాహాత్మ్యము, జ్ఞానము, దేశప్రీతి గాంచి గాంధీగారు విముగ్ధులైరి. వీరి ప్రభావముకూడ గాంధీగారిపై ప్రకరింపబడెను.

మరల దక్షిణాఫ్రికాలో

అఫ్రికాలో భారతీయులపై శాసకులు ప్రతిదినము నూతనవిధిని పేదములను ఆరోపించుచుండిరి. భారతీయులపై అన్యాయాచరణములు, అన్యాయాచరణములు జరుగుచునే యుండెను. ఇట్టిసమయములో మి: చేంబర్ లేక్ ఆఫ్రికాకు వచ్చి యుండిరి. దక్షిణాఫ్రికాపరిస్థితులను పరిశీలించుటయే ఆయన యుద్దేశ్యమై యుండెను.

భారతీయుల అభావఅభియోగములను గురించి ఆయనకు సవిస్తరముగా తెలియజేయుటకై గాంధీజీని ఆఫ్రికాకు రమ్మని ఆహ్వానము వచ్చెను.

నెటాలులో గాంధీగారు మి: చేంబర్లేన్ గారిని కన్వించి భారతీయుల దురవస్థలన్నియుమై ఆయనకు యెరుకపరచిరి. కాని ఈవిధముగా నివేదించుకొనినందువలన అంతగా ఫలితము లభించలేదు. గాంధీజీ నిరాశ చెందెను. ఆఫ్రికాలో మరల నూతనముగా నిర్మాణకార్యక్రమము ఆరంభించవలయునని ఆయన తలంచెను. ట్రాన్స్ వాల్ లోకి భారతీయులు ప్రవేశము నిషేధింపబడెనని ఆయన ఆఫ్రికాకు చేరినప్పుడు తెలుసుకొనెను. బోయరుయుద్ధమునకు ముందు భారతీయులు యధేచ్ఛగా ట్రాన్స్ వాల్ కు పోవుచుండువాడు. కాని ఆ రోజులు మారిపోయినట్లు గాంధీజీ గ్రహింపగలిగెను. ట్రాన్స్ వాల్ లో ప్రవేశించుటకు భారతీయులైనను, ఆంగ్లేయులైనను, ఇటీవల,

నను ప్యాసుకొనునట్లు యేర్పాటు చేయబడెను. ఆంగ్లేయులు దరఖాస్తు పంపిన వెంటనే హరికి ప్యాసు లభించెడిది. కాని భారతీయుల దరఖాస్తులు నిరాకరింపబడెడివి. ప్రిటోరియా లోని వాతావరణముకూడ ఆందోళనకరముగా ఉండెను. 'ఏషియాటిక్ విధిజను' భారతీయులను వీడించుటకు ఒక యంత్రస్వరూపముగా నుండెను.

చేంబర్లెన్ గారిని దర్శించి భారతీయులహీనమైన అవమానకరమైన పరిస్థితులనుగూడ ఆయనకు తెలియజేయు నిమిత్తము గాంధీజీ ఆఫ్రికావాసులద్వారా ఆహ్వాతులైరి. దానివలన ఎక్స్‌ఫలెటిము లేకపోవుటచేతను, చేంబర్లెన్ ఇంగ్లాండుకు తిరిగిపోవుటచేతను గాంధీగారు చాలా సంకటములు పడిపోయిరి.

ఒకవైపున భారతభూమిపై ఆకర్షణ— భారత దేశ సేవ చేయనలయునని విశేషముగా ఆకర్షింపబడుచుండిరి. భారత దేశములోని వివిధసమస్యలు ఆయనను విశేషముగా ఆకర్షించుచుండెను. ఆనవస్థలన్నిటినిపరిష్కారముగావించి భారతదేశబృహత్తరక్షేత్రమునందు సేవచేయుటకై ఆయన మనస్సులో బ్రబలమైన కోరిక ఉదయించెను. మరియొక వైపున ఆఫ్రికాలోకూడ ఆయన నెరవేర్చవలసిన కార్యములుండెను. ఆ కార్యములనుకూడ ఆయన ఉపేక్షించలేక

ఆంధ్రీకాలో భారతీయుల సమక్షమునందున్న ఆపదలను లక్ష్యపెట్టక వెడలిపోయినచో ఆయన విద్యుత్తధర్మములు అసంపూర్ణముగా ఉండిపోవునని ఆయన భావించెను. ఈ కర్తవ్యములను నెరవేర్చుటకు ఆయన హృదయము విశేషముగా పరిశ్రమించుచుండెను. ఆంధ్రీకాలో ఆసన్నమేఘములు తొలగిపోనంతవరకును, మేఘములద్వారా, తుపానుద్వారా వాడు కొప్పకొని పోకుండుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేయవలసి వచ్చినను, ఈ కర్తవ్యములను నెరవేర్చుటకు జీవితకాలమంతయు ఆంధ్రీకాలో యుండవలసినదనినను ఉండిపోవుటకే సంకల్పించుకొనెను.

ఆంధ్రీకాలో భారతీయనాయకులకు ఈ విషయము తెలియజేసెను. ఆంధ్రీకాలో భారతీయులనేన చేయుటకు సంకల్పించుకొని ఆయన బ్రాన్సువాలులో బ్యారిస్టరీ పనిచేయుటకు దరఖాస్తు పంపించిరి. ఆయన దరఖాస్తు నిరాకరింపబడు నేమోయని భయపడుచుండిరి. కాని ఆయన భయమునకు కారణమేమియు లేదు. ఆయన సుక్రీమ్ కోర్టులో ఎటర్నీగా నియమింపబడి జోహాన్సుబ్బలో పని నారంభించెను. బ్రాన్సువాలునందున్న జోహాన్సుబ్బలో ఎటర్నీగా కంటే అధికముగా భారతీయులే వసించుచుండిరి. ఆయన అచ్చటనే ప్రజాసేవ చేయుటకును, అనుకూలముగా ఉండునని 1903 వ సంవత్సరము ఆరంభించిరి.

ఆయన మనస్సునం
వాడు కాదు. ఉత్పీడన,

అనంతరము 'ఏషియాటిక్ విభజన' వ్యాప్తి నిరోధించుటకే కేంద్రన. వత్సరములు వృత్తెను. 'ఏషియాటిక్ విభజనభారతీయులను జేతమునుండి తరిమివేయుటకును పీడించుటకును నూతనమార్గములను కనిపెట్టుచుండిరి. దక్షిణాఫ్రికా భారతీయుల ప్రవేశనిషేధమునకును, లేక వారిని బహిష్కరించుటకును ఉత్సాహముతో పనిజరుగుచుండెను. గాంధీజీ దీనిప్రతికారమునకు దృఢసంకల్పము జాయెను.

అఫ్రికాలో ఉన్న భారతజేతమునకు విరుద్ధమైన శాసనముల వర్ణవిద్వేషకచూలకమై యుండెను. భారతీయులు ఓటు నివ్వజాలరు. వారికొరకు నియమింపబడిన గృహస్థలము తప్ప బయట ఎక్కడను స్థలము కొనకూడదు—ఇట్టి శాసన ముండెను. 'ఏషియాటిక్ విభజన' ఈసమయములో యీ శాసనములను అక్షరాలా అమలు జరుపుచుండెను.

బోయరుయుద్ధసమయములో గాంధీజీ అదేశానుసారగా శ్వేతజాతివారికిని, భారతీయులకును జరుగుచున్న భాము నిలిపివేయబడెను. అప్పుడు భారతీయులు యుద్ధసేవా ఆకర్షణ నిమగ్నులై యుండిరి. అనుకూలముగా ప్రవర్తనచేత సాభాజనులైరి. కాని యుద్ధము ముగిసిన మనస్సులో ములకష్టములు తొలగిపోక వృద్ధియగువైపున అఫ్రికాలో సహాయపడినందులకు ఎట్టి ఫలితముండెను. ఆకార్యోదలేకపోయిరి. పైపెచ్చు ఈసమయ

జుల్లో 'ఏషియాటిక్ విభజన' యొక్క స్పష్టముగా చెప్పుచుండెను- ఇంతకు పూర్వము బ్రాన్సు వాలెనర్గాకువాడు ఏషియాటిక్కు విభజనముగ ఏయేచట్టములను ఆమోదించి యుండినో అవి అంత కఠినమైనవి కావు. నియమబద్ధమైనవి కూడ కావు. ఆఫ్రికావాసులు ఆసియావాసులను నియమబద్ధము చేయుటకును, వారి అధికారములను తగ్గించుటకును, నియమబద్ధమైన కుట్ర జరుగుచుండెను. గాంధీజీ యీవిషయమును గ్రహించెను.

భారతీయుల, ఆసియావాసుల అధికారమును తగ్గించుటకు మూలకారణము ఆర్థికమైనది. భారతీయులు యశేచ్ఛగా బ్రాన్సువారులో ప్రవేశి పగలిగిన యెడల, ఇష్టమున్నవ్యాపారములో వ్యాపారము సాగించుకొనడలచిన యెడల ఇంగ్లీషువ్యాపారస్తులకు విశేషనష్టము కలుగునని వారు భావించుచుండిరి. ఏషియాటిక్ విభజన వారి యీ హేతువును, ఇతర కారణములను చూపించి వారు తమ అధికారమునకు భంగము కలుగకుండా చూపిరి. విభజనవారు స్వార్థాన్వేషులుగా అనుకూలముగా సహాయపడుచుండిరి.

గాంధీగారు యీవిషయములూ ఆయన నిష్క్రియత్వము వహించలేదు.

సత్యాగ్రహము—దానిపరిణామము

1906 వ సంవత్సరములో ట్రాన్స్ వాల్ సర్కారు వారు విశేషమైన జరూరైన బుల్లెటిన్ ప్రతిని ప్రకటించిరి. ఈ ప్రతిలో 'ఏషియాటిక్' ఎమెండుమెంటు, ఆర్డినెన్సు, చిత్తు ప్రకటితమై యుండెను. ఈ చట్టములో భారతీయుల అధికారమును సంపూర్ణముగా తగ్గించు ప్రతిపాదన యుండెను. ఈ చట్టము యొక్క ఉద్దేశము యిట్లు ఉండెను— 'భావికాలమున భారతీయులేగాక అసియావాసులందరును దక్షిణాఫ్రికాలో ప్రవేశించుటకు వీలులేదు. ఇంతకు పూర్వమునుండి ట్రాన్స్ వాల్ లో వసించుచున్నవారిని బహిష్కృతము గావించి యెడల, వారు నేరస్థులవలె అవమానిత యవతమును గమపవలసియుండును.

యందే భారతీయుల అసియావాసుల అధికారమును, మనుష్య

బి, మర్యాదను న్యూనపరచుకుట్రలు ట్రాన్స్

గా శేషుడుగుచున్నప్పుడు నెహాలులో జలువిప్లవము భాము నిలిపివచ్చు నెహాలులో గాఢిగారికి యిదివరకె ఆకస్మికముగా నిమగ్నమయ్యెను. కావున ట్రాన్స్ వాల్ భారతదేశమున నాభాండ్ మెంటు ఆర్డినెన్సు, ఈ విరుద్ధముగా మనస్సులో ప్రములకమును తాత్కాలికముగా విరమించి వైపున ఆఫ్రికాలో జలువిప్లవములో నేపచేయుటకై యెడను. ఆకార్యము, 1906.

ఈవిష్ణవములో దెబ్బలు తగిలినవారికి శుశ్రూష చేయు నిమిత్తము సేవాదళము నొకదానిని నిర్మించుటయే గాంధీగారి ఉద్దేశ్యమై యుండెను. 25 గురుతో ఒకసేవాదళ మును ఆయన తయారుచేసెను. ఈదళము చిన్నదైనను దీనిలో భారతదేశములోని సకలప్రదేశములవారును ఉండిరి. ఈదళమువారు మాత్రమే తమకు సేవాకార్యములలో నియమించుకొనిరి. ఈసేవాకార్యములో నిమగ్నమైయున్నప్పుడు గాంధీజీ హృదయమునం దపారానందము ననుభవించుచు సేవాకార్యములో జీవనసార్థకతను గ్రహింపగలిగెను.

సేవాకార్యములలో నిమగ్నమైయున్నప్పుడు గాంధీ గారిహృదయములో విశేషమైన కొన్నివిషయములు ఉద్భవించెడివి. ప్రథమతః—సేవాధర్మ బ్రహ్మచారిగా ఉండవలయును. ద్వితీయతః—సేవాధర్మమును స్వీకరించిన యెడల దారిద్ర్యమునుకూడ శాశ్వతముగా వరింపవలసి యుండును. బ్రహ్మచర్యము, దారిద్ర్యము—యీరెండును సేవచేయువానిని సార్థకతచే నరింకరింపజేయును. ఈవిషయమును ఆయన విష్ణవసమయములో గ్రహింపగలిగెను. బ్రహ్మచారి, దారిద్ర్యవ్రతధారి సేవచేయుటలో ఎట్టిసంకోచమును అనుభవించడు.

గాంధీజీజీవితములో అనేకసారులు ఒకవిశేషవస్తువు కాన్పించుచుండెడిది— ఉత్పీడనముపై ఆయనమనస్సునం దెట్టి ద్వేషభావమును పరిపూరించెడిదో వారు, ఉత్పీడన,

అవనూనముల ప్రతీకారమునకు ఆయన పై విసియోగించి గుంగ్రామము చేయువాడు. కాకాగ్నాదు ఆపన్నగ్రస్తులై యుండునందుము కనిపెట్టికొనిరి. నని వలె ఆరంభించి సుగ్రామమును సఫలీకృతము కావలెనని ఎన్నడును పట్టుపట్టియుండిలేదు. ఏసంగ్రామము సత్యమైనదిగా వ్యాయమైనదిగా ఆయన భావించెనో దానిని సర్వదా సాహసముతో నడపియుండిరి. ప్రతిపక్షమువారి చార్యుల్యమును గుర్తెరిగిన పిమ్మట సుగ్రామమును సఫలీకృతము చేయ సంకోచించెడివాడు.

ఉల్పీడకులు ఆపన్నగ్రస్తులై చప్పుడు వారికి సహాయము చేయుటకు పూనుకొనుచుండును. దక్షిణాభిరా రాష్ట్రము ఆపన్నగ్రస్తులైన ప్రతిసారియు అసహాయోద్యమమును ఆపుచేయుచుండును. స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా— సర్కారువారికి సహాయము చేయుటకు నడుములిగించువాడు. 1899 సంవత్సరములో బోయరుయద్దము జరిగినప్పుడు ఆయన భారతీయుల రెజ్ కాన్ సైగ్యమును నిర్మాణము చేసిరి. 1904 వ సంవత్సరములో జోహన్నబద్దులో తీవ్రమైన ప్లేగు ఆరంభమైనప్పుడు ఆయన ఆసుపత్రి నొకదానిని నిర్మించెను. 1906 వ సంవత్సరములో జాల్మిష్లవసమయములో “ఏషియాటిక్ అమెండుమెంటు ఆర్డినెన్సు” కు విరుద్ధముగా నడపుచున్న ఆందోళనమును తాత్కాలికముగా నిలిపి వేసి సేవాకార్యములలోనిమగ్నుచూడెను. దానివలన

నెహారు గవర్నరు ఆయనకు హృదయపూర్వకకృతజ్ఞతను బహిరంగసభలో వెల్లడిచేసెను.

గాంధీజీ జాతవిప్లవచతురయములో నెహారులో సేవా కార్యములలో నిగుగ్నమై యున్నవ్యవస్థాత్మకములకు తిరిగి రమ్మచి పలుమాన్ద్ర ఆహ్వానములు వచ్చుచుండెను. విప్లవము ఆగిపోయెను—గాంధీజీ అన్యాయ అసత్యములకు విరుద్ధముగా సుగ్రామగు సాగించవలెనని చేయుచున్న ఆలోచనములకు నూత్రేభవిషయమును దేశముతో బ్రాన్సు వారుకు తిరిగి వచ్చెను.

బ్రాన్సువారుకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత భారతీయుల అధికారమును తగ్గించుటకు ఆమోదింపబడిన బిల్లును విశేష జాగ్రత్తతో పరిశీలించుచుండిరి. ప్రవర్తనాచిత్రమును ఫిర్యాదుముగా దర్శించి గాంధీజీ ఆశ్చర్యాన్వితుడాయెను. బిల్లులో భారతీయులపై విద్యేషముకప్ప మరేమియు కాను పించలేదు. ఈబిల్లు ఆమోదింపబడి భారతీయులు దానిని శిరసా వహించినచో భారతీయులు ఆఫ్రికానుండి శాశ్వతముగా తరమబడు పరని స్పష్టముగా గ్రహించెను. ఈబిల్లులో భారతీయులచావుబ్రతుకులప్రశ్న యిమిడియన్నదని ఆయన స్పష్టముగా అర్థము చేసుకొనిరి.

గాంధీజీ యిక నిష్క్రమించి యుండలేకపోయెను. అన్యాయమునకు విరుద్ధముగా ఆయనహృదయములో విప్లవము బయలుదేరెను. ప్రథమమున ఆవేదనని వేదనముల

ద్వారా బిల్లును ఉపయోగింపమని కోరుటకు సంకల్పించు
కొనెను. దాని యందు వ్యర్థమునో ధుడైనచో నిశ్చేష్టుడనై
యుండజాల. ని సంకల్పించు కొనెను. ఈ ప్రత్యక్షసంగ్రామ
ములో ప్రవేశింప నుద్దేశించెను.

ఆఫ్రికాలో భారతీయులపై ఒహుదినములనుండి
అగౌరవ అత్యాచారములు జరుగుచుండట చూచి మనో
వేదన ననుభవించుచున్నాడు. అయిన గావించిన నిరంతర
కృషిచేరి ఆఫ్రికాలోని భారతీయులు మేలుకొనిరి. ఈనారి
యీప్రబుద్ధభారతీయులను వెంట విడికొని ప్రత్యక్షసంగ్రామ
ములో నుముకుటకు అయిన సంకల్పించుకొనెను.

‘ఏషియాటిక్ చట్టం..’ లో భారతీయుల అగౌరవ
అవగాహనాశక్తియుల శాశ్వతరూపము కాల్పునట్లు స్పష్ట
ముగా వ్రాయబడియున్నది. ఆకారణముచేత విజయమో
లేక వీరిస్వర్గమో అనుదీక్షపూరిత యీ ఘాతుక శాసనమునకు
విరుద్ధముగా సంగ్రామములో ప్రవేశించిరి. ఈ శాసనము
చూడకవలె నిర్ణయనో భారతీయుల నకలస్వాధీనస్థానము
లను మంటగలుప గొలుచునుటచే “ఘాతుక శాసనము” అని
గాంధీగారు దీనికి నామకరణము చేసిరి.

గాంధీగారు ప్రధమమున ఆఫ్రికాలోని నాయకులైన
భారతీయులందరిని అహింసించి యీ అవమానకరమైన శాస
నముయొక్క తార్కికతను అందుకని తెలియజేసెను.

గాంధీజీ నోటినుండి శాసనమును గురించి విసుర్చిన విధి
గాంధీజీచేతనే యితర భారతీయులందఱును అవమానముచేత
కోర్కెముచేత చంచలులైరి. ఆఫ్రికానుండి భారతీయుల
అస్త్రైశ్వర్యమును సహా ఘోరింపజేయుటయే యీ శాసనము
యొక్క ముద్దేశమని అందఱును గ్రహించిరి. ఈ శాసనమే
అత్యశాసనము కాదనియు, దక్షిణాఫ్రికానుండి భారతీయు
లను తరిమి వేయుటకు యిది ప్రథమవ్యవస్థయనియు అందఱును
గ్రహించిరి. ప్రతివాదింపడిన యీ శాసనముతో కేవలము
ఆఫ్రికావాసులగు భారతీయులను అవమానిండుటయేగాక
సకలభారతదేశవాసులను కూడ అవమానపరచుటయే
యైయున్నది. అనువిషయమును అందఱును గ్రహించిరి,
గ్రహించి ఆయవగూనమునకు ప్రతీకారము చేయ సంసిద్ధు
లైరి. కాని గాంధీజీ ఉద్రిక్తజనసమూహమును శాంతింప
మని కోరెను. అసహిష్ణులైకోరోస్థులై, జ్ఞానశూన్యులై
సంగ్రామము నారంభించినయెడల ఆసంగ్రామముతో మనకు
పరాజయమో అవమానమో కలుగవచ్చును, అని నుడివిరి.
కాని ప్రశాంతభావముతో ప్రతికారమును నిర్ణయించి అను
కూలసమయముతో ప్రతిఘటించినయెడల, అందరమంపకమై
అవమానమునకు విరుద్ధముగా నిలువబడి సకలదుఃఖములను
సహింపగలిగినయెడల, ఈశ్వరుడు మనకు సహాయము
చేయునని నుడివెను.

ఈ కష్టములను ఎదుర్కొంటూనే చిరకాలము ఈ కష్టరాజేతమునే హృదయమున దాచుకొని అనుభవించి గలిగెను. అనుభవించి తదనుసారముగా నివర్తించుచును నడుపుకొనెను. అభిప్రాయముగా అభ్యయ అధర్మములకు విరుద్ధముగా సంక్రామముగా విదగుటకుముందు హృదయాంతరాళములో ఈ కష్టరాజేతమును అనుభవించియుండిరి.

పోషాన్యబద్ధుల సెట్టెంజుకు 11 వ తేదీన మూడు వేలభారతీయులు ఏకకాలమున భయజూపియుండిరి. సూర్య కరకర్షణచే బ్రహ్మచర్యమును సూతనోత్సాహము, సూతనచైతన్యము, సూతనప్రదీప్తిచే పరివ్యాప్తమైనటుల అభిప్రాయమును గూడ సూతనచైతన్యముతో జాగ్రహకులైరి. గాంధీగారి నిరంతరపరిశ్రమ ఫలించినది. ఆయన ప్రయత్నములచేత భారతీయులలో జాతీయప్రబోధము జాగరితమాయెను.

ఈ సభలో భగవానునిసాక్షిగా స్వీకరించి సమావేశమైన వారందఱును యితాసనమును ప్రతిఘటింప సంకల్పించుకొనిరి. గాంధీజీ అహింస నీలని, గత్యాగ్రహనీలని, తెలియజేసిరి. సంక్రామములో సుభవించు ముఖకష్టముల అవమాన అత్యాచారముల చిత్రములను అందరి సమక్షములో ప్రకటితము చేసెను. ఆయన యిట్లు నుడివెను—
“మనము జైళ్ళలోనికి పోవలసియుండును. జైళ్ళలోకి పోయి అవమానములను సహించవలసియుండును. తుదాత్మకములను, శీతగ్రీష్మములను, సహించవలసి యుండును,

అనుభవములను జైలులను గాఢములను దెబ్బలు తినవలసి
యందును. ధనభాగ్యములను పోగొట్టుకొనవచ్చును. జేశ
బహిష్కృతులము కావలసివచ్చును. అకలిచేత, జైలు
కష్టములచేత పీడింపబడవచ్చును. కొందరు ప్రాణములను
సహితము పోగొట్టుకొనవచ్చును. ఎన్నెన్ని దుఃఖకష్టము
లను మీకు ఊహించుకొనగలరొ అన్నిటిని భరింపవలసి
యందును. దీనియందు అసంభవమైన దేదీము లేదు.”

ఈవిధముగా యీసభలోనే సత్యాగ్రహనీతివిగురిం
చియు, సత్యాగ్రహములు భరింపవలసిన అత్యాచారములను
గురించియు గాంధీగారు వ్యాఖ్యానముచేసిరి. అప్పటికి యిం
కను ‘సత్యాగ్రహము’ అనేనామము ఉదయించలేదు.
అన్యాయ అసత్యములకు విరుద్ధనీతివిషయమై తగిననామ
మును సూచించుటకు గాంధీగారు తమపత్రికయైన ‘ఇండి
యన్ ఒపినియన్’ లో ఒకబహుమానమును ప్రకటించిరి.
బహుమాన పోటీవాడు కానుకరణవిషయములో అనేక
నామములను సూచించిరి. లభించిన నామములలో ‘సదా
గ్రహ’ అను నామమును గాంధీగారు ఎన్నుకొనిరి. ఈసదా
గ్రహ అను నామమునే గాంధీగారు పిమ్మట ‘సత్యాగ్ర
హము’ గా నూర్చుచేసిరి.

గాంధీగారు యీసమయములోనే అహింసానీతిమూల
కమైన సంగ్రామములోగల మహాత్తరశక్తివిగురించిన పరి
చయమును పొందిరి. సత్యాగ్రహములో విరోధపక్షము

వారికి కష్టమునుకల్గించు అవకాశము లవలేక మైననులేదు. తాను స్వయముగా ముఖములను సహించి, ముఖములను భరించి విరోధులను వశీభూతులను గావించునొనెడి శక్తియే అత్యంతావశ్యకము. ఈ అత్యవసరము గాంధీగారికి ఆరోజుల లోనే లభించెను. ఈ సిద్ధాంతమునకు మూల కారణము టాల స్టాయిగారి ప్యాసిక్ రెసిస్టెన్స్ అనునీతి ప్రభావమై యుండెను.

‘మారుక శాసనము’ నకు విరుద్ధముగా ఆంధోళన మారంభింపబడెను. ప్రతినిధిమండలికి నామకుడై గాంధీజీ ఇంగ్లాండుకు పయనమై పోయెను. ఉపనివేశ కార్యదర్శిని చాలాసేపు సంభాషణ జరిగియుండెను. కాని ఫలితమేమియు కానుపించలేదు. భారతీయుల అవమానకరమగు పరిస్థితు లకు యెట్టి ప్రతికారము గలుగలేదు.

గాంధీజీ ఆస్రకాకు తిరిగి వచ్చిరి. శాసనము ఆమోదింపబడెను. శాసనానుసారముగా ట్రాన్సువాలులో వసించు టకు భారతీయులందఱును మాతనముగా సర్కారు ప్రకటించు అలో తమ గానుములను వ్రాయింపవలయునని ప్రకటింపబడెను. గాంధీజీ అప్పుడు భారతీయులకు నాయకుడు. ఆయన సంస్పర్శచేత, అదర్శముచేత భారతీయుల ఆత్మగౌరవము బాగవంత మాయెను. అందువలన ఎవరును పేరుబ్రాయింపలేదు. ఇప్పుడే ప్రథమమున సత్యాగ్రహము ఆరంభమాయెను. గాంధీగారును, ఇంకా రెండువందలు ప్రజలును కారాగారములో పెట్టబడిరి. ట్రాన్సువాలులో అనాటి శాసన

కర్త జనరల్ స్కూల్ను, ప్రజలు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా తమ నామములను రిజిస్టర్ చేయించుకొనినయెడల ఆశాసనము రద్దుచేయబడునని జనరల్ స్కూల్ గాంధీగారితో రాజీ కుదుర్చుకొనిరి. గాంధీగారు అందులకు అంగీకరించిరి. కాని స్కూల్ను ప్రతిష్ఠానునిలుపుకొనలేకపోయిరి. భారతీయులు నామములను రిజిస్టర్ చేయించుకొనిరి. కాని శాసనము రద్దు చేయబడలేదు. అప్పుడు మరల సత్యాగ్రహము ఆంధ్ర మయ్యెను. భారతీయులగౌరవరక్షణకొరకు ప్రజాసేవలో జీవితమును సమర్పించుబొరకు నిర్ణయించుకొని గాంధీగారు యీశమయములోనే వకీలుపనికి స్వస్తి చెప్పిరి.

స్కూల్ను ప్రతిష్ఠాభాగమునకు ప్రతిపూలముగాను, భారతీయులస్వాతింత్ర్యసత్తాను ఆఫ్రికాలో స్థిరపరచునంకల్పముతోను గాంధీగారు సత్యాగ్రహానందోళనమును ఆరంభించినారు. తత్ఫలితముగా ఆయన వరుసగా మూడుసార్లు కారాగారములోకి త్రోయబడిరి. ఆయనకు కారాగారములో శివ క్లాసు నిర్ణయించిరి. ఆయనను కాళ్ళుచేతులు కట్టి ఒకసారి పంజరములో పారవైచిరి.

కాని గాంధీగారు సర్వవిధములైన అవమానములను సహించిరి. ఆయన విశ్వాసముతో ఎట్టిపరివర్తనము కలుగలేదు. ప్రతిసారియు అన్యాయములతో, అసత్యములతో సంగ్రామము గావించుకొని ప్రబలతర మగుచుండెను.

గాంధీగారు ప్రథమ-త్యాగ్రహమున 1906 వ సంవత్సరములో ఆరంభించిరి. రెండవసారి త్యాగ్రహము 1908 వ సంవత్సరములో స్వస్వప్రతిష్ఠాభంగమునను ప్రతిపూలముగా ఆరంభించబడెను.

1908 ఆగష్టు 16 వ తేదీ, ఆరోజు భారతస్వాతంత్ర్యము కొరకు చిరత్సరజేయుమైన సంగ్రామము సూచించబడెను. ఆనెలలోనే ఆఫ్రికాలో గాంధీజీ రెండవసారి త్యాగ్రహ-ఆందోళనము ఆరంభించెను. త్యాగ్రహము, అవమానము అన్యాయము, అత్యాచారములు, ఉబ్బీడనలు నహించి భారతదేశములో ఆగష్టువిప్లవవీరులు అసాధారణశక్తితో ప్రజోధితులై శక్తికాలులైరి. ఆందోళన త్యాగ్రహములు కూడ 1908 వ సంవత్సరం ఆగష్టునెలలో ఆరంభమైన సత్యాగ్రహసంగ్రామములో ఆపూర్వశక్తిని సంపాదించుకొనగలిగిరి.

ఆరోజున తోహన్నుబద్ధులతో జరిగిన మహాసభలో రెండువేల తొమ్మిదివందలవీరశక్తులు అగ్నిలో అర్పింపబడెను. దీనిప్రతిఫలము భయంకరముగా కానుపించెను జరిమానాలు, బెర్లిపుడెట్టలు, కారాగారవాసము, తుపాకులకాల్పులు ఇంకా అనేకవిధములైన అత్యాచారములు, సంగ్రామము యెరిమిదినంవత్సరములు జరిగియుండెను. తుదకు గాంధీగారి యాద్వితీయత్యాగ్రహము జరుగొందెను. ఏఘోరుకళాస

సమునకు ప్రతికూలముగా సంక్రామము నారంభించెనో అది రక్షయి పోయెను.

గాంధీజీ ఆర-భి చేస యీ సత్యాగ్రహమును క్షీర్తిం చుచు మహాపండితులు కోమక లోలము యిల్లునుడివియం జెను. 'అపారమైన ధైర్యము, మహత్తరమైన ఆత్మయొక్క వింద్రీబాలిక శక్తులు ఫలించినవి. స్రశాంతిశక్తి సమక్షమున హింసాయుతబలము నతిమైపోయినది. భారతీయుల ఆశా ఆశాంతలకు ప్రబలశ్రువు జనరల్ స్పట్సు. ఆయన 1909-లో శాసనగ్రంథములనుండి భారతీయులకు పృతికూలమైన యీ శాసనమును ఎంతమాత్రము తొలగింపనని ప్రకటించెను. అట్టివారు అయిదుసంవత్సరములపిమ్మట సంతోషముతో దీనిని తొలగించిరి.

ఏమే భారతీయులు స్వతంత్రశ్రమికులుగా దక్షిణా ఫ్రికాలో నుండగోరుదురో అట్టివారు ఆఫ్రికాలో గౌరవ ముతో నుండుటకు అనుమతి యివ్వబడినట్లు 1941 వ సంవత్సరములో ఒక్కబిల్లు ఆమోదింపబడెను. ఈవిధముగా గాంధీగారి అపృతిహత సత్యాగ్రహసంగ్రామము సార్థక మయ్యెను.

భారతస్వాతంత్ర్యసంగ్రామము అసాధారణత్యాగము వలన శక్తిని సుపాదించినట్లు ఆఫ్రికాసంగ్రామములోకూడ త్యాగము, నిష్ఠ, సహిష్ణుతలే సత్వమును ప్రితిష్ఠితముగావించెను. దీనివారకు వేలకొలది భారతీయులు కారాగారమును

వరించిరి. గాంధీజీకూడ కారాగారమున ముగ్ధుడైపోయిరి. అసంఖ్యాకులైన భారతీయుల కోరిక కారాగారములో స్థానము చాలకపోవుటచే వారు గనులలో బంధి పబడిరి. కాని ఈసంగ్రామమునందు గమ స్తప్రపంచములోని నాడు లక్షియు కంటించిపోయెను. భారతదేశములో దీనిపై సానుభూతి బాగవితమాయెను. భారతదేశములోని గవర్నర్ జనరల్ ప్రజాభిప్రాయ ప్రోత్సాహమచేత దక్షిణాఫ్రికాలో సర్కారువారు కావించిన కార్యములకు తన అసమ్మతిని తెలియజేసెను. తత్ఫలితముగా భారతీయుల స్వాతంత్ర్య సత్తావారిగారవములు సుప్రసిద్ధిలము లయ్యెను.

ఇంతలో 1913 వ సంవత్సరములో గాంధీగారు తృతీయసత్యాగ్రహమును ఆరంభించిరి. ఈఅందోళనము ప్రాన్యవారులోని 'ఘాతుకశాసనము' ను గురించి కాదు. ఇది నెహ్రూలలో ఒకసంఘటనగురించి ఉత్తమ నెహ్రూలు గనుల ప్రాంతములలోని పొద్దు 'జిజియా' పన్నుకు ప్రతిఘటనముగా ఆరు నెల పాడిశ్రామికులు ప్రబలమైన సమ్మె నారంభించిరి. ఆసమ్మెదారులు గాంధీగారి సహాయమును కోరుటకు నెహ్రూలలో య్యూక్యానల్ పట్టణములో సమావేశమయిరి.

గాంధీజీ చిర కాలము అగ్ధాయ అసత్యములకు విరుద్ధముగా సంగ్రామములను గావించియుండిరి. సమ్మెదారులలో గాఢమసత్యములన్నవి గ్రహించి వారి ఆహ్వానమునకు

తగు సమాధానమిచ్చిరి. చాలికి నాయకత్వము వహించుటకు సంసిద్ధులైరి.

కాని నేతృత్వమునువహించి ఆయన మహాసమన్వలను ఎగునొకనెలలసేవచేసెను. ఇంతమంది సమ్మెదాదులకు ఆయన ఆశ్రయము ఎచ్చట యియ్యగలడు? వాకి ఆహార మెట్లు? ట్రాన్సువాలులోని 'ఘాతుక శాసనము' నకు విరుద్ధముగా ఆయన ఏసంగ్రామమును ఆరంభించియుండిరో ఆసంగ్రామమానకు చెందిన సత్యాగ్రహులు టాలస్తాయిఆదర్శములతో స్థాపించబడినఫినిక్సఆశ్రమములోవాసముచేయువాడు. అచ్చటవుండి సత్యాగ్రహయాత్రకు తయారగుచుండువాడు. కాని నెటాలుసమ్మెదాదులకు ఆయన ఆశ్రయ మెచ్చట యియ్యగలడు? వారిని ఎచ్చటవుంచి సత్యాగ్రహయాత్రనువహించుటకు అనుమతముగా చేయగలడు?

నెటాలువారిశ్రామికులను నడపించుకొని ట్రాన్సువాలుకు తీసికొనిపోవుటకు ఆయన స్థిరపరచుకొనెను. అచ్చట వాడు కారాగారములో వుంచబడినను అనాహారమునుండి బ్రతికిపోడుడు, ఆశ్రయమును పొందుదుడు.

2037 గురు పుడువులు, 127 గురు ప్రేలు, 75గురు శిశువులు గల జనసమూహము గాంధీగారి నేతృత్వమున నెటాలుసర్కారువారికి తెలియజేసి నెటాలునుండి ట్రాన్సువాలువై పునకు ప్రయాణము సాగించిరి.

నుద్వేషమునకును చాలెన్నియో కష్టములకు లోనైరి. వారిలో అవ్వజివ్వకుని శిశ్యుని లభ్యము గాన్పించెడిది. అట్లే కృపదీ తాను శిశ్యుని ముగవంప క్రయిత్వించుచుండిరి. తాని వారు వారి వారు కవి అచంచలమూర్తిల దర్శించి విమర్శలయ్యుచును వారి శిశ్యులను స్థిరపరచుచు చాల్చుచు చెడిరి.

ఈ స్త్రీపురుషుల శిష్యుల సత్త్వాగ్రహణము మాము బ్రాహ్మణులలో నీమూలమును చాటిపోయిరి, ఇంతవరకు వీరికి పోలీసులు అటంకము కలుగజేయలేదు. కాని యీసారి గాంధీగారిని అరెస్టుచేసిరి. మరల జామీనుపై విడుదలచేసిరి. ఆయన యీసమయములో నాలుగుదినములలో మూడు సార్లు అరెస్టు చేయబడిరి. గాంధీజీ కారాగృహలో పెట్టబడినప్పుడు వానిని జేమునుండి నోట్లగారిద్వారా బడిన పోలీస్ గాడు యీ సత్త్వాగ్రహణమునకు వాయకత్వము వహించువాడు. తుదకు గాంధీగారితోపాటు పోలీస్ గాడును, చాలస్థాయి పాఠముచేసిన కలెన్ బెక్ గాడును అరెస్టు చేయబడిరి. వాయకులేని సత్త్వాగ్రహణము మా మొత్త మాత్రము నిశ్చయము చేసలేదు, వాయకులేకండానే వారు సంగ్రామము సాగించిరి తుదకు జయమునుపొందిరి. మూడుపౌండ్ల 'జిజయా' పన్నును నిర్దుష్టచేసిరి. గాంధీగారి సత్త్వాగ్రహణము సుప్రతిష్ఠితమాయెను.

గాంధీగారు యిరువదిసంవత్సరములు ఆఫ్రికాలో శత్యాగ్రహ ఆందోళనమును నడిపియుండిరి. ఈసంగ్రామము జయప్రదముగా సఫలీకృతమగుటకు గాంధీగారి త్యాగము నిష్ఠ, ద్విధర్మము అసాధారణముగా కార్యము లొనర్చెను. ఏనుఁజ్ఞులనులన ఆయన ఆఫ్రికాదేశవాసులను దీక్షితులను గావించెనో, ఏ శక్తివలన వారిని ప్రబోధితులనుగా గావించెనో ఆ శక్తి ఆచరిషేయమైనది. అచలన దానిని నిరోధింపగల శక్తి సామ్రాజ్యవాదులకుగాని, స్వాధీశ్వరులకుగాని లేదు.

30

టా లిస్టా యి ఆశ్రమము

1909 వ సంవత్సరములో గాంధీజీ ఆఫ్రికాలోని నివీడిలభారతీయుల ప్రతినిధిరూపమున ఇంగ్లాండుకు ప్రయాణమైపోయిరి. ఈసమయమునుండియే అప్రతిహతమైన సంగ్రామశత్యాగ్రహముల సమర్థనీయమైన శక్తియొక్క మహిమను ఆయన విశేషముగ గ్రహించుట కారంభించిరి. ఇంగ్లాండునుండి ఆయన ఏ శుభవార్తను తీసుకొనిరాని మాట వాస్తవమే. సర్కారువారికి తెలుపుకొనిన ఆవేదన నివేదనములు వ్యర్థమైనమాట నిజమే. కాని స్వదేశమునకు

చికిత్సచక్షువుడు సత్యాగ్రహమును గురించి శృష్టమైన అభిప్రాయములు ఆయనలో బాగవితమాయెను. సత్యాగ్రహముయొక్క ఆధాత్మికమైన వ్యాపక మైన శక్తిని గురించి ఆయన బాగరూఢుడాయెను. మార్గమునందు ఏడలో కూడుచుని 'హి-వ్ ద్వరాజ్' అను నామముతో ఒక గ్రంథమును రచించెను. ఆ గ్రంథములో సత్యాగ్రహమందుగల అపూర్వ శక్తికి ప్రతికూలముగా అహింసాత్మక నీతియొక్క శ్రేష్ఠత్వమును గురించి దృఢముగా నాలోచించిరి.

పశుశక్తికి విరుద్ధముగాను హింసాయుత అత్రుముల బలమునకు ప్రతికూలముగాను, గాంధీగారి సత్యాగ్రహ సంగ్రామము ఒకప్పుడు జనుమునే సాధించి యుండెను. అన్యాయము, అసత్యము, అధర్మము, అత్రుబలముచేత నమర్చింపడియన్నను, అది సత్యన్యాయముల నిర్విరోధ సంగ్రామ సమక్షమున నిలువజాలవనువిషయము గాంధీజీయే విశ్వవాసులకు ప్రమాణము చేయగలిగిరి. ఒకప్పుడు ప్రపంచ వాసులు ఆయన సత్యాగ్రహ నీతియొక్క అసార్థకతను ఊహించి నవ్వకొనిరి. కాని దీని సార్థకత ప్రమాణము చేయబడెను. భారత దేశవాసులు సత్యాగ్రహమందుగల దుర్జయశక్తిని గ్రహించి విస్మయావిష్టులైరి.

ఏ సత్యాగ్రహ సంగ్రామము భారతస్వాతంత్ర్య ఆందోళనమును సార్థకముగుంట్లు గావించెనో, ఏ సత్యాగ్రహ అఘాతములచేత భారత దేశములోని పరాధీనశృంగులములు

విచ్చిన్నములైపోయెనో, అసత్యాగ్రహ శక్తి మహత్వమును గాంధీగారు ఆఫ్రికావాసులగు భారతీయులకొరకు సంగ్రామమును ఆరంభించినప్పటికి తన వృద్ధయాంతరాళ మునందు అనుభవించెను.

ఆఫ్రికాలో అనమాఃతులైన భారతీయుల అనమాన వివేకాచనకు కొరకు ఏ శక్తి పరీక్షింపబడెనో, ఏ శక్తి ప్రథమముగా ప్రయోగింపబడెనో, మరల భారతదేశము నందు ఆ శక్తి నే ప్రయోగింపబడెను. ఆఫ్రికాలో యిది సార్థకపడెను. ఆఫ్రికాలో యిది సార్థకపడుటచేత దీని యడల గాంధీగారికి దృఢవిశ్వాసము, అచంచలశ్రద్ధాభక్తి అభివృద్ధిచెందెను.

ఈవిశ్వాసము, శ్రద్ధ ఒక్కదినమైనను స్థూలము కాలేదు. సంశయములచే నాచ్ఛన్నముకాలేదు.

గాంధీజీ తన దేశవాసులను యీసత్యాగ్రహ సంగ్రామములో సైనికులనుగా ఎల్లు తయారుచేయగలిగిరి అలోచించిన నాశ్చర్యము కలుగకమానము.

సత్యాగ్రహ సంగ్రామములో తయారగుటను, యీ ఆందోళనమును సార్థకపరచుటకును, ఆఫ్రికాలో 1910 వ సంవత్సరములో టాలస్టాయి అశ్రమములనుపేరుతో ఒక అశ్రమమును స్థాపించెను. భారతదేశములో సబర్బీఅశ్రమముస్థాపించి సత్యాగ్రహులను తయారుచేయుటకు భావనూచన యీ టాలస్టాయిఅశ్రమములో చేయబడినది. ఈ

అశ్రమమును ప్రశస్తి. తన చేతి గాంధీ బ్రహ్మచర్యవ్రతమును స్వీకరించెను. సత్యాగ్రహాలు యీ ఆశ్రమము నందుండువాడు. త్యాగము, త్రముతో, స్వావలంబను త్రముతో దీక్షను వై కొనుచుండు వాడు.

సత్యాగ్రహమును ఒకచోట గంభుబద్ధము కావించి యుండుటకును, సత్యాగ్రహం దోశనమును శక్తివంతముగావించుటకును, గాంధీజీ బహుదినములనుండి యిట్టి ఆశ్రమమును స్థాపించినతెనని గంకర్పించుకొనియుండిరి. ఆశ్రమమునండి భారతీయుల గాంధీయును, స్వాతంత్ర్యమును విలుప్తముగావించుటకు జననిల్ సృష్టు. ఆశ్రమ దేశ ఆంగ్లేయుల ఏ కఠినమనోభావమును పోషించుకొనుచుండినో, దానితో సంగ్రామముచేయుటకు శక్తిని సంపాదించవలసిన అవసరమే తెంచెను.

జనరల్ సృష్టుకు, ఆంగ్లేయులకు హింసాత్మకమైన అస్త్రములుండెను. కావున సంగ్రామలో దీర్ఘకాలము సాగుననుట నిశ్చయము ఈ దీర్ఘకాలస్థాయియగు సంగ్రామమును వాగించుటకు ఆర్థిక ప్రయోజనముకంటె ఆత్మబలము చారిత్రబలము ఆత్మ్యాశ్రమ ప్రయోజన మనువిషయము గాంధీ గారు యీ సమయములో గ్రహించిరి. గాంధీజీ సత్యాగ్రహ ఆందోళనము— ఆరంభించబోయి దానివశక్తితో యుద్ధము చేయవలసియుండునని తలంచెను. సత్యన్యాయములను అస్త్రములతో వారు యుద్ధముచేయవలసియున్నది. కావున వారికి

అర్థిశుద్ధి, అర్థబలము, చారిత్రకబలముల ప్రయోజనమే గాధిము.

రంగ్రామము దీర్ఘకాలము సాగిగలదు విషయము నిర్ణయముచేరు. ఎంతకాలమునాడుకో ఎవరునుచెప్పజాలరు. ఈ దీర్ఘకాలము సత్యాగ్రహము సకల్పముతో నిరముగా యుగవలయును. చారిత్రానుబంధములు అపరివర్తములై యుండువలయును. రంగ్రామము అరంభించినవెంటనే సత్యాగ్రహము కాదాగానమును వర్తిపవలసి యుండును. కారాగారానికి ముక్తులై బయటికివచ్చినప్పుడు వారికి ఉద్యోగము లిచ్చువారెవరు? కైలునూడి బయటికి వచ్చినవెంటనే వారేమితిందురు? వారుకుటుంబీకులం ఏమి పెచ్చుమరు? వారెచ్చట ఉండురు? వారికి యింటిందై ఎవరిస్తురు? అందువలన సత్యాగ్రహము సువాదనలేక తిడితేక చావవలసి యుండును. తాను ఆకలిచే జాధపడును, కుటుంబీకులను నిరాహారాలనుగా చేసి బాధపెచ్చును, యుద్ధము చేయగలిగిన మానవుని ప్రపంచములో రాధాంజముగా ఉండదు. గాంధీ గారు యీవిషయమును గ్రహింపగలిగిరి.

ఈవిషయమును చక్కగా గ్రహించియే గాంధీజీ సత్యాగ్రహాల కుటుంబమును ఏర్పాటుగా నుండుటకును, తాను అంకరితో ఉండి ప్రతివాదినిన కార్యములను నెరవేర్చుకొనుటకును ఆశించుచుండెను కాని ఆతను కార్యరూపమున పరిణమింపజేయుటకు సమస్య లనేకములు గలవు.

సత్యాగ్రహాల నందలి ఏకముగా నుండుటకు స్థలాన్వేషణముతో గాంధీజీ నిమగ్నులై యుండిరి. వారికి పట్టణములో ఉంచుట అంతయుకీ దిగా కనుటచలేదు. దానివలన వ్యయ మధిక మగుటయేగాక సరళమైన అంజంబరమైన జీవనయాత్రకు అనుకూలముగా నుండదు.

గాంధీజీ ఫినిక్స్ లో స్థాపించిన ఒక ఆశ్రమ ముండెను. ఇచ్చటినుండియే గాంధీజీ “ఇండియన్ ఒపినియన్” అను పేరుతో ఒక పత్రికను ప్రకటింపజేసిరి. అచ్చట వ్యవసాయముకూడ చేయబడుచుండెను. ఇతిరీతములై సలనుకూల్యములకూడ అచ్చట ఉండెను. కాని జోహాన్సుబర్గ్ నుండి 300 మైళ్ళదూరమునం నుండుటచే అచ్చట సత్యాగ్రహము అను శిబిరమును స్థాపించలేక. బ్రాన్సువాలులోను, జోహాన్సుబర్గ్ సమీపములోను కలెక్టరేట్ 1100 అడుకరములు భూమిని క్రయము చేసియుండిరి. అచ్చట సత్యాగ్రహ శిబిరమును స్థాపించుటకు గాంధీజీకి అర్హతము దినగబడెను.

ఈభూమిలో ఫలవనములు, బలస్రోతస్సులు ఉండెను. జోహాన్సుబర్గ్ నుండి 1100 మైళ్ళదూరములో యుండెను. ఇచ్చట గృహములను నిర్మించి సత్యాగ్రహులను, వారి బిడ్డలుబాలులను ఉంచుటకు నిర్ణయింపబడెను. ఆర్మిరీర్ రశీలమైన ప్రతిస్థానము ట్రాన్స్ వాయిత్రమము అను పేరుతో స్థాపింపబడెను. సత్యాగ్రహులు యిత్రమములో వసించుచుండిరి. తమ శిబిరమును సత్యాగ్రహ ఆదర్శములతో

తనూజునోయి, సాధనలో విమోక్షులై యు. పిరి, త్యాగము, విద్య, స్వావలంబనము, కష్టసహనము, వాంఛనప్రశములై యుండెను. సత్సాగ్రహులను విద్యాశత్రులనుగా గావించుటకును, త్యాగము, స్వావలంబనము, కష్టసహనములను మహావ్రతములలో వీక్షింపఁజూచు గావించి సత్సాగ్రహులను శక్తిశాసనముగ నొనర్చుటకును, గాంధీ హాసవాతీతముగు నిరంతర పరిశ్రమము గావించుచుండిరి. గాంధీ ఆరంభించిన యీ అంశోచితమును, స్వావలంబ ఆదర్శములను ఆశీర్వాదిం చుచు ఋషిటాలస్థాయి గాంధీగారి నొక క్షేపణ ప్రాసీయుం డిరి, గాంధీ టాలస్థాయిపండ్ల, యివి దేశ సేవాంశరములలో వెల్లడి ఆయెను.

టాలస్థాయి ఆశ్రమమునంటి ఆశ్రమమును స్థాపించుటలో సత్సాగ్రహుల కుటుంబములను కార్యములలో నియమించుట, వ్యయము కట్టించుట, స్వావలంబులగుట-యివియే యుద్దేశ్యములై యుండెను. వారు యీనిధముగా తయారై సహా అధికపరాక్రమశాలియగు సర్కారువారికి ప్రతికూలముగా ఎంతకాలమైనను యుద్ధము చేయుగలరని తలంచెను.

టాలస్థాయి ఆశ్రమము ఒకమహాత్తరకుటుంబమువలె నుండెను. అచ్చట గాంధీ పితృహాసముదాల్చి యుండెను. యువకుల విద్యావిషయిక బాధ్యత, వారిజీవనయాత్ర బాధ్యత, ప్రతి కష్టనిర్వాణము, శారీరక ఆరోగ్యరక్షణ, అక్షియము

పాదపము - యీ సకలవిషయములలో శాశ్వతము అయినదే స్వీకరించెను.

ఆశ్రమములో చాకడలు లేదు. పాయ్‌ఖానా పరిశుభ్రము చేయటం మొదలుకొని వంట చేయువరకుగల పనులన్నియు సత్యాగ్రహులే చేయచుండిరి. చెట్లుచేమలను పెంచువారు, మిఁకలెన్ బెక్ యీ ఆశ్రమములో సత్యాగ్రహియౌపమున ప్రవేశించెను.

అయినకీ కృషియందు అభిలాష యుండెను. యువకులు, బాలకులు అయినచో కూడ కృషికార్యములతోను, ఉద్యాననిర్మాణములలోను పాల్గొనుచుండువారు. ఉద్యానములలో గోతులుత్రవ్వట, చెట్లనరకుట, బడువులు మోయుట మొదలగుపనులు చేయవలసియుండెడిది. దీనివలన బాలకులకు యవకాలకు 4 రీరకవ్యాయామము, అనందానుభవము లెండును కలుగుచుండెడివి. ప్రత్యేకముగా వ్యాయామము, తిటపాటలు వారికి అవసర ముండెడివికావు.

ఆశ్రమవాసులను స్వావలంబులనుగా గావించుటకు గాంధీజీచేయు ప్రయత్నములకు అంతములేకుండెను. ఆశ్రమవాసులకు గృహములు నిర్మింపజేసిన అవసర ముండెను. కలెక్ బెక్ గారిసహాయముతో వడ్డంగి, తాపీవానిపనులు అందకునుకలిసి చేసియుండిరి. సత్యాగ్రహులకు గృహములు నిర్మింపబడెను. సత్యాగ్రహులు ఆశ్రమములో రస్తాలను నిర్మించిరి. ఆశ్రమమును పరిశుభ్రముగా నుంచుటకు ప్రతి

వాడును శ్రద్ధవహించుచుండిరి. ఆశ్రమముయొక్క ఆయనము విశాలముగా నున్నను చెత్త - చెదారములు, అకులు-అలములు ఎవరికిని కాన్పించెడివికావు. ఆకులు అలములు. మైలను గోతులలో కప్పిపెట్టెడివాడు. కొంత కాలమునకు అది అమాల్బమైన ఎడవుగా మారిపోయెడిది. ఈపనులన్నియు ఆశ్రమవాసులే చేయుచుండువాడు. మైలను శుభ్రముచేయుట, దానిని ఉపయోగకరముగా చేయు ఉత్సాహము ఆశ్రమవాసులలో అధికముగా నుండెను. దీనిమూలకారణము గాంధీజీయే.

టాలస్టాయి ఆశ్రమములో విద్య గరవుటకుకూడ గాంధీజీ యేర్పాట్లు గావించియుండెను. విద్య నేర్చుభారము గాంధీజీ మీద, కలెన్ బెక్ మీద పడియుండెను. ఆశ్రమములోహిందు, ముసల్మాన్, క్రిష్, వాల్చి, క్రైస్తవ ధర్మములకు చెందిన బాలబాలికలు ఉండిరి. సకలదేశముల వాడును ఉండిరి. వారికి విద్య నేర్చుట ఒకసమస్యగా నుండెను. వారికి మాతృభాషలో విద్య నేర్పవలెనని గాంధీజీ కోరుచుండిరి. మాతృభాషాసహాయముతో నేర్పిన విద్యమీదనే విద్యయొక్క సంపూర్ణత్వము ఆధారపడి యుండునని ఆయన గ్రహించెను. కాని సకలదేశముల భాషను, ముఖ్యముగా తెలుగుభాష తెలియకపోవుటచే ఆయనకు చాలచిక్కుగా ఉండెడిది. అందున అన్నిదేశలలో మాతృభాషద్వారా విద్య నేర్చుటకు అవకాశము

లేకుండాను, అప్పుడప్పుడు ఆంగ్లభాషద్వారా పనిచరువుకని పోవుచుండుటారు. కానివలన ఆయన విచారపడు చుండేడివారు.

గాంధీజీటాలస్తాయి ఆశ్రమములో ప్రవర్తింపచేసిన విద్యావిధానములో నవీనత్వ ముండెను. అక్షరముల పరిచయము, పుస్తకములోని విద్య బాలబాలికలకు, యువకులకు నేర్పబడుచుండెను. అదిగాక వారు ఆనందము ననుభవించుటకు తగినకథలు చెప్పబడుచుండెను. పుస్తకములు చదివి వినిపింపబడుచుండెను. వివిధధర్మావలంబకుల వివిధ దేశవాసుల బాలబాలికలను, యువకులను యేకముచేసి మిత్రభావమును, సేవాభావమును నేర్చుటయే ప్రధాన ఉద్దేశ్యమై యుండెను.

ఆత్మవిద్యకొరకు—ప్రార్థనా పూర్వకమైన భజనలు చేయబడుచుండెడివి. నీతివిషయికపుస్తకములు చదివి వినిపింపబడుచుండెడివి. కాని దీనివలనకూడ గాంధీజీ హృదయమునకు తృప్తి కలుగుటలేదు. ఆత్మవిద్యకొరకు యీ యాపాయము అతల్పిత్వరహితముగా లేదు. బాలబాలికల ఆత్మశుద్ధికై పుస్తకములోనివిద్య, నీతియే చాలునని ఆయన సంతృప్తి చెందలేదు. శరీరమునుగురించిన విద్య శారీరక వ్యాయామమువలన నొసగబడును. జ్ఞానమును గురించిన విద్య జ్ఞానచర్చవలన కలుగును. ఆత్మోన్నతి ఉపాధ్యాయునియొక్క లేక గురువుభావయొక్క ప్రవర్తననుండియే

లభించును. ఈవిషయమునుగురించి గాంధీజీ యిట్లునుడివి యుండిరి—“నేను అసత్యమును చెప్పఁచు, నాశిష్యులచేత సత్యము చెప్పించుటకు ప్రయత్నించినయెడల ఆప్రయత్నము వ్యర్థమై పోవును. భీమడగు ఉపాధ్యాయుడు శిష్యులకు శౌర్యమునుగురించి బోధింపజాలడు. బాదుడగు ఉపాధ్యాయుడు శిష్యులకు నిగ్రహమునుగురించి ఎట్లుబోధింపగలడు?” గాంధీజీ యాసత్యమును గ్రహించి ఆయన ఆశ్రమవాసులగు శిష్యులసమక్షమున తనను ఆదర్శముగా నుంచుటకు యత్నశీలుడాయెను. శిష్యులకొరకు గుఱచుగారి ఆచరణము లన్నియు పరిశుద్ధమగుట అత్యంతావశ్యకమని, ఆయన గ్రహించెను. ఏనిగ్రహసాధనావశ్యకతను ఆయన బహు దినములక్రితమే గ్రహించి యుండెనో, దానిని ఆయన టాలస్తాయిఆశ్రమములోఅత్యంతశ్రద్ధతోపరిశీలించిరి. ఆయన ఆదర్శముల ననుసరించి ఆశ్రమవాసులుకూడ నిగ్రహ సాధనలో సిద్ధిపొందిరి.

ఈఆశ్రమములో ఆశ్రమవాసులకు అక్షరజ్ఞానము, పుస్తకములోనిజ్ఞానము నేర్చుటయేగాక హృదయవికాసము నకు, సచ్చారిత్రమునకు ఆయన ప్రధానస్థానముల నిచ్చి యుండిరి. అదియే విద్యయొక్క సారమనియు ఆయన తలంచుచుండిరి. అందువలన సత్యాగ్రహాలహృదయవికాసముయెడల, సచ్చారిత్రముయెడల విశేషశ్రద్ధను చూపుచుండిరి. సచ్చారిత్రమే సకలవిద్యలకు పునాదియని ఆయన

తలంచుచుండిరి. సకల శక్తులకు మూలమే అది. అప్పునాది దృఢతరమై యున్నందున బాలబాలికలు తమంతట తామే యితరవిద్యులను అధ్యసించగలరు.

శారీరకవిద్యయొక్క అవశ్యకతనుకూడ గాంధీజీ గ్రహించిరి. అందువలన కార్యములవ్వాగా అవిద్యను అశ్రమవాసులకు నేర్పియుండిరి. అందును తమస్వంత కార్యములకేగాక ఆశ్రమకార్యములనుకూడ నెరవేర్చుచుండుదు.

అశ్రమవాసులు గావించు కార్యములయెడల వారు ఎన్నడును నిరక్షిభావమును బ్రకటించి యుండలేదు. కార్యములతో ఆనందము కలిమిళితమై యుండెడిది. ఏకార్యమును ఉపాధ్యాయుడు చేయనో ఆకార్యమును బాలుకు కూడ చేయరు అనునియమము బాలప్రాయ ఆశ్రమములో నుండెను. అందువలన పిల్లలు ఆనందముతో నేర్చుకొను వారు, ఆనందముతో పనిచేయువారు.

జీవితార్థవ శారీరకవిద్యలో నొకఅంశముగా గాంధీజీ భావించువాడు. ఉపయోగకరమగు నేదో యొకపని అందరిని నేర్పబడుచుండెడిది.

కలెకాలెక్ ఒకనారి మగమునకు వాయి వట్టులు తయారుచేయుట నేర్చుకుని వచ్చెను. ఆయనవద్ద గాంధీజీ కూడ అపనిల నేర్చుకొనిరి. ఈపని నేర్చుకొన గోలవ పిల్లలందరికిని ఆమర నేర్పియుండెను.

టాలస్తాయి ఆశ్రమములో యిట్టివిద్యను నేర్చుట
స్వార్థము కాలేదు. ఆశ్రమవాసులు పరస్పరములపై సహన
శీలులై యుండిరి. పరస్పరములధర్మముపై, అచరణములపై
బోధార్థములు ప్రదర్శించుట నేర్చుకొనిరి. రాగరికత నేర్చు
కొనిరి. శారస్వతత్వములైరి.

ఆశ్రమవాసులలో వారివారి సంబంధము ప్రతిష్ఠిత
మాయెను. సత్యాగ్రహము విశుద్ధాశ్రమములో స్థానము
సంపాదించిరి. అనవాచారములయొక్కయు, దాంభికత్వము
యొక్కయు మార్గమును వారి విరజ్జించిరి. మంచిచెడ్డలు
వేరై పోయెను. సత్యాగ్రహము నియమములకు వశీభూతు
లైరి వారిసహచరణ, సచ్చిలముల భ్యాతి నలువైపుల
వ్యాపించెను. సత్యాగ్రహములకు చివేకము, ధైర్యము వారి
కష్టసహనశక్తి — ఇవి అన్నియు టాలస్తాయి ఆశ్రమము
స్థాపించుటవల్లనే లభించినవి.

నిజముగా సత్యాగ్రహయుద్ధముకొరకు కావలసిన
ఆధ్యాత్మికశుద్ధికి నాధము అనుసూలమైన స్థానము టాల
స్తాయి ఆశ్రమమై, యుండెను. ఇట్టిస్థానము లభించకపోయి
నను, ఆశ్రమము నిర్మింపబడికపోయినను, గాంధీజీ ఆఫ్రి
కాలో స్థాపించిన సత్యాగ్రహసంగ్రామమువకు శక్తి లభిం
చెడిదో లేదో, జరుము పొడగలిగెడిదో లేదో, చెప్పు
బాలము. గాంధీజీ యీ ఆశ్రమమును నిర్మించిన ఫలిత
ముగా వేలకొలదిప్రజలు ఆకర్షింపబడి యీ ఆశ్రమములో

చేయవారు. సత్యాగ్రహ సంగ్రామములో పాల్గొనువాడు, అవగరమునుబట్టి కాశాగృహమునకు పోవువారు. 1913 వ సంవత్సరములో ఏనుష త్తిరభిక్షివై సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆరంభించబడెనో, ఆసంగ్రామముకూడ యీ ఆశ్రమమునుండియే కత్తిని సంపాదించుకొనెను. ఇచ్చట బాలకులను యవకులను శాసనబద్ధులనుగా చేయుటకు గాంధీజీ సంపూర్ణముగా నూతనపద్ధతిని ఆవలంబించెను. ఆయన తన ఆచారముద్వారా ఆశ్రమవాసులలో న్యాయాన్యాయముల, కత్తివ్యాకర్తవ్యముల స్థానమును కలిగించెడివాడు. ఎవరియెడలను ఆయన కఠినముగా ప్రవర్తించి ఎదుగడ, ఎవరియెడల నైన ప్రవర్తించినచో దానికి కారణమును తెలియ చేయవారు.

ఒకసారి యీ ఆశ్రమములోనున్న దుష్ట బాలునికి బుద్ధి చెప్పి దిష్ట బాలు చేయుటకు గాంధీజీ ప్రయత్నించుచుండిరి. కాని ఆసారి ఆయన ప్రయత్నము సఫలీకృతము కాలేదు. బాలకునకు ఎంతబోధించినను ఎట్టి ఫలితము లభించలేదు. ఆతనిదుష్టబుద్ధి నూర్చు చెందలేదు. అందువలన గాంధీజీ కోపగించి దూశ్వకర్తతో ఆతనిచేతిపై దెబ్బలు వేసిరి. కాని దెబ్బలు వేసిన మరుచిమిషములోనే కోరిధమువలన కలుగు హానిగురించి బాగహుమిదై అనుతప్తహృదయుముతో విచారించుచుండిరి. గాంధీజీ జీవితములో అనుతాప భావము వ్యాపించెను. శాసనము శాసనములచూచి ఆవేదన

హించెను. ఆ ఆవేదన ఆయన దేహమంతయు వ్యాపించెను. బాలకుడు దానినిచూచి ఏడ్చెను. తాను గావించిన కార్యములకు, నుష్టత్వమునకు ఆతడు విశేషముగా విలపించెను. ఆతడు గాంధీజీవద్ద క్షమాపణ కోరుకొనెను. దెబ్బలవలన కలిగిన బాధచే ఆతడు యేడువబేను. అనుకాపమువలన ఆతడు యేడ్చెను.

గాంధీజీ తనజీవితములో ఒకటి రెండుసార్లు తప్ప ఎవరిని దెబ్బలచేత దిద్దుటకు ప్రయత్నించలేదు. కాని ప్రతి సారియు యీవిధమున దెబ్బలుకొట్టి అనుకాపముచేత బాధపడియుండిరి. దెబ్బలద్వారా విద్య నేర్చువిధానమునకు ఆయనజీవితకాల మంతయు పిరోధిగానే యుండెను. ఎవరి నైనను సరిచేయుటకు దెబ్బలకంటె సహృదయతవలన విశేష ఫలితము లభించునని ఆయన తలంచువాడు. దెబ్బలవలన ఎవరికి దిద్దుబాటుచేయుటకు ప్రయత్నించినను, ఆతని ఆంతరిక మైనపశుశక్తియే ప్రకాశితమగుచుండును. ఆయన ఆత్మయొక్క సరిచయముగాని, సహృదయతయొక్క పరిచయముగాని ప్రకటితములుకావు.

టాలస్తాయి ఆశ్రమములో గాంధీజీ జీవితము. సందేశముల ఆపరూపసమన్వయము గాన్పించెను. ఇచ్చట ఆయన జీవితమే ఆయన సందేశము. వ్యక్తిగత ఆచార అనుష్ఠానములద్వారా యిప్పటినుండియే ఆయన సందేశమును

అన్యోహ్యకయములలోకి క్రిశేకపూర్వ మండిరి. ప్రచారము సంభవములగుటే పీఠికలను అధికముగా నుండెను.

టాలెన్టులు అక్రమముగా గాంధీగారికి విచిత్రమైన అనుభవము కలదికలెను. చెప్పలు కట్టుట మొదలుకొని గీతాపాఠాయము వరకు అనుగామిత పనులనుంచి గాంధీజీ జీవితములో సర్వవిధములై అనుభవములు కల గుచుండెను. కాళ్ళ చెప్పలు అయిన స్వయముగా కట్టియిండిరి. తద్వారా స్వావలంబనవిధులు వాడు నేర్పరి. ప్రార్థన సదాచార గురుకుమారుద్వారా అక్రమవాసులలో ధర్మభావము ను మేల్కొల్పిరి. చికిత్సా విద్యయందుకూడ యాసమయములో అయినకు పరిచయము కలిగెను.

అక్రమములో రోగములు కలిగినప్పుడు చికిత్సకు అంతగా యేర్పాట్లు జగెడివికావు. గాంధీజీ తనఅక్రమములో రోగములు కలుగకపోవుటకు కారణము నిర్ణయించి యిటుల నుడిచిరి. “సాధారణపక్షగతుల గడపినయెడల రోగములుకూడ సంభవింపు” అక్రమవాసులు సరళమైన అనాడంబరమైన గంయతమైన సవనయీత్రము గడవువాడు. కనుకనే అచ్చట అంతగా రోగములు సంభవించెడివికావు. గాంధీజీ యిట్టిచెప్పుకమే యుండెను.

అక్రమములో ఎన్నడైన ఎరికేని అనారోగ్యము సంభవించిన యెడల గాంధీజీయే వానికి చికిత్సచేయువాడు. అయిన ప్రాకృతినియతుముల కనుసరించి చికిత్సచేయువాడు

“పిల్లలు విష్ణువులై యుండుటలో నాకు ఎంతశ్రద్ధాగౌరవములు కలవో పాకృతికనియమములచేత చికిత్సచేయు విషయములలోను నాకు అంతశ్రద్ధాగౌరవములే యుండెను,” అని ఆయన నడిపియుండిరి.

పాకృతికనియమముల ననుసరించి చికిత్సచేయు విషయములలో గాంధీజీ అనేకగ్రంథములను కూడ గడించిరి. మట్టిసీటి సహాయముతో రోగములను కుదుర్చునిషయములలో ఆయనకు అపారమైన విశ్వాస ముండెను. ఈసమయములోనే టాలస్తాయి ఆశ్రమములో రోగుల ఆరోగ్యముకొరకు ఆయన పాకృతికపద్ధతులలో చికిత్సచేయ నారంభించిరి. నీకు, మట్టి, ఉపవాసములద్వారా, అహారపరివర్తనము ద్వారా సర్వవిధములైన రోగములను కుదర్చవచ్చునని ఆయన ఓత్వసించెడివాడు. ఈపద్ధతుల ననుసరించి చేయు చికిత్సలో గాంధీజీ ఆశాతీతఫలితము పొందియుండిరి. ఇట్టి పద్ధతులలో ఆయనకు గంభీరమైన శ్రద్ధయుండెను.

ఆశ్రమములో ఏ రోగమునందును ఔషధముగాని, డాక్టరుగాని అవసరము లేకుండెను. డెబ్బది సంవత్సరముల వృద్ధుని ఉబ్బసవ్యాధిని గాంధీజీ అహారపరివర్తనమువల్లను, నీటిప్రయోగమువల్లను నయము చేయగలిగిరి.

టాలస్తాయి ఆశ్రమములో గాంధీజీ ఉపాధ్యాయుని వలెను, అవిభావికనివలెను సత్యాగ్రహములహృదయములలో ప్రివేశించిరి. వారసుఖదుఃఖములలో పాల్గొనిరి. వారిజీవిత

ములలోని అనేక రహస్యములను వెదకి కనుగొనిరి. వా యుచ్చస్థిరదహావనతరంగములను సన్మార్గములలో నడపి యుండిరి.

ఆశ్రమవాసులగు సత్యాగ్రహులలో లోటు కనిపించి నపుడు గాంధీజీ ప్రాయశ్చిత్తము కొరకు ఉపవాసము చేయు వాడు. ఆయన ఒకసారి ప్రాయశ్చిత్తము నిమిత్తము ఏడు దినములు ఉపవాసము, నాలుగున్నర నెలలు ఒంటిపూటభోజ నము చేయువ్రతమును గైకొనిరి. ఆశ్రమవాసుల లోపము లనుగాంచి గాంధీజీ అత్యంతఆవేదనము ననుభవించువాడు. ఆశ్రమవాసుల లోపములకొరకు ఆయన ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొనినయెడల లోపములున్నవారు ఆయన ఆవేదనమును గ్రహించి తమదోషములను నవదించుకొనుటకు ప్రయత్నింప వచ్చునని ఆయన తలంచెడివాడు.

ఈ మహద్భావముతోనే గాంధీజీ ఉత్తరకాలములో అనేకవాస్తవ ప్రాయశ్చిత్తకూపముగు ఉపవాసవ్రతమును పాలించియుండిరి. దోషులను, పాపులను వారి దోషములను గురించి పాపములనుగురించి జాగరూకులను గావించుటకు ఆయన అనేకవాడులు ఉపవాసవ్రతమును అవలంబించిరి. జేశము సాంప్రదాయిక విషముచే పరిపూర్ణమైయున్నప్పుడు, ప్రపంచము పంసలచే పరిపూరితమైయున్నప్పుడు, సంకుచిత చిత్తములుగలవారిలోను, హింసాపూర్ణసంఘములోను చైతన్యమును, కర్తవ్యజ్ఞానమును కలిగించుటకు ఆయన ఉపవాస

జ్ఞాపమైన ఆశ్రమమును ప్రయోగించువాడు, దానిలో కృత శృత్యులైరి.

ఒకసారి గాంధీజీ ఆఫీకాలోనున్నప్పుడు ఆశ్రమ వాసుల దోషములకొరకు పదునాలుగుదినములు ఉపవాసము చేసియుండిరి. దీని పరిణామము కూడ జనుప్రదముగా ఫలించెను.

ఆయన ఉపవాసమువలన ఆశ్రమవాసులందఱును ఆవేదనము ననుభవించిరి. అపరాధిగావించిన అపరాధము వలన ఆయన ఎంతటి దుఃఖముననుభవించెనో ఆయన అవలంబించిన ఉపవాసమువల్లనే అందఱును గ్రహించిరి. ఆయన ఉపవాసమునందు శ్రోధములేదు. సానుభూతియుండెను. సగ శోధనకు అతితివైమైన వ్యాకుల ప్రార్థనయుండెను. ఆశ్రమ వాసులందఱును ఆవిషయమును గ్రహింపగలిగిరి. అందువలన దుష్కృతము లాచరించిన వారియందుకూడ అనుతాప ముదయించెను. ఆశ్రమవాతావరణపరిశుద్ధమాయెను. పాపపూరితము పరిశుద్ధమాయెను. పాపమాచరించుట ఎంతథయంకరమైన విషయమో దానిని గాంధీజీ ఉపవాసమువలన ఆశ్రమవాసులు గ్రహింపగలిగిరి. దీనివ్వారా ఆశ్రమవాసులకును గాంధీజీని మధ్య నిబిడమైన సరళమైన సంబంధము సంఘటితమాయెను.

సంయమసాధన

గాంధీజీజీవితములో గాంధీజీ అనుసరించిన సంయమసాధన ఒక మహత్తరమైన నీతిగా పరిణమించినది. ఆ మనమాంసాహారమును త్యజించి కేవలము ముగ్ధములైన ఫలమూలములపై ఆధారపడి వివరభారం చేయును సంయమసాధనగానించుచుండిరి, ఆశ్రమంలో వసియించుచున్నప్పుడు ఆశ్రమమునుసహజపరిత్యజించి కేవలము ఫలమూలములపై ఆధారపడి యుండిరి. మరణస్వీకృతము ఫలమూలములకే భుజించి దీనితము గడపియుండిరి.

ముగ్ధమునలన ఇంద్రియవికాసము జనించినది గాంధీజీ భారతదేశమునందున్న సమస్తములో రాజచతురు అనువారి నలన తెలుసుకొనిరి. శరీరరక్షణకై ముగ్ధము అవసరమైన వస్తువు కాదని ఆయన బహువిధములక్రితమే గ్రహించియుండిరి. కాని ఆశ్రమంలో పరిపూర్ణబ్రహ్మచర్యవ్రతము అనుబంధించువరకు ముగ్ధమును పరిత్యజించలేదు. ఇంద్రియనిగ్రహమునకు ముగ్ధమును పరిత్యజించుట అత్యవశ్యకమని గ్రహించుచున్న సమస్తములో కలకత్తా మొదలగు నగరములలో ఆవులనుండి గేదెలనుండి పాలు సుపూర్ణముగా వోహదము చేయబడుచున్నది, ఆవులకు గేదెలకు తీవ్రమైనకష్టములు కలిగించి పాలు సుపూర్ణముగా పనికి పాలు త్రాగువానికిపోదు

ప్రభుత్వమును తెలిసికొనిరి. “ప్రకాశ” అను భయంకరమైన దాడులమొన పట్టెనినుంచి గాంధీజీ వినియుండిరి. దుగ్ధమును విశర్జించుటకు శుకల్పించుకొనిరి. ఈశంకల్పముతో కలెన్ బెక్ ధాగన్తులైరి. ఆశున అత్యంతనాహుషియు. సంయు మియునై యుడెను. అందువలన దుగ్ధమును పరిత్యజించుట సాధ్యమూ కాదాయనుపషమము పరిక్షించుటకు సంసిద్ధులైరి. గాంధీజీ, కలెన్ బెక్ దుగ్ధమును పానము చేయుట విడనాడిరి. ఎండిన పండిన ఫలమూలములపై ఆధారపడియుండిరి. ఈనాళ్లుట చాలవైయు ఆశ్రమములలో 1912 వ సంవత్సరమునాడు సంభవించెను. పక్ష్య ఆహారమును సహాయాసమములతో గాంధీజీ విశర్జించెను.

ఫలాహారమునకు కారణము గాంధీజీ యిటుల నిరూపించిరి—“ఫలాహారము అనగా, చచ్చకగానున్న ఫలములపై ఆధారపడియుండుటయే. దీనివలన దరిద్రులు జీవనయోగ్య గడవుకొననట్లే మేమును అట్టిజీవనయోగ్యులగుటకు సీరము చేసుకొంటిమి. ఫలాహారమువలన మారుమంచి అవకాశముకూడా లభించినది. ఫలాహారముకొరకు పొయ్యి వెలిగించవలసిన పని లేదు. పచ్చిపెరుపప్పు, అరటిపండ్లు ఖహారపండ్లు, ఆలివ్ నూనె—ఇదియే ఎలాగు సాధారణ ఆహారమూ.

కాని ఈవిధముగా దుగ్ధమునుపరిత్యజించి కేవలము ఫలమూలములను భుజించుటకు ఆరంభించిన పిమ్మట గాంధీజీ

యెట్టికాళ్ళలమునుగాని, వ్యాధినిగాని అనుభవించలేదు, అప్పుడు ఆయనకు శారీరకశక్తి సంపూర్ణముగానేయుండెను. ఒకకోణన 51 మైలు నడచిపోగలిగిన-త శక్తి యుండెను. 40 మైళ్ళు నడచుట స్వసాధారణముగానే యుండెను.

ఈపరీక్షయందు గల ఆధ్యాత్మికపరీణామము గాంధీకి జీవితములో విశేషముగా ఫలించెను. దుగ్ధమును పరిత్యజించుటచే ఆయనకు ఆత్మశుద్ధి కలిగెనని గ్రహించిరి. ఈఆత్మ శుద్ధియందుగల ఆనుభూతియు, ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణయు, దక్షిణాఫ్రికా సంగ్రామ పరిచాలనలో గాంధీజీకి ప్రేరణయు, ఆత్మవిశ్వాసమును కలుపూర్చెను. ఆయనలోని సంయుక్త సాధన ఆశ్రమవాసులలో సంయుక్త ఉచరణమును కలిగించెను. వారిని దుర్జయశక్తిశాలురనుగా గావించెను.

దుగ్ధమును, అన్నమును పరిత్యజించి గాంధీజీ ఫలాహారములను పరీక్షింప ననుకల్పెను దానితోపాటు నిగ్రహముకొరకు ఉపవాసమునుకూడ ఆయన ఆరంభించెను. గాంధీజీ యింతటిపూర్వము కూడ ఉపవాసముచేయుచుండిరి. కాని అది శరీరాలోగ్యమును కావాదుననుటకును, శరీరమును లోగపీకముగా ముంచుటకొరకునై యుండెను. దైహికప్రవృత్తులను నిగ్రహించుటకుకూడ ఉపవాసము అనుసరమును విషయము ఆఫ్రికాప్రవాస కాలమునందాయన చక్కగా గ్రహించెను. వైష్ణవసంబంధములో జన్మించుట చేరు, మాతృదేవి శక్తివంతభార్యతోడై యుండుటచేతను.

స్వదేశమునం దుండగా ఏకాదశిమొదలుగా వ్రతములను పాలించుచుండిరి. కాని వాటన్నిటియందును అనుకరణ ప్రవృత్తియే ప్రబలముగా నుండెను. తల్లిదండ్రులను సుఖ పెట్టుటయే ప్రధానఅభిలాషయై యుండెను. ఆ వ్రతముల వలన లాభమున్నది, లేనది గ్రహించరైరి. లాభము లేదనియే గ్రహించువాడు. కాని ఆత్మికాలోచనండుగా బ్రహ్మచర్యమునకు సహాయముగా ఉపవాస వ్రతములను పాలింప నారంభించిరి. ఆత్మశుద్ధి, సంయమసాధనకొరకు ఉపవాసవ్రతపాలన అవశ్యకతను యీసమయములో గ్రహించిరి. ఏకాదశిమొదలగు వ్రతసమయములలో అనేకలు ఫలాహారమును చేయుచుండుదు. కాని గాంధీజీ సహజముగా ఫలాహారము చేయుటచేతనే ఏకాదశి ఉపవాసవ్రతపాలన సమయములో నీరముతప్ప మరేమియు నేనించువాడుకాదు.

బాలస్తాయి ఆశ్రమములో నున్నప్పుడు గాంధీజీ తన జీవితములో ఆరంభించిన సంయమసాధన చూచి ఆశ్రమ వాసులుకూడ ఆసాధనలో నిమగ్నులైరి. “నేను ఏదేని సత్కార్యమును గావించుచున్నప్పుడు నాతోకూడా ఉన్న వారినికూడ దానితో యుక్తము చేయుటకు ప్రయత్నింతు నని” గాంధీజీ నుడివెను. గాంధీజీ ఆదర్శములవలన ఆయన ఆశ్రమములో సంయమసాధన విశేషముగా ఫలప్రద ముయ్యెను.

ఒకసారి మహాత్మాజీయల లోబాయను, హిందూవులు. ప్రదోషవ్రతమున్న ఏకవారముననే అసగా శ్రావణ. మాసములో పడెను. గాంధీజీని చూచి ఉపవాససార్థకతను. హిందూమహాత్మాజీయు లందఱును సమానముగానే గ్రహించిరి. ఈసందర్భములో హిందూమహాత్మాజీయు లెల్లరున్న ఉపవాసవ్రతమును పాటించ నారంభించిరి. ఈమయహింసా పాత్రిక, శిల్పి, కైస్తవులకు మహాత్మాజీయుల ఉపవాస వ్రతములో పాల్గొనమని గాంధీజీ నడివి యుండిరి. సంయుక్త వ్రతములో పాల్గొనుట అచరించి కర్తవ్య మను విషయము గాంధీజీ అందరికిని తెలియజేసిరి. గాంధీజీ గావించిన యీ ప్రతిపాదనమును ఆశ్రమవాసు లందఱును మహాదానంద ముతో సంగీకరించిరి.

శిష్టఉపవాసవ్రతమును అవలంబించుటచే సత్ఫలమే కలిగెను. దీనివలన అందఱును ఉపవాసవ్రతమాహాత్మ్యమును గ్రహించుటయేగాక ఒకరిపై ఒకరికి బోధార్యము, పరమతసమానము, సామ్రాజ్యాధిపతులలో సుధురసఖ్యభావము జనించెను. ఈవిషయములో గాంధీజీ నడిచిన ఒకనూత్ని గలదా— “హిందూముస్లిమ్లిల్లలలో ధర్మవిషయమైన వివాదము ఒక్కసారియైనను జరిగినటుల తోచదు. దీనికి భిన్న భావమునే నేను గావించితిని— అందఱును తమతమ ధర్మము నందు దృఢవిశ్వాసము కలిగియుండి ఒకరిపై ఒకరికిగల గౌరవమును కాపాడుకొనుచు సువాద, ధర్మానుష్ఠానము

స్కూల్లో ఒకరి కొకరు సహాయము చేసుకొనుచుండవారు.”

౪. వివిధసంప్రదాయములు కలిసి మెలసి స్నేహభావముతో, ఉదారభావముతో నుండగలవను దానికి ప్రత్యక్ష ప్రచారమును ఆయనయే చూపియుండిరి.

టాలస్టాయ్ ఆశ్రమములో శాశాహారమును చేయు నియమముండెను. గాంధీజీయెడలగల శ్రద్ధాభక్తులచేతనే అందరును యీ నియమమును పాలించుచుండిరి. గాంధీజీ ఆశ్రమవాసులకు మాంసాహారము నేర్పాటుచేయనంసిద్ధులై యుండిరి. కాని గాంధీజీని చూచి ఆయనప్రవర్తనమును వీక్షించి, నిగ్రహమునకు మాంసాహారముపరిత్యజించుటయే మంచిదని ఆశ్రమవాసులు గ్రహించిరి. అందువలన వారు స్వచ్ఛాహారముగానే మాంసాహారమును విసర్జించిరి. సాధారణఆహారముయొక్క ప్రయోజనీయతను ఆశ్రమవాసులు గాంధీజీనుండియే తెలుసుకొనిరి. అందువలన ఆశ్రమములో సాధారణమైన ఆహారమే భుజించుచుండిరి. ఈవిధముగా ఆశ్రమములో నిగ్రహశక్తియే అభివృద్ధి చెందుచుండెను. ఉపవాసము, మితాహారముల విషయములో ఆశ్రమవాసులలో ఏకాభిప్రాయము, మధురస్నేహభావము అభివృద్ధి చెందెను.

కలెక్టర్-గోఖలే

కలెన్ బెక్ సాహచర్యవిషయము, గోఖలేగారితోపరిచయవిషయము వర్ణించడకుండినచో ఆఫీకాలోని సత్యాగ్రహము అసంపూర్ణముగా ఉండును. టాలస్టాయిఆశ్రమ చరిత్రకూడ అసంపూర్ణముగానే యుండును. కావున కలెన్ బెక్ గోఖలేగార్లవిషయముకొంత ముచ్చటింపబడుచున్నది. వీరిప్రభావముగాంధీజీ జీవితమును ఎట్లు నడపినదియగ్రహించుటకు ప్రయత్నించెదము.

కలెక్టర్ ప్రభావజీవితములో—ముఖ్యముగా గాంధీజీతో సంబంధము కలుగుటకు ముందు—అత్యంతవిలాసియు, భోగియునై యుండెను. ఆయనలో ప్రభావమున పరిచయము కలిగినప్పుడు గాంధీజీ ఆయనపోకులయొక్క, వ్యయము యొక్క లెక్కలను చూచి ఆశ్చర్యాన్వితుడాయెను. కాని ఆపరిస్థితులు మారిపోయి సాధారణజీవితము గడపుటకు అలవాటుపడుపడిరి. ఆపరివర్తనము గాంధీజీగాంచి విమోఘ్నతైరి. విస్మయపడెరి. కలెన్ బెక్ గాంధీజీవలెనే కఠోరమైన త్యాగ వ్రతములో దీక్షను గైకొనిరి. గాంధీజీవలెనే సరళ అనాడంబర జీవితమును గడుపజొచ్చిరి.

ఆశ్రమవాసు లండన్లో కలిసిమెలసి వారిలో ఒకరై పోయిరి. కలెన్ బెక్ తనజీవితములో ఎన్నడును కాయకఫలి

శ్రీమకు అలవాటుపడి యుండలేదు. ఎప్పుడును ఏ యిబ్బందియు ఆయన అనుభవించలేదు. ఆరామవై భవములలో జీవితమును గడపుటయే ఆయన ధర్మమై యుండెను. ప్రపంచములో సుఖకరమైన ప్రకృతిదానిని ఆయన అనుభవించియుండిరి. ధనమతో పొందదగిన ప్రతివస్తువును ఆయన తనసుఖము కొరకు సంపాదించి అనుభవించి యుండిరి.

ఇట్టివాడు టాలస్తాయె ఆశ్రమములో నసించుట, అందరివలె సాధారణముగా భుజించుట, పడుచుట సహజమైన విషయము కాదు.

గాంధీజీప్రభావమువలన ఆయన ఉద్దేశ్యముల, ఆదర్శముల అంతర్యమును గ్రహించుటచే కలెన్ బెక్ జీవితములో ఆశ్చర్యకరమైన పరివర్తనము సంభవించెను.

కలెన్ బెక్ లో ఉన్న త్యాగశక్తిని గాంచి ఆశ్రమవాసులదృష్టియే మారిపోయెను. ఆయనయెడల అందరికిని శ్రద్ధాగౌరవములు ఇనుమడించెను. ఆశ్రమవాసులు తమను ఆయాదర్శములతో నిర్మించుకొనుటకు విశేష ప్రయత్నము చేయువాడు. కలెన్ బెక్ తన త్యాగమును దుఃఖచాయకమైనదిగా ఎన్నడును తలంచలేదు. ఆయన వెళ్లదర్శములను, భోగములను అనుభవించి పొందిన ఆనందముకంటె గాంధీజీ వద్ద త్యాగమంత్రములో దీక్షను పొందినవిష్ణుట అత్యంత ఆనందమును అనుభవించుచుండిరి. సర్వజీవితములో గల్గనుఖమును గురించి వర్ణించుచు తన్మయు లగుచుండువాడు. సర్వ

జీవనయాత్రను గురించిన మహిమావర్ణన ఆ మహద్దశ నే
వాడు. సరళజీవన మూత్రవలన కలుగు ఆరోగ్యము ననుభవించుటకు
కతూహలపడుచుండువాడు. చిన్న పెద్ద య
భేదము లేక అందరితో సమానముగా స్నేహబావముతో
కలిసిమెలిసి యుండువాడు. శారీరకపరిశ్రమను ఆయుగ గౌర
వ్యుత్పత్తితో చూచువాడు. అందుచే ఉద్యానిముత్యముచేరి
టలోగాని, చెప్పలు కట్టుటలోగాని ఆయున లజ్జగాని, సంక
చముగాని అనుభవించ లేదు. కాని కాపరిశ్రమలోని గౌర
వము, స్వచ్ఛవలంబన అదర్శమును గాంధీజీ తనతన క్రమశాస్త్ర
గ్రహణలలో ప్రతిష్ఠితముగా విధింప గొరి యుండిరి. అది యన్ని
యు కలెన్ బెక్ నో మూర్తిభవించినట్లు ఉండెను.

కలెన్ బెక్ గాంధీజీతో ధర్మాలోచనలుచేయు స్నేహి
తుడై యుండెను. ఏ కార్యమును వివేకము నమర్చించునో అట్టి
కార్యమును నెరవేర్చుటయే యచితము, ధర్మము అని
గాంధీజీతో పరిచయము కలిగిన ప్రథమపర్యాయ మిదియున
గ్రహించెను. “ఏదినమ్మదగినదో అదియే శాస్త్రము. ఏది
శాస్త్రమో అది నమ్మదగినది కాదు” అను సూక్తియొక్క
తాత్పర్యమును గాంధీజీ, కలెన్ బెక్ ఉభయులును గ్రహింప
గలిగిరి. తదనుసారముగా జీవితములను నియమించుకొను
వాడు, ఆశ్రమవాసులజీవితములను తదనుసారముగా నియ
మితముచేయు గోరుచుండువాడు.

అహారమును పరించెయు అహారనిగ్రహమును గూర్చి యు గాంధీజీ, కలెక్టరేట్లు ఆలోచనలు జరుపుచుండువాడు. ఆఫ్రికాలో ఈ యిద్దరి మహానుభావులజీవితములు కీకర్వరముతో బంధింపబడియున్నవి యుండెడిది. ధర్మము, శంకరు ప్రాధాన, సత్యాగ్రహముల ఆదర్శములు మొదలగు సకలవిషయములలోను గాంధీజీ తన ఆభిప్రాయములను యీ మహానుభావుల ఆభిప్రాయములతోనని పోల్చుకొని చూచుచుండునాడు.

గోఖలేగారి యెడల గాంధీజీకి అపారమైన గౌరవముండెను. ఆ భారతముచేత ఆఫ్రికాలోని భారతీయుల పరిస్థితులను ప్రత్యక్షముగా దర్శించి సత్కరణమునని గాంధీజీ బహువినము నుండి గోఖలేగారిని పోషించెడి. భారతీయస్వాతంత్ర్య సంగ్రామమునందు ఎవరైనను వచ్చి గాంధీజీ సత్యాగ్రహ సంగ్రామశ్వురూపమును, సత్యాగ్రహముల త్యాగము, నిష్ఠ, శక్తి నాచుర్ధ్వములను ప్రత్యక్షముగా చూచి పోవలయునని గాంధీజీ కోరుచుండిరి. ఆయనకోరిక నిజముగా ఫలించినది. గోఖలేగారు ఆఫ్రికాకు వెళ్ళిరి.

గాంధీజీ ఆనందమునకు మేరలేకుండెను. ఆయన గోఖలేగారికి స్వాగతము ముట్టకు రాజోచితములగు ఏర్పాట్లు లను గావించిరి. అ కీకన్యానములలో ఆయనకు స్వాగతము ఇచ్చుట డెను. ఆయన ఉపన్యాసములకుడ గావించిరి.

అనంతరము గోఖలే ఆఫ్రికా మంత్రిమండలిని సందర్శించిరి. ఒక సంవత్సరములోపల గాంధీజీ భారత దేశమునకు

తిరిగి రావలయునని ఆయన తెలియజేసెను. అప్పుడా వ్యవహారము లన్నియుల్వికలొకే పరిష్కారము కాగలవని గోభిలే ఆశించుచుండిరి. వ్యవహారములన్నియు పరిష్కరింపబడినవని గాంధీజీకి తెలియజేసెను. 'ఏ.సి.యూ.టి.కో' శాసనము రద్దుచేయబడను. ఇమిగ్రేషన్ శాసనము నుండి వర్ణభేదములు తొలగించబడను. మూడుపానులపన్ను రద్దును.

మంత్రిలతో సంభాషించినపిమ్మట గోభిలే గారికి ఆశ కలిగెను. కాని గాంధీజీ మంత్రిల వాగ్దానమునకు ఎట్టి ప్రాధాన్యమును ఇయ్యలేదు. అనేకసార్లు ఆశపడి నిరాశ చెందుటచేరి ఆయన మంత్రిగిరిలి వడిచినచూటలను నవ్వబాలకన్నాడు. ఇంకొక పూర్వము మంత్రియండలి అనేక నాస్తి వాగ్దానమును చేసి వారు నెరవేర్చుకొనలేకపోయిరి. ఈచారకూడి వాని వాగ్దానమును రక్షించుకొనజాలరని గాంధీజీ నిరముచేసుకొనిరి. అప్పుడా శాసనకర్తలు వాగ్దానమును నెరవేర్చుకొన గలిగినచో మంచిది. లేనియెడల పూర్ణవ్యతిరేకముతో సంగ్రామము సాగించవలయునని ఆయన

దీనివలన గాంధీజీలో పట్టచుల అభివృద్ధి చెందెను. వాగ్దానము రక్షింపబడకపోవుటచే ఆ అన సత్యాగ్రహుల సంగ్రామావశ్యకతను విశేషముగా గ్రహించిరి. పూర్ణోద్యమముతో సత్యాగ్రహము ఆరంభించబడెను. భారతీయులందరు ఏకమై తమకోరికలన్నియు నెరవేర్చుమని ఆఫ్రికా మండిలిపై ఒత్తిడి కలుగజేయుచుండిరి.

ఆఫ్రికాకు గోల్కావే వచ్చుటచే గాంధీజీ ప్రవర్తింపజేసిన సత్యాగ్రహసంగ్రామము విశేషముగా శక్తిని సంపాదించుకొనుచుండిను. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్క ఉద్దేశములు, అదర్శములు విశేషముగా నుపనైపుల వ్యాపింపజొచ్చెను. భారతీయులగౌరవరక్షణకు అవమానకరమైన విధి విధానముల నన్నిటిని రద్దుచేయునుమని ఆఫ్రికామంత్రిమండలివాడు గోఖలేనహతులను వాగ్దానముచేసియుండిరి. వాగ్దానము రక్షింపబడకపోవుటచే అవమానకరమైన ప్రతిశాసనమును, పన్నును రద్దుచేయించి భారతీయుల గౌరవమును, స్వాతంత్ర్యమును నిలబెట్టుటకు గాంధీజీ సంగ్రామము వారంభించెను. ఈ సంగ్రామముకొరకు భారత దేశమునుండి విశేష ధనసహాయము లభించెను. లాజ్లహోర్డింగ్కూడ సత్యాగ్రహ సంగ్రామముపై సానుభూతిని చూపించెను. ఈ సమయములోనే భారతదేశమునుండి అంద్రాసు, పిఠుర్సా నొరలు సత్యాగ్రహసంగ్రామములో పాల్గొనుటకు బయలుదేరి

పోయిరి. నా నోతే ఆఫ్రికాలోని పోయిడింగుడలెడల ఆఫ్రికా విషయమై భారత దేశమునకు ఎట్టి అనుభవ కలిగెడిది కాదు.

ఆఫ్రికాలో గత్యాగ్రహ సంగ్రామము బహుకాలము జరిగియుండెను. కాని ఈ సంగ్రామములో స్త్రీపురుషులు, బాలకులు, యవకులు. క్రిమికులు, ఉన్నతశ్రేణులును అసాధారణమైన పట్టుదల, శూన్యము ప్రిక్షించిరి. గాంధీజీవ్వారా ప్రబోధితులై గత్యాగ్రహము కష్టత్యాగములలో ఆవిశరితులై యుండిరి. సహజగత్యాగములను నాల్పదీనము వారిలో భయభ్రాంతులు లేవు. అపదలలో నైకము వారు అడ్డర్యపడలేదు. ఆత్యాగ్రహకములు వారిపై గావింపబడినను వారు హింసాత్మకమైన విజృంభకార్యములవ్వగా పగ తీర్చుకొనలేదు. అందుచేల్చిన సంగ్రామము ఆఖరువరకు బయటినముగా కొనసాగెను. 1914 వ సంవత్సరములో సుప్రసిద్ధమైన గాంధీ-స్మృతులు గావింపకొనిన పరతుల ఛలితముగా ఆఫ్రికాలోని భారతీయులపై ప్రయోగింపబడుచున్న అకారవమైన శాసనములన్నియు రద్దు చేయబడెను. గాంధీజీ గత్యాగ్రహ సంగ్రామము సఫలీకృతమాయెను. 1914 వ సంవత్సరములో ఆయన ఇంగ్లాండుకపోయి అచ్చటి నుండి భారత దేశమునకు తిరిగి వచ్చెను.

గాంధీజీ ఆఫ్రికాలో 20 సంవత్సరములు గడపియుండిరి. భారతీయులస్వాతంత్ర్యము, గౌరవముల రక్షణకొరకు ఆయన ఆఫ్రికాలో ఎంతకాలము కెండవలసిన అపురవము

దెనోలంతకాలము గడపియుండిరి అట్టికాలో లగకార్యము నెరవేరినదనియూ, అచ్చటనున్నవాడు ఆయన ఆకంఠించిన కార్యములను సమస్తతతో నెరవేర్చుకొనగలరనియూ ఆయన తిరిగివచ్చునప్పుడు తలంకిరి.

ఒకప్పుడు అఫ్రికాయందున్న భారతీయులు తమ అవమానకరమైన పరిస్థితులకు ప్రతీకారము చేయుటలో ఉదాసీనులగును, నిశ్చేష్టులుగను ఉండిరి ఈ ఉదాసీనులగు భారతీయులలో స్వాతంత్ర్యగౌరవములను, నైతన్యబోధమును, గాంధీజీ కలిగించెను. అది మనము వర్ణించితిమి. అఫ్రికావాసులను ఏమనుమంత్రముచేత దీక్షితులను గావించెనో అది యెన్నటికిని మరువదగిన విషయము కాదని ఆయన అఫ్రికానుండి భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చునపుడు గ్రహించెను. అట్టికాభారతీయులు తమ గౌరవస్వాతంత్ర్యములను కాపాడుకొనుటకు జాగ్రత్త వహింతురు.

అఫ్రికాకర్మక్షేత్రమునందును, స్వాతంత్ర్యయుద్ధమునందును, నిరాటంకసంగ్రామశక్తిని దర్శించి గాంధీజీ భారతదేశమునకు ప్రయాణ మయ్యెను. అఫ్రికాలో భారతీయుల స్వాతంత్ర్యసత్తా, గౌరవము, ప్రతిష్ఠలవిషయములో గాంధీజీ నిరంతరపరిశ్రమ గావించి యుండుట చేతను, త్యాగము, నిష్ఠ, శ్రద్ధ, సాఫల్యతలపరిచయము ప్రకల్పించి యుండుటచేతను, పరాధీనమై, శృంఖలాబద్ధమైయున్న భారతదేశములో ఆయనకొరకు కర్మక్షేత్రము సంసిద్ధమాయెను. అఫ్రికాభార

తీరులనొకప్పుడు తెచ్చించి వేయుటకు గాంధీజీను, పరికల్పన ములను కర్మవర్ధకులను సోభితచూసాకయిదు ప్రశ్నితముగా చూచి భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను. భారతీయుల పరాధీనశృంఖలములను భిన్నముచేయుటకు గాంధీజీవంటి ఒకకర్మవీరుడు అపురవముని ఆయనయొక్క సహృదయు సహాయముచేత భారతీయుల స్వాతంత్ర్య ఆందోళనమునకు నాయకులైన వాటిలో ప్రచారిత మయ్యెను.

ఆకారణముచేత ఆఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహ ఆందోళనము గాంధీజీని రాజనీతిదేత్రములో నుపక్రిష్టితము గావించెను. ఆయన హింసాశూదను గౌరవమును బడసి, పరాధీన భారతదేశముయొక్క అవమానమును తొలగించుటకు శక్తి సామర్థ్యములను సాధించి భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను. విశతశతాబ్దప్రాంతములోనే భారతజాతీయు స్వాతంత్ర్య ఆందోళనము ఆయననేతృత్వమువల్లనే సంఘ బద్ధమై విజృంభింపకు సుయోగము లభించెను.

33

స్వ దేశ మృత్తి క

కరంచంద్ గాంధీ భారతీయుల స్వదేశకోదమునకు తిరిగి వచ్చెను.

మనము 1900 వ సంవత్సరమునాటి విద్యార్థిమన కరచంద్ గాంధీని నేను స్మరించుకొనుచున్నము. ఆయన ఇంగ్లాండులో నాగరికతావిలాసములనుద్యమములు చేసి నను విలాసములనుండికము దేహమునకు అంటుకొనలేదు. అంగ్లాగరికతలోని మిథ్యామోహమును వర్జించి సత్యము యొక్క సూత్రజ్యోతిస్పర్శను పొందుటకు అశనవసనముల నన్నిటిని త్యజించుటకు వెడవలేదు. దీనితోపాటు 1915 వ సంవత్సరములోని కరచంద్ గాంధీ సరివాల్చి చూచుదీ!

సత్యాగ్రహింసనుక్షమున సత్కారావేశము మరియొక మానవద్వారమును తెరచి వైచిర్యది — ఇది అహింసాతత్వముయొక్క శాంతిమనుమైన, అసీమశక్తి శాల్విత్వమును!

సత్య అహింసల అమృతిస్పర్శకు ఆయన ఆఫ్రికా కర్మక్షేత్రమునందు పొందగలిగి. సత్య అహింసల కల్పనా తీతమైన శక్తి, నాఫల్యశలవలన తృప్తిపొందుటయేగాక హను ముద్దులుకూడ నైరి. అయినను యిట్లు తెలుచిరి. “ఈశక్తిని నాదేశము అంగీకరింపనా! పథహింసభారత

రిక్తమై నిరాధారుడై స్వశాసనములలోని నిష్ఠిచిత్తుడై కష్ట నిలువబడియుండెను. కాని రిక్తమును నిరాధారుమునైన సత్యాగ్రహస్త్రము తేలుకొన మొనరించెను.

వాణిజ్యమున విశ్వామిత్రుడు పరాజితు డయ్యెను— మృత అంధకార స్వశాసనము జీవనవీధమును వెలిగించెను, జాహాళిరములనుభ్య అనందవాదములు పీచెను.

బ్యూరిస్టర్ మోహన్ దాస్ సత్యరక్షణకొరకు సుఖమును విస్మరించెను— విలాసమై భవములను త్యజించెను— దివ్యవృక్షమును విడరాడెను— సత్యకు ధును, దీనిదరిగ్రుడు మోహనదాసు— ప్రాణహీన భారత దేశముయొక్క సజ్జీవ మైన అసారియై మృత్తికమై రిక్తహస్తములతో నిలువబడి యుండిరి. కాని రిక్తమోహనదాసుయొక్క అస్త్రము జ్వలిచినచో వింకతికర్పాముయొక్క నవశ క్షిప్తానబలము చేరి బలవంతుడను వాణిజ్యమునైన విశ్వామిత్రుడు పరాజితు డయినాడా—?

ఉద్యమవిహీనమై నిష్ఠిచిత్తుడై భారత దేశమృత్తి కష్ట నవతీవన వాయువులు వీచుచున్నవా?—

దీనికి జవాబు మనకు లభించినది. అందువల్లనే అనాటి యుద్ధము, అనాటి జయము, నవతీవనవిర్యాజేతి మానము తెలుసుకొనుటకే 1915 వ సంవత్సరమునాటి సుఖులన పంచాంగమును విప్పి చూచిన ప్రయత్నించుచున్నాము. ఆఫ్రికామృత్తికపై నిలువబడియే మోహన

జానక శత్రువునగా నేమియో, అహంకారమునగా నెట్టిదో
పరీక్షించి చూచెను. పీడితనెట్టినిభావతీయులను సత్యశ్రావణ
ముల అధికారమును పొందుటకు జాగ్రహణలనుగా గానిం
చెను, అహింసావిధానచ నలకు విదేశపరిభ్రామి నిస్సహాయు
లగు భారతీయుల శక్తిని శతగుణము లభివృద్ధిపరచెను,
శ్రేయమంగ్రిహించేత అత్యాచారాలకు ప్రభుమండిలముండి
యే, స్నేహితులకు, ఇష్టశిష్యులను సంపాదించ గలిగిరి.

ఈఅభిప్రాయమును అనుధవమే ఆయనను ఆశ్వాసునిగా
గావించెను. ఆయనకు భారతదేశవిషయము స్మరింపజేసెను.

ఈసత్యబలముచేత, యీఅహింసాబలముచేత వారి
బంధుములను త్రొంచివేయ జాలరా? కాని ఆయన అంత
ద్విహితసత్యమే కఠినముగా విశ్చించుకొనెను — “లేదు,
నేను సామ్రాజ్యమునకు విరోధిని కాజాలను. బ్రిటీషువారి
స్వాధీనముపై విశ్వాస ముంతును, మన అయోగ్యతయే
మన పరాధీనతకు కారణము. కావ్యములద్వారా, నామధ్య
మంద్వారా మన యోగ్యతను బ్రిటీషువారు చూచిన
యెడల మన ఆర్థిక స్థితిత్వమును గ్రహింపగలరు. మనకు
ముక్తి నియ్యగలరు” మనము ప్రజాకామును నడిచుండి
సమాద్రముఖమునకు మరలించగలిగితిమి. నివయము స్పష్ట
ముగా పరిశీలించెను. సత్య అహింసలవిషయము ఆలోచిం
చినకొలది మోహనదాసుయొక్క స్వదేశప్రీతి, దేశోద్ధర
ణముల విశాలక్షేత్రమునకు వచ్చి చేరితిమి. కాని రావల

సినదేకదా. ఈసత్యానుసంధా.ము, అహింసలే ఆయన హృదయముగా స్వదేశప్రేమను రగుల్కొల్పెను. కాని సత్యయజ్ఞముచో యింకను అసహాయోద్యమమును ఘృతము పడలేదు. అందువలన మజ్జముచోని ప్రశాంతిశిఖలుఆనాటి రాజశక్తిపి దగ్ధము చేయుటకుబనులు ఆశిఖల అలొకనము చేతి మహోద్యమము గావింప సంకల్పించుకొనెను. రాజశక్తి సహాయముచేతను, ప్రతిపిధానముచేతను స్వదేశమునకు మంగళమును సమకూర్చుటకును, అంధకారమును తొలగించుటకును కోరుచుండిరి.

నిజముగా ఆనాటిగాంధీ రాజద్రోహయైఉండలేదు. రాజభక్తుడును, అనుగతనాగరికుడనై యుండెను. ఆశావాదియై యుండెను. భారతదేశముయొక్క, భారతీయులయొక్క సత్విశ్వాసముల అధికారమును బ్రీటిషులధికారులు అంగీకరింతురనియు, సత్యశాసనములను రక్షించుటకు తుదివరకు భారతదేశము సామ్రాజ్యమునందుస్వతంత్రమైన స్వేచ్ఛానియంతిరమైన రాష్ట్రముగా పరిణమించుటకు అవకాశమును కల్గింతురనియు ఆశించియుండిరి, కాని ఈఅవకాశమును పొందుటకు భారతదేశము పరిష్కరించువలసియుండును. భారతదేశము బ్రిటిషువారికి హృదయపూర్వకమైన సహాయకారిగా నుండవలయును. భారతదేశము విశ్వస్తముగాను, యోగ్యముగాను కావలయును.

1915 ఏ సువత్సరమునాలో మితవాదియైన మోహన దాసు యీభావముతోనే సన్మోక్షోగవిముక్తరుగ్గు దేశముతో బాంబాయి దేవునం దవలరించిరి.

34

గో ఖే గా రి ఉ ప దే శ ము

మోహన్ దాస్ గాంధీ బాంబాయి! చేరినపిచ్చుట ఆయనమిత్రిబృందము ఆయనక స్వాగత మిచ్చుటకు ఒక రథను ఏర్పాటుచేసిరి. ఆనాటిభారతీయులు అంగ్లవిద్యా మోహములో విమోహితులై యుండిరి. గృహసంబంధ మగు సభాసమితులైనా సహా అంగ్లభాషలో ఉపన్యాసము లిచ్చుట సహజమై యుండెను. ఆప్రికాసత్యాగ్రహదళము నకు ప్రధాననాయకుడగు, బ్లూరిష్టులైన మోహనదాసు గాంధీగారికి అంగ్లములో స్వాగత మిచ్చుటయే శుభప్రద ముగా నుండుననియే ఆనాటివిజ్ఞు లుండడు భావించిరి. కాని గాంధీజీ సభలో స్వదేశభాషలోనే స్వాగతమునకు జవా బిచ్చి అందరిని ఆశ్చర్యాన్వితులను గావించెను. అంగ్లభాష ఎంత ప్రయోజనీయమైనదయినను, సులలితమైనదయినను, భారతీయుల వ్యక్తిగతమనోభావములను ప్రకటించుటకు

దాని అవసరము లేదనియు, నాని కెట్టి విలువ లేదనియు తమ ఆచరణముద్వారా స్వదేశీయ లక్ష నేర్పియుండిరి.

అచ్చటి గుజరాతికజ్జు లండనును ఆయన ఆచరణవలన విస్మితులైరి, అజ్ఞాతులైరి. అంగ్లమోహముతో విముగ్ధులై, పాశ్చాత్యభావభారలతో తన్మయై యుండి యెట్టి దేశ సేవయు చేయట యచితము కాదని గ్రహించిరి కృత్రిమ త్వముచేత దేశసేవ చేయ వీలులేదు.

గోధాతేహాంశాయిలో నున్నారని గాంధీజీ వినెను. గోధాతే తనవత్తతమువల్లను, అపారపాండిత్యమువల్లను, నిర్భయశ్యమువల్లను, ఆయనయంతుగల శిశువువంటి సరళ ప్రవర్తనమువల్లను మోహనదాసు హఃస్మయ తనవైపునకు ఆకర్షించుకొనిరి. ఈ ఉదారహృదయముగలమహాత్మరవ్యక్తిని తనహృదయములో గురుస్థానమునం దధిపిత్తునిగా గావించిరి.

విదేశకార్యములద్వారా స్వదేశ సేవాభావములు మోహనదాసు హృదయములో వికసించెనని యిదివరకే గ్రహించితిమి. కాని అంబికాలో కర్మప్రవాహములచేత స్వదేశభవశ్యులలోను, ప్రయోజనములలోను శ్రద్ధవహింప లేకపోయిరి. స్వదేశములో దీర్ఘకాలము వసింపజాలకను పోయిరి. స్వదేశముపై ప్రేమ యున్నను, దేశములోని దుఃఖదుర్దిశలలోపములవిషయమై ఆయన కంతగా జ్ఞానము లేకుండెను. అంత పరిచయము లేకుండెను. ప్రభుత్వమునే దేశసేవలో అగ్రగణ్యముగాక, దేశసేవామార్గమును తెలుసు

నొనుటకు అగ్రీసమైరి. ఈమార్గమును తనకుగోల్లేగారు
చూపించుటకుని ఆయనహృదయములో ప్రబోధము కలి
గెను. ఆచర్యును బహుార్థమును తెలుసుకొనుటకు గోల్లేగారి
దర్శనము చేసుకొని.

గోల్లే అష్టదర్శనతరోగగ్రీస్తులై యుండిరి. శయ్యా
గతుడగు గోల్లే గంధిని చూచి ఆనందముతోతన్మయుడై
పోయెను. అతని సత్యంతి ప్రేమాదరములచేత హృదయమున
కొగలించుకొనెను. గోల్లేతనన్నేహబంధనముచేత మోహ
నదాసుని బంధించెను. దేశసేవికొరకున్దాపింపబడిన 'సర్వే ట్సు
ఆఫ్ ఇండియా' అను సుఘములోకి మోహనదాసుని చేర్చు
టకు ప్రయత్నించిరి. కాని సమితియందుగల యితరసభ్యులు
గాఢాభీప్రీతియకార్యప్రణాళికను, ఆచర్యములను గాంచిరి
నకు సమితిలో చేర్చుకొనుటకు సంజేహించిరి. గోల్లేదీక్షని
గ్రహించిరి. గాంధీజీకూడ గ్రహించెను. అందువలన గోల్లే
మోహనదాసుని బంధించుటకు ప్రయత్నించలేదు. మోహన
దాసుకూడ ప్రతికూలదృష్టితో సమితిలో ప్రవేశించి అభి
ప్రాయభేదములనుఘర్షణ తెలుగజేసిసభ్యులకును గోల్లేగారి
కిని మనఃక్షేత్రమునుకలిగిప నిష్టపడలేదు. అందువలన గోల్లే
గారికి హృదయపూర్వకమైన కోరిక యన్నన తనఅయిష్ట
తను ఆచేదనతో ఆయనకు తెలియజేసెను.

ఇచ్చట ఒకప్రశ్న యడయించవచ్చును. సమితి
లోని సభ్యులందఱును మోహనదాసుపై గౌరవప్రేమలను

మాపువాడు, అయినను వాడు ఆయనను సమీక్షింప వల
చేద్దుకొనకొనలేదు

దీనికి జవాబు యివ్వవలసి వచ్చినప్పుడు కర్మధారల,
చింతాధారల ప్రభేదమే దీనికి కారణమై యుండుననితోచును.
కేవలము అనమ్మతి తెలియజేయుటచేతను, స్లాబుపారముపై
ఉపన్యాసము లిచ్చుటచేతను, తమకోర్కెలను వార్తాపత్రికల
ద్వారా ప్రభుత్వమువారికి తెలియజేయుటచేతను వారు
దేశ సేవ చేయుచున్నట్లుగా సమీక్షిసభ్యులు తలంచెడివారు.
ఇంతకంటె ఉన్నతమార్గముద్వారా దేశ సేవ ఎవరును చేయ
జాలరు. చేసినను అపని మంచిదని వారు అంగీకరింపజాలరు.
ఇచ్చటనే యిద్దరిలో మతభేదములమహాసముద్రము సృష్టింప
బడెను.

ప్రయోజనానుసారముగా, ప్రత్యక్షముగా బ్రీటిషు
శాసనమునకు విరుద్ధముగా కార్యక్షేత్రమున ప్రకేశించుట
కును, అచారశక్తిశాలురగు సర్కారువారిని యుద్ధమునకు
ఆహ్వానించుటకును మోహనవాసు అభిలషించుచుండిరి.
ఆయన అభిప్రాయత్యాగ్రహము ఈ అభిలాషను సభ్యులకు
సహజముగా వ్యక్తీకరించెను. కేవలము సత్యాగ్రహము
ద్వారా దృఢముగా ప్రతిష్ఠితమైన శక్తిశాలురగు ప్రభుత్వ
మువారిని తరిమివేయుట ఎట్లు సాధ్యమగునని వారు భావించ
లేకనే పోయిరి, తరిమి వేయుటమా?

తరిమివేయువిషయమును వారు ఊహింపజాలరైరి. ఆవేదననివేదకములద్వారా సర్వాదుపారీక్ష్యులను మెత్తబరచియు, శాసనవిషయములో కొంత సంస్కరణ గావించియు, సంస్కరణములద్వారా కొంతఅధికారమును పొందులకును వారు భావించుచుండిరి.

భక్త్యమునకు అడుగుననున్న అగ్నిశిఖలు — అనుకూలవాములను విచిత్రమెట్లనే భక్త్యమును భేదింపఁగొని శిఖలతేజస్సు ప్రదర్శింపఁజూచును—

చెత్తచెవారములను దగ్ధముచేయును. “సర్వైంస్సు ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీవారు ఈశిఖలు చూడజాలకపోయిరి. గోఖలే చూడగలిగిరి. అందువలన ఆయన మోహనదాసుకు సమితిలో ఆశ్రయ మియ్యక తన అంతరములో ఆశ్రయ మిచ్చెను. ఆరోజున గోఖలేగారు స్నేహపూర్వకముగా ఇట్లు నుడివెను— “సీ ఆదర్శములప్రభేదమువలన సమితిసభ్యులలో నీకు పొసగలేదు. నీవు సమితిలో సభ్యుడవైనను, కాకపోయినను, నాహృదయములో నిన్ను నావానినిగ స్వీకరించుచున్నాను” గోఖలేస్నేహమును తా నెన్నడును మరచజాలనని స్నేహవిముగ్ధుడగు మోహనదాసు తెలియబరచెను.

దేవతతో దేవతకు స్నేహము కలిగిన ప్లాయెను— శ్రీకృష్ణునితో అర్జునునకు స్నేహము కలిగెను. గురువుతో శిష్యులకు కాంధవ్య మేర్పడెను.

గోభలేను మోహనదాసుగాంధీకి గురువని గోచరు.
వచ్చును. ఉర్రూతల జ్వలన, సరళహృదయజ్వలన, న్య
న్వయాపుజన మానవుని చాత్రము మోహనదాసు.
హృదయఫలకమును నితని, గౌరవభారమును మేల్కొల్పెను.

గోభలేగారి యిచ్చానుసారముగా సమితిసభ్యులు
గాంధీజీని ప్రీతిభోజన సమావేశములలో గౌరవించుటకు
ఏర్పాట్లు గావించిరి. అభిప్రాయములలో, ఆకర్షణములలో
మోహనదాసుతో ఏకీభవించుకున్నను సభ్యులు ఆయన విన
యము, శ్రుతిప్రవర్తన, నిష్కపబుద్ధి గునుగాంచి ముగ్ధులైరి.
మోహనదాసు మాంచము. అన్నము విస్మయించిరి. వారు
మోహనదాసుగౌరవకు ఫలాదులయేర్పాటు గావించిరి.
విందులో మోహనదాసు సభ్యులందరితోను పరిచయము
కలుగ జేసికొనిరి.

మోహనదాసు భారతదేశములో తన కార్యక్షేత్ర
మును ఏవిధముగా విస్తరింప చేయదలచినాలో గోభలేగారు
తెలుసుకొనగోరెను. ఏదేని నిర్మాణకార్యక్రమము ఆరం
భించుటకు ముందు ఆఫ్రికాలో స్థాపించిన ఆశ్రమముయొక్క
ఆదర్శముల ననుసరించి ఒక ఆశ్రమమును స్థాపించుచున్నగింది
నటుల తెలియజేసిరి.

నిత్య ఆశ్రమము, బాలస్త్రాయ ఆశ్రమములను గురించి
ఆఫ్రికానాథ్యాగ్రహ వివరణగ్రంథములో తెలిసికొంటిమి.
మోహనదాసు ఆఫ్రికాను విడనాడి భారతదేశమున స్థిర

నివాస మేర్పరుచుకొనవలచినప్పుడు వివిక్తప్రదేశమునను
 కూడ భారతదేశమునకు వచ్చించ సంకల్పించెను. ఆశ్రమ
 మునొని విశిష్ట ఆధివాసులైన సీతబంధు ఆశ్రమాను, మగవ
 లార్యగౌఢి, పి.న.నాథ్ మొదలగు విశిష్టవ్యక్తులుకూడ
 ఆయనతో భారతదేశమునకు వచ్చి కాశ్యపేశ్వరమును
 రచింప సంకల్పించుకొనిరి. భారతదేశములో నేదియో
 యొకవిధ సత్త్వగుణప్రాంతరంగము ఆశ్రమముచు స్థాపించుట
 కను, సరళప్రకృతిలో సరళ ఆడుబరహీనతవిశేషముగను
 గడపుటకును, ప్రశాంత ఆశ్రమ ఆవరణములగుండు నీరవ
 ముగా మనుష్యత్వసాధనలో నిమగ్నము కావలయుననియు
 సంకల్పించుకొనిరి. కాని కోరికయున్నంతమాత్రమున నే
 కనియు నెరవేరజాలకు. ఆశ్రమముకొరకు భూమి కావలెను,
 ధనము కావలెను. తగిన ఏర్పాటు కావలయును. ప్రధమ
 ముగ భూమి లోలుకలిగినను గడువార ఆలోటు లొలగి
 పోయినది. ఆశ్రమకాలో సత్త్వగుణజయముగు గాంధీజీ
 విషయము సామాన్యకొఠీయులు గ్రహింపకున్నను, విద్యా
 వంతులు, దేశహితైషు లనేకులు ఎదుగుచుదు. అందువలన
 గాంధీజీ దేశవర్మలచమునకు బయలుదేరినపుడు అనేకమంది
 ధనికులు, నాయకులు, అవుసరమిగు భూమిని, ధనమును,
 దానము చేయుచునుని నూచనలు వచ్చియందెను.

గాంధీజీ ప్రధమమున భారతదేశమునకు వచ్చిన
 పిమ్మట యెరవదడదుండియు ధనము ఆశ్రమచకపోవుట ఆమున

యొక్కయు ఆశ్రమవాసులయొక్కయు కోరికమై యుండెను. భారతదేశములో ఆశ్రమమును నిర్మించుటయే వారియద్దేశము కాని నేను గోఖలేగారు ప్రశ్నించుటచే ప్రియమైన ఆశ్రమపరిస్థితులకు తగినయేర్పాట్లు గావించవలెననియే ఆయన తనకోర్కెను వెల్లడించెను.

ఆశ్రమనిర్మాణము, కార్యక్రమముల విషయమై విని గోఖలేగారు మహదానందపరవశులైరి. ఆయన తక్షణమే యిట్లునుడిచిరి—“నీవు ఆశ్రమమును స్థాపించుము, నీ ఆశ్రమమునకు కావలసినదంతయు నానుండి లభించును, దాని నా ఆశ్రమముగా నేర్పావించును.

విశ్వయమొందిన గాంధీజీహృదయము కృతజ్ఞతతో నిండిపోయెను. ఆయన యిట్లు తిలచిరి—“నా కార్యములకు సర్వశ్రేష్టమైన సహాయమును బడిసితని, నాయాత్రానూర్ణమున సమర్థుడగు పథప్రదర్శకుని దర్శనము పొందితిని”

దుశ్చింతిలమంచును వేడించుకొని విశ్వాసజ్యోతి వికసించెను.

మోహనదాసు గోఖలేవద్ద కలవు యిప్పించమని ప్రార్థించెను.

శయ్యాగతగోఖలేనేత్రములు మూసుకొని ఏదియో కొంచము భావించి, పిమ్మట చిరునగవుతో “నీవు యిప్పుడు ఎచ్చటికి వెళ్ళెదవు! అని ప్రశ్నించెను.

కాంగ్రెస్ 'కామ్రాడ్'కు 'కమ్మ' కలిగి పు.మూకు' అని
 పిలిచాడు.

గోళ్ల పోనమ్మను స్వామి దర్శించిన—నీవుయినా
భారతగవర్నమెంటుకు విద్యమూ సత్కారమూ చేయు
టకు పోవుచున్నావని తెలిపితిని.'

గాంధీజీ సరళత్వ జముడై న గోల్లే గారి హస్తములో
పడ్డానెను. 'ఇకను ఇప్పుడు అవకాశమేది. యుద్ధములో
సక్రాదువానికి సహాయము చేయటమన నక్రాదువారు
నాకు బిరుదు కౌసంగియున్నారు.

గాంధీజీ స్వేచ్ఛా కేవలమైన న్యాయము తయారు చేసి
యుద్ధసమయములో బ్రిటిషు వారికి సహాయము చేసియుండు
టచే ఆయనకుని శేష శారవము సమకూరెను. ఆయనకై జర్
హిండ్ అను బిరుదుచేత గౌరవింపబడిరి.

గాంధీజీవద్ద గోళితే అన్నియు వివరముగా వినియుండిరి. పిమ్మట యిట్లు నుడివిరి. కాని నేడు ఏసర్కారు నిన్ను కారవించుచున్నావో వారే తెనుకొనలెదరువాన మరల నిన్ను ఖైదీగాచేయవచ్చును. ఏలదర్శములచేత సర్కారు వానినేవ నీవు చేయుచున్నావో, ఆనూదర్శములకొరకే సర్కారు వారిని మరల నీవు యుద్ధమునకు ఆహ్వానింపవచ్చును. నీవు నీసత్యముద్వారా అన్నిటిని పరీక్షించుము.

గాంధీజీ అంగీకారనూచనగా తలయూపెను. కొంత
చేయునేవు తరువాత మరల గోల్ కలెయ్యి నుడివిరి—“ఈవిషయము

యములో నీకు నేను చెప్పవలసిన దొకటికలదు' గాంధీజీ జిజ్ఞాసునేత్రములతో గోఖలేవైపునకు చూచుచుండిరి. గోఖలే యిట్లు నుడిచిరి — “భారతదేశమునకు, భారతీయులకు నీవు నేవచేయుటకు ముందు భారతదేశమంతయు ఒకసారి తిరిగి రమ్ము. దక్షిణాఫ్రికాలోవలె ఇచ్చట నీ కార్యక్షేత్రము కొన్ని వేలజనముతో సమకూరుచుంది కాదు — ఇచ్చట 40 కోట్లప్రజలలో పది శేయవలసియుండును. 40 కోట్లప్రజల సేవ చేయవలసివచ్చినప్పుడు నీచరిత్రయోగి 40 కోట్ల ప్రజలను తెలుసుకొనుట మంచిది. సమస్త భారతదేశములో వివిధస్థానములందున్న భారతీయుల అభావములను దుఃఖ కష్టములను ముందు తెలుసుకొనుట మంచిది.

గాంధీజీ గోఖలేవైపునకు చూచుచుండెను. సత్యాగ్రహమునకు మోహనదాసుకు ఇట్లు తోచెను — ‘నిజముగా, దేశసేవ చేయదలంచిన దేశమును ముందు తెలుసుకొనుట చాలా అవసరము. కేవలము బొంబాయి, రాజకోట తిరిగి వచ్చినంతమాత్రమున కోటానకోట్లప్రజల సాధకబాధకములు గ్రహించుటకు వీలులేదు. ముందుభారతదేశములోని అసమత్వము తెలుసుకొని అనుభవమును సంపాదించ వలయును.’

గాంధీజీ భారతదేశములో తన ఆదర్శముల ననుసరించి నేవచేయ సంకల్పించుకొనిరి. కాని కార్యప్రణాళికను

పరమరూపకొనలేదు. గోఖలే ఆయనకు అపగ్రాహికను ప్రకటించెను.

గోఖలేగారి ఉపదేశానుసారముగా నడచుకొందునని గాంధీజీ సంతోషముతో ఆయనకు తెలియజేసిరి. రాజ కోటకు దోయి వచ్చి సమస్తభారతదేశమును పర్యటన గావించుటకు నిరము చేసికొనిరి.

రోగగ్రస్తుడైన గోఖలే సంతృప్తితోనవ్వచుండెను. గాంధీజీకూడా నవ్వుతోనేయిల్లు తెలియజేసిరి. 'నేను కలవు తీసుకొనుచున్నాను. ప్రతిసమస్యలో తమసలహాకొరకు వచ్చి తరుకు శ్రమ కలుగజేయుచుందును.

గోఖలే— నీవు ఎన్నిసార్లు ఆయనను రావచ్చును. నాద్వారము సీకొరకు ఎల్లప్పుడు వెరువబడియే యుండును. శిశువువంటి సరళమైన, దేవతవంటి మహత్తరుడైన వ్యక్తికి ప్రణామములు సమర్పించి గాంధీజీ ఆయనవద్దకలవు కైకొనిరి.

ఇచ్చట ఒక్కవిషయమును చెప్పి గాంధీజీ భారత దేశభ్రమణచరిత్రమువైపునకు దృష్టిని మరల్చుదము. ఇది వరకే చెప్పితిని. ఆయన ఇతిహాసప్రసిద్ధమైన సత్యాగ్రహ ముద్వారా బ్రిటిషుసర్కారువారి కోపదృష్టిని ఆకర్షింపగలిగినాడు. మరిలప్రథమమహాయుద్ధములో సర్కారువారికి సహాయముచేసి సర్కారువారి శ్రద్ధాగౌరవములను ఆకర్షింపగలిగిరి. ఇంగ్లీషువారు గాంధీగారి ఉద్దేశమును కనుగొన లేక

పోయిరి. కాని ఆయన హృదయములోని సత్యమును, నిష్కాపట్యమును గ్రహింపగలిగిరి. అందువలన గాంధీజీ ఇంగ్లాండు నుండి బొంబాయికి వచ్చినప్పుడు బొంబాయి శాసనకర్త (లాడ్జ్ విల్లింగ్డన్, 1915 లో గవర్నరు) ఆయనను చూచి వెళ్ళుచుని గాంధీగారికి అహింసము పంపిరి. గాంధీజీ శాసనకర్తను దర్శించిరి. శాసనకర్త గాంధీజీతో యిమాటల అమాట మాట్లాడినవిమ్మట ఆయనతో యిట్లు నుడివెను. 'నేను ఒక విషయము మీకు చెప్పచున్నాను. సర్కారువారికి మీరు ఎప్పుడైనను ఏదయినను పని తలపెట్టినప్పుడు ముందుగా నాకు తెలియజేసి, నాతో మాట్లాడి, తరువాత మీ యిష్టానుసారముగా చేయవచ్చును. ఇది నా కోరిక.' 'నేను యివిషయములో మీకు సహజముగా వాగ్దానము చేయుచున్నాను. సత్యాగ్రహిగా నేను ఎవరికిని విరుద్ధముగా వీపని తలపెట్టినను, ఆ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలుసుకొని, దానికి అనుకూలముగా సర్వప్రయత్నములు చేయుటయే నానియమము. దక్షిణాఫ్రికాలో యీనియమమునే అవలంబించితిని. ఇచ్చట కూడ దానినే పాల్గొంటును.

శాసనకర్త ఆయన మనోభావమును గ్రహించి ఆయనకు ధన్యవాదము లర్పించెను. గాంధీజీ తిరిగి వచ్చెను.

ఇచ్చట గాంధీజీ కార్యక్రమమును గురించి మరికొంత గ్రహింపవలసియున్నది. గాంధీజీ సత్యాగ్రహము అపూర్వమైన, విచిత్రమైన అస్త్రము. ఈ సత్యాగ్రహ విషయమై

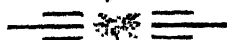
ప్రపంచములో ఏమి ఆచనలు జరుగుచున్నవో మనకు తెలియదు. భవికాలములో నేవిధముగా వ్యాఖ్యానము చేయబడునో మన మెరుగము. కాని ఆయనద్వారా మనకు తెలిసినవిషయ మేమనగా, ఆయన ఎవరికి విరుద్ధముగాయీ అస్త్రమును ప్రయోగింప సమకర్తవీను ముందుగా ఆయనను బాగుగా గ్రహింతురు, ఆయనస్వభావము, కార్యప్రకారాళిను గురించి ఆలోచించుకొందురు. కేవలము అంతయేగాక, ఆయనకు విరుద్ధముగా సంగ్రామము చేయుతలపెట్టినప్పుడు ఆయనలో హృదయపరివర్తనము కలిగించుటకు ప్రయత్నింతురు. గాంధీజీతోరికిలవిషయములో ఆయనకు సానుభూతి కలుగు నట్లుగా చేయుదురు. ఆయనఉద్దేశమును తెలియచేయుదురు; తోర్కను తెలియచేయుదురు. పాంఛింజినదానిని నెరవేర్చునుని ఆయనవివేకమును వేరుకొందురు. అప్రసరమునుబట్టి వినయపూర్వకముగా ఆయనను ప్రార్థించుకొందురు. కాని ప్రార్థనకూడ ఫలింపనప్పుడు, యీసత్యాగ్రహ కార్యపద్ధతిని స్థిరము చేసుకొనుచుందురు. అప్పుడు ఆ నిరుపాయ పరిస్థితులలో ఆయనకు విరుద్ధముగా సత్యాగ్రహస్త్రమును ప్రయోగింతురు. ఆయనను సత్యము, నీతివిషయములలో పరాజితుని గావించుదురు.

ఆయన సత్యాగ్రహధారను ఆలోచించుయోగ్యత మనకు లేదు. కాని ఆయన భవిష్యత్కార్యప్రకారాళిను వర్ణించుటకై, యిచ్చట ఆయనసత్యాగ్రహమును గురించి

ప్రపంచముననున్న ఒక మహామహాపురుషుడు, సాహిత్యవిశారదుడునైన 'రోమెక్ రోలండు' ఏమి పద్యచిర్రాలో మనము తెలుసుకొందుము. రోమెక్ రోలెండు ముల్లు వచ్చించి—
 “అయిన ఆందోళనముయొక్క మూలకమును ‘సక్రియ ప్రతిభులన—’ ప్రేమ ద్వారా, విశ్వాసము ద్వారా, త్యాగము ద్వారా, మూడుతక్కువ సత్యాగ్రహము, అనుమానలలో ప్రకాశింపబడినవి. అయిన ఎన్నడును రాజీవేరములకు సహృదీయము. కటిలనీతిని ఎన్నడును లోకమునను. ఉపన్యాసములలో తనయులను చేయనిండ్లడు. నిర్లభముగా నిశ్శబ్దముగా నుండగోరును. విభాతయొక్క నీరవమైన, నిర్మలమైన సందేశమును వినగోరుచుండును.”

పండిత రోలెండు మహాత్ముని సత్యాగ్రహరూపమును సంపూర్ణముగా దర్శించెను. సత్యమునకు మధ్య మార్గముతో నిమిత్తము లేదు. సత్యము అన్యాయములను, మిథ్యలను, చాతుర్యమును, కటిలనీతిని స్పృశింపదు. ఉపన్యాసముల జయభేరిని మోగించి తనవాదమును ప్రచారము చేసుకొన గోరదు. సత్యాగ్రహ నిష్కపట హృదయముతో సత్యమును వరించి నిర్భయముగా తన మార్గమున అగ్రసర మగుచుండును. గాంధీజీజీవితములో యీ స్వభావము, కార్యప్రణాళికయే దర్శించితిమి.

భారత భ్రమణము

నుదీర్ఘ మార్గము.....

మార్గములో బాధలు, కష్టములు, భయములు.....

దృఢచిత్తముగ పధికుడు అగ్రగణ్యుడగుచున్నాడు.....

బాధలను దూరముచేసి— కష్టములను గురించి—

భయమును జయించి—

జీవనమార్గమున అస్థిరస్థిరమైనది,

మార్గమునం దెన్నియో బాధలు— కష్టములు—

భయములు—

దృఢచిత్తముగల మోహనదాస్ గాంధీ-సత్యాగ్రహము
యగు మోహనదాసుగాంధీ-

మార్గముం దగ్రగణ్యుడై— బాధలను తొలగించు
కొందురా?

కష్టములను వరింతురా?

అపదలను జయింతురా?

గాంధీజీ భ్రమణమృత్యుంతమునుండియే ఆయునమ్మ
మందుగల బాధలు, కష్టములు, అపదలను జయించిన యితి
హాసమును తెలుసుకొనగలము.

గాంధీజీ ఆయునవదినెగాని, ఆత్మీయులను దర్శించు
టకు రాజకోటకు వెడలిపోయిరి. బొంబాయినుండి 'వడవాన్'

అనుబంధ ప్రశ్ననుకు వచ్చిరి, రాజకోటవోవుబండికొరకునిరీక్షించుచుండిరి ఈగురుముములో ఒకయువకుడు వచ్చి అశునవద్ద నిలువబడెను. 'తమపేరే?' మోహనదాస్ గాంధీ? అని ప్రశ్నించెను.

మోహనదాసు మధురహాసముతో తయూపి అంగీకారము తెలియజేసెను. 'తమకు అభి'కాలో గావించిన విషయములను మే మెరుగునుము. ఇచ్చట జనులను అన్యాయముల, అత్యాచారముల ప్రతికారముకొరకు తమకు నివేదించుకొనుచున్నాను" అని యువకుడు నుడివెను.

మోహనదాసు అట్లే నవ్వును 'నేను యిచ్చటికి వచ్చుచున్నానని దీక్షకెల్లు తెలియును?' అనెను.

యువకుడు—'నాపేరు మతిలాలు, నేను యిచ్చట జడ్జిపని చేయుదును. మేము బొంబాయినుండి తమను గురించి వార్తలు తెలుసుకొనుచుంటిమి. నేను తమకు యిచ్చటికి వచ్చెదరని తెలిసికొంటిమి,' అనెను.

మోహనదాసు—'మీవిషయములు చెప్పండి. నేను తప్పకండా తోడ్పడెదను' అనెను.

మతిలాలు—'ఇచ్చటి రైలుయాత్రకుల దుర్దశను గురించి తమకు నివేదించుకొనుచు. ఇచ్చటినుండి ప్రయాణముచేయు యాత్రకులనుండి రైలుఅధికారులు అధికమైన పన్నును, అధికమైన రైలుచార్జిని వసూలు చేయుచుండుదు. సామాను తక్కువగా యున్నను ముక్తి లేదు, పన్ను

కట్టలేని బీదప్రయాణీకులనుండి పైలుబిడ్డ గొడుగులు బలవంతముగా లంచములు వసూలు చేయుచుందురు. లంచములు చెల్లించకపోయినచో అత్యాచారములు, నిందలు, పితౄశాంతి గదిలో బంధించియుంచుట మొదలగు కార్యములను జరుపుచుందురు. ఈదుర్మీతులు యాత్రీకులకు అసహనీయముగా నున్నవి. తమకు దీనికి ప్రతీకారము చేయవలెనని మాప్రార్థన.'

మోహనదాసు కొంచెముసేపు ఆలోచించెను.

మరల ముఖము పైకెత్తి యిటుల నుడివెను— 'ప్రతీకారము నేను చేయజాలను. తమరే చేయగలరు. నేను మార్గమును మాత్రమే చూపించగలను. తమరు, యిచ్చటి సాధారణప్రజలు అవసరమునుబట్టి కైలుకు పోగలరా?'

యువకుడు శాంతిభావముతో జవాబిచ్చెను— 'తప్పకుండా పోగలము. అన్యాయములను, అత్యాచారములను అంతమొందించ గోరుచున్నాము.' గాంధీజీ మనస్సులో విద్యుల్లతలస్పర్శ తగిలెను. కీర్తిలేని జ్ఞానములేని వడవాస యువకులు అన్యాయమునకు, అసత్యమునకు విరుద్ధముగా శిరముల నెత్తి నిలువబడుటకు సాహసము కలిగినది. భారత దేశమునం దంతటను అన్యాయమునకు, అధర్మమునకు, అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా యిట్టితీవ్రతరమైన అనుభూతిని కలిగింప గలిగినయెడల ఆయుధ అభికాలా నడిపిన

సత్యాగ్రహమువల్ల శక్తివంతమగు చూడనారంభించుటకు
అవకాశము కలుగునని తలచిరి.

గాంధీజీమనస్సు ఆనందముతో నాట్యము సలిపెను.
మనస్సునందున్న ఆశను, ఆనందమును సంగ్రహించు
కుని పైకి శాంతివాదమును ప్రకటించుచు ఆయన యిట్లు
తెలియజేసిరి—“మంచిది, నేను రాజకోటనుండి తిరిగి
వచ్చి మమ్ములకు కలిసికొనుచు, వీరికి ప్రతీకారముచేయ
తప్పక ప్రయత్నము చేయదము.”

యువకమతిలాలో— ‘ఈవిషయములో ఇచ్చటియువ
కుల ఉత్సాహమును జూచి తమకు సంతోషించెదను.
ఇచ్చటిపనియేగాక తమకు మమ్ములకు ఏపనిలోకి స్వీకరించి
నను తమ పనిలోమేము ఆనందమునే అనుభవించెదము
అని ఆతడు నుడివెను. అప్పటికి మతిలాలో శలవుగైకొనెను.
బండి ద్వారా వచ్చుచున్నదని తెలుసుకుని తృతీయశ్రేణి
టికెట్టుకొనుటకు గాంధీజీ వెడలిపోయెను.

రైలునుండి గమ్యస్థానమందున్న ప్రేషనులో దిగిన
పిమ్మట స్థానికరైల్వేచికిత్సకురివద్ద ఆయన ఆరోగ్యమును
గురించి పరీక్ష చేయించుకొనవలయునని టికెట్టు తీసుకొను
సప్పుడు వినిరి. అప్పుడు వడవానులో, నలువైపుల స్లేగు
వ్యాపించి యుండెను. స్లేగు యికూడట వ్యాపించుట
అనికట్టుకు అధికారులు ఈదోర్బాటు గావించియుండిరి.

గాంధీజీ యీ యేర్పాటుకు విచారించలేదు. కాని నేను యీ యేర్పాటులతో నున్నానో బాటలులను చూచి విచారించెను. రెండు రకముల లోపములు వచ్చెను— మొదటిది, ఉన్నత శ్రేణులలో ప్రమాణము చేయు యాశ్రమము పరీక్ష చేయుచుకొన వలసిన అవసరము లేకుండెను. రెండవది— తృతీయ శ్రేణికి చెందిన దీవదత్తములకు యాశ్రమములను పరీక్ష ఆను పేరుతో అనేక విధముల బాధించుచు, ఆత్మాచారములు చేయుచుండిరి. మానవునిపై ఈ నపులు ఇట్లు ప్రవర్తించ జాలరు.

గాంధీజీకి అభిప్రాయము స్వరణకు వచ్చెను.

దుఃఖ బారాశ్రాంతస్థాదయముతో ఆయన రైలులో కూచుండెను.

రైలులో ఎక్కి తృతీయ శ్రేణి యాశ్రమముల పరిస్థితులను చూచి స్తాభించిపోయిరి. సన్నని కర్రలచీలపై మనుజులు దగ్గరదగ్గరగా కూచుండిరి. మూలలపై మూటలు వేసి యున్నట్లుగా కనుపడుచుండిరి. ఒకరి మెడపై మరియొకరికాలు, ఒకరి పీపుపై యింకొకరితల పడియుండెను. కూచుండుటకు నామాన్య సౌభాగ్యమైనను నేనివాడు నిలువబడియే యుండిరి.

నిలువబడియున్న వారికి మాత్రమే, ఏలవలంబనము గాని ఏయాధారముగాని పట్టుకొనుటకు లేకుండెను. ఇవ సమాహమునే అణగిపోయి, నలునైపుల వేయబడిన ఉమ్ములలో, దుమ్ములలో ఊపిరి నలుపక, ప్రక్కనున్న పాయ్‌ఖానా

లోని మలమూత్రముల నుగ్గంధముచే త్రాహిత్రాహి యనుచు, ఒకరు మరియొకరివీపుమీదను, ఇంకొకరు మరియొకరి మెడమీదను, వేరొకరు ప్రక్కవారిరొమ్ముమీదను పడుచు ఏవోవిధముగా బుద్దిలక్ష్యోని మేకలమందవలె అగహాయులై నిలువబడియుండిరి.

గాంధీజీకూడ వారిబాధలలో, దుర్దశలలో భాగస్వాములైరి. తృతీయశ్రేణి యాత్రికులకు ఇతిమర్దశయా, దీనికి ప్రధానకారకులురై శ్వేతధికారులు. తృతీయశ్రేణిలో ప్రయాణము చేయవారుకూడ 'మనుజు' లేనవి వారు తలంపరైరి.

అనువలన వారు ధనికులకొరకు చక్కనియేర్పాటులు, చక్కనిపెట్టెలు ఏర్పాటుచేయించినారు. మానవ జన్మమెత్తియు దరిద్రు డగుటచే మానవాధికారమునుండి వంచితులై పశుతుల్యులగు ప్రయాణీకులకు ఈయేర్పాటులు చాలునని తలచిరి. ఇట్టిపరిస్థితులకు ప్రయాణీకులలోగల లోపములుకూడ కొంతవరకు కారణమౌత మగుచున్నవి. వారు బండిలో కష్టము అనుభవించుచుండుదురు. అయినప్పటికిని ఒకరు మరియొకప్రయాణీకునకు స్థలమున్నను ఇవ్వక కష్టపెట్టుచుండుదురు. వారు ఒకరి నొకరు నెట్టుకొనుచుండుదురు. ఒకరి నొకరు తిట్టుకొనుచుండుదురు. అవునరమున్నదానికంటె ఎక్కువస్థలమును ఆక్రమించుకుండుదురు. తమదురవస్థలను వృద్ధి చేయుటకు డమ్మి, అరటితోక్కలు, నారింజతోక్కలు, కాగి

తప్తముక్కలతో బండినంతయు నింపివేసి అనారోగ్యకరముగాను, దుర్గుణముక్తముగాను గావించుడు.

ఆప్రికాదేశములోని తృతీయశ్రేణి పరిస్థితులచిత్రములే గాంధీజీరమక్షమున ప్రత్యక్షముగా ప్రకాశించెను. స్వదేశములోని దీనదరిదులయెడల అధికారుల యీఆత్మచారములు, దేశవాసులలోటుపాలులు, వీనినన్నిటిని తిలకించినపిమ్మట గాంధీహృదయము వేదసాక్షులమాలచేత కృంగి విరిగిపడిపోయెను. దీనికి ఎట్టి ప్రతీకారము లేదా? తృతీయశ్రేణికి చెందిన యీఆత్మలసహాయయాత్రికులు ముఖమొనగ నకు ఎట్టిమార్గము లేదా యని ఆయన తలపోసెను. బండిలో యిన్ని బాధలు పడినను వాంకష్టములకు అంతము లేకుండ యున్నది. ఉద్యోగులు వీరిధనమును కొల్లగొట్టుచును, టిక్కెట్లు యిచ్చుటలో హయరాణా పరుతును. ఆలస్యముచేసి రైలు అందకుండాచేయుదురు. ఏమూల చెప్పబోయినను తిట్టుచుందురు. కొట్టుచుందురు. ఈ అనాచారములకు ఎట్టి విధానము లేదా?

దీని ప్రతీకారమునకు ప్రతివిధానమునకు ఉపాయములు ఆయనహృదయములో జాగరిత మయ్యెను. దీని ప్రథమప్రతీకారమునకు మార్గము యాత్రికులహస్తములందే గలదు. తృతీయశ్రేణికి చెందిన యాత్రికులు తమ అధికారమును గురించి జాగరూకులైనయెడల, తమ కష్టమఃఖములను గురించి అధికారులకు సుఖబద్ధముగా నివేదింపకొనినను

కొంతవరకు తగ్గినదేర్పాటులు చేయవచ్చును. కాని ఈ అత్యాచారములకు ప్రతిబిధానము చేయగలవాడు ధనికుల, విద్యావంతులు, అసహాయులగు తృతీయశ్రేణియంత్రుల విషయము స్మరించుకొని, యాత్రికులఅజ్ఞానమును స్మరించుకుని, సమవేదానపూర్ణహృదయముతో ధనికుల, విద్యావంతులు తృతీయశ్రేణిలో బీదవానివలె ప్రయోజనముచేసి, న్యాయాధికారపరమములను, ప్రాప్తివిషయములను తమ కోరికలను తెలియజేసినను, అత్యాచార అవిచారములను నిశ్శబ్దముగా సహింపక వారిని ప్రతిఘటించినను, ఎట్లవముతో ఎదుర్కొన్నను, అప్పుడు అధికారులను చైతన్యము కలుగవచ్చును. శాశ్వతాజ్ఞానము స్మరణకు రావచ్చును. అధికారులు తమ అపరాధమును దిద్దుకొనుటకు తొందరపడవచ్చును.

ఆనోజున పైలులో తృతీయశ్రేణిలో కూడుచుని యాత్రికులగురవర్థులను దర్శించి ఆయన ఏ ప్రతీకారమును హృదయములో భావించియుండినో, దానిని భావిజీవితములో అనేకసార్లు దేశవాసులవద్ద ప్రచారము చేసియుండిరి. ఆయన ప్రచారమువలన దేశములో సంపూర్ణచైతన్యము కలుగకపోయినను, ఒక ఆందోళనము బయలుదేరెను. ఆ ఆందోళన ఫలితముగా అధికారులుకూడ జాగరూకులైరి. అప్పుడప్పుడు తృతీయశ్రేణిలోగల నిబ్బండులను కొంత వరకు సంస్కరించిరి. ఇంకను విశేషముగా సంస్కరింపబడు

నని ఆశను కలిగించిరి. ప్రతిఘవారిఅనులుగో తృప్తీమక్రేణి
యాత్రికులమరవస్థలు తొలగింపబడలేదు. మనజాతీయగర్వా
బువ్వనై నను మహాత్మునిహృదయమును స్పృశించుకని, తమ
స్వదేశములొని కోటానుకోట్ల దరిద్రప్రజల వ్యాదములను
స్మరించుకని యియ్యిబృండులను సంపూర్ణముగా తొలగింపు
రని ఆశించుచున్నాము.

దరిద్రభాంధవుడైన గాంధీజీ రాజకోటపైషనులొ
దిగెను. ఆకోగ్గుపరిక్షై పైషనులొనున్న చికిత్సకులవద్దకు
వెళ్ళిరి. చికిత్సకుడు న. శాపణవ్వారా ఆయనపరిచయమును
పొందగలిగెను. ఆయన సిగ్గుపడి, అనుకృతుడై గాంధీజీని
పరీక్షనుండి తప్పించెను.

తాను తప్పించుకొనిరాడు. కాని దరిద్రులు అసహా
యులునగు సోదరులకష్టములు ఆయనహృదయమును వీడింప
జొచ్చెను.

రాజకోటనుండి మరల వడవానుకు వచ్చెను. మతి
లాలును, ఇతరయవకులను కలుసుకని మార్గముగాను, నేను
ముందు అధికారులకు తెలియజేసి ప్రతీకారమునకు ప్రార్థిం
చెదనని ఆయన వానికి తెలియజేసెను. వాడు యీఅర్హత
ములను తెలుసుకని దానికి తగిన ప్రతీకారము చేయుమరని
ఆశించుచున్నాను. కాని వాడు అంగీకరింపక పోయినచో
మీరు కార్యక్రమమును సాగించవలసియుండును.

యవకులు ఆయన అడ్డునసారముగా నడచుకొనుటకు రంసిద్దులైరి.

గాంధీజీ హాసికాధికారములచార్యకలాపములనువర్ణించి ఢిల్లీలోని కేంద్రప్రభుత్వమువారికి ఉత్తరము వ్రాసిరి. అధికారులు ప్రభుత్వమున దీనికి అంతగా ప్రాధాన్యము నియ్యలేదు. గాంధీజీకూడ సహజముగా వదలలేదు. దాదాపుగా రెండుసంవత్సరములు ఈవిషయమై ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరిగెను. తుదకు లాడ్జ్ చెమ్స్ఫోర్డును వారు దర్శించినపుడు రైల్వేఅధికారులనుగూర్చి ఆయనకు తృప్తియశ్రేణియాత్రీకులదురవస్థలనుగూర్చి తెలియజేసిరి. చెమ్స్ఫోర్డు అప్పుడు దీనిలో కలుగజేసికొనెను. ఆయన గావించిన విచారణఫలితముగా అధికారుల అన్యాయమునుగూర్చియు, దుర్నీతిని గూర్చియు తెలిసికొని, యాత్రీకులనస్తువ్రాపై పన్ను వసూలుచేయు పద్ధతిని రద్దు చేసిరి.

పదవానుయవకులు విముక్తులైరి. వారు జలగలాంటి కర్మనీరునితో యేకీభవించి కార్యము లొనర్చుటకు అంగీకరించిరి. వారికి తప్పక పనిమూపించెదనని గాంధీజీ మాటయిచ్చెను. భారతదేశము పర్యటించినప్పుడు వారిని అహ్మదాబాద్ లింపఁజెను. గాంధీజీ యీ యవకులలో అనేకలను సబర్బరీఆశ్రమములో చేర్చుకొనెను. వారు ఆయన ఆదర్శములతో ప్రజాధితులై అనేకవిధముల ఆశ్రమసేవ చేసియుండిరి.

దీనితరువాత గాంధీజీ గుజరాతుజ్జిల్లాలో కొన్నిభాగములలో సంచారము చేసెను. ఆయనసేవవలన, కార్యములవలన గుజరాతులో ప్రజల ఆదరణమును సంపాదించెను. గుజరాతురాజ్యనైతికసభలో ఒకసారి సభాపతిగాకూడ నుండిరి. గుజరాతుబాగ్ సేరా అనుస్థానములో ఒకసారి సత్యాగ్రహమునుగురించి ఉపన్యాసముకూడ నొసగి యుండెను. ఆయనఉపన్యాసవార్త గుప్తచతునిద్వారా సర్కారువారికి కర్ణశోచర మాయెను. సర్కారువారి ఉన్నతోద్యోగి ఆయనను దర్శించి, యీ అప్రీతికరమైన ఉపన్యాసము నెందుకు గావించిరో తెలుసుకొనగోరెను. గాంధీజీ వానికి జవాబుగా యిట్లు వచించెను. 'స్వదేశప్రజల మంగళముకొరకు నేను దేశవాసులను జాగరూకులనుగామాత్రమే చేయుచున్నాను. ఇది లోకవిద్య. ప్రజలకు తమదుఃఖకష్టములను తొలగించు కొనుటకు సర్వవిధములైన ఉపాయములను చూపించుట నా ధర్మము. స్వాతంత్ర్యమును పొంద సభిలషించువాడు తమను రక్షించుకొను మార్గములనుకూడా తెలిసికొని యుండుట మంచిది. మామూలుగా యీ యుపాయము హింసామూలకమై యుండును. నేను హింసకు బదులుగా సత్యాగ్రహము అనుమార్గమును చూపించితిని. సత్యాగ్రహము కేవలము అహింసాత్మకము, అయినను దీనిరీతినిపులను తెలియజేయుట నాకర్తవ్యము.'

భారతీయుల ముఖద్వారముల క్రమీకాలో దేశముతో గాంధీజీ తన సత్యాగ్రహమును అమ్రుతమును భారత సర్కారు వారికి విరుద్ధముగా ప్రయోగించుటకు ఆయన ఆసహ్యమునుతో ను కల్పించుకొనెను. ఆఫ్రికాలోని అనుభవమువలన సత్యాగ్రహము సర్వమును జయించు అమ్రుతముని ఆయన గ్రహించెను. విరుద్ధపక్షమువారు ఎంత కత్తివంతులైనను తగినవిధముగా తగినవాతావరణములో ప్రయోగింపబడినచో సత్యాగ్రహమునకు తప్పక జయము కలుగును.

సత్యాగ్రహ సంగ్రామమును ఆరంభించుటకు ముందు భారత దేశములో ప్రథమమున ఒక విశేష సమస్యను పరిష్కరింపవలసిన అవసరముండెను. తగిన భావములను, తగిన వాతావరణమును సృష్టించుట, సత్యాగ్రహము ఆరంభించుటకు ముందు దాని విషయములో దేశవాసులను జాగరూకులనుగాను, యోగ్యులనుగాను చేయవలయును. దేశము దీరి కొరకు ఎంతవరకు సంసిద్ధముగా నున్నదో చూడవలయును. స్వాతంత్ర్యము కొరకు భారతీయులు ఎంత ఆతురతతో నున్నారో తెలిసికొనవలయును. భారత దేశము అత్యశోషణ నీతికబళమునుండి సముద్ధరణ కోరుచున్నది. స్వాతంత్ర్యమును కోరుచున్నది. ఈ విషయమును గాంధీజీ హృదయ పూర్వకముగా గ్రహింపగలిగెను. అయినను విద్యార్జన కొరకు, ఆఫ్రికాలోని వీడితభారతీయుల కొరకు ఆయన 23 సంవత్సరములు స్వదేశమునుండి దూరముగానుండిరి. అందు

వలన స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చినవిమ్మట దేశములో నలు
వైపునున్న పరిస్థితులను గ్రహించుట, దేశవాసులపరి
స్థితులు, వారిఉత్సాహము, అనుభూతి ప్రత్యక్షముగా
గ్రహించి, తనచింతనములను, అనుభూతివి, కర్తవ్యములను
స్థిరపరచుకొనుట ఆయనకు ప్రధానకార్యములై యుండెను.

ఆంధ్రవలన సత్యాగ్రహముతో సంగ్రామజేత్రము
లో దిగుటకునుండు ఆయన సాధ్యమైనసారముగా భారతదేశ
ములో అచ్చటచ్చట తిరుగుట కారంభించిరి. అవసరమును
బట్టి ఒకటి రెండుస్థానములలో ఆస్థికాలో జరిగిన సత్యా
గ్రహేతిహాసమును వర్ణించుచు దానికొకలమును సాధారణ
ప్రజలకు తెలియజేయుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు భావనాశీల
మానముద్వ్యాగా మానవునిఆకాంతలను, కోరికలను గ్రహిం
చుచుండిరి. ఆయనయందుగల యీ యనుభూతి గుజరాతు
లోని బాగసేరాయను గ్రామములో కొంతవరకు ప్రకాశిం
చెను. ఈ యనుభూతివి గురించియే ఆయన నిర్భయముగా
సర్కారుఉద్యోగస్థునకు తెలియజేసెను.

36

శాంతినికేతనము

అనంతరము గాంధీజీ రవీంద్రనాథ్‌తాకూరు వంగ
దేశములో స్థాపించిన 'శాంతినికేతనము' అను ఆశ్రమము

నకు ఏ తెలియదు. అసమయములో రవీంద్రకవీంద్రుడు శాంతి నికేతనములో లేడు. శాంతినికేతనములో వ్యవస్థాపక సభాసభ్యులు, అధ్యాపకులు పరమాదరముతో, అనందవదనముతో శీర్ణదేహియై, ఆఫ్రికాలో భారతదేశ ముఖమును మహోద్బలపరచినవాడను, వీరపురుషులైన గాంధీజీని తమ ఆశ్రమ ప్రశాంత వాతావరణములోనికి శ్రద్ధాభక్తులతో పంపి స్యాగత మిచ్చిరి.

రవీంద్రకవీంద్రుడు అప్పుడు విదేశములో నుండెను. విదేశమునుండినే ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహ సాఫల్యతను సాధించిన గాంధీజీకి ఉత్తరములద్వారా అభినందనములను తెలియజేసెను. తన ఆశ్రమమైన శాంతినికేతనమును చూడు వనికూడా గాంధీజీని ఆ ఉత్తరములోనే కోరియుండెను. గాంధీజీ ఆఫ్రికాలో ఫినిక్స ఆశ్రమవాసులనుకూడా భారతదేశమునకు తీసుకొనివచ్చుటకు సంకల్పించెననికూడ రవీంద్రుడు వినియుండెను. అందువలన గాంధీజీకి అంగీకారమైన యెడల, ఆయన భారతదేశములో అన్యస్తానమందు ఆశ్రమమును స్థాపించుటకుముందు, ఫినిక్స ఆశ్రమవాసులను తన ఆశ్రమమగు శాంతినికేతనములో ఉంచుటకు ఏర్పాటు చేయవచ్చుననికూడ రవీంద్రకవీంద్రుడు గాంధీజీకి తెలియజేసెను. ఈ విషయములో తగిన యేర్పాట్లు చేయుటకు కూడ శాంతినికేతన అధికారులకు ఉత్తరము వ్రాసిరి.

గాంధీజీ ఫినిక్స్ ఆశ్రమవాసులను ఆయనతో కూడా భారత దేశమునకు తీసుకొనివచ్చుటకు సంకల్పించుకొని యుండునని మనము ఇదివరకే తెలుసుకొంటిమి. కాని వారినితీసుకునివచ్చి ఎచ్చట ఉంచుట మనినూ, కాని ఉండుటకు భోజనాదులకు ఏర్పాటు యెల్లు జరుగుననియు, ఆశ్రమవ్యయ భారమును వహించుట యెల్లు అనియు ఆయన చింతాగ్రస్త డయ్యెను. రవీంద్రుని ఉత్తరములో గాంధీజీకి తాత్కాలిక యేర్పాటు అన్నియు గావించబడియున్నట్లు లోచనమైచెను. ఆశ్రమవాసులను తాత్కాలికముగా శాంతినికేతనములో ఉంచెరి.

పిమ్మట పర్యటనముగావించుచు ఆయనకూడ శాంతినికేతనమునకు వచ్చెను. ఆశ్రమఅధ్యాపకులు రవీంద్రుడు వ్రాసిన మరియొక ఉత్తరము గాంధీజీహస్తములో పెట్టెరి. “మహాత్మాజీ, ఆయనసహధర్మిణి యితర ఆశ్రమమునకు వచ్చియుండురని తెలంచుచున్నాను” అని ఉత్తరములో వ్రాసిరి.

గాంధీజీ సహజసిద్ధముగా నవ్వుకొనెను.

విశ్వకవి రవీంద్రుడే ప్రప్రథమమున గాంధీజీని మహాత్మునిగా గ్రహింప గలిగెను. కాని ఎందువలన?

పూర్వాశ్రమమున ఉదీయమానమగుచున్న మహాజ్వలనూద్యమ—

సంక్రామముల ప్రవయగ్ద సహులు అణగమణి యుండెను. అట్టి వాడేకసత్వాగ్రహిణుడున్న హృదయమాహాత్మ్యమును విశ్వకవి గ్రహించును గ్రహింపగలిగెను.

విశ్వములో నర్వక్రేష్టకవియే ప్రపంచములోని సర్వ శ్రేష్ఠమూలపురి ననవారతనూననప్రభాతమున ప్రభాతమున వారిని స్వీకరించెను. 'మహాత్మా'యని సంబోధించెను. రవీంద్రుని గాంధీగారి అట్టి సాంక్రామము, సత్త్వాగ్రహణవరణములు, అశ్రమములోని 'విలాసవర్జిత' కాయత, బ్రహ్మచర్యమునుగురించిన కంఠులనల సన్నిధిని ఆకర్షించి ముద్ధులై, దండ్రులను, అశ్రమములును, విపీడితులున్నైన వారతీయులపై గాంధీజీకి గలన్నేహ, ప్రేమ, సేవలవిషయమై ఆయన ఆకర్షించెను శత్రునిశ్రులనుభేదములేక సకలసూక్ష్మలపై గల సమాన ఉపార ఆచారములవిషయమై వినియుండిరి. రవీంద్రుడు గాంధీజీని దర్శింపకయే హృదయమాహాత్మ్యము చేత గాంధీజీహృదయమాహాత్మ్యమును గ్రహింపగలిగెను. ఆమాహాత్మ్యమును అనుభవింపబడేత అందొకంటె ఆయనను మహాత్మాగాపమున సంబోధించి యుండిరి.

మహాత్మాగా ధీ శాంతింకేతనములో ననించుచుండిరి. కొలదిదినములలో కే ఆయన ఆశ్రమవాసులకు ఆస్త్రియు డయ్యెను. శాంతింకేతనములో ప్రశాంతవాతావరణము మధ్య భారతదేశప్రాచీనవిద్యాధారను అనంగించి ముద్దు డయ్యెను. తృప్తికొందెను. రవీంద్రునిలదర్శములను, ఉద్యమ

నూద్యుడు తనజ్యోతిసి సాగరనీలతరంగములలో
వ్యాపింపజేసెను—

నీలసాగరము తనఅగాధనై శ్యాముచేత, మహాత్తర
స్వరూపముచేత, అపారశక్తిచేత నూద్యునిసమక్షమునప్రకా
శితమయ్యెను.

ఆ అనంతసాగరములో అపారజలరాశి విస్తృతమై
యున్నటుల ప్రపంచములో ప్రథమమున నూద్యుడే గ్రహిం
చెను. ప్రభాతపుప్రశాంతగంభీర జలరాశిగర్భమున తరంగ
ములమహత్తరగర్జనములు దాగియున్నవి — విలీనునూన
మగుచున్న ఆయనంత దిగంతమున ప్రళయకాల ఘోరూ
మాదుతిములు దాగియున్నవి.

శాంతసంద్రిమునగల అశాంతరూపమును నూద్యుడే
ప్రథమమున గ్రహింపగలిగెను.

అనంతజలరాశిలోని అనంత మాహాత్మ్యమును
గ్రహించెను.

మహాద్వలనూద్యుడు మహత్తరసముద్రమును ప్రభా
తలగ్నమున వరించి స్వీకరించెను.

ఆమహామానవునిలో సంచితమైయున్న అనంతశక్తిని
ప్రపంచములో ప్రథమమున విశ్వకవియే దర్శింపగలిగెను.
ప్రశాంతమైన, ధీరగంభీరమైన, మృదుచుండహాసపూర్ణమైన
వదనమండలములో సంకల్పముల, ప్రబోధముల మహత్తర
ప్రవాహము దాగియుండెను — తుద్రదేహములో కర్మల,

సంక్రామముల ప్రకయగ్జనములు అనామనా యుండెను. అభివాదేశసత్కారగ్రహిణియనునట్లు హృదయమాహాత్మ్యమును విశ్వకవి గ్రహించును గ్రహింపగలిగెను.

విశ్వములో సర్వశ్రేష్ఠకవియే ప్రపంచములోని సర్వశ్రేష్ఠమనవలె ననవారతమూరినప్రభాతమున ప్రభాతమున వాంచి స్వీకరించెను. 'మహాత్మా'యని సంబోధించెను. రవీంద్రుని గాంధీగారి అభివాసంక్రామము, సత్కారహావినరణములు, అశ్రమములోని విలాసవర్జిత సాయత, బ్రహ్మచర్యమునుగురించిన కథలునల నన్నిటిని ఆశ్రించి ముద్దులై, దామ్రులను, అశ్రమములును, విపీడితులునునైన వారతీయులపై గాంధీజీకి గలన్నేహ, ప్రేమ, సేవలవిషయమై ఆయన ఆశ్రించెను శత్రునిత్రులనుభేదములేక సకలనూనవులపై గల సమాన ఉపార ఆచారములవిషయమై వినియుండిరి. రవీంద్రుడు గాంధీజీని దక్షింపకయే హృదయమాహాత్మ్యము చేత గాంధీజీహృదయమాహాత్మ్యమును గ్రహింపగలిగెను. ఆమాహాత్మ్యమును అనుభవించుటచేత అందొకంటె ఆయనను మహాత్మానూపమున సంబోధించి యుండిరి.

మహాత్మాగా ధీ శాంతిరకేతనములో ననించుచుండిరి. కొలదిదినములలో కే ఆయన ఆశ్రమవాసులకు ఆశ్రమము జయ్యెను. శాంతిరకేతనములో ప్రశాంతచాతావరణము మధ్య భారతదేశప్రాచీనవిద్యాధారము అనబోయితి ముద్దు జయ్యెను. తృప్తికొందెను. రవీంద్రునిచిదర్థములను, ఉద్యమము

ములను చూచి ఆయన విశ్వకవికి భక్తిపూర్ణప్రణామములు లప్పించెను. ఈ ఆశ్రమము, దీనివిద్యాపద్ధతులు, దీనిలోని జీవనయాత్రప్రణాళికలవలన ప్రాచీనశాలపుగౌరవాన్నితమైన భారతదేశవిషయములు నాకు స్మరణకు వచ్చుచున్నవని ఆశ్రమఅధ్యాపకులకును, విద్యార్థులకును తెలియజేసిరి. విశ్వకవి కేకలము శ్రేష్ఠమైన కవియేగాదు, ఆధునికమైన కృత్రిమమైన గణభృతామోహముచేత భ్రాంతులైన, శుభభ్రష్టులైన భారతీయులకు మార్గప్రదర్శకుడు, నాజీవితమునకు కూడ మార్గదర్శకుడు. నాకు 'గురుదేవు' లానూడ నైరి.

విశ్వకవి నుద్దేశించి విశ్వములోని శ్రేష్ఠమూలపురుషులచారిత్రాధ్యక్షులతో శిష్యమును నత మొనర్చెను.

అఖిళాలోని గాంధీజీఆశ్రమవాసులు దాదాపుగా అందరును శాంతినికేతనములో వసించుచుండిరి. ముగన్ లాల్ గాంధీ, అంద్రాసుగాడు, పియర్స్ గాడు, శ్రీమతికస్తూరి బాయి మొదలుగువారందరును, శాంతినికేతనములో ప్రశాంతవాతావరణములో వసించుచు నూతనకార్యములకొరకు నూతనశక్తిని సంపాదించుకొనుచుండిరి. గాంధీజీ ఆదేశము కొరకు నిరీక్షించుచుండి.

ఈసమయములో శాంతినికేతనఆశ్రమమందుగలఒక విషయము సంస్కరింపబడవలెనని గాంధీజీ దృష్టికి కనుపడుచుండెను. కాని ఈవిషయమై ప్రథమమునతన సహచరులతో ఆలోచించెను. పిమ్మట దీనిని సంస్కరించుట, పరివర్తనము

చేయుట యుచితమని గలంచి ఆశ్రమకథ్యాపకలకును, విద్యాధులకును తెలియజేసిరి.

ఆవిషయమును అచ్చట ఉద్దేశించుట అవసరము. ఆశ్రమవాసులు ప్రత్యేకముగా సంకల్పావ్వాయికు వండిన పదార్థములకు భుజించుచుండిరి. వీనివలన ఆశ్రమవాసులకు ఆత్మవిర్భరత, విద్యావిషయములలో లోపములు మేర్పడుచున్నవి. ప్రత్యేకముగా చూడఁబోవుటచేత ఆహారవిశుద్ధతకు, పరిచ్ఛన్నతకు ఈని కలుగుచున్నవని గాంధీజీ వారికి తెలియజేసెను. వేతనభోగియగు పాచకుడు విశుద్ధత, పరిచ్ఛన్నతల విషయములలో దృష్టినుంచక త్వరితగతినీ పని పూర్తి చేయువిషయములలోనే విశేషక్రక్ష నహించును. వీనివలన గురుదేవుని ఆశ్రమధర్మమునకు ఈని కలుగుచున్నది.

ప్రాచీన భారత దేశ విద్యాధులచరిత్రనుకథారూపమున అచ్చటివిద్యాధులకు వివిధించెను. ఆకాలపువిద్యాధులు విద్య నభ్యసించువాడు. ఆశ్రమముగొరకు ఆహారపదార్థములను, కట్టెలను సంపాదించువాడు, స్వహస్తములతో వంట చేయువాడు, సకలకార్యములు నెరవేర్చువాడు, అప్పుడే వారి ద్వారా పూర్ణమైన ఆశ్రమధర్మము నెరవేర్పబడుచుండెను.

ఆయనమాటలను ఆలకించినప్పిమ్మట అధ్యాపకులును, విద్యాధులును ఉత్సాహముతో నిమగ్నులైరి. వారుసంకోచమును పరిత్యజించిరి. జడభావమును విసర్జించిరి. సమయానుసారముగా తమఆహారమును తామే వండుకొనుచుండిరి.

అనాడంబరమైన, విశుద్ధమైన ఆహారమును వారు తృప్తితో భుజించుచుండిరి. గాంధీజీ సహచరుల కూడ యీ స్వావలంబన ఆశ్రమవాసులలో యొకమైనా పెనిచేయుచుండిరి. వంటలో సహాయము చేయుచుండిరి. వంటపాత్రలు, భోజనపాత్రలు కడుగుచుండిరి. వంటసాల శుభ్రముగా కడుగుచుండిరి. ఆశ్రమములో నవబడని స్వర్ణ ఆరంభముయొనె. సేవావ్రతుడను, సత్యాగ్రహియైన గాంధీజీకి ఇది నూతన ఆదర్శము కాదు. ఈ ఆదర్శము అప్పికా ఆశ్రమములోనే వనముచూచి తిమ్మి, 1901 వ సంవత్సరములో కలకత్తాలో జరిగిన కాంగ్రెసు స్వేచ్ఛాసేవకమావమున యీ సేవాదర్శముయొక్క పరిచయమును పొందితిని. నిగ్రహమును, స్వావలంబనమును మూలమంత్రముగా స్వీకరించుటయే సత్యాగ్రహుని ధర్మము. సాధారణప్రజలపరిచయ, తనపనియ సాధ్యమైనంతవరకు తనశక్తివ్వారా నెరవేర్చుటయు, ఏవిషయములోనైనను పడులసహాయమును కోరక ఆత్మనిర్భరతೆಯ రగుటకు ప్రయత్నించుటయే సత్యాగ్రహి కర్తవ్యము. ఈ ఆత్మనిర్భరతయొక్క ఆదర్శములనే ఆనాడు శాంతినికేతనవాసులకు ఆయన బోధించెను.

శాంతినికేతనములో ఆయన అధికదినములు వసింపలేదు. గోఖలేమహాశయుడు పరమపదించినట్లు హఠాత్తుగా ఆయనకు తంతి వచ్చెను. గాంధీజీ వ్యాకులత చెందెను. గోఖలే చూపించిన స్నేహములను, ఉపదేశములలోను,

అశ్రీకృష్ణుని అయన పితృదేవునిమాహాత్మ్యమునే అను
భవించెను. గాంధీజీ శోకావస్థకు దయ్యెను. శ్రీమతి కస్తూర
బాయిని నె బదిలించి నూనాకు ప్రసాద మయ్యెను.

నూనా గోఖలేగారి శ్రాద్ధాదిక్రియలనుమాత్రమైర
క్తియై గోఖలేగారికింక నేరయ్యెను. ఆఖ యిండియా
సాసైటీలోగోఖలేగారి దేశసేవ చేయుమని కొందరు వదిం
చిరి. గోఖలేగారికి దేశమును శిరివావహించుచుకానిగోఖలే
దేశము సభ్యులతో చాలదర్శములకు పకము చేయజాలనని
గాంధీజీ తెలియజేసెను. సర్వెయ్యి ఆఖ యిండియా సాసైటీ
అదర్శములకును, తన అదర్శములకును విశేషప్రేరేద మం
డెను. ప్రభేదములతో ఆయన పనిచేసినచో అనందము పొంద
జాలరు. పనులలో సాఫల్యతను పొందజాలరు. గోఖలేగారికి
కూడ యీ విషయము తెలియను. అందువలన ఆయనను
ప్రత్యాధికస్నేహముతో అదరించెను గాంధీజీని తనదశము
వాదతో చుట్టబెట్టెటకు ప్రయత్నించలేదు. తనఅదర్శముల
ప్రఖ్యాతములద్వారా అందరినిపరాజితులను గావించి గాం
ధీజీ మరల తనపర్యటనకై పయనమై పోయెను.

పూనా వెళ్ళి అచ్చటినుండి రంగూనుపట్టణమునకు
ప్రయాణమైపోయిరి. సముద్రచూడ్చుమునకూడ తృప్తియిక్రేణి
లానే ప్రయాణముచేసిరి. ఓడలోని తృప్తియిక్రేణిలోని మర
వస్థలు నైలుబండిలోని మరవస్థలనేఅయినస్మరణకు దెచ్చెను.
ఆయన ప్రపంచములో దరిద్రులకాధలనుగురించి మరియొక

చిత్రమును దర్శించెను. ఆ తేదనచే ఆయన హృదయము ద్రవి భూతమై పోవుచుండెను. రంగూనులో పని ముగించి తిరిగి భారతదేశమునకు వచ్చెను.

ఆనందత్పరము హరిద్వారములో కుంభ మేళజరిగెను. తన ఆశ్రమవాసులను నోడ్కొని కుంభ మేళకు పోవలయునని గాంధీజీకి కోరిక కలిగెను. మేళాక్షేత్రమున సమావేశమగు యాత్రికుల సేవచేయు సంకల్పించుకొనెను. కుంభ మేళకు పయనమై పోయిరి. అచ్చటికి గోభ లేదశమునకు చెందివకొందరు స్వేచ్ఛా సేవకులు కూడ సేవ చేయుటకు ఏతెంచిరి. గాంధీజీ దశమువారితో ఏకీభవించి భక్తులను, దర్శనార్థులైన యాత్రికులకు వివిధవిషయములలో సేవ చేయుచుండిరి. యాత్రికులలోరకు పాయ్‌ఖానాలుగా ఉపయోగించుటకు గోతులను త్రవ్వించి, పాయ్‌ఖానాలనుండి మైలను వారు శుభ్రము చేయుచుండువాడు. మేళాక్షేత్రమును పరిశుభ్రము గను, దుర్గంధరహితముగను చేయుచుండిరి. గోభ లేగారి స్వేచ్ఛా సేవకులు కూడ గాంధీజీ దశమువారి సేవను చూచి ముగ్ధులై పోవుచుండిరి. గాంధీజీ పేరు మేళాక్షేత్రములో కూడ నలువైపుల వ్యాపించెను. తీర్థయాత్రికు లనేకులు గాంధీజీ దశమువారి కార్యములను చూచుటకు వచ్చుచుండిరి. సుధీ వరులు, పండితవరులు గాంధీజీ కార్యములకు, ప్రణాళికలకు పక్షమునను, విపక్షమునను, సేవావిషయములోను, ధర్మ విషయములోను వివిధములైన ఆలోచనములను గావించు

చుండిరి, గాంధీజీ కేవలము అందరికిని పరిచితులేగాక, విఘ్న తినికూడ గడించిరి. బయటికి పోయినయెడల వందలకొలది వేలకొలదిజనుము ఆయనతోకూడ నడచుచుందురు. జేరాలో ప్రవేశించినయెడల దర్శనముకొరకు ఆయనచుట్టూ వేల కొలది ప్రజలు మూగుచుండుడు.

గాంధీజీ విచలితుడయ్యెను. మాత్రికలబంధప్రేమను గాంచి అశ్వుడవ్వడు విరక్తుడగుచుండెను.

స్తుతిప్రశంసలపై గాంధీజీకిగల అసక్తి, విరక్తి ఆయనసచ్చారిత్రిములో మహత్తరమైన విశేషత్వము. సామాన్యమైన కుంభమేళవిషయము విడిచిపెట్టినను, ప్రపంచములో ప్రసిద్ధులైనవిహ్మలు, మహాత్మునిహాటముల వ్రాజులు లైనవిహ్మలను, అనేక దేశముల కోటానుకోట్లప్రజలు, సంఘములు ఆయనపై శ్రద్ధాభక్తులను నివేదించుచుండిరి. ఆకాశ సాతాళములు ముఖరితిమగునట్లు జయధ్వనులను గావించిరి. దీనివలన మహాత్మాగాంధీ అనేకసాకులు దుఃఖించినారు. విరక్తి చెందినారు. అట్టిస్థానములను వదిలి ఆయన వెడలి పోయిరి. 1947 వ సంవత్సరము ఆగష్టునెల్లొ కలకత్తా బెల్లెఘాట్ విషయము స్మరణకు వచ్చుచున్నది. గాంధీజీ జర్మి నాథులకు దర్శనమిచ్చుటకు బయటికి వచ్చిరి. భారతదేశ సజీవ దేవతనుగాంచి జనసముద్రము ఆనందోచ్ఛ్వాసముతో 'మహాత్మాగాంధీజీ జయ్' అని కేకలు వేసిరి.

కాని గాంధీజీ—

ఆయన ప్రశాంతముఖబింబముపై తాండవించు కన్న శాంతిపూర్ణ ఆకాండజ్యోతి ఆరిపోయెను. అత్యప్రశంసనీయుని టచే నిరాశచే, అసంతోషముచే ముఖముండలము ఎండి పోయెను. ఆయన రెండుచెవులను రెండునేతులతో గట్టిగా పట్టుకొనెను. సంకోచముతో శిరము వాల్చుకొని లోపలికి పోయెను.

గాంధీజీచారిత్రములోయిది యొకవిశేషమై శిష్ట్యము, ఈశ్వరేచ్ఛవలన మూసవసేవ చేయుటకు ఆయన ఏతెంచెను. సేవకు బదులుగా శ్రద్ధను, భక్తిని, స్తుతిస్తోత్రములను స్వీకరించుటకు రాలేదు. ఈశ్రద్ధ, భక్తి ఆయనను ఆస్మవిశ్మయములనుగా జేయ ప్రయత్నించుచున్నది. ఆయనను అత్యభివృద్ధిగా చేయ సమకల్పించున్నది. స్తుతిస్తోత్రములపైగల యివైరాగ్యము గాంధీజీని అంతస్తుతిస్తోత్రములకు యోగ్యునిగను, అసాధారణమహత్వముచే భూషితునిగను చేసివైచెను.

కుంభమేళలో హిందువులకు సంస్కారములు, బహువిధభ్రాంతిలు, మూఢాచారముల దృశ్యములు ఆయనకు విశేష ఆవేదనమును కలిగించెను. కేవలము ధర్మముకొరకే యిచ్చటికి వచ్చుట కేదనియు, ప్రపంచన ఉపాయములతోను, మిథ్యాకౌశలముతోను స్వార్థముకొరకును, ధనార్జనకొరకును వచ్చుచుండురని ఆయన గ్రహించెను. ప్రపంచనాపకులే మేళాక్షేత్రమునకు విశేషముగా వచ్చుచుండును.

మైల, ప్రశిష్టానముల మలముత్యవిసర్జన, మొదలగు
యీవలకార్యములను గాఢ మహత్త్వము నిరీక్ష్త చెందెను.
ఇచ్చటకూడ నాధువర్జనమును పోయితో ధర్మానమునకు
ప్రయోగించుచున్న కేశవముని గాంచి ఆయన హృదయము
ఆశ్చర్యంతో సంకిపోయెను. అత్మగర్భభోలాలో నవనిర్మిత
లోకానేతువులు ద్భాంచిన ఉమ్మట సహజప్రకృతీలో నాగరి
కతయందుగల కృత్రిమతత్వానమును జనుభవించి విచార
మొందిరి.

ఆయన అత్మగర్భభోలను విడనాడిరి.

నూర్ణములో దేశవిభాగములగు సుండితులతో, నేవ
కులతో పరిచయము, స్నేహము కలిగెన. ఆయుగములో
ప్రసిద్ధులును, మహానుభావులును, కర్మయోగులునైన
స్వామిశ్రీకృష్ణానందజితో స్నేహము, బాంధవ్యము కలిగెను.
కలకత్తెచివాసుని ప్రసిద్ధుని, మహానుభావులైన వారితో
నూడ పరిచయము కలిగెను.

ఈపర్యటన కాలములో భారత దేశమునందు గల
అనేకనాయకుల మహానుభావుల ప్రకృతులను గ్రహింప
గలిగె.

ఇచ్చటగాఢభీతిభయములో ఒక విశేషసంకటము గురించి
వివరించి ఆయన భృమిగువృత్తాంతమును విరమించెదను.

ఆహారములో సంపూర్ణసంయమమును ఆయన అగ్ర
కాలోనే అభివరచుకొనెను. లాలస, శివ్యాల తృప్తికొరకు

అధికారమును మునుపటి కంటె మరింతగా పెంచుకొనినది. ఇందుచేతనే
ఆయన అధికారమును విస్తరించుకొనినది. కాని భారత
భృగవంశమునకు అట్లే. ఆరాజులకు, సంయుక్తాచార్య
మును యిచ్చిన వియమములును, యితరము సాయతము
గను, పరిమితముగను కానివికొనెను ఈ కళోదనియను
నిష్ఠకు ఒక కారణము ఉన్నది. అయిన ఏదైతే పోయినను
భోజనముల అహంబరము, ఫలములపూరితములు, పలురూప్య
భుజించుటకు బలత్కారములు మొదలగునవి జరుగుచుం
డెను. భోజనద్రవ్యములతో నియమితుడైనను, విశుద్ధమైన
పవిత్రమైన ఆహారముసూడ ఆయనను అహంబరముగను,
భాహుళ్యముగను ఉండెను. అవిషయ మాయన గ్రహిం
చును, అందుచేతనే యీ అహంబరమును, భాహుళ్యమును
కళోదవృక్షముగ అవలంబించుటచేత శాశ్వతముగా వినష్టం
చుటకు ప్రసిద్ధి చేసుకొంటుంది. ఇతననిరాలుగుగంటలలో ఆడు
సార్లు ఆహారము భుజింతుననియు, రాత్రి ఆహారముసూర్యా
స్తమయమునకు ముందుగానే ముగింతుననియు సంకల్పించు
కొనెను. దోషధము వుచ్చుకొనుట, నిమ్మరసము త్రాగుట,
నీటిని త్రాగుట మొదలగునవికూడ యీ ఆహారలెక్కల
లోనే గణింపబడెను. రాత్రి ఆహారము సూర్యాస్తమయ
మునకు ముందుగా ముగించి భక్తులకు స్త్రీపురుషుల అత్యా
చారములనుండి రక్షింపబడినవల, రాత్రివేళ నిరచిత

ముఖో కాశ్యములు గావించుకొనుటకు అన కాశమును కూడ పొందిరి.

ఈ వ్రతమును ఆయనజీవితములో అంతమువరకు పాల్పించిరి. ఆయన అల్పాహారమును, పరిమితాహారమును భుజించి మహత్తరమైన కార్యములను నెరవేర్చు యోగ్యతను గాంచి విస్మయమొందుచున్నాడు. ఇది కేవలము గాంధీజీవంటి మహానూనవులకే తగియున్నది.

37

ఆశ్రమప్రతిష్ఠ

ఆఫ్రికాలోని ఫినిక్స ఆశ్రమమువంటి ఆశ్రమమును భారతదేశములో స్థాపించవలెనని గాంధీజీమనస్సులో ప్రబల తరమైన కోరిక జనించెను. భారతదేశమునకు తిరిగివచ్చిన పిమ్మట ఆయన యూచిషములో ప్రయత్నించుటయందు ఎట్టిజోటును చేయలేదు. కాని ధనాభావముచేతను, తగిన స్థానాభావముచేతను, ఆయన తనభావములను వాస్తవరూపమున పరిణమింప చేయజాలకపోయెను.

భారతదేశపర్యటన గావించినపిమ్మట ఆశ్రమమును స్థాపించుటకై గాంధీజీ విశేషశ్రద్ధ వహించెను. ఇచ్చట భిక్షవిషయము చెప్పవలసి యున్నది. గాంధీజీ భారతదేశము

నకు వచ్చినవెంటనే యీవిధముగా ప్రజాసేవలో సమగ్నులై యున్నాడు. తనకుంబపోషణ విషయములో ఏమి గుర్తము - వలంబించి గాని అనేకులు తలంచుచుండిరి.

కుంబపోషణకు ఆయన బ్యారిష్టరీపనిగాని లేక ఏదోయోమునుగాని చేయుటకు సిద్ధపడలేదు.

అట్టిప్రయత్నము చేయుటకుకూడ ఆయనకు అవసరము లేకుండెను. సుతాహారియైన మోహనదాసు తనసహధర్మిణియైన శ్రీమతి కస్తూరిబాయికూడ తనజీవనధర్మములలో యథార్థసహయోగినిగా గావించుకొనెను. వుత్సరిగనుకూడ తన ఆదర్శములతో అనాడంబరమైన, ప్రళాంతమైన విద్యతో లాలనపాలనములు చేయుచుండిరి. సంసారసంబంధమైన ఆలోచనమును ఆయన మరచియే పోయిరి. ఆదర్శములు ఆలోచనములలో సమగ్నులై పోయిరి.

ఆశ్రమప్రతిష్ఠకు అనుకూలమైన స్థానమును నిర్ణయించుటకే అత్యంతవచుస్య సృష్టింపబడెను. వివిధప్రదేశములలో నున్న విశిష్టవ్యక్తులందరు తమతమ ప్రదేశములలో ఆశ్రమమును స్థాపించువియు, దానికి కావలసిన స్థలమును ఇచ్చెదమని కోరికను తెలియజేయుచుండిరి. వంగదేశమునుండియు ఆయనకు అనేకవివేదనములు వచ్చియుండెను. ఢిల్లీలోనున్న ధనికు లనేకులు ఉత్తమమైనస్థలమునిచ్చెదమని కోరికను నిల్లడించిరి. వివిధదేశములవారు తమ సవేదనములను తెలియజేసికొనినప్పటికిని గాంధీజీ తమ

దేశమునందే ఆశ్రమమును స్థాపించుటకు సంకల్పించుకొనెను. దీనికిగల కారణమున ఆయన ఆత్మకథలో ఇటుల వర్ణించు కొనిరి — “నేను అహమదాబాదుద్వారా ప్రయాణము చేయుచున్నప్పుడు అహమదాబాదునే నిరూపించుచును అనేక మంది స్నేహితులు కోరియుండిరి. ఆశ్రమమునకు కావలసిన వ్యయమునంతను వారే సమకూర్చెదమని తెలిపి యుండిరి. గృహమును సంపాదించిపెట్టుభారముకూడ వారేవహించెదమని నుడిపియుండిరి. అహమదాబాదువిషయములో నాకు కూడ ఆకర్షణ యుండెను. గుజరాతువాడ ననుటచే గుజరాతుభాషద్వారా ఎక్కువ సేవచేయు గలుగుదునని తలంచువాడను. అహమదాబాదు ఒకప్పుడు చేతతవస్త్రములకు కేంద్రముగా నుండుటచే, అచ్చటనే నూలుతీయుటకును, గృహశిల్పమును పునఃప్రారంభించుటకును మంచి అవకాశము కలుగగలదనియు నాకు నచ్చుకము కలిగెను. గుజరాతునకు ప్రధాననగర మగుటచేతను, ధనాభ్యుదయము ఇచ్చుటనే యందుట చేతను, ధనసహాయము కూడ లభించునని ఆశించితిని.”

తన స్వస్థానములో ఆశ్రమప్రతిష్ఠకు కారణము గ్రహించితిమి. అహమదాబాదులోని ధనిక బ్యాంకిష్టకు కోచ వదిలి అనుపేరుగల గ్రామములో తన గృహమును ఆశ్రమ ప్రతిష్ఠచేయుటకు గాంధీజీకి అద్దెకు ఇచ్చెను. గృహమును ఏర్పాటుచేసి తన ఆశ్రమవాసులను శాంతినికేతనమునుండి

తీసుకొని వచ్చెను. ఆంధ్రూను, పియూర్స్, మగన్ లాలో గాంధీ, అనేకమంది తమిళయువకులు, సహధర్మిణి కస్తూరి బాయి, కోచవడులో స్థాపించిన ఆశ్రమమునకు వచ్చిరి.

ఈసారి ఆశ్రమముయొక్క నామమునుగురించి ఆలోచనలు సాగెను. వివిధవ్యక్తులు దానిని తమయిష్టానుసారముగా వివిధనామములతో పిలువ నభిలషించుచుండిరి. కాని గాంధీజీ యీనా నామమువిషయములో ఒకసమాధానమునకు వచ్చిరి. ఆశ్రమనామము “సత్యాగ్రహ ఆశ్రమము” అని అందరికిని తెలియజేసెను. ఈనామమువలన సేవాభావము, సేవచేయుపద్ధతి సహజముగా మనస్సులో ఉదయించగలుగునని యీనామముపట్టుటకు కారణమయ్యెను. నామమాహాశ్మయమువలనకూడ ఆశ్రమవాసులు సత్యమును శేవించుటలో ఉత్సాహితులు కావచ్చును.

1915 వ సంవత్సరములో మే 25వ తేదీన గాంధీజీ ఆశ్రమమును స్థాపించెను. ఈసారి ఆశ్రమవాసులతో సలహాచేసి ఆశ్రమమునకు కావలసిన నియమావళినికూడ తయారు చేసెను. ఇచ్చట వసించువారు సత్యాగ్రహులుగా ఉండవలయునని నిర్ణయింపబడెను. సత్యాగ్రహికి యోగ్యమగు స్వభావమును, ఆచరణమును అలవాటు చేసుకొనవలయును. సత్యవాదిగను, అకపటుమగను, ఆత్మాభిమానరహితుడుగను కావలయును. నూనవులలో భేదము లేదని నమ్మవలయును. అస్పృశ్యతను విస్మరించి సకలమానవులతో గౌరవ

మనస్సుతో వసించవలయును. జాతివిచారము, జాతిభేదములను తొలగించవలయును. ఆశ్రమకార్యము, తమ కార్యములు స్వచ్ఛముతో నిర్వహించునవలయును. ప్రయోగవానుకారముగా నిర్మాణమూలకమైన కార్యములను గాఢపవలయును. కార్యములవ్వగా హానవులసేవ చేయవలయును. నిగ్రహము నవలంబించి సగళ అపాదః పరజీవితమును గడుపవలయును.

ఆశ్రమము తయారయ్యెను. ఈ ఆశ్రమమును ఆయున ఏకదేశముతో నిర్మించివారని ప్రశ్న ఉదయింపవచ్చును. దీనికి సంయైన జవాబు నియ్యలేము. ఈ ఆశ్రమమును ప్రతిష్ఠించుటవలన, దీనిని నడపుటవలన ఒకటి రెండు ఉద్దేశములను నెరవేర్చుటకు కోరికయున్నట్లు తోచును.

ఆశ్రమజీవితమువ్వగా ఆశ్రమవాసులను నిగ్రహశీలురుగను, వ్యవలంబురుగను అగుటకు సహాయము చేసెను. అందరిని ఒకటిగా కార్యములను నెరవేర్చువల్లు చేసెను, ఏకముగా భాషగాదులను చేయుటకాశమును కలిగించి యు, ఆశ్రమవాసులను సన్యుతులుగి నూనవనిర్మితకృత్రిమభేదముల సంస్కారములను, ఆచారములను విలుప్తము చేయ సుకల్పించెను. ఆశ్రమవాసుల కార్యములను, ఆచరణములదృష్టాంతములను చూచి భారతీయులు నిగ్రహశీలురుగను, స్వావలంబులుగను అనుటకు ప్రబోధమును గాంచి చింతించిరి. ఆశ్రమములో జాతిభేదమును తొలగించి భారతీయులందరును జాతి

భేదములకృత్రి కునుస్కారములను విసర్జింపవలయునని ఉప
దేశముల నొసగియుండిరి. సత్యాగ్రహమునకు పరీక్షా కేంద్ర
ముగా చేయుటచే యీ ఆశ్రమమును స్థాపించుటలో ప్రధా
నోద్దేశమై యుండెను. కొందరిని యధార్థమైన సత్యాగ్రహ
సేవకులుగ తయారుచేయవలయును. ప్రయోజనానుసార
ముగా సత్యము యొక్క గౌరవరక్షణకు కర్మక్షేత్రములో
ప్రవేశింపవలయును. వాఁటిచారములబద్ధులై, అదర్శముల
బద్ధులై భారతదేశములో అనేకసత్యాగ్రహములను తయారు
చేయవలయును. సత్యాగ్రహాలదశము సత్యమును అన్త్రము
చేత అపారశక్తి శాలురగు అండ్లమునర్కారువారినియుద్ధము
నకు ఆహ్వానింపవలయును.

ఆశ్రమాసేవకదశమువారు తమ ఆచరణములబద్ధులై,
భారతదేశీయులను ఉత్సాహపరుపవలెననియు, ఆశాన్వితు
లనుగా గావింపవలెననియు మహాత్ముని ఉద్దేశమై యుండెను.
అసత్తు, మిథ్యలకు విరుద్ధముగా సంగ్రామము చేయుటకును,
కష్టములను వహించుటకును సత్యాగ్రహములగు వీరులకు ఉత్సా
హితులనుగా గావింపవలయును. భారతదేశముయొక్క సత్య
మును, శాశ్వతసూపమును ప్రకాశితము చేయవలయును.
భారతదేశ జాతీయ, స్వదేశ ఆచార అనుష్ఠానములను,
రాజనైతికవిషయములను మరలపునరుద్ధరించుములుగ గావింప
వలయును.

ఆశ్రమజీవనధారను తన ఆదర్శముల ప్రకారము సంపన్నము చేయుటకు ఈనాటి గాంధీజీ కార్యదీక్షలో ప్రవేశించెను. ఆశ్రమములో జాతిభేదమును తొలగించుటకును, ఉచ్చ నీచ శ్రేణి భేదములను మారము చేయుటకును ఒక బీదనిమ్మ జాతీయకుటుంబమునకు ఆశ్రమములో ఆశ్రమ మిచ్చెను. ఆకుటుంబములో ముగ్గురు వ్యక్తులుండిరి. మదాభాయ్, ఆయన భార్య దానిబహీన్, వారిచిన్నబిడ్డ లక్ష్మీ. వారు ఆశ్రమనియమములను వాల్చించి యితర ఆశ్రమవాసులతో పాటు వసించుచుండిరి.

కాని సత్యమార్గము అర్థవంతమగుటను మైనది. అర్థవంత అనగా నమైనది. అస్పృశ్యులకు ఆశ్రమములో ఆశ్రమమిచ్చుటచే ఒక దశమువారు నొకరులు విరక్తి చెందిరి. అస్పృశ్యకుటుంబముతో ఏకముగా పనిచేయుటకు కూడా అసహ్యమును ప్రకటించిరి. ఆశ్రమవాసులు కూడ కొందరు అస్పృశ్యులతో ఇంత నామీప్యత పనికిరాదని తలంచిరి. తుదకు ఈ అంత్యజకుటుంబములతో కలసి మెలసి యుండుట వలన కలిగిన విప్లవవృత్తాంతము నాలుగు నైపుల గ్రామము లలోను, పట్టణములలోను వ్యాపించెను.

ఆశ్రమమునకు సహాయము చేయువాడు, పోషణ కర్తలు విరక్తి చెందిరి. అసంతృప్తి చెందిరి. ఆశ్రమమునకు సహాయము చేయుట విరిమించుకొనిరి. సత్యమును పూజించు పూజారి భయపడ లేదు. సాధ్యమైనంతవరకు వ్యయమును

తగ్గించుకుని ఆశ్రమకార్యములను నెఱవేర్చుచుండిరి. కాని ఒకరోజున ఆశ్రమవ్యవస్థాపకము మగన్ లాల్ గాంధీ 'వచ్చే నెలలో ఆశ్రమమును నడపుటకు కావలసిన డబ్బులేదని' గాంధీజీకి తెలియజేసెను.

గాంధీజీ అంతయు వినెను. అందవదనముతో ఇటుల నుడివెను— 'ఆశ్రమము నిలుపవలసినదే' ఇచ్చట తగిన ధనము లభింపకున్నచో మనము అంత్యజాలున్న పల్లీగ్రామమునకు లేచి పోవలసియుండును.

మగన్ లాల్ — 'కాని అట్లయినయెడల అభిజాతవంశీయులలోను, ఉచ్చజాతీయులలోను ఎక్కువ తక్కువ యను భేదాభేదములను తగ్గించునట్టి దృష్టాంతములను ఎల్లుస్థాపించగలరు?'

గాంధీజీ— 'నేను ఈముసాయిము నవలంబించితిని. కాని ఇది అసత్యమైనయెడల, దీనిలో ఈశ్వరుని అంగీకారము లేనియెడల మనము ఈస్థానమును త్యజింపవలసియేయున్నది'

మగన్ లాల్ విచారముతో నిట్లు నుడివెను — 'కాని ఇదియే చరమసత్యమని మన మెరుగుదుము. మానవులతో భేదములు కలిగియుండుటకన్న మానవులతో సామ్యమే ఈశ్వరరాజ్యమందు ఏకైకమంగళవిధానము. అట్లులై నచో తుదివరకు ఈశ్వరునియందు విశ్వాస ముంచవలయు' నని గాంధీజీకి నుడివెను. ఈప్రియత్నమే సత్యమైనయెడల ధనాభావముచేత ఈశ్వరుడు దీనిని నష్టము కానియ్యడు.

గాంధీజీమనస్సులో నిర్భయము, దృఢవిశ్వాసము స్థాపితమై యుండెను. గాంధీజీ కఠినస్వరముతోని దృఢత్వము ముగవలయున్నదయనుచు ఆవాగ్విశ్వాసమునిజ్యోతిని వెలిగించెను.

ఒకటి రెండు రోజులు జరిగినవిమ్మట ఆశ్వర్యకరమైన అసంతోషకారక సంఘటన చుఘటించెను.

ఆశ్రమములో బయట ఒక నేలగుండు గాంధీజీకొరకు వెళుటకున్నాది. ఒకనాటి వెడడుముననే ఒకబాలకుడు వార్త తెచ్చెను. గాంధీజీ బయటికి వెళ్ళెను. 'నేను తమ ఆశ్రమమునకు కొంతసహాయము చేయగోరుచున్నాను. తమకు స్వీకరింతురా?' యని నేలుగాడు గాంధీజీని ప్రశ్నించెను. గాంధీజీ తనసత్యమును స్మరించుకొనెను. ఈశ్వరుని స్మరించుకొనెను. 'తమసహాయమును నేను తప్పక స్వీకరింతును. నేను ఇప్పుడు పరీక్షలను ఎదుర్కొనుచున్నాను' అనెను.

'రేపే నేను సాధ్యమైనంతవరకు పంపించెదనని' శీటాజీ నుడివి వెడలిపోయెను.

మరునాడు మరల ఆసమయమునకేవచ్చెను. గాంధీజీ హస్తముతో దు 12000 ల నోట్లు పెట్టి వెడలిపోయెను.

పరీక్షాసమయములో గాంధీజీ ఈశ్వరసహాయము బడసెను. నవీనోత్సాహముతోఆశ్రమకార్యములలో శ్రమ పడుచుండిరి. ఈసంఘటన బయటకూడా విశేషముగా

వ్యాపించెను. ఆశ్రమకార్యములలో, ఆచరణములలో పితృసంకల్పాది ముఖ్యవిశ్వాసముల పునాదులు కడలిపోయి పోయెను. గాంధీజీ గావించుచున్న యీశ్వరకార్యమునకు సహాయము చేయుటకు తుదకు పూర్వాచారపరాముడగు హిందువే ధనమును దానము చేయుట వినివారే లజ్జితులైరి. ఆశ్రమమునకు విరుద్ధముగా నిండలను ప్రచారము చేయుట విరమించిరి.

గృహములోను, బయటను బాధావిహీనుడై సత్యసంఘటగు గాంధీజీ సత్యపరీక్షలో దృఢవిశ్వాసముతో అగ్రసరుడాయెను.

ఆశ్రమము స్థిరరూపమును దాల్చెను. కాని మరియొక సంఘటనవలన ఆశ్రమము కోచవరనుండి అన్యస్థానమునకు మార్చబడెను. కోచవరగ్రామ పరిసరిప్రాంతములలో అంటువ్యాధి వ్యాపించెను. ఆశ్రమములో పరిశుభ్రత కాపాడబడినను నలువైపులనున్న అనాగరికులగు గ్రామవాసుల అశుభ్రతవలన తుదకు ఆశ్రమమునకుకూడ ఆపద సంభవించవచ్చునని తలంచిరి. అప్పుడినములలో గ్రామవాసులకు బోధించుట అసంభవమని తలంచి ఆశ్రమమును కోచవరనుండి అన్యస్థానమునకు మార్పించుటకు సూకల్పించుకొనెను.

ఈసారి గాంధీజీ ఆశ్రమమును విశాలప్రదేశములో స్థాపించ సూకల్పించెను. గ్రామపట్టణముల జనప్రవాహము

నుండి కొంచెము దూరముగా ప్రకృతితో ప్రశాంతనిర్జన
స్థానమున సత్యాలోకమును ప్రసాదించు ఈసత్వాగ్రహ
ఆశ్రమమును స్థాపించ నుద్దేశించి వెదకుచుండగా అనుకూల
మైన స్థానము ఆయనకు లభించెను. కోచవరగ్రామమునకు
ఉత్తరదిశగా మూడు మైళ్ళదూరములో 'సబరమతి'
అను గ్రామములో విశాలస్థాంతరమందు ఆశ్రమముకొరకు
స్థలము క్రయము చేయబడెను. అల్పకాలములోనే ఆశ్రమ
ముకొరకు గృహములు నిర్మించబడెను. నిర్జననదీతీరమున
ఆశ్రమము ప్రకృతికోభతో విరాజిల్లుచుండెను. ఆశ్రమ
వాసులు సూతనాథాశ్రమములో ప్రవేశించి సూతనాథా
ముతో కర్తవ్యకార్యములను నెరవేర్చు చుండిరి.

38

ఎగ్రిమెంటు ఆచారనిర్మాతనము

ఆశ్రమస్థాపనకార్యములలో నిమగ్నుడై యుండియు
గాంధీజీ సురాచారమగు ఎగ్రిమెంటు ఆచారవిషయములో
శ్రద్ధ వహించెను.

ఇది అత్యంత అసహ్యమైన ఆచారము. భారత
జాతీయ అస్తిత్వముపై ఆంగ్లవణిజులు గావించిన అవమాన
కరమైన ఆచారము, ఆంగ్లవణిజులు, ఆఫ్రికా, భారతీయ

ద్వీపపుంజము, ముటయూ మొదలగు స్థానములలో మహత్తర మగు వ్యాపారకేంద్రములను స్థాపించిరి. క్షేత్రమునుండి వచ్చినదకు ఉత్పత్తి చేయుటకు ఏర్పాటు గావించియుండిరి. కాని వ్యాపారములో నరకును మోయుటకు పారిశ్రామికలు అవునర ముద్యేను, భారతదేశముజనబహుళమైనది. కాని ఆంధ్రయుల పరిపాలనమువలన దుర్దశాగ్రతమైనది. శోషింపబడినది. దరిద్రావస్థయు దున్నది. దరిద్రులును, నిరుద్యోగులును నగు భారతీయులకు అన్నము లభించునని ఆశపెట్టి వారిని పనిపాటలకొరకు విదేశములకు తీసుకొని పోవుటకు స్థిరపరచుకొనిరి. వారు భారతదేశీయులగుమక్షమున పనిపాటలనుగురించియు, ధనాధిక్యతనుగురించియు ప్రచారము చేయించుండిరి. భారతీయులు ముఖ్యముగా మద్రాసు మున్నగుప్రదేశములోని దరిద్రాధివాసులు గుంపులు గుంపులుగావిదేశమునకు వెడలిపోయిరి. కానివారికష్టములు తొలగిపోలేదు. ప్రచారము చేసినటుల వారు సుఖమును, ఆహారమును పొందకపోగా, ఏదో యొకవిధముగా కడుపుమంట చల్లాడ్చుకుని గుడిసెలలో వసించు పశువులవలె జీవనయాత్ర గడపుచుండిరి. పరిశ్రమవలన ఆరోగ్యము చెడిపోయినది. కార్యములదీనత్వమువలన జాతిగౌరవమునకు హానికలిగెను. అదిగాక విదేశప్యాపారస్తులు కార్యములను చేయించుకుని స్వార్థపరులగుచుందురు. భారతదేశవాసులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి తమజనసంఖ్యను అభివృద్ధి చేసుకొను

చున్నారని తెలుచిరి. వారు భయక-పిత్తులైరి. భారతీయులు పనులకొరకు వచ్చి తుదకు తమ బాంసంఖ్యను వృద్ధి పరచుకొని అధికారములను కోరకండునట్లు వారు రక్షణ కవచములను ఏర్పాటు చేసుకొనిరి.

కూలనీశైవములు అర్హవ్యాపారస్తులు అరాటిభారత సర్కారువారితో ఒకపరతు నేర్పాటు చేయకొనిరి. నియమిత కాలములో పనులు చేసెదమని సలకములు చేసి భారతీయకూలీలు అధికారాని పూర్వభారతీయద్రోహపు-జము మొదలగు దేశములకు పోవలయునని మత్రుగా స్థిరపరుపబడెను. పరతుకాలము పూర్తియైనవెంటనే వారు మరల భారత దేశమునకు తిరిగి పోవలయును. ఇదియే ఏమిటు ఆచారము. పరతులకు బద్ధులైన వారితోమీదని గువా దించునీతి, భారతీయులు కార్యకర్తలయిననుగ్గి దేశమునకు తిరిగివచ్చిపనిగట్ట విదేశముకి

అధివాసులవ్వరా వారు అగారనిర్మా అనుబాసములు, అత్యాచారములు మొదలగు విషయములనుగురించి ప్రవా రము చేయమొదలిడిరి. వ్యాపారస్తులమోసము, శోషణ విషయము విదేశములనున్న విద్యావతులకు భారతీయుల ముఖతః క్రమముగా భారతీయులందరును తెలుసుకొనగలిగిరి. తమజాతీయులకు కలిగిన అవమానమువలనను, బాధలవలనను భారతీయులు విచారగ్రస్తులైరి. వారు ఆలోచనములను, ఆందోళనములను ఆరంభించిరి.

ఇంతవరకు అభిప్రాయాల్లో భారతీయులపై జరిగిన అత్యాచారములు, అవమానములు 1914 సంవత్సరములో గాంధీజీ ప్రయత్నములవలన రహితమై యుండెను. దీనిని వివరించి అభిప్రాయాల్లో సత్కారముగల పోషకాద్యారా తెలుసుకొంటిమి. కాని ఇంతదేశములలో అది యొకటిగా పూర్తిగా జరుగుచుండెను. అత్యంతవరకు భారతీయులు విద్యావంతులగు భారతీయులు అత్యాచారములు, యావ్రవంచనములమార్గమును బంధించి ప్రయత్నించిరి.

కొందరు ఈ విషయములలో గాంధీజీతో ఆలోచనములను గావించియుండిరి. ఈ సురాచారమును సంపూర్ణముగా మార్చుచుండుటకు వారు ఆయనను వేడుకొనిరి. అభిప్రాయాల్లో అనుభవము ద్వారా యీ అవమానము ఎంతవూడయి విచారకమైనదో గాంధీజీ ఎరుగజురు.

గాంధీజీ ఆలోచించెను. ఈ విషయములలో ప్రథమమున భారతసర్కారువారిని ప్రార్థించుటకు స్థిరపరచుకొనెను. తరువాత దేశవాసుల అభిప్రాయములను తెలుసుకొని కార్యమునకు గడంగుదురు. తన సిద్ధాంతానుసారముగా వైస్ రాయ్ లాడ్లు చెప్పే పోషక ఉత్తరములు వ్రాసెను. ఒకసారి రమ్మని వైస్ రాయ్ గాంధీజీకి కబురు పంపెను. వైస్ రాయ్ చూచి యీ సురాచారములోగల హానికరమైన పరిణామమునగురించి ఆయనతో సంభాషించిరి. వైస్ రాయ్ ఆయనకు ఎట్టివాదానమును చేయలేదు. కేవ

లము మాభకసానుభూతిని చూపించి శలనిచ్చి పంపివేసెను. గాంధీజీ నిరాశచెంది తిరిగి వచ్చెను. దేశసామర్థ్యము విషయములో శ్రద్ధిహీనచెను. దేశములో ఈవిషయమై విశేష అసంతోషము జరుగదులదేరెను. దేశము ఈదురాచారమును తుదకుట్టించ గోరుచున్నదని గాంధీజీ గ్రహించెను. గాంధీజీ దేశీయల వనోబలమును మేల్కొల్పుటకు సంకల్పించుకొనెను. వైదికవార్తాపత్రికలలో ఈలన్యాయములకు విరుద్ధముగా తీవ్రముగా విమర్శింపసాగిరి. అనేక మంది నాయకులు తమనతో ఈప్రతిఘటనలో పాల్గొనిరి. భారతీయస్థాపకసభలోనున్న శిష్ట భారతీయసభ్యులు ఈదురాచారమును నిర్మూలించుటకు శాసనమును ఆమోదింప చేయ సమకట్టెను. కాని ఈవిషయములో ఎట్టితీర్మానమును ప్రతిపాదించుటకునై నరాయ్ అంగీకరించలేదు.

సర్కారువారు శుభబుద్ధిపై ఆధారపడి యుండినచో లాభములేదననియు, దేశీయల దృఢమైనోర్కెలనుమేల్కొల్పువలయుననియు గాంధీజీ గ్రహించెను. గాంధీజీ భారతదేశమునందు వివిధస్థానములలో సభలు జరుపుటకు ఏర్పాట్లు గావించిరి. ప్రథమసభ సహా వేళము బొంబాయిపట్టణములో జరిగెను. సభలో అనేకములైన ఆలోచనములుబరిగినవిమ్మట వై నరాయ్ వద్దకు ఒక చెప్పుకేసును పంపించవలయుననితీర్మానించబడెను. సర్కారువారు 1915 సంవత్సరము జులై 31వ తేదీనొప్పున భారతదేశమునకు ఆవమానకరమైన ఆదురా

చారమును నిర్మూలి చనియెడల దేశవాసు లందఱును దానికి విరుద్ధముగా క్రియాపూర్వకమైన పద్ధతుల నవలంబింతురని డెవ్వు టేషన్ ద్వారా వైస్ రాయికి తెలియచేయు తీర్మానించిరి.

ఈసారి వైస్ రాయి డెవ్వు టేషనుచేసిన నివేదనమును సాదరము లో ఆకర్షించెను. వాప్రతిపాదనవిషయములో విశేషముగా ఆలోచించెదనని వాగ్దానము చేసిరి.

గాంధీజీ డెవ్వు టేషన్ పంపించి అంతటితో విరమించ లేదు. సమస్త భారత దేశమునందు పర్యటన గావించి యీ విషయములో ప్రజలను జాగరూకలనుగా గావించెను. కరాచీ కలకత్తా పట్టణములలో కూడ బ్రహ్మాండమైన సభలు జరిగెను. ప్రజలు ఉత్సాహాడుక్రేకములతో నిమగ్నులైపోయిరి.

తుదకు సర్కారువారికి చైతన్యము కలిగెను. 'ఎగ్రి మెంటు దురాచారము' రద్దుచేయుబడెనని ప్రచారము చేయు బడెను.

వేలకొలది భారతీయుడరిద్రపారిశ్రామికులు, విదేశ వ్యాపారస్తుల అత్యాచారములనుండి రక్షింపబడిరి. విదేశ ములో భారత జాతీయుల ఆత్మ ఒక్క అవమానమునుండియైనను ముక్తిని బడసెను.

భారత దేశ కల్యాణముకొరకు అవసరమునుబట్టిన త్యాగ్రహమును ఆరంభించుటకుకూడా గాంధీజీ సంసిద్ధమై యుండెను. ఇంతకు పూర్వము ఆయన తనశక్తిని సత్యాగ్రహము కొరకు యోగ్యముగాతయారుచేయుచుండిరి. ముక్తికిఁదాము

స్వహాపముగా సత్యాగ్రహసహాయమును పొందుటకు దేశ వాసులు ఎంతవరకు సంసిద్ధులై యున్నారో, యోగ్యులై యున్నారో అనిపయమునుకూడ పరిశీలించుచుండిరి.

భారతదేశము అత్యముక్తిని కోరుచున్నదని భారత దేశమంతయు విద్యులు చేసిగ్రహించెను. భారతదేశము ఈ ముక్తిని చేయుచున్నప్పుడు సంపాదించునాయని తలపోయు చుండిరి. వివిధ శక్తిశాలిని విదేశీరాజ్యవారికి విరుద్ధముగా అస్త్రబలమును ప్రయోగించి ముక్తిసంగ్రామమును భోజనముచేయుటకు ఆయన తృప్తిపడెను. కాని అది బహుశాల అపేక్షణీయమైనది. దానిని తృణీకరింపక పోయినను ఆమోదించువాడు కాదు. పశుశక్తిప్రయోగమువలన పశుశక్తిని నాశము చేయుట ఆయనకు అంగీకారమైన విషయముకాదు. అత్యంత శక్తిద్వారా విశ్వముముగా అల్ప సమయములోనే పశుశక్తిని పరాజితము చేయవచ్చునని ఆయనకు విశ్వాసముకలిగెను. శత్రువును బాహ్యక ఆఘాతములతోగాక, ఆంతరిక ఏకాగ్రతాయుక్తమగు, దృఢమగు ఇచ్చల ఆఘాతములద్వారా దుర్బలముచేయవచ్చును. శత్రువులను అస్త్రాగ్రాహములు చేయక మనవ్యాయప్రాప్తికొరకు ఆంతరికసత్యవ్యాయముల ఆఘాతములద్వారా దుర్బలపరచి భారతదేశఅధికారమును సంపాదించుటకు ఆయనహృదయము ఈగమయమునుండియే తయారగుచుండెను. కాని అప్పటికి ఇంకను ఆయన వినోకము, ఆలోచనములు, అనుసంధానము

సిద్ధాంతముల సమన్వయముతో ఊగులాడుచు నుండెను. ఇంకను ఆయన హాసస్మ్యులతో సుందేహములు ఉదయించుచుండెను. దేశ వాసులు ఈ సత్యమును అన్వేషముచేత సంగ్రామము చేయ నమర్చులా కారా యని భావించుచుండిరి.

ఆయన సందేశము క్రమముగా అంతరించెను. దేశ వాసులు అన్యాయములకు, అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా శిరములెత్తి నిలువబడ గలుగుచున్నారని ఆయన మనస్సులో ఆశాజ్యోతి ప్రకాశించెను. అపురతమునుబట్టి ఆయన కార్య క్షేత్రమున ప్రవేశింపవచ్చునని ఆశావిశ్వాసములు ఆయన హృదయములో జనించెను.

ఎగ్రిమెంటుదురాచారమునకు విరుద్ధముగా చేయబడిన ఆందోళనములో సత్యాగ్రహస్పర్శ లేకపోయెను. యిది భారతభూమిపై సత్యాగ్రహభూమిక యనియే అంగీకరింపవలసి యుండును.

39

చంపారణ నీలితోటల విషయము

గాంధీజీ నాయకులతోను సేవకులతోను కలిగిన పరి చయ ఆవరణములను అతిక్రమించి క్రమముగా సాధారణ భారతీయులకుకూడ పరిచితులు కాజొచ్చిరి. ఎగ్రిమెంటు

దురాచారమునకు విరుద్ధముగా జరిపిన ఆందోళనముద్వారానే ఆయన జనసామాన్యులకు పరిచితులైరి. సాధారణ భారత వాసులు ఆయన సత్ప్రయత్నములందుగల సూతనత్వము వలనను విశేషత్వమువలనను ముగ్ధులై ఆయనను నాయకునిగా గౌరవించిరి.

ఆయన సంకల్పము సూతనత్వము, విశేషత్వమును గురించి యిచ్చట ముచ్చటిగ చెదను. గాంధీజీ నేతృత్వము పొందుటకముందు భారత దేశములో చైతన్యము కలిగిన మాటనిజము. భారత దేశ వాసులు తమ అధికారమును గురించి జాగరూకులైరి. శాసనవిషయమై అధికారమును పొందుటకు గోడ్ల, సురేంద్రనాథుడు, తిలక్ మహాశయుడు మొదలగు నేతృబృందముకూడా ఆందోళనము గావించినవొడిరి. బ్రిటిషు పారిపరిపాలనలో భాంతీయుల విశ్వాసము కూడ తగ్గి పోవుచుండెను. ఆత్మవిర్భరశీలు రగుటకు అచ్చటచ్చట ఆందోళనములు కూడ జరిగియుండెను. కాని నాయకుల ఆందోళనములలో విప్లవాత్మకమైన విషయములు వర్జింపబడెను. పోటీకు బదులు ఆ నేదనని వేదములు, ప్రార్థనా భావములే అప్పుడు అధికముగా నుండెను. అధికారము ప్రార్థనా విషయముగా మారిపోయెను. ప్రార్థనపరిపూర్ణము కానియెడల నాయకుల మానాభిమానములు ఉద్రిక్తములై ఉపన్యాస వేదికలపై చిచ్చుబుడ్లవలె సహస్రశిఖలతో చిందులు తొక్కిడివి. కాని ప్రజల హృదయములు నాయకుల కార్య

కలాపములను చూచి సంతోషము ననుభవించుట లేదు. సాధారణభారతీయులు అధికారములను పొందుటకై ప్రార్థనములు, నివేదనములు, గావించుట పూర్తిచేసి నూతనమైన, క్రియపూర్వకమైన కర్మచూర్ణములను ఆశ్రయించుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. నూతనదృక్పథముగల పరిచారకుల ఆభావమువలన బారి ఆకాంక్షలు నిరాశలుగా పరిణమించజొచ్చెను. సరిగా ఈ సమయముననే గాంధీజీ తననూతనదృక్పథముతో భారతభాగ్యాకాశమున ఉదయించెను. ఆయనలోగల విసితచరమకాశలమును ప్రయోగింప సంసిద్ధమాయెను. అన్యాయముల ప్రతీకారముకొరకు కోరికలను నెరవేర్చుటకొరకు, మామూలువానివలె సర్కారువారిని ప్రధమమున వేడుకొందును. కాని ఆపార్థన తిరస్కరింపబడినప్పుడు దృఢమైన యిచ్ఛాశక్తితో, సంకల్పముతో సర్కారువారికి విరుద్ధముగా నిలువబడుదును. నియమితచరమ అవసరములను నెరవేర్చునరకు క్రియాపూర్వకమైన ఆహింసాసంగ్రామ క్షేత్రమున అవతీర్ణుడనగుదును. సర్కారువారిని యుద్ధమునకు ఆహ్వానించెదను.

మిదవాదనాయకుల మామూలు ఆవేదననివేదనములలో క్లాంతి నిరాశల చెందిన ప్రజలమనస్సులు యిట్టి అమితవాదచూర్ణముననే కోరుచుండిను. అందువలన వారు గాంధీజీనే నాయకునిగా వరించిరి. కొలదిదిగనములలోనే

గాంధీజీని గురించిన జనుధ్వనులతో ఆశాశపాతాశము ముఖరితి మగుచుండెను.

మన మిప్పుడు గాంధీజీజీవితములోని సంఘటనలను వర్ణించుచు ఆయన నాయకత్వమునుగురించిన ఇతిహాసము ఆలోచింతము.

గాంధీజీ ఎగ్రిమెంటు దురాచారమును నిర్మూలించుటకు ప్రయత్నించుచున్నను ఆశ్రమకార్యక్రమముతో నిమగ్నుడై యే యుండెను. ఆశ్రమవాసులకు నిగ్రహశీలుడుగను, ఆత్మనిర్భరశీలుడుగను అగుటకు ఏర్పాటు గావించిరి. తానుకూడ ఆవిధముగా క్రమముగా అధికనిగ్రహశీలుడుగను, ఆత్మనిర్భరశీలుడుగను తయారగుచు ఉన్నత సోపానములను ఆరోహణము చేయుచుండిరి. ఈసకలకార్యములద్వారా ఆయనమంస్సునం దభివృద్ధివభావములును, ఆదర్శములును ఉద్భవించుచుండెను. ఆయనచింతనములు అనుశీలనము, వివేచనములద్వారా భారతస్వాతంత్ర్య ఆందోళనముతో సత్యాగ్రహ అస్త్రమును ప్రయోగించుటకును ఆఅస్త్రముతో అహింసను సమ్మిళితము చేయుటకును ఆలోచించుచుండిరి. తుదకు సత్యాగ్రహమును అహింసను ఒక్కఆదర్శముతో సమ్మిళితము చేసిరి. సమయమును, సుయోగమును కనపెట్టిదానినిప్రయోగించుటకు సంసిద్ధులై యుండిరి.

1917 వ సంవత్సరములో లక్ష్మీపట్టణములో జాతీయ పరిహారభాగ్యసమావేశము జరిగెను. గాంధీజీకూడ అప్పుడు పరిచితరాయకుడయ్యెను. తత్ఫలితముగా ఆయనకు ఆహ్వానము పంపబడెను. ఆసమావేశములో గురరాత్మప్రతినిధి హాజరైరి.

గాంధీజీ ఆఫ్రికాలో గావించిన సంగ్రామవిషయమై నాథారణవిద్యారంతులు గ్రహించిరి. విద్యార్థిహీనులును, గ్రామవాసులును ఆవిషయమును గ్రహించుటకు అవకాశము కలుగలేదు. కాని 'స్క్రీమెంటు మరాచారము' విషయమై నూతనఅందోళనచేసినది ఏర్పాట్లుగావింపబడినవీమ్మటగ్రామ స్త్రీలును, విద్యార్థిహీనులనేకులును ఆయనవిషయమై తెలుసుకొనగలిగిరి. ఆవిషయమును గ్రహించుటచేత అధికఉత్సాహితులై యొకను తెలుసుకొనకొరిరి. ఆయనవిషయమై ఆఫ్రికాలో వ్యాపించిన కీర్తివిషయమునుకూడ ఆకర్షించిరి. ఆకర్షించినప్పటినుండి చిరకాలమునుండి తాము అనుభవించుచున్న దుఃఖమరవర్థలకు విరుద్ధముగా యద్ధము నలుపుటకు గాంధీజీసహాయమును సానుభూతిని కోరుచుండిరి.

బీహారుప్రదేశములలో చంపారణమును గ్రామనివాసి రాజకుమారుడు శుక్ల యనుపేరు గలిగియుండెను. ఆతడు విద్యాగంధము లేకవాడయ్యి గాంధీగారి కార్యకలాపములకు విముగ్ధుడై ఆకాన్వితుడయ్యెను. ఆతడు జాయ్దేశముతో లక్ష్మీపట్టణమునకువచ్చెను. లక్ష్మీలో కాంగ్రెసుసమావేశ

సందర్భంలో గాంధీజీని దర్శించెను. తన గ్రామములోను, నలువైపులనున్న గ్రామములలోను బహుకాలముచుండి ప్రచలితమైన దుఃఖకరమైన మరాఠాచారమునకు విరుద్ధముగా నివేదించుకొనెను. దానిప్రతీకారమునకు, ఉపాయముకొరకు పాల్గొనెను.

ఈ ఆచారము చంపారణములోను, నలువైపుల గ్రామములలోను గల నీలితోటల న్యవసాయ విషయమైన దురాచారము ఆయా గ్రామముల బహిష్కారముల అధికపన్ను రాబట్టుటకు వాఙ్మూలములను నీలిమండువ్యాపారస్తులగు ఇంగ్లీషువారికి నొసగియుండిరి. వారు ఆభూమిలో లాభదాయకమైన నీలితోటలను పెంచుటకు ఏర్పాట్లు గావించియుండిరి. ప్రతివారను తమవ్యవసాయభూమిలో మూడవవంతులో నీలితోటలకొరకు నియమించి ఉంచవలయుననియ, దానిలోమరియేపంటను పండించక కేవలము నీలితోటలనే పెంచవలయుననియు గ్రామవాసులకు ఆదేశించియుండిరి. దొరలు, బహిష్కారములు ఈషరతుతోనే న్యవసాయదారులకు భూమినియిచ్చియుండిరి. ఆకారణముచేత యీషరతునుసాలింపక శాసనము ప్రకారము వారికి ఏవిధమైన ఉపాయము లేకుండెను. కాని దానివలన దరిద్రగ్రామవాసులకారిద్ర్యము ఇంకను అధికతరమయ్యెను. నీలితోటలవలన వారి కెట్టి లాభము కలుగకుండెను. అయినను నీలితోటలను పెంచుట మానివేయుటకు కూడ వారికెట్టి అధికారముగాని, శక్తిగాని లేకుండెను. ఆహార

సత్యములను పండించక దొంగలభయముచేత వారు నీలితోట
లనే పెంచవలసివచ్చెడిది. దీనివలన గమయము, పరిశ్రమ
వ్యర్థమయ్యెడివి, అభాసముల కుఃఖములభార మధిక మయ్యె
డిది. ప్రతిగృహములో దారిద్ర్యవిలాపములు ప్రతిధ్వనించె
డివి. ప్రతివిభానమునకు ఉపాయమెరుగక, దుర్బలులు
విద్యావిహీనులునగు గ్రామవాసులు నిరాశతో దిగులుపడు
చుండిరి. వంగదేశములో నీలితోటలను పెంచు ఇతిహాసము
ఈవిధముగానో, ఇంతకంటె అత్యంతహృదయవిచారకము
గానో యుండెను. సాహగ్యవశాత్తు చంపారణమునకు
పూర్వమే యీవ్యవసాయము వంగదేశములో ఆపివేయ
బడెను. చంపారణాధివాసియును రాజకుమారుడు శుక్ల
కూడ యీవిధముగానే పీడింపబడుచున్న నీలితోటల కృషి
వలుడు. నివీడితుడై విశేషగాధలవలన అయిన అమిత
వాద్యైరి. అసమయములో దేవునిదయవలన గాంధీజీనామ
మును, కార్యకలాపములను వినియుండిరి. ఆయన అత్యంత
ఆశతో ఆవేదనములను, దుఃఖకష్టములను తెలియజేయు
టకు లక్నోలోనున్న గాంధీజీవద్దకు వచ్చెను.

గాంధీజీఆయనని వేదనములను శ్రద్ధతో నాకర్ణించెను.
నూతన అనుభవమును పొంది దుఃఖితుడాయెను. రాజ
కుమారుడు, ఆయన వకీలుముఖితః చంపారణగ్రామములలో
నీలితోటలవ్యవసాయము, వ్యవసాయదారుల దురవస్థలను
గురించి అన్నియు క్రమముగా తెలుసుకొనెను. ఆయన

విషయములో ఇతర నాయకులతో సమాలోచనములు జరిపెను. పిమ్మట యీమరచక్రలనుగురించి జాతీయమహాసభా సమావేశములో ఒక ప్రతిపాదనమును గావించెను. కాని యిటు కులు ఆవిషయములో ప్రతిపాదనమును ఆమోదింపజేసి అంతటితో విరమించిరి. విశేషఫలప్రదమైన యేర్పాటు గావించుటకుగాని, సమాలోచనములు చేయుటకుగాని విశేష కాలమును వ్యర్థపుచ్చుటకుగాని అంగీకరింపలేదు. ఉత్సాహమును ప్రకటింపలేదు. దీంతో గ్రామవాసులస్వార్థము కూడ చుట్టబడియున్నటుల గాంధీజీ గ్రహించెను. అందువలన మహాసభ జనాలు చెప్పకపోయినను గ్రామవాసులు స్వావలంబులు కావలసియున్నది. తమపాదములపై ఆధారపడి నడువపడవసియున్నది. గాంధీజీ ప్రతీకారమునకు తగిన ఆలోచనములు చేయుచుండెను, రాజకుమారుని మర్రియొకసారి వచ్చి కనబడమని గాంధీజీ నుడివెను.

ఇంతలో గాంధీజీ కలకత్తాకువచ్చెను. ఆలోచనములలో నిమగ్నమైయున్నపుడు మాతవసూర్గ మొకదానిని కనిపెట్టెను. ఈవిషయములో సత్యాగ్రహము అవలంబించిన యెడల మంచిఫలితము లభించవచ్చునని తలచిరి.

గాంధీజీ హృదయము ఆశాజ్యోతితో ప్రజ్వలితమయ్యెను. ఇంతలో రాజకుమారుడు మరల కలకత్తాకు వచ్చి గాంధీజీదర్శనము చేసుకొనెను. ఈశ్రవణము గ్రామవాసులును ప్రతీకారముగొరకు హృదయ పూర్వకముగ

తమాతమాలాడుచున్నారని గాంధీజీ గ్రహించెను. 'అవుసరమునబట్టి నర్కారువారికివిరుద్ధముగా నడువవలసియుండును. జైలులోకికూడ పోవలసియుండును, అట్లు చేయగలరా?' యని గాంధీజీ రాజకుమారుని ప్రశ్నించెను. 'ఈమరవస్థలు' అత్యాచారములను అనుభవించుటకంటె జైలులో నుండుటకే కోరిచున్నామనియూ, దీనికి తగినప్రతికారమే కావలయుననియూ, రాజకుమారుడు పట్టుదలతో నుండివెను.

గాంధీజీ అన్వస్తుడయ్యెను. భారతభూమిపై తన యీ ప్రధమసాగ్రయముగో యోధులు లభింతురని విచిత్రమునకు గడంగుటకు సంసిద్ధుడాయెను. నీలివ్యవసాయమున ప్రతినిధానమునకు తగినసహాయము చేయుదునని గాంధీజీ రాజకుమారునకు వాగ్దానము నొసంగెను.

కాని ఈవిషయములో ఇంకా అనుసంధానము చేయుట అవుసరమనియు, గ్రామమును, గ్రామవాసుల పరిస్థితులను ప్రత్యక్షముగా దర్శించుట అవుసరమనియు, గ్రామవాసుల తోచకలను, మనోబలమును తెలుసుకొనుట కూడ అవుసరమనియు గాంధీజీ తలంచెను. ఈఅవుసరములను బట్టియే రాజకుమారునితో చంపారణ వెళ్ళుటకు అన్నియేర్పాటులను గావించుకొనెను. ఆయన కలకత్తానుండి బిహారుకు వచ్చెను.

ముందుగా గావించుకొనిన యేర్పాటుప్రకారము గాంధీజీ పాట్నాలో శ్రీరాజేంద్రప్రసాదుగారిగృహమునకు

వచ్చెను. అప్పుడు రాజేంద్రప్రసాదుగారు పాట్నాలోలేరు. కాని గాంధీజీ స్థానీయ యితరనాయకులతో ఈవిషయమై ఆలోచనలు జరిపెను.

ఆలోచనములను జరిపినపిమ్మట ఆశాజ్యోతిని చూడ గలిగెను. పాట్నానుండి ఒకరిద్దరిని తోడ్కొని చంపారణకు పోవుటకు సంసిద్ధులైరి.

ఈసమయములో ఆయన జీవితములోప్రియమైన దేశ వశ్యులైన కొందరు సహకారులను మాచుభాగ్యము ఆయనకు లభించెను. చంపారణకార్యములద్వారా ఆప్రధమ దర్శనము పరమస్నేహహూషమున పరిణమించెను. పాట్నాలో ప్రసిద్ధనాయకులు బాబు రాజేంద్రప్రసాద్ యీ చంపారణ సత్్యాగ్రహసమయములోనే ప్రధమమున గాంధీజీతో కార్యక్షేత్రమున సమ్మిళితమయ్యెను. చంపారణములో గాంధీజీ అనుచరుడుగను, సహకారిగను కార్యములు గావించెను. ఈసమయములో ఆచార్యకృపలానికూడ గాంధీగారి శిష్యత్వమును స్వీకరించెను. ఆయనదళములో చేరి భారత దేశరాజనీతిక్షేత్రములో ప్రత్యక్షముగా అవతీర్ణులైరి. ఈసమయములోనే కొంతకాలముపిమ్మటనే ఆయనజీవితములో, ఆదర్శములలో సహకారియగు సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్ కూడ ఆయనస్నేహమును ప్రీతినిపొంది ధన్యులైరి. చంపారణములోని శ్రీణుమైన కర్మప్రవాహమునుండి గాంధీజీ భారత దేశము క్తిసాధనకై అపడలతో పండిన కర్మసాగర

ములో దుమికినపుడుకూడ, ఆయన యీసహకారులను భక్త
విశ్వాసులదళము ఆయనతో నిష్కపటముగా దేశసేవలోను
దేశీయులసేవలోను తమనుసమర్పించుకొనిరి. స్వాతంత్ర్యము
బడసినపిమ్మట భారతదేశముయొక్కయు విశ్వముయొక్కయు
మంగళముకొరకు అస్పృశ్యతను, సాంప్రదాయములవైషమ్య
మును తొలగించుటకు జీవితమును సమర్పించి నప్పుడుకూడ,
యోగ్యులగు ఆయనలనుచరబృందముకూడ ఆయనచేతరం
భింపబడి అసహ్యపైయున్న కార్యములను సార్థకపరచుట
కును, సంపూర్ణముగా నెరవేర్చుటకును దృఢచిత్తముతో
ప్రతిజ్ఞలను గైకొనిరి. గాంధీజీ జీవనఘటనాప్రవాహ
ముతో ఆయనలనుచరులభక్తుల జీవితములుకూడ అచ్ఛేద్య
భావములతో సమ్మిళితమై యున్నవి.

ఈసారి గాంధీజీతననియమానుసారముగా చంపారణ
ములో కార్యములారంభించెను. వ్యవసాయదారుల తరపున
చరమసూర్యము సవలంబించుటకుముందు ఆయన స్థానియ
సర్కారువారికిని, దొరలకును వ్యవసాయదారుల దుఃఖ
కష్టములను గురించియు అభియోగములను గురించియు
ప్రతీకారము చేయుచుని కోరుచు ఉత్తరములను వ్రాసిరి.
ఆయన స్థానియకమిషనరు డివిన్జిల్ కలెక్టరు, జమీందారు
లను తమ్ముదర్శించు అవకాశముకలిగించుచుని వారికిఉత్తర
ములను వ్రాసిరి.

దొరలు ఆయన రాక విషయమును ఉద్దేశ విషయము తెలుసుకొని విశేష ప్రోధాన్నిస్తులైరి. గాంధీజీ అపరిచిత విదేశీయుడు స్థానిక వ్యవసాయ వారుల ముఖ్య చెడ్డల విషయములో ఆయన అభిమానము చూపించవలసిన పనిలేదని వారు కఠినముగా జవాబిచ్చిరి. ఆయన మంచితనము కోరిన యెడల తక్షణము చంపారణజిల్లాను వదలిపోవలయునని తెలియజేసిరి. వారిజవాబు మాదుకొని గాంధీజీ నవ్వుకొనెను. పనియే చేయవలసినవచ్చినయెడల కృషీవలుల నుఁజూపిమోచ నముకొరకు తుదివరకు సంగ్రామ మే చేయవలసినవచ్చినయెడల కృషీకులలోనుండుటయే ఉత్తమమని అనుచుఁజూతొను సహకారులతోను ఆలోచించి పిమ్మట స్థిరపరచుకొనెను. దీనివలన కృషీవలులు తమ నుఁజూకష్టములనుగురించి జాగరూకులగుదురు. ప్రజోధమును, అనుభవమును పొంది తమ నుఁజూకష్టములను తొలగించుకొనుటకు తామే పాటుపడవచ్చును. అందువలన ముందు అతిహరిగ్రామమునకును, రాజకుమార శుక్లగారి నివాసమున్న బేతూగ్రామమునకును పోవలయునని అందఱును సంకల్పించుకొనిరి. వారు సంగకల్పించుకొనిన ప్రకారముగ్రామమునైపునకు బయలుదేరిరి.

దీవిజనలోకమీషనరు గాంధీజీ ఉత్తరమునకుజవాబు వ్రాయలేదు. కాని ఆయన గమనాగమనములను అతితీవ్రముగా కనిపెట్టుచుండెను. గాంధీజీ గ్రామములో ప్రవేశించుచున్నారని విని ఆయనను కానాకురమ్మని కబురు పంపెను.

గాంధీజీ యీ ఆహ్వానములోని అర్థమును స్పష్టముగా గ్రహించెను. కమిషన్ ఆయనను అరెస్టుచేయునని తెలుసుకొనియు ఆయనవద్దకు వెళ్ళుటకే సంసిద్ధమయ్యెను. సత్యాగ్రహ సకలసమయములలోను కష్టములను, శిక్షలను వరించి స్వీకరించుటకు సంసిద్ధుడై యుండవలెనని ఆయనకు తెలియెను. కృషీనలుల యీ కార్యములో ఆయన నేతృత్వము, బాధ్యత స్వీకరించినాడుగనుక తాను స్వయముగా అరెస్టు అయి యీ విషయములో పరిభ్రమమున అదర్శమును చూపించుట ఉత్తమమని తలంచెను. గాంధీజీ అనుచుల వద్దనుండి శలవుతీసుకుని తానాకు వెళ్ళెను. కమిషన్ ఆయనకు వారంటు చూపించి బందీగా చేసెను.

ఆయన గ్రామగ్రామాంతరములు తిరిగి యే కార్యములను నెరవేర్చుటకు సంసిద్ధులాయెనో, ఆ కార్యములు ఆయన అరెస్టువలన సులభముగా నెరవేరుచున్నవి. ఆయన ఆగమనవార్త గ్రామవాసులు విని ఆనందము ననుభవించుచుండిరి. కాని ఈసారి ఆయన అరెస్టువార్త విని దుఃఖాశ్రయమైతైరి. విచారణదినమున జనసమూహము గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి జిల్లా మేజిస్ట్రేటుగారికోర్టులో హాజరైరి. కాని ఆయన అనుచరులును, సహకారులును ఎట్టి ఉత్తేజముగాని ప్రతివాదముగాని ప్రకటింపక, అహంసాభావముతో విచారణఫలితకొరకు అపేక్షించి యుండిరి. విచారణదినమున గాంధీజీ తాను గ్రామమునకు వచ్చిన విషయమునుగురించి

కోట్టలో నొసంగిన జవాబు అశ్వంతనవీనమైనది. సత్యాగ్రహము, కర్మచూర్ణములవిషయములలో కూడ యక్తిప్రధానమైనది. ఆయన మేజిస్ట్రేటుగారికి యిటుల తెలియజేసెను. సర్కారువారు నన్ను 144 సెక్షనుప్రకారము నేరస్థునిగా చేసి అరెస్టు చేసియున్నారు. 144 సెక్షనుప్రకారము జారీ చేయబడిన ఆజ్ఞను ధిక్కరించుటవంటి గురుతర కార్యమును నేను ఎందుకు చేసియుంటి నో ఆవిషయములలో సంక్షిప్తముగా కోట్టవారికి తెలియజేయ కోరుచున్నాను.

నాయభిప్రాయానుసారముగా యిది శాసనధిక్కార విషయమేకాదు. ఇది స్థానిక సర్కారువారితో నాయభిప్రాయ భేదములను గురించిన ప్రశ్న. ఈ గ్రామమునకు ప్రజల సేవ, దేశ సేవ చేయును దేశముతో ప్రేమపాటించితిని. రైతులకు నీలి మందువ్యాపారస్థులకు మధ్య న్యాయసంగతమైన పరతులు లేవు. ఆకారణముచేత రైతులకు సహాయము చేయును దేశముతో నన్ను కొందరు ఆహ్వానించుటచేతి నేను ఇచ్చటికి రావలసినవచ్చినది. విషయములనన్నిటిని చక్కగా గ్రహింపక నేను వారి కెట్లు సహాయపడగలను. అందువలన నేను ఈ విషయమును తెలిసికొనుటకు, సాధ్యమైనయెడల సర్కారు వారి సహాయముతోను, నీలిమందువ్యాపారస్థుల సహాయముతోను గ్రహించుటకే వచ్చితిని. నాకు ఇతర ఉద్దేశ మేదియు లేదు. నేను వచ్చుటవలన ప్రజలలో అశాంతి కలుగునని గాని, లేక కూనీలు, హత్యలు జరుగుననిగాని నాకుతోచదు

ఈవిషయములో నాలనుభవము సత్యమైనది. ఇదియే నేను
 కోరుచున్నది. కాని యీవిషయములో సర్కారువారి విచారణ
 నాకు విపరీతముగా తోచుచున్నది. వారికిగల యిబ్బం
 దులను నేను గ్రహించుచునేయున్నాను. వారు ఎట్టిపరిస్థితు
 లలో వార్తలను పొందుదురో వానినే నమ్మనలసియుండునని
 కూడ నే నెరుగుచును. శాసనాధికారకారిగా నాపై జారీ
 చేయబడిన ఆజ్ఞను శిరసా వహించుటయే సహజమైనది.
 కాని అట్లు చేసినచుండల నేను ఎవరికొరకు ఇచ్చటికి వచ్చి
 తినో వారిపై దెబ్బవేయుట యగునని నానమ్మకము. వారి
 మధ్య ఉండియే వారిసేవ చేయగలనని నానమ్మకము. అందు
 వలన స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా చంపారణను వదిలిపోజాలను.
 ఈధర్మసంకటములో నన్ను చంపారణనుండి తొలగించు
 భారము సర్కారువారిపైన వేయక తప్పదు. నావంటివ్యక్తి
 పైన పేర్కొనబడిన మూర్ఖము నవలంబించుటచేత ప్రజలకు
 ఏద్యస్తాంతము చూపబడునో, దానిబాధ్యత యెట్టిదో నేనెరు
 గుచును. కాలి నిట్టిపరిస్థితులలో పడిపోయిన ఆత్మగౌరవము
 గల వ్యక్తి యీఆజ్ఞను ధిక్కరించి, తగినశిక్షను స్వీకరించుట
 కంటె గౌరవప్రదమైన మూర్ఖము మరియొకటి లేదు. నాకు
 తక్కువశిక్ష వేయమని నేను వాదించుటలేదు. శాసనాను
 సారముగా ప్రతిష్ఠితమైన కర్తృత్వమును తృణీకరించుటయే
 నాయుద్దేశము కాదు. నాహృదయములో గలసర్వశ్రేష్ఠ
 నియంతయొక్క నియమమును నేను అంగీకరించుచున్నాను.

అయినయెడల గౌరవమును చూపుటకే నాలంతరాత్మ్య అహంఃమును అంగీకరించుచున్నాను. ఈ దేశమును ధిక్కరించు ఉద్దేశము కూడ అదియేయని తెలియజేయుచున్నాను.

గాంధీజీయొక్క ఈనూతనజవాబును విసి మేజస్ట్రేటు ఎట్టితీర్పును చెప్పవలయానో స్థిరము చేసుకొనలేకపోయెను. అదిగాక ప్రక్కగ్రామములో కలిగిన చైతన్యమువలనకూడ అధికారులు విచలితులైరి. మేజస్ట్రేటు విచారణమును వాయిదా వేసి యీవిషయములో బీహారుసర్కారువారికిని, గవర్నరుగారికిని ఉత్తరములను వ్రాసిరి. తనయుద్దేశ్యముల, కర్మమార్గముల సంకల్పముల దృఢభావమును తెలిపజేయుచు గాంధీజీకూడ వైస్రాయికి ఒక ఉత్తరమును వ్రాసి సమస్తమును తెలియబరచిరి.

తత్ఫలితముగా సర్కారువారి సకలవిభాగములలోను త్వరితగతినీ అనుసంధానము జరిగెను. ఆ అనుసంధానమునకు పరిణామస్వరూపముగా స్థానీయశాసనాధికారులు గాంధీజీకి ఏకాదశముగా శాసనధిక్కారవిషయమై జరుపుచిన్న కేసును రద్దుచేసిరి. గాంధీజీ ఏదో యొక అభిప్రాయముతో గ్రామములో ప్రవేశింపకొనినయెడల వారు ఆయనమార్గమునకు అటంకము కలుగజేసి విధినిషేధములను ఆరోపించుమని సర్కారువారు గాంధీజీకి తెలియబరచిరి.

గాంధీజీ ముక్తిపొందెను. భారతదేశములో ఆయన వ్యక్తిగతమైన ప్రభము సత్యాగ్రహము జయమును బడసెను. ఆయన సర్కారువారి అన్యాయనియమములకు ప్రతీకారము చేయవచ్చిరి. కాని ఈవిషయములో సర్కారువారికి ప్రభము మాననవిస్తరముగా తెలియజేసిరి. సర్కారువారు శిక్షించెద మాని భయపెట్టిరి. గాంధీ నిర్భయముగా వినయపూర్వకముగా సర్కారువారి ఆదేశమును తిరస్కరించుటకు సంసిద్ధులైరి. సర్కారువారు పరాజితులైరి.

ఇది యొక అద్భుతమైన, అసాధారణమైన యుద్ధకౌశలము. వలస గాంధీజీ ప్రభమును నేనాఫల్యతను సంపాదించిరి. అహింస సత్యాగ్రహములలో ఆయనకు విశ్వాసము ఇనుము డించెను. సమస్త దేశవాసులకుకూడ అహింసలోను, సత్యాగ్రహములోను విశ్వాసము జన్మించెను. ఆయనకు చంపారణలో లభించిన కీర్తిని గురించి హిందూదేశములోని వారూ పత్రికలన్నిటిలోను ప్రచారితమయ్యెను. గాంధీజీనామము సంపాదకీయవ్యాసములకు శిరోభూషణముగా పరిణమించెను.

ఈస్థానికవిషయములో ఇంతప్రచారము గాంధీజీకి నచ్చలేదు. ఈవిషయములో ప్రచారము చేయవలదని నిశ్చయించి పత్రికాధిపతులకు ఉత్తరములు వ్రాసిరి. ఈవిషయములో విశేషఆందోళనము జరిగినయెడల చంపారణగ్రామ వాసులకు మాని కలుగవచ్చునని పత్రికలద్వారా సాధారణ ప్రజలకు తెలియజేసిరి.

ఈసారి ఆయన కృషి. వలులకొరకు ప్రకృతకార్యములలో ప్రవేశించెను. ఆయన తన అనుచరులతోను స్థానిక గౌరవనీయవ్యక్తులతోను, కృషివలుల దురవస్థలను గురించియు, అభావలభియోగములనుగురించియు యదార్థవిషయములను సేకరించుటకు సర్కారువారికి సంబంధములేని ఒకవిచారణ సంఘమును నిర్మించెను. గ్రామములలో ఈసంఘము ముఖమున సాక్ష్యము నిచ్చుటకు కృషివలులకు నోటీసులు పంపించబడెను. కృషివలులు ఉత్సాహితులైరి. గాంధీజీకార్యములను చూచి వారు సర్కారువారిశిక్షలను తిరస్కరించుటకు సంసిద్ధులైరి. వారు యీసారి గుంపులుగుంపులుగావచ్చి నీలిమందువ్యాపారస్తులు గావించిన అత్యాచారములను గురించియు, అనాచారములను గురించియు అనేకవిధములైన దుఃఖాక్రాంతచరిత్రలను వర్ణింప మొదలుపెట్టిరి.

కృషివలులలో కలిగిన యీచైతన్యము, సాహసము, ఐకమత్యములను చూచి ప్రాదేశికసర్కారువారు చింతాక్రాంతులైరి. ప్రాదేశికగవర్నరు భారతసర్కారువారితో సంప్రదింపులను జరుపుచుండిరి. చంపారణకృషివలులును నీలివ్యాపారస్తుల విషయములో ప్రాదేశిక సర్కారువారు సర్కారువారితరపున విచారణసంఘమును నిర్మించుటకు సంకల్పించుకొనినారని తుదకు గవర్నరు స్వయముగా గాంధీగారికి ఉత్తరముద్వారా తెలియబరచెను. ఈసంఘములో

గాంధీజీకూడా ఒకసభ్యుడుగా ఉండి విచారణకార్యములలో సర్కారువారికి తోడ్పడెదరని గవర్నరుకు తెలియబరచెను.

ఉత్తరముచూచుకుని గాంధీజీతనసహచరులతో ఆలోచించెను. సర్కారువారికి యిట్లు తెలియజేసెను. అన్యాయ ప్రతీకారములకొరకు సకల సమయములలో సర్కారువారితో సహకారము నల్పుటకు సంసిద్ధమై యున్నాననియు, అన్యాయములపై సర్కారువారికి చైతన్యము కలిగినయెడల ప్రజలు మరియే అప్రీతిమైన, వేదనాదాయకమైన ప్రతీకారము యొక్క సహాయమును స్వీకరింపవలసినపని లేదనియు తెలియజేసిరి. గాంధీజీ సర్కారువారు అవలంబించిన సంకల్పములకు వారికి ధన్యవాదములు తెలియజేసిరి.

సర్కారువారికి సంబంధములేని సంఘమువారు గావించిన సిద్ధాంతములే సర్కారుసంఘమువారి విచారణములో కూడ ప్రమాణితము లయ్యెను. నీలిమంగువ్యాపారస్తులు ఎంత అమానుషికముగా కృషీవలులపై అత్యాచారములను గావించుచున్నారో, సాక్షులసాక్ష్యములవలన ప్రకాశితము లయ్యెను. కృషీవలులపై గావింపబడుచున్న అత్యాచారముల అమానుషికకథలను విని సంఘసభ్యులుకూడ విచారగ్రస్తులైరి. సంఘమువారు కృషీవలులకు అనుకూలముగా విచారణఫలితమును ప్రకటించిరి.

అనంతరము బీహారుసర్కారువారు ఉదారపూర్ణమైన కార్యమును గావించిరి. సంఘమువారి సిద్ధాంతముల ననుస

రించి బలాత్కారముగా కృష్ణీవలలభూమిలో వహాడవ భాగము నీలితోటలను పెంచు అపకలనుండి విముక్తులైరి. చంపారణ దరిద్ర గ్రామవాసులు నీలిమందు విషమును డి రక్షింపబడిరి.

త్రేతాయుగమురాటి చిరిశిరి.....

సముద్రమునుండి విషము ఉబ్బిన్నమై సృష్టిని ధ్వంసము చేయ సంసిద్ధమయ్యెను.

విషముచే తల్లడిల్లుచున్న దేవతాదళము ప్రాణములను సృష్టిరక్షణకొరకు దేవాదిదేవుడగు మహాదేవుని శరణు జొచ్చిరి.

ఆపుతోపుడు ఆనందవదనముతో ఆవిషమును పానము చేసెను.

అసహాయ దేవతలను రక్షించెను—

విషమును కంఠమున ధరించెను—

నీలకంఠు డయ్యెను—

ఈ యుగములో జరిగిన శ్రతిహాసము—

చంపారణములోని నీలిమందువిషము అమాయికులైన అనేక గ్రామవాసులను ధ్వంసము చేయుటకై సంసిద్ధమయ్యెను—

నీలిమందు అత్యాచారములచే బర్జయ్యలైన గ్రామవాసులు భారత దేశములో సర్వశ్రేష్ఠుడగు సత్సాగ్రహి శరణు జొచ్చిరి—

సత్యాగ్రహి గాంధీజీ విద్వికారచిత్తముతో అనీలి
మూండువిషమును పానముచేసిరి.

అసహాయులగు గ్రామవాసులను రక్షించిరి.

నీలిమండువిషమును ఆయన స్వయముగా స్వీకరించెను.

ఆయన జను మొదలైనను.

కాని సర్కారువారు ఆయనపై విద్వికారముగా శిశు
రముగా వ్యవహరించినను, యీ విషముముతో సర్కారు
వారు ఆయనపై కోపాపిష్టులై యుండిరి. ఆయనకు శత్రువులై
యుండిరి.

సత్యాగ్రహియును గాంధీజీ సమత్తమును గ్రహిం
చెను. కాని అనంతరసత్యమును స్మరింపకొని నిర్భయ
హృదయముతో ప్రశాంతమృదహాసమును వెలిబుచ్చిరి.

ఈసారి చంపారణలోని బాహ్యకక్రియాకలాపముల
విషయము విడిచి దాని అంతరికక్రియాకలాపములవిషయము
యిచ్చట ఉడహరించుట అప్రసరము. చంపారణలో పని
చేయుటకు పోయిన గాంధీజీ భారత దేశములోని దురవస్థలకు
మూలకారణమును గ్రహింపగలిగెను. సకల గ్రామవాసులు
విద్యావిహీనులు, ఆరోగ్యనూత్రియు లేనివారై, మూఢా
చారముల అగాధపంకిలములో నిమగ్నులైనవారని ఆయన
గ్రహించెను. గ్రామవాసులు తమదోషములవలన తామే
కష్టపడుచున్నారు. బోధశక్తి, ఉన్నతచిత్తవృత్తుల అభావ
ముల వలన తమదుఃఖకష్టములను, ఆవేదనములను, అత్యా

చారములను తెలుసుకొనబాలకు, తెలుసుకొనకొరడకూడ, దూభములను, అభావములను, అన్యచారములను, ఉత్పీడనములను తమమరదృష్టములని విరాళప్రదయముతో భరించుచుండును.

చంపారణలో మూర్ఖతకు, అర్జుతకు ప్రగృహప్రమాణములు గాంధీజీగా చెరు, అచ్చటియవకులు పనిపాటులు ఏమియు చేయక యింటి బీక తిడుగుచు కాలమును వ్యర్థము చేయుచుండును. స్త్రీలు 4, లేక 6 డబ్బులకొరకు రోజంతయు శ్రమపడి పనిచేయుచుండును. ఈహీనత్వము వారి మరదృష్టమని నిస్సంకోచముగా అంగీకరించుదు. గ్రామవాసుల ఈవిద్య, మూఢాచారములు, మానీష్యములు తొలగించనియెడ వాని స్వాధ్యయైత నత్యమైన అధికార విషయములో తమవారములు నా కేర్పకొనుటకుయోగ్యులు కాబాలరు. అన్యాయమునగా శుభయో, దానికి ప్రతీకార మేమియో, వారికి లభించు అధికార మెట్టిదో, విద్యాసంస్కారముల అభావముచేత దీనిలో చెనినినుండ వారు గ్రహింపబాలరు.

అందువలన గాంధీజీ నీలిరత్యాగ్రహముతో పాటు గ్రామవాసుల మానసిక ఉన్నతవిషయములలోకూడ విశేష వ్యవస్థను అవలంబించెను. అయిన తన సహచరులతో ఈవిషయమై విశేష ఆలోచనములను జరిపియుండిరి. అనామ దానాదు అశ్రమమునుండి సేవికామణులనుకూడ

తీసుకొని వచ్చిరి. సేవయందును, పాలనమునందును శ్రీలే
 దత్తులని తలంచి వారిపై సవిద్యా సేవలభారమును సమర్పింప
 బడెను. సేవకలు గ్రామములలో తిరుగుట కారంభించిరి.
 సాధారణ బాలశాలికలయొక్కయు, గ్రామ్యరమణీయుల
 యొక్కయు అజ్ఞానమును తొలగించు కార్యములలో వాడు
 తమను సమర్పించుకొనిరి. ఆదేశములొ ఒకరిద్దరు చికిత్సకులు
 కూడ నుండిరి. వారు గ్రామవాసులకు అశుభ్రత, గడ్డి,
 కుడుపులు మొదలగువిషయములలో అనేకఉపదేశముల
 నొసంగిరి. అప్రసరము ననుసరించి గ్రామస్థులకు రోగము
 లలో సేవాశుశ్రూషలనుకూడ చేసియుండిరి. సేవకులుకూడ
 గ్రామములలో అచ్చటచ్చట వ్యాపించిరి. పగలుగాని రాత్రి
 గాని అనుకూలమునుబట్టి వయస్కులకుకూడ విద్య నేర్పు
 చుండిరి. ప్రాథమికవిద్యద్వారా ఆచారవ్యవహారములు, రీతి
 నీతులు, న్యాయాన్యాయములు, ఆరోగ్యరక్షణము మొద
 లగు విషయములలో విద్య గరవుచుండిరి. ఈప్రయత్నముల
 ఫలితముగా కొలదిదినములలోనే స్పష్టమైన పరివర్తనము
 కనుపించెను. గ్రామవాసులలో అనుశోచన, ఆత్మచైతన్యము
 మేల్కొనెను. గ్రామోన్నతికరమగు యిట్టికార్యముల
 సాఫల్యతవలనకూడ గాంధీజీ ఆశాన్విత డయ్యెను. ఇంత
 కంటె యింకను మహత్తరక్షేత్రిమునందు ఆయన పరీక్షిం
 చిన యీప్రణాళికను ప్రయోగించి దేశవాసులను జాగ
 రూకులుగను, చైతన్యవంతులుగను నొనర్ప ఉత్సాహితు

తైరి. గాంధీజీ భారతదేశ గ్రామీణులు, గ్రామవాసుల శాసితక మానసిక ఉన్నతకొరకు ఎంతయో ప్రమానపడి నలుల మన మెదుగుచును. ఎన్నియో అభినవగూర్వములను, వాస్తవదృశ్యములను చూపించిరాను. భారతదేశములో లక్షలకొలది గ్రామవాసుల ఆస్థిము, విద్య, చారిత్ర బలమువలననే భారతదేశమును లుప్తశక్తి మరల తన భారవనిహారమున ప్రతిష్ఠింపము కాగలదని ఆయన నన ప్రయత్నములద్వారా మనది బోధించియుండిరి.

40

శోషిత పారిశ్రామికాలలో చైతన్యము

చంపారణ కృషీవలులను నీలివిషమునుండి ఉద్ధరించి గాంధీజీ అంతటితో విశ్రమించలేదు. సబగ్మతీర త్యాగ్రహ ఆశ్రమమునకుపోయి ఆశ్రమ కార్యములలోకూడ శ్రద్ధతో పాల్గొనుటకై సహాయము లేకుండెను.

తెను నూతన సమస్యలు ఆయన సమక్షమునకు వచ్చెను. ఒకటి అహమశాకులో పారిశ్రామికాల అసంతోషము, రెండవది గుజరాతు ప్రదేశములో భేషాజిల్లాలో ఘన్నులనిరాకరణము.

1918 వ సంవత్సరములో ఒక దేశ సేవకునిద్వారా అహమదాబాదుపట్టణములోని చరిత్రపారిశ్రామికాలపై మిల్లు

యజమానులు గావించిన అత్యాచారముల, అన్యాయముల విషాదగఢను గాంధీజీ వినియండెను. మిల్లుయజమానులు కూలీలద్వారా ఎంతపని చేయించుకొనెడివారో దానికి తగిన పజ్జారియిచ్చుటలేదు. బాగ్మ్య అల్పవేతనము పారిశ్రామికల ఆస్నవశ్రుమలకై వను సరిపోవుటలేదు. కూలీలు యజమానులకొరకు రక్తమునీరై పోవునటుల శ్రమపడుచుండురు. కూలీలు అర్థభోజనము చేసియుండురు. ధనికులు ధనమును బ్యాంకులో జమకట్టికొనుచుండురు. ఇది గాంధీజీకి చాలా అన్యాయముగను, అసత్యముగను తోచెను. ఆయన యీ అసత్యమును తొలగించుటకు సంకల్పించుకొనెను. అహమదాబాదుమిల్లుయజమానుల, కూలీల విశేషవివరములను తెలుసుకొనుటకు ఆయన అహమదాబాదుకు పయనమైపోయి పారిశ్రామికలదూఃఖగురవస్థలను ప్రత్యక్షముగా దర్శించెను. వేతనము వ్యాయముగా వృద్ధిపొంది యెడలవారిదూఃఖకష్టములు కొంతివరకు తొలగిపోగలవు అని గ్రహించెను. ఈసారి యజమానులను చూచెను. యజమానులలో కొందరు గాంధీజీని యెదుగుచును. కొందరు వ్యక్తిగతముగా ఆయననుగౌరవించుచుండిరి. కాని వారిస్వార్థము, ఉద్దేశములకు వ్యాఘాతము కలుగునన్నదని మిక్కిలి అసంతృప్తి చెందిరి. వారు మధురవాక్యములతోను పారిశ్రామికలపై బాహ్యకసానుభూతితోను గాంధీజీకి ఇటుల తెలియజేసిరి. 'మాకు మాకూలీలకు మధ్యగల సంబంధము తండ్రికొడుకులసంబంధమువంటిది. అట్టి

విషయముచో ఇతరులు జోక్యము కలుగజేసికొనిన యెడల యెట్లు సహింపగలము, ఇందుచో ఇతరుల జోక్యమెందుకు?

గాంధీజీకూడ మందహాసముతో తెలియజేసిన దేమనగా— తనకూటలు చాలాతియ్యిగానున్నవి. కాని మిథ్యచే పోవు మైయన్నవి. నిజముగా మీరు కూలీలక్షేమమును కోరుట లేదు. నోటితో తండికొడుకుల సంబంధమని చెప్పుచున్నాడు. నిజముగా మీరు అట్టి అభిప్రాయమే యున్న యెడల వాకికష్టములను తొలగించుడు, వారివేతనములను వృద్ధిజేయుడు.

మిల్లుయజమానులు కోపావిష్టులైరి. అయిష్టమును చూపించిరి. గాంధీజీ మధ్యవర్తిత్వమువలన ఎట్టిపరతులకును అంగీకరించలేదు.

గాంధీజీ ఆయనకర్తవ్యమును ఆలోచించెను. ఈవిషయములో కూలీలు ఆత్మవిర్భరశీలురగుటయే ఉత్తమమని తలంచెను. సత్యముకొరకు సంగ్రామము చేయవలయునని స్థిరసంకల్పము గావించుకొనెను. ఆయన కూలీలు, కూలీల నాయకులు సమాశేషమైన సభలో తనసంకల్పమును తెలియజేసెను. 'మీన్యాయమైన కోరికలను నెరవేర్చుకొనుటకు మీరు హఠాత్తాళము చేయవలయును.'

పార్లమెంటుకు యీప్రతిపాదనకు అంగీకరించిరి.

హఠాత్తాళకార్యక్రమమునుగురించివిశేషముగావారికి గాంధీజీ తెలియజేసెను. సత్యాగ్రహమునుగురించి అందరును

గ్రహింపలేదు. సత్యాగ్రహప్రణాళికనుమాత్రము ఆయన వ్యక్తపరచెను. అందఱును హఠతాళము చేయుటకే నిశ్చయించుకొనిరి.

(1) యజమానులు మనకోర్కెలను నేగవేర్చనంత వరకు ఎవరును మిల్లుపనిలోకి వెళ్ళవలదు.

(2) ఈసమ్మెసమయములో ఎవరును శాంతికి భంగ కరముగా ప్రవర్తించవలదు.

(3) ఏవ్యక్తి పనిలోకి పోవనోరుచుండునో అతనిని బలవంతపెట్టవలదు.

(4) కూలీలు భిక్షాన్నమును తినవలదు.

(5) సమ్మె ఎంతకాలము జరిగినను దృఢమనస్కులై యుండవలయును. డబ్బులేనియెడల భోజనమునకు సరిపోవు నంతవరకే కూలి చేయవలయును.

గాంధీజీయీసమ్మెను అహింసా, నిగ్రహముల పవిత్ర బంధనములచేత బంధించెను. సత్యాగ్రహము, అహింసల మధ్య సన్నిహితసంబంధ మున్నదని గాంధీజీ పరీక్షలద్వారా తెలియబరచెను. సత్యాగ్రహమును, అహింసను ఆఫ్రికాలో ఆయన సమానముగా ప్రయోగించెను. భారతీయైత్రములో కూడ ఆయన అట్లే ప్రయోగింపకొరుచున్నారు. అయితే భారతభూమిపై సత్యాగ్రహముతో అహింసాప్రయోగము సంభవమగునో కాదో, సఫలీకృతమగునో కాదో అనువిషయములో పరీక్షించుటకు ఆయన స్థానికసీమాబద్ధసమస్యల

యందుదీర్ఘలాఘలములనుచూడ ననుకట్టి, అందువలననే ఆయన విద్యావిహీనులను, మూర్ఖులైనవలనకూలీలనుపరిభ్రమముననే మరతులవ్వారా బంధించెను. శాంతిభంగముచేయుటను, బలప్రయోగము చేయుటను నిషేధించెను. ఎవరియందైనను అన్యాయమును, సానుభూతి అభావములను గాంచి దగడ మాడవద్దని నిషేధించెను.

సత్యాగ్రహము నీవాచరణము కాదు. ఉన్నతాదర్శములతో కూడిన శక్తి వంతమగు పరిశ్రమ—అత్యుబలము చేతను, నీతిబలముచేతను బలవత్తరమైన వీరుని మహాసాగ్రామము, అందుచేత కూలీలు భీతు మెత్తుట—అభావమువలన ఇతరులపట్ల చేయు చాచుటగాని ఆయన నిషేధించియుండెను. కాని అవసరముచుట్టి పరిశ్రమవ్వారా ధర్మాన్న చేసుకొనవచ్చునని ఉపదేశము నొచ్చియుండిరి.

పారిశ్రామికల మారసికశక్తులను ఉత్సాహితము గావించుటకు ఆయన ప్రతిదియు ఎడారిప్రదేశములో కూలీలసాధారణగత గావించుచుండిరి. కూలీలు గుంపులు గుంపులుగా ఆశుభలకు హాదరగుచుండిరి. గాంధీప్రతిదినము వారికి మరతులనుగురించియు, ప్రతిష్ఠలనుగురించియు స్మరింప జేయుచుండిరి. కూలీలుకూడ తమప్రతిష్ఠలలోను, ఉద్దేశ్యములలోను స్థిరసంకల్పులై యున్నటుల ప్రచారము చేయుచుండిరి. పతాకమును ధరించి పట్టణమంతయు ప్రదక్షిణము చేయుచుండిరి.

ఇరువదియొక్కదినమువరకు సమ్మె చక్కగా శాంతి యుతముగా పరిపాలింపబడెను. కూలీల యీర్ష్య, సంఘబద్ధభావము, దృఢత్వములగాంచి మిల్లుయజమానులు కూడ చింతాన్వితులైరి. కాని తుదివరకు దరిద్రులు, బుభుక్షువులు నగుకూలీలు తమపట్టదలను, సంకల్పములను నిలుపుకొనజాలకపోయిరి. ఆకలియెట్లచే వాడుబెడగిపోయిరి.

దశములొనివారు కొందరుకొందరు పనులలో ప్రవేశించుచుండిరి. కాని ప్రవేశింపనిచ్చగింపనివారు షరతులను భగ్నపరచి ప్రవేశించినవారిపై బలమును ప్రయోగించి ఆటంకము కలుగజేయుచుండిరి. కూలీలమనోబలము తగ్గి పోవుచుండెను. వారి మనస్సులలో హింసాభావము రగులు కొనుచుండెను.

గాంధీజీ తనప్రజుత్నములు విఫలమగుట గాంచి అశుతప్తుడాయెను. అజ్ఞాన దరిద్రులునగు వారిశ్రామికులు సత్యాగ్రహము, అహింసలకు యోగ్యులు కాజాలకపోవుట చేతనే సమ్మె భగ్నమై పోవుచున్నదని గ్రహించెను. వారిని యోగ్యులనుగా చేయక సంగ్రామమునోకి లాగి తెచ్చుట తనదే పొరపాటు అని గ్రహించెను—కాని తనపొరపాటును ఆయన తృణీకరింతురా?—ఎ.త.నాత్రము తృణీకరింపదు. ఆయన పొరపాటును ఆయనదోషమునకు కూలీలు ఫలమనుభవింపవలయుగా—ఈదోషమునకు శిక్ష ఆయనయే.

అనుభవించును. ఈజోషమును పంపి ఆచరణమువ్వారా పరిష్కరింతుడు.

కూలీలకొరకు పా) యోజనశీలముచేయ ఆయన సంకల్పించుకొనెను— యజమానిని కూలీల అభావఅభియోగములవిషయముల మీమీద చేయురకు నిరాహారదీక్ష వహించదనని సంకల్పించుకొనెను.

గాంధీజీ పా) యోజనశీలము ఆరంభించెను.

గాంధీజీ ఆచరణముచేసిన దుర్బంధము కూలీలమనస్సులలో కలవరముపుట్టెను. వారిలో గూఢానికకత్తులుఉండేకములయ్యెను. అనుతాపము కలుగజేయుచుండిరి. కూలీలు మరల వృథాసంకల్పించెరి. కొందరు కొందరు గాంధీజీతో ఉపవాసము చేయ ప్రారంభించిరి. చిత్తేజమైన హరతాళము ఉత్సాహాగ్నితో మరల కలుగొనెను. పట్టణములో ఆందోళనము బయలుదేరెను. యజమానులలో కొందరు కలవరపడజొచ్చిరి. గాంధీజీ పట్టణముల చూచి భయపడిరి. సిగ్గుపడిరి.

కాని గాంధీజీ తివ్యతావిషయమువ్వారా యజమానుల హృదయమును గ్రహించెను. కార్యముల వ్వారా తన ఉద్దేశమును నెరవేర్చుకొనజాలి ఆచరణమువ్వారా భయపెట్టి కార్యమును నెరవేర్చుకొనజాలని ప్రయత్నించుట అర్థాయము, పాపము అని ఆయన గ్రహించెను. యజమానులకు ఉత్తరములను వ్రాసి యజమానులను అంగీకరించెను.

నాడపవాసమువలన కూడ మిష్కత్తులను ఏమాత్రము
మాడ్చుకోవలసిన అవసరము లేదు. నేను భయపెట్టుట
లేదు. నేరమునకు చావు స్వీకృతము చేసుకొనుచున్నాను,
అని వ్రాసెను.

గాంధీజీ తనకోపమును అంగీకరించుచు వ్రాసిన ఉత్త
రములను చూచునది ముగిసిన తరువాత చెందిరి. నేరము
చేసి తన నేరమును నిష్కపముగా అంగీకరించువారు ఎన్న
డును, ఎవ్వరిని అపరాధముగాని, అమంగళముగాని కోరు
దురనికూడ తలంచుటకు నీలవేరు. గాంధీజీ దోషస్వీకార
మువలన యజమానుల నుండి దోషమును స్వీకరింప ప్రబోధ
మును బడసిరి. వాని రాతి అపరాధముమైన పట్టుకలను, విడ
నాడిరి. విసమ్రుత్తి. స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా కూలించిషము
ములో తగిన యేర్పాట్లు చేసినచు అంగీకరించిరి. ఉపవాస
మును విరమించుచు గాంధీజీ పేరుకొనిరి.

గాంధీజీ పరాజయమైనకూడ జయము నందగలిగెను.
కూలీల వేతనము విషముగా నొకవజనకమైన యేర్పాట్లు
జరిగెను. సమ్మి అంబేద్కరు గాంధీజీవిషమును
కొంత ముచ్చటించెదము. విషము గాంధీజీ తనదోష
స్వీకారవిషముములో చూపిన అలినవత్వము, ఈతత్వదోష
స్వీకారము పాపముగా గ్రహించుట గాంధీస్వభావము,
ఒకవిశేషవైశిష్ట్యము. జీవితములో శాను జీవిని సంగతమైన
దని తలంచినో, దానినిద్వంద్వముగా, నిర్భయముగా ప్రభు

ప్రతివాడను ధిక్కరించి, నిండా విచార్యనములకు విచలితుడగాక ఆచరణమహ్వరా చూపించెను. ఆనకర్కలు, ఆదర్శములు, లేక మార్గములు ఎప్పుడుతప్పలని తెలుసుకొనెనో, ఆనకణమే ఆయన ఆతప్పలను నిష్కపటముగా అంగీకరించి, అచాపిదన బాటముగా వెల్లడిచేసియుండెను. రోమెన్ రోలాండు ఆను జహానుభావుడు ఆయనస్వభావమును వర్ణించబోయి యిట్లు నుడివెను— 'నేను పొరపాటు చేసితిని, ఈవిషయమును అంగీకరించుటకు ఆయన సర్వదా సంసిద్ధుడై యుండెను.'

ఆయనలో గలయూదోషస్వీకారఆదర్శనము ఆయన జీవితములో అనేకసార్లు మనము గాంచితిమి.

ఈసారి గుజరాతు ఖేడాజిల్లాలో జరిగిన సమీక్షనము లను వర్ణించెదను.

గుజరాత్ ప్రదేశములలో కృషికులకొరకు స్థానిక సర్కారువారు ఒకశాసనమును చేసియుండిరి. భూమిలో నాలుగవవంతు లేక నాలుగవవంతుకంటె తక్కువపంట పండినసంవత్సరము బీదరైతులు ఇవ్వవలసినపన్నురద్దు చేయబడునని ప్రకటించబడెను. 1918 వ సంవత్సరము ఖేడా మొదలగుగ్రామములలో పంటలు సరిగా పండలేదు. నాలుగణాలసస్యముకూడ పండలేదు. రైతులకు అన్నాభావము వలన ధనాభావముకూడకలిగెను. వారు పన్నువిషయములో కురించమని స్థానికోద్యోగస్తులకు మొరపెట్టకొనిరి. కాని

వారిమొర నిరాకరింపబడెను. అంతేగాక నాలుగులకాల కంటే పంటలు ఆధికముగా పండెని ఉద్యోగస్థులు పై అధికారిలకు తెలియజేసిరి. అవార్తలనుబట్టి పన్ను వసూలు చేయుచున్నవని ఆశించుగా వ్యవహరించమని పై అధికారులు ఉద్యోగస్థులను ఆదేశించిరి.

రైతులు అసహనముతో పడిపోయిరి. ఏమిచేయవలసినదియు వారికి తెలియలేదు. ఇట్టిసమయములో ఈ అన్యాయములు, అత్యాచారములనుగురించి గాంధీజీ వినగలిగిరి. రైతుల యీదురవస్థలవలన ఆశునవ్వుదయము ద్రవీభూతమాయెను. ఆయన దళబలముతో ఛేడాగా ప్రవేశించిరి. రైతులనుచూచి మాట్లాడిరి. వారిపంటలవిషయము పరీక్షించిరి. వారితో నలునైపులను పరిస్థితులనుగురించి సంప్రదించిరి. పన్నునుండి రక్షింపబడఁజేయునచో రైతుల అభివములపై అభివములభారము వేయబడును. వారికష్టములకు అంతముండదు.

గాంధీజీ యీసారి చరమప్రతీకారమును గురించి ఆలోచించెను. ఆయన సహకారాలతో విశేషాలోచనములు నల్పవిమ్మట రైతుల యీ అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా సత్యాగ్రహము చేయవలయుననియు స్థిరపరచుకొనిరి. ఈ విషయములూ రైతుపెద్దల అభిప్రాయములనుకూడ గాంధీజీ తెలుసుకొనకొరెను. గాంధీజీ రైతులయెడల చూపుచున్న సానుభూతివిషయము వారు రైతులపెద్దలద్వారావిని ఉత్సా

హితులైరి, ఆశాద్విత్తులైరి. సత్యాగ్రహము అవలంబించుటకు మహాత్మానామతో అంగీకరించిరి.

కాని గాంధీజీహృదయములో చంపారణ, అహింసాదాశాదు విషయములు ఉజ్వలరూపము దాల్చెను. సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆరంభించుటకు ముందు రైతులలో ఆహింస సత్యనిష్ఠలను మేల్కొల్పుటకు ఉద్యోక్తులైరి. ఆయన సంకల్పమును రైతులు గ్రహించిరి. సత్యమును పొందవలెనన్నచో సత్యమును అనుసరించుసంకల్పమును స్వీకరింపవలయును. సత్యముకొరకు వినయపూర్వకముగా కష్టములను వరించుటకును, అత్యాచార ఉత్పీడనములను సహించుటకును, మనోబలమును సంపాదించవలయును.

ప్రతిగ్రామవాసులును, రైతులును, గాంధీజీవద్దకు వచ్చి ప్రతిజ్ఞాపత్రికముతో సంతకముచేసిరి. 'మాగ్రామ పంటలు సాగునగునాలకమింది పండలేదు. ఈవిషయము మే మెరుగుదుము. ఈకాణిముచేత పన్నువసూలు రాబోవు సంవత్సరమువరకు ఆపుదలచేయించమని మేము సర్కారు వారికి దరఖాస్తు పెట్టెనున్నను పన్నువసూలుచేయుట నిలుపుదల చేయలేకపోతిమి. అందువలన మేము ఇటుల ప్రతిజ్ఞ చేయుచున్నాము. సంవత్సరమునకు చెల్లింపవలసిన సంపూర్ణ మైన పన్ను, లేక మూల్యో ఎవరిపన్ను కొంతభాగీయున్నదో, ఆభాగీయున్న పన్ను మేము చెల్లించుకొనజాలము. ఈపన్ను వసూలుచేయుటకు సర్కారువారు శాసనప్రకారము ఏమి

చేయవలయునో చేయవచ్చును. దానికొరకు దుఃఖకష్టములను సహింపగలము. నూఢాములను వేలము వేయగోరుదురేని అట్లు చేయవచ్చును. అట్లయినను మేముమాచేతులతో పన్ను చెల్లించి మాసిర్యాకు అసత్యమైచదని ప్రమాణితము చేయజాలము. సర్కారువారు రాబోవుపన్నునూలు అన్ని జిల్లాలలో నిలుపుదలచేసినయెడల, నూలో శక్తి ఉన్నవారు పూర్తిగాగాని, ఆంశికముగాగాని బాకీయన్నపన్ను జమకట్టుటకు సంసిద్ధులై యున్నాము.

సత్యాగ్రహము ఆరంభించబడెను. రైతులు పన్ను చెల్లించుటకు నిరాకరించిరి. అసమర్థుడు చెల్లింపలేకపోయెను. సమర్థుడు చెల్లింప నిరాకరించెను. ఉద్యోగస్థులు బాధింప జొచ్చిరి. అచ్చటచ్చట అత్యాచారములకూడ ఆరంభించబడెను. రైతులమనోబలమును గట్టిపరచుటకు గాంధీజీ, ఆయన సహకారులు గ్రామగ్రామాంతరములకు తిరిగి ఆహింసాసత్యాగ్రహవిచారములలో ప్రచారము చేయమొదలు పెట్టిరి. అధికారులు కండ్లెర్రజేసిననుభయపడవలదనని వారు తెలియజేసిరి. వినయముతో దృఢసంకల్పముతో ఉద్యోగుల మాటలను పెడచెవిని పెట్టవలయును. వారు దెబ్బలుకొట్టినను దృఢసంకల్పముతో ఆదెబ్బలను భరించవలయును. అరెస్టుచేసినయెడల ప్రశాంతమనస్సుతో వారు తీసుకొని పోయినసానమునకు పోవలయును. కానిసకలసమయములలో సీసంకల్పములలో విశ్వాసపంతుడవై యుండవలయును.

సత్యాగ్రహరైతులను అధికారులు అరెస్టు చేసి కాని రైతులలో చూచినోత్సాహం ఉదయించేది. మూల శక్తి ఉద్ధిక్తమయ్యేది. వాటిద్వారా శక్తితో సత్యాగ్రహ సంకల్పములో విడుదలైంది. ఉద్యోగస్థులు కొందరిని కరెస్టు చేసి తీసుకుపోయినప్పుడు పంచారణాలను గురించి లోకా రణ్యముగా పరిణమించేది. సత్యాగ్రహ నిర్భయభావమును చూచి అనేక ఉదయ సత్యాగ్రహములో చేరుటకు సంకల్పించుకొనిరి.

అప్పడప్పుడు కొందరిలో మానసిక శాస్త్రజ్ఞులూడ సంభవించేది. అందరినూ ఏకదీప్తితో నుండజాలరు. ఎవరు వలన అధికారులు వచ్చి వేలం చేయుదుటకు కొందరి తమ సాయానులను ముందుగానే విడిచియును సిద్ధముచేసి ముంచెడివారు. కొందరుకొందరి గహస్యముగా పట్టుకట్టుచుండెడివారు. కాని తుదకు ప్రకృతవీరులకే జయంకలిగెను. ప్రజలకార్యమును తొలగించుటకు త్యాగ్రహదళముగాంధీతో సంప్రతించి మాత్రమార్గము నొకదానిని అనలబించిరి. పన్ను చెల్లించకపోవుచేత సర్కారువారు రైతుల ధాన్యమును జప్తుచేసితిమని ప్రకటించిరి. సత్యాగ్రహవీరులు అనూదేశమును ఛక్కరించి పాలముచుండి జప్తుచేయబడిన ధాన్యమును బహిరంగముగా కోసుకొని తెచ్చుకొనుచుండిరి. ఒకసారి సత్యాగ్రహదళమువారు ఒకపాలమునుండిజిల్లిపాములను త్రవ్వి తెచ్చిరి. సర్కారువారు సత్యాగ్రహదళమును

అరెస్టు చేసిరి. దీనివలన ప్రిజిలలో ఉద్దేశభావము అధిక
మాయెను. దుర్బలులు, భీతులైన వారిలోకూడ మరిల సాహ
సము, ధైర్యము కలిగెను. మ దగమనమువహించినసత్యా
గ్రహప్రచారము మరల మాతననేగముతో ప్రవహించు
చుండెను.

ఇంతలో రైతులసంబంధము, కష్టసహిష్ణుత చూచి
సర్కారువారు విచారగ్రస్తులైరి.

దాదురి, అసమర్థులైన రైతులవిషయములో
సర్కారువారిహృదయములోకూడ కొంతపరివర్తనము కలి
గెను. సర్కారువారు తుదకు ఇట్లు ప్రకటించిరి, “సమర్థులు,
శక్తిశాలురుమాత్రమేపన్ను చెల్లించవలయును. దుండ్రరైతుల
పన్ను తుమించబడినది.”

సర్కారువారు జిల్లాశిక్షకుడైన తమఅభిప్రాయ
మును గాంధీజీకి తెలియజేసిరి.

గాంధీజీ సహచరులతో ఈవిషయములో సంప్రతిం
పులు గావించెను. సర్కారువారు రైతులపరిస్థితులనుగ్రహిం
చివారని తెలుసుకొనెను. సర్కారువారి ఆప్రకటనసంపూర్ణ
ముగా సంతోషవాయకమైనది కాకపోయినను దానిని అంగీ
కరించెను. ఆయన సత్యాగ్రహమును విరమించెను. అస-వ
త్సరమునకు రైతులు బ్రతికిపోయిరి.

ఈభేదాజిల్లాసత్యాగ్రహవిషయము భారతదేశమం
తయు వ్యాపించెను. గాంధీగారి యానూతనసంగ్రామమును,

సంగ్రాహసాఫల్యతనుగాంచి భారతదేశములోని ఆశాహతులును శోషితములైన సవాదారణ్యప్రజలుంధకారములో ఆశాజ్యోతిని దర్శించిరి. వివిధ దేశములనుండి మారతమప్రదేశములనుండి పరిస్థితులను, కష్టములను, వాంఛనీయ ఆనేకప్రజలు ఆయనను దర్శించుచుండిరి. నిర్భయముననే ఆతడు త్తరములువచ్చుచుండెను.

దేశీయుల ఆయుధ ప్రణాళిక విషయములను సత్వ్యా
గ్రిహవిషయములను శిత్సాచరవంతులై మున్నారని తెలుసు
కొనిరి. ఆయుఃకుండ సాధ్యాన నాదముగా ఉచ్చటచ్చట ఉప
న్యాసములిచ్చుచుండిరి. ఆలోచనములు గుప్పించిరి. వార్తా
పత్రికలద్వారా తన ఆదర్శములను, నీతిని, ప్రణాళికను దేశ
మంతయు ప్రచారముచేయఁ మొదలిడిరి. ఆయుః నీతి ఆదర్శముల
విషయమై మనము చాలా తెలిసికొంటిమి. కాని యిచ్చట
పురాతన విషయములను చూచినముగా నాపించిగ్రిహంతము.
ఈగమయములో గాంధీజీ 'యూ గొ ఇండి గు' 'సవజీవనము'
అను రెండు పత్రికలను నడపుభారమును వహించెను. ఈ
రెండుపత్రికలసహాయముచేరినే ఆయున తన ఆదర్శములను
విశేషముగా ప్రచారము చేయసమకర్తయిరి సత్వ్యాశ్వపీయగు
మావపుడు సకలగమయములలోను అసత్యమునకు విరుద్ధము
గాను, అన్యాయమునకునిర్భయముగాను సంగ్రామముచేయు
టయే ఆయుసఆదర్శముల మూలనూత్రములు. అన్యాయ
ముతో ప్రతివాదమునల్పుచు, అన్యాయముతో సహాయ

నిరాకరణచేయుము. కాని ఆప్రతిబాధమును నిరుపద్రవకరముగా గావింపవలయును. ప్రశ్నివాదకార్యములలో హింస, నీచత్వము, క్రోధము మొదలగు ముద్రణములు ఉండకూడదు. 'నేను దీనిని అంగీకరింపను. దీనిని పాలింపను. ఇది అసత్యమైనది. ఇది అన్యాయమైనది. యీ అభిప్రాయముతో దృఢచిత్తముతో, నిలువబడును. అన్యాయ, అసత్యకార్యములనుండి విరమింపుము. అన్యాయములకర్తయు, ఆదేశకారియు అన్యాయకార్యములలో నడుచుపడడు. వినయముతో, శాంతియుతో, ధైర్యముతో, మానసికస్థిరత్వముతో ధీరత్వముతో నిగ్రహముతో అన్యాయమును ప్రతిఘటించువు. 'నేను సత్యాన్వేషిని, సత్యమును క్రోధము లేకు. హింసలేదు. స్వేచ్ఛాభావము లేదు. నేను శాంతిని, వినయమును, దృఢత్వమును, దృఢత్వముతో వినయముతో ప్రతిఘటించుకార్యములకు ఆటంకముల కలిగించెదను. ప్రతిఘటించుచున్నట్లేకములను, నా సత్యాచరణమును బహుశా గ్రహింపజాలరు. ఆటంకముల వలన నాపై కోపగింతురు. అత్యాచారములు గావించుదు. సత్యముకొరకు, ఆ అత్యాచారములను ధైర్యముతోను, వినయముతోను స్వీకరింపవలయునని స్మరించుకొందును. కష్టములను వరించును. దుఃఖమును సహించును. అవరణమునుబట్టి దెబ్బలు సహించును కాని సకలసమయములలో అత్యాచారిని గౌరవదృష్టితో చూచుచుండును. సకలపరిస్థితులలో అత్యాచారిని ప్రేమించును. అత్యాచారిహృదయమును గౌరవిం

శుభ, వాతావృత్తములు, ప్రకృతి విస్ఫులముగా ఉండేనేని, హృదయపూర్వకముగా విస్మయముగా ఉండేనేని అత్యాచారిహృదయముకూడ కనిపిస్తేను, విచారగ్రస్తమగును. సత్యముగలవేను అత్యాచారములను, కష్టములను సహించుచునాచి ఆతదిహృదయము పంపిస్తే మగును.

ఆపూర్వమైనది యీ ఆత్మము! ఈ ఆభివ్యుత్థకౌశలము కలిపెట్టుల నిశ్చితములు గలవూడనునది ఆశీర్వాదము వలె అవలంబించింది. ఈ ఆత్మరూపము శేవలము భారత దేశము లనము క్రితార్థమును నెడకి కనుగొనుటయేగాక నాగరికప్రపంచములో విశిష్టమైన సామన్యము జాతులుకూడ శేను యీ ఆత్మనుచూచును గాంచి ముగ్ధులైరి. ప్రపంచము లోని అశాంతి, యుద్ధములు, కాలిల్యము పోయింది అందఱును త్వరితగతిన దీనిని పునః ఆకర్షింపబడుచున్నారు. ఈ సత్యాగ్రహ, అహింస, సహాయవిచారణములు గాంధీజీని ప్రపంచదృష్టిలో మహత్తరముగాని అనివార్యముగాను కొనర్చెను.

ఈ విషయములో అధికముగా చెప్పటకుగాని, తెలియజేయుటకాని మాకు శక్తిచాలదు. అయితే యీ సత్యాగ్రహము, అసహాయోద్యమము సందర్భమున గాంధీజీ నుడి వివచితములను ఉదహరించి మాన క్తవ్యములు సత్యమని నిరూపించగలము. ఆయన నుడివింది — “అసహాయోద్యమ సాఫల్యత సంపూర్ణనిర్భాణకార్యక్రమముపై ఆధారపడియుం

జను. స్వేచ్ఛాచారమునుండి క్రోధముత్పన్న మగును. సత్యత్వమును హింసయుక్త అస్తిత్వములవలె శత్రుత్వము జరుగజేరదు. హింసలనుగా వెనుకకు నడచుట. వివిధరాజ్యముల ఉద్ధారమును సువచనరముగావ్యర్థముచేయుట.⁹

గాంధీగారి మహత్తరసత్యాగ్రహకౌశలమునుగురించి రోమిన్ రోలాడు అను మహానుభావుడు ఒకచోట యిటుల వచించెను— “ప్రతిపక్షులపై హింసను ప్రయోగించుట నిషేధించెను. తారణమేమనగా, ప్రతిపక్షులు హృదయపూర్వకముగా నాచిండుచున్న శత్రుములను వారు అంగీకరింపవలసి వచ్చెను. ఒకరికి శత్రుమని తోచినది మరియొకరికి భ్రాంతిగా తోచవచ్చును. హింసద్వారా ఎవరియందును ఉచ్ఛ్వాసము ఉడయింపజాలదు. సత్యాగ్రహులప్రతిపక్షులను ప్రేమద్వారా జయింపవలయును. విశ్వాసముతో ప్రేమను జన్మింపచేయుట ద్వారాను, ఆత్మత్వజీవారభావముచేతను, బాధలను సాదరముతో స్వీకరించుటద్వారాను జయింపవలయును. నిజముగా యిది యొకవిధమైన ప్రచారము. దీనిని ప్రతిఘటించుటకు పైజ్ఞానికులు, ధాతువుల అస్త్రములద్వారా సాధ్యపడదు. ఈ ప్రచార ఫలితముచేత క్రీస్తుక్రాసు, ఆయన ఆల్పసంఖ్యగల శిష్యులద్వారా విశాలమైన సామ్రాజ్యమే జయింపబడినది.

ఈసత్యాగ్రహములో అంతర్గతమైన అహింసానీతిని కొందరు అసార్థము చేసుకొనవచ్చునను ఉద్దేశముతో గాంధీజీ అహింససత్యాగ్రహమును గురించి విశేషముగా

స్వచ్ఛముగా ఆలోచనములు సల్పియుండెను. సత్యాగ్రహములోగల అహింసనీతియే సత్యాగ్రహప్రణాళికను యిత అభినవముగా గావించినది. మానవుని హింరద్వారాకంటె ప్రేమగమాయముతో శాశ్వతముగా వశీభూతునిగాను, స్వమతావలంబురిగను గావించుకొనవచ్చును. సత్యాగ్రహ ప్రేమవిశ్వాసము, త్యాగములవలన ప్రతిపక్షుని శూద్రమును శాశ్వతముగా జయించును.

కాని ఆయన యీ అహింస విచిత్తనము చేతగాని చాక్షుల్యముచేతగాని కూడుకున్న అహింస గాను. ప్రతి పక్షులతో శక్తివలన పోరాడలేక నిరాశతో కూడుకున్న అహింస కాదు. ఒకదుర్బలమైన నీచుకుండేబుశక్తిశాలియుగు వ్యాఘ్రముతో యుద్ధముచేయుటకు అసమర్థురాలై వనములోకి పారిపోయి దాగియుండును, ఇది అహింసకాదు. ఇది విచిత్తనముయొక్క లక్షణము. కాని ఒకవ్యాఘ్రము సింహ మాతో యుద్ధముచేయ సమర్థురాలయ్యు దానిని కాలిగోదలతోనైనను ఆక్రమింప నిష్పపడలేదు—దీనిని అహింస యన వచ్చును.

నేను బలముతో సమర్థుడను, శక్తివంతుడను, యోగ్యుడను అయివుండికూడ ప్రతిపక్షులపై హింసను ప్రయోగింపను, ప్రతిపక్షులకు ఆత్మశక్తివ్వారా మనో బలముద్వారా ప్రతిఘటించును. వశీభూతులనుగా చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించును—

41

మహాబోధము—విపన్నులగుటంగ్లేయులు

గాంధీజీ ఆశ్రమకార్యములలోను స్థావికసత్యాగ్రహ కార్యములలోను నియత్తుడై యున్నప్పుడు యూరోపులో ప్రభుత్వమహాయద్ధగర్జనములు విసవచ్చెను. బ్రిటీషుశక్తి ఆమహాయద్ధములో చిక్కుపడి పోయెను. బలశాలియైన, మహావీరునిగా విద్వత్పండితుడైన జర్మన్ శక్తికి విరుద్ధముగా తనపరిమితశక్తిని సంపదను ప్రయోగించినను బ్రిటీషువారు జర్మనుల కబళమునుండి తమను రక్షించుకొనలేకపోయిరి. అప్పుడు తనశక్తిని వృద్ధి చేసుకొనుటకై ప్రపంచములో నాలుగుమూలలను తేరిచూచెను. కాని జయించిన విశాల భారతదేశము తననేత్రములకు కనుపించెను. అది తన ఆత్మరక్షణకొరకు భారతదేశసంపదను, జనబలమును ఉపయోగించుకొనుటకు సంకల్పించుకొనెను. అది తన అధికారబలము చేత భారతదేశమును మోసముచేసి దానిసంపదను లాగి తీసుకొన మొదలుపెట్టెను. కాని భారతదేశజనశక్తిని అంత సులభముగా మోసము చేయజాలక పోయెను. అప్పుడు భారతదేశపు పూర్వదిక్కున ఆశాజ్యోతిప్రకాశించుచుండెను. భారతీయులు సంపూర్ణముగా జాగరూకులు కాకపోయినను క్రమముగా జడత్వమును, నిష్క్రియత్వమును పరిత్యజించి తమఅధికారమును తమకోరికలను నెరవేర్చుకొనుటకు ప్రబల ప్రయత్నములు చేయచుండిరి. అంగ్లేయుల కార్యములకు

విదగ్ధముగా కన్నుమైన విదగ్ధాచరణ గాని చక్రవర్తియగును. అంతర్గత అకంఠోపమువలన భాగవత కలకలమును.

మహాభాగవతములో బలియిచ్చుటకు భారతదేశజనములును మను అశేకప్రయత్నిగులచేతగాని కాకలయచేతగాని, వివిధ ప్రబోధములచేతగాని, కాయుత్తలచేతగాని తగినంతసఖ్యుగుల సంపాదించలేకపోయిరి. పురాతనమహాభాగవతము కృష్ణముగుటచే బ్రటీషువారు నూతనకాళలమును అవలంబించిరి. భారతదేశ విశిష్టగాయకులకు ఆవేదనములను పోలిరి. బ్రటీషువారి ఆపదలవలన భారతదేశమునకుకూడ ఆపదలు సుధలించును. వారు పరాజితులైనయెడల భారతదేశమునూతనశక్తిద్వారా ఆక్రమింపబడుటేగాక పీడింపబడును అని ఆ ఆవేదనముతో తెలియజేయబడెను. అందువలన బ్రటీషువారి ఈ మహాభాగవత భారతదేశముకూడ హృదయపూర్వకముగా నున్న మహాభాగవతము వలయును — బ్రటీషుజాతివారి పరిత్రాసన వాగ్దానవిషయముకూడ ఆ ఆవేదనముతో చివర ప్రాయశ్చియింపబడెను. ఈసహాయమునకు మహాత్మరమైన, హృదయపూర్వకమైన ప్రతిదానము చేసెదమని బ్రటీషువారు నూచించిరి. భారతీయులు ఈసహాయములో కోరుచున్న అధికారములను సాధ్యమైనంతవరకు ప్రసాదించెదమని యెవ్వరైనా పరచిరి. భారతీయజాతి ఈసహాయములలో వారు భారతీయులకు యోగ్యమగు న్యాయమగు అధికారము నొసంగెదమని ఉద్దేశించిరి.

ఇంగ్లీషువారు పంపిన యీ ఆవేదనమును నాయకులు పరిశీలించిరి, పరిశీలించియు ఈసకల కార్యకలాపములపూర్వేతి

హాసములను స్మరించుకుని సంజేహించుచుండిరి. సరళమన స్థులగు గాంధీజీమాత్రమే సంజేహించలేదు.

భారతవాసుల స్వభావములు క్రైస్తులుగా విదేశజాన కులపై వీరితాగములగున్నవని గాంధీజీ గ్రహించెను. ప్రజలమనస్సులను తగువిధములను పొందుటకు చరమ సూత్రమును వాంఛించి చరిత్రపూరితమున వెలువడెను. కాని ఏది యెల్లున్నను తనవ్యవహారము ఆవర్యములనుబట్టి గాంధీజీ బ్రిటీషువ రాజువారి విశ్లేషించెను. తమిక్షేరునుకొరికు బ్రిటీషువారి భారతీయులను కోషణచేసి, పీడించిన. బ్రిటీషువారి ఆపదనయములను భారతీయుల తలముఖ్యస్థములను మించిపోయి ఆపదలలో చిక్కుపడిన బ్రిటీషువారికి సహాయము చేసినయెడల, యిట్లనామగ్నిని, వైనికబలమును పంపించిన యెడల శోషణచేయుచున్న బ్రిటీషువారి మనస్సులుకూడ ఒకరోజున పరివర్తములు కాగలవు. అత్యాచారితజాతినహాయమును, నేరము బడిలి వారిన్యవహరములె మారిపోవును. భారతీయులపై వాసునాచుభూతి విలిగియుండును. కృతజ్ఞ చిత్తముతో భారతదేశముగావించిన సహాయమునకు ప్రతివాదము చేయగలకు. గాంధీజీస్వభావములలో యీ విశ్వాసము కలిగెను. వైన్ రాయి చిప్మోస్ట్ డిప్లీగో నాయకులను సమావేశపరచి బహిరంగముగా బ్రిటీషువారికి వేదనమును తెలియపరచెను. అప్పుడు గాంధీజీ ఆ ఆవేదనమును అంగీకరించు

టకు హృదయ ప్రార్థనముగా వ్రాయబడినది. ఆయనప్రాయ
త్నమువల్లనే నాయకులు, పండితులు ఈ సభ వాడు ప్రథమ
మహాయుద్ధములో పాల్గొని, అతని సహాయము చేయుటకు
అంగీకరించిరి.

ఈ అహింసా పూర్వక ప్రథమ మహాయుద్ధ సమయములో
హింసా శాండ్కు ఎట్లు సహజముగా చెసిరని ప్రశ్న ఉదయించు
వచ్చును. అహింసా ఉద్యమాలను సలుపుజేసి హింసాపూర్వక
ఉద్యమాలను ఏల అంగీకరించెను. ఇవి మిగుల కఠినమైన
ప్రశ్న. అనాడు ఆయా అహింసా శ్రేష్ఠ్యమును గ్రహించియు
బ్రిటీషువారికి భారతీయులపట్ల ఉబత్వరత్వ శీలములను చూపిం
చుటకే యాప్రకృత పాదమును అంగీకరించెను. ఈ ప్రతి
పాదనమువలన ఆయన సహాయమునానితిని విస్మయించలేదు.
ఆయన దానిని ఇంగ్లీషు మహా శక్తిమైన గౌరవాననమున
ప్రతిష్ఠితము గావించెను. కేవలము అస్త్రము ద్వారా ఆఘా
తము చేయుటయే హింస కాదు. అస్త్రము ద్వారా ఆఘా
తము చేయక మాత్రమును హింస కాదు. జాతులను జాతులు
అధికముగా హింస పెట్టకలెను. ఒక జాతి వారిని మరియొక
జాతి వారు అధికముగా కీడించకలదు. అందువలన ఆయన
మానసిక హింసలను త్యజించు మరియు దృష్టాంతమును కనబరచి
యుండిరి. శాసకులకు అనుకూలముగా బుద్ధి చెప్పలేకపోయి
నను, శాసకులకు సుభిక్షమును అపదనము ముములో వారికి

సహాయముచేయుక, నీ కేంద్రములను చూపించి నోలపల
యీ యాద్యేషములను తెలియించి, హృదయమునాని కాప
ట్యముచేత బాహ్యకక్షియలను వాచియుంచుట గాంధీజీఆద
ర్శములకు విరుద్ధమైనది. అందువలన బ్రిటిషువారు సహాయ
ముకొంకు గావించి ప్రార్థనను జవాబునుగక విరాగముచే
భారతదేశము మానయు వహించి శ్చేష్టత్వమువలన కాన
కులు ధ్వంసమగుగాకయని కొడుట గాంధీజీఆదర్శములకు
విరుద్ధమైనదిషయము. అందుచే భాంతీయుల యీ నూనసిక
హింసను పరిహరింపజేయుటకే బ్రిటిషువారికి సహాయము
చేయ నుకల్పించెను. భారతదేశకత్తక క్తిని లోపలనుండి
అహింసాఆదర్శములతో జాతీయముచేయసమకట్టెను. అందు
వల్లనే ఆయన సైన్యము బృహదాంశముల అకపటహృద
యమును బ్రిటిషువారికి తెలియచేయకొరెను.

ఆయనయొక్క యీ అహింసానిషయములో ప్రజలు
పొరపడకుండునట్లు హింసనుహింసలవిషయమై అనేకసత్యము
లను మనకు గోధించియున్నాడు. అహింస దైహికకార్యము
కాదు, మానసికకార్యము అనుస్థాన సంపూర్ణహింసను
ధరించి పైకి అహింసాసాహిత్యకారీ ఆదర్శనములను ప్రదర్శిం
చినయెడల అది తీవ్రతహింసయని గాంధీజీ తలంచెను.
హృదయమునాని బ్రిటిషువారిపై విద్యేషమునుంచుకని పైకి
దానిని ప్రకటింపచేయకనిగనేతా భావముతో సగ్యసంఘగనన్తి

తలంచుటకంటెను, ఈ హక్కుమైన అసహ్యమైన హింసకం
టెను బహిరంగముగా ఆస్త్రములతో యుద్ధముచేయుటయే
మానవసహి ఉద్ధృతియనినది.

భారతీయ అసహ్యనయనకు గురించి రోయితర ప్రత్యక్ష
ప్రమాణములను ప్రియమైనవాగ్ధాతు మున ప్రసన్నుకయే
అయిన భారతదేశమున, అందరి ఆస్త్రములయందుకలయు ప్రయ
త్నించెనని గాంధీజీకూడ అంగీకరించెను. ఈరహస్యము చేసి
వచ్చుటకని ఆస్త్రబలము, సామర్థ్యశక్తులపై అయిన శాశ్వత
మైన అశౌర్యము అవిశ్వాసము కలిగియుండును.

గాంధీజీ తానకలయెడలనుట్టిబోవార్యమును మాపిం
చెను, మరల అసహ్యనయముగాని నిర్భయత్వమునుకూడ
స్పష్టముగా వెల్లడిచేసెను. ప్రసిద్ధుల లోకనాస్యతిః క్ గారిని,
ఖిలాఫత్ అందోళనమునకు ప్రసిద్ధనాయకులు అలీసోదకులను
సర్కారువాడు యీసహయములో చేరసాలలో నుంచిరి.
గాంధీజీ వైస్రాయికి తీవ్రమైన నిరసన తెలియజేసెను. దేశ
ములోని శాంతినియులైన నాయకులను కారాగారలోహ
ద్యారములచాటున దాచియించి దేశవాసులంద్ర సహాయ
మును సానుభూతికొడట అత్యంత శోభనముగాను, అవి
వేచనాకార్యముగాను ఉన్నదని ఆయన తెలియజేసెను. ఈ
అన్యాయమునకు ప్రతికారము చేడమని ఆయన వైస్

దానికి తెలియకగను, సైన్యాని ఆయన ప్రతివాదమును
 స్వీకరించి అంగీకరించెను. తద్వారా యీ ఐదవములో విచారణ
 నల్ప విగ్రహే ద్వాత్వము చేయబడనని ఆయనకు తెలియ
 చేసిరి.

గాంధీజీ ఢిల్లీనండి గుజరాతుకు తిరిగివచ్చెను. సైన్య
 మును నుంబాదింపవలెనన్న ముందు తనస్వస్థానములోనే
 ప్రియత్నముచేయఁ దీర్చుమను తలంచెను. ఆయన తన
 సత్కార్యి. సంగ్రహక్షేత్రమును భేదాజిల్లాకు బదిలీ చేసిరి.
 వహూద్దములో బ్రిటీషువారికి సహాయముచేయుటకు గ్రామ
 వాసులును, రైతులును సైన్యమున చేరవలయునని వేడుకొనిరి.
 ఉదినయములో సాధారణప్రజలకు తెలియజేయుటకై ఆయన
 తన సనుచరబృందమును, సేవకదిశమును వెంటగడుకొని ఆ
 జిల్లాలో అనేకసభలను జరపుచుండిరి.

కాని గాంధీజీ ఒకప్పుడు యేప్రజల స్వచ్ఛాపూర్వక
 మైన సహాయమును, సానుభూతిని పొందియండిరో నేడు
 వారివిరోధమునకు, కిద్రూపమునకు ఎదురైరి. ఆయనకు
 ఆయనదళమువారికి ఎవ్వరును బండి నిచ్చుటకు కూడ నిరాక
 రించిరి. ఆయన గావించు సభలకు ప్రజలు హాజరగుటలేదు.
 ఇంగ్లీషువారికి సహాయము చేయవలెనని శప్పినప్పుడు ఆయ
 నను వెక్కిరించుచుండిరి. సందిగ్ధభావముతో ఆయనను ప్రశ్నిం

చుచుండిరి. ఇంగ్లీషువారికి సహాయముచేసి విదేశ శాసనము
శాశ్వతముగా నుంచవలయునా?

గాంధీజీ యీ అటంకములను అంతరిక శక్తులతో జయిం
చుచుండిరి. బండి లేకపోయినను బహుదూరము నడచి ఒక
స్థానమునుండి మరియొక స్థానమునకు పోవుచుండిరి. సభల
కేటెంచిన ప్రజలకు తన ఆదర్శములను, ప్రజాభివృద్ధి
జేయుచుండిరి. మనము స్వతంత్రముకొరకు ఇంగ్లీషువారివద్ద
నివేదించుకొనుచున్నాము. ఇంగ్లీషువారు ఇతరు పూర్వము
మనకోర్కెలను అంగీకరింపలేదు. కాని ఇప్పుడు ఆపదలో
చిక్కుకని మన సహాయమును అభిలషించుచున్నారు. మనకు
కూడ ఆత్మనియంత్రణాధికారము ఉన్నదని అంగీకరించివారు.
వారు క్రిమిక్రిమముగా భారతీయులకు స్వతంత్ర శాసనమార్గ
మున ముందుకు నడుచుటకు సహాయము చేయుదురు.
ఈ యుద్ధాంతమున శాసనవిషయములో మహత్తర సంస్కరణ
ములను గావించుదురు. భారతీయులకు శాసనాధికారమును
ప్రసాదించుదురు అని ఆయన నడుపుచుండిరి. కావున ఇప్పుడు
మనము ఇంగ్లీషువారి వాగ్దానమును విశ్వసించి సత్యసంధతకు
ప్రమాణము చేయవలయును. ఇంగ్లీషువారికి కలిగిన ఆపద
సమయములో వారు మనయెడల గావించిన ఆచరణములను
మరచిపోయి సహాయము చేయవలయును. మనము మన
ఆచరణము ద్వారా దేశరక్షణకు, దేశ శాసనమునకు యోగ్యు

లమని ప్రమాణము చేయవలయును. ఈప్రమాణమునకు ప్రభవమార్గమే యుద్ధములో చేరి యుద్ధముచేయుట, యుద్ధ ముద్వారా భారతదేశసహృదయతకు సానుభూతినిగురించి పరిచయము కలుగచేయవలయును.

గాంధీజీప్రచారము క్రిమముగా సఫలీకృతమగుచుం డెను. ప్రజలవిరుద్ధమనస్సులు సురుఖము లగుచుండెను. దిక్పాటించుట చిక్కిగా జరుగుచుండెను. అప్పుడు గ్రీష్మ కాలము. గాఢణమైన ఎండలలోకూడ గాంధీజీ శ్రమిపడు చుండెను. క్రిమముగా గ్రామవాసులు గుఱువులుగుంపులుగా సైన్యములో చేరుచుండిరి.

ఇంతలో భారతీయమహమ్మదీయులు ఇంగ్లీషుసర్కారు వారికి ఒకనివేదన సమర్పించుకొనిరి. యుద్ధాంతమున శత్రు శక్తికిసహాయముచేసిన టర్కీ తనసామ్రాజ్యంతమునుండి వంచిపబడకూడదని కోరుకొనిరి. భారణమేమనగా టర్కీ వారిధర్మము మహమ్మదీయధర్మము, టర్కీసుల్తాను మహమ్మ దీయప్రపంచమునకు ధర్మగురువు. వారు శతృపక్షము నవ లంబించుటవలన దురవస్థలపా లగుదురు. సంధినినుసరించి రాజ్యభ్రష్టుడగును. ధర్మగురువు ఖలిఫా మక్కా లేక బాగ్ దాద్ మొదలగు పవిత్రస్థానములనుండి వంతితుడగును. ఈ దురవస్థలను గురించి భారతీయమహమ్మదీయులు ఊహించుచు

లేకున్నాడు. అందువలన యుద్ధములో ఆంగ్లే నులకును ఈ యము చేయటకుముందు టక్కి గౌరవరక్షణనియమును, ఇంగ్లీషువారివద్దనుండి వాగ్దానము కోరెను.

సర్కారువారుకూడ యునలనూనురంప్రనామముగా రికి మౌఖికవాగ్దానము నొసగిరి. 'యుద్ధానంతరము టక్కిలోని యేలశముకూడ విచ్చిన్న - గాంధీజీలకు సుధి ప్రకారము ఏలశముకూడ మిచ్చియువారి విభాగించి పంపింపబడు. వారిలకు డనామ్రామ్యము యధాప్రకారముగానే యందును. ఖలిపాయొక్క గౌరవమును కీర్తికి విధమైన భంగము కలుగదు.'

మహామృతీయులు ఆశ్చర్యపడుటైరి. వారుకూడ యుద్ధముకొరకు సైన్యములో చేరుచుండిరి.

యుద్ధము పూర్వోత్సాహముతో జరుగుచుండెను. లక్షోపలక్షలభారతీయులై చికులశక్తితో శక్తివంతులై బ్రిటిషువారు విజయనూర్గమున అగ్రేరకు లగుచుండిరి. కాని యీ సమయములో అధికశ్రమవలన గాంధీజీలరోగ్యము సగాలేకుండెను. ఆయన రక్తభేదముచే బాధపడుచు శయ్యాగతుడయ్యెను.

గాంధీజీ తీవ్రవ్యాధిచే బాధపడుచుండెను. అందున సహకారులు అనుచరులు ఆయనను సేవానుసూచకులు చేయు

చుండిరి. కాని గాంధీజీ యీవ్యాధినివారణకు ఎట్టిచికిత్సకుని గాని, చికిత్సాపద్ధతినిగాని ఆశ్రయించలేదు. ఆయన ప్రాకృతిక చికిత్సను ఆశ్రయించెను. ప్రాకృతికచికిత్సాసహాయముతో రోగమును ప్రతిఘటించుటకును, నిగ్రహించుటకును ఎంత అధికమైన అవకాశము కలుగునో ఆయన తనవ్యాధిలో ప్రాకృతికచికిత్సను చేయించుకొని చూపించ ప్రయత్నించెను. ఈచికిత్స ఉపకారముచూపించి ఆయన వ్రాసిన పుస్తకము నుండి ప్రాకృతికచికిత్సలోని అభివవత్వము, సూతనత్వము విషయమై చాలాసంగతులు గ్రహింపగలము.

అలాలోగ్యమునకును గాంధీజీ కార్యములనుండి శలవు గైకొనవలసినచ్చెను. ఆశ్రమములో వసించుచుండిరి. కాని సేవవిషయమై విశ్రాంతిసమయములోకూడ ఆయనమనస్సును ఆక్రమించియే యుండెను. ఆయన నైతులకివశయాత్రప్రణాళికను, చూచి, వారలభావములను వారీద్ర్యమును దర్శించి, కార్యములు లేచినచో ముందులో వారలసభావమునుచూచి విచారించుచుండిరి. వారముఖకర్మములను తొలగించుటకు ఆలోచించుచుండిరి. వ్యవసాయవాదులు వ్యవసాయదినములు గడిచినప్పిమ్మట బహువినములునిర్వర్తకముగా గడపుచుండుదు. ఆ అవసరకాలములో వారు యితరకార్యములు గావించుకొనినయెడల తద్వారా కొంతిధన మాజ్ఞింపవచ్చును. వారి ముఖవారీద్ర్యములు తొలగిపోవచ్చునని గాంధీజీ ఆలోచించు

చూడిరి. గ్రామములలోని స్త్రీలతోకూడ గృహకృత్యములు ముగిసినపిమ్మట చాలావ్యవధి యుండును. ఈ అవకాశముయ ములో వాడుకూడా ఏదైన పనులు నేర్చుకొనవచ్చును. తద్వారా నాంచారితత్వకపరిస్థితులను చక్కబరచుకొన వచ్చును. గ్రామములో అధికజీవనశమిస్థుల ప్రతీకారము కొరకు ఆయన అంగారోగ్యానిష్ఠయందనుకొనించుచుండిరి. పరిణామస్వరూపముగా భారతజాతీయ పరిశ్రమ నకు అనుకూల మైన ఆభినవప్రణాళిని ఆయన కనుపెట్టి ఆప్రణాళిక కేవలము కృషీవలుల, గ్రామీణులతోకూడ అధికమరవస్థలకు ప్రతీకారము చేయుటయేకాక భారతీయులు స్వావలంబు లగుటకును స్వదేశాదగ్గములను స్వీకరించుటకు మార్గము చూపించెను. ఆప్రణాళిక బాంధవములకు క్షిప్ర చిరస్థాయిగా గావించినది. ఆప్రణాళిక భావప్రచారము, చరభావునకు స్థాపనము.

నిజమునకు భావచరభాల ఆదర్శమే గాంధీజీజీవిత ములో అమూల్యమైన అధ్యాయము. భావచరభాప్రచారము భారతదేశము క్రి ఆచారములో ఒక విశేషమైన భూమిక. గాంధీజీ కార్యములలో భావప్రచారప్రశుత్తము విశేష వైశిష్ట్యమును పొందినటుల పరాధీనభారతదేశములో స్వదేశద్రవ్యమును స్వీకరించు వ్యక్తముకూడ ఖాది అట్టివిశిష్టమైన విచిత్రమైన యితరసాధనమును ఆక్రమించుకొనెను.

గాంధీజీ ప్రత్యక్ష రాజకీయకావ్యలూపముల విషయము
కొంతటి అభిప్రాయము.

42

రౌలట్ బిల్లు—స్వతంత్రులైన ఆంగ్లేయులు

ప్రభును సహాయములను విరమింపబడినట్లు ఆంగ్లేయ
శాసనసభాసభాగము గాంధీజీ వివేచన, గాంధీజీ హృదయము
అనంతరంగములతో అల్లాడిపోయెను. విజయముందిన
బ్రిటీషువారు ఈసారి గాంధీజీనులకు శాసనమును గురించి
స్మరించుకొనుట, కృతజ్ఞతను చిహ్నస్వరూపముగా భార
తీయులకు స్వతంత్రత కారాధికారమును ప్రసాదించుట,
బ్రిటీషువారి దయాపూర్వకమైన ప్రకటనకొరకు గాంధీజీ
ఆతురతతో అపేక్షించి యుండిరి.

బ్రిటీషువారి ఘోషణ ప్రకటించబడెను.

కాని స్వతంత్రతాసాధికార ప్రకటన కాదు—రౌలట్
విచారణకమిటీవారి విచారణఫలితమును గురించిన ప్రకటన,
పరాధీనభారతవాసులకు ఇంకను కఠినతాసవముల నాగ
పాశముచే బంధించుచు ప్రకటన.

యుద్ధానంతరము బ్రిటీషువారు శాసనవిషయములలో
భారతీయుల యోగ్యతను అయోగ్యతను, నిర్ణయించుటకును.

దానితో పాటు బ్రిటీషు శాసనకలపై భారతీయుల అపరణమును గురించి అనుసంధానము చేయుటకును, కాలిక్ అను ఒక ఆంగ్లేయుని గభాపత్నిముక్తి-ద ఒక విచారణకమిటీవియేర్పాటుచేసి, ఈ విచారణకమిటీ రాజభక్తులును, అనుగతులను అనువాదమునాగరిక అలచుగత్తుమును, గత్తుసంధానుత్తోసి పుచ్చి, కేవలము హిందూకాదులూ, క్షత్తవకాదులూగు భారతీయుల సంఘటనలను, కార్యములను అక్షరంజితముజేసి, భారతీయులు చిరకాలము బ్రిటీషువారి ఉదాత్తపరిపాలనపై శత్రుభావాపన్నులవిషయము నానందములైన ప్రమాణములతో, సాత్వ్యములతో నిరూపించెను. విచారణకమిటీ భారతీయుల శత్రుత్వమును, అయోగ్యతను నిరూపించి భారతీయులను అణచియుంచుటకు ఆవలలో నున్న నియమములకంటె కఠినమైన, విశేష శక్తివంతమైన శాసనములను తయారు చేయుటకు బ్రిటీషువారికి హితోపదేశము గావించెను.

ఇంగ్లీషువారు భారతీయులపై సానుభూతిభావమును చూపి యిట్లు నుడిచిరి. 'మీకు అధికారములను ఇచ్చుటకు మాకు ఇష్టముగానే యుండెను. కాని మీరు మానవశారమును కోరుటలేదు. విచారణకమిటీవారి ప్రకటనవలన మీరు మాతో కేవలము శత్రుత్వము చేయగోరుచున్నారనియు, మమ్ములను నాశనము చేయగోరుచున్నారనియు తెలియవచ్చెను. అందువలన మీరింకను కొంతకాలము మాఫరి

పాలనక్రిందనే వసింపవలయును. మిమ్ములను యోగ్యులు గాను, తగినవానిగాను చేయుటకు రౌలట్ కమిటీవారి ఆదేశానుసారముగా మరచిపోని నియమములను, శాసనములను ప్రవర్తింపజేయుచున్నాము.

దుర్భాగ్యులు భారతీయులు! — నేవకుబదులు ఎంత అశ్చర్యకరమైన ప్రతివాదము!

సహాయమునక బదులు ఎంతమహత్తరమైనకృతజ్ఞత!

విషయము కృతఘ్నులైన బ్రిటీషువారు భారతీయుల పరిగ్రహము కొరకు 'రౌలట్ అక్టు' అనుపేరుతో నూతనశాసనమును పార్లమెంటుద్వారా ఆమోదించుచేసిరి. శాసనానుసారముగా ఏభారతీయునైనను ఇష్టానుసారముగాగాని లేకసందేహము కలిగినగాని అరెస్టు చేయబడును, నిర్ణయములేని కాలమువరకు జైలులో నుంచుటకును, విచారణ లేకుండా శిక్షించుటకును గల అధికారమును ప్రకటించేసిరి!

భారతీయులు చమకిల్తులైరి!

రాజభక్తులును, రాజుగారిపై విశ్వాసపరాయణులు నైన భారతీయులకూడ నేత్రములను విస్ఫూరితము గావించుకొనిరి!

భారతదేశ మంతటను దీర్ఘవిశ్వాసముల ప్రబలతరంగములు ప్రవహించుచుండెను.

ఆశాన్వితులై యన్న గాంధీజీ స్తబ్ధులైరి. ఆయన హృదయము వేదనాభారముచే కృంగిపోయెను. ఇదియాయద్ధములో సహాయపడిన దుశ ఫలితము!

ఇది విశ్వాసమునకు బదులు చరమవిశ్వాసఘాతకత అని ఆశాగాతహృదయము జవాబిచ్చెను.

గాంధీజీ వివేకము ఆయన కిట్లు వెలియజేసెను—
'నేను బ్రిటీషువారి విశ్వాసనీయుమైన నాగరికునిగా వారికి హృదయపూర్వకమైన సహాయము, సేవగావించితిని. ఆపద దినముల నతిక్రమించి బ్రిటీషువారు ఇంతశీఘ్రముగాదానిని మరచిపోయినప్పుడు నేను ఇక యీ సత్య ఆనుగత్య విశ్వాస మును అంటిపట్టి యుండజాలను?

బ్రిటీషువారిప్రేరేపనలన విశ్వాసియు, ఉదాహరణ నైన గాంధీజీ కఠినఅనుభవములద్వారా తీవ్రరూపము దాల్చెను. నూతనభావములతో కార్యరంగమున ప్రవేశింప ప్రతిజ్ఞబద్ధుడయ్యెను.

కాలబిల్లును విమర్శించి ఆయనవైస్ రాయి చెమ్మే ఘోర్దకు ఉత్తరమువ్రాసెను. వార్తాపత్రికల సహాయముతో భారతదేశమంతటను ఈ శాసనముయొక్క దుష్ప్రభావములను వ్యక్తపరచుచు ప్రజలను మిథ్యా అన్యాయములకు విరుద్ధముగా జాగరూకులను గావించెను. వార్తాపత్రికలద్వారా యీ శాసనమును రద్దుచేయమని బ్రిటీషువారిని ప్రార్థించు కొనెను.

గాంధీజీ, దేశబంధు చిత్తరంజనదాస్, లోకమాన్య బాలగంగాధరతిలక్, పండిత మతిలాల్ నెహ్రూ మొదలగు ప్రసిద్ధనాయకులు ఈదనునీతి పూర్ణమైన శాసనమును రద్దు చేయుమని అనేకవిధముల ప్రయత్నము చేసిరి. వైస్రాయి, శాసనపరిషత్తుసభ్యులుకూడ యీ శాసనమునకు విరుద్ధముగా అభిప్రాయములను ప్రకటించిరి. వ్యవస్థాపకసభలో నున్న విశిష్టభారతీయసభ్యులుకూడ సభదళిగులనున్న సమయమునో ఈ శాసనమును రద్దుచేయుమని అధికారులను వేడుకొనిరి.

కాని అంతయు వ్యర్థమాయెను.

శాసనము రద్దుకాలేదు సరికదా, శాసనవామాణ భారముచే అనేకనిరపరాధులగు భారతీయులు సరిగిపోవుచుండిరి.

దేశమంతటను దాగియున్న అగ్నిప్రవ్వరిల్లుచుండెను.

దేశమలోని నాయకులు ఈవిషయమునో ఒకనిర్ధారణను వచ్చుటకు జాతీయముహాసభయొక్క విశేషసమావేశమును ఆహ్వానించిరి.

ఆహింస భారతదేశము- హింసాపరాధముల బిట్టిమఃవారు.

1919 వ సంవత్సరములో 7 రక హతీయమహాసభా సమావేశము జరిగెను. ఇంతలో దేశములోని నాయకబృందము గాంధీజీని మహాసభలో సభ్యునిగా చేరమని గోరియుండిరి. తన ఆదర్శములను సార్థకపరచుకొనుటకును, మహాసభను గౌరవాన్నితముగావించుటకును, గాంధీజీ హింసామార్గములో సభ్యుడుగా చేరెను. గాంధీజీ మహాసభలో మితవాదులకై త్వమును దర్శించెను. మరల 1918-19 వ సంవత్సరములలో మితవాదులకు సెలవిచ్చి పంపుటవలన క్రియాశీలక, విప్లవకాదుల ఆగమనముకూడ గాంచెను. జాతీయమహాసభ ఆవేదననివేదనములను చేయుట, కేవలము భోజనపుబల్లపై కూర్చుని ఉపన్యాసములిచ్చు రీతిని త్యజించి, దేశముకొరకు సంఘామము చేయుటకును, యధార్థక్షేత్రీమాన కార్యములాచరించుటకును తయారగుచున్నదని గాంధీజీ గ్రహించెను. నిష్క్రియత్వమునుండి దేశబంధు, మతిలాల్ నెహ్రూ మొదలగుక్రియాశీలుర ఉద్యమముల ప్రియత్నములపరిచయమును పొందెను. మహాసభ తన ఆదర్శములకు ఆశ్రయము కాబోవుచున్నదని గ్రహించెను. మహాసభ ఆదర్శములు గాంధీజీ ఆదర్శములకు సన్నికటమైనవి. ఆవేదనలనునయముల కార్యములు

వ్యర్థమైనప్పుడు సంగ్రహము ప్రతిఘటనబాధ్యత వహింప నంశిద్ధమయ్యెను. గాంధీజీ యీ సారి మహాసభలో ప్రవేశించెను.

మహాసభాసభావైకమత్యం గాంధీజీసలహానను, ప్రతివాదనములును ఏకగ్రీవముగా ఆమోదించబడెను. సేవాశ్రమము కుట్రములు భారతదేశము, భారతీయులు ఇంతసేపయైన, ఆనంద్యమైన విశ్వాసభూమికలను ఎంతమాత్రము నహించిబోదు. ఇది స్థిరము చేయబడెను. భారతీయులు ఈ సేవయైన కాలబద్ధిని ప్రతిఘటింపవలయును. మహాసభ యిట్లు నిర్ణయించెను. ఈ ప్రతిఘటనకు సమయము నిర్ణయించుమని మహాసభ గాంధీజీపై భారము వేసెను.

రాజకోటభీరువు, లక్ష్మణశీనుడునైన మోహనదాసువిషయము స్మరణకు వచ్చుచున్నది. బాల్యకాలపు భీరుత్వము, లజ్జ ఒకప్పుడెవరిని విద్యాలయములోని సమవయస్కులవద్ద కూడ మూగవానినిగ, అల్పునిగ జేసి యుంచెనో, ప్రథమ యావనసంకోచమా ఒకప్పుడెవనిని కుద్రాసభాసదులసమక్షమున మాట్లాడుటకుకూడ ఆనందునిగ గావించెనో; లిఖిత విషయమును ఉపన్యసింపటకుకూడ కార్పల్యమెవనిచేచెమటలు గార్పించెనో, ఆమోహనదాసు మహాత్మాగాంధీరూపమున, సత్యజ్యోతులభారరూపమున, అహింసలసహాయోద్యమముల ఆరిష్కర్తరూపమున సకలభయలజ్జాసంకోచములను

నిమిషములో జయింపగలిగెను. భయలజ్ఞానంకోచములను నమావేశపరచి దానిపై యేర్పరచును, నిష్కాపత్యమును, వినయవిభూషిత తేజోమయస్వరూపముయొక్క దృఢతరపునాదిని స్థాపించెను. ఆ పునాదిపై ఆన శేష్స్వరూపముయొక్క, మహత్వముయొక్క విశాలభవనమును నిర్మించెను. తుదమగు యొక్క మహత్తరమును మహానిరూపముగా భారతాకాశమున దివ్యరూపమును దాల్చెను.

భారతదేశమహాభగవంతుని మహానేతయొక్క, అధిపాదుకునియొక్క స్థానము ఆ మనస్సు లభించెను.

గాంధీజీకర్మచరితముగా నాతని అధ్యాయము ఆరంభమాయెను. నది పర్వతమును దిగి ప్రవహించ వారంభించెను.

ఆటంకములవలన, ప్రక్షురభూతిములవలన శ్రీనివాసునిగా సంకుచితముగా నగుచుండెను.

శ్రీనివాసుని దాల్చిన ప్రవాహము సమతలక్షేత్రమునకు దిగివచ్చెను.

శ్రీనివాసుని సమతలభూమిపై ప్రసరింపజేసెను.

నదీబాధావిముక్త మయ్యెను. మహత్తరరూపమును దాల్చెను. విశాలరూపమున పరిణమించెను.

తీవ్రస్రోతస్సుగల నది ని ఆటంకముగ తీవ్రవేగమున పరుగిడజొచ్చెను. ప్రపంచము విలక్షణమునొగ్గి నదియొక్క మహాత్మ్యమును స్వీకరించెను.

సత్యద్రష్టయును గాంధీజీచరితముయొక్క శ్రమవికాస భారనుసదీప్రవాహముతో సరిగొల్పి చూచినయెడల రెంటి యందును విచిత్రతమవ్వదు. ఈ చూడగలుగుదుము.

గాంధీజీ ప్రచారమును ఆరంభించెను. భారతదేశ వాసులు ఈ కాలబోవిల్లును విజృంభముగా ప్రతిఘటించుదు. సర్కారువారు ఈప్రతిఘటనను అత్యుపెట్టనియెడలయినా కాన వమునకు విజృంభముగా శ్రమ ప్రచారము చేయవలయును. ఆయనయిట్లు తెలియజేసెను—“జాతీయములకు జవాబుగా మనము సమస్తదేశములందును భారతాశము జరుప సంకల్పించవలయును. సత్కార్యములు అత్యుత్పాదకము, ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యములను సుద్ధివ్వరానే ఆరంభించవలయును. ఆలోచన అచరము ఉపవారముండవలయును. తమతమ కార్యములను విరమించవలయును.” ఈ ఉపవాసము 24 గంటలవరకు పాలింపవలయును అందాకిరి తెలియచేయబడెను.

ప్రతివాదస్వరూపముగా 1919 ఏప్రిల్ 6 వ తేదీన సాధారణహారతాశము జరుపుటకు గాంధీజీ ప్రకటనద్వారా తెలియజేసిరి. భారతీయులందఱును ఆనాడు ఉపవాసముచేసి హృదయములో దృఢమైన యిచ్ఛను, శక్తిని పొందమని అందరికి ఆజ్ఞాపించబడెను.

అందరి బయటిపనిపాటలు, అభీనులు, కోట్లలు, మిల్లులు మొదలగువనియొక పోష నియోగం సంవలయుచని ప్రకటి పబడెను. అనెనో మురల్దాసుని కోటావనిగునుడెను. అందువలన మురల్దాసుని ప్రత్యేకముగా ఉపవాసము చేయుక అనెనోకోటి ఉపవాసము వాలి. ఇ కోరబడినది.

అల్పకాలములో నీ యీవారతాళవ్వాసము స్వభారత దేశమునందును వ్యాపించెను. భావము, దండ్రిలు, హిందువులు, మురల్దాసులు, జైనులు, వాక్యీలు, బౌద్ధులు, క్రైస్తవులు మొదలగు భారతీయు లందరిలోను మహాత్మాగారి దేశములు ఇలరేగెను. కుష్టుశాసనమును ప్రతిఘటించుటకు అమోఘమైన ఉపాయమును విపేడిత, తిరస్కృత భారతీయులు వెదకి కనుగొనిరి. గాంధీజీ యీసమయములో సారతాళమును జయప్రదముగా గావించుటకు బొంబాయికి వెడలిపోయిరి. మద్రాసుకార్యభారము శ్రీరాజగోపాలాచారి, సర్దార్ పటేల్ శ్రీమతి కస్తూరిఅయ్యంగార్లు మొదలగువారిపై వేసిరి. ఈ కాలబ్ద శాసనమునకు నిదర్శముగా ప్రచారము చేయునప్పుడే శ్రీ చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారిగారితో పరిచయము కలిగెను. శ్రీరాజగోపాలాచారిగారు గాంధీజీకి సహకారిగా యీసమయములో దేశసేవార్యములలో ప్రవేశించెను.

భారతదేశములో సర్వత్ర విశేషవాఙ్మతతో మారతాళము సాలింపబడెను. కొన్నికొన్నిస్థలములలో భారత

వాసులు ఊరేగిపుగా బయలుదేరి కాలబోశాననునకు విసర్జముగా అనర్చుకిని తెలియజేయుచు వీధులలో ప్రచారముచేసిరి. బొంబాయి పట్టణములో గాంధీజీ, శ్రీమతి సరోజినీ యడ, ఇతర విశిష్ట హిందూ మహమ్మదీయ నాయకులు ఏకమై ఒకభగిన్నాడమైన ఊరేగిపుతో బయలుదేరిరి. ఊరేగింపులో నవనీకువద్దకు వచ్చిచుట్టుట, మనీషులధివాసుల ముసల్మాన్ మాల్వీకోరిక ప్రకారము గాంధీజీ మనీషులకు గురైనది కబడీ హింద ముస్లిమ్ జర్నల్ వాహమను సాచ్చు రిచియి కారకముగా విసర్జముగా సంగ్రామము చేయుటకు నిరసత్యముతో సంసిద్ధము కావలయునని ప్రబోధించెను. జనసమూహము ఆయన ఉపదేశానుసారముగా సంగ్రామ తేత్రిములొక ప్రవేశించుటకు సంసిద్ధమై యున్నామని తెలియజేసెను.

హరతాళము శాంతిపూర్వకముగా జరిగినను ఇంగ్లీషు బానిస విశాంతి కృష్టిచేయుటకు ప్రయత్నించిరి. కొన్నికొన్ని ప్రజలను బానిస అస్త్రధాజలైన పోలీసులు, సైన్యసమూహములు ఊరేగింపును ఆటంకపరచుటకు ప్రయత్నించిరి. ఊరేగిపులో పాల్గొన్నవారిని కొందరిని కొట్టిరి, అనేకమందిని శారణము లేకపోయినను అరెస్టుచేసిరి. ఆశరణముచేత జనప్రవాహముకూడ కొంతవరకు హద్దు మీరవలసివచ్చెను. అచటముగా బానిసపట్టణములో ప్రజలకు పోలీసులకు సంఘర్ష

ణము జరిగెను. ఫిల్లీ, పంజాబులోని అన్యతనరపట్టణము లలో అల్లదులు చెలరేగెను. కలకత్తాలో కూడ కొన్నికొన్ని స్థానములలో పోలీసులు అశాంతిని సృష్టించిరి.

అశాంతి, హిందూ విషయము అహింసాపూజారి గాంధీజీ విని అత్యంత విచలించుకొనెను. ఫిల్లీ పంజాబుల లోని సమైక్యతను విశేష అల్లదులకు కారణము కావచ్చునని తలచి గాంధీజీ వెంటనే ఫిల్లీ, పంజాబు ప్రదేశములకు పోవుటకు సిద్ధపడెను. గాంధీజీ కొందరు సహకారులను వెంటనిడు కొని ఫిల్లీ పోవుచు వెళ్లెను. కాని ఆయన ఫిల్లీ ప్రయాణము సాగలేదు. ఏప్రిల్ 8 వ తేదీన బండి మధురానగరమునకు చేరెను. ఆ సమయములో పోలీసువారు వచ్చి ఆయన బండిలో ప్రవేశించి సర్కారువారి ఆజ్ఞాపత్రమును ఆయనకు అందించిరి—‘మీరు ఫిల్లీలోగాని, పంజాబులోగాని ప్రవేశించినచో అచ్చట అశాంతి అధికము కావచ్చును. కావున మిమ్ములను ఆశ్రయార్థులకు పోనియ్యము’ అని అందులో వ్రాయబడియుండెను. గాంధీజీ తన సహజధోరణిలో నివ్వుకొనెను. ‘నవ్వులో హృదయమునందున్న దృఢత్వమును ఏకముజేసి సహజకంఠముతో నుడివిన దేమనగా—‘నేను అశాంతిని పెండుటకు పోవుటలేదు. అశాంతిని తగ్గించుటకు పోవుచున్నాను. సర్కారువారి ఆజ్ఞను అంగీకరింపజాలనందుకు విచారించుచున్నాను.’

అజ్ఞను విరాకరించి దృఢచిత్తముగల గాఢజీయాత్ర
నారంభించెను. పలవాలప్తేషునాహో పోలీసులు ఆయునను
అరెస్టుచేసిరి. అరెస్టుచేసి కేరొకపెట్టెలోనికితీసుకొనిపోయిరి.

కాని గాంధీగారిని రెస్టువార్త సమస్తభారతదేశము
నందు విద్యుద్దీప్యమాహో వ్యాపించెను. భారతదేశవాసులు
ఈవార్తవిని అత్యంతఆనందించిరి. తొలిభావేశులైరి. ఏవిధ
ప్రదేశమునో ప్రజలకు పోలీసులకు పోరాటములుపడినారు.

సర్కారువారు ఈపరిస్థితులనుచూచి చింతాన్విత
లైరి. తుదకు బొంబాయివద్దఒకప్రేషనుకతీసుకొనివచ్చి గాంధీ
జిని వదలివేసిరి. గాఢజీ అచ్చటినుండి బొంబాయిపట్టణము
నకు వచ్చెను. హిందుముస్లిము అనుభేదములేక పట్టణవాసు
లందరును మహదావందముతో ఆయునకు స్వాగతమిచ్చిరి.
ఆయునతో ఒకబ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపు బయలుదేరెను.
సర్కారువారికి మరిల దుశ్చిద్ధికలిగెను. వారుఊరేగింపును
చెదరగొట్టుటకుపోలీసుసైన్యమునుపంపించిరి. పోలీసులువచ్చి
ఊరేగింపును ఆటంకపరచిరి. కాని ప్రజలు పోలీసుఅజ్ఞను
సారముగా ఊరేగింపును విరమించుటకుఁబ్రయత్నపడలేదు. పోలీ
సులకు పంతము రెచ్చిపోయెను. అశ్వారోహులగు పోలీసు
సైన్యము ప్రజలను సెలగదొక్కి జనసమూహములో ప్రవే
శించెను. అనేకమందిఆహుతులైరి. అనేకులుమరణావస్థలో
పడిపోయిరి. హింసాసహాయముతో అత్యాచారులగు అధి
కారులు అహింసకాంతిరూపముగదాల్చినజనసమూహమును

చేతరగొట్టి, అధికారులయిన అగ్రాధికారి పక్షపాతిగా గాంధీ గారిమనస్సు కలకలముచేసెను. అంతటా సంభవించిన అసంతృప్తి వలన ఆయన స్వచ్ఛందముగా కేదనతో పరిపూర్ణమైపోయెను. ఆయన ప్రశాంతస్థైర్యముల నవలంబించి బా. బాయిపాలీసు కమిషనర్ వద్దకి వెళ్లెను. ఈ సందర్భమున పశుత్వమునైగ ప్రవర్తనను తీర్చి ముగి ఖండించెను.

గాంధీగా: శాంతిపూర్ణమైన అహింసా ఆందోళనకాశ లమును సాధారణప్రజలు అంగీకరింపని కమిషనరు గాంధీజీకి జవాబుసగెను. వారు యీ అవకాశమును కనిపెట్టి సర్కారు వాడుకద్యోగస్తులను ఆక్రమించిరి. సర్కారు వాడుకద్యోగస్తులను నష్టపరచిరి. అందువలన సర్కారు వాడుకదమనీతిని అలంబించవలసినదని నుడివెను.

ఊరేగిపుల్ సర్కారువారిని ఎవరు ఆర్జనాచ లేదనియు, కమిషనరు పొరపడుచున్నారనియు గాంధీజీ తెలియు జేసెను.

కమిషనరు గాంధీగారి వాదమును అంగీకరింపలేదు. గాంధీజీ దేశమును రెప్పుగొట్టగలవాని ప్రజలకు శాంత పరచజాలరని వ్యంగ్యోక్తితో పలికెను. అందువలన ప్రయోజనానుసారముగా సర్కారువాడు సర్వత్ర ప్రజలకు శిక్ష నొసగుటకు ఏర్పాట్లు గావించుచున్నాడు.

గాంధీజీ విచారగ్రస్తుడై కమిషనర్ అఫీసునుండి తిరిగి వచ్చెను. ప్రజలను అణచియుండుటకై నాలుగువైపుల

సర్కారువారిపయననీతి అగ్నికలె ప్రద్యులైనను, ప్రజల కొట్టి
బడిరి, అకెప్పు చేయబడిరి, వైశ్యుల మంపబడిరి

సహ-మునకుకూడా నోకహద్దు గలదు. సాధారణ
ప్రజలగువానో క్తి అ-వ్యసన వచ్చి చేరెను సర్కారువారి
దుండనీతికి విరుద్ధముగా సాధారణప్రజలు కలచంపకునంటిం.
కార్మికులు బొంతాయి, అకామదాకాదు మొకలకలపట్టణము
లలోనివై వ్యేతైను యాడదీసి పారవైచిరి. పెరిగిమీతీగ
లను తెలిచివైచిరి. అచ్చులచ్చుట సర్కారువారి లక్ష్యములు
ఆకరిమంపబడెను.

సాధారణప్రజలు గావించుచున్న యాహుంనాకాండ
వాస్తవము కని గాంధీజీ విచారగ్రస్తు డయ్యెను. అత్యంత
దుశ్చింతలలో మునిగిపోయెను. శాంతినిజపరవప్రతివిధాన
కౌశలమును ప్రజలు ఇంకను గ్రహింపలేదు. హతాత్తుగా
ప్రజలను ఈ కార్యప్రణాళికలోకి ఈడ్చుకొనివచ్చుట పొరపా
టని గాంధీజీ గ్రహించెను.

జనపొరపాటును గాంధీజీ గ్రహించి దేశవాసులను
శాంతింపమని ఉపదేశించెను.

గాంధీజీ యీ ఆత్మదోషస్వీకారమువలన, అందోళన
మును ఆపివేయుటకు చేసిన సంకల్పమువలన ఆయనసహా
కారులు కొంఠకు నిడుత్సాహముందిరి. గాంధీజీకి వారు
ఘర్యాదు చేసుకొనిరి.

దేశవాసులకు ముందు సత్యాగ్రహమును అహింసా
 తత్వమును నేర్పవలయునని గాంధీజీ వారికి తెలియజేసెను.
 సత్యఅహింసలనీతినిగ్రహింపగలిగినయెడల దేశముఅహింసకు
 బదులు హింసనుప్రయోగింప విరమించును. హింసకుబదులు
 శాంతిసహనములతో అహింసావిధానమునే అవలంబించును.
 ఆవిధానము ఘర్షణకు క్షమై అపారశక్తిశాలియై వర్ధిల్లును.
 అప్పుడు ప్రపంచములోని ఏహింసాశక్తియు ఆశక్తిని అటంక
 పడుపజాలదు. అహింసఅసహాయోద్యమమహావద్ద పశుశక్తు
 లన్నియు పరాజయమును స్వీకరించును.

గాంధీజీ వారికి తెలియజేసిన దేమనగా దేశవాసు
 లకు అహింసా సత్యాగ్రహములవిషయము నేర్పుటకు తగిన
 యేర్పాటు చేయవలయును

శాసననిరసనాందోళనము ఆరంభించుటకుముందుఆయన
 సత్యాగ్రహసభను స్థాపించెను. వివిధస్థానములలో దేశవాసు
 లను సత్యాగ్రహములో దీక్షితులను గావించుటకు సత్యా
 గ్రహశిబిరములను స్థాపించెను. స్థానాంతరమున ఆవిషయ
 ములు ఆలోచించబడును.

44

జాలియన్ వాలాబాగ్

గాంధీజీ తన కార్యక్రమమునుగురించి సందేహించుచుండిరి.

కాని శాసనశక్తి గాంధీజీకర్తవ్యములకొరకు అపేక్షించక తమకర్తవ్యములను నెరవేర్చుకొనుచుండును. ప్రతివిధానము నవలంబించుచున్న భారతీయులను అన్యాయశక్తిదనములద్వారా అణచివేయ ప్రయత్నించుచుండును.

ఈ ప్రయత్నమునకు దృష్టాంతము జాలియన్ వాలాబాగ్.

రౌలట్ శాసనమునకు విరుద్ధముగా జరిగిన హరతాళమును ఆధారముగా చేసికొని యితరప్రదేశములలోవలె పంజాబులోకూడ అందు అమృతసరములో విశేషమైన ఆందోళనము బయలుదేరెను. ఆపట్టణములోని హిందుముసల్మాన్ మొదలగు ధర్మసంబంధమైన ప్రజలును, వృద్ధులు, యువకులు నారీమణులు మొదలగు సకలమానవులును, ధనికులు దరిద్రులు అను సకలశ్రేణులవారను హరతాళమును పాలించి అసమ్మతిని తెలియజేసిరి. పంజాబు యింగ్లీషువారికి సైన్యము సమకూర్చు దేశము. పంజాబీహిందువులు, మహమ్మదీయులు, శిక్కులు, ఇంగ్లీషుసర్కారువారు సైన్యదళమును బలమైనదానినిగా చేయుచుండిరి. ప్రథమమహామూర్ఖ

మలో అనేక కష్టములను పొంది ఇంగ్లీషువారిగౌరవమును, ప్రాణములను పంజాబుపై సేకలే రక్షించియుండిరి. ఆపంజాబి వారి హృదయములలోకూడ స్వతంత్రపరిపాలనేచ్చ జాగరితమైనది. ఆత్మవియక్త్య అభిలాష కలిగినది. సైనికసహాయమునకు బదులు ఇంగ్లీషుసర్కారువారు ప్రతిదాన మిచ్చెదరనియు, స్వదేశిమును పరిపాలించుకొను అధికారమిచ్చెదరనియు వాడుకూడ యితరసహాయకాదులవలె అనురక్త భారతవాసులవలె విశ్వసించిరి.

సర్కారువారు ఈసేవకు ప్రతిఫలముగా రౌలట్ ఆక్టును ప్రసాదించిరి!

కృతజ్ఞతకు ప్రతిఫలము. — అతికరుణాపూర్ణమైన నిష్కరమైన ప్రతిఫలము!

ఇంగ్లీషువారి అనుగతులైన శిఖులు, సల్తానులు, హిందుపంజాబీలు సర్కారువారి రౌలట్ ఆక్టుప్రకటనమును వినినప్పుడు ఆశ్చర్యపడినదానికంటె అధికముగా కోపోద్రిక్తులైరి. పిమ్మట వారు ఈకృతిఘ్నతకు విరుద్ధముగా శిరములెత్తి హరతాళమును ఆరంభించిరి. సమరపిపాసులగు పంజాబీలు అహింసామంత్రపూజానాండి మంత్రమును స్వీకరించిరి. సుఖబద్ధమై సమ్మిళితమైన యీశాసనమునకు విరుద్ధముగా తమచిత్తకోభమును తెలియజేసిరి.

కాని కొలదిదినములలో మహత్తరమైన ప్రజాసమూహముల సంఘటనలను అహింస ప్రతిస్థితము కాజాలదు.

అందఱలన అమృతసరులో అచ్చటచ్చట అల్లరులు బయలుదేరెను. అత్కాచానలగు పోలీసుల దమననివల్లనే యీ అల్లరులు బయలుదేరెను.

తరువాత పంజాబునగ్గూరువారు అమానుషికమైన కార్యములను గావించిరి, సభలనుగాని ఊరేగింపులనుగాని జరుపకూడదని నిషేధించుచు ప్రజలకు నాకురికఁకాసనమును ప్రతిఠితియు చేసిరి. కొద్దినుండిమాత్రమే యీనామరికఁకాసనమునుగురించి తెలుసుకొనగలిగిరి. అధికసంఖ్యకులకు యీవార్తయే తెలియదు.

ఏప్రిల్ 13 వ తేదీన అమృతసరులోని 'జాలియన్ నాలాబాగు' గోడొచ్చుటయున్న మైదానములో రౌలట్ కారులు, సర్కారువారిదమననీతివిధముగా తమ ప్రతివాదమును తెలియజేయుటకై నాయకులు ఒక సభను ఏర్పాటుచేసిరి. అతేదీన గుఱువులుగా ప్రజల నచ్చి ఆసభాస్థలములో సమావేశమైరి. హిందుమహమ్మదీయులను భేదములేక అందఱును అస్థానములో సమావేశమైరి. హఠాత్తుగా అస్త్రధారులగు పోలీసులు దయార్ అనుమిలటరీతిచోద్యోగి నేతృత్వమున జాలియన్ నాలాబాగు మైదానమును నాలుగువైపుల

అక్రమించిరి. ఆమైదానములో ప్రవేశించుటకు చెండుమాన్గములే యుండెను. డయ్యరు అదేశానుసారముగా సైనికులు నిరాయధులగు అమాయికప్రజలపై ప్రబలవేగముతో తుపాకులు కాల్చుట కారంభించిరి. ప్రశాంతముగానున్న ప్రజలు హఠాత్తుగా అక్రమింపబడిరి. ప్రజలు దిక్కులేనివారైరి. అందఱును బయటికి వచ్చుటకును, పారిపోవుటకును, అయిదుట నెట్టుకొనుచుండిరి. బయటికివచ్చుమార్గములో గుళ్ళవర్షము కురియుచుండెను. వృద్ధులు, యువకులు, శిశువులు కుధిరమయక లేబరములతో భూమిపై ఒరిగిరి. తప్పించుకుని పారిపోవుటలో నలుపబడిత్రొక్కబడి ఎందరో దుర్బలులు, వృద్ధులు, శిశువులు తమ అంత్యనిశ్శ్వాసమును విడిచిరి. ఆమైదానములో కవములపర్వతములు తయారుచేయబడెను. దుస్సహదుర్భర బాధలచేతను, అర్తనాదములతోడను, ముముక్షువులమూలుగులతోను, అహతులవచ్చులతోను ఆకాశపాతాళములు ముఖరితము లగుచుండెను. వేలకొలదిమానవుల రక్తస్రవంతలచే మైదానమంతయు అవరించిపోయెను. కఠివమైన మృత్తిక కోమలరూపమును దాల్చెను. సైనికులగుళ్ళు నిశ్శేషమై పోయెను. గుళ్ళు అఖరైపోవుటచే పాపపుడయ్యరు చాలా విచారగ్రస్తుడయ్యెను. భారతీయులను సంపూర్ణముగా అవమానపరచకపోవుటచేత నిరాశాహృదయముతో డయ్యరు తనసహచరులు మైదానమును వదిలిపోయిరి,

ఈదుఃఖవార్త సాయంకాలమునకు పట్టణములో వ్యాపించెను. దుర్భాగ్యులగు పట్టణవాసులు ఆత్మీయస్వజనుల విషయములను తెలించుకొని మైదానమువైపునకు పరుగిడిపోయిరి. రాత్రి తనఅంధకారిరూపముగు నల్లనివస్త్రమును పరిచి యీభీభత్సమైన హృదయవిదారకమైన దృశ్యమును దాచిపెట్టెను, కానిదుఃఖనముద్రమున మునిగినప్రజలు అంధకారిముసలి భయపడదురా? భార్యమృతిభర్తకళేబరమును నెదురుచుండెను, కొనూరుదుతఃక్రిడహను, కొరకు అశ్వపించుచుండెను, వృద్ధుడగుతిండి యువక డగు పుత్రుని దేహము కొరకు ఇటునటు పరుగిడుచుండెను.

అశుభ రాత్రి అవసానమొందెను. కానిఅమృతసరము లోని హిందూమహమ్మదీయలదురవస్థలు అవసానమొందలేదు, నూతనదురవస్థలు, దుఃఖములు వారిపై పర్వతములవలె పడుచుండెను, అధికారులు గృహస్థులగృహములలో ప్రవేశించి వారిపై అత్యాచారములు చేయమొదలిడిరి, వీధులలో ప్రజలు పోవుచున్నపుడు మోకాళ్ళతో దోగాడుచు నడువమని ఆదేశించిరి. యూనియన్ జాకోకు వందనములు చెల్లించమని బలవంతపెట్టుచుండిరి, మానవులపై పశువులవలె ప్రవర్తించుచుండిరి, పంజాబునర్కారువారి అమానుషిక అత్యాచారములు నా ద్వారాను అధికృపించిపోయెను.

ఈదురవస్థల, అత్యాచారములపూర్వము ప్రభుత్వమున పంజాబునర్కాసువాడు దాడియించిరి. తన సర్కారుచే వారి జాగరూకతను అతిక్రిమించి లెక్కలేనంత సుగ్రాభారత దేశమునను వ్యాపించెను. ఈషయములని సమస్తభారత దేశాత్మకంపించెను. సమస్తభారతదేశముతో నలముచే, ఆవేశనచే తల్లడిల్లి పోవుచుండ, ఆంగ్లేయలనువ్యతిరేకును గురించి నాథారణప్రజలకుకూడా గండేమాని కలిగెను. వార్తలను విని, వార్తలభయంకరస్వయనుతోచించి ఆంగ్లేయులనువ్యతిరేకును విశ్వాసముంచినగాంధీజీకూడతొడకు ఆంగ్లేయులస్వభావమునుగురించి గండేహించెను. పంజాబులోని అసహాయ హతభాగ్యప్రజను చూచి యీ ఆపదసమయములో ఓదాద్పును కలిగించవలెనని ఆయనహృదయము తల్లడిల్లి పోవుచుండెను.

గాంధీజీ వైస్రాయిచెమ్మిఫోర్డుకుడి త్రరమునువాసిరి. ఆయన పంజాబు వెళ్ళుటకు అనుమతించమని వేడుకొనిరి. కాని గవర్నర్జనరలో అనుమతి నిరాకరించెను.

హృదయములో పొంగిపొరలుచున్న దుస్సహశోకము చేత వైస్రాయిఆ దేశమును ధిక్కరించెదనని గాంధీజీ తలంచెను. కాని విశేషముగ ఆలోచించి స్థిరపరచుకొనిన దేమనగా—ఈ ఉత్తేజనాసమయములో శాసనమును ధిక్కరించినచో అత్యంతవిపరీతమైన, ఇయంకరమైన ఫలితము ఫలింప

వచ్చును. అదేశమును ధిక్కరించిపండుకు ముందు తనను
అరెస్టు చేయుదును. అయితే అరెస్టువార్త యీశోకార్థ
ఉత్తర్వుచాచావరణములో అగ్నిలో ఆశ్రయ పోసినట్లుగును.
దేశవాసులందరు కోపగితురు. హింసాపూరితులగుదురు.
కాననకర్తలపై తిరుగుబాటు చేయవచ్చును. దేశవాసుల
యీ కార్యముల అవకాశముతీసుకని అత్యాచారులగుసర్కారు
దాడు యీ కా అత్యాచారములు సలుపవచ్చును. దేశము
తటను దమననీతి, ధ్వంసాత్మక కార్యములకు దురుపవచ్చును.
దేశము దురవస్థల దుఃఖకష్టములపంకిలములో నిమజ్జితము
కావచ్చును. గాంధీజీ యీవిషయములనన్నిటిని వివేచనచేసి
పంజాబుప్రయాణము విరమించెను. కాని 'యంగ్ యిండియా'
'సవజీవనము' మొదలగు పత్రికలవ్వారా పంజాబుసర్కారు
వారి యీచండనీతికి విరుద్ధముగా తీవ్రమైన, కఠోరమైన
విమర్శనములను చేయుచుచుండెను. ఈసమయములో ప్రసిద్ధ
ఆంగ్లపత్రిక 'హిందూస్థాన్' కూడ యీ అమానుషిక
అత్యాచారములనుగురించి విశేషముగా ప్రచారము చేయు
చుండెను. ఇది సర్వమును ప్రచారము చేయుటచేత విరక్త
చెంది అంబాలాసర్కారుదాడు దీనిసంపాదకుడైన హార్ని
మాన్ ను అరెస్టుచేసిరి. అప్పుడు దీనిపరిచారము గాంధీని
ప్రార్థించుటచే దీనిభారమును అనునయే స్వీకరించెను. దీని
సహాయముతోకూడ దేశమంతటనుతీవ్రమైన ప్రచార కార్య

ము సాగించుచుండిరి. ఇదికాక ఢిల్లీ, బలహాబాదు, కలకత్తా మొదలగు నగరములలోని జేతీయమైన, జాతీయమైన పత్రికలు కూడ యీనీచ కండ్లకు విడుదలముగా నిర్భయమైన, సత్యమైన విమర్శనములను వ్రాసి దేశవాసులను జాగరూకులను గాను, ప్రజోధితులనుగాను గావించెను. భారతదేశములోని ప్రతివారై పత్రికయు గాంధీజీపంజాబుప్రయాణము నుగురించి గావించబడిన నిషేధాజ్ఞను విని ఆశ్చర్యమొందెను. గాంధీజీ సత్యమే పంజాబుపోవుటకు అనుమతినయ్యమని కోరుచు ప్రకటనములను గావించెను. పంజాబులోని ప్రజాసామాన్యముగూడ యీదురవస్థలలో ఈమహాపురుషుని స్నేహమును, సానుభూతిని పొంది ఆఘాతములబాధలను మరచిపోవుటకు ఆయనరాకకొరకు అత్యంతరతతో ఆపేక్షించుచుండిరి. విశిష్టపంజాబినాయకులువచ్చి బొంబాయిలో గాంధీజీనిదర్శించిరి. పంజాబురమ్మని గాంధీజీని ప్రార్థించిరి. దీనివలన గాంధీజీనృపదయమా మరింత వ్యాకులపడబోయెను.

హింసాపూర్ణ రక్తపిపాసులగు పశుదళము...

అమాయకులు శాంతులునగు మానవులకుపులపై అత్యాచారములను చేయుచుండుట-వారిని కరుచుచుండుట, వారిదేహముల దెబ్బలు వేయుచుండుట.

రక్తాక్షులకుపులు బాధచే ఆర్తవాదములు చేయుచుండుట.

వారికి అర్తనాదములు కలుగకుండుటకాత్యంతము ప్రవేశించును.

స్నేహపరాయణియును మాతృదేవి విలపించుచుండును.
ఆహతసంతాపమువద్దకు పరుగిడిపోవుటకు వ్యాకులత
పడుచుండును.

హింసాపూర్ణ శాసకదళము—

అనూయిక శాంత భారతీయులపై అత్యాచారములు
గావించుచున్నారు. వారిని పీడించుచున్నారు. ఆతములు
వేయిచున్నారు.

అత్యాచారితభారతవాసులు బాధలచే అర్తనాదములు
చేయుచున్నారు.

వారి అర్తనాదములు సానుభూతి పరాయణుడగు
గాంధీజీకర్ణేంద్రియములలో ప్రవేశించెను.

గాంధీజీ వ్యాకులపడుచుండెను. అత్యాచారిత, నిపీడిత
దేశవాసులవద్దకు పరుగిడి పోవుటకు వ్యాకులపడుచుండెను.

గాంధీజీమరలగవర్నర్ జనరల్ కు ఉత్తరముచ్రాసెను.
ఈసారి ఉత్తరములో వినయపూర్వకముగా దృఢత్వమును,
ఏకాగ్రీతయొక్క సంకల్పమును కూడ తెలియజేసెను. సత్య
సంఘటన యీమహామానవుని దృఢసంకల్పనిషయము తెలు
సుకొని యీసారి వైస్ రాయి తన అభిప్రాయమును మాన్పు
కొనెను. గాంధీజీ పంజాబు పోవుటకు అనుమతి నొసంగెను.

పంజాబువాసులకోసమే విభిన్నరాత్రులనుగనవుచున్న గాంధీజీ సంతస మొందెను. సహకారులను కొందరిని వెంట నిడుకొని త్వరితగతినీ పంజాబుకు పయనమైరి. అట్టోబడు నెలొ ఖరుకు లాహోరులో ప్రకేశించెను. అట్టోబడు 17వ తేదీని ఆనుమతి పొందిరి.

దురదృష్టవంతో లగుసంతానమువద్దకు స్నేహపరాయణి యగు మాతృదేవి వచ్చి నిజవబడిన స్త్రీయెను.

హతభాగ్యులును, విభ్రాంతులునగు పంజాబువాసులు గాంధీజీవద్దకు గుంపులుగుంపులుగా ఏతెంచుచుండిరి. కన్నీటితో హృదయావేదనములను చరిత్రను వినుపించుచుండిరి.

గాంధీజీకూడ ప్రధమమున విభ్రాంతుడును, వేదనార్తుడును ఆయెను—

అమృతనగదులో జాలియన్ వాలాబాగ్ మృత్తికపై హిందూముస్లిముల శుష్కరక్తముచూచి గాంధీజీ స్తంభించి పోయెను! కానిలల్పకాలములోనే ఆయన ప్రకృతమార్గమున బడిరి. ప్రశాంతమస్తిష్కముతో సంఘటనల నన్నిటిని సూక్ష్మముగా విమర్శించుకొనెను. ఈఅమానుషిక అత్యాచారముల ప్రకృతేతిహాసమును నెఱుగుకొనుటకును, దీనికి ప్రతినిధానము చేయుటకును స్థిరసంకల్పపూరితయెను.

అప్పుడు ప. జాబులోని నాయకులనేకులు కారాగారములోనే యుండిరి. బయటనున్నవారితో సంప్రదింపులను గావించెను. ఇంకను విశేషముగా సంప్రదింపుటకును, ఆలోచించుటకును భారతదేశములో వివిధప్రదేశములలో నున్న నాయకులందరిని వెంటనే పంజాబుకు రమ్మవి సవినయముగా వేడుకొనెను. ఆయనకోరికపై కలకత్తానుండి చిత్తరంజనదాసు కాశీనుండి పండిత వ.దనమోహనమాలవ్యా, అలహాబాదునుండి పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, బొంబాయినుండి అగ్నివాన్ తాడెబ్బీ, జమశుద్ద మొదలైన అనేకమందినాయకులు వెంటనే లాహోరుకు వచ్చిరి. గాంధీజీ అజరితోను అందరు గాంధీజీతోను విశేషముగా సంప్రదించుకొనిరి. ఆలోచించుకొనిరి. గాంధీజీ యీహత్యాకాండ విషయముగోనిరవేక్షముగాను, సర్కారువారిసంబంధము లేకుండగను విచారణసల్పుటకు నాయకులపద్ద ప్రతిపాదనము గావించిరి. నాయకులకూడ ఆయనప్రతిపాదనము యుక్తియుక్తముగా నున్నదని తలంచి యీవిషయముగో సాధ్యమైనంతవరకు విచారణ సల్పుటకు సర్కారుతో సంబంధములేని విచారణ సంఘమును నియమించుటకు నిర్ణయించిరి. వెంటనే సంఘము ద్వారా విచారణ ఆరింభించునేర్పాటులు గావించబడెను. నాయకులు తమసిద్ధాంతములను వార్తాపత్రికలద్వారా ప్రకటించిరి. అత్యాచారిత, ఉత్పీడిత దేశవాసులు స్త్రీపురుష

భేదము భేదంజ యీ సంఘమువారికి యథార్థపు సంగతులను సాక్ష్యమిచ్చుటకును, ప్రమాణముల నిచ్చుటను ఆహ్వానింపబడిరి.

విచారణసంఘసభ్యులు విచారణచేయుటకు పంజాబులో ఒక్కొక్క స్థానమునకు పోయిరి. గాంధీజీ అమృతసర ప్రాంతమందున్న గ్రామములలో ప్రవేశించెను. గ్రామములలో ప్రత్యక్ష దర్శులగు అధివాసులనుండి హత్యాకాండవిషయములలో ప్రకృతమైన, హృదయవిదారకమైన, సాక్ష్యములను ప్రమాణములను సంపాదించెను. నయనములనుండి అశ్రువులను రాల్చుచు అత్యాచారముల అనాచారముల బీభత్సవిహాసమును ఆకర్ణించిరి. పిమ్మట యితరసభ్యులతో నిశుమితదిశమున మరల లాహోరులో కలుసుకొనిరి. ఈసారి విచారణకమిటీవారు తమ విచారణవివరములను, ఫలితములను ప్రకటించుభారము గాంధీజీపై నుంచిరి. గాంధీజీ అనాధారణపరిశ్రమి గావించి వివరములను తయారుచేసి సంఘమువారికి సమర్పించెను. సంఘమువారు ఆవివరణములను వార్తాపత్రికలవ్వారా సమస్తభారతదేశములో ప్రచారము గావించిరి.

సంఘమువారు ప్రకటించిన ఆవివరములను చదివి సమస్తభారతదేశమేగాక సమస్తప్రపంచముకూడ స్తంభించి పోయెను. తనస్వార్థము కొంతు, తన సామ్రాజ్యరక్షణ

కొరకు అంగ్లప్రభుత్వము ఎంతసేనముగా, నిష్ఠురముగామాన వలపై ప్రవర్తించెనో, దానిని సకలదేశవాసులును తెలుసుకొని విస్మయమొందిరి. లబ్ధతులైరి! దయ్యదుయొక్కయు, అతడైనికలయొక్కయు పై శాశ్వతచూర్యలనుసకలవిశ్వవాసులును సిందించిరి. తీవ్రముగా విసర్జించిరి.

భారతదేశసర్కారువారు, బ్రిటీషుసర్కారువారు ఈ సర్వము ప్రకటించబడుటచేత విచలితులైరి లబ్ధవల్లనో. తేక ప్రపంచవాసుల అభిప్రాయములను అలాచివేయటకో అనునట్లు ఒకవిచారణసంఘమును నియమించిరి. లాడ్లహంటుడు అనువారిసభాపతిత్వముక్రింద హంటర్ కమిటీస్థాపించబడెను. గాంధీజీనికూడ ఒకసభ్యునిగా ఉండమని సర్కారువారు కోరియుండిరి. కాని సత్యపూజారియగు గాంధీజీ యీసత్యమును ముడుగుపరచుఅనుష్ఠానపరులకు స్పష్టమైన జవాబిచ్చి విసర్జించిరి. దేశవాసులద్వారా సంఘము నేర్పాటుచేసిన పిమ్మట సర్కారువారుసంఘముతో యెట్టిప్రయోజనములేదు, అని తెలియజేసిరి. గాంధీజీ ఆదర్శానుసారముగా సమస్తదేశము యీమాయసంఘమునకు సహాయము చేయనిరాకరించెను. భారతదేశము, భారతీయులు హంటర్ సంఘమునువిసర్జించిరి.

కాని సామ్రాజ్యవాదులు, కటిలచరిత్రధారులు అంతటితో విరమింతురా? వారు మాయవిచారణనల్పి వారి

యిష్టానుసారముగా విచారణ ఫలితములను ప్రకటించి, హాటర్ కమిటీవారు జయ్యరు, అతనిపై చిక్షలు గావించిన దురంతములు అనిచిత్తమైనవని తలచిపూడ వారునిర్దోషులనియు, కర్తవ్యపరాయణులగుటయు అభిప్రాయములను వెల్లడి చేసిరి. వారుగావించిన ఘనకార్యములనువారికి ఉన్నతపదవులను ఇప్పించమని సిఫారసు చేసిరి. సర్కారువారు కమిటీ వాసిద్ధాంతమును అంగీరించిరి. అత్యాచారులగు ఉద్యోగస్తులను శిక్షింపక వారిలో కొందరికొందరికి ఉన్నతపదవుల నిచ్చి కారవించిరి.

దేశవాసులు గవర్నమెంటువాస్తవభావమును, స్వరూపమును మరింత గ్రహింపగలిగిరి. ఈమాయలచూచి, అత్యాచారులగు సర్కారువారిని ప్రతిఘటించుటకు సకలదేశవాసులు సంసిద్ధులైరి.

ఈసమయములో మన దేశపు హిందూ ముసల్మానులు ఉభయసంప్రదాయములలో అపూర్వమైన ఐకమత్యము, సాంఘికభావము అభివృద్ధి చెందెను. అంగ్లశాసనయుగములో భారతదేశములోని యూరెండుసంప్రదాయములలో నిప్పుడే అధికవ్యాపకమైన, గంభీరమైన సమ్మేళనము సంభవించెను. ఈసమ్మేళనము, సాంఘికభావము కొన్ని కారణముల చేతను దృఢబంధనముచేత బంధింపబడెను. ఆ కారణములను గురించి క్లుప్తముగా వివరింతము.

పై నరాయ్ యస్మిన్ భాగ్యమునుండి భారతదేశమహమ్మ
దీక్షులు ధర్మగుణపు ఖలీఫాయ్ గౌరవరక్షణ, రాజ్య
రక్షణవిషయములలో వాదనమును పొంది పిమ్మట ప్రధను
మహమ్మద్యులలో అంగీకారము నహమ్మద్యులలో చేసియుండిరి.
స్వతంత్రతానుభూతిభాగ్యముల పొందుటలో మహమ్మ
ద్యులలో భారతదేశవాసులుగా యధముమిత్రపక్షము
వారిపక్షము చేసి యుద్ధము చేసిరి.

కాని యుద్ధాంతమున ఇస్లామువారు భారతదేశము
లోని యిస్లామియులవారిని వదిలియు గాను, హతాశు
లనుగాను చేసెడియుల భారతదేశము-కాత్మసీయులను కూడ
వదిలియులను, హతాశులనుచేసిరి. ఇస్లామునర్కారువారు
యధములలో జయించినపిమ్మట వాదనంగిన వాదనము
మాటలలో మాటయని ఎగురగొట్టిరి. సంధిచతురంగి పరా
జితుడైన ఖలీఫాగౌరన ప్రతిపత్తికూడ భంగము కలుగ
జేసిరి. ఖలీఫా రాజ్యములోని అధికభాగమును మిత్రపక్షము
వారిభాగముగా గావించుకొనిరి.

వాదనమును భగ్నము చేసి విశ్వసనీయతన ప్రక
ర్పించుటచే భారతదేశ మహమ్మదీయులకూడ ఉద్రిక్తులైరి.
విరక్తచెందిరి. భారతీయులయెడల, మహమ్మదీయుల అంగీ
కారము గావించిన ఆచరణములలోని అసంగతవ్యవహారము

లను వారు గ్రహించి ఆంగ్లేయుల పరిపాలనముపై విరుద్ధ భావాపన్నులైరి.

దానిపై న జాలియన్ వాలాబాగ్ కేంద్రములో హిందూ శిక్షుర క్రముతో మహమ్మదీయులర క్తధారలు కూడ సమ్మిలిత మాయెను. అసంతృప్తులైన మహమ్మదీయులు కృతఘ్నులగు శాసకుల యీ అత్యాచారములవలన మనోవ్యధ ననుభవించిరి. హిందువులతోను ఇతర సంఘములతోను ఏకీభవించి ఆంగ్లేయుల అత్యాచారములను ప్రతిఘటింప సంకల్పించుకొనిరి.

సరిశహృదయమునకు, తీక్షణబుద్ధికి అధికారియగు గాంధీజీ మహమ్మదీయుల హృదయావేదనమును గ్రహింప గలిగెను. దానితోపాలు ఇతర సంఘములవారి హృదయావేదనముకూడ అనుభవంప గలిగెను. వివిధ భారతీయుల వివిధ ఆవేదనములను, అభిలాషలను ఏకోన్ముఖమునకు త్రిప్ప భారమును ఆయన వహించెను.

ఖలిపాపై గావించిన అన్యాయాచరణమునకు తమ అసమ్మతినూచనగా భారత దేశమహమ్మదీయులు ఖలాఫత్ అందోళనము సృష్టి చేసిరి. ఈ అందోళనము ద్వారా యింగ్లీషు సర్కారువారిని విచలించుటగా చేయసంకల్పించిరి. ఈ సమయములో వారు పంజాబులో గాంధీగారి నిర్భయ కార్యకలాప

ములవిషయమును అవగాహనచేసికొనిరి. హిందూమహమ్మదీయులనుభేదములేక సకలసంఘములవారిపై గాంధీగారి సానుభూతి, సేవాపరాయణతను గ్రహించిరి. ఖలాఫత్ ఆందోళనకర్తలు గాంధీగారిసహృదయతనుగ్రహించి ఆయనను వారిమధ్యకు ఆహ్వానించిరి. వారిమధ్యకువచ్చి వారి దుఃఖకష్టములను, ఫిర్యాదులను ప్రత్యక్షముగాచూచుటకును వారికి ఉపదేశముల నొసంగుటకును ఆహ్వానించిరి.

గాంధీజీ వెంటనే వారిని కలుసుకొనెను. వెంటవెంటనే రెండుసార్లు అలహాబాదులోను, ఢిల్లీలోను, కలకత్తాలోను ఖలాఫత్ సమావేశములు జరిగెను. గాంధీజీతో సంప్రదింపులు గావించి ఖలాఫత్ సంఘము (సౌకత్ ఆలి, మాలానా అబ్దుల్ కాలామ్ ఆజాద్, మాలానా హజరత్ సోహాని మొదలగువారు సభ్యులు) వారు తమఆందోళనమునుభారతజాతీయమహాసభతో సమ్మిళితము చేయకొరిరి. ఉభయసంఘములవారు ఏకమై కార్యములను గావించి యుహత్తరమైన, విపులమైన ఆందోళనమును సృష్టించుటకు అంగీకరించిరి.

ఇంతలో దేశమునందుగల విశిష్టస్త్రీపురుషులలోను పంజాబులో జరిగిన హత్యాయజ్ఞమువలన, ఆంగ్లేయులప్రతిజ్ఞాభంగమువలన ఒకవిశేషమైన పత్రికుటనఆరంభమాయెను. జగత్పూజ్యులు రవీంద్రకపీందులు జాలియన్ వాలాబాగ్ లో ఆంగ్లేయులు గావించిన యాలత్యాచారములవలన విశేష

దాఖతులను, వ్యధితులనైరి, అండ్లైదు. అమనుష్యత్వవిహీన
 లకు: దాఖాక్రాంతై వృక్షయ వేదనమును తీవ్రగంతై యో
 యెట్ల ఉద్భోషితము గావించెను. “ఏ అండ్లైదు. అనాదేశవాసు
 లను పశువులవలె హత్యగావించగలరో, పాదేశమును అవ
 మానవలించగలరో, అట్టి అండ్లైదు. లొగంగిగ గొరివపడవులను
 కరించెయిండుట నామానుష్యత్వమానకు, జాతీయజ్ఞానమునకు
 సిగ్గుకరమైకదై, కళంకపూర్ణవిషయమని నేను తలంచు
 చున్నాను. అందువలన యీ అత్యాచారములకు ప్రతిపాద
 రూపమున నేటినుండి నాకు అండ్లైదు. లొసగిన “నైట్”
 పదవిని వృక్షయ వేదనతో ధిక్కరించుచున్నాను, విసర్జించు
 చున్నాను.”

అండ్లైదులు పాలించిన భారతదేశ అధివాసుల అసహ
 యత్యమును గ్రహించి, అండ్లైదుల కిన్యతకు, నిర్దయతకు
 వగచిరిపేంద్రకవింస్తుకు తన ‘నైట్’ బిరుదును పరిత్యజించి
 అత్యాచారల అహేతుక అత్యాచారములను తీవ్రముగా విమ
 ర్శించి తన ప్రతిపాదమును తెలియజేసిరి.

రవీంద్రుడు గావించిన సాహసపూర్ణమైన ఘోషణకు
 గాంధీజీ సంతోషియెందెను. రవీంద్రుని కంతముతో కంతమును
 కలిపి ఆయనకుడ ఉద్భోషితము గావించెను. గురుదేవుని కవి
 త్యము భారతజాతీయజాగరణకు అమాల్బసంపద, గురుదేవుని

(గాంధీజీ పరిశ్రమించినది) అది భక్తితో పిలుచు
వాడు) భారతదేశాంతరంగ సంక్షేమముల, అందు
పరిపూర్ణకూడ అంగీకరింపబడిన, నాభారతదేశసాధనములను
పెరిచియున్నది. - కేమనగా - ఇట్లే సర్వములను వారియొద్దను
నామీనమున, పరిశ్రమములను దత్తవ్యములను ప్రతివాద
స్వరూపముగా నామనములను వారియొద్దను 'బూయర్పదక
మున' 'కైడర్పి-హింద్' పదకమున తిరిగించుచు విస
ర్జించుచున్నాను. సర్వములను వారికర్పములపై విశ్వాసమును
ప్రకటించుచున్నాను, అట్టివా రొసగిన గౌరవపదవులపై విశ్వా
సము తొలగిపోయినది. రిపబ్లికన్ యొక్క, గాంధీజీయొక్క
కార్యములవలన భారతదేశములో ఉదారనైతికమతవాద
గంభీరములగు నాయకులలోకూడ అంగీకరించుటకుంధతను
గురించి సందేహము, అవిశ్వాసము జనించెను.

చిన్న పెద్ద, సాధారణ, అసాధారణ అనుభవములేక
గణలభాధిపత్యముల అత్యున్నతముగా వారిపరిపాలనపై
విరక్తిజెందునటుల సర్వములను గ్రహించిరి. సర్వములను
ఈసారి కొంత భీతిజెందిరి. భారతీయులను సంతుష్టిపరచుటకు
పార్లమెంటు ద్వారా 1919 సంవత్సరములో 'మంటెగుచెమ్స్
ఫోర్డ్ కానన్' అనుచేరుతో ఒకకానన్మును పాస్
చేయించి భారతదేశపరిపాలనాకార్యములలో కొంతసంస్కా
రమును గావించుటకును, పరిపాలనవిషయములో భారతీయు

లకు సామాన్య అధికారములను ఇచ్చుటకును సిద్ధపడిరి. భారత సర్వోదయవాదు 'మంట్రేగు చెమ్మే ఫోర్డు అక్ట్' విషయము భారత దేశ ప్రజలకును, నాయకులకును తెలియజేసిరి. మరియు కవిశేషవిషయమును ఇచ్చుట అలొచింతము. ఖిలాఫత్ కమిటీ గాంధీ జీని వారిలోకి స్వీకరించిరి. గాంధీజీ కూడ యీ ఖిలాఫత్ కమిటీ ద్వారా మహమ్మదీయ సంఘమును జాతీయ మహాసభతో ఏకము చేసి కార్యము లొనర్చునట్లు ప్రబోధితముగావించెను. ఈ ఖిలాఫత్ కమిటీలోనే ఆయన ప్రధమమున ఇంగ్లీషు సర్కారు వారిలో సహాయ నిరాకరణమును ప్రారంభించు ప్రతిపాదనమును చేసియుండిరి. ఆయన గావించిన యీ ప్రతిపాదనమును ఖిలాఫత్ కమిటీ వారు అంగీకరించిరి. అమృత సరులో జరిగిన దురంతమాలు, ఖిలాఫత్ ఉద్దేశ్యముల ద్వారా గాంధీగారి సహాయ నిరాకరణనీతి జన్మించెను.

ఇంతలో అమృత సరులో కాంగ్రెసు సమావేశము జరిగెను. ఈ సమావేశములో గాంధీజీ సంపూర్ణముగా మహాసభ కార్యములలో ప్రవేశించెను. మహాసభ నాయకులు సత్యమును సేవించు సేవకుని పొంది ధన్యులైరి గౌరవాన్ని తులైరి.

45

ప్రథమసహాయోద్యమము

“మాంతుగు చెప్పేస్తాడు” ప్రజలకు తెలియచేయబడెను. దీనితో భారతీయులు అధికారము రక్షింపబడుటకు ఉపాయములు నిహితమై యున్నవని కొందరు గ్రహించిరి. శాసకుల హృదయవిలేదని ముగించుచు తాగుతైన, దీనిని అంగీకరించుటయూ లేక విస్మయించుటయూ అనువిషయమైన నాయకులలో విశేషముగా అభిప్రాయభేదములు సాదరపెను. దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు, పండిత వతిలాల్ మొదలగువారు ఈ శాసనసంగ్రహణ విషయములో అయి ఘటై యుండిరి. కాని దీనికి విరుద్ధముగా యెట్టిభిన్నచూర్ణము నవలంబించుటకు ప్రథమమున అంగీకరింపలేదు. గాంధీజీ దీనిని అతినామాన్యమైనదని, అకించిత్కరమైనదని తెలిసికొనియు ఈ సవమునకు ప్రాథమిక అధికారముగా అంగీకరించమని సలహా యిచ్చెను. నాయకులు, గాంధీజీపథ్య యిట్టి అభిప్రాయభేదములు చెలరేగుచుండెను.

కాని ఇంగ్లీషువారి ఆచరణములు నాయకులయొక్క, గాంధీజీయొక్క అభిప్రాయభేదములను సత్వరముగా తొలగించుటకు సహాయపడెను. పంజాబులో అత్యాచారియ, హత్యాకారియ, విలిటరీఉద్యోగియైన నై న డయ్యరు ఇంగ్లాండుకు తిరిగిపోయినప్పుడు ఇంగ్లీషువారు ఆయన గావించిన

ఘోరకృత్యములకు ఆయనను విడిచివేసేటట్లుగా, ఆయన పీఠస్థానమునునుండి ప్రశంసి పట్టాలో అందజేసిన కృత్యాల్లైతిమని భలంచెరి. ఇంగ్లీషువారు ఆయనగావించిన సాహస కృత్యములకు 2500 పౌండ్లను చంపాప్రోగ్రామేష ఆమెనగు తాన్మగా గౌరవించెరి. ఇంగ్లీషువారు కమ్యూనిస్టు గౌరవించి భారతీయులపై గావించిన అవమానములను, అత్యాచారములను, ఉత్పీడనములను సమర్థించెరి. భారతదేశవాసులు, నాయకులు యీనూతన వమానమువలన, అవహేళనవలన కోరికగా వేశులైన. గాంధీజీకూడ ఇంగ్లీషువారి అట్టిప్రవర్తన వలన హతాశులైరి.

హిందూ మహమ్మదీనాయకులు సంఘముగలగుటగా గాంధీజీవద్దకు వచ్చి ప్రతీకారమును, ప్రతివిధానమును కోరుచుండిరి. గాంధీజీ విశేషముగా ఆలోచించినవిన్నుట గూర్చి యములో మనస్సును స్థిరపరచుకొనిరి. ఇంగ్లీషువారిసత్య సంధతపై విశ్వాసము పోగొట్టుకొంటినని ఆయన తెలియజేసిరి. ఏజాతివాదు శాసితలపై అత్యాచారములు గావించియు అత్యాచారములను ప్రచారముచేయుకొని గౌరవము ననుభవించుతో అట్టిపరిపాలనతో నేనుగాని నాచేరీయులు గాని ఎన్నడును, ఏవిధముగాను సహకరింపజాలరు. నాలభిప్రాయమును అడిగినయెడల నేనువారికి తెలియజేయునది యేమనగా—వాడు ఇంగ్లీషురక్కారువారితోను, ఇంగ్లీషు

పరిపాలకులతోనుగూడా కారము చేయకుండునట్టిసీతని హృదయ పూర్వకముగా అవలంబించవలయును.

గాంధీజీ భారతదేశీయులకు వ్యాపకభావముతో, సాధారణభావముతో శాస్త్రమును తీరస్కరించమని నలనాలను, ఉపదేశములను ఇచ్చుట యిదియే మొదటిసారి.

గాంధీజీ యిట్లుపదేశించుటకు ఒక కారణ ముండెను. ప్రతిభారతీయునకు సత్యాగ్రహముచుగురించి, అహింసను గురించి బోధించి దేశమును సత్యాగ్రహముచేయు అగ్రసరము కన్పడి నుడువులకు పీయలేదని గాంధీజీ గ్రహించెను. కోటానుకోట్ల భారతీయులొక్కసారిగా అహింసాపరాయణులు కాజాలదు. కాని కొందరు భారతీయులు నిష్కపటముగా సత్యాగ్రహము అహింసాసీతి ననుసరించి కార్యము లొనర్చిన యెడల, క్రమముగా దీనివ్యాపక కలభారతదేశవాసులు ఆత్మములను సంపాదింపగలరు. అహింసానియమముల ననుసరించి సంగ్రామము చేయుటకు ప్రబోధమును బడయగలరు. కాని ఇట్టిక్షేత్రమునందు సూడ ఆపదలున్నవి. క్రమవిహీనముగు షనోత్పత్తిగల, దుష్టస్వభావముగల ప్రజలు యీ అందోళనమును సుయోగముగా చేసుకొని అనియమముల వల్లను, హింసాయుతకార్యములవల్లను, అందోళనమును ఉద్దేశభ్రష్టముగను, పదభ్రష్టముగను గావింప ప్రయత్నిం

తుకు. కాని వారి అపకీర్తివిషయము గ్రహించి య గాంధీజీ యీసారి శాసనమును అతిక్రమించుటకును, సాధారణవిషయములలోనూ అంగైయ లసంస్కమును విసర్జించుటకును, సంకల్పించుకొనిరి.

ఈసమయములోనే గాంధీజీ ఖిలాఫత్ ఆందోళన కాదుల ఆహ్వానమువలన వారితో కలిసిపోయిరి. వారిచూడ యములలో సహాయనిరాకరణోద్యమబీజములను నాటి, భారతజాతీయ మహాసభద్వారా ఆబీజములపై జలమును పోయించి ఫలపంతమగు వృక్షములుగా పరిణమింపజేయుటకు ఉద్యుక్తులైరి.

ఇతర నాయకులు కూడ అత్యంతవిధానమును కొలువ విరుద్ధముగా ప్రతివిభానమును వెదకుచు నపిమ్మట గాంధీజీ ఉపదేశములవలనకించిరి. వారిమార్గములను, కర్తవ్యములను నిర్ణయించుకొనుటకు 1920వ సంవత్సరం, సెప్టెంబరు నెలలో కలకత్తాలో జాతీయమహాసభయొక్క విశేషసమావేశమును జరుపుటకు ఆహ్వానములు పంపించిరి. సమావేశములో గాంధీ గారి ఆదర్శములు, మార్గములనుగురించి ప్రథమమున నాయకులలో విశేషవాదానువాదములు జరిగెను. తుదకు నాయకులందరును తమఅభిప్రాయభేదములను విసర్జించి గాంధీగారి అభిప్రాయములతో యేకీభవించిరి. ఇంతకంటె సర్కారు వారిని జాగ్రూకలనుగావించుటకు మరియొకమార్గములేదని

వాదకూడ గ్రహించిరి. అందువలన యీ అసహాయోగ, అహింసాసత్వాగ్రహనమును అవలంబించుట శ్రేయ మని అందఱును ఏకాభిప్రాయమైరి.

గాంధీజీ యీ అసహాయోద్యమప్రతిపాదనమును ప్రథమముగా జాలియన్ వాలాబాబ్ బో జరిగిన హత్యాకాండలు, భారతీయ విహిస్తునీయ సభమువారి యడల సర్కారు చూపిన విశ్వాసభూతుకలకు విరుద్ధముగా ఆమోదించుచేయించెను. కాని తరువాత ఇతరనాయకులతో సంప్రదించియుంకా విశేషాచారములతో దీనిని స్వీకరించుచేయించెను. ఇంగ్లీషువారి పరిపాలనలోగల నిష్కలభ్యుపాసన స్పష్టముగా ప్రమాణమైనది. ఇంగ్లీషు శాసనమువలన భారతీయులకు యెట్టియంగళముచేకూరదని వాద స్పష్టముగ్రహించిరి. భారతీయులు గతనాలుగు సంవత్సరములను డి బ్రిటీషువారి సాధారణప్రభుత్వములోనే యుండి ఉపనివేశ స్వాతంత్ర్యశాసనమును కోరుచుండిరి. కాని ఇంగ్లీషుసర్కారువాద ఈ ప్రాధమిక అధికారమునకే ననుష్ఠయిచ్చుటకు అంగీకరించలేదు. పైపెచ్చు భారతీయులను అత్యాచారములవ్వాలి. శోషణనీతిద్వారా నిర్వీర్యులుగాను, దుర్బలులనుగాను గావించి వుంచగోరుచున్నారు. కావున మనము నిష్కుశను అధికారమును పొందుటకు యీ అసహాయోద్యమ ప్రతిపాదనమును అంగీకరించుచున్నాము. గాంధీగారి ప్రతిపాదనమును జాలియమహాసభ అంగీకరించెను. ఈ ప్రతి

పాదసమూహక అనుకూలముగానో, ప్రతికూలముగానో, ఉడు
 ఇండ్లీ ఘోషవారిభావములను పర్యాలోచించి రాజోవుసాంపత్స
 రికమహాసభాసమావేశములో దీనినియునుముల ననుసరించి
 కార్యరూపమున అగ్రసరముగుట మార్గముల నవలంబింప
 పలయును. అగ్రహార్యమవిషయములలో కార్యప్రణాళికను
 తయారుచేయు భావముమహాసభ గాంధీజీపై సమర్పించెను.
 సర్కారువారితో సకలసంబంధములను విసర్జించుటయే
 గాంధీగారి అగ్రహార్యమవిషయములు. సర్కారు
 వారికి ఏ కార్యములను సహాయము చేయుకుండుట, సహకా
 రమునుండి విరమించుట, ఆయన కార్యప్రణాళికలో సమకూర్ప
 బడెను. సర్కారు ఉద్యోగములను విసర్జింపవలయును. గౌరవ
 పక్షపులను విసర్జింపవలయును. సర్కారు వారివిద్యాలయము
 లను వర్జింపవలయును, ఆఫీసులు, కోర్టులు, శాసనములవర్జిం
 పవలయును, విదేశవస్తువులను బహిష్కరింపవలయును.

నిర్మాణకార్యక్రమ ప్రణాళికలో ఆయన చరణా,
 స్వదేశప్రచారమునకు ప్రధానస్థానముల నిచ్చిరి. దానితో
 పాటు దేశములో విద్యావ్యాప్తికి జాతీయవిద్యాలయములను
 ప్రతిష్ఠించువిషయము, ప్రజాసాధారణముచే నిర్మింపబడిన
 పంచాయితీలు, కోర్టులవిషయములనుగూర్చిసలహాలనిచ్చిరి.

ఇది అపూర్వమైన, విచిత్రమైన సంగ్రామకౌశలమని
 అంగధర్మిని తోచగలదు. భారతీయులసహాయముతోనే, సహా

కారముతోనే ఇట్టి ఘనానంద భారతదేశమును పరిపాలించు
వాడు. భారతీయ కేశాగుచ్ఛముల నాధారణ అనాధారణపదవు
లలో, ప్రయోజనముకార్యములలో నియమితులై సర్వారు
వారికి పరిపాలనలో సహాయము చేయువాడు. గాంధీజీ అన
నీయమును, సహాయమును, అంధీచి లోపమునుండి శాసన
య ప్రమును నిర్వయము చేయుటకు అవలంబించెను. అస్మ
మలద్వానా సంగ్రామము చేయుటకు ఇట్టి ముసర్వారు
వారిని విశ్వహాయుగాను, విస్తేజుగాను చేయుగోరెను.
గాంధీజీ కమిటీని ఏర్పాటుగ్రామము జాతీయమహాసభకుద్దే
శ్యులను కార్యములను చాలామార్లు ముందుకు వదలు
టకు పోషించెను. రాయకులనే ముందుగా కార్యప్రణాళిక
నివేదించుటలో సంతుష్టిచెంది దీనిని సమర్థించుటకు సిద్ధపడిరి.

తిరువాత దిశ్యే, బరునెలలో గాగపూర్ పట్టణములో
జాతీయమహాసభయొక్క సాంవత్సరకరమావేశముదండెను.
ఆరమావేశములో మహాత్మాగాముతో జాతీయవాదు
ల, సేవకులము గాంధీగారి అరహి మోక్షమప్రతిపాదన
మును సమర్థించిరి. ఆమోది చిరి. ఈవిషయములో యెట్టి
వ్యవర్థనైనను చేయుటకు గాంధీజీపై భారమువేయబడెను.

అరహి మోక్షములో సత్యాగ్రహకార్యముకూడ
నెడవేర్చెనని ఆయన తెలియజేసెను. ఈఅరహి మోక్షమ
కార్యక్రమమును సకలసమయములలో అహింసద్వారా

నడుపవలయునని, యీ కార్యములలో హింస ఉండరాద
దనియు ఆయన ప్రకటించెను.

ఈ ప్రతిపాదనమునకు ప్రధానమున దేశములోనితరు
ణదళమువారు కొంత అభ్యంతరము కలుగజేసిరి. పిమ్మట
గాంధీగారియొద్ద హింస అనహయోద్యమముయొక్క అభివ
ష్టత ప్రతిపాదించు గ్రహించి వారు ఆనందముతోను, సాను
భూతితోను యీ ఆందోళనములో బాల్గొనిరి.

ఈసారి గాంధీజీ తన కార్యక్రమ ప్రతిపాదనను వాస్తవ
జీవితమున ప్రయోగించుటకు ఉద్వృత్తులైరి. సర్వవిధములైన
విదేశ వస్తువులను విర్బంజవలయునని దేశమునకును ప్రచార
ము గావించిరి. దేశవాసులు ఉత్సాహితులైరి. కర్మప్రభా
ధములచేత ఉద్దీపితులైరి. చంచలులైరి. ప్రజలు విదేశ వస్తు
ములను త్యజించిరి. ఆంగ్లేయులను అందరు విశ్వాసముతో అను
సరించుట వర్జించిరి. బొంబాయి, ఢిల్లీ, అహమదాబాదు,
కలకత్తా మొదలగు పట్టణములలో, ఉత్సాహముతో, ఆడంబ
రముతో విదేశ వస్తుములను, వస్తువులను బహిరంగ స్థలము
లలో కాల్చి వేయుట కారంభించిరి. దేశములో అనేకమంది
ధనికులు సహా అమాత్యములైన వస్తుములను అగ్నిలో పడ
వేయుచుండిరి. విదేశ వస్తువులను ధ్వంసము చేయుటకు సమస్త
దేశమునందును ఆందోళనము చెలరేగెను. దేశవాసులు

ఇంత కాలమునకు బాలియక వాలాబాగ్ దురంతములకు ప్రతీ
కారమును వెదకి కనుగొనెడి.

కాని గాంధీగారి విదేశవస్త్ర కహనకార్యములవిష
యమై విదేశములొని ఆయన ధర్మమును, గుణముగలుగు
నగుబంధుబా. ధర్మము ఆయన కిటుక వ్రాసిరి—ఈ అగ్ని ఉత్ప
వముద్వాగా మీకు ప్రకారాంతమున హాసన్ముగ్ధుని హిందూ
భావమును గురించియే వ్యక్తపరచుచున్నాడు. ఇది మీ హిం
సానీతి ఆచర్యములకు అంకితకమైనదేరా? బహుశా దీనిలో
ప్రతిహింసాభావము గాగియుండివచ్చునని గాంధీజీ వారికి
తెలియజేసెను. కాని ప్రకృత్యముగా హిందూభావమును
ఆశ్రయించుటకంటె ఈ ప్రచ్ఛన్న విద్వేషమును అహింసరూప
ముతో స్వీకరించుటకు సమ్మతించెను. ఏజాతివారియెడలను
వారికి బిందుమాత్రమైనను విద్వేషము లేదు. సమస్త విదేశ
వస్తువులను ఆయన ధ్వంసముచేయ నోరుటలేదు. ఏవస్తువులు
భారత దేశమునకు హాని కలుగజేయుచున్నవో, ఆవస్తువులనే
ఆయన ధ్వంసము చేయ నోరుచున్నాడు, అంగ్లేయులవస్త్రాత్పత్తి
యంత్రశాలలు కోటాను కోట్లభారతీయులకు అత్యంత హాని
కలుగజేసినవి. ఈయంత్రాగారములన్నియు భారత దేశము
లోనికోటానుకోట్లమానవులను అర్హుస్యులుగను, బానిసలు
గను గావించెను.

బ్రిటిషుకాసునము ఇంతకావూర్వమునుండియే భారతీయులను అసహ్యించుకొనుచుండిరి. కాని గాంధీజీవారి అసహ్యమును ఇనుకూడి పచేయకొరలేదు. కాని ప్రతి దృష్టిని ఇంగ్లండునొత్తి యీ వస్తువులవైపునకు ఆయన మిగిలింపకొరెను. భారతదేశము ఇంగ్లాండుతో నకలగుంబంధములను తెల్లచుకొనుటకు బద్ధపరికరమాయెను. దానికిని దర్శనముగా నేమి విదేశవస్తువులు వస్తువులు దహనము చేయబడుచున్నవి. ఈ శత్రుచికిత్సకూడ అపురవమై యుండెను. ఇంతకాలము వివహూర్ణనస్తువులను బీదలకు దుఃఖాదులకు నిచ్చుటయే అన్యాయమైనది. ఏలనవగా బీదసాదలకుకూడ ఉత్సాహమున్నది. కాని నిదానముగా ఆలోచించి చూచినచో యీ విదేశవస్తుదహన కార్యము తాత్కాలికము కాహింసామూలకమైనదని తోచినను, దీనితోహింసాస్పర్శచూత్రిమైనను లేదు. భారతదేశములోని ప్రతిరోధపరామణమును ఆత్మయొక్క ప్రతిరోధస్పృహగల బాహ్యప్రశాసమునూత్రమేయున్నది.

గాంధీగారి వ్యాఖ్యానమునకు విశ్వవాసులు, భారతవాసులు ముగ్ధులైరి. విదేశవస్తువుల బహిష్కరణకు స్పష్టమైన హేతువును అందరును వెదకికనుగొనిరి. కాని కార్యసాధనతరంగు అసహాయోద్యమ అందోళనముతో దేశమును పరిచాలితము చేయుటకు ముందు ఆయన తన కార్యములోని యితర

పితృమూలద్వారా దేశమును విడిచిపోయి పృథ్వీమయ, సత్యా
ప్రచయలను మొగ్గుపై వాపెనిగా చేయు శారద్యముల
నిరున్నవై.

అర్హ్యశ్రోతృత్వార్హ్య, హిందూమహమ్మదీయుల సమ్మే
ళన, భాసీచరిత్రప్రచారియు దేశముక్తులైరి, అర్హ్యశ్రోతృత్వ
హిందూజాతికిని, భారతవర్తనముచేయు, అవగాహనమునకును
అవ్యతిరేకమాలవారణములని గాంధీజీ గ్రహించెను. భారత
దేశమును నేర్వేడు శ్రేణులను కృష్టించినాడు. అర్హ్యశ్రోతృత్వ
లతో చిన్నపెద్ద అనుభవములను కృష్టించినాడు. పెద్దగాడు
చిన్నవాని అర్హ్యమును నుటకును, పరిశ్రమములకును
అలవాటుపడి మున్నగు ఒక శ్రేణివారి నామాజికాధికార
ములనెపనుతో మందొక శ్రేణిమార్పులను అర్హ్యశ్రోతృత్వ
అంశ్యజులని గణించినాడు. ఈ అసహ్యము, అర్హ్యశ్రోతృత్వ అప
రాధమువలన భారతీయు వికమత్యమును సంఘబద్ధులను
పోగొట్టుకొనినాడు. తమభేదసంతోషలన విదేశీయులను పలు
మాట్లు భారత దేశప్రభువులను గావించినాడు. తమ శ్రేణీకలహ
ములచేతనే పరాధీనత మనుగితులు పరిచినారు.

ఈ అర్హ్యశ్రోతృత్వము, శ్రేణీల ద్వేషహూపమైన పాపమును
తొలగించి హిందువులను మరల స్వకారవముగో ప్రతిష్ఠితిము
గావించుటకును విశ్వబద్ధులను కొనిచ్చుటకును తమన
సకలశక్తులను ప్రయోగించెను. 'కొందరికిన్న తాననమున
నిలువబెట్టుము, మరొకరిని నిర్బంధములకు తోసి

బుచ్చుటయు హిందూధర్మమునకు ప్రకృతవిరుద్ధము, ఇగ
వానునిసృష్టిని సేవించుటకు అందఁడును జన్మించినాడు.
బ్రాహ్మణుడు తనజ్ఞానము వల్లను, కుత్రియిడు తనరక్షణ
శక్తివల్లను, వైశ్యుడు తనవాణిజ్యనైపుణ్యము వల్లను, శూ
ద్రుడు తన దైహికపరిశ్రమవల్లను అందరి సేవ చేయవలయు
ను. బ్రాహ్మణుడు ఎట్టి శారీరకపరిశ్రమ చేయవలదనిగాని,
ఆత్మరక్షణకర్తవ్యపాలనము గావించవలదనిగాని, ఇతర
కార్యములేవియు చేయవలదనిగానిదీని అర్థము కాదు. జన్మయే,
విశేషముగా బ్రాహ్మణుని జ్ఞానజీవిగా గావించును. జన్మ
హక్కు, విద్యద్వారా ఆయనయితరులకు జ్ఞాన సానము చేయు
టకు యోగ్యుడు కావలయును. శూద్రుడు జ్ఞానమునకధికారి
కాగోరిన యెడల ఆయనను విరతుఁగా చేయుటకు కారణ
మేమియులేదు. దేహముద్వారముననే ఆతడు అందరికంటె
మహత్తరమైన సేవచేయగలడు. సేవకొరకు ఉన్న శ్రేణి
వారికిగల యోగ్యతలలో నేదేని విశేషగుణమునకు అధికారి
కాగలిగినయెడల ఆయనపై హింససూపుట కెట్టి కారణము
లేదు. కాని ఏ బ్రాహ్మణుడు జ్ఞానమున కధికారియని శ్రేష్ఠ
త్వమును బడయగోరునో ఆతనికి పఠనము తప్పక కలుగును.
ఆ బ్రాహ్మణుడు ఎంతమాత్రమును జ్ఞానమున కధికారి
కాజాలడు' అని ఆయన వదించెను.

గాంధీజీ యీవిధముగా వర్ణాశ్రమధర్మములయొక్క
ప్రకృతతాత్పర్యమును ప్రచారము చేయ మొదలిడెను.

కార్య భేదములవలన వచ్చు భేదములు లేవని. కాని వస్తుభేదములవలన శ్రేణిభేదముగాని, జాతిభేదముగాని ఎన్నడును నిర్ణయింపబడలేదు. ఏదిని ఆయన ప్రమాణములద్వారా ప్రకర్షించెను.

ఉన్న శ్రేణివారి అసహ్యమును, హింసలను తొలగించుటకు ఆయన నిన్ను శ్రేణివారిపక్షము వహించెను. అస్పృశ్యులతో, అంత్యజులతో ఆయన కలిసిపోయెను. ఆయన అస్పృశ్యులగృహములలో తననివాసమును, కార్యక్షేత్రమును స్థాపించెను. ఆయన నుడివిన జేమనగా— 'మానవులకు మానవులకు యెట్టి భేదములేదు. సకలమానవులలో భగవానుని అస్తిత్వమున్నది. కావున ఏమానవుడు శ్రేష్ఠుడని గర్వించుచు మరియొక మానవుని అసహ్యించుకొనుచు త్యజించునో, అతడు భగవానునే అసహ్యించుకొనెను' ఆయన యిటుల ప్రచారము గావించెను. 'నిమ్నశ్రేణి వారు ఈశ్వరుని సంతానము. వారు సూరియొక్క అంశము. వారు హరిజనులు. హిందూజాతివారు యీ భ్రమను గ్రహించి హరిజనసోదకులను తవగృహములలోకి ఆహ్వానించుట కర్తవ్యము. మనము జాతిభేదరహితమైన అఖండహిందూ ధర్మమును నిలువబెట్టవలయును. ఇట్టి అధిపతనపరిస్థితులలో కూడ యింకా ఉచ్చస్థిచముల దింభము, అసహ్యములను అంటిపట్టియున్న యెడల ననుస్తజాతియే సంపూర్ణముగా ధ్వంసమగుట, పతనమగుట తప్పదు.'

అయిన స జేశము జేశవానులకు ననచైతన్యమును కలిగించెను. ఉన్న శ్రేణి స్వార్థపరులగు మూఢాచారులు, జాంభికలునైన సుఖకర్తలు అయిన ప్రచారమువలన విచలితులైరి. జేశములోని నాయకులు, జాతీయమహాసభ కర్తృధారులు సుఖమునకు అభిశాపస్వరూపముగానున్న శ్రేణి విభాగమునకు, శ్రేణి భేదములకు విరుద్ధముగా ప్రచారకార్యమును నడుపుచుండిరి. భారత జేశములోను, ప్రపంచములోను శ్రేష్ఠకవియగు రవీంద్రుడు, గాంధీజీ ఆదర్శములకు అభినందనములు తెలియజేసి ఉన్న శ్రేణివాని జాగ్రతవహించమని పద్యము రచించెను—

“మరణదూతద్వారమువద్ద నిలబడియున్నటులచూచుటలేదా?

నీజాత్యహంకారముపై అభిశాపము, అంకితముగేయ బడియున్నది.

అందరిని పిలువక, ఇంకను దూరముగా తొలగి ముండినయెడల

నీ నలుపై పులకభిమానబంధనముతో బంధించియుంచితివేని

మరణముద్వారాచితాభస్యముగో అందరితో సమానము కావలయును.”

హిందూసంఘములో నాలుగువైపుల మహాత్తరమైన చైతన్యము కన్పట్టుచుండెను, కాని దీనివలన కూడ మహాత్ముని

హృదయమానకు శ్మశ్రితముగ చేతు. ఆయనయొక్కనుసంపూర్ణ
నాగా కార్యములను పుష్కలముగా చేతి చేయ. ఆయనహరిజనులతో
ఏకాత్మముగా చేయను. హరిజనులతో ఏకానుమన కూడు
చుండుట, కలిసికొనుట, కార్యములొనర్చుట మొదలగు
కార్యములన్నియుగావించుచుండెను. హరిజనపల్లినే తనస్థిర
నివాసముగా చేర్చుటయు చేసుకొనెను. ఆయన మరలభారత
వాసులగు తెలివినవేసినవిచయము——“నేను మరల జన్మిం
చిన యెడల : హరిజనులలోనే జన్మించెదను. దానివలన నేను
కష్టసుఖములను గురించి క్రమింపఁజాలను, వారిముక్తికొరకు
క్రమపడి ప్రయత్నించగలను.”

ఆయనకు కలిగిన యాహరిజనప్రీతి, హరిజనసాంగ
త్యము ఆయన జీవితములో అంత్యదినమువరకు నిలుపుకొన
గలిగెను. ఆయనను సంపూర్ణముగా హరిజనుల కొరకు సమ
ర్పించుకొనగలిగెను. ఆయన కార్యముల సందర్భమున
యెప్పుడు యెచ్చటికిపోయినను ఎచ్చట ఆస్పృశ్యుల అంత్య
జాల పల్లెలక పోయి నివాసమేర్పాటు చేసికొనెను. అచ్చటి
నుండికార్యక్రమమును నడుపుకొనెడి.

ఆఫ్రికాకర్మక్షేత్రములో అనగా టాలస్తాయిఅక్రమ
ములో అస్పృశ్యతానర్జనమును యేమహత్తరబీజము జన్మిం
చెనో, ఆబీజము భారతదేశ అరహయోద్యమకర్మక్షేత్రము
నందును ప్రవేశించి మహత్తరమైన విశాలమైన మహిమ
ముగా పరిణమించింది. వివిధపరితక్రేమాలలోను ఆశాజ్యోతి
ప్రజ్వరిల్లెను.

అస్పృశ్యతాదూరీకరణప్రయత్నముతోపాటు ఆయన భారతీయుల మహాత్తరమైన జటిలతరమైన సమస్యలను పరిష్కరించుటకు పూనుకొనిరి. ఆయన హిందూమహమ్మదీయ సోదరులు సమ్మేళనసాధనగా కూడ ఉద్యుక్తులును, యత్నశీలురునైరి.

హిందువుల వివిధశ్రేణీలలో సమ్మేళనముకలుగుట యెంతప్రయోజనమో, భారతదేశ హిందూమహమ్మదీయ సంఘములలోకూడ అట్టిసమ్మేళనము, ఐక్యత చాలాఅవసరము. భారతదేశములోనియీరెండుసాంప్రదాయములవారు ఐక్యతాబద్ధులై, భారతదేశకల్యాణముకొరకు ఉన్నతికొరకు అత్యసమర్థులుగాపించుకొనిన యెడల, అపేక్షిత్యము ఎంతనిశ్చితముగా, ద్రుతిముగా జరుగునో వర్ణింపజాలము. భారతీయ హిందూమహమ్మదీయులు సమ్మిళితమై, ఏకమనస్కులై స్వాతంత్ర్యసంపాదనకొరకు ప్రయత్నించినయెడల అత్యల్పకాలములోనే భారతీయులు స్వాతంత్ర్యమును పొందగలరు. హిందూముసల్మానులసమ్మిళిత సంఘబద్ధప్రయత్నములను అడ్డుపెట్టుటకుగాని, హిందూమహమ్మదీయుల మిలిత శక్తిని అణచియుండుటకుగాని ప్రపంచములో ఇంగ్లీషు సర్కారువారికిగాని, మరియేసర్కారువారికిగాని, శక్తికిగాని సాధ్యముకాదు.

ఈసమ్మేళన కార్యమలోసహాయముచేయుటకే ఆయన మహమ్మదీయసాంప్రదాయమువారితో సహకారనీతినిఅవలంబి

బించెను. ఖలాఫత్ అందోళనమును జాతీయమహాసభా కార్యక్రమముతో నుత్తమచేయుటకు సంకల్పించుకొనెను. ఈ ఉద్దేశముతోనే ఆయన ఖలాఫత్ పరిచారకల వృద్ధుల పూర్వకమైన అభ్యుదయమునకు జవాబుసంగెను. ప్రతి ఖలాఫత్ సమావేశములోను స్థానముండిరి. అంగ్లేయులతో అనుభవముగ వ్యవహరించి ఖలాఫత్ అందోళన కార్యక్రమములో భాగముగా గాంచెను.

ఇదిగాక యీరెండునాం ప్రదాయములలో సమైక్యత, సద్భావముల అభిలాషను కలిగించుటకు యింకను అనేక కథములైన ప్రీతికరములైన ఉపాయములను అవలంబించెను. ఆయన భారతహిందూమత మృదీయులకు గోహత్యనుగివారిండుటకు సలహాలనిచ్చెను గోహత్యనుగివారింది హిందువులను సంతోషపెట్టుటకు చేసితిమని మహమ్మదీయులు తలంపవలదని వారికి తెలియజేసెను. భారతీయుల ఆహార ఆరోగ్యబౌద్ధత్యముకొరకొ, లేక ఆవుజీవన శాసనమునుండి విరమించున్నామనియో వారు తలంచవలయును. హిందువులకు తెలియజేసిన దేములగా—తమటకు హిందువుల గోహత్య చేయకపోయినను, గోవులను అరాదరముతో, అవజ్ఞతో చూచి ప్రకారాంతమున వారు కోటానుకోట్ల గోవుల ప్రాణ నాశనముకలిగించుచున్నారు. గోవుల ఆరోగ్యమును జీవితమును నష్టపరచి వారు స్వదేశమును వృష్టికరమై ఆహారమునుండియు సంపదనుండియు వంచితము చేయుచున్నారు.

దేశముయొక్క సమష్టి గతము గతముకొరకే, దేశముయొక్క పుష్టికర ఆచారముకొరకే వానిగోవును అనాదరముతో అవజ్ఞతతో చూచుటవిరమించుచున్న మనితలచవలయును.

ఆయన యీ విధముగా మహాత్మదీయలను గోహత్య చేయవలదని నిశ్చయించెను. కాని దానికి బదులు యెట్టి పరతును ఆలోచించలేదు. దేశముయొక్క మంగళముకొరకు మహాత్మదీయలు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా గోహత్య విరమించవలయును. ఈ రహస్యమువలన సహజముగా హిందువుల ప్రేమ విశ్వాసములను సహించవలయును. హిందవుల కూడ దేశ సేవవిషయములో మహాత్మదీయుల సహృదయులయందు విశ్వాసముంచి వారి భావలభియోగములలో సానుభూతిని చూపించవలయును. వారి కోరికలను, ఆలోచనమును తమ స్వకీయమైనవిగా భావించి తోడ్పడవలయును. హిందువులు మహాత్మదీయుల సకలగు గ్రాహకులలోను, ప్రయత్నములలోను వారితో యేకీభవింపవలయును. మహాత్మదీయుల కూడ హిందువుల సంగ్రామమును తమ జాతీయసంగ్రామముగా గ్రహింప నేర్చుకొనవలయును—ఇదియే గాంధీగారి ప్రయత్నము, సాధన.

ఈ సాధనలో సాఫల్యతనుపొందుటకు దృఢసంకల్పితై వేదములు, ఉపనిషత్తులు, ఈరానుల గల ధర్మసీతీద్వారా, ఉపదేశములద్వారా ఉదారసందేశమును వివరించి సకల ధర్మములభావలు ఒకటేయనియు, అదర్మములు ఒకటే

యనియు పంచనలలోను మహమ్మదీయులలోను ప్రచారముచేయ వారంభించిరి హిందవులు మహమ్మదీయుల ఉభయములను ధర్మభేదములు విడద్రోతను గురించి వివాదపడవలదని నిశ్చయించెను. విదేశేశాసకుల దుస్సలహాలవలన ఆత్మపర అనుభేదములను గ్రహింపక, ధర్మద్వైతములలో నిమగ్నమై దేశమును దురవస్థలపాలుచేయు వలదని పలుమాఱు వేడుకొనెను.

గాంధీగారి ఆంతరిక ఆప్రాణప్రియములను ఫలములు ఫలించనారంభించెను. శాసకుల కట్టివలన, స్వార్థపూర్ణప్రచారమువలన రెండు సంప్రదాయములలోఁనునభివేచించుచున్న అసందృశ్యములై పోవుచుండెను. ధర్మము వాచివ్యక్తిగతి ఆదర్శమని ఉభయసాంప్రదీయములవాదను గ్రహింప ప్రయత్నించిరి. వ్యక్తిగత ఆదర్శములను నిలువబెట్టుకొనియె జాతిగత ఉన్నత ఆదర్శములకొరకు ఉభయసాంప్రదాయములు మిళితము కావలయును. ఈబోధక్రితో తమ దళమువారి స్వార్థము మర్యాదలసంకటములు పెరిగిపోవుచున్నప్పుడు ఉభయసాంప్రదాయములలో సమ్మేళన అభిలాష కూడనహజమగుచుండెను. ధర్మగురు ఖలిఫాను ధర్మమును అవమానపరచుటచేత మహమ్మదీయులు ఆంగ్లేశాసకులపై విరక్తిచెందిరి. మరియొకవైపున దేశములో శోషణము, అత్యాచారములు, స్వాతంత్ర్యసమస్యలు— వీటివలన హిందువులు

యితరసంఘములవాడు అంగ్లేయులకు విరుద్ధముగా సంతోషపడుచుండిరి. సంతోభము ఏక దేశములో ఏకజాతివానికి విరుద్ధముగా సమ్మిళితమగు మాన్యము దొరికినది. దానితో గాంధీగారి ఏకజాతీయతా ఆదర్శమును ప్రచారముకొరకు అది స్వదేశీయ, స్వజాతీయభావముతో దీక్షితము చేయబడెను. హిందూమహమ్మదీయుల సమ్మిళితసంతోభములు అంగ్లేయాసక్తుల అచలసింహుసమును చలచలము గావించెను. గాంధీగారిప్రయత్నములు, సాధనసాంఫల్యమండిత మగునని తలచబడెను.

అస్పృశ్యతామూరీకరణ, సాంప్రదాయకప్రీతిస్థాపన ప్రయత్నములతో స్వదేశప్రచారము, ఖాదీప్రచలన కార్యములలో ఆయన యెట్లు అగ్రసర మాయెనో దానినిగురించి యిచట గ్రహితము.

విదేశవస్తు బహిష్కరణవిషయములో జాతీయమహాసభ, ఖలాఫత్ సంఘముద్వారా దేశవాసులకు నివేదించుకొనెను. కాని విదేశవస్తువులకుబదులు స్వదేశవస్తువులనిచ్చి భారతీయుల అభావములను తొలగించుటకు తగినసామర్థ్యము అప్పుడు భారతీయవ్యాపారస్తులకు లేకుండెను. అందువలన విదేశవస్తువులకుబదులు భారతదేశములో స్వదేశవస్తువులను

తయారుచేయుదుటకును, పరిహారము చేయుదుటకును ఆయన విశేషప్రయత్నములు చేయుచుండెను. ఆయన యీ విషయములో భారతదేశములో ఉత్పన్నము చేయబడిన వస్తువుల విషయమైన అలోచించుచుండెను. కాని భారతదేశములో వస్త్రోత్పాదన సామర్థ్యము అప్పుడు అల్పముగాను, నిరాశాజనకముగాను ఉండెను.

కోటానుకోట్లదరిద్రభారతీయులకొరకు ముఖ్యక అన్న వస్తువుల యేర్పాటుగావింపగలిగినయెడల, విదేశవణిజుల అర్థలోలుపత్వమునుండి దరిద్రభారతీయులను రక్షించి సాధారణ వస్తువులద్వారా వారిలజ్జానివారణగావించుకొనునట్లు చేయగలిగినయెడల, భారతదేశములో యధార్థమగుచైతన్యమార్గమును క్రమగతులు.

భారతస్వాతంత్ర్యముకొరకు ఇంగ్లీషుసర్కారువారిలో విరోధము కలిగించుకొనుటకు ఆయన ప్రధానస్థాన మీయె తేడు. స్వదేశవస్తువులస్వీకరణ, ఖాదీప్రసారమును భారతదేశముక్తికి, సమృద్ధికి ఏకమాత్రమార్గమని తలచిరి.

కాని ఈస్వదేశీకల్పపునరుద్ధారణకార్యములో నిమగ్నమై ఆయన అనేకభాధలకు, కష్టములకు లోనయ్యెను.

అది ఆయనకు ప్రత్యక్ష అసహాయోద్యమము, సత్యాగ్రహ సంగ్రామమునకంటె అత్యంతమహ్నము, దురతిక్రమమనియు తలంచెను. భారతీయవస్త్రములకునిర్మాణకర్తలను, నారవనీయులైన భారతీయచేనేతికులమహిళాని అంగవశిజాలు ధ్వంసము గావించిరి. చవుకవిదేశవస్త్రములద్వారా సమస్తభారతదేశమును నింపివేసెను. భారతీయనేతపారిశ్రామికులుఅధికమూల్యమునకు నూలు, మగ్గములనుక్రయముజేసి అంతకంటె అధికమూల్యవ నకు విక్రయించుటకు ఎట్టియేర్పాటును గావించలేకపోయిరి. చవుక, ఉత్కృష్టమైన విదేశవస్త్రాలు, వస్త్రములు అభించుటచే అధికమూల్యముగల భారతీయ చేనేతివస్త్రములను విసర్జించిరి. స్వల్పమూల్యమునకు అశుభది స్వదేశవస్త్రములను విసర్జించి విదేశవస్త్రములను స్వీకరించెను. తత్ఫలితముగా భారతీయతంత్రవాదులు క్రమముగా విప్లవమాయెను.

గాంధీజీ స్వదేశవస్త్రోత్కొరకు భారతదేశములోని చేనేతిపరిశ్రమపై తనశక్తులన్నిటిని ప్రయోగించెను. ఆయన మగ్గములను సంపాదించి తన ఆశ్రమములో స్థాపించెను. ప్రధమమున ఆయన స్వయముగాను ఆయన అనుచరణదళమువాడను యీశిల్పములు పునరుద్ధరించుటలో తమను సమర్పించుకొనుటకు ఉత్సుకులైరి. పిమ్మట దీనిఫలాఫలము

లను చూచి దీనిని విస్తరింపజేయుటకు ప్రయత్నించెదనుని సంకల్పించుకొనిరి. ఆక్రియములో మగ్గనూలు ఏర్పాటు చేయుటకు, ఇది నేయుటకు చూచి ఏది? అప్పుడు ఒకటి రెండుచూత్రమే భారతీయవస్త్రములను బొంబాయి ప్రదేశములో స్థాపించబడెను. ఆయన ఆయంత్రశాలనుండి నూలు క్రయముచేసి వస్త్రములు నేయుటకు ఏర్పాటు చేసిరి. కాని ఆయనమనస్సు సంతృప్తిచెందలేదు. మిల్లునుండి సంపాదింపబడిన అధిక మూల్యముగలనూలుగలవస్త్రముల మూల్యముకూడ అధికమగునని గాంధీజీ గ్రహించెను. ఆయంత్రములనూలుకూడ విదేశవ్యాపారస్తు లిచ్చినదే. అందువలన తద్వ్యాగా తయారుచేయుబడిన వస్త్రము భారత దేశవాసుల స్వకీయవస్త్రమని చెప్పుకొనుటకు ఏలలేదు. ఆయన స్వదేశవస్త్రములనుతయారుచేయుబోయి ప్రథమము ననే నూలు సంకటములో పడిపోయెను.

కాని సంకటమువలన ఆయన నిరాశచెందువ్యక్తి కాదు. ఆయన దీనికి ప్రతికారమార్గమును వెదక నారంభించెను. స్వదేశనూలుసంపాదించుటకు విశేషప్రయత్నములు గావించుచుండెను. నూలు తయారుచేయుయంత్రము వివక్ష ఆయన జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనెను. మనదేశములో ప్రాచీన కాలపు మధ్యయుగమునాటి చరకావిషయము ఆయనకు

జ్ఞాపకము వచ్చెను. ఈచరకాయే నూలుతీయసమస్యను సంపూర్ణముగా పరిష్కరింపగలదని ఆయన తలంచెను. ఈచరకాయే అల్పసమయములో స్వల్పఖర్చులతో స్వదేశ ముత్సుకవస్త్రములకొరకు ముత్సుకనూలును తయారుచేయ గలదు. భారతదేశములో విస్తృతమై పరిత్యజింపబడిన చరకా మరల నేడు నవరూపమును ధరించి గాంధీజీప్రయత్నమువలన పునరుద్ధతబడెను. భారతజాతిజనకుని ప్రయత్నమువలన శారవప్రదమైన భారతశిల్పము మరల తనఅవిరూపనమార్గమును వెదకి కనుగొనెను. చరకా పునర్జన్మ ధరించెను.

కాని చరకావిషయము స్మరించుకొన్నను శ్రమపడక గాంధీజీ చరకాను సంపాదించలేకపోయిరి. చరకా ఎచట లభించగలదు? ఇదియే ప్రధానసమస్య. తంతువాయులే ధ్వంసమై పోయినపుడు చరకా యెచ్చట లభించగలదు? కాని గాంధీజీ నిరుత్సాహపడలేదు. స్వయముగా తిరిగియు, ఇతరులను పంపించి త్రిప్పియు చరకాకొరకు గ్రామగ్రామములలో వెదకుట కారంభించెను. ఆయనఆశ్రమములోని సహచరులును, సహకారులును చరకాకొరకు నాలుగువైపుల వెదకుచుండిరి, తుదకు ఉద్యమము, పరిశ్రమఫలించెను. గుజరాతు దేశమునందు ఒక గ్రామములో 13 చరకాలున్నటుల వార్త

తెలిసెను. ఆగ్రామములో కొందరు మహిళలు చరకాతో నూలు తయారుచేయుదురని తెలిసినది. దూదిపింజలు వానికి లభించినయెడల చరకాలద్వారా నూలు తయారుచేసియుచ్చె దరని తెలియవచ్చెను. గాంధీగారికి స్వచ్ఛదర్శనము లభించినట్లాయెను. ఆయన మిల్లులనుండి దూదిపింజలను సంపాదించి యిచ్చెను. రమణీమణి నూలు తయారుచేసిరి. గాంధీజీ ఆశ్రమవాసులు నూల తీయ పద్ధతిని ఉత్సాహముతో ఆనందముతో నేర్చుకొనిరి.

సమస్తజీవితములో ఆయన చరకావ్యాప్తికై ప్రచారము గావించియుండిరి. దేశవాసులక ఆదర్శములను, దృష్టాంతములను చూపించుటకు ప్రతిదినము సహస్రకార్యములలో తాను స్వయముగాకూడ సమయమును సేయమించుకొని చరకాతో నూలును తయారుచేసియుండెను. ఆయనదృష్టాంతముద్వారా చూపించినదేమనగా— ప్రతిభారతీయుడును, అవకాశమునుబట్టి కొంతనూలు తయారుచేయగలిగినయెడల, తనవస్త్రములకు కావలసిన నూలును తయారుచేసినను, భారతీయుల ప్రయత్నములవలన భారతదేశములోని వస్త్రభావము తొలగిపోవుటయేగాక భారతదేశములో అన్నాభావముకూడ తొలగిపోయెడిది.

యశవలన భారత దేశములో సంపద మైన, నిష్కృత మైశిల్పము మగ్గము, చరకా, దూపి పురావిహృత్తులను బయ్యెను. భారత దేశపు స్వకీయరింపద భాషీ జన్మించెను. భారత దేశ దానిద్ర్యమును తొలగించుటకును, స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకును ఒక అభినవలస్త్రము అవలంబించబడెను.

అశ్రమ చరకాతో తయారుచేయబడిన నూలుతో, అశ్రమమగ్గముతో వస్త్రము తయారుయ్యెను. ప్రభువును వస్త్రము నిశ్చేష్టముగా నుండెను. కాని అనుభవము, సమర్థత అభివృద్ధియొనరించిన వస్త్రముల ఆకారము, స్వరూపము ఉత్కృష్టముగా నుండెను. గాంధీజీ అశ్రమములో తయారుచేసిన వస్త్రమును ధరించెను. అశ్రమవాసులు కూడ భిక్షుధుధరించిరి. భాషీలోగల కౌశలమును గ్రహించి ఆయన భాషీ ప్రచారములో నిమగ్ను డాయెను. అచ్చటచ్చట సభలలోను సమావేశములలోను ఉపన్యాసము లిచ్చి, భారత దేశములోని పౌరచరకాను గురించియు, మగ్గమును గురించియు, శిల్పముయొక్క శ్రేష్ఠత్వమును గురించియు, గుణమును గురించియు ప్రచారము చేయు మొదలు పెట్టిరి. ఇంకా యే దేశముల ముఖగుర్దకలను తొలగించుటకు మూలమంత్రముని ఆయన ఉష్ఠోమీప నారంభించెను. ఆయన, ఆయన సహకారులు చరకా

గాంధీజీ చరకా సంపాదించెను. ఆయన ఆశ్రమములో చరకా స్థాపితమాయెను. కాని ఈసారి సూర్యతీర్థములకు తగిన దూదిపింజలను దొరుకుట దుర్లభమయ్యెను. మిల్లును డి పింజలను క్రియముచేయనట. గాంధీజీ సంతోషించుకొనెను. అవి భారతీయదూదిచేత చేయబడినను, దాని ద్వారా ఆయన ఆశ్రమవాసులుగాని, దేశవాసులుగాని స్వావలంబులగుటకు విద్య నభ్యసించజాలరు. ఆయన యంతదూరము అగ్రేసరు డయ్యి హఠాత్తుగా సంభవించిన యీహానినంతటంకమువలన విచలితుడు కాలేదు. అవిచలితఉద్దేశ్యముతో, ఉత్సాహ ముతో దూదినుండి పింజలను తయారుచేయుటకు ప్రయత్నించెను. తుదకు పరువులను తయారుచేయ మా దేశులవానినిష యము స్మరణకు వచ్చెను ఆయన దూ దేశులవానిని సంపా దించెను. అధికమజూరియిచ్చి అతనిద్వారా మాదితో పింజ లను తయారుచేయించెను. ప్రథమమున దూదేశులవారే ఆశ్రమమునకు ఆవశ్యకమగు పింజలను తయారుచేసి యిచ్చు చుండిరి. కాని స్వావలంబులగు ఆశ్రమవాసులు దీనివలన సంతృప్తి చెందలేకపోయిరి. గాంధీజీ అనుచుచులు అల్పదినము లలోనే ఉత్సాహముతో పింజలను తయారుచేయుట వేర్చు కొనిరి. ఆశ్రమవాసులు దూదిని ఏకముండిరి. ఈవిధముగా గాంధీగారి ప్రయత్నమువలన, ఉద్యమమువలన, సహృద

యశవలన భారత దేశములో స్వర్ణమైన, నిష్కృతమైన శిల్పము
మగ్గము, చరకా, దూపి పురావహిష్కృతములయ్యెను.
భారత దేశపు స్వర్ణమునంద ఖాదీ జన్మించెను. భారత దేశ
దారిద్ర్యమును తొలగించుటకు, స్వాతంత్ర్యమును సంపా
దించుటకును ఒక అభినవపటస్రము ఆవిష్కరింపబడెను.

అశ్రమచరకాతో తయారుచేయబడిన నూలుతో,
అశ్రమమగ్గముతో వస్త్రము తయారయ్యెను. ప్రభుమనుష
వస్త్రము నికృష్టముగా నుండెను. కాని ఆనుభవము, సమ
ర్థత అభివృద్ధియొనకొలది వస్త్రముల ఆకారము, స్వరూపము
ఉత్కృష్టముగా నుండెను. గాంధీజీ అశ్రమములో తయారై
నవస్త్రమును ధరించెను. అశ్రమవాసులు కూడ ఖడ్గదుధిరిం
చిరి. ఖాదీలోగల కౌశలమును గ్రహించి ఆయన భావప్రచార
రమలో నిమగ్నుడాయెను. అచ్చటచ్చట సభలలోను సమా
వేశములలోను ఉపన్యాసము లిచ్చి, భారత దేశములోని
ప్రాచీనచరకాను గురించియు, మగ్గమును గురించియు, శిల్ప
లముయొక్క శ్రేష్ఠత్వమును గురించియు, గుణమును గురిం
చియు ప్రచారము చేయు మొదలు పెట్టిరి. ఇంకా యే దేశముల
మౌఖ్యమర్దకలను తొలగించుటకు మూలమంత్రముని ఆయన
ఉష్టోమింప నారంభించెను. ఆయన, ఆయనచరకా వాసులచరకా

త్రిప్పి దేశవాసులకు దృష్టాంతమును చూపించుచుండిరి, ఆయన 'యంగ్‌ఇండియా' 'నవజీవనము' మొదలగు వార్తా పత్రికవ్వారా చరకాఖాదీల అతీతయితిహాసమును, వర్తి మానకార్యసాధల్యతను గురించియు అనేక వ్యాసములను వ్రాసి ప్రకటించుచుండిరి.

ఈచరకాఖాదీల ప్రచారమువలన దేశములోనినాయకులదృష్టి దీనివై పునకు ఆకర్షింపబడెను. భారతదేశములోని జాతీయమైన, అర్థనైతికమైన జీవితములోగల తాత్పర్యము గ్రహించి జ్ఞానులగు నాయకులుకూడ దీనిని ప్రచారము చేయుటకు శ్రద్ధవహించిరి. వారు ఖద్దరు ధరించిరి. ముతుకనూలు ఖద్దరు వారిహృదయదేహముల పవిత్రతను వృద్ధి చేసెను.

సాధారణప్రజలుకూడ ఖద్దరుయొక్క ప్రయోజనమును, ఉపకారమునుగురించి అనుభవమునకు సంపాదించి విదేశమునుండివచ్చు సన్ననివస్త్రములను విసర్జించి "మాతయిచ్చిన ముతుకగుడ్డలకొరకు" పరితపించుచుండిరి. ప్రజలు చరకాతో దూదితీయుటకు ఆరంభించిరి. అనేకస్థలములలో మగ్గములు స్థాపించబడెను. ప్రజలు విదేశకాసకుల అత్యాచారములనల్లను, శోషణనల్లను సంతోధము ననుభవించు

చుండిరి. ఈ సమయములో అన్యాయములకు ప్రతీకారముగా వారు నూతన అస్త్రములను వెదికి కరుగొనిరి. చరకా ఖాదీల ప్రచారము దేశములో వివిధ స్థానములలో సత్యాగ్రహ సభలు పెరిగిన సత్యాగ్రహులు రాట్నముతో నూలు తీయు కేంద్రములను స్థాపించిరి. మన దేశములో సుమారు 20 లక్షల చరకాలు పనిచేయుచుండెను. చరకాలతోతయారు చేయబడిన నూలుతో నేయబడిన ఖాదీ వస్త్రములను దేశము నందున్న సత్యాగ్రహ సేవికలవ్వార అచ్చటచ్చట విక్రయింపబడుచుండెను.

అసహాయోద్యమ ఆందోళనకు పునాదిగా గాంధీజీ అస్పృశ్యతావర్జన, సాంప్రదాయిక సద్భావము, ఖాదీ ప్రచారము ద్వారా దేశవాసులను అహింసా సత్యాగ్రహమునకు యోగ్యులనుగా గావింప నారంభించెను. దేశవాసుల హస్తములకు అస్త్రముల నందించి ఆయన ఇంగ్లీషు సర్కారువారిని యుద్ధమున ఆహ్వానించెను. భావతీయలు అసహాయోద్యమ సంగ్రామములో విమగ్నులైరి. విదేశ వస్త్రములు వస్తువులు మహాడంబరముతో నిరర్జితపబడుచుండెను. అనేక మంది భారత సర్కారువారి ఉద్యోగస్థులు సర్కారువారి ఉద్యోగములను విసర్జించిరి. విద్యార్థులు విద్యాలయములను, కాలేజీలను బహిష్కరించిరి. అనేక స్థానములలో శాస్త్రీకులు మిల్లులలో పని చేయుట మానివైచిరి.

1921 వ సంవత్సరము నవంబరు 17 న తేదీన ఇంగ్లాండునుండి “ప్రిన్సు ఆఫ్ వేల్సు” యువరాజు భారత దేశమున కేతెంచిరి. ఇంగ్లేయుల పరిపాలనముయొడల, ఆంగ్లరాజు యెడల భారతీయుల హృదయసంక్రోధమును వెల్లడిచేయుటకు ప్రిన్సు ఆఫ్ వేల్సుగారి ఆగమనదినమున సమస్త భారత దేశమునందు హతాశము అవలంబింపవలయునని జాతీయ మహాసభ ప్రకటించెను. మహాసభ ఆ దేశమును భారతీయులు అక్షరాలా పాలించిరి. నవంబరు 17 వ తేదీన భారత దేశ పట్టణములలోని ప్రతిమతాణము, ప్రతిబహు, ఆఫీసులు, కర్మాగారములు, బుడ్లరాకపోకలు మొదలగునన్నియు బంధింపబడెను. సంఘభీత భారతీయులు హతాశపాలనము వలన ఆంగ్లరాజుగారిపై లేచుహృదయపూర్ణమై: క్రోధమును, అభియోగమును, సుస్పృహముగా తెలియజేసినట్లాయెను.

సర్కారువారు విశేషకోపావేశులైరి. విదేశవస్తు బహిష్కరణమువలన వ్యాపారస్తులగు సర్కారువారి వస్తు సానుగ్రులు ధ్వంసము కాజొచ్చెను. సర్కారువారికి చెందినట్టి, చెందనట్టి కార్యములలో ప్రజలసహకారలోపమువలన పరిపాలనములో అనేకయిబ్బందులు, అనియమములు కలుగుచుండెను. దానిపై న రాజపుత్రునకు అవచూనము కలుగుట చేత సర్కారువారి గౌరవమునకు భంగము కలిగెను.

కోర్కావేళులైన సర్కారువారు విశేషముగా ఆరెప్పులు చేయ నారంభించిరి. పెద్దలును, గౌరవనీయులైన వాయుకులు కారాగారములలో తోడ్బట్టిరి. దేశబంధు చిత్తరంజక, పండిత మఠిలాల్ నెహ్రూ, సుభాష్ చంద్రబోసు మొదలగువారు కారాగారములలో పెట్టబడిరి. నాయకులను బంధించుటయేగాక సాధారణ భౌతికప్రజలనుసహా సర్కారువారు గుంపులు గుంపులుగా పట్టుబడుచుండిరి. సర్కారువారి శూన్యకారాగారమును అసంఖ్యాకములైన సత్యాగ్రహిణులవ్వారా పరిపూర్ణము లగుచుండెను.

సర్కారువారి యీదమననీతివలన విపరీతఫలితమే ఫలించుచుండెను. సర్కారువారి అత్యాచారములవలన ఏచలితులై చంచలులై అనేకమంది భారతీయ ఉద్యోగస్థులు శాసనవిఘాతము నుండి పదవులను విసర్జించిరి. తుదకు సర్కారువారు విరక్తులై గాంధీజీవద్దకు రాజీప్రతిపాదనమును పంపించిరి. సర్కారువారు జాతీయమహాసభతో సమ్మిళితసంప్రదింపులను చేయుటకు యోర్పాట్లు గావించెను.

సర్కారువారు నాదేశీయులను లక్షలకొలది ప్రజలను అన్యాయముగా కారాగారములలో బంధించిరని గాంధీజీ వినయముగా విన్నవముగా తెలియజేసెను. వారిని విడుదల చేయవరకు నాహృదయము అన్యాయముతో రాజీసంప్రదింపు

లను బడపజాలడు. సర్కారువారు హృదయపూర్వకముగా రాజకుమార్తెన నుద్దేశించినచో ముందు కై దీల నందరిని వినాషరతుతో విడుదలచేయవలయును. తమ అన్యాయమును, పొరపాటును అంగీకరింపవలయును. పిమ్మట రాజీ బేరమునకు ముందుకు రావలయును, అసత్యమును హృదయము నందిడుకొని నచో న్యాయసత్యము లెన్నటికిని ప్రతిష్ఠింపబడజాలవు.

అసహాయోద్యమ ఆందోళనమునా దేశవాసుల ఐక్యత నమ్మి శతప్రయత్నములు పరికించి గాంధీజీ ఆశ్వానితులైరి. దేశములోని సామాన్యప్రజలు ఆందోళనము ద్వారా అహింస ప్రతిఘటనయొక్క అర్థమును, కార్యక్రమమును గ్రహింప గలిగిరని గాంధీజీ తలచెను. హింసను త్యజించి శాంతివిగ్రహములతో ఆంగ్ల పరిపాలనమును వికలమై యొక క్రమ శిక్షణమును, ప్రబోధమును పొందియుండిరి. ఈ అసహాయోద్యమము నుండిగే సత్యాగ్రహమును సృష్టింపవలయునని ఆశా నివృత్తుచైన గాంధీజీ తలచెను. ఈ సుతోధము ద్వారానే శాసనబహిష్కార కార్యక్రమమును నాగింప సమకల్పెను.

అందువలన గాంధీజీయిలులఘోషించెను. సర్కారు వారికి హృదయపరివర్తనము కలుగకున్నచో సంగ్రామమును యింకను తీవ్రతరముగా వింప సంకల్పించెను.

కాని రోజులు గడచిపోవుచుండెను. సర్కారువారికి హృదయపరివర్తనముకలుగలేదు. అత్యాచారములు, దమననీతి అధికమగుచుండెను. కొన్నికొన్నిస్థానములలో శాంతముగా జరుపుకొనుచున్న సమ్మేదాదులపై తుపాకిగుళ్ళను వర్షింపజేసిరి. విద్యార్థులపై లాఠీచార్జీ చేయబడెను. స్త్రీలు అవమానింపబడిరి.

గాంధీజీ నిరాశజెంది సమస్తభారతదేశమునందును ప్రచారముచేసిన దేమనగా—ప్రకటనచేసిన ఏడుదినముల పిమ్మట బొంబాయిప్రదేశములోని బార్డోలితాలూకాలో బార్డోలీరైతులతోను, తనసత్యాగ్రహవ్రతధారులకు సహకారులతోను అహింసాపూర్వకమైన శాసన బహిష్కారాందోళనము ఆరంభించబడును. కాని శాసనబహిష్కరణమును ప్రపంచములోని ప్రథమును, శ్రేష్ఠమునైన సత్యాగ్రహి తనసత్యాగ్రహధర్మపాలనములో ఉద్యుక్తుడగును. భారత పరిపాలనాధికారులకు తనసంకల్పమువిషయమై విస్పష్టముగా ఉత్తరముద్వారా తెలియజేసెను. 'సర్కారువారు గుర్మీతి అన్యాయములచేత కళంకితమైయున్నారు. వారిపై నేమా శ్రమును శారవమునుగాని, నానుభూతినిగాని ప్రదర్శింపను, నేడు సర్కారువారు సకలభ్రమప్రమాదములను సంస్కరించుటకు సమయ మేతెచ్చినదని యీ శాసనబహిష్కారమువలన నేను సర్కారువారికి తెలియజేయుతలంచుచున్నాను. సర్కారు

ఈవాని తానూచరించిన అన్యాయములకు ప్రతీకారముగా శాసనబహిష్కరణమును ఆరంభించుటకు ముందే ప్రతినిధులను విడుదలగావించి, వారిని రాజప్రయత్నములు సలిపి అన్యాయములకు స్వపూర్తి చేయవలయును.'

విప్లముడగు సత్యాగ్రహ గావించిన యీర్ష్యమైన అపేక్షనమువలనకూడ బ్రాంతులగుఆంగ్లేయసర్కారువారిలో యెట్టిపరివర్తనము కలుగజేతు, గాంధీజీ శాసనబహిష్కరణ దినమాసన్నమా యెను. బొరతదేశములోని యీలపూర్వమైన, అభివృద్ధి సంగ్రామమును దృఢముటకై ప్రపంచ వాసులందరు తనకదృష్టితో విస్తృతదృష్టితో స్థూలై చూచుచుండిరి.

ఈసకుల అత్యాచారములు, పీడనములకువిరుద్ధముగా గాంధీజీ తనకు అధికారికలిగిన అనుభవమువలన సత్యాగ్రహఅస్త్రములు ప్రయోగింప సంసిద్ధులైరి.

46

చారీచారా = అంబోకనవిరములు

అననయోద్యమ అనోకనయలో అచ్చటచ్చట కొన్ని అల్పస్వల్పమైన హానాయతకార్యముల జరిగెను. ప్రజలలో అచ్చటచ్చట అసయములు, నిగ్రహహీనత ఒకటిరెండునారులు కానుపించెను. బొంబాయిలో ప్రజలను, పోలీసులను చిన్న సంఘర్షణ జరిగినటుల వినవచ్చెను. ఈవార్త నలన గాంధీజీ నిరుత్సాహము చెందలేదు. కాని విచారించెను. ఆయన బొంబాయిలో జరిగిన సంఘర్షణకొరకు 7 దినములు పూయోచవేశమును ఆవలంబించెను. ఆయన ఉపనాగము ఫలింజబొచ్చెను. ప్రజలు తమ అపరాధములకు పశ్చాత్తాప పడిరి. మరలనలువైపుల క్రిమము, నిగ్రహము కానుపించెను. ఆయన ఆశాస్వయోదాయను, వ్రతమును విరమించెను. దాని తరువాత ఆయన సత్సాగ్రహమును గురించి సర్కారువారికి ఆఖరుపుత్తరము వ్రాసెను. కాని అసాధ్యముగా అచింత్యనీయమైన దుర్ఘటన ఆయన ఆశలను, ఉద్యమములను చూర్ణ విచూర్ణము గావించి గభీరమైన విరాళాగమునందులో ఆయనను ద్రోశించెను. యుక్తప్రజేశాంతర్గతమైన గోరభావూతు జిల్లాలో చారీచారా అను ఒక గ్రామమునుండి హింసానిధిహింసాపూర్ణమైన దుఃఖవార్త సత్సాగ్రహవిరమునకు చేరెను.

అననయోద్యమవీరులు కొందరు ఒక ఊరేగింపుగా బయలుదేరి పోవుచుండిరి. పోలీసుసైన్యము వారిమార్గమునకు

చలంకమును కలిగించి వాడుకగొప్పను భక్తముచేయుటకు
 ప్రయత్నించెను. ఉదాహరణకు చెవరిగొట్టుటకు వారు ప్రజ
 లపై లాఠీచార్జి ఆదేశించిరి. కాని, స్వహతు పోలీసులదౌర్జన్య
 మువలన ఎగ్రహంహితమైరి, క్రమవిహీనులైరి, కోపద్వీపికు
 లైరి, ఎగిరిపొయిరి. ప్రజలు ఆపోలీసుసభమును సంఘబద్ధ
 ముగా ఆకర్షించిరి. సుహార్తరమైన జనసమూహభయముచేత
 21 మందిచేత నిర్మోలబడిన పోలీసులదౌర్జన్యము భీతిచెడి,
 తొడిమ ప్రాణములను దీక్షించుకొనినటకు పారిపోయి సమీ
 పమునందున్న తాణలో దాగుకొనిరి. ప్రజలు కోర్కావేకులై
 తాణాచుట్టు క్రమింపకొనిరి. పోలీసులు భయముచేత ఒకచిన్న
 గదిలో ప్రవేశించి లోకల గొల్కెము బిగించిరి. ప్రజలు
 బయటిగొల్కెమును బిగించివేసిరి. ప్రజలలో హత్యాప్రయ
 త్నము చెలరేగెను. ఫైదీలైన పోలీసులు బయటికి వచ్చుటకు
 మార్గము లేకపోయెను. పిమ్మట పైకాచిన్వభావముతో
 ఆగ్రహమునకు నిష్పందించిరి. 21 మంది పోలీసులు సజీవ
 ముగా భస్మమైపోయిరి. ప్రతిహింసాపరాయణులగు జనలు
 హింసాపూర్ణ ఆనందము లో నిమగ్నులైరి. ఈదుర్వార్త సమస్త
 భారతదేశములో వ్యాపించెను. ఈహింసాకాండవిషయము
 గాఢీజీకర్ణాటకములలో ప్రవేశించెను. ఉగ్రవృత్తులైన
 అసత్యాగ్రహీకర్త సజించిపోయెను. అహింసాపూజారిగాని
 ఉత్సాహగ్ని అంతయు ఆరిపోయెను. గాంధీజీ నిరాశవలన,
 నిషాదమువలన కుంగిపోయెను. క్రమమెరుగని ప్రజలు అహింస

లోని అర్థమును గ్రహింపలేకపోయిరి. కెప్పుడకుబడులు వ్రాసే హేమమైన. నీచమైన ప్రజలహింసాకార్యమును గావించిరి.

గాంధీజీ అనుకంక్షాత్మకములతో, ప్రజాంతరను సుసో అలోచించుచుండిరి. విశేషాలలోనన, చింతనమును గ విచించుకొమ్మలు వివేకముద్వారా ముగర్హియని మంగళాదేశమును పొందెను. ఆయన భారతీయులకు స్వచ్ఛముగా చెప్పిన దేమనగా — శాసనాపిష్కరణ, సత్త్వాగ్రహము గావించు యేర్పాట్లు తాత్కాలికముగా విరిమించెను. యుద్ధశాస్త్రము యకునిముఖతః ఆసమయములో యుద్ధవిరనుణవార్తను విని భారతీయులందఱును విస్మయమొందిరి. భారతీయులలో నొక త్సహము, అరంతోషము ప్రబలెను. నాయకులు, కాశ్మీకులు ఫిర్యాదుచేయుచుండిరి. సంగ్రామమును నిలిపివేయుటచే ఆశాపూర్ణప్రజలు గాంధీజీపై దోషారోపణ చేయ మొదలిడిరి.

గాంధీజీ అందరిఫిర్యాదులకు జవాబాసంగెను. దేశవాసు లింకను అహింసానిగ్రహములను స్వీకరింపలేకపోయిరి. నేను దేశాల్మికు అహింస, నిగ్రహము, ప్రేమనుగురించి బోధించుటకు అగ్రసరుడ నగుదును. దేశము అహింసకు యోగ్యమైనదిగా తలంచితి నేని అప్పుడు మరల సత్త్వాగ్రహమును ఆరంభించెదను.

ఆయనయిచ్చిన యీకై ఫీదులనకూడ నాయకులు, ప్రజలు సంతృప్తి చెందలేదు. దేశము ఉత్సాహములో నిమగ్నము

గన్నపై యున్నది. సగంబుచూరినో యాతాత్మహున్న అది
 మాయాలో, దీని మనల దగ్గరనున్న కష్టసాధ్యమైన
 కీర్తయినది. ఎక్కువగా మాయలో ఒకరిగిరి హింసా-బలసంభవన
 కలవనియు, లేకముగా ఆ హింసమును అరివేయుట యుక్త
 యుక్తముగా నుండవలెదు. గాంధీజీ చలించలేదు. అనుతిష్ట
 శాంతిగ్రహముతో మరల యిటుల నుడివెను— “సమరక్షే
 త్రిమితో సైనికులమనస్సులలో ఆహింసయే విరాజిల్లవల
 యును. ఒకమానవునియం దున్న హింసయైనను శాసనబహి
 ష్కరణసంగ్రామమును కలుపితముగాను, పక్షభ్రష్టముగా
 చేయుగలదు. చౌరీచౌరాలో స్థానికమైన హింసకూడ నా
 హ్యదయమును అనుతిష్టముగాను, వ్యధితముగాను గావించెను.
 ఈ అనుతాపము నాహ్యదయమును భగ్నము చేయ
 కందునట్లు నేను ఈసంగ్రామమును విరిమించుచున్నాను.
 దేశవాసు లింకను పూర్ణ అహింసామార్గమున నడచుటకు అల
 వాటు పడలేదని నేను తెలంచుచున్నాను. సర్కారువారిరక్త
 సేత్రిములకు భయపడువాడను కాను. కాని ప్రజలలో క్రిమ
 శిక్షణ లేకపోవుటచూచి నేను బాధపడుచుందును. అసహ
 యోధ్యునాఫల్యత పరిపూర్ణమైన నిగ్రహముపై ఆధారపడి
 యుండును. కోరికమునుండి క్రిమిహింస అయ్యెడుచున్నది.
 సత్యాగ్రహములో హింస లవలేకమున్నను జరుగ నేరదు.
 అహింసాసంగ్రామములో హింస అవగా వెనుకకు నడచుట,
 జీవితమును నిరర్థకముగా వ్యర్థముచేసుకొనుట.”

ఈ భాంధి అను శోచన విషయము 1822 వ సంవత్సరమునాటి 'యూగ్ ఇండియా' లో దిక్ ప్యామును వ్యాసముండిరి, ఆయన వ్యాసిన పరిచయములు — "భూమిలో ములో ఇంకను సత్య అహింసలవాతానరణ సమూహాలేడు భగవానుడు వన్న జాగరూపనిగా గావించినాడు. సత్య అహింసలే సత్యాగ్రహమును న్యాయగంగతిముగా చేయగలవు. ఈ శాసనబహిష్కరణ శాంతిరూపము, సత్యరూపము, వినయము, జ్ఞానయుతిమునై, స్వేచ్ఛాకృతిము, ప్రీతిపూర్ణమై తృణీకారభావహూన్యమై, నిరపరాధమై విరాజిల్లినప్పుడే Civil యని చెప్పవలగు వీలగును. ఈయుక్తి ననుసరించి నావిచారణననుసరించి భారతీయులు గొప్పపౌరపాటు గావించి నారని అంగీకరించుచున్నాను. అందువలన నేను సాధారణ ప్రజల శాసనబహిష్కరణమును నిలిపివేయుటయేగాక, నేను స్వయముగా బహిష్కరించుట కూడ నిలుపుచేసితిని. భగవానుడు బొంబాయిసంఘటన ద్వారా వన్న జాగరూపనిగా గావించినాడని నేను గ్రహింపగలుగుచున్నాను. ఆయన చోరీ చౌరాదుర్ఘటనవలన ఆయన నాకు ప్రత్యక్షముగా చూపించినాడు. అందువలన శార్దూలిగో జరుగవలసిన సత్యాగ్రహమును నిలువదలచేసితిని. దేశము దీనిద్వారా లాభమునే పొందగలదు. ఈవిషయములో నా కట్టిపందేహము లేదు. ఆందోళనము ఆపివేయుటచే భారత దేశము సత్య అహింస

అలా విచారముగా చుండగలదు.” గాంధీజీ విశేషమై ఆలోచించి గావించి సుగ్రామమును విరమించెను.

దేశవాసులు కొందిరు ఆయనను చంచలుడని నొందించి, కొందిరు గాంధీవాదమునకు పరుద్ధవాదము నవలంబింపకొనుచుండిరి సర్కారువారు ఇంతకాలము నిశ్శబ్దముగా నుండిరి. గాంధీజీకి పరుద్ధమైన ప్రశ్నికీయలను చూచి, భ్రాంతి భారతవాసుల అప్రయత్నములవలన గాంధీజీకిగల జనప్రియత అధికముగా తగ్గిపోవుచుండెనని గ్రహించిరి. ప్రజలలో గల యీవిరుద్ధ మనోభావమును సర్కారువారు అనకాశముగా గైకొనిరి. ఈనారి సత్యాగ్రహమునకు, అసహా యోధ్యమమునకు నాయక శ్రేష్ఠులైన గాంధీజీని అరెస్టు చేయుటకు సంకల్పించుకొనిరి.

గాంధీజీ నారీచౌరాహింసకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొన సంకల్పించుకొనెను. ఆయన మరిల దేశవాసులకు తెలియకేసిన విషయము—“నేను శుద్ధిని పొందవలయును. నాసత్యములో గభీరతరిమైన సత్యము, దీనత్వము ఉండుగాక. హింసాశుద్ధికై నేను నిరశనవ్రతము నవలంబించుటకంటె శ్రేష్ఠమైనదిలేదు. నావాదమును, సత్యమును, అవలంబించి, అసత్యమును, హింసను ప్రకటించినవారి అపరాధమిలయోశనకొరికే నేను ఉపవాసవ్రతము నవలంబించుచున్నాను. వారిపాపములకు శిక్షను నేనే అనుభవింపనిర్ణయించుకొంటిని. భాషిఅందోళనము హింసాపూర్ణముగాను, హింసకు

అగ్రదూతగాను కాకుండునట్లు స్వచ్ఛవివక్షలై న వీరత్వమును ఉత్పీడినములను, దేశమునుండి తరిమివేయుటకు మరిణాగాను సహా పరించుటకు సంసిద్ధుడను” అను తత్త్వహృదయముతో గీ దినములు ఆహారమును గైకొనక తనకఠినోపవాసవ్రతము వలన ఉన్మత్తులగు దేశవాసులకు మార్గమును ప్రదర్శించెను.

ఈ స్వేచ్ఛాచ్ఛోపవాసము గాంధీజీ జీవితములో ఒక విశేషమైన నైశిష్యము. ఉపవాసముద్వారా ఆత్మశుద్ధిప్రణాళిక సత్యసంధాతయగు మహాత్మునికి అభివన ఆచరణము!

ఇంతలో సర్కారువారుకూడ సిద్ధపడిరి. అస్త్రధారులగు పోలీసులు అహంకారపూర్ణపరివేషేనముతో సుదర్శితీ ఆశ్రమములోని హింసాశూన్యప్రశాంతనీరత్వమును భంగపరచిరి. వారు ఆశ్రయమునకువచ్చి అహింసానిగ్రహమును అరెస్టుచేసిరి. ‘యంగ్ ఇండియా’ లో ఆంగ్లపరిపాలనవిషయములో కొన్ని కేరాగోపణములను గావించి ప్రకటించిన వ్యాసములకు అరెస్టుచేయబడితిరని తెలియచేయబడెను.

సీరిసమానపుడు హాస్యజ్వలనదనముతో పోలీసులతో పోవుటకు సంసిద్ధుడాయెను. శలవుతీసుకొనుసమయముతో ఆశ్రమవాసు లందఱును ఆయనసమక్షమున కేతెంచిరి. వారి జయముకొరకు ప్రార్థించిరి. అప్పుడు నాజీవితాదర్శములే నాసందేశమని ఆయన నుడివెను. నన్ను అరెస్టుచేయుటవలన మీరు కోపగించవలదు. నాప్రియమైన దేశవాసులు కోపగించకూడదు, మీరు పరిపూర్ణమైన నిగ్రహము నవలంబించ

మీరును, కోరికనునకు బదులు నాఅరెస్తుదివమును ఉత్పవ
 దిసముగా చేసెనొరడి. నేను అరహానోద్యమమునకు మూల
 మునం దున్నాను. అంధానలని సర్కారువారు నన్ను ప్రజల
 దుండి దూరిముచేసి భారత దేశ వాసుల శక్తి సామర్థ్యములను
 గ్రహించుటకు ఉద్యమములై యున్నాను. హింసాపూర్ణమైన
 మూఢప్రతిఘటనమును భారతీయులు అహింసద్వారా స్వీక
 రింపవలయును. సిక్ఖులభావముతో పూర్ణ శాంతిని రక్షించుడి.
 నాఅరెస్తుదివన ప్రజలు క్రోధమును ప్రకటింపక శాంతముతో,
 ధైర్యముతో, నిర్మాణకార్యక్రమమును పాలింపుడి కాని
 పట్టిఅల్లరులుగాని, హరతాళములుగాని, సర్కారువారితో
 సహకారముగాని జరుగకుండ చూడవలయును. నేను లేక
 పోయినచు పనులుచక్కగా నెరవేరగలవు. సంపూర్ణ శాంతితో
 క్రిమిపద్ధతితో పాలింపవలయును. ప్రజలు నావాదమును
 గ్రహించినయెడల జయమును పొందుదును. లేనియెడల ఆప
 డల నెదుర్కోవలసివచ్చును. పోలీసులు గాంధీజీని తోడ్కొని
 పోయిరి. కాని గాంధీజీసం దేశము దేశమంతయు వ్యాపించెను.
 సర్కారువారు ప్రపంచవాసులకు చూపించుటకై మహాడంబ
 రముతో విచారణ ప్రహసనమునకు ఏర్పాట్లు గావించిరి.

మార్చి 13 వ తేదీన లచారణ జరిగెను. సర్కారు
 వారిపక్షమునుండి వారిపై సేరాలోపణ చేయబడెను. ఆయన
 'మంగ్ ఇండియాలో' అభ్యంతరకరమైన మూఢవ్యాసన.
 లను ప్రకటించిరి—దానిలో ఆంగ్లపరిపాలనము నాశనము

చేయు విషయమై ప్రజలలో ఉద్రేకము కలిగించునట్లు, వాయు బడియగుటను. వారు వ్యాసములలో ఒకటిరెండు కోట్ల అర్థింత అసరాధజనకములను అనుఅభి వాయును తెలియజేసిరి. ఒక దానిలో గాంధీజీ వ్రాసిన విషయములు— “సర్కారువారు హత్యలు, అగ్ని కాండలు, అత్యాచారములు నివారించుటకు అధికారులు ఈ అధికారిమును రజప్రచేయటకు వారు సహకారమును హత్యలు, అగ్ని కాండలు, అత్యాచారములలో ముంచివేయ కోరుచున్నారు.”

మరియొక వ్యాసములో ఆంగ్లేయ అధికారుల అహంకార పూర్ణ ఆజ్ఞలకు విరుద్ధముగా వ్రాసినది— “బ్రిటిషు సామాన్యమనుష్యముపై తనరక్తమయగోళము ఆడించుచున్న యెడల దానితో మనకు రాజీ యెటు కదురగలదు? బ్రిటిషు సామాన్యజన్మ శారీరక దుర్బలలను పీల్చివేయుచున్నది. పశుశక్తిని ప్రకటించి ప్రతిష్ఠితమై యున్నది. విశ్వమునకు శాసనకర్తయని న్యాయవంతుడగు విధాతయున్న యెడల అది యెన్నటికిని నిలువజాలదు. 1920 వ సంవత్సరములో ఏయుద్ధ మారంభమాయెనో, ఆయుద్ధము నెలయైనను, సంవత్సరమైనను, లేక బహుసంవత్సరములైనను, ఆఖరువరకు జరుగును. ఇప్పుడు బ్రిటిషు ప్రజలు దానిని గ్రహించునమయ మే తెలిచినది. తుదివరకు అహింసతో నుండుటకు తగిన సమగ్రితను, శక్తిని భారత దేశమునకు ఉండుగాకయని ప్రార్థించుచున్నాను.”

మరియొక స్థానములో వ్రాసిన విషయము— “మనకు స్వరాజ్యము కావలయును. సర్కారువారు ప్రజలపట్ల శిరములను నతిము చేయవలయును.”

గాంధీజీ రాజద్రోహ సేరమును ప్రశాంతచిత్తముతో ఆంగీకరించెను. ఆయన అత్యంతవివేకముతోను, సంపూర్ణ జాత్యత్యేగమును సర్కారువారికి విరుద్ధముగా దేశమును అహింసాసంగ్రామములో ప్రవేశపెట్టుటకు ప్రోత్సాహపెట్టెననియు, సర్కారువారి అత్యాచారములు, ఉత్పీడనములు అంత మొందవంతవరకు యీసంగ్రామమునకుగూడ అంత ముండిదని ఆయన తెలియజేసెను. 'నేను నాకర్తవ్యమును నెరవేర్చితిని, అందువలన నేను ఎట్టిలభ్యుశిక్షనుగాక కఠినతమ మైన శిక్షనే స్వీకరించుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాను. నేను మీరునునుకోరుట లేదు. కఠినతమశిక్షను మహదానందముతో స్వీకరించుటకు సిద్ధపడియున్నాను.'

గాంధీజీకి రాజద్రోహసేరమునకై 6 సంవత్సరముల కారాగృహవాసశిక్ష విధింపబడెను.

విచారణ అభినయము అంత మొందెను.

సత్యప్రేమాదర్శములపూజారిని ఆయన స్నేహితులు, అనుచరులు, సహచరులు, సహకారులు, అనురక్తులు కన్నీటితో ఆయనకు వీడ్కొలు నిచ్చిరి. సత్యాగ్రహియైన మహాత్మాజీ స్నిగ్ధహాస్యోజ్వలవదనముతో దేశవాసులనంద శలవులై కొనిరి. స్థిర, ధీర, పదవిక్షేపములతో కారాగార అపరాధులయాసములో నెక్కి కూరుచుండిరి. కారాగారలోహద్వారములు హింసాగర్జనములతో బంధింపబడెను.

47

కారాగారము = ధ్యాననిమగ్నమహాత్ముడు

గాంధీజీ ప్రధనుమున సబర్మతీజైలుకు పంపించబడిరి. ఆయన ఉండుటకు ప్రత్యేక గృహము ఒకటి ఉండెను. ఆ గృహముతో ఇతర ధైర్యవంతులకు ఎట్టి సంబంధము లేకుండెను. ఆ గృహమునకు ఇతర ధైర్యవంతులు రాకపోకలు చెయుటకూడ అధికారము లేకుండెను.

గాంధీజీ దీనిని గ్రహించి తెలియజేసిన దేవునిగా— మానవులనుండి వేరై నే నిచ్చట వసింపజాలనని నుడిచిరి. కారాగారలో హాపంజరముతో బంధింపబడిన ధైర్యవంతులను తన దిక్కుగా ఒకేవిధమైన పరిస్థితి యొప్పుడు తాను వేరుగా నుండవలసిన కారణ మేమని ప్రశ్నించెను? ఆయన అందరితో పాటు సాధారణ ధైర్యవంతులతో సాధారణ భావముతో వసించుకొనెను.

ఆయన పట్టుదలయే ఫలించెను. అయన సాధారణ ధైర్యవంతులలో వసించుటకు అంగీకారమును పొందెను.

భయంకరమైన బాధలతో నిండిన నరకము... నరక కష్టములవలన పాపులగు జీవగణము అర్తనాదములు చేయుచుండిరి.

నరకపురికి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దేవర్షి నారదులు ఏతెంచిరి. పాపులవద్దకు ఏతెంచెను. వారిని ఆదరించెను. మధురవీణాస్వరములతో వారినామమధురగానములను వారి కంఠములలో ప్రవేశపెట్టెను.

పావులు ఆయన వివిధ స్వరూపాలను, వారినామమాత్రస్థములను పవిత్రములైరి.

వారు చరణమునందు నిలచుచున్నను సరళమునుండి ఉద్ధరింపబడుటకు శక్తిని పొందిరి.

ఇట్టి ఘోర రాక్షసువారి బాధల కారాగారము, కారాగార హావశ్యాభివృద్ధిలచేత బంధింపబడిన కైదీలు అర్తనాదములు గావించుచుండిరి. కారాగారకైదీలలో, స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా గాంధీమహాత్ముడవతరించెను.

సాధారణకైదీల సంస్పర్శలోకి వచ్చిరి. వారిని ఆదరించిరి—

ప్రసరన, ఆచరణ, వాదములవలన వారికి నిగ్రహము, దుఃఖపరణమువిషయమును గురించి అపూర్వసందేశమును ప్రసాదించిరి.

పవిత్ర ఆచరణమువలన, పవిత్ర సందేశములవలన వారు శుద్ధి చెందుచుండిరి. దుఃఖములను సహించు శక్తియు ప్రేమయు పొందిరి. కారాగారబాధలనుండి ఉద్ధరింపబడుతక్కిని ప్రసాదించుకొనిరి.

గాంధీగారి యీ ఆచరణమువలన కారాగారఅధికారులు సంతోషించిరి. ఇట్లు తలచిరి—“ఈయన సామాన్యమానవుడు కాదే! కారాగారములో దుష్టులును, పశుత్వములుగల కైదీలనుండి మానవులను గా చేయుచున్నారే!” భీతిచే నిరభయముగా ఆయనను మరల వేరుచేసిరి. ఇతర సాధారణకైదీ

లకుసహా రాజనోహుత్రమును బోధించునున్నారనియు, అందువలన వేరుగా నుండవలయుననియు ఆయనకు తెలియజేసిరి.

గాంధీజీని హస్తోద్వల, రహస్యచుయ, శీర్షశాంత మాః పుట వారు వేరుగృహమునకు పంపించియు తృప్తిపొందజేపించిరి. వారు ఆయనను మరియొక శారాగారిమునుకు పంపిరి.

బాహ్యమానవులెరిగిన అనరణములకు దూరముః అజ్ఞాతలోహకారాగారాంతరాళమున భారతదేశ అహింసా మంత్రమును అజ్ఞాతజీవనయాత్రను గడపుచుండెను.

ఈఅజ్ఞాతవాసకాలమునందే మహాత్మాగాంధీ తన “ఆత్మచరిత్ర”ను రచించిరి. ధ్యాననిమగ్నుడగు తాపస్తోత్రముడు తన జీవనసంఘటనములద్వారా సత్యముయొక్క యేపవిత్రాలోకమును దర్శించెనో, ఆసత్యదర్శనేతిహాసమును తనజీవచరిత్రలో వర్ణించిరి.

కాని అత్యాచారులగు దానవులు ఎల్లప్పుడు దేవతలకు భయపడుచునే యుందును. అందువలన దేవతలను పీడించుచుందురు. అత్యాచారులగు శాసకులు గాంధీజీకి—నిర్విరోధుడు, శాంతుడు, సౌమ్యుడు నగు మానవునకు భయపడుచుండిరి. అందువలన ఆయనను పీడింప మొదలిడిరి. ఆయనను వారు అజ్ఞాతస్థానమునకు పంపియు నిచ్చింతగా నుండలేకపోయిరి. ఆయనను పీడించుచుండిరి. ఆయనను దస్యులకు తస్క-

కులకు యోగ్యమైనస్థానములో నుంచిరి. ఆయనను నికృష్టమైన. అనాలోగ్యకరమైన స్థానములో బలనంతముగా నుంచిరి.

గాంధీజీ యీశిక్షను ప్రశాంతమనస్సుతో స్వీకరించెను. కాని ఆయన దేహము దీని సహింస లేకపోయెను. 1917 వ సంవత్సరము వికోచనములవ్యాధి కలిగినప్పటినుండి ఆయన శరీరము దుర్బలమగుచుండెను. అనవరతిపరిశ్రమచలన యీ దౌర్బల్యము తొలగిపోలేదు అదిగాక కారాగృహములోని యీకష్టములు, అత్యాచారములు దేహమును దుర్బలపరిచుచుండెను. దుర్బలశరీరమును రోగము సులభముగా ఆక్రమించెను. గాంధీజీ కష్టకరమైన, అపత్కరమైన 'అపెండిసైటిస్' అనుజబ్బుచే శాధపడుచుండిరి. ప్రధమమున సర్కారువారు ఎట్టిప్రయత్నము వహించలేదు. ఆరోగము క్రమముగా వృద్ధియగుచున్నప్పుడు సర్కారువారు భీతిచెందిరి. ఈవిషయము రహస్యముగా ఉంచినను, గాంధీజీపరిస్థితులు విషమించినను ప్రజలు కొంఠావేశపరులగుదురని తలంచిరి. అందువలన భీతిచెందిన సర్కారువారు ప్రజలవిమర్శలకు భయపడి గాంధీగారివ్యాధిని గురించి ప్రకటన గావించిరి. అత్యాచారములు గావించిన విమర్శల అడంబరముతో చికిత్సకు తగిన యేర్పాటులు గావించిరి. విజ్ఞులగు వైద్యులద్వారా ఆయనకు అస్త్రోపచారముగావించిరి. గాంధీజీ వ్యాధివిముక్తుడయ్యెను.

దేశవాసులు చంచలులైరి. వారు గాంధీజీని త్వరలో నినామరతులతో విడుదలచేయుటకు భారతదేశ ఆకాశపాతా

భక్తులను ముఖరితము చేయుచుండిరి. భారతదేశములోని వారాపత్రికలన్నియు గాంధీజీ బంధింపబడినందున విరుద్ధముగా తీవ్రమైన ప్రజాభిప్రాయమును ప్రకటించి ప్రచారము చేయు మొదలిడినవి

సర్కారువారు ప్రజలకోరికలను అంగీకరింప బాధ్యులైరి.

గాంధీజీ 1924, ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీన వినాశరతులతో విడుదల చేయబడిరి.

గాంధీజీని కొంతకాలము విశ్రాంతిప్రసూనమున నాయకులందఱును వేమకొనిరి. విశ్రాంతి ప్రసూనము ఆరోగ్యమును బడయనియెడల, హృదయశక్తిని పునరుద్ధరణ చేసుకొనినయెడల దేశవాసులకు ఏవిధమైన సేవను చేయజాలనని ఆయన గుర్తించెను. ఆరోగ్యము పొందునిమిత్తము బొంబాయి ప్రదేశములోని 'జుహు' అను ఆరోగ్యకరమైన స్థానమునకు గాంధీజీ బయలుదేరిపోయెను.

'జుహు' భారతదేశములో తీర్థక్షేత్రముగా పరిణమించెను.

దేశబంధు, చిత్తరంజకదాసు, పండితమోతిలాల్ నెహ్రూ, పండితమహానమోహనమాలవ్య, ఆలీసోదరులులబ్యాన్ తాయెబ్జీ మొదలగు భారతదేశీయులకు లండను భావికార్యక్రమమును నిర్ణయించుటకు గాంధీగారివద్దకు రాకపోకలు చేయుచుండిరి.

గాంధీజీ, ఇతరుల కంటె)ను నాయకులు కారాగారము లో ఉద్భవించు దేశములో భయవాదము (Terrorism) పోట్లాటనాపెను. కొందరు హింసావాదులు విప్లవకారులు అయి ధనహితక్షిప్తనము, కుట్రలసహాయముతో ఆ గ్రేయిలను నిర్మిమివేయ లిలపెట్టెను. కాని వారిప్రయత్నములు అనేక విషయములలో వ్యర్థము లాయెను. వారిలో చాలామంది సేవకులును నాయకులును పట్టుబడిరి.

ఈ హింసావాదనాయకుల కార్యములకు గాంధీజీ తన విచారమును ప్రకటించెను. కాని ఆయన వారి దేశప్రేమను హృదయపూర్వకముగా ప్రశంసించెను. కొందరు నాయకులపై సర్కారువారు గావించిన అత్యాచారములను, పశుశుల్క కార్యములను తీవ్రముగా ఆయన విమర్శించెను.

సర్కారువారు ఈ హింసాకారులతో జాతీయసహా సభకు చెందిన అహింసాకారులైన నాయకులనుకూడ చుట్ట గెట్టుచుండిరి. 'మిరట్ కుట్రకేసు', 'లాహోరు కుట్రకేసు' మొదలగు కొన్ని కేసులను సృష్టించి అనేక విశిష్ట నాయకులను విప్లవకారులతో పాటు అరెస్టుచేసిరి. గాంధీజీ సహాతో జాతీయ సహాసభ ధనసంఘముచేసి యీ కేసులో నేరస్థులైన స్వేచ్ఛలపక్షమును వహించి పనిచేయుచుండెను. మహాసభ ఆచరణములవలన సమస్త దేశమునందును విప్లవమైన ఉత్సాహము గాన్పించెను. భారతీయులు ఉదారహృదయములతో ధనమును వెచ్చించి నేరస్థులైన దేశప్రేమికులకు సహాయము చేయుచుండిరి.

గాంధీజీ లేమిసలన దేశములో మరియొక ప్రతిక్రియ కూడ కార్యము లొనర్చుచుండెను. శాసనబహిష్కరణ, అసహాయోద్యమములకొరకు దేశములో నాయకుడు లేకపోవుట చేత, కొందరు సుయోగ వాదులు దేశద్రోహులగు సర్కారు వారితో సహకరించుటకు విశిష్టసర్కారుపదవులను స్వీకరించిరి. అనేకమంది మితవాదులుకూడ సర్కారువారికార్యములలో సహాయముచేసి వారిశాసనవ్యవస్థలను దృఢపరచుచు గాను, కఠోరముగాను గావింప ప్రయత్నించిరి. కాని గాంధీజీ నాయకులు విడుదలయైనతరువాతనుండి యీ ప్రతిక్రియ శీఘ్ర విశ్వాసఘాతకత సమూలముగా ధ్వంసమాయెను. ప్రజలు వీరివ్యూహమును గ్రహించి వీరిని వర్జించిరి. గాంధీజీకూడ మహాసభ ఆదర్శములవలన అనుప్రాణితుడై మరిల నూతనకర్మమార్గములలో నిమగ్నుడయ్యెను.

గాంధీజీ ఆదర్శములకు విరుద్ధమైన మరియొక ధ్వంసాత్మకమైన ప్రతిక్రియకూడ ఆయన లేనికారణముచేత సామ్రాజ్యవాదులగు సర్కారువారు సమస్త దేశమునందును వ్యాపింపజేసిరి. హిందూమహమ్మదీయసాంప్రదాయముల సంఘర్షణమునుగురించి యిదట వివరించుచున్నాము. భారత దేశ హిందూమహమ్మదీయులు ఐక్యతాబద్ధులై కార్యక్షేత్రమున అగ్రగర్భులైనయెడల వారిసామ్రాజ్యమునకే ముష్టి వాటిల్లునని సర్కారువారు అసహాయోద్యమ ఆందోళనము వల్ల స్పష్టముగా గ్రహింపగలిగిరి. అందువలన వారు ఖలా

వత్, జాతీయమహాసభల సమ్మిళితకార్యకమమునగుచును, మహాత్మాగాంధీగారి సమ్మేళన, ప్రేమసం దేశముల ప్రచార కార్యకలాపములయందును భీతిజెందిరి భారత దేశము లోని హిందూమహమ్మదీయుల నెడి రెండుగణిష్టసాం ప్రదాయములలో భేదములను, కలహములను సృష్టింపగలిగినయెడల హిందూమహమ్మదీయులు పరస్పరద్వంద్వములలో, సంఘర్షణములలో మునిగిపోవుదురు. అట్లైనయెడల భారత దేశము లోని విశాలజనసంఘముయొక్క ఐక్యత, సమ్మేళనముల గ్రంథులు భిన్నమై పోగలవని గ్రహించిరి. ఒక స్వాతంత్ర్య కామియగుజాతి సాంప్రదాయకద్వంద్వములలో ఉన్నట్లులైన యెడల వారు స్వాతంత్ర్యసంగ్రామమును విసర్జించి, ఆత్మ ఘాతుకమగు సంగ్రామములో ప్రవృత్తు లగుదురు. అటులైన యెడల ఆంగ్లాశాసనము ఆపదలనుండి విముక్తమగును. భారత దేశము స్వాతంత్ర్యమును పొందుఆశకూడ సుదూరపరావృత మగును. ఇతరులగుసర్కారువారు నాయకుడులేనిప్రజలలో యీర్ష్యాద్వంద్వబీజములను నాటిరి. ప్రతిక్రియాశీలురును స్వాధిభులునునైన సాంప్రదాయికనాయకులను, ప్రతిష్ఠానములను సృష్టిజేసిరి. హిందువులను మహమ్మదీయులకు విరుద్ధముగా ప్రేరేపించిరి. మహమ్మదీయులను హిందువులకు విరుద్ధముగా ఉద్దీక్రితులను జేసిరి. మహమ్మదీయులు దేశమునకు ఎట్టిసేవ చేయరనియు, ఫలము లభించినవిమ్మట దానిని అనుభవించుటకే ఉన్నారని హిందువులకు బోధించిరి. భారత దేశము స్వాతంత్ర్యమును పొందినయెడల మిశ్రప్టములకు,

అపదలకు మేరయుండదని మహమ్మదీయులకు ప్రజోధించిరి. అధిక సంఖ్యాకులగు హిందూసంఘమువాగు సకల అధికారియులనూ, శక్తులను ఆక్రమించునని మిమ్ములను గులాములనుగా చేయుదునికూడ తెలియజేసిరి

ధనముచిచ్చి, శాంతిముచిచ్చి, విశిష్టపదవులనిచ్చి స్వార్థపగులగు సర్కారువారు సాంప్రదాయిక నాయకులను తయారు చేసిరి. ఈ నాయకులు తమ సంఘమునకు మంగళాకాంక్షిగను, త్రాణకర్తగను తలంచుకొనిరి. తమ సంఘమును అచ్యుత సంఘమునకు విరుద్ధముగా సంఘభావనకముగాను, ఉద్దిగ్భక్తముగాను గావించిరి. ఈ సమయములో 'మస్లిమ్ లీగ్' అను మహమ్మదీయ సాంప్రదాయిక ప్రతిస్థానము జాతీయమహాసభసంబంధమును తెగ ద్రోపులుచేసుకొనెను. తమది ప్రత్యేక ప్రతిస్థానమని ప్రచారము గావించెను. తమ సంఘదేవుడు కొరకు మాత్రమే ప్రత్యేకముగా కార్యములొనర్చుచుండిరి. దేశస్వాతంత్ర్యము కొరకు 1917-1918 సంవత్సరములలో హిందూ మహమ్మదీయులు ఏకమై సర్కారువారి తుపాకిగుళ్ళవర్షమువలన జాలి యుద్ధాల బాగులో రక్తదానము చేసియుండిరి. 1921-1922 సంవత్సరములలో అసహాయోద్యమములో కూడ హిందూ మహమ్మదీయులు సమ్మిళితభావములతో స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములో దుమికిరి. 1924-1925 సంవత్సరములలో ఆహిందూ మహమ్మదీయులు మరల భ్రాంతిచేత, ఈర్ష్యచేత వేరై పారిరి. ఏకమైన, అఖండమైన జాతివారు శాసకులకుటలవలన

రెండుశాఖలుగా చీలి దూరమైపోయిరి. పరిస్థితులలో ర_
పాతిము గావించుకొనుటకు సంకల్పించుకొనిరి. మ,

నీలాకాశముచు తుఫాను చెలరేగుననుసూచనలు గార
స్పృశించుచుండెను. కలువైపుల సాంప్రదాయికద్వంద్వములుని
సంఘర్షణములు, తాండవనృత్యములు చేయు మొదలిడెను.
బొంబాయి, కలకత్తా, కోహాటునగరములలో హిందు మహ
మ్మదీయులకు కొట్లాటలు ఆరింభమాయెను. నలువైపుల
అస్తిభూతుకమైన పిశాచదైత్యదానవులడళము శిరములెత్తి
నిలువబడెను. నాలుగువైపుల భౌత్యహత్యలభేరీలు మారు
మ్రోగెను. మహమ్మదీయులు హిందువులను హత్యజేసిరి.
హిందువులుకూడ మహమ్మదీయులను హత్యచేసిరి. హిందువు
లలో వ్యాపారముచేయుచున్న మహమ్మదీయులు హత్య
గావించబడిరి. మహమ్మదీయులను అత్యేయులను జ్ఞానముతో
వారి యెడల శ్రద్ధచూపినవారు నరుకబడిరి. దేశములోని
అకాశపాతాళములన్నియు సాంప్రదాయికసంఘర్షణములచేత
ద్వంద్వములచేత విపాక్తమై, కలుషితమైయుండెను.

కారాగారమునుండి విడుదలయై బయటికివచ్చినపిమ్మట
యూరప్ ర్తనము గాంచి గాంధీజీ అత్యంతవిచారగ్రస్త
డియ్యెను. ఏమహమ్మదీయసాంప్రదాయ మొకప్పుడు జాతీయ
మహాసభయొక్క అసహాయోద్యమవిరమణవిషయమువినియు
నిరుత్సాహపడక అసహాయోద్యమ ఆందోళనమును ద్విగుణ
తరతీవ్రము గావించిరో, ఏహిందుసాంప్రదాయ మొకప్పుడు

‘రామరహిమనాజుడాకణ’ అనుమంత్రముతో దీక్షసాంఘి మహమ్మదీయసోదరులను ప్రక్క విడుకొని స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములో అగ్రేసరులై యుండిరో, ఏహిందూమహమ్మదీయులు ఇంతకాలము ధర్మమును మందిరములలోను, మసీదులలోను యంచి, బాహ్యమున ఏకజాతీయతాప్రబోధముచేత దేశములోని దురవస్థలను తొలగించుటకు సమ్మిళితబావముతో అగ్రేసరులై యుండిరో, నేమి అట్టివారిలో అనైక్యమనోభావములు పెచ్చుపెరిగిపోయెను

ఈసర్వనాశంకరమైన ఆత్మకలహములనుండి హిందూ మహమ్మదీయులను నివృత్తిచేయుటకు ఎట్టిప్రణాళిక లేదా? భ్రాంతిని తొలగించి చైతన్యమును కలిగించుటకు ఎట్టిమార్గము? లేదా? సాంప్రదాయికకలహములవలన తమకు అవమానము, దురవస్థలు వృద్ధిచెందునని తెలియజేయుటకు ఎట్టియూపాయములు లేవా?

మహామానవునిహృదయములో అత్యంతకరుణాపూర్ణమైనవి, చరమమైనవి ఉపాయములు గాన్పించెను. భారతదేశములో హిందూమహమ్మదీయకలహములు, ద్వంద్వములు సమసిపోనియెడల, హిందూమహమ్మదీయ సాంప్రదాయములలో సంఘర్షణములు, హత్యలు జరుగుచుండినయెడల, పోయోవవేశముచేత ప్రాణమును విసర్జించుదునని ఆయన ప్రకటన గావించెను. దేశములో కలహములు, సంఘర్షణములు చూచుటకంటె ఆయన మృత్యువు అత్యంతపరణీయమైనదని

తలంచెను. హిందూమహమ్మదీయుల పాపములకొరకు ఆయన మరణహీనపాపమును ఎన్నయోసార్లు సమర్పించుటకొరకు సంసిద్ధుడాయెను. ఎన్నయోసార్లు సరాశాన్యధలభారముతో ఆస్మాదానమును గావించుకొన ఉద్యక్తు డయ్యెను. అంధుల మైన మనము, స్వార్థపటలైన మనము ఈర్ష్యానిరాయణుల మైన మనము, ఆయున పవిత్రత్యాగ మాహాత్మ్యమును గ్రహింపజాలక పోతిమి.

గాంధీజీ అవిచలసంకల్పముతో ఢిల్లీకి వచ్చిరి. ఢిల్లీలో మూలానా మహమ్మద్ ఆలీగారిభవనములో ఆతిథ్యమును స్వీకరించిరి. తనసంకల్పములో స్థిరసంకల్పములై పెట్టెంబడు 22 వ తేదీనుండి (1924) నిరశనవ్రతమును ఆంభించిరి.

భారతదేశపుమారప్రాంతమునుండి నాయకుల దళము మహమ్మదాలీభవనమునకు పరుగిడివచ్చిరి. మహమ్మదీయులలో ఆత్మికలహముల భయంకరపరిణామమును కల్పించుకొనవారు గాంధీజీ ప్రక్కకువచ్చి నిలువబడిరి. హిందువులలో ద్వంద్వముల భ్వంసకరచిత్రములను ఊహించుకొనిన వాగుకూడ మహామానవుని సన్నిధిని సమావేశమైరి. అంధులను ఉపదానమును విరమించుమనయు, అహంమును స్వీకరించమనియు పినయవూర్వికముగా ఆయనను వేడకొనిరి. హిందూ మహమ్మదీయులలో ద్వంద్వము లంతమొందనిది, యీశిభేదములకు ప్రక్రీకారము జరుగనిది యీశీవితమును ధరించియుండ నిష్ఠములేదని కఠోరసంకల్పమును తెలియజేసిరి.

ఈద్వంద్వములను, విభేదములను, నివారించుటకు మార్గములను, మాను చూపుడి, దీని ప్రతికారమున కుపాయములను బోధింపుడి, మే మానందచిత్తములతో, అత్యంత ధైర్యముతో సాంప్రదాయికసమేళనము, సద్భావముల సంస్థాపనకొరకు సాధ్యమైన యపాయములనన్నిటిని అవలంబించెడినని నాయకులు నుడివీరి గాంధీజీ నుడివిన విషయము మీరు పూర్వమునలె హిందూమహమ్మదీయులలో సుప్రీతిని సద్భావమును కలిగించుడి. హిందూమహమ్మదీయుల మగదిరముల, మసీదుల, ధర్మచర్చల సమస్యలవిషయములో పరిష్కారము చేయుడు. హిందూమహమ్మదీయులను ఏకము చేయు కార్యములో అగ్రసరులు కండు. అట్లులైనచో నేను బ్రతుక నిచ్చగింతును. ఉపవాసమువలన ప్రాణత్యాగేచ్ఛను విరమింతును.

భారత దేశములో అనేక హిందూమహమ్మదీయనాయకులు గాంధీజీఅభిప్రాయానుసారముగా మార్గము లారయుట కొరకు ఢిల్లీలో సెప్టెంబరు 26 వ తేదీవరకు ఒకవారము రోజులు హిందూమహమ్మదీయుల ఏక్యసమేళనము జరుగునట్లు ఏర్పాట్లుగావించి ఆహ్వానములు పంపబడెను. సమేళనములో ఉభయసాంప్రదాయముల సద్బుద్ధిసంపన్న నాయకులు ధర్మద్వంద్వవిషయములో ఒకరాజేతీర్మానమును అంగీకరించిరి. మహమ్మదీయులనమాజుసమయములో హిందువులు బాబాలు మ్రోయించి మసీదుప్రక్కన పోకూడదనియూ,

మహాత్మాజీయులకు ధర్మవిషయములో బాధలుకలుగునట్టి కార్యములేవియు చేయకూడదని నిర్ణయింపబడెను. మహాత్మాజీయులు హిందువులమందిరములు, ఇతర ఐవిక్రిస్థానములవద్ద గోహత్యలను చేయకూడదనియు, హిందువులమనస్సులలో ధర్మవిషయమై బాధలను కలుగజేయునట్టి కార్యము లేవియు చేయకూడదనియు నిర్ణయింపబడెను. దేశమునందున్న చిన్న పెద్దనాయకులందరును, సేవకులందరును, హిందూమహాత్ముజీయులలో సమైక్యతనుకొరకు సాధ్యమైన సారిముగా ప్రయత్నిములు చేయవలయునని నిర్ణయింపబడెను. దేశములో పర్యటన గావించి సర్వత్ర సభాసమితుల నేర్పాటుచేసి రెండు చాంద్రదాయములలో సమైక్యతను, ఐక్యతాసం దేశమును ప్రచారము చేయవలయును. ప్రీతిబంధనముతో బంధించుటకు మానచ్ఛక్తితో ప్రయత్నించవలయును.

ఐక్యతాసమైక్యతను ఏర్పాటుచేయుచున్నవారు తమ సంకల్పములను, ప్రయత్నములనుగురించి మహాత్మున కెరుకపరిచిరి. మహాత్ముడు అంధకారములో జ్యోతిని దర్శింపగలిగెను. ఆశాన్వితహృదయముతో ఉపవాసమును విరమించెను.

కొన్ని నెలలలో మరల దేశములో శాంతిభావము స్థాపిత మయ్యెను. హిందూమహాత్ముజీయులలో కలహములు యీర్ష్యభావములు తగ్గిపోయెను. గాంధీజీ జీవనసమర్పణ సంకల్పమువలన అప్పటికి సాంప్రదాయిక కలహములు నివారణమాయెను.

48

చరకాహరిజనులు హిందూమహమ్మదీయుల బిక్యత

1924 డిసెంబరు నెలలో బెల్గాంలో కాంగ్రెసురమా వేశము జరిగెను. ఈసమావేశమునకు భారతజాతీయమహాగభ వారిందగును ఏకీకృతముగా గాంధీజీని అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకొనిరి. దేశవాసులు ఆయన ఆదర్శములను స్వీకరించుటకు సంసిద్ధులై యున్నారని తెలిసికొనియు, అందఱును అసహాయోద్యమ ఆందోళనములో సహకారము చేయుటకు ఉద్యుక్తులై యున్నారనియు గ్రహించి, దేశనాయకులకు ఆయన హృదయపూర్వకమైన ప్రీతిని తెలియజేసెను. స్వరాజ్యవాదులను అసహాయోద్యమములోకి ఆకర్షించుకొనిరి. ఆయన విచించిన విషయము- 'నేడు ప్రశ్నార్థకార్యముల బాధ్యతను అహింసాసంగ్రామమును నడుపుభారమును మీగుగైకొనుడు. రాజనైతిక కార్యములనుండి కొంతకాలమువరకు నాకు విశ్రాంతి నొసంగుడు. క్రియాపూర్వకమైన ఆందోళనముల కంటే దేశములోని సాంప్రదాయిక, సామాజిక, ఆర్థిక దురవస్థలు నాహృదయమును, వివేకమును అధికముగా ఆకర్షించుచున్నవి. ఈశ్వగుడు నన్నిటుల జాగరూకునిగా గావించుచున్నాడు- సోదరులు సోదరులు కలహించుకొనుట చేత దేశము దుర్బలమైనయెడల, దేశీయులు దుఃఖిదారిద్ర్యములలోను, ఆర్థిక దురవస్థలలోను పడిపోయి దీనహీనజీవితములను గడుపుచుండిన యెడల, సంఘములో అడుగడుగునకు శ్రేణి దేవు

మీరు, ఆస్పత్రితావిద్యేషములు సంఘమును విధిక్తము
గాంచి, కంటిపరచినయెడల దేశవాసులు స్వదేశసత్తువుల
లేమిచే విదేశసత్తువులను, వస్త్రములను వాడకొనుచున్న
యెడల, నీవు కేవలము రాజనీతి, అహింసా ఆందోళనములు,
రావించుటచేతి కోటాకుగోట్ల ప్రజలసేన గావించుట ఎట్ల
గును? అసంఖ్యదరిసిన పీడిత ఆర్తమానవులకు మంగళము
చేకూర్చుట ఎట్లగును?

నేను ఈశ్వరుని యీశాగ్రతవాణిని స్వీకరించుటకు
సాక్షిత్వింపకొంటి. నేను ప్రత్యక్షరాజనీతిక్షేత్రమును విన
జ్ఞించి దేశముయొక్క అంతరిక సేనలో అగ్రసరుడ నగుటకు
సాక్షిత్వింపకొంటి.

హృదయములో యీశాగ్రతవాణిని విని అనుతాపము
కలుగుచున్నది-నిజమే, దేశమునకు ప్రకృతికల్యాణమును
కలుగజేయు లిగిరినా? నా దేశములోని సాధారణప్రజలే
భ్రాంతిచే, దారిద్ర్యముచే, అవిద్యచే. మూఢాచారములచే
ఆచుచ్చులై యుండియెడల స్వాతంత్ర్యమును బడిసి ఏమిచే
ముగిలినా? నా దేశవాసులు బ్యూతాద్భుతులు, ఉదారమనో
భృత్తిగలవైనను నైవయెడల దేశమున కలిగిన యీవున
భాగంబునకు నేను స్వాతంత్ర్యమునకంటెను అధికకామ్య
ముందిగా, అధిక శ్రేయముందిగా తలచుచున్నాను. నేను
ఈశ్వరత్యాగిహిని. సత్యమును స్వీకరించుటకు, అనుస
రించుటకు దేశకల్యాణముకొరకు ఈశ్వరుడు చూపిన సత్య
మార్గమును అనిలంబించెదను.

మహాసభనాయకులు, ప్రతినిధులు యూర్పథశంకల్పమును విని ఆశ్చర్యాన్విత లైరి. కాని తుదకు గాంధీజీ పరిశ్రాంతి రాజనైతిక కార్యముల నుండియు. కిర్తస్యములనుండియు తాత్కాలికముగా శలవు ఇయ్యవలసివచ్చెను. దేశములో యీ ఆంతరిక దురవస్థలనుచుముఖో దరిచుక్కులు, విద్యావిహీనులు, అసహాయులునైన దేశవాసులను గాంధీగారి మహా ప్రాణసంబంధమే అత్యవసరమని అందఱును ఏకహృదయముతో గ్రహించిరి. లక్షాదిలక్షలధ్వంసోన్మథులగు ములలో గాంధీ గారిసం దేశముల ఆదర్శముల ప్రచారము అత్యంత అవసరము. నాయకులు మహత్తర నాయకునకు, మహాసేనాపతికి మహా ప్రతిపాలనార్థమై దుఃఖముతో శలవొసంగిరి. మీన్నేహమును నేను ముంచిపోచని శలవుగైకొనుచున్నపుడు గాంధీజీ నుడివెను. మీసహృదయతి, సేవలను మరచిపోజాలను. నేను రాజనైతిక విషయములలో పాల్గొనుట ఎప్పుడు అవసరమని మీగు తెలంచెదనో అప్పుడు నాకు ఆదేశమును పంపుడి. నా అవసరమున్నదని నేను గ్రహించిన తక్షణమే మీఆదేశానుసారముగా మరల మీతో కలియుదును. మరల మీప్రకార నిలువబడి అహింసలకొరకు ప్రాణమును సమర్పించెదను. మరల సంగ్రామముగావించి సర్కారువారొసగు ఏశిక్షనైనను వరింతును.

గాంధీజీ తాత్కాలికముగా రాజనైతిక క్షేత్రమును విడిచిపెట్టెను. దేశము యొక్క, సంఘము యొక్క సేవా క్షేత్రమున నిలువబడెను.

దేశము లోని దుఃఖదురవస్థలను, దారిద్ర్యమును ప్రత్యక్షముగా చూచి సాధ్యమైన సారము తెన్నీ వాంఛకై భారత దేశమంతటను పర్యటన గావించెదనని సంకల్పించుకొనినను. దీక్షదరిమ్రలూ, దుఃఖార్తులు, పతితులునగు దేశవాసుల సాంగత్యమును పొంది, వారిహృదయములను గ్రహించి, వారి వర్ణతనహృదయమును స్పష్టముగా తెరచివేయ సంకల్పించుకొనినను. వారిసుఖములలో సుఖ మనుభవించును, వారిదుఃఖములలో దుఃఖము ననుభవించును. సంకల్పము గావించుకొని ఆయన పర్యటనకు బయలుదేరెను.

భక్తుడు తీర్థయాత్రీకుడు—తీర్థయాత్రీక బయలుదేరెను. మండిరములలో, పుణ్యక్షేత్రములలో దైవదర్శనము గావించుకొని, దేవుని సేవ చేసి, ధన్యులగుటకు అచంచలదృఢ పదవిక్షేపములచే యాత్రీ సాగించెను—

భక్తుడు గాంధీజీ—తీర్థయాత్రీకు బయలుదేరినారు.

గ్రామములలో, వీధులలో నరరూపము దాల్చిన దైవదర్శనము పొంది, మానవసేవద్వారా మానవహృదయాలిరాళమందున్న భగవానుని సేవ చేయుటకు బంధుర మార్గములలో అచంచలదృఢతర పాదవిక్షేపములతో ప్రయాణము సాగించెను.

గాంధీజీ 1925 వ సంవత్సరారంభమునుండియు ఒక ప్రదేశమునుండి మరియొక ప్రదేశమునకును ఒక గ్రామము నుండి మరియొక గ్రామమునకును తిరుగ నారంభించిరి.

ఆయన ఎచ్చటికి పోయినను ప్రధమమున అచ్చటి అస్పృశ్యులపల్లెలో వసించుచుండును. అస్పృశ్యులవారిజనులలో తన ఆశ్రమమును స్థాపించుచుండును. వారిలో కలిసి పోవ చుండును. వారిపై స్నేహప్రేమలను చ్రకిరించుచుండును. వారినే చీయుచుండును వారితో నీకమై పల్లినేనలో వాల్చునుచుండును. వారిదీనభావములను, అజ్ఞానమును తొలగించుటకు ఉపదేశములను, సలహాలను ఇచ్చుచుండును. అస్పృశ్యులు, అంత్యజులు, ఆయనసంగత్యమును పొంది అందూసంఘముయొక్క ప్రకృతిఆదర్శము లెట్టిదో, ప్రకృతిస్వరూపశ్రవాధర్మమున నెట్టిదో గ్రహింపగలిగిరి. తమదీనస్వభావమును పరిత్యజించి వారు మరల మానవులనలె శిరములెత్తి ఆదర్శములను ప్రబోధమును పొందిరి. ఆయన సాధ్యానుసారముగా గ్రామములలో వారివిద్యకొరకు విద్యాలయములను స్థాపించుటకు యేర్పాట్లు గావించిరి. వారిశ్రమకు గౌరవము ఒసంగబడెను. కార్యములు లేనపుడు అలసభావముతో కాలహరణముచేయుట మహాపాపమని రైతులు గ్రహించిరి. పరిశ్రమ లేనిసమయములో కష్టార్థితధనమును వ్యసనముల, విలాసములకు వ్యయము చేయుట మహాఅన్యాయమని కార్మికులు అందరును అవకాశసమయములో పాటుపడి ధనసంపాదనకును, జీవితార్జ్జనకొరకును ప్రయత్నించ నారంభించిరి.

సంఘములో పెద్దమనుష్యులలోను, ఉన్నతశ్రేణివారిలోను దీనిద్వారా సర్వత్ర ప్రతిక్రియ జరుగుచుండెను.

విద్యార్థులను తిరుగులు సర్వో) గాంధీజీతో కలియుచుండిరి. హరిజనులుకూడా ఆయనతో కలిసిపోవుచుండిరి. తమ సహృదయుల, సేవ, ఉచరిణములద్వారా శ్రేయోభేదముల మాంత్వమును తిగ్గించుచుండిరి. సిద్ధి తానస్థలోనున్న మహాత్మిని మరల సంఘముయొక్క ప్రతినిధునిగాను నూతనచైతన్యము నేల్లొక నెను. గాంధీగారి అస్పృతానివారణ ప్రయత్నము నేను హిందూసంఘమును ధ్వంసమునుండి ఉద్ధరించినది.

ఆయన ఆనాడు గావించిన ప్రయత్నముల ఫలితము వల్లనే నేను భ్రాంతి సంఘము చైతన్యమును బడసినది.

గ్రామములో ఈకార్యములతో పాటు గాంధీజీ స్వదేశ ప్రేమాభిమానము, భావీప్రచారకార్యములకూడ గావించుచుండెను. ఆయన ఏచ్చటికి పోయినను అచ్చటనే దేశవాసులకు చరితావలన కలుగు ఉపకారమును గురించి తెలియజేయుట కను, బోధించుటకను ఆరంభించిరి. ఆయన స్వయముగా రాత్నముతో దారము తీసి గ్రామవాసులందరిలో చైతన్యమును కలిగించెను. ఆయన సహకారులు ఇంటికిపోయి చరితావై నూలుతీయమని సలహాల నిచ్చిరి.

చరితాలమధురస్వరములతో గ్రామములు ముఖరితములయ్యెను. రైతులు అనకాశసమయములో చరితాలను తిప్పుచుండిరి. గృహస్థులు అనకాశసమయములో నూలు తీయుచుండిరి. సేతగాడు ఆనందిముఖో బట్టలు నేయుచుండెను. స్వదేశచరితాలతో తయారుచేయుబడిన నూలుతో నేయుబడిన

వైష్ణవములను దరించి దోడగ్రామవాసులు లజ్జానివారణ చేసుకొనుచుండిరి.

గాంధీజీ ఉత్సాహితుడాయెను. సమగ్రభారతదేశములో స్వదేశప్రచారప్రతిముఖ దీక్షపొందిన సహకారులు, సేవకుల సహకారిముఖో ఒకసమావేశమును ఆహ్వానించెను. సమావేశసహకారులతో సంప్రదించి చరకాఖాదీల ప్రచారముకొరకు 'నిఖిలభారతచరకాసంఘమును' పేరుతో ఒకప్రతిష్ఠానమును స్థాపించెను. చరకాసంఘసేవకులు భారతదేశగ్రామములలో చరకాసంఘములను స్థాపించుటకును, సేవకదళము గ్రామములలో చరకా ఆదర్శములను, ఖాదీ ఆవశ్యకత విషయములను ప్రచారము గావించుటకును, దానితోపాటు తామకూడ చరకాత్రిప్పి గ్రామవాసులకు నూలు వడుకుటకును ఖాదీని వినియోగించుటకును ప్రబోధమును కలిగించుటకును నిర్ణయింపబడెను.

నిఖిలభారత చరకాసంఘసేవకదళమువారు సకలగ్రామములలో వ్యాపించిరి. వారిప్రయత్నిములవలన, వారిశ్రమవలన ఇండియాలో చరకాలు తిరుగుచుండెను. ఇండియాలో ఖాదీ వినియోగించు సంకల్పములను స్వీకరించిరి.

సంగదేశములోని సాధారణప్రజలు ప్రధమ అసహాయోద్యమమునందీయు ఖాదీయంత్రముచేత దీక్షితులైరి. ఇప్పుడు వారు ఇంకను అధికఉత్సాహముతో చరకాఖాదీల కార్యములను నడపుచుండిరి. జాతీయులను స్వదేశయంత్రము

తో ఉత్సాహితులనుగా చేయుటకు గానములను పాడుచు ప్రచారము గావించిరి.

చరకాప్రచారము గుజరాతు, పంజాబు, వంగదేశములలో వ్యాపించెను. అందరును తమపాదములపై నిలువబడ లేదుకొనిరి. స్వదేశవస్తువులపై ఆధారపడి నలనరించుకొనిరి.

దేశములో నూతనప్రాణస్పందన కలిగెను. గాంధీజీ హృదయము శాంతి, స్వస్తిజ్యోతిచే మహోజ్వల రూపమాను వాల్చెను.

భాషి, స్వదేశవస్తువులప్రచారముతో బాటు యంత్ర శిల్పములపై గాంధీజీగల వీతిరాగమును భారతదేశ ప్రజా బాహుళ్యమునకు ప్రచారముచేయ మొదలుపెట్టిరి. యంత్ర శిల్పములను విసర్జించి కుటీరశిల్పములను భారతదేశములోని ఆర్థిక, సామాజిక, నైతికజీవితములకు అత్యంతావశ్యకమైన భాగముగా స్వీకరించుచు ఆయన ఉపదేశించిరి. యంత్రముల మహత్తరమైన, విశేషసప్తదాయకమైన ప్రభావమేవిధముగా భారతదేశమునకు స్వవాశనము కలుగజేయుచున్నదో విశేషముగా వస్తువులను ఉత్పత్తిచేసి, దేశములో నిగుడ్యోగన మస్య నెట్లు వృద్ధిచేయుచున్నదో, యంత్రదానవప్రభావము చేత మానవుని ఆత్మకూడ ఎట్లు దానవునిగా, పితాచిగా పరిణమించుచున్నదో ఆయనవద్దనుండి విశేషముగా తెలుసుకొన గలిగితిమి. ఆయన అభిప్రాయానుసారముగా ఆధునిక నాగరికతయొక్క ఆత్మయే యంత్రము, యంత్రదానవునిహస్తము

నుండి భారత దేశమును రక్షింపవలయును. దేశవాసులకు యంత్రములదానత్వమును పరిత్యజి చనుని బోధించెను. భారత దేశములో స్వదేశస్థులను పొందుటకు మిల్లుల నసంఖ్య అధిము చేయుటకంటె మాంచెస్టరుకు డబ్బుపంపుటయే మంగళదాయకమని ఆయన నుడివెను. ఒక భారతీయ మిల్లు యజమాని శోషణనీతిలో అమెరికా మిల్లుయజమానికంటె ఏవిధముగాకూడ ఉత్తమును కాడు. యంత్రము మానవులను దానవులనుగా తియారు చేయును.

యంత్రములద్వారముననే దరిద్రులను శోషించు ధన తంత్రము శిరమునెత్త నిలువబడును. యంత్రములనల్లనే మానవుని దైహికశక్తి లోపించుచున్నది. యంత్రముకింద నలుగుటచేతనే మనుజుడు క్రమముగా దరిద్రుడగుచున్నాడు. స్వభావభ్రష్టుడగుచున్నాడు. ఇప్పటినుండి యంత్రములకు ఫలమును ప్రమాణముచేయుట ప్రచారముచేయుటయే గాంధీజీకి విశేషకార్యక్రమ మయ్యెను. అందువలన ఆయన భారత వాసులను పలుమార్లు హెచ్చరించి నుడివినవిషయము-‘ఎన్నియో సామ్రాజ్యములు పుట్టినవి, గిట్టినవి, కాని భారత దేశము ఏకాకిగా దానిలోనే వేలాదిసంవత్సరములనుండి అవిచలభావముతో నిలువబడియున్నది. అన్నియు గతించిపోయినవి. భారత దేశము ఆత్మగౌరవ అధికారమును ఒడయ గలిగెను. ఇది యంత్రములను కోరలేదు. ప్రాచీనచరకా, దేశీయకుటీరిల్లుమే దీనిని నిర్గుణ దేహముగా జ్ఞానమునకు శుభములకు అధి

కారీగా గావించినది. అందువలన భారతదేశసమృద్ధిని యినువ. దించుచేయుటకు మరల వ్రాచిన కాలపరిస్థితులకు పోవలయును. ఈవిధముగా యంత్రీశిల్పముల ధ్వంసకరివిషయములను ప్రకటించి భారతీయులను పట్టిరిశిల్పములపై అనురాగులగుటకు నలహాల నిచ్చెను. యంత్రమే సంఘశోషణకారులగు ధనతంత్రవాదులకు మూలకారణ మనువిషయము ఆయన విశ్వవాసులకు తెలియపరచెను.

ఈవిధముగా యంత్రీశిల్పములకు విరుద్ధముగా ప్రచారకార్యము చేయుచు ధనతంత్రీవాదులకు విరుద్ధముగా కూడ ప్రచారిము చేయసాగించెను. ధనసంచయములోగల నిషేధాదుల దర్శితభారతీయుల దుఃఖకష్టములకు కారణమని ఆయన విస్పష్టముగా ప్రకటించెను. ఈధనతంత్రవాదప్రతీకారమునకు అభిసవమార్గములనవలంబించుటకు ఆయన సేతువులను చూపించెను. ధనీకులు దర్శితదేశవాసులధనమునకు రక్షకులుమాత్రమేనని వారు జ్ఞాపక ముంచుకొనవలయునని ఆయననుడివెను. వారు ధనముద్వారా తమభోగవిలాసములను సార్థకపరచుకొనక దేశములో కృషివాణిజ్యములవ్యాప్తికొరకు, దర్శిదుల అన్నవస్త్రములసహాయముకొరకు నవనవవస్తుసామగ్రిలవృద్ధికొరకు, సంఘములో సర్వాంగికకల్యాణముకొరకు ధనమును వ్యయముచేయు కోరికతో నుండవలయును. మిల్లుయజమానులు కార్మికులవలె అనాడంబరజీవితమును గడుపవలయును. జమీందారుల సాధారణప్రజలవలె నుండవలయును. మిల్లు

యజమానులు కార్మికులను, జమీందారులు ప్రజలను తమ సహకారులని తలంపవలయును మిల్లుయజమానులవలె జమీందారులకూడ ప్రజలగృహజమీందారులుగా నుండవలయును. కేవలము తమస్వీకృతికొంఠ మూలధఃమును వినియోగించినందుకు పరిమితమగు కమిషనుమాత్రమే గైకొనవలయును. అటులైనయెడలసంఘములో కార్మికులకు, యజమానులకు, జమీందారులకు, ప్రజలకు వివాదములుండవు. ధనతంత్రములలో శోషణనీతియుండదు. కూడబెట్టిన ధనము దేశములో దక్కుదులమంగళముకొరకు వినియోగింపవలయును.

49

వైకమ్విషయము-దేశబంధుస్మృతి.

స్వదేశప్రచారము ద్వారముననే యంత్రీశిల్పములకు విరుద్ధముగా గాంధీజీ ప్రచార కార్యమును నడపుచుండిరి. దానితోపాటు ధనతంత్రవాదమునందు గలహానికరవిషయములను ప్రకటించి సంఘములోని దరిదురిలకల్యాణముకొరకు ఆర్థికసామ్య ఆదర్శములను ప్రచారము చేయుచుండిరి.

హరిజనబాంధవుడును, దరిద్రబాంధవుడు నైనమహాత్ముడు సేవాదర్శములను అంగీకరించి గ్రామగ్రామమునకు పర్యటన చేయుచుండిరి. మానవులలో సంఘవిభేదముల ప్రాచీనములను దుమ్ములో గలిపివేయుటకు యావచ్ఛక్తితో ప్రయత్నించుచుండిరి, గ్రంథవాదములవివృత్తమునుసమూలముగా

నాశనము చేయగోరుచుండెను. హట్టిరిల్పములజాగరణ, దరి
ద్రులపై నానుభూతి భారత దేశవిశ్వస్వమునకు, శక్తికి మూల
వివాహము లనువిషయము ఆయన తెలియజేసెను.

విద్యుత్ గావించుచు ఆయన దక్షిణభారత దేశములో
తిరువాన్కూరుజ్యములోని వైకాంతముగ్రామమునకువచ్చిరి.
కాని ఈగ్రామములో అతిసీచమైన సామాజికాచారము
ఆయన తృప్తికరమైనదమును అధికచంచలముగాను, సంక్షు
భితముగాను గావించెను. ఈగ్రామములో ఉన్నతశ్రేణిసంఘ
కర్తలు జాత్యభిమానముచే మత్తులై హరిజనులను పశువు
లనుగా చూచువారు. పశువులకంటెకూడ హీనులని వారిని
చూచుచుండిరి. హరిజనులుఉన్నతశ్రేణివారివల్లలనుండిదూర
ముగా మూలలో అదగినవిని నివసించుచుండిరి. ఉన్నతవర్గ
ములు పోవుమార్గములలో కూడ నడుచుటకు వారి కధికారము
లేదు. వారు ఉన్నతశ్రేణివారికి వసికీరానిచురియొక మార్గమున
అపరాధులవలె రాకపోకలు చేయుచుండిరి.

గాంధీజీ యీదృశ్యమును అత్యంతఆవేదనముతో
చిహ్నించెను. ఆఫ్రికాదేశములో గర్వాధులగు శ్వేతజాతివారి
ప్రవర్తనవిషయము ఆయనస్మరణకు వచ్చెను. ఆయన వేద
నార్తుడయ్యెను. ఈఅనాచారము, మిథ్యాచారములకు ప్రతీ
కారము చేయ దృఢసంకల్పము గావించుకొనెను. మట్టితో
చేయబడిన మూర్తిములు ఈశ్వరుడు సృష్టించిన ప్రపంచము
లోనిఅంత మేయని ఆయనతనసహకారులకు తెలియజేసెను.

అమార్గములో నడచు అధికారము కేవలము హిందువులకే గాక, హరిజనులకు చిన్న పెద్దలకు అందరికిని వున్నది. ఈమార్గములో సకలమానవులు జాతిధర్మభేదములను పాటింపక నడిచుటకు ఉపాయములను, స్వస్థలను అవలంబించవలయునని నిర్ణయించిరి.

సత్యాగ్రహులగు సేవకదళము సత్యస్థాపనాదర్శములతో ఉత్సాహితులైరి. వారు ఉన్నతశ్రేణివారి ద్వారముల నద్దకుపోయి చేతులు జోడించుకొని వినయపూర్వకముగా ప్రార్థించుకొనిన దేవునిగా—హరిజనసోదరులను ఈవిషిద్ధమార్గములలో నడపనీయుడు, మానవులపై మానవులొపరించు అత్యాచారములను తొలగింపుడు. , ఈమూఢ, మూక మాన పతితిమానవులను మీవై వునకు ఆకర్షించుకొనుడు.

కాని వారిప్రార్థనలవలన విపరీతిఫలములు ఫలించెను. ఉన్నతశ్రేణివారు హక్కులు పోవుననుభయముతో జ్ఞానశూన్యులైరి. కోపావేశులై సత్యాగ్రహులను, హరిజనులను నిషేధమార్గములలో నడచుటకు నిషేధించిరి. తిరువాన్ కూరు ప్రతిమూలసర్కారు వారివద్ద శాసనములపేరుతో ఫిర్యాదు చేసిరి, స్వేచ్ఛాచారులగు దేశీయసర్కారువారు సామాజిక భేదాభేదముల మోహములతో అందులై యుండిరి. వారు శాసనబహిష్కారము జరుగకుండుటకు సత్యాగ్రహులకు, హరిజనులకు రక్తచక్షువులను ప్రదర్శించి భయపెట్టిరి. హరిజనులు సర్కారువారి ఆదేశములను తిరస్కరించి విషిద్ధమార్గములలో నడచిన

యెవల సర్కారువారు బలవ్రయోగమువలన ఆటంకము కలుగజేయువలసియందును, హరిజనులకు తగిన శిక్ష యొసంగబడును. అని వారు ప్రకటన చేసిరి.

కాని సత్యాగ్రహాల హింసాశూన్యమైన నిర్భయహృదయములు దేశీయసర్కారువారిరక్తచక్షువులను గాంచి భీతిచెల్లెడు, సత్యసృతిప్తకు ఆటంకములున్నవని గ్రహించి యింకా ఉత్సాహితులైరి. వారిసంకల్పములు యింకాకఠోరరూపము దాల్చెను.

గాంధీజీ సత్యాగ్రహసేవకులను, సంఘపరిత్యక్తవారి జనులను వెంటనిడుకొని నిషిద్ధమార్గములలో ముందుకు సాగి పోవుచుండిరి. సర్కారువారి రక్తచక్షువులు, ఉన్నతశ్రేణిసంఘకర్తల ప్రతిహింసానేత్రములు వారిపై అగ్నివర్షమును కురిపించుచుండెను. పోలీసువారు హరిజనులను, సత్యాగ్రహులను పశువులవలె బాదుచుండిరి. నిర్దయతో పీడించుచుండిరి. సత్యాగ్రహిదళమువారు ప్రశాంతమనస్సుతో ఆఅత్యాచారములను సహించిరి. హరిజనులపై వేయబడిన లాఠీదెబ్బలకు గమశీరములనొగ్గి స్వీకరించిరి. అయినను వారు సంకల్పమునుండి విచ్యుతులు కాలేదు. గాంధీగారి యీశత్యసేవ, అదర్శకష్టలవిషయమై సమస్తభారతదేశమునందును వ్యాపించెను. సత్యాగ్రహులదుఃఖస్వీకారచరిత్రను విని భారతీయులందరూను చంచలులైరి, ఉత్తేజితులైరి. భారతదేశ మంతటను పోలీసువారు సర్కారువారి స్వేచ్ఛాచారములకువిరుద్ధముగా

ప్రబలమైన ఆందోళనము చేలరేగెను. తిరువాంకూరులో సంగమహితేశులగు ప్రజలు కూడ యూమిథ్యాచారములకు, అన్యాయఅత్యాచారములకు ప్రతివిధముగా వివిధ గాంధీజీ సమక్షమున నిలువబడిరి.

స్వేచ్ఛాచారులగు సర్కారువారు దీనిని చూచి భీతి జెందిరి. పరిణామమును గురించి ఆలోచించి జాగ్రత్తపడించిరి. వారు ఉన్నత శ్రేణి వారిపక్షమును త్యజించి సమతదేశమును రద్దుజేసిరి. సకలమార్గములలో రాకపోకలు చేయుటకు అందరికిని సమానాధికారమున్నదని అంగీకరించిరి. ఆటంకములు తొలగిపోవుటచే మిథ్యాచారములను చూర్ణముజేసి గాంధీజీ హరిజనులను పెట్టుకొని, నిషిద్ధమార్గములలో రాకపోకలు జరిపిరి. విభేదముల ఆటంకములు తొలగిపోయెను.

గాంధీగారి కార్యకలాపములవలన అనేక దేశముల పరివర్తనములు సంఘటించెను. నానా దేశములలో హరిజనులపై ఆ దేశింపబడిన నిషిద్ధాచారముల అవరోధనయముములు రద్దు చేయబడెను. భారతదేశములో నవజాగ్రత్తతరుణదళము వారు గాంధీజీ ఆదర్శనములవలన హరిజనసోదరులను తమతమ ఆసనములలో ప్రతిష్ఠితము గావించుటకు గ్రామములలో నగరములలో ప్రచారము చేయుటకు ఆరంభించిరి.

దక్షిణదేశములో పర్యటన పూర్తిచేసి గాంధీజీ వంగదేశమునకు వచ్చెను. వంగదేశగ్రామములలో నగరములలో పర్యటనచేసి ఆయన వంగదేశసంఘములో పరిచితు గుల

మండిరి. ఈసమయములో ఆయన మరలశాంతిని కేలినముసకు పోయిరి. కపింద్రునిపేందు ఆశ్రమములో నివసించి ఆయన భారతి దేశముయొక్క శాశ్వతస్మృతికాంతిని ఆస్వాదించిరి. కపింద్రునిపేందునిమానవజీతి, ఈశ్వరోపలబ్ధి చూచి శ్రద్ధా సలిచి సముత్తముతో కవిసమకలనమును సమస్కృతులను తెలియజేసిరి. గాంధీజీ, రిపింద్రులనుధ్య ప్తిమిసంబంధము స్థాపితమయ్యెను.

ఈసమయములో శోకాగధకారము నమస్తభారతి దేశమును, దానితో పాటుగాంధీజీహృదయమును అవరించెను. భరతి దేశనాయకులలో ఒకరగు దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు అత్యంతరోగస్థులై యుండిరి. ఆయన విప్రులైశ్వర్యమునకు అధికారియైనను, దేశసేవకొరకు, దేశములోని దరిదురిలకు, దుఃఖితులకు, తనసమస్తవిశ్వర్యమును సంపూర్ణముగా దానము చేసెను. దేశవాసులు దేశబంధుగారి అనారోగ్యము వలన అత్యంతవిషాదగ్రస్థులైరి. అశేష దేశమువాసుల విషయపూర్వక ప్రార్థనవలన ఆరోగ్యముకొరకు సర్వత్యాగియగు చిత్తరంజనుడు డార్జలింగునకు బయలుదేరిపోయెను. కాని మృత్యువు ఆయనను దేశీయులనుండి నిర్దయతో విచ్ఛిన్నముగావించెను. దేశమును శోక సాగరములో నిమగ్నము చేసి 1925 జూన్ నెలలో దేశబంధుభవలోకమును త్యజించి మహాప్రయాణము గావించెను.

సమస్తభారతి దేశముశోక సాగరమున మునిగిపోయెను. ఈదుఃఖివార్తను గాంధీజీవినెను. గాంధీజీహృదయము వ్యా

కులశో నిండిపోయెను. అసహయోద్యమ ఆందోళనమునకు
 సర్వశ్రేష్టసహకారిని స్మరించుకొని ఆయన శక్తిరదేహమును
 దర్శించుటకు గాంధీజీ కలకత్తాను పర్యటింపఁబోయిరి. దేశవాసుల
 వ్యాకులప్రార్థనల ననుసరించి దేశబంధుగారియృతిక శేఖరమును
 డార్జిలింగ్ నుండి కలకత్తాకు తీసుకువచ్చిరి. మాహాత్మ్యమైన,
 అపూర్వమైన ఊరేగింపుతో ఆయన శక్తిరదేహము కేవల
 రాతలాగ్నిశాసనులమునకు కొనిరాబడెను. దేశబంధుచిత్రా
 గ్నిచే అదృశ్యమైపోయినటుల గాంధీజీ దర్శించెను. గాంధీజీ
 ఇటు తనహృదయమును ప్రశ్నించుకొనిరి దేశబంధుని ఏదిస్వ
 స్మృతియు దేశవాసులకు ఆయన అపారసేన, సుగుణగణము
 లనుగురించి స్మరింపచేయునట్టిది యుండదా? దేశబంధుని పుణ్య
 పవిత్రస్మృతి దేశవాసులు ధూపమునలె మధుర సౌరభమును
 భవానిపూర్ణలో గలభననమునుసహా దేశవాసులమంగళము
 కొరకు దేశవాసులపేరుతో చనిపోవుటకుముందు దానము
 చేసినటుల తెలిసికొని గాంధీజీ తనహృదయములోని ప్రశ్నకు
 జవాబు వెదకి కనుగొనెను. ఆయన నాయకులతో సంప్రదించి
 నిర్ణయించిన విషయము—భవానిపూర్ణ భవనములో దేశ
 ములో దరిదుర్లు, అనాధలు అగువారీయగులకు శిశువులకు
 చికిత్ససేవ జరుగు నై ద్యాలయమును ప్రతిష్ఠించెదగు. కాని ఈ
 సేవాకార్యమునకు విశేషధనము కావలసియున్నది. నాయ
 కులు చికిత్సాలయముయొక్క విశేషగురుభారమును గ్రహించి
 నిరుత్సాహితులైరి. గాంధీజీ యీ సమస్యనుకూడ పరిష్కరిం

43. 'దేశబంధువు దేశమునకు బంధువు' అయినస్మృతిని రక్షించుటకు కావలసిన ధనము దేశివాసులు దానము చేయవలయును. దేశివాసులనుండి ధనమును భిక్ష మెత్తి స్వచ్ఛత్యాయు, భిఖారియైన శివునిమహిమను ప్రతిష్ఠింపవలయును. నేను స్వయముగా ఈధనమును భిక్ష మెత్తి సంపాదించెదను. దేశములో ఇంటింటివద్ద భిక్షాపాత్రిన పట్టి పూర్ణము చేయుదును? అని నుడివెను.

కఠోరసంకల్పములను గావించుకొను గాంధీజీ తనసంకల్పములనుండి ఎన్నడును విరమించడు. ఆయన మూడు నెలలు చేయించాచి యింటింటివద్ద భిక్షమెత్తెను. ఒక మహాత్మురీస్మృతి రక్షణార్థమై ధనకులు, దరిదురు నగుభారతీయులందరును మరియొక మహాత్మునిహస్తములో 10 లక్షలరూపాయలసహాయమును దానముగా సమర్పించుకొనిరి. గాంధీజీ సంపాదించిన ధనమును నాయకులహస్తములలో సమర్పించుకొనెను. ఆధనముద్వారా 'చిత్తరంజనసేవాసదనము' స్థాపింపబడెను. చిత్తరంజనుని అమరస్మృతి సేవాసదనసేనద్వారా అమరత్వమును పొందెను.

50

సైనుస్ మోసము-నెహ్రూ రిపోర్టు

గాంధీజీ సేవాసదసమును ప్రతిష్ఠింపజేసి మరల చరకా సర్వాణకార్యక్రమకార్యములలో నిమగ్నుడయ్యెను. మరల వివిధజిల్లాలలో సంచారము చేసి భాదీశ్రీచారము గావించుచుండిరి.

ఈసమయములో దక్షిణాఫ్రికాభారతీయుల సమస్యపర్యయములో దక్షిణాఫ్రికాయూనియన్ సర్కారువారికి భారతదేశసర్కారువారికినున్న స్థితిలోచనములు జరిగెను. ఆలోచనములపిమ్మట (1926-27 వ సంవత్సరము) ఉభయసర్కారులవారు ఈసమస్యను పరిష్కరించుటకు ఒక రాజహూంబును పంపిరి. వారు మీమాంసపరతులు గాంధీజీకి తెలియజేసిరి.

నిర్ణయింపబడిన పరతులు :

(1) జీవనయాత్రలో ప్రతీమ్యలగౌరవమును అంగీకరించినయెడల ప్రవాసులగు భారతీయులు దక్షిణాఫ్రికాయూనియన్ లో స్థిరనివాసులుగా వసింపవచ్చును. (2) ఈయెర్పాటుకు అంగీకరింపనివారిని యూనియన్ సర్కారువారు తమ ఖర్చులతో భారత దేశమునకు పంపివేయుదురు. (3) యూనియన్ లో క్రమముగా 5 సంవత్సరములు హాజరు కానియెడల అచ్చట వసించు అధికారులు లోపించిపోవును. (4) ప్రతిస్థిరనివాసియు 1918 వ సంవత్సరముయొక్క సామాన్యసమ్మేళన నిర్ణయమును శిరసావహింపవలయును. (5) భారతీయులు ఏక

పట్టువ్రతమునకు అంగీకరింపవలయును. ప్రభుమభార్యసంతానము శాసనసమ్మతిమైనవారుగా పరిగణింపబడుదురు.

గాంధీజీ పరితులను విశేషముగా ఎర్రాలోచించెను. ప్రవాసభారతీయుల చెడుగులో మంచిగా భావించి గత్యంతరములేక దీని ఆఖరుమార్గముగా నిర్ణయించిరి. ఆఫ్రికాభారతీయుల స్వార్థరక్షణకు విశేషమైన శక్తిసామర్థ్యములు గల ఉద్యోగస్థుల నియమించవలయునని ఆయన భారతసర్కారువారికి తెలియజేసెను. గాంధీజీసలహాను భారతసర్కారువారు అంగీకరించిరి. క్రియత క్రివివాసశాస్త్రిగారిని ఆఫ్రికాలోని భారతీయులకు ప్రత్యేకోద్యోగస్థునిగా (ఏజంటు జనరల్) పంపించిరి. ఈవిధముగా గాంధీజీ ఆఫ్రికా సమస్యను పరిష్కారము గావించిరి.

ఆనంతరము గాంధీజీ స్వదేశప్రచారమును, సంఘసేవా కార్యమును పూర్ణోత్సాహముతో నడపుచుండిరి. కాని ఆయన కార్యములను నిలిపివేయవలసివచ్చెను. దేశములోని రాజనైతిక పరిస్థితుల గురుతరపరిణామమువలన దేశములోని నాయకులు, దేశవాసులు మరల ఆస్వాతంత్ర్యసంగ్రామమును నడుపుటకు గాంధీగారిని విశేషముగా కోరియుండిరి. మరల రాజనైతికవిషయములలో పాల్గొను అవకాశము కలిగినదని గాంధీజీ గ్రహించెను. స్వదేశప్రచారము, సంఘసేవాకార్యము, చరితాసంఘము మొదలగుకార్యములను ఆయనవద్దను. త్రిదీక్షితసత్యాగ్రహులకు అప్పగించి రాజనైతికక్షేత్రమునకు మరల కిరిగి వచ్చిరి.

ఈనమయములో భారతిరాజనీతిప్రేమను సైమన్ ప్రముఖ ఆచార్యులను భారతదేశప్రజలను ఉద్దేశించుగా గావించెను. సైమన్ కమిషన్ విషయముగొయించుక ఆలోచించి నురిల మూలవిషయమునకు తిరిగి వచ్చెదము.

భారతీయుల సహాయోద్యమములో శనములో ఇంగ్లీషుసర్కారువారు కలవరపడినటుల అంగ్లనణిజులకూడవిశేష నష్టములపాలైరి.

ఇంగ్లీషువారి వస్తుశిల్పములకు మూలకేంద్రమైన మాంచెస్టరుయంత్రశాలలన్నియు శార్యాభావముచేతి మూసివేయవలసినచ్యును; క్రిమికులు నిరుద్యోగులైరి; భారతిదేశములో ఇతరవిదేశవిస్తువుల సరఫరాకూడా మంసిగించెను. ఇంగ్లండులోని సాధారణఅంగ్లేయులు నష్టపడినవారై ప్రతీకారమునకు ఉపాయస్వరూపముగా భారతీయులను సంతుష్టిపరచుటకు బ్రిటిషుపార్లమెంటువారిని బలవంతపెట్టుచుండిరి. పార్లమెంటు, మంత్రులసభవారు గత్యంతరములేక భారతీయ పరిపాలనావిషయములో కొంతపరివర్తనమూ కలుగజేయ సంకల్పించుకొరి. పార్లమెంటువారి ఆదేశానుసారముగా ఆనాటిభారతదేశ వైన్ రాయ్ లార్డుఇర్విన్ 1927, ఫిబ్రవరి 1 వలేదీన భారతీయుల నుద్దేశించి ఒకప్రకటనమును గావించెను; ఈ ప్రకటనలోని విషయము—సర్ జాన్ సైమన్ అను ఒకవిశిష్టరాజనైతికనాయకుని సేతృత్వమున ఒకవిచారణసంఘము నిర్మింపబడును. ఈసంఘమువారు భారతదేశ

మగతిటను పెర్యటిచి శాసన విషయములో వారినభావల్ల
భియోగములను విందురు; విచారణద్వారా భారతీయులు
శాసనాధికారమునకు ఎంతవరకు యోగ్యులై ఆవిషయము
ముకూడ గ్రహింతురు. తుదకు వీరిలనుభవసూక్ష్మమైన
అభిప్రాయములు, విచారణఫలాఫలములు పార్లమెంటువారి
కే వాఖ్యలు చేయుదురు. పార్లమెంటువారు కమిషన్ వారిఅభి
ప్రాయములను, సిద్ధాంతములను స్వీకరించి భారతీయులకు
శాసనవిషయము లో లెనిన అధికారిము సచ్చుటకు ఆలోచిం
చెదరు. ఈ కమిషనులో సర్కారుకు చెందిన, చెందని ఏభా
రతీయసదస్యునికూడ స్వీకరింపబడదనియు, కేవలము ఆంగ్ల
రాజనీతినిపుణులద్వారా యీ కమిషను నిర్మింపబడునని ఆశ్ర
కటనద్వారాచే భారతీయులకు తెలియజేయబడెను.

ఈ ప్రకటనవలన భారతీయులు గంతొప్పి చెందకపో
గా, అసంతృప్తియే చెందిరి. ఏకమిషనులో ఒక్కభారతీయు
డైనను ఉండరా, ఆ కమిషను భారతీయుల దుఃఖరిదాద్య
ములను, ఆశాఆకాంక్షలను ఎట్లు గ్రహింపగలరు? కమిష
నులోని ఆంగ్లసదస్యులు భారతదేశరాజనైతిక ఆర్థికఅభా
వములు, అభియోగముల విషయము పర్యవేక్షానుభవము
లేకపోవుటవలన ఏ అభిప్రాయములను వెలిబుచ్చగలరు?
ఇంగ్లీషుసదస్యులు ప్రాల్సముద్రములు ఆనదీతీరమునందుండి
కేవలము కితాబువిద్యద్వారాను, ఆంగ్లఉద్యోగస్తులద్వారా

టచ్చట నిరసన ప్రకర్షించు ప్రజలకై లాశీలు, గ్యాను, తుపాకీగుళ్ళు ప్రయోగించబడినవి. గొప్పగొప్పనాయకులకూడ దెబ్బలకు గురియై. పంజాబ్ లో ప్రసిద్ధనాయకులు లాలా లజపత్ రాయ్ లాశీదెబ్బలనలన తీవ్రముగా ఆహతులైరి. కొలది విములు పీడాగ్రస్తులై దేహిలీలలను చాలించిరి. ప్రజల ధైర్యము లోపించెను. అయినను వారు అహింసాత్ములై కమిషన్ వారిని విసర్జించుచుండిరి. కార్యములను పూర్తిచేసి కమిషన్ వారు ఇంగ్లాండుకు పోయిరి.

జాతీయమహాసభానాయకులు కమిషన్ వారిని బాయ్ కట్ చేయమని సలహాలను ఇచ్చుటతో విరమించి యుండలేదు. వారు భారతీయుల అభావఅభియోగములను గురించియు, అధికార అసాధికారములను గురించియు విచారణ సల్పి, భారతీయుల శాసనవిషయములో యోగ్యత సామర్థ్యమును గురించిన నిర్దిష్ట అభిప్రాయములను సమకూరుటకు స్వదేశకమిషన్ వారిని నియమింప సగకల్పించుకొనిరి. వారు పండిత మోతిలాల్ నెహ్రూగారిని యీ కమిషన్ వారికి అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకొనిరి. పండితుని నేతృత్వమున యితర భారతీయ సదస్యులు విశేషముగా విచారణములను, ఆలోచనములను గావించి ఒక అభిమతమును (Report) తయారు చేసిరి. ఈ అభిమతానుసారముగా భారతీయులకు స్వాయత్త శాసనాధికారమును సత్వరమే ఒసంగుట యుచితమని తెలియచేయబడెను. బ్రిటిషువారి అధీనములో నుండగానే భారత దేశము ఆత్మశాసనాధికారము ననుభవించు

నాయకులు రెను సంకల్పమునుగురించి గాంధీజీకి సంప్రదించుగా వివరించిరి. గాంధీజీ వారిసంకల్పమును గమనించి తెలియజేసిన దేమనగా- ఏ కార్యములో భారతీయుల అత్యల్పమైన శ్రద్ధ లేనో, భారతీయులకుకూడ అకార్యము లేక ప్రణాళికను సత్వరముగాకొరకు నిర్ణయించుట అత్యవసరమైనది. కమిషన్ వారిని అహింసాభావముతో నిర్ణయించి, 'మిత్ర' మనకు పరిచయము లేదనియు, మిత్ర మా కెట్టిఅవసరము లేదనియు, వారికి తెలియజేయవలయును.

1928 వ సంవత్సరము, ఫిబ్రవరి 31వ తేదీన సర్. బాన్ సైమన్ గారి నేతృత్వమున సైమన్ కమిషన్ బొంబాయిలో ఆసతిరించిరి. బొంబాయిలో సర్వత్రా హరతాళము పాల్పబడెను. స్వేచ్ఛాసేవకులు రేవువద్దకుపోయి అయిష్టతను వ్యక్తించి కేకలువేయుచు 'సైమన్ తిరిగి సామ్మ' అని నుడివిరి.

కేవలము బొంబాయిలోనే కాదు, కమిషన్ వారు ఎచ్చటికి పోయినను వారు తీవ్రతర అయిష్టతను ఎదుర్కొనవలసివచ్చెను. వారికి విరుద్ధముగా సంపూర్ణ హరతాళము పాల్పబడెను.

కమిషన్ వారివిచారణ కార్యమునకు విశేషవిఘ్నములు సంభవించెను. సర్కారువారుకూడ యీవిషయమున కోర్కా వేసలేరి. ప్రతిహింసాపరాయణులై తీవ్రమైన అమానుషిక మైనదమన కార్యములను గావించుచుండిరి. అచ్చ

బచ్చట నిరసన ప్రకర్షించు ప్రజలపై లాఠీలు, గ్యాసు, తుపాకీగళ్ళు ప్రయోగించబడినవి. గొప్పగొప్పనాయకుల కూడ దెబ్బలకు గురియైరి. పంజాబ్ లో ప్రసిద్ధనాయకులు లాలా లజపత్ రాయ్ లాఠీదెబ్బలనలన తీవ్రముగా ఆహతులైరి. కొలది పిములు ఓడగగిస్తులై దేహిశీలలను చాలించిరి. ప్రజల ధైర్యము లోపించెను. అయినను వారు అహింసాత్ములై కమిషన్ వారిని విగర్హించుచుండిరి. కార్యములను పూర్తిచేసి కమిషన్ వారు ఇంగ్లాండుకు పోయిరి.

జాతీయమహాసభానాయకులు కమిషన్ వారిని బాయ్ కట్ చేయమని సలహాలను ఇచ్చుటతో విరమించి యుండలేదు. వారు భారతీయుల అభావఅభియోగములను గురించియు, అధికార అసాధికారములను గురించియు విచారణ సల్పి, భారతీయుల శాసనవిషయములో యోగ్యతసామర్థ్యమును గురించిన నిర్దిష్ట అభిప్రాయములను సమకూరుటకు స్వదేశకమిషన్ వారిని నియమింప సంతకల్పించుకొనిరి. వారు పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూగారిని యీ కమిషన్ వారికి అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకొనిరి. పండితుని నేతృత్వమున యితర భారతీయ సదస్యులు విశేషముగా విచారణములను, ఆలోచనములను గావించి ఒక అభిమతమును (Report) తయారు చేసిరి. ఈ అభిమతానుసారముగా భారతీయులకు స్వాయత్త శాసనాధికారమును సత్వరమే ఒసంగుట యుచితమని తెలియచేయబడెను. బ్రిటిషువారి అధీనములో నుండగానే భారత దేశము ఆత్మశాసనాధికారము ననుభవించు

టకు సంపూర్ణముగా అధికారులను విషయము స్పష్టముగా పోకటింపబడెను.

1928వ సంవత్సరములో జరిగిన మహాసభసాధారణ సమావేశములో అనేక అధిక ఓటులతో నెహ్రూకమిషన్ రిపోర్టు 'నెహ్రూరిపోర్టు' అని అంగీకరింపబడెను. పండితజవహర్లాల్ నెహ్రూ చంద్రిబోను మొదలగువారు పంధీయనాయకులు స్వాయత్త శాసనతీర్మానమునకు విరుద్ధముగా నిలువబడిరి బ్రిటిషుకర్తృత్వములేని పూర్ణస్వాతంత్ర్యప్రతిపాదనమును అంగీకరించమని ప్రార్థించుకొనిరి. సర్కారువారిపై విశ్వాసము పోయినను బ్రిటిషుజాతివారిపై విశ్వాసము పోలేదని గాంధీజీ వారికి తెలియజేసెను. మనము స్వాయత్త శాసనాధికారము జ్వారానే బ్రిటిషువారినుండి పూర్ణస్వాతంత్ర్యమును పొందగలము. తుదకు గాంధీగారి అభిప్రాయమునే మహాసభసదస్యులలో అనేకులు అంగీకరించిరి.

గాంధీజీ మరల రాజనైతికవిషయములలో ప్రవేశించినను దేశములోనిదరిదుగుల కృషికుల కూలీలవిషయము ముగుసలేదు. సహస్రకార్యములలో నిమగ్నమై యున్నను ఆయనహృదయము సర్వదా రైతుల కూలీల దురవస్థలను తొలగించుట కే ఉన్నట్లుమై యుండెను.

ఈసమయములో నాయకులలో ఒకరగు సర్దార్ వల్లభాయీపటేల్ గాంధీగారి గ్రామసేవా ఆదర్శముల ననుసరించి గుజరాతుగ్రామములో సేవాకార్యములలో నియుక్తులైరి

గాంధీజీ చర్చారుద్వారా ప్రజలచిసాదగాధలను విని అత్యంత హృదయావేదనము ననుభవించిరి. గుజరాతుప్రదేశములో ఒక శాసనముండెను. పంటలు పండని సంవత్సరము సర్కారు వారు ప్రజలనుండి పన్ను వసూలుచేయరు. పన్ను పృథ్వి చేయరు. ఆసంవత్సరము గుజరాతు ప్రదేశములో అనేక గ్రామములలో పంటలు పండలేదనియు నుడువ నచ్చును. కాని పీడించు సర్కారువారు తమభౌండాగారమును పూర్ణము చేయు అభిలాషతో శాసనమును లక్ష్యపెట్టలేదు. దుర్భిక్షపీడితకృషికుల, గ్రామవాసుల విచారపూర్వకమైన ప్రార్థనలనైనను ఆకర్ణించలేదు. భయపెట్టి బలవంతముగా పన్ను వసూలు చేయుటకు ఉత్సాహపడ్డారు. గుజరాతులోని బాద్గాలిగ్రామము నుండి సర్దార్ వటేల్, ఇతరసంఘసేవకులు ఈవిషయమును గాంధీజీకి తెలియజేసి యీ ఆపదలో సంతోషజనకమైన ప్రతికారముకొరకు ప్రార్థించిరి.

విచారగ్రస్తులైన గాంధీజీ తెలియజేసిన విషయము— 'అసత్యము అన్యాయమున తోచినవిషయములను ఎంతమాత్రము అంగీకరించవలదు. ఆ అసత్యమునకు విరుద్ధముగా సత్యమును ప్రతిష్ఠించుటకు నిర్భయముగా శిరమునెత్తి నిలువబడవలయును. ఆ అసత్యముతో సంపూర్ణముగా సహాయనిరాకరణము గావింపవలయును. ఆ అసత్యమును, అహింసద్వారా విగ్రహముద్వారా, నిరుపద్రవముద్వారా ప్రతిఘటింపవలయును, సర్కారువారు పన్ను వసూలుచేయుట అసత్యము,

అన్యాయము అని తోచినయెడల, గ్రామవాసులు సర్కారు వారి కట్టు తెలియచేయవచ్చును. ఈ అన్యాయమైన పన్నును వారు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా చెల్లించరు. ఈ పీడనము నివారించేయుటకును, సర్వమును ప్రతిష్ఠింపజేయుటకును, వారు సత్యాగ్రహము చేయుదురు.

గాంధీగారి ప్రేరణమువల్లను, ఉపదేశమువల్లను సర్దార్ కేశి, లక్షలకొలది గ్రామవాసులను ఉత్సాహితులైరి. సర్దార్ కేశి గ్రామవాసులను సమకూర్చి సర్కారువారిపన్ను వసూలుకు విరుద్ధముగా వ్యాపకమైన మహత్తరమైన సత్యాగ్రహమును ఆరంభించిరి.

సర్కారువారుకూడ సర్వశక్తులను ప్రయోగించి సత్యాగ్రహులను అణచివేయుటకు ఉద్యమితులైరి. సర్కారు ఉద్యోగస్థులు లక్షలకొలది కృషీవలులను కొట్టుట కారంభించిరి. రైతులయిండ్లలోని వస్తువులనన్నిటిని బయటికి లాగి వేసిరి. ఒహిరంగ వేలములో వాటిని విక్రయించుటకు మొదలిడిరి. కాని రైతులు అచలముగ స్థిరముగ నుండిరి. ఒక నైపున ఆహింసాత్మతో, దృఢసంకల్పముతో, ప్రశాంత కోరికతో హింసాహృదయముతో అత్యాచారములను పీడనములను సహించుచుండిరి. మరియొక నైపున హింసాయుతదురాత్మలదళము పీడనముల, శాసనముల దాంభీకత్యముతో ముదోన్మత్తులైరి.

బార్డ్లీలో జరుగుచున్న కరుణపూర్ణ, వీరత్వపూర్ణమైన గాఢలు సమస్త భారతదేశమును అల్లకల్లోలపరచెను.

భారతదేశకోటానుకోట్లప్రజలు నీడితపోదర సోదరీమణుల
కొరకు విచారగ్రస్తులైరి. తుంకు అహింసానిగ్రహముల
అన్తముచేరి సర్కారువారి ఆగ్నేయన్తము పరాజిత
మయ్యెను. సైతుపోదరుల మరణవ్రత సంకల్పమునకు సర్కారు
దువారు లొంగిపోవలసివచ్చి విసుగుజెంది పన్నుభారమును
రద్దుచేసిరి. గాంధీగారి అహింసాశక్తి పీడనకారులకు సర్కారు
దువారికి క్షేపకంబై శక్తివంతమైనవిషయము రుజువయ్యెను.
విషాదగ్రస్తుడగు గాంధీజీ సైతులదుఃఖము కొంతవరకు
తొలగిపోయినటుల కాంచి సంతోషిజొందెను.

ఈక్షుద్రస్థానికవిషయములలో రాజీవదిరినను సర్కారు
వారు భారతదేశములోని మూలమైన మహత్తరమైనవిషయ
ములలో ఎట్టిప్రతీకారమును చేయలేదు. ఎట్టిసదిచ్చను ప్రక
టించలేదు. సైతుకోకమిషన్ రిపోర్టు ననుసరించి పార్లమెంటు
వారు ఏశాసనసంస్కరిణములను ప్రకటించుకో, భారతీయులు
వాటినే అంగీకరింపవలయునని సర్కారువారు గర్వముతో
ప్రకటించిరి. వారు ఇంతకంటె అధికముగా ఏమియు చేయ
జాలరు.

కాని సర్కారువారు ఏమియు చేయజాలకపోయినను
భారతదేశఆశాఆకాంక్షలకుమూర్తప్రతీకారమైయున్న భారత
జాతీయమహాసభ ఏదియో యొకనిర్ణయము చేయుటకుసంసి
ద్ధమాయెను. సర్కారువారిసిద్ధాంతమును తెలుసుకొని మహా
సభ 1928 వ సంవత్సరములో కలకత్తాలో ఒకప్రత్యేకసమా

వేశముచు ఏర్పాటుచేసెను ఆరమా వేశములో 'నెహ్రూరిపోర్టు' భారతీయుల యేకైకవాంఛయుని మరల ప్రతిపాదనము అంగీకరింపబడెను. 'నెహ్రూరిపోర్టు' ననుసరించు భారతీయులకు ద్వీరీతిముగా స్వాయత్తశాసనము నిచ్చుటకు ఇంగ్లీషు సర్కారువారికి తెలియచేయబడెను.

కలకత్తాలో గావించబడిన ప్రతిపాదనమునందు సర్కారువారికి తెలియజేసిన విషయము—“రాష్ట్రీయపరిస్థితుల గురుత్విముపై లక్ష్యముంచు బిటిషుసార్లు మెంటువారు, 1929 డిసెంబరు 31 న తేదీవారికి ఈ నిర్మాణతంత్రమునకు (నెహ్రూరిపోర్టు) సంపూర్ణాంగీకారమును తెలియజేయుకున్నయెడల, కాంగ్రెసు దీనిని అంగీకారయోగ్యమని తలంచును. కాని ఈతరీఖునగాని, ఇంతకుపూర్వముగాని యీనిర్మాణతంత్రమును అంగీకరింపనియెడల కాంగ్రెసువారు అహింసాఅసహాయోద్యమ ఆందోళనమును ఆరంభించి పన్నునిచ్చుట ఆపివేసి, ఇతరోపాయముల నవలంబించుటకు దేశవాసులకు ఆదేశింతురు.”

కాని ఈసమయములో దీనితోపాటు జాతీయమహాసభ మరికొన్ని ఉపాయముల నవలంబించెను. దానివలన యీసారి వామపంథీదళమువారు విశేషముగా ప్రతిబంధకమును సృష్టించలేదు. వారుకూడ యీసారి మహాసభ ప్రతిపాదనమును సమర్థించిరి. మహాసభ వామపంథీదళమువారి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యాదర్శనములను అంగీకరించెను. నెహ్రూరిపోర్టుతో సామంజస్యము కలిగియుండి ప్రయోజనానుసారముగా సంపూర్ణ

స్వాతంత్ర్యప్రచారకార్యమునకు ఏ ఆలంకరము కలుగచేయు వలదని నిర్ణయించుకొనెను.

స్వాతంత్ర్యచంకల్పముగాక మహాసభ యింకా కొన్ని ప్రతిపాదనములను అంగీకరించెను. ప్రతిపాదనములో మహాసభ దేశవాసులను మారకద్రవ్యములను విసర్జించునుని కోరి యుండెను. విదేశవస్తువులను త్యజించుటకును, ఖద్దరుప్రచారము గావించుటకును స్వదేశవస్తువులను స్వీకరించుటకును, అల్పత్వమును వర్జించుటకును ప్రజలను వేడుకొనిరి. దేశములో జరుగుచున్న సేవాకార్యములకొరకు కాంగ్రెసు సేవకులకు ధనసహాయము చేయుమని వారు నివేదించుకొనిరి.

ఈవిధముగా వివిధమతావలంబులగు రాజనైతికదళము వారు తుదకు గాంధీజీ ఆదర్శములచేతనే ప్రబోధితులైరి. వివిధదళములతో నిర్మింపబడిన జాతీయమహాసభ సంపూర్ణముగా గాంధీగారి కార్యక్రమమును అంగీకరించెను. ఇంగ్లీషు వారికి ఆఖరుఉత్తరము వ్రాయబడెను. కాని దానిఫలితము కొరకు గాంధీజీ, నాయకులు వేచియుండి కాలహరణముచేయు నిష్ప్రపదలేదు. వారు ముందుగానే దేశమును సంగ్రామము కొరకు సంసిద్ధము చేయుచుండిరి. విదేశవస్తువుల బహిష్కరణమువలన, స్వదేశవస్తువులు, ఖాదీప్రచారమువలనను, భారతీయులమనస్సులు భావసంగ్రామముకొరకు తయారగుచుండిరి.

సర్కారువారు భారతజాతీయమహాసభ ప్రతిపాదనమునకు ఎట్టిప్రత్యుత్తరము నొసగలేదు. కాసనములపీడనముల

పద్ధతులను ఇంకావృద్ధిచేసిరి. రాజుగారికి ప్రతికూలముగా విప్లవము, కుట్రలు చేయు నేరములను సృష్టించి అనేకమందిగౌరవ నీరులగు నాయకులగృహములను పరీక్షించుచుండిరి. నాయకులనేకులను కారాగారములో పెట్టిరి. సర్కారువారు కుట్రకేసులు అనేకములను సృష్టించిరి. చేతనేవకులగు యువకులనేకమందిపై హత్యానేరములుమోపి, కుట్రలనేరములకు నేరస్థులనుగా గావించి వారికి మరణదండన విధించిరి.

లూకనోరులో భగవత్ సింగు మొదలగువారు మరణదండన ననుభవించిరి. భారతదేశయువకులు చంచలులైరి. ఈ యువకులను యమించుమని గాంధీజీ వినయపూర్వకముగా వేడుకొనుచు వైసురాయికి ఉత్తరమును వ్రాసిరి. కాని వైస్ రాయి యీ ప్రార్థనమును తిరస్కరించెను. భగవత్ సింగ్ మొదలగువారు ఉరితీయబడిరి.

సర్కారువారి యీకఠిన ప్రవర్తనమువలన గాంధీజీకి సర్కారువారియొడల గలఅంత్యవిశ్వాసముకూడ పోగా అత్యంత ఆవేదనతో, స్థిరసంకల్పములతో తనసత్యమార్గమున నడుచుటకు సంకల్పించుకొనెను.

ఈసమయములో మరియొకసంఘటనము జరిగెను. తత్ఫలితముగా గాంధీగారికిని, భారతీయప్రజలకును ఇంగ్లీషువారిపై గల క్షీణతవిశ్వాసరశ్మికూడ విలుప్తమాయెను.

1929 సంవత్సర మధ్యభాగములో భారతీయులను శాంతింపజేయుటకు, భారతీయుల ఆశాఆకాంక్షలను తృప్తిపర

మటకు నత్వరమే బ్రీటిషుపార్లమెంటువారు స్వాయత్తశాసన మూలమైన శాసనసభమును నిర్మాణముచేయుటకు సంకల్పించుకొనిరి. వైన్ రాయ్ ఇర్విక్ ప్రకటనము గావించిరి. కాని బ్రిటిషుపార్లమెంటువారు వైన్ రాయ్ ప్రకటనను నిరాకరించుచు భారతీయులకొరకు త్వరితముగా యెట్టిశాసనసభను యేర్పాటుగావించు అభిప్రాయము తమకు లేదని తెలియజేసిరి.

ఆంగ్లేయుల మోసమునకు భారతాత్మ తలక్రిందులయ్యెను. భారత దేశకొద్దర్వరూపము 1929 డిశంబరు నెలలో లాహోరులో జరిగిన జాతీయమహాసభలో స్పష్టముగా ప్రకటితమయ్యెను. ఆజాతీయమహాసభ యీసమావేశములో స్వాయత్తశాసనవిషయములో రాజీవిషయకమైన ప్రతిపాదనమును పరిత్యజించి పూర్ణస్వాతంత్ర్యప్రతిపాదనమును అంగీకరించెను. భారత దేశము అహింసయెడల అనుగత్యమును, విశ్వాసమును ఉంచి పూర్ణస్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకు కొరుచున్నదని లాహోరుసమావేశమునకు సభాసతియైన తరుణవాయుకుడు పండితి జవహర్ లాల్ నెహ్రూ స్పష్టముగా తెలియజేసిరి. ఈకొరిక నెరవేరనియెడల జాతీయమహాసభచే 1928 వ సంవత్సరపు కలకత్తాసమావేశములో గావించబడిన శీర్మానము ననుసరించి త్వరితముగా మహాత్తరమైన, వ్యాపకమైన, చరమమైన అహింసాసంగ్రామములో ప్రవేశించడమగును.

ఈశాసన బహిష్కరణసంగ్రామ కార్యక్రమమును ఏర్పాటుచేయు భారముంతయు, శాశ్వతాలంతయు గాంధీజీపై సమర్పించబడెననియు, యీశాసనబహిష్కరణ పంపాలనా కక్షయు, అధికారమును గాంధీజీకే అర్పించబడెననియు జాతీయమహాసభవారు ప్రకటించిరి. దేశవాసులు ఆయన సత్యఅహింసలను అనుసరించుటకు అభిలషించుచున్నారని గ్రహించి గాంధీజీ జాతీయమహాసభ వారు ప్రసాదించిన యీ శాశ్వతను ప్రశాంతమనస్సుతో స్వీకరించెను. ఆయన శాసనబహిష్కారము ఇంకను గంభీరముగా ఆలోచించి ఉపాయములను నిర్ణయించుటకు 1930 వ సంవత్సరము డిశంబరు 14, 15, 16 తేదీలలో అహమదాబాదు సబర్బన్లీ ఆశ్రమములో జాతీయమహాసభ కార్యపరిచారకసమితివారు ఒక సమావేశము జరుపుటకు ఆహ్వానములు పంపిరి.

ఇంతలో జాతీయమహాసభ ఆజ్ఞానుసారముగ జనవరి 26 వ తేదీన భారత దేశమునందంతటను మహావైభవముతో ప్రధమస్వాతంత్ర్యదినము పాలింపబడెను. స్వాతంత్ర్యకామి యగు ప్రతిభారతీయుడును గాంధీజీ, నాయకులు రచించిన స్వాతంత్ర్యసంకల్పవాక్యమును పఠించి హృదయమును, వివేకమును సత్యఅధికారములతోరపు జాగరూకముగాను, సంసిద్ధముగాను చేసిరి.

మహాసభ కార్యకారసమితిసభ్యులు గాంధీగారి వినయాహ్వానము సంగ్రహించి అహమదాబాదు సబర్బన్లీ ఆశ్రమము

లోపమొకటికంటె మించినది. గాంధీజీ తన ఆశ్రమవాసులగు సత్యాగ్రహి
లను పెంబునకుకొని ప్రార్థనమును శాసనబహిష్కరణము
గావించుచుండి విశేషములలోచనములు గావించినవిన్నట్లు నిర్ణయించు
వలెను. తరువాత అనుసరమునుబట్టి సమస్త దేశవాసులు
ఈ శాసనబహిష్కరణములో పాల్గొందురు. గాంధీజీ, కార్య
కారులనుమితివారు తమ సిద్ధాంతములను సుహృదుభవారికి తెలి
యజేసిరి. ప్రజలు పరిపూర్ణముగా యీ శాసనబహిష్కర
ణాందోశనములో పాల్గొనవలయుననికూడ తెలియజేసిరి.
భారతీయులు కేంద్రీయమైన, ప్రాదేశికమైన వ్యవస్థాపకసభల
నుండి పదవులను విసర్జించిరి. గుర్రానువారి ఉద్యోగములను,
పదవులను పరిత్యజించిరి.

భారతమహాసభవారందరును కార్యక్రమమును ఏక
గ్రీవముగా ఆమోదించిరి. మరల విశేషప్రతిపాదనముద్వారా
శాసనబహిష్కరణప్రతిపాదనమును పరిపాలనముచేయు అధి
కారము గాంధీజీకి సమర్పించబడెను.

51

1931 వ సంవత్సరములో

శాసనబహిష్కరణ సంగ్రామము

సత్యాగ్రహి మహామానవుడు శత్రువునకు, ప్రతిద్యం
ద్వికి నిష్కపటముగా హృదయములోని సత్యమును, సంక
ల్పమును తెలియజేయుటకు సంసిద్ధుడాయెను. 1930 మార్చి

2 వ తేదీన గాంధీజీ వైస్ రాయ్ ఇన్స్టిట్యూట్ డిర్క్టర్ ముద్వారా తెలియజేసిన విషయము—“ఆంగ్లసర్కారు వారిపీడితములు, ప్రపంచములు చాలభారతివాసులహృదయములను నిరాశ చేసిందికేసింది. భారతీయులు తమ దేశమును పరిపాలించుకొను యోగ్యతను సంపాదించుకొనెనారు. ఆయోగ్యతాబలము చేతనే వారు విదేశసర్కారువారిని దేశము వదిలిపొమ్మని వేడుకొనుచున్నారు. ఆత్మశాసనాధికారిమును పొందుటకు వారు సకలమణికష్టములను బాధలను ఆనందవదనముతో పరించుటకు సంసిద్ధులైయున్నారు. నిగ్రహయాతనలు వారిని అధికముగా పీడింపగలవా? దైనికశాసనముల అత్యాచారములు ఆనాచారములుద్వారా వారు అనుభవించుచున్న యాలేనలకంటె జైలుశిక్షలకంటె తక్కువని తలంచుచున్నారు. దేశమంతయు ఒకజైలు అని వారు నేడు గ్రహించినారు. శాసనబలముచేత యీ దేశములో బ్రిటిషుశాసకుల యిచ్చ తప్ప మరేమియు జరుగ నేరదు.

“ఆకారణముచేత భారతీయులు ఆత్మశాసనాధికారిమును పొందుటకు ఇంగ్లీషువారు విధించిన శాంతిక్రమమును భంగపరచుట, శాసనబహిష్కారణచేయుట నైతికమైన పవిత్రమైన కార్యమని తలంచుచున్నారు. భారతవాసుల తరపున నేను ఈకర్తవ్యమును మీకు తెలియజేసితిని.”

ఏవిషయముతో శాసనబహిష్కారము ఆరంభించవల

యనో గాంధీజీయేనిర్ణయించెను. ఆయన ప్రధమమున ఉప్పు సత్యాగ్రహమును నెరవేర్చుటకు సంకల్పించుకొనిరి.

ఇంగ్లీషువారు విధించిన యిన్నీ శాసనములలో వారు ఉప్పువిషయములో సత్యాగ్రహముచేయుటకు ఏల ఉద్యుక్తులాయెనని మనలో ప్రశ్న యుడియింపవచ్చును. ఈప్రశ్నకు జవాబుకొరకు వెదకుటకముందు లవణశాసనములోని యితిహాససంఘటనమున ప్రధమమున తెలుసుకొందము.

ఇంగ్లీషు శాసనముల ప్రధమయుగములో ఆంగ్లేయచరిత్రలు భారతదేశముపులను, ఇంగ్లాండులోను, ప్రపంచములో యితరస్థలములలోను విక్రయించుటకు ఓడలలో తీసుకొని పోవుచుండిరి. కాని సరకు దింపి వేసి ఓడ మరల తిరిగి వచ్చునప్పుడు ఖాళీఓడయే వచ్చుచుండెడిది. ఖాళీఓడ రావడము వలన అధికనష్టము కలుగుచుండె. అందువలన వణిజులు తిరిగి వచ్చుసమయములో ఓడను మట్టితో నింపి తెచ్చెడివారు. ఆ మట్టివ్వారా కలకత్తాలో నొకకాలువను నింపుచుండిరి. ఆకాలువను పూడ్చి ఒకరాస్తాగా తయారుచేసిరి. ఆరాస్తా రెడ్ రోడ్డు అనిపిలువబడెను. కాని ఆమట్టి తెచ్చుటవలన వాణిజ్యమునకుగాని, ఓడకుగాని యెట్టిలాభకరమైంది కాదని వణిజులు గ్రహించిరి. అప్పుడు వ్యాపారస్థులందరును ఒకయుక్తిని పన్నిరి. భారతదేశములో విక్రయించుటకును, తవ్వారా లాభమును పొందుటకును అనుకూలమైన వస్తువులను ఓడలో తేవలయునని అందరును నిర్ణయించుకొనిరి. ఓడలో విదేశీలవ

నామును భర్తీచేసి, దాని భారత దేశమునకు తెచ్చి చవుకగా విక్రయింపనలయునని సూకల్పించుకొనిరి.

వాణిజ్యనౌకలో లనణమును తెచ్చి భారతదేశబాహుళలో చవుకగా విక్రయించుచుండిరి. భారతీయులచే విదేశలనణమును కొనిపొనుదేశమునో భారతీయలనణముపై పన్ను విధించిరి. తత్ఫలితముగా స్వదేశలనణము ఖరీదు విదేశలనణముకంటె అధికమాయెను. దరిద్రభారతదేశ వాసులు భద్యులై విదేశలనణమును కొనుచుండిరి.

గాంధీజీ లనణశాసనమును నిరసించుటకు కారణము ఆ లనణశాసనేతిహాసముద్వారా తెలుసుకొన గలుగుచున్నాము. ఈవిషయములో గాంధీజీనుడిచిన దేనున-అన్నము, సత్త్రము, జలమునలె లనణముకూడ మానవుడు నిత్యము ఉపయోగించుకొను వస్తువులలోనొకటి. ఇది మానవునకు ప్రతిదినము ఆవురరమైనదే, కాని యీదరిద్రదేశపు దరిద్రమానవులకు ప్రతిదినము ఆనత్యకమగు ద్రవ్యములపై పన్ను విధించుట అమానుషిక ఆచరణము. కావున నేను ఈసరిద్రభారతీయులకు ప్రతినిధిగా యీ అసత్యఅన్యాయపీడాకర శాసనమును ముందు ఒహిష్కరించెదను. ఈ శాసననిరసన కార్యమును దారిద్ర్య విమోచనకు మరియొక మార్గముగా తలంచుచున్నాను అని గాంధీజీ సంసిద్ధుడాయెను. గాంధీజీ ఆదర్శములననుసరించుటకు భారతదేశప్రజలుకూడ సంసిద్ధులైరి. గాంధీజీ సహకారులతో సంప్రదించి డాండిసముద్రతీరమునకుపోయి సముద్రజలమును

జడికించి లనణమును తెయూచుచేయుటకును, ప్రజలపైగర్హా-
సవాస విధించిన నిజేధాన్యు తిరస్కరించుటకును నిర్ణ-
యించిరి.

సబర్నితినుండి దండిగముద్రీతము దానావుగా 200
మైళ్ళదూరము గాంధీజీ యీసుహత్తిరమార్గము నతిక్రమిం-
చుటకు ఒకనూతనాదిర్బము నవలంబించుటకు సంకల్పించు
కొనిరి. ఆయనసహకారులగు సత్యాగ్రహులతో కాలిండ్లకే
పోవుటకు సంకల్పించుకొనిరి. 'ద్వీప' మార్గము నతిక్రమించు
సమయములో మార్గమధ్యమందున్న గ్రామములలో విశ్రా-
మింతురు. గ్రామములలోని దరిదుర్లు, శాంతస్వభావులునైన
గ్రామవాసులకు అహింస, ప్రేమ, చరకాసం దేశములను
ప్రచారము చేయుదురు. సత్యాగ్రహదర్శములను బోధిం-
తురు. గ్రామముల సంఘముల నిర్మాణమునుగురించి సలహాల
నొసంగెదరు. ఈశుభయాత్రికు దినము నిర్ణయింపబడెను.

మార్చి 12 వ తేదీ ప్రాతఃకాలము. సూర్యుడు తన
సునర్ణకిరణజాలములను ఆశ్రమము నలువైపుల ఆవరింప
జేసెను. ఆశ్రమములో మంగళశంఖము మ్రోయించబడెను.
శుభ్రఖడ్గముతో భూపితౄలై ముండితమ స్తకధారి, అహింసా
పూజారి, ముక్తిసంగ్రామసేవాపతి, మందగమనముతో
ఆశ్రమమునుండి బయలుదేరిరి. మృదుమందహాసవదనముతో
నిగ్రహజ్యోతితో బయటికి వచ్చిరి.

ఆయన వెనుక 79 మంది ఆశ్రమవాసులగు సత్యాగ్రహీలు నేత్రీములలో ఆసందర్శిస్తోంది, హృదయములలో మార్జయనంకల్పములను నిడికొని బయలుదేరిరి. వీరితో గాంధీజీ సుదూరదాండిసముద్రతీరమునకు బయలుదేరిరి.

సత్యాగ్రహీలు దళిమువారు అగ్రేసరులగుచుండిరి. మార్గమునం దెన్నెయో గ్రామములుండెను. పౌరిగ్రామము నందున్న ప్రజలు గుంపులుగుంపులుగా మార్గమున కిరుప్రక్కల మూగి అహింసాసందేశమును విని, సత్యమంత్రమును ఆకర్ణించి, సత్యాగ్రహసంగ్రామకౌశలమును తెలుసుకొనకొరిరి.

మందహాసవదనముతో గాంధీజీ నడిచిన విషయము— 'ఇంగ్లీషువారు నిర్మించిన శాసనములను అంగీకరింపవలను. కాని ఆంగ్లేయులను ప్రేమింపుడి. అధికారుల నిషేధాజ్ఞలను పాటించవలదు. కాని అధికారులను శ్రద్ధతో చూడండి ఏ శాసనము మనలకు పీడించిపిప్పిచేయుచున్నవో ఆ శాసనములను నాశనము చేయుటకు ప్రతిజ్ఞనుబూనుడు. అహింసాపూర్వక నిరోధమువలన, అహింసాపూర్వక నిరసనవలన, యీ శాసనములను ధ్వంసముచేయుదమని ప్రతినబూనుడు. సంగ్రామము చేయుటకు సత్యమును అస్త్రమును ధరింపుడు. సత్యన్యాయ ధర్మములే తుదకు అసత్యఅన్యాయఅధర్మములను జయింపగలవని జ్ఞాపక ముంచుకొనుడు. శాసన, శోషణములకు విరుద్ధముగా సంక్రమక్షేత్రమునం దవతరించి యాతనలను, దుఃఖ

ములను, కష్టములను ముందు వరిపును, యాతనిలను సహించి యాతనిలను ఆనుభవించుటకు సంసిద్ధులు కండు. విశుద్ధమైన విముక్తమైన, మౌనముతో మీ ఆవర్ణ్యములలో, కార్యములలో దృఢముగను, అచంచలముగను నుండివలయును. అప్పుడే ప్రపంచములోని వాతవికళక్తి తమ ఆత్మవద్ద పరాజితి మగును. ఆత్మసమర్పణము చేయ సంసిద్ధులుగును.”

అపూర్వమైన ఈయపదేశము, మధురమైన దీనందేశము రాజనీతితో ధర్మసమ్మేళనము గాంధీవాదమును ప్రపంచదృష్టిలో మహత్తరముగాను అభినవముగాను గావించెను. గాంధీజీశ్రేష్ఠత్వ మిచ్చటనే యున్నది. రాజనీతితో ధర్మము యొక్క అపూర్వమైన సహజమైన సమ్మేళనము గావించుట లోనే యున్నది.

భారతదేశము హింసాయుత అస్త్రముతో విదేశశాసన విముక్తమగుటకు తయారగుచుండ ఆయుధకారముహూర్తములలో భారతదేశగర్భమున యీమహాపురుషుడు ఆవిర్భవించెను. హింసద్వారా శాసకులను విదూరముచేయుటకు ప్రయత్నించినయెడల శాసకులుకూడ హింసాత్మక అస్త్రమును విసరి ప్రతిక్రియ గావించురని ఆయన భారతీయులకు బోధించెను. కాని అహింసాశక్తిద్వారా, సత్యధర్మములద్వారా శాసకుల నాఘాతపరచినయెడల శాసకులహస్తములందున్న మహాస్త్రములు, ఆగ్నేయాస్త్రములు, హింసాత్మక అస్త్రములు తమంతటతామే జారి పడిపోవును. శాసకులు అస్పృశాతములు

వేయుచు అవసన్ను లగుదురు. క్లాంతి జెందుదురు. భారతీయులను కష్టపెట్టుటచే వారిమనస్సులలో దుఃఖముకలుగును. అప్పుడు శాసకలు పరాజయమును వరించి భారతదేశమును త్యజించి పోవుదురు. ఆయనసాధనలలో, ఆయనఅదర్శములలో నెట్టి అపూర్వమైన భవిష్యద్వాణి నిహితమై యున్నదో భారతీయులు నేడు గ్రహింపగలిగినారు.

రాజనీతిలో యీధర్మభావమును సంచరింపచేయుట చేతనే అసంఖ్యాకులగు ఆంగ్లేయులు ఆయనపై శ్రద్ధాగౌరవములను ప్రకర్షించిరి. ఒకవైపున ఇంగ్లీషుసర్కారువారు ఆయనను అణిచివేయుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. మరల ఆ సమయములోనే సర్కారుసంబంధములేని ఆంగ్లవిధ్వజ్జనులు, పండితవర్ణియులు ఆయనదర్శనలాభముకొరకు, ఆయనసందేశమును ఆకర్షించుటకొరకు భారతదేశమునకు పరుగిడి వచ్చుచుండిరి. స్వదేశమునకు తిరిగిపోయినవిమ్మట సర్కారువారి దమననీతిని ఖండించుచుండిరి. గాంధీగారి రాజనీతితో ధర్మనీతి సన్నివేశితమై యుండెను; అందువలన ఆయనరాజనీతి విశ్వవాసుల విస్మయమును, శ్రద్ధను ఆకర్షించెను. ఆయన యొక్క యీరాజనీతిని వ్యాఖ్యానము చేయుచు పండితవర్ణియుడు రోమెన్ రోలండు వ్రాసినవిషయము- 'ఆయన రాజనైతికు డగుట గత్యంతరము లేక.'

మహాత్ముడు తనరాజనీతిని ధర్మబలముచే బలవత్తరముగావించి ప్రతిగ్రామవాసిని, ప్రతిభారతీయుని సంసిద్ధమగు

టకు ఆహ్వానించెను. గ్రామప్రజలు తమధార్మిక సేనాపతిని
నరించుటకు, అభినందములు తెలియజేయుటకు శంఖములను
మోయించిరి. పుష్పమాలలను సమర్పించుకొనిరి. 'గాంధీజీకి
జయ్' అని సమస్వరములతో ప్రతిధ్వనింపజేసిరి.

మందహాసవదనముతో గాంధీజీశరమును వంచుకొనిరి.
అభినందనములకు జవాబిచ్చాసంగిరి- 'భారతవర్షమునకుజయ్'
అని కేవలము ఈజయధ్వనులను సమవేతకంఠముతోఘోషిం
చినంతమాత్రమున స్వాతంత్ర్యమును పొందజాలము. ఈ
స్వాతంత్ర్యముకొరకు మనము సవవేతభావముతో పరిశ్ర
మయు, ప్రయత్నములను గావింపవలయును. మనగ్రామ పున
ర్నిర్మాణమునకు అగ్రగణ్యులము కావలయును. సంఘములో
నున్న నీచమగు అస్పృశ్యతయను పాపమును తొలగింపవల
యును. గృహములలో చరకాభాదీలను ప్రతిష్ఠితము చేయ
వలయును. భారతదేశములో ఉత్పన్నమైన ద్రవ్యములతోనే
మనజీవనయాత్రను నిర్వహించుకొనవలయును. మనసనాతన
ధర్మమును మరల గౌరవాననమున స్థాపింపవలయును."

భారతవాసులు పవిత్రులైరి. మార్గములనుకనుగొనిరి.
శక్తిని సంపాదించుకొనిరి. సేనాపతి ఆ దేశపాలనముకొరకు
నలువైపుల ప్రజలు సంసిద్ధులగుచుండిరి.

ధర్మముతో పాశవికశక్తికి ప్రతిద్వంద్వ మారంభ
మయ్యెను. ఈసంఘర్షణలో ధర్మము మరింత ఉజ్జ్వలముగాను

శక్తిపంతిముగాను కాజొచ్చెను గాంధీగారి సందేశమువలన బ్రిజలలో ఆత్మచైతన్యప్రగోధము జాగరిత మయ్యెను.

సత్యచూర్ణసరివాజును గ్రామములపై గ్రామముల సతిక్రిమించి అగ్రేసును ఉడుచుండెను. 25 దినములు నడచిన పిమ్మట ఏప్రిల్ 5 న తేదీనాటికి డాండిసాగరతీరమునకు వచ్చెను.

గాంధీజీ నుడివిన విషయము - “బ్రిటిషుశాసనములు సర్వవిధముల భారతభూమికి సర్వనాశనము సమకూర్చినవి. మనసీతి, మనవిద్య, మనజాతీయత, మనధర్మసీతి, సమస్తమును ధ్వంసము గావించెను. నేను ఈశాసనములను అభిశాపములని నుడువుచున్నాను. అందువలన భారతజాతీయతకు హానికరమైన యీ అభిశాపములను భారతక్షేత్రమునుండి తుడిచివేయుటకు యాత్ర ఆరంభించితిని. ఈసత్యాగ్రహజీవితమును ధరించితిని. ఈశాసననిరసనసంగ్రామము అభిశాప విమోచనసంగ్రామము.”

గాంధీజీ ప్రథమమున సాగరములోదిగెను. పాత్రితో జలము వింపుకొని బయటికి వచ్చిరి. అగ్నివెలిగించి ఉప్పు తయారుచేసిరి. 79 సత్యాగ్రహులుకూడ లవణము తయారు చేసిరి.

స్వాతంత్రయార్థసేనాపతి ప్రథమమున శాసనబహిష్కరణ సంగ్రామము నారంభించెను.

ఈసారి సేనాపతిఆదర్శములతో భారతదేశములో స్వత్ర శాసనబహిష్కరణసంగ్రామము ఆరంభమాయెను. భారతదేశములో ప్రతిస్థానమునందును కోటానుకోట్లప్రజలు నలువైపుల లవణశాసనమును తిరస్కరించుట కారంభించిరి. స్వత్ర ఉత్సాహము, ధైర్యము, తీక్షణసరీక్షలు ఆరంభమాయెను. వంగ దేశమునందును ఉత్సాహము ఉద్యమములు చెలరేగెను. దేశములోని నాదీమగులుకూడ సంగ్రామముగో ప్రవేశించిరి. లవణము తయారుచేసి యింటింటిగో పంచిపెట్టుచుండిరి. విక్రయించుచుండిరి. నాయకులు ఒకరితరువాత ఒకరు అరెస్టుచేయబడిరి. పండితముగీలాలు, పండిత జనహర్లాలు, పండిత మాలవ్యా, సర్దార్ వల్లభాయ్, శ్రీరాజేంద్రప్రసాద్, శ్రీరాజగోపాలాచారి, శ్రీయతీంద్రమోహనగుప్త మొదలగువారు శాసకుల తాహకారాగారాంతరాళమునకు పంపబడిరి. సాధారణప్రజలపై అత్యాచారములు జరుగుచుండెను. సత్యాగ్రహము కొట్టబడిరి. బెయ్ నెట్లపొడుపులకు గురియైరి. పదాఘాతములను వరించిరి. స్త్రీలు అవమానింపబడిరి. కొట్టబడిరి. కాని భారతదేశము అహింసాఆదర్శములలో దృఢముగను స్థిరముగను ఉండెను. భారతదేశ మింకను దృఢసంకల్పముతో లవణశాసనమును తిరస్కరించుచుండెను, లవణశాసనము బహిష్కరింపబడెను.

ఈసారి గాంధీజీ యింకను వ్యాపకసంగ్రామమునకు మార్గములు కనిపెట్టెను. ఆయన సర్కారువారిలవణరాసులను

ఆక్రమింప సంకల్పించుకొనెను. ప్రజలకు నిత్యము ఆవశ్యకమైన సామగ్రిని ఆక్రమించుకుని ప్రజలను శోషింపచేయునై తికాధికారము సర్కారువారికి లేదు.

నియమితదినమున గాంధీజీ గుజరాటులోని ధరసనా చరన్ దా అను రెండు గ్రామములలో సర్కారువారి లవణ గారములను ఆక్రమించుటకు సంకల్పించిరి. కాని ఆక్రమించుటకు ముందు మరల ఆయన అహింసాసత్యాగ్రహ ధర్మమున పాలించుచుండిరి. ఆయన ఆక్రమణోద్దేశ్యము, సమయము పత్రముద్వారా స్పష్టముగా వైస్ రాయ్ కి తెలియజేసిరి.

గాంధీజీ సంసిద్ధులై సర్కారువారు అరెస్టు చేసినన సత్యాగ్రహకార్యము నిలిచిపోకుండునట్లు తగినయేర్పాట్లు గావించెను. నూతననాయకుడు వచ్చి సంగ్రామపరిచాలనా భారమును వహించును.

సర్కారువారుకూడ యీసారి స్థిరసంకల్పులైరి. లవణగారములను ఆక్రమించుటకుముందే మే 5 వ తేదీన భారతసత్యాగ్రహసంగ్రామసర్వాధినాయకుడు అరెస్టుచేయబడిరి. కాని సత్యాగ్రహముఆగిపోలేదు. నాయకులు అబ్బాస్ తాయేజ్జీ గాంధీజీస్థానమును ఆక్రమించుకొనిరి. సత్యాగ్రహులకు లవణగారములను ఆక్రమించమని ఆదేశించిరి వారు ముక్తిగానము చేయుచు నగ్రసరులైరి. తాయేజ్జీ కూడా అరెస్టయినను యాత్ర ఆగిపోలేదు. శ్రీమతి సరోజినాయుడుగారువచ్చి యాత్రను సాగించుచుండిరి.

ఆమెకూడ అలెప్పు చేయబడిరి. కాని సత్యమాత్రం. అహింసాయాత్ర పూర్ణ వేగముతో సాగిపోవుచుండెను. సత్యాగ్రహదళమువారు నూతననాయకులను ఎన్నుకొనుచుండిరి. నవీనోత్సాహముతో అత్యంత వేగముతో మాత్రం సాగిపోవుచుండెను. పోలీసులు కోపగించిరి. శరమమార్గము నవలంబించ తలంచిరి. సత్యాగ్రహులను అలెప్పుచేసిరి. జ్ఞానశూన్యలై లాతీచార్జి చేయుచుండిరి. బెయిన్ బాద్వారా ఆఘాతములు వేయుచుండిరి. సత్యసేవకులు కొట్టబడిరి, ఆహుతులైరి. కాని తాము ఆఘాతములను వేయలేదు. మండహాసముతో నిర్వికారముగా నిర్భయనృపదయునుతో 'పంచదేమాతరం'గానమును పాడుచు లవణాగారములవైపునకు నడచుచుండిరి. అహింసాసత్యముల యీ అపూర్వసంగ్రామచరిత్రను విని సమగ్రప్రపంచము స్తంభితమయ్యెను. విస్మితమయ్యెను.

ప్రపంచములోగల వివిధస్థానములవారు ఈసంగ్రామమును చూచుటకు ధరసనకు పరుగిడివచ్చిరి. విదేశవార్తాపత్రికల రిపోర్టరులు ఈదృశ్యమును గాంచి అభిభూతులైరి. వారి రిపోర్టులను సత్యాగ్రహకార్యములను, మహాత్మ్యమును ప్రపంచవాసులందరును అత్యుత్సాహముతో చదువ నారంభించిరి. ఇంగ్లీషురిపోర్టరు వెబ్ మిల్లర్ యీదృశ్యమును చూచి వ్రాసినవిషయ మిది—“ధరసనాసమక్షమున నిలువబడి ఆలవణాగారముల ఆక్రమణదృశ్యమును చూచుచుంటిని. అప్పుడప్పు డది అత్యంత వేదనాదాయకముగా నుండుటచే దానిని

మేదిసీపూర్. ఇతర అనేకస్థలములలో లవణము తయారగుచుండెను. కేవలము లవణశాసనమేగాక, ఈసారి జాతీయమహాసభ పూర్వదేశానుసారముగా భారతీయు లితరశాసనములను, ఆదేశములను ఒహిష్కరించు కార్యములలోకూడ ప్రవృత్తులైరి. స్వేచ్ఛాసేవకులు సర్వత్ర గుంపులు గుంపులుగా విదేశనస్రముల దుకాణములలోను, విదేశసారాయి షాపులలోను వికేటింగుచేయు మొదలిడిరి. గ్రామవాసులు పన్నులను చెల్లించుట మానివైచిరి. బంజాయి, బెంగాలు, బీహారు, ఒరిస్సా దేశవాసులు ఒక్కడమ్మిడిపన్నుకూడా చెల్లించమని ప్రతిష్ఠ గావించుకొనిరి. గుజరాత్, మహారాష్ట్రము, కర్ణాటకము, ఆంధ్ర, పంజాబ్ దేశవాసులు అత్యాచారులగు సర్కారువారికి పన్ను చెల్లించుటకు నిరాకరించిరి. బేరారు, అస్సాం గ్రామవాసులు మనశాసనమును తిరస్కరించి సర్కారువారిచే సంరక్షింపబడిన అరణ్యములనుండి చెట్లను నరకి తెచ్చుకొనుచుండిరి. శాసనఒహిష్కారతరంగములు భారతదేశమునం దంతటను విపులముగా వ్యాపించెను. కారాగారములన్నియు సత్యాగ్రహాలతో నిండిపోయెను. ప్రజలు ధనమును పోగొట్టుకొనిరి. పా్రిణములను పోగొట్టుకొనిరి. అత్యాచారములచే పీడింపబడిరి. అవమానింపబడిరి. కాని స్వాతంత్ర్య సంగ్రామముయొక్క ఏజ్యోతిని గాంధీజీ భారతీయులలో వెలిగించెనో యది శతసహస్రావమానములు అత్యాచారములవలనకూడ ఆర్పబడలేదు.

చూడలేకున్నాను. ముఖమును మరియొకవైపుకు తిప్పుచున్నాను. స్వేచ్ఛాసేవకులు పోలీసులచేతులలో దెబ్బలు తినుచున్నారు. కాని వారు దానికి లవలేశక్రోధముగాని, హింసనుగాని ప్రకటించుటలేదు. గాంధీజీఅహింసాసీతిలో వీరికిగల విశ్వాసమును చూచి ఆశ్చర్యాన్వితుడ నగుచున్నాను.”

జార్జిథోకాంబ అను మరియొక రిపోర్టరు వ్రాసిన విషయము-“వాడలాకు నలువైపుల చుట్టబడియున్న పర్వతపంక్తులలో నొకదానిపై నేను నిలువబడి చూచుచుంటిరి. నానలువైపుల యింకను అనేకమంది భారతీయులు నిలువబడియుండిరి. కాని వారిముఖములవైపునకు చూచుటకే నేను సిగ్గుపడుచుంటిని.

నాదేశవాసులు శాసనములపేరుతో జరుపుచున్న వ్యవహారములను గాంచి నేను ఇంగ్లీషువాడనని తలంచుకొనుటచే సిగ్గుచే నాశ్చర్యము వంగిపోవుచున్నది. ఇంగ్లీషుసర్కారు వారు అత్యాచారములనుగావించుచున్నారు. కాని సాధారణ ఇంగ్లీషువారి శిరములు సిగ్గుచే వంగిపోవుచున్నవి. అహింస సామ్రాజ్యమును మానవులహృదయములలో విస్తరింపజేయుచున్నది. భరతనాలోని శక్తి సమస్తభారత దేశమును శక్తివంతులుగా గావించెను. అత్యాచారములనువరించి కార్యములొనర్చునాధన జయప్రద మయ్యెను. అహింసామార్గములవలన శాసనము బహిష్కరించు ప్రజలవాంఛ సమస్తభారత దేశదోలో వ్యాపించెను. వంగదేశమునందున మహిషబాధాకా

మేదినిపూర్వ, ఇతర అనేకస్థలములలో లవణము తయారగుచుండెను. కేవలము లవణశాసనమేగాక, ఈసారి జాతీయమహాసభ పూర్వార్థశాసనముగా భారతీయు లితరశాసనములను, ఆదేశములను ఒహిష్కరించు కార్యములలోకూడ ప్రవృత్తులైరి. స్వేచ్ఛాసేవకులు సర్వత్ర గుంపులు గుంపులుగా విదేశనస్తుముల దుకాణములలోను, విదేశసారాయి మార్పులలోను పికెటింగుచేయ మొదలిడిరి. గ్రామవాసులు పన్నులను చెల్లించుట మానివైచిరి. బొంబాయి, బెంగాలు, బీహారు, ఒరిస్సా దేశవాసులు ఒక్కడమ్మిడిపన్నుకూడా చెల్లించమని ప్రతిష్ఠ గావించుకొనిరి. సుజరాట్, మహారాష్ట్రము, కర్ణాటకము, ఆంధ్ర, పంజాబ్ దేశవాసులు అత్యాచారులగు సర్కారువారికి పన్ను చెల్లించుటకు నిరాకరించిరి. బేరారు, అస్సాం గ్రామవాసులు మనశాసనమును తిరస్కరించి సర్కారువారిచే సంరక్షింపబడిన అరణ్యములనుండి చెట్లను సరకి తెచ్చుకొనుచుండిరి. శాసనబహిష్కారతరంగములు భారతదేశమునం దంతటను విపులముగా వ్యాపించెను. కారాగారములన్నియు సత్కాగ్రహాలతో నిండిపోయెను. ప్రిజలు ధనమును పోగొట్టుకొనిరి. ప్రిజములను పోగొట్టుకొనిరి. అత్యాచారములచే వీడింపబడిరి. అవమానింపబడిరి. కాని స్వాతంత్ర్య గంగామముయొక్క ఏజ్యోతిని గాంధీజీ భారతీయులలో వెలిగించెనో యది శతసహస్రావమానములు అత్యాచారములవలనకూడ ఆర్పబడలేదు.

52

గాంధీ = ఇర్విన్ షరతు

ఆ దోషసమును అణచివేయుటకు వైస్ రాయ్ ఇర్విన్ ఒకటివెనుక ఒకటి ఆర్డినెన్సులను జారీచేయుచు మొత్తం 13 ఆర్డినెన్సులను ప్రకటించెను. భారతదేశములో సాధారణ శాసనము లోపించి ఆర్డినెన్సులు రాజత్వము చేయుచుండెను.

వైస్ రాయ్ జాతీయవాదులవార్తాపత్రికలను ప్రకటించుట రద్దుచేసెను. భారతదేశములోనున్న 131 వార్తాపత్రికలనుండి 2 లక్షల 40 వేలరూపాయలు బామినానుక్రింద వసూలు చేయబడెను. సర్కారువారు జాతీయమహాసభతాలూకు కేంద్రీయ, ప్రాదేశికప్రతిష్ఠాసములను శాసనవిరుద్ధమైనవిగా ప్రకటించిరి. జాతీయమహాసభకు చెందిన ఆఫీసుల నన్నిటిని ఆక్రమించుకొనిరి. ఆఫీసులకు తాళములు వేయబడెను. కాని అహింసాసంగ్రామములో ప్రజలు ప్రతిహతులు కాలేదు. సీమాంతప్రదేశముల సతానులహృదయములలోకూడ యీ అహింస తనప్రభావమును విస్తృతము గావించుకొనెను. సతానులు గాంధీగారి అహింసామంత్రములో దీక్షనుబొందిరి. గుంపులుగుంపులుగా శాసనధిక్కారసంగ్రామములో దుమికిరి. అత్యాచారులు, క్రూరులు సగుసర్కారువారి కోరికగ్నికీ ఆత్మాహుతుల నర్పించుకొనిరి.

క్రమముగా సర్కారువారి భారతీయసైనికులుకూడ అహింసాప్రభావముచే చంచలులైరి. అధికారులు యీసారి

అస్త్రధారులును, అహింసాసాయుధులును అగుపఠానుల సభలో తుపాకులు పేల్చునున భారతీయ సైనికులకు ఆ దేశముల సచ్చిరి. కాని సైనికులు ఆ దేశములను విరాకరించిరి. అమాయక ప్రజలను కాల్చజాలనున జవాబిచ్చిరి. ఈ ఆ దేశవిరాకరిణుబదులు సర్కారువారిచ్చు శిక్షను మేము స్వీకరింతుమని సమాధాన మిచ్చిరి.

సర్కారువారు జ్ఞానశూన్యులైరి. విభ్రాంతిజెందిరి. ఇన్ని అరెస్టులు, ఇన్ని దెబ్బలు, ఇన్ని హత్యలు-అయినను వీరు ఏ శక్తినలన శక్తిశాలు రగుచున్నారు?

ఉపాయశీలులగు సర్కారువారు అలసిపోయిరి. తుదికు అస్త్రశక్తి అహింసాశక్తితో రాజీపదుర్చుకొన వాంఛించెను. ఎశుబలము ఆత్మబలమువద్ద పరాజయమును వరించెను. వైస్ రాయి విశేషప్రతిఘటనలను పంపించి గాంధీజీ, ఇతరనాయకులతో రాజీవిషయములనుగురించి సమాలోచనములను జరుపుచుండిరి. కాని గాంధీజీ ఇతరనాయకులు చెప్పినదేమనగా, 'ఒక్కమరతుతో రాజీబేరము కుదరగలదు మా దేశశాసనశక్తి మాకే ఒసగవలయును. ఈవిషయమును అంగీకరించుటచ్వారానే కార్యము లొనర్పవలయును.'

కాని సర్కారువారు శక్తిని త్యజించుటకు అంగీకరించలేదు. స్వాతంత్ర్యమునే పొగను చూపించి, సద్బుద్ధి నదిచ్చుటనే నెపముతో ప్రజలను మోసముచేయ ప్రయత్నించిరి. భారతీయులకు ఎట్టిది, ఎంతవరకు శాసనాధికారములను యివ్వవచ్చునో యనుసమస్యగురించి బహిరంగలోచనములను

గావించుకొనుటకు సర్కారువారు భారతీయనాయకులతో ఒక 'గుండ్లజల్లసమావేశమును' (Round Table Conference) ఏర్పాటుచేసిరని వైస్రాయి ప్రకటించెను.

సమావేశమునకు ప్రతినిధులను ఎన్నుకొనుటలో సర్కారువారు సంపూర్ణ స్వేచ్ఛాచారమును ప్రదర్శించిరి. జాతీయవాదులగు భారతీయులను వదిలివేసియే సమావేశమును నిర్మాణమును చేసిరి. 1930 నవంబరు 12 వ తేదీన ఇంగ్లాండులో ప్రధమసమావేశము జరిగెను. 9 వారములు సమావేశములో ఆలోచనలు, సంభాషణములు జరిగెను. కాని ఎట్టి మీమాంసయు జరుగలేదు.

మీమాంస చేయువారెవరు? సర్కారువారి కనుగతులగు ప్రభావలోభులగు ప్రతినిధిదళమువారా? భారతదేశము ఆత్మశౌరవమును, స్వాతింత్ర్యమును కోరుచున్నదని సాహసముతో ఆశ్చర్యకాచముతో చెప్పగలిగెడివా రెవరు?

ఆలోచనములు వ్యర్థములయ్యెను. భారతదేశములో ఆందోళనములు, సంగ్రామము తీవ్రరూపము దాల్చుచుండెను తుదకు సర్కారువారు గత్యంతరములేక కారాగారముందున్న గాంధీజీ, నాయకుల శరణుజొచ్చిరి. కారాగార ఆబద్ధవాతావరణములో రాజీఆలోచనములు చెప్పినందున గాంధీజీని బేషరతుతో విడుదలచేసిరి. గాంధీజీతోపాటు ఇతరనాయకులు కూడ ముక్తినిపొందిరి. గాంధీజీ బయటికివచ్చిరి. అహింస సత్యాగ్రహ అనుతత్తులను క్షమించుటకు సంసిద్ధుడై యున్నాడు. సర్కారువారి హృదయమెంత మార్పుజెందినదో చూచెద నని గాంధీజీ నుడివెను.

వైస్ రాయ్ రాజబేరములను సాగించుటకు గాంధీజీని తనప్రాసాదమునకు ఆహ్వానించిరి. శాంతిదూత అశాంతి నుండి శాంతిని సంపాదించుటకు వైస్ రాయి ఆహ్వానమును అంగీకరించెను. 1931 ఫిబ్రవరి 17 వ తేదీన గాంధీజీ వైస్ రాయిగారి ప్రాసాదమునకు హాజరై.

15 దినములు అంగీకరింపబడినది, భారత దేశప్రజలనిధిని సంపాదించుటకు జరిగెను. శాసనసమన్వయము పరిష్కరించుటకు ముందు సర్కారువారు సర్వవిధములైన దమననీతిని, దుష్ట శాసనములను విరమించుకొనవలయునని గాంధీజీ వదించెను. సర్కారువారు తద్వర్జితచట్టలను విడిచివేసి ప్రకృత సచిచ్చమును కార్యరూపమున పరిణమింప చేయవలయును. వైస్ రాయ్ గాంధీజీషరతుల ననుసరించి కార్యములు గావింప నంగీకరించెను. కాని జాతీయమహాసభ, గాంధీజీ శాసననిరసన ఆందోళనమును విరమింపవలయునని సర్కారు వారి పక్షమునుండి ఆయన కోరెను.

గాంధీజీ తెలియజేసిన దేమనగా - జాతీయమహాసభ వారికి ఈవిషయములో తెలియజేయుదును. మహాసభవారు నాప్రార్థనమును అంగీకరింపవచ్చును. మహాసభవారు నాకు ఏసర్వాధినాయకశక్తినిచ్చిరో, ఆశక్తిబలముతోనే వైస్ రాయిగారితో సంధిగావించుకొందును. పిమ్మట మహాసభలో అంగీకరింపబడును.

ఉభయపక్షములవారు రాజీకి అంగీకరించిరి. ఉభయుల అభిప్రాయానుసారముగా 1931 మార్చి 4 వ తేదీన సంధి షరతులు రచింపబడెను. ఆషరతుల ననుసరించి సర్కారు

వాడు దమననీతిని విరమించుకొనిరి. ఆర్థిక నెప్పులను విరమించుకొనిరి. నాయకులను, సత్యాగ్రహులను విడుదల గావించిరి. జాతీయమహాసభకు చెందిన సకలప్రతిష్ఠాపములపై గల నిషేధాజ్ఞలను రద్దుపరచిరి. భారతదేశములో శాంతివాతావరణము అలము కొనెను. సమున్మీలన వాసులు లవణమును తియ్యరుచేసుకొనవచ్చుననియు, విక్రయించుకొనవచ్చుననియు, సాధారణభారతీయులు తమవ్యక్తిగతోపయోగములకు లవణమును తయారుచేయవచ్చుననియు సర్కారువారు మరతుల ప్రకారము తెలియజేసిరి.

ఈవిధముగా దర్శిద్రభారతీయులు ఉప్పు తయారుచేసుకొను కోరికను నెరవేర్చిరి. గాంధీగారి లవణసత్యాగ్రహ గౌరవము రక్షింపబడెను.

గాంధీజీ ప్రాణమంతయు దరిదురిలమీదనే యుండెను. స్వాతంత్ర్యమును పొందినపిమ్మటకూడ 1947 సంవత్సరము చివరిభాగములో దరిదులకు నిత్యము అవుసరమగు లవణము పైనుండి పన్నులన్నిటిని రద్దుచేయమని స్వతంత్రభారత సర్కారువారిని వేడుకొనిరి. జీవితములో అంత్యదినమువరకు దర్శిద్రభారతీయులకు సులభముగా అన్నము, వస్త్రము, లవణము సనుకూర్చువిషయము ఆయన మరచిపోలేదు. నాయకులను విడుదలచేసి సర్కారువారు జాతీయమహాసభకు తెలియజేసిన దేవునగా - శాసనవిషయములో సిద్ధాంతములను నిర్ణయించుటకు వారు మరియొక 'రాండుటేబిల్ కాన్ఫరెన్సు' యేర్పాటుచేయుటకు కోరుచున్నాను. దీనిలో మహాసభ వారుపంపిన ప్రతినిధులను అంగీకరించుటకు సిద్ధముగా నున్నాము.

ఇంగ్లీషువారి ప్రతిపాదనవిషయమై యేర్పాటుగావించు

టకు వియమితనమయమునకు జాతీయమహాసభ కార్యకర్తలు సమావేశమైరి, మహాసభ విశేషాలోచనములను శాసించిన కన్యబు గాంధీగారి సంధిమరతులను అంగీకరించెను. రెండవ కన్యబు గాంధీగారి సేకముగా పాల్గొనుటనుగూరించి సర్కారు వారి ప్రతివాదముగా ఆమోదింపబడెను. మహాసభకు మహాత్మా గాంధీజీని ఏకైక ప్రతినిధిగా నిచ్చుకొనిరి. మహాసభతరపున కాండ్ టేబిల్ కాన్ఫరెన్సులో పాల్గొనుటకు ఆయనను వేరు కొనిరి. గాంధీజీ మహాసభ ప్రతినిధిగా ఇంగ్లాండు పోవుటకు సంసిద్ధులైరి.

ఇంట్లో జాతీయమహాసభకు చెందిన వాగుపక్షదళము వారు గాంధీగారివారా శారన బహిష్కరణ ఆందోళనమును విరమించుటవలన గాంధీగారి సంధిమరతులను తీవ్రముగా విమర్శించిరి.

స్వభావసిద్ధమైన ప్రశాంతధైర్యముతో సంధికి కారణము గాంధీజీ వారికి తెలియజేసెను. దేశము దరిగిమైనది. దాదాపు రెండువందల సంవత్సరములనుండి విదేశపరిపాలనము పీడింపబడుచున్నది. వంచింపబడుచున్నది. ప్రస్తుతసత్యాగ్రహమువలన దేశీయులు నేడు విశేషముగా పీడింపబడుచున్నారు. సంధిద్వారా, సంభాషణములద్వారా, ఆలోచనములద్వారా, దేశవాసులలో రక్తపాతము లేకుండ స్వాతంత్ర్యము సంపాదించగలిగినయెడల, అహింసాసేవకులు ఆమార్గమును అనలంబించుట ఉచితము. సత్యాగ్రహికి తనసత్యమే అన్నిటికంటె ప్రియమైనది. సర్దారువారు ప్రకృతశాంతిని కోరకయున్నయెడల, భారతీయులకు అధికారముల నిచ్చు

టకు ఉద్దేశించనియెడల, మరల సత్యాగ్రహము ఆరంభించుటకు సిద్ధింపజేయుట లేదు.

సత్యాగ్రహిగా ఆయన యీసమయములో మరియొక మార్గము కవలంబించెదవని తెలియజేసిరి. ఆయన ఇంగ్లాండు ప్రజలకు భారతీయులసం దేశములను వినుపింతురు. భారతీయుల హింసలను తెలియజేయుదురు. సర్కారువారి అసత్యఅన్యాయముల అత్యాచారములవిషయము ఇంగ్లాండులో ప్రచారము చేయుదును. అని ఆయన తెలిపెను. సత్యముద్వారా అచ్చటి ప్రజలకు సర్కారువారి అన్యాయములను గురించి తెలియజేసి ప్రతీకారమును విజ్ఞప్తి చేయుదురు.

వామపక్షమువారు నిరుత్తరులైరి. గాంధీజీ అవలంబించిన ప్రణాళికపరిణామము సరిశీలించుటకు ఆయనను విమర్శించుట విరమించిరి.

గాంధీజీ 1931 సంవత్సరము ఆగష్టునెల అంతములో బొంబాయిరేవులో స్తీరుపై నెక్కిరి. ఇంగ్లాండుమార్గములో యాత్ర నారంభించిరి.

—:0:—

53

రాండుపేలులు మోసము

విశ్వవాసులు భారతముపీశ్వరుని అహింసాసం దేశమును ఆకర్షించిరి. సత్యాగ్రహములో అపూర్వసంగ్రామవిషయము గుర్తెరింగిరి. నిష్క్రియప్రతిఘటనవిషయము గ్రహిం

చిరి. ననుక్రమించములోని పీడితప్రజలు గాంధీగారి ఆహింసా ఆందోళనముతో ముక్తిమార్గమును కనుగొనిరి. ఆశాశ్చర్యకరమిది దర్శించిరి.

అందువలన గాంధీగారి ఓడ అచ్చటచ్చట రేవులలో నిలువబడుచున్నప్పుడు స్రుతిదేశముచుండియు గుంపులుగుంపులుగ ప్రజ రేవుస్థానములకు పరుగిడివచ్చిరి. లక్షలాదికంఠములతో జయధ్వనిని గావించిరి. 'అసహాయోద్యమనాయకునకు జయము కలుగుగాక! గాంధీజీకి జయము కలుగుగాక!'

ప్రాచ్యదేశశాంతివిషయములకు అవతారమూర్తియైన గాంధీజీ స్నిగ్ధ దనముతో, సతమ స్తవముతో మహత్తరజనగుంపుమునకు అభివాదనములు తెలియజేసిరి. ఓడ మిశర దేశమునకు చేరెను. మిశరవాసులు ఖిలాఫతునమర్దనకారులును, సహాయకారులును అగు సాధారణప్రజలకు ప్రియనాయకునకు స్వాగత మిచ్చుటకు ఏర్పాటులు గావించిరి. మిశర దేశగౌరవనీయనాయకుడు నాహస్ పాసా ఓడలో ప్రవేశించి ప్రజాపక్షమున సత్యమతకు స్వాగతమిచ్చిరి. అభినందనమువలన లబ్ధచెందిన గాంధీజీ చేతులు రెండును జోడించుకుని పలుమాల్లు క్షమాపణ కోరుకొనెను. 'నేను సాధారణప్రజల సేవకుడనుమాత్రమే. నేను దీనికి యోగ్యుడను కాను, అని నుడిపెను.'

ఓడ మార్పై రేవులో నిలువబడెను. గాంధీజీ ఓడనుండి క్రిందికి వచ్చెను. ప్రాన్సుదేశనాయకులు, మహానుభావులు గాంధీజీని దర్శించుటకు పరుగిడివచ్చిరి. ప్రాన్సు దేశవిశిష్టుడును,

మహాజ్ఞానియూ, పండితుడును, జగత్ప్రసిద్ధసాహిత్యవిశారదుడును అయిన రోమేకరోలెండువచ్చి శ్రద్ధావసరిచిత్తముతో స్వాగతప్రముఖులైచేరు. అందిటుల నుడివెరు. 'సలుబది కోట్ల ప్రజలను కిర్మిసిగోధములచే మేల్కొల్పినవాడవు నీవు, నను ప్రచిటిషునామ్రాజ్యమును, కంపింపజేసినది నీవు, మానవుని రాజనైతికవ్యాపారములలో రెండువేలసంవత్సరములలో అన్నిటికంటె శక్తివంతమైన నైతిక ఆందోళనాదర్శములను ప్రవర్తించజేసినది నీవు, పండితనరేణ్యుడు రోమేన్ రోలెండు గాంధీగారి ఆదర్శములను, ప్రణాళికలను గాంచి విముగ్ధుడయ్యెను. గాంధీజీ ఆయనతో కొన్నిరోజులు గడపిరి. ఇద్దరుమహానుభావులు పరస్పరులను గ్రహించుటకు అవకాశము కలిగెను. గాంధీజీ ఆనందవదనముతో రోలెండును ఆలింగనము గావించుకొనెను.

స్తేషనులో దీనబంధు ఆండ్రాసు గాంధీజీకి స్వాగతమిచ్చుటకు కాచుకునియుండిరి. ఆండ్రాసుగారు ఆఫ్రికా సంగ్రామములో గాంధీజీకి సహకారిగా నుండెను. భారతదేశములో నిర్మాణకార్యక్రమములో ఆయన గాంధీజీకి విశేష సహాయము చేసియుండిరి. మలబారు విప్లవసమయములో ఆయన గాంధీజీసలహాలు ఉపదేశముల ననుసరించి నిషేడిత హిందూ మహమ్మదీయులకు అనేకవిధముల సహాయము చేసియుండిరి. గాంధీజీని గురించి ఆండ్రాసుగారు ఒసంగిన సందేశములు భారతదేశమహామానవునియెడల సత్యమైన సన్మతమైన శ్రద్ధాగౌరవములకు నిదర్శనములై యున్నవి.

అంశాగ్రాను నుడివిన విషయములు- 'నామనోజగత్తునందు మహాత్మాగాంధీ రవీంద్రనాథుల సమావేశము ఎన్ని సంఘటల్లైనది? దరిమిలును, అభావగ్రస్తులును, పీడితులును ఆయనవారయెడల, మర్దశాగ్రస్తమానవులయెడల గంభీరమైన, హృదయపూర్వకమైన అనేకనిదర్శనములు వీరుభయలమధ్యను దర్శించితిని.

'మహాత్మాగాంధీగారి జీవితములో ప్రథమగంభీరతను అరుభూతి మర్దశాగ్రస్త, దరిద్రనిపీడితమానవులను కేంద్రముగా గావించుకొని వికసించినది. దక్షిణాఫ్రికాలో ఆయనతో ప్రవాసకాలమందున్నప్పుడు ఆయనయందుగల యీమహత్తర సానుభూతిని గురించి గ్రహించితిని. జాతివర్ణభేదములేక దరిమిలపై ఆయనకారుణ్యము ప్రవాహమువలె ప్రవహించినది. అసహాయోద్యమ ఆందోళన సమయములో తమిళశిశువులు ఎల్లప్పుడు ఆయనచుట్టూ ఉన్నటుల అనేకసార్లు గాంచితిని. కూలీలపై ఆయనకు గల ఆంతరికప్రేమ ఎంతోగంభీరమైనది. ఆర్తమానవులపై ఆయన కారుణ్యము అపారమైనది. దారిద్ర్యనిపీడితులపై ఆయనకు గల ప్రేమనిష్ఠల నిదర్శనములు విస్మయకరమైనవి. భారతదేశములో ప్రవేశించినది మొదలు ఆయనయందుగల యీ విషయములు ప్రకటితమగుచుండెను. వాక్యములకంటె కార్యములద్వారముననే పీడిత, బాధిత, అసమర్థ, రుగ్గు, అసహాయప్రజలపై ఆయన అపారకారుణ్యము అనంతముగా ప్రవహించెడిది.

“అస్పృశ్యతానివారణ ప్రధమకర్తవ్యమని ఆయన సేల నుడివెను? మత్తుపదార్థములు, పానీయములు విసర్జించు లకు బలవంత సేల పెట్టుచున్నారా? చరకాపై నూలు నడికి స్త్రమలను కేసు నేర్పాటుచేయుట, కుటీరపరిశ్రమలను ప్రవర్తింపజేయుట ఆయనకర్మ సద్గుణలలో శీర్షస్థానమేల పొందినది? దీనికొరకు ఆయన అర్ధనీతిపై నేరము వేయలేదు. రాజనైతికకారణములు కూడ ఆయనకు ప్రధానమైనవిగా నగనడలేదు. నిజముగా దీనిప్రయోజనములు సంపూర్ణముగా ఆయనకు ధర్మమూలకమైనవిగా కనుపించెను. దరిద్రతను భారతీయగ్రామవాసులను దారిద్ర్యపాశములనుండి విముక్తి పరచుటకు ఇదియే ఉత్తమమార్గమని ఆయన గ్రహించెను. ఈమార్గములనెలన వారు తమకుబంబములకు అవుసరమైన అన్ని ప్రస్తుతములను సంపాదించుకొనగలరు. అర్థాహారముతో, నిరాహారముతో, సంపూర్ణముగా అనాహారులై యున్నవారు దుఃఖదారిద్ర్యములనుండియు ఋణభారములనుండియు ముక్తి ని పొందుదురు.”

“అస్పృశ్యతానివారణ ప్రాధాన్యత వహింపక జాతీయ ఆందోళనము ముఖ్యఉద్దేశ్యముగా పరిణమించుచున్నదనియు, రాజనైతిక ఉద్దేశ్యమే ప్రాధాన్యత వహించుచున్నదనియు నేను ఉత్తరము ద్వారా గాంధీజీకి తెలిపియుంటిని. ఈ ఆందోళన ముతో ఆయనకు సంబంధమున్నంతవరకు ఇట్టి శంకకు ఎట్టి కారణము లేదని ఆయన ప్రత్యుత్తరము వ్రాసెను. ఆయన జీవితములో నిగూఢతమసత్య యీ సమస్యలతో కేంద్రీ

కృతమై యున్నది. ఈవిషయములో ఆయనకు అత్యంతగభీరమైన అనుభూతి యుండుటచేతనే అంతగా వాగాడంబరము చేయుట లేదు.

“నేను వ్రాసిన ఉత్తరములో మరియొకవిషయమును వ్రాసియుంటిని- మత్తుపదార్థములు, సురాపానమునుగూర్చి మహాత్మాగాంధీ పానదోషవిసర్జనవిషయములోకూడ సమానగురుత్వమునే ఆరోపించెను. సురా, మత్తుపదార్థములు ఉపయోగించుటవలన భారతదేశము త్వరితగతినీ అఘోమాగ్నమున అగ్రిసర మగుచున్నది. మహాత్మాగాంధీజీ సాఫ్యమైనంతవరకు ఈమరచనలనుండి విముక్తికొరకు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఈవానదోషము, మత్తుపదార్థముల నిషేధవలన దరిదు్రిలు ఏవిధముగాకూడ దుఃఖదైన్యములనుండి విముక్తిని పొందజాలరు. మహాత్మాగాంధీవంటి దరిద్రబాంధవుడు ప్రపంచములో నేను ఎరుగున్నంతవరకు ఎచ్చటను లేను. ఆయన వలె దరిదు్రిలకొరకు జీవితకాలమంతయు వారెవరును ప్రయత్నించలేదు.”

(ఆంధ్రాగారి వ్యాసము)

వృజల, మహానుభావుల శ్రద్ధాగౌరవములను బడసి గాంధీజీ రైలుబండిలో ప్రవేశించెను. రైలు నడచుచు ఏయే స్టేషనులలో నిలువబడుచుండెనో, ఆయాస్థానములలో ప్రాంసు దేశపుప్రజలు గుంపులుగుంపులుగా సమావేశ మగుచుండిరి. గాంధీజీకి మహదానందముతో అభినందనములను తెలియజేసిరి. రైలు బొల్బాస్టేషనుకు చేరెను. గాంధీజీ ‘ఇంగ్లీషుచానల్’.

దానివలన రైలునుండి దిగిరి. యువకులు, వృద్ధులు, శిశువులు, స్త్రీలు ఆయన చుట్టూ మూగిరి. ఆయనకు హృదయపూర్వక శ్రద్ధాగౌరవమును తెలియజేసిరి.

తరువాత భారతశాంతిమాత సెప్టెంబరు 12 వ తేదీన ఆంగ్లభూమిపై అడుగు పెట్టెను.

అత్యాచారులగు శాసకదళమువారుగాక, సానుభూతి గల ఆంగ్లప్రజలు వచ్చి గాంధీజీకి నలువైపుల మూగిరి. గాంధీజీ స్నిగ్ధవదనముతో వారిపై హృదయపూర్వక ప్రీతిని తెలియజేసెను.

భవిష్యత్తులగు ఆంగ్లేయులు, సద్వంశజులగు ఆంగ్లేయులలో పోటీ ఆరంభమాయెను. గాంధీజీని ఎవరు తీసుకొని పోవుదురు. తను మహాత్తరభవనములలో ఆతిథ్యము నెవరిత్తురు?

కాని అందరిని నివృత్తిచేయుటకు గాంధీజీ ఒసగిన జవాబు: 'నాభారతదేశము నేడు పీల్చబడి దారిద్ర్యదశలో నున్నది. నేను ఆదరిద్రదేశమునకు చెందిన దరిద్రభారత ప్రతినిధిని. నాదరిద్రదేశవాసుల అభావఅభియోగములను గురించి మీకు తెలియజేయుటకు వచ్చితిని. నాదేశమును మరచి మీప్రాసాదముల దివ్యర్యములలో నేను వసింపజాలను. నేను దరిద్ర ఆంగ్లసోదరీ సోదరులతో వసింపదను. గాంధీజీ తన సంకల్పములనుగురించి వినయపూర్వకముగా వివేదించుకొని ఇంగ్లాండులోని సాధారణప్రజల పల్లెగ్రామములలో వసించుటకు పయనమైరి. 'మిస్. ముర్రయెల్ లిస్టర్' అను ఆంగ్ల

విహితయొక్క 'కింగ్స్ లేహాల్' అను గృహములో ఆయన కింగ్ వచ్చుచున్నాడని సందిచిరి.

గాంధీజీర్వభావము, ఆచరిణ, సంభాషణములవలన పుణ్యండులోని పల్లిగ్రామములవారందఱును అత్యంతానందభరితులైరి. వారు గాంధీజీని తమ ఆశ్రియనిగా భావించుచుండిరి. చిన్నచిన్నపిల్లలుకూడ ఆయనను ప్రేమించుచుండిరి. నలువైపుల నున్న పల్లిగ్రామములనుండి చిన్నచిన్నపిల్లలు వచ్చి సకలసమయములలో ఆయనవద్ద కూర్చుని కథలను వినుచుండువారు. శిశువువంటి సరళహృదయముగల గాంధీజీ శిశువులదళముతో మనసార కలిసిపోవుచుండిరి.

'మిస్ మురియల్ లిస్టాను' యొక్క 'కింగ్స్ లేహాల్'కు తిరిగివచ్చుటతోవాటు కుమారులు కుమార్తెలుకూడ వచ్చుచుండువారు, వీరు గాంధీజీని ఏదృష్టితో చూచుచుండువారో తెలియజేయుటకై ఒకటి రెండు దృష్టాంతములను చూపుచున్నాను. గాంధీజీని చూచినప్పటినుండి పిల్లలమనస్సులు ఆయననుగురించిన భావములతోనే నిండియుండెను. ఒకసారి ఒకపిల్లవాడు యింటికివచ్చి తనతల్లిని యిటుల ప్రశ్నించెను.

అమ్మా, గాంధీ ఏమి తిందురు? ఆయన కాళ్ళకు చెప్పులు వేసుకొనడేమి?

గాంధీ అనుమాటవిని, 'గాంధీ అని ఎప్పుడూను పిలువకుము' అని తల్లి నుడివెను. గాంధీ చాలామంచివారు అని చెప్పెను.

‘సరే నమ్మ, ఈసారినుండి ఆయనను ‘గాంధీబాబయ్య’ అని పిలిచెదను’ అని చెప్పెను.

ఈవిధముగా గాంధీజీ ఇంగ్లీషుపిల్లలలో ‘గాంధీబాబయ్య’ అని పరిచితులైరి.

గాంధీజీజన్మదినమున ఆయనకు ఆంగ్లపిల్లలు అనేక ఒహామానములను పంపియండిరి. కొందరు పరమాన్నమును కొందరు ఆటవస్తువులను సమర్పించుకొనిరి. గాంధీబాబయ్యా నీజన్మదినమున పాటలుపాడి వినిపించెదమని కొందరునుడివిరి. మైనపువ్వులను వెలిగించి ఉత్సవము చేసుకొందుము అని మరికొందరు వచించిరి. అందరికంటె ఒకబాలుడు తమాషా చేసియుండెను. ఆతడు ఒకరోజున తనతల్లిపై దెబ్బలు వేయుచుండెను. తల్లి నివారించ ప్రయత్నింపగా ఆతడు చెప్పిన విషయము-అమ్మా, తిరిగి నన్ను కొట్టకుము, ఎందుకనగా దెబ్బలుతిని తిరిగి కొట్టవద్దని గాంధీజీ చెప్పియున్నాడుకదా.

ఆయనజన్మదినమున ఒకబాలుడు ఒకవ్యాసమును వ్రాసెను. దానిలో రచించిన విషయము- ‘మిస్టర్ గాంధీ భారతదేశస్థుడు, రాండుటేబిల్ కాన్ఫరెన్సులో పాల్గొనుటకు ఆయన ఇంగ్లాండుకు వచ్చియున్నారు. భారతదేశస్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకు ఆయన వచ్చియున్నారు. తనసర్వస్వమును త్యాగము చేసియున్నారు. దరిద్రతమభారతీయులలో ఒకరుగా ఉండుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఆయనఆహారము మేకపాలు, ఫలములు. గాంధీజీ చేపలు మాంసము భుజించరు.

జీనహింసలో ఆయనకు నమ్మకములేదు. గాంధీజీ ఉత్తమ
 ౧౨) స్త్రవుడని తోచుచున్నది. గాంధీజీ భారతీయులకొరకు
 సుఖస్వచ్ఛందముల జీవితమును త్యజించినాడు.

ఈవిధముగా మహాత్మాజీ వింద్రజాలికదండర్పర్ప చేతి
 ఇంగ్లాండులోని శిశువుల మనస్సులలోకూడ ప్రేమమంత్రమును
 ప్రియోగించెను.

గాంధీజీ ఆవాసగృహము ఇంగ్లాండు ప్రజలకు శ్రీస్థాన
 మువలె నుండెను. గాంధీజీదర్శనమువలన ఆంగ్ల దేశసాధారణ
 ప్రజలు తనస్థయులైపోయిరి. ఈవిశ్వప్రశాంత మధురభాషి
 యగు మనుజుడు భారతభూమినుండి ఆంగ్ల శాసనమును కూక
 టివేళ్ళతో సహా పెకలించుటకు తహతహ లాడుచున్నా
 డనియు, ఈశీర్ణ దేహ అర్ధనగ్నసాధారణమనుజుడే అసాధార
 ణకార్యక్రమముతో ఆంగ్లేయులను భారత దేశమునుండి తరిమి
 వేయుటకు ప్రతిజ్ఞబద్ధుడైనాడనియు వారు గ్రహించిరి. వారు
 గాంధీజీవద్దకు వచ్చిరి. గాంధీగారిముఖతః భారతదేశ దుఃఖ
 చారిద్ర్యములవిషయము ఆకర్ణించిరి. భారత దేశమహత్వము,
 శ్రేష్ఠత్వమునుగురించి సవిస్తరముగా గ్రహించిరి. వారు
 భారతీయుల సుఖదుఃఖములను గురించి వినుటకు శ్రోతలైరి.
 దుఃఖార్తుల, నిపేడితుల భారతీయుల క్షేమమునే కోరిరి.

మహామానవుని మాహాత్మ్యమువిషయము బక్సింగ్
 హామ్ ప్రిసాదములోని తాహతోరణముల సత్కీర్తిమించి
 బ్రిటిషుసమ్రాట్ కర్ణగోచరము అయ్యెను.

సమాఖ్య విస్మయ మొందెను. ఆశ్చర్యాన్నికొ
డాయెను. ఆయన కోటానుకోట్ల భారతీయులను ప్రపంచవ్యా
ప్తముగా బ్రతిష్ఠాశాసనయులకు ప్రతికూలముగా విప్లవము
కృత్రిమగలకత్తి ఆమానవునిలో నిహితమై యున్నది. అదె
ంతటి మహత్తరమైనదోగదా! అహింసా అసహాయోద్యమ
ముంత్రములో ఎంతమహత్తరమైన శక్తి యున్నదోగదా!
దాని ఇంద్రిజాలమునల్లనే ఆంగ్లేయుల తుపాకులు, ఫిరంగులు
శక్తిబలమైపోయినవి. ఆ అడంబరిశూన్యమును శుద్ధద్రమానవుని
లో ఎంతవశ్వర్యమున్నదోగదా! తత్ఫలితముగానే ఆంగ్లేయ
ప్రజలు ఆయనగుణగణములను గాంచి విముగ్ధులైరి. పంచమ
జాతి తనవిస్మయనివారణకు భారతదేశ అర్ధనగ్న ఘోషిని తన
రాజప్రాసాదమునకు ఆహ్వానించెను.

గాంధీజీ సమాఖ్యని ఆహ్వానము సంగీకరించెను.
రాజప్రాసాదమునకు పోయిరి.

భారతదేశదర్శి అవతారమూర్తి సమాఖ్యని
ద్వారమువద్దకు హాజరయ్యెను. పాదములకు చెప్పలు, నడు
ముకు లజ్జానివారణకు వస్త్రఖండమును దేహమున శుభ్ర
వస్త్రము, నగ్నమస్తకముతో అచ్చటి కేటెంచెను.

ఏమియులేదు, కాని సమస్తమును ఉన్నట్లేయుండెను.

శూన్యమూర్తి, అయినను రాజైశ్వర్యముతో నలంక
రింపబడినట్లుండెను. మృదుమందప్రశాంతహాసము, వదనమం
డలమున స్వర్ణజ్యోతి వెలుగుచుండెను.

పంచమజాడ్డి, సుమ్రాడ్డి మేరి ఆయన ప్రథమదర్శనము పల్లనే విముగ్ధులైరి. అగ్రగణులై వచ్చి మహామానవునిహస్తమును పట్టుకొనిరి. శ్రద్ధాపూర్వకముగా 'షేక్ హ్యాండు' వచ్చిరి. భారతదేశ నాత్విక ఆత్మప్రభావము బ్రటను తాను శివ, రాజసివ ఆత్మపై జయస్తంభమును స్థాపించెను. ఇంగ్లాండులో విశిష్టవ్యక్తులు అప్పడప్పుడు గాంధీగారిని దర్శించుచుండిరి. సుప్రసిద్ధలేఖకుడును, పండితుడు నైన జాడ్విబర్నాక్షుమా ఆయనను దర్శించిరి. మహానుభావుడగు మా గాంధీగారి మహాత్మ్యరసీయత్నములకు హృదయపూర్వక సానుభూతిని ప్రకటించిరి. ప్రిసిద్ధలేఖకుడును, కార్మిక నాయకుడునైన హోల్లూల్యాస్కినచ్చి భారతస్వాతంత్ర్యమునుగురించి ఆయన అనేకాలోచనలను గావించిరి. విశేషగౌరవనీయులగు అమెరికా, జర్మనీవారుకూడ వచ్చి ఆయనతో వివిధములైన ఆలోచనములను గావించి ప్రీతి చెందిరి. గాంధీజీ తనమధురమైన, నిష్కపటమైన ప్రవర్తనవలన అందరిని విమోహితులనుగా గావించెను.

కాని సాధారణ అసాధారణమైన సకలశ్రద్ధాగౌరవముల కింతరాళమున సామ్రాజ్యవాదులగు శాసకగోష్ఠీవారి కుటిల, కాళ పూర్ణమైన మాయ ఆలోచనములు ఫలునదిగుప్తధారలవలె ప్రవహించి పోవుచున్నది.

శాసకులు సమావేశమునకు ఏర్పాట్లు గావించిరి. సెప్టెంబరు ఆఖరున సమావేశము జరిగెను. గాంధీజీగారి భే

సర్కారు భారతీయులపక్షమున మదనమోహనమాలవ్యా, (శ్రీ)మతి సరోజినీనాయుడు, ఈసమావేశములో పాల్గొనిరి. పండిత మదనమోహనమాలవ్యా హిందూప్రజలలో పురుషుల ప్రతినిధిగాను, సరోజినీనాయుడు స్త్రీలకు ప్రతినిధిగాను వచ్చి యుండిరి.

సమావేశములో బ్రిటిషు ప్రతినిధులు, భారతదేశ సర్కారు, బేసర్కారుదళమువారు సమావేశమైరి. 11 వారములు సంవృద్ధిపులు జరిగెను. గాంధీజీ ఆవేగపూర్ణభావలో బ్రిటిషువారి శుభబుద్ధికి నచ్చునట్లు నివేదన గావించుకొనిరి. 'దాదాపు 200 సంవత్సరములు భారతదేశమును పరిపాలించి మీరు భారతదేశమును గురించి, భారతసభ్యత, సంస్కృతీ విషయములను గురించి విశేషముగా గ్రహించితిరి. మేము కూడ మిమ్ములను గురించి చాలవిషయములను తెలుసుకొంటిమి. అందువలన నేడు నేను వినయపూర్వకముగా నివేదించుకొనుచున్నాను. భారతదేశమంగళముకొరకు భారతదేశమునకు ముక్తినిడు. స్వతంత్ర, శక్తిశాలియుగు భారతదేశశుభేచ్ఛలను స్నేహమును, ప్రీతినిపొంది ఫలమనుభవించుటకు భారతదేశమును తన గౌరవస్థానమున ప్రతిష్ఠితము చేయుటకు సహాయము చేయుడు. భారతదేశము మీ విషయమును శాశ్వతముగా జ్ఞాపకముంచుకొనును. చిరకాలము మీ స్నేహమును కాంక్షించును. చిరకాలము మీకు సహాయము చేయును. భారతదేశము యొక్క యీ బాంధవ్యమును తృణీకరింపవలదు.'

గాంధీజీ రాండు టేబిల్ క్యాబినెట్ను వివిధసమావేశములలో ఉపన్యాసములను గావించిరి. వాటినుండి విశేషభాగముల నిట ఉదహరించుచున్నాను- “ప్రథమమున భారత జాతీయమహాసభా పరిస్థితులపర్యాయము మీకు నివేదించి ఆతరువాత జెందుచున్నాను. పరిపూర్ణసహకారభారముతోనే యీ రాండు టేబిల్ సమావేశములో పాల్గొనుటకు లండను వచ్చితిని. పరిష్కారమార్గములను వెదకి కనుగొనుటకే చర్యవిధముల ప్రయత్నించుచుందును. ఈసమావేశములో ఎట్టిపరిస్థితులలో నైనను అధికారులకు తొందర కలిగించునట్టి అభిప్రాయము నాకు లేదని నాసహకారులుగా యిచ్చుటకీ వచ్చినవారికిని, సమాట్టుని సర్కారువారికిని అభయదాన మొసంగుచున్నాను. మనమనస్సులలో ఎట్టిభేదాభిప్రాయము లేర్పడినను నేను వాటిని ఆటంకపరుపను. నేను ఈసమావేశకార్యములలో ఉపయోగపడుట లేదని గ్రహించినప్పుడు, యీ సమావేశమునుండి తొలగిపోవుటకు ఎంతమాత్రము సందేహింపను. అందువలన నీసమావేశపరిచాలనాభారమును వహించినవారికి నేను నివేదించుచున్న దేమనగా- అట్టిపరిస్థితులు సంభవించినప్పుడు నేను ఈసమావేశములో నుండుట అనావశ్యకమని గ్రహించునట్లు వాకు చేయవలెను. నేను ఆవిషయమును గ్రహించిన ముహూర్తముననే నిస్సందేహముగా ఈసమావేశమునుండి తొలగిపోవుదును.

“నేను ఈవిషయమును నుడువుటకు కారణము—
గూర్కారువారు, కాంగ్రెసువారిలో మూలగత అభిప్రాయ
భేదము లున్నవని గుర్తించుట నేనెరుగుదును. నాసహకారుల
అభిప్రాయములకు, నాఅభిప్రాయములకు విశేష భేదము లుండ
వచ్చును. అదిగాక ఇస్తానుసారముగా ప్రవర్తించుటకూడ
నాకు అధికారములేదు. భారతజాతీయమహాసభకు నేను ఒక
క్షుద్రప్రతినిధినిమాత్రమే, కాంగ్రెసు అసగా నేమియో,
కాంగ్రెసు ఏమి చేయగోరుచున్నదో యిచ్చట తెలియజేయ
గోరుచున్నాను. అయితే నయెడల తమసానుభూతిని పొంద
గలనుకూడ. నాపై మోపబడిన భారము అత్యంతగురుతర
మైనది.

“కాంగ్రెసు ఏవాంఛను కోరుచున్నదో దానికి యో
గ్యతనుకూడ సంపాదించినదని కాంగ్రెసునుగురించి ఉదా
సీనులు కానివారు గ్రహింపగలరు. కోరికప్రకారము కార్యము
లొనర్పబోయి అది పలుమార్లు వ్యర్థమాయెను. కాని కాం
గ్రెసు యితిహాసమును ఛక్కగా పరిశీలించి చూచినయెడల
దాని యితిహాసములో సాఫల్యతయే అధికమని నేను దృఢ
ముగా చెప్పగలను, వ్యర్థత కాదు— క్రమముగా అది సాఫ
ల్యతవైపునకే నడచుచున్నది. భారతదేశమందలి లక్షలాది
గ్రామములలో వ్యాప్తమైయున్న వ్యధితులు, క్షుధార్తులు
నైన లక్షలకొలది ప్రజలకు ప్రతినిధిత్వమునే కాంగ్రెసు
వహిస్తున్నది.

వారు విగ్రహభారతీయులా! లేక భారతీయసామంత రాజ్యసజలా! అనువిషయములో దానికెట్టిలక్ష్యమును లేదు. శాస్త్రీకముగా స్వార్థమునందు కొన్ని ఆఘాతములు సర్వదా కృష్టిగోచరమగుచుండును. ఈ ఆఘాతములు ప్రకృతఆఘాతములు కానియెడల, కాంగ్రెసు పధిర, మానినతుల స్వార్థ రక్షణకొరకు సమస్తస్వార్థమును విసర్జించుటకు సంజేహింపదని నేను కాంగ్రెసుపక్షమున నిస్సంకోచముగా నుడువుచున్నాను. కాంగ్రెసుసంజేషమును నేను మీవద్ద పఠించునప్పుడు బహుశా మీకు ఆశ్చర్యము కలుగదు. మీకణ్డేంద్రియములకు కఠోరముగాకూడ నుండదు. కాని కాంగ్రెసు కోరుచున్నకోరికలు నిలువజాలవు అని మీరుతలంపవచ్చును. కాని నేను అత్యంతదృఢత్వముతో కాంగ్రెసుపక్షమునుండి యీకోరికలను మీవద్ద హాజరుపరుచుచున్నాను. మీరు నా అభిప్రాయములు భ్రమపూర్ణమైనవనిగాని, భారతీయమాగ ప్రజల స్వార్థపూర్ణమైనవనిగాని, నిర్ణయించినయెడల, నేను నాఅభిప్రాయములను మార్చుకొనుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాను. అట్లులైన ఏపరివర్తనమైనను గావించుటకు ముందు నన్ను యిచ్చటికి పంపించినవారి అనుమతిని పొందవలసియున్నది. భారతీజాతీయమహాసభసమితిలో అంగీకరింపబడిన తీర్మానమును ఇచ్చట పఠించుచున్నాను - “సర్కారువారికి, కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీవారికిమధ్య తాత్కాలికపరిష్కారమునకు గావింపబడిన వ్యవస్థలను గురించి ఆలోచించి కాంగ్రె

సువాకు స్వప్నముగ చెప్పదలచిన దేమనగా - కాంగ్రెసుయొక్క పూర్ణస్వరాజ్యఆదర్శము అవ్యాహతమై యున్నది. బ్రిటిషుగవర్నమెంటుప్రతినిధులు, కాంగ్రెసుప్రతినిధులు ఏ సమావేశములోనైన, ఎన్నడైన సమకూడినయెడల కాంగ్రెసుప్రతినిధి యీ ఆదర్శముల సాఫల్యతకొరకే ప్రయత్నింప వలయును. ఆయుధములవలన భారత యుద్ధసభ్యవరాధీనము చేసియుంచుట సాధ్యమనుమాటనిజము అనగా క్రేట్ బిటను బొన్నత్యమునకును, దాని ఆర్థికస్వాతంత్ర్యమునకును అత్యంతావశ్యకమైన దేది? పరాధీనమైన విద్రోహకరమైన భారత దేశమా? లేక శక్తిశాలియైన సమభాగముగల భారత దేశమా?"

సామ్రాజ్యకాంక్షచేతను, శోషణమోహముచేతను అంధులైన మదోన్మత్తులైన అంగ్లశాసకుల కఠోరహృదయములు శాంతికాముడగు మహాత్ముని, మహామానవుని ప్రార్థన వలన విగళితములు కాలేదు.

రసహీనప్రస్థరస్తూపములు జలసేచనవలన సిక్తము లగునా? స్వార్థపరులగు శానికదళమువారు తమకౌశలము, కుటిలబుద్ధిద్వారా ప్రేరేపితులై తమకోరికలను మధురవాక్యములద్వారా ఆవృతముచేసి భారతీయులపై బరువుమోప కోరెను. మహామానవునిసం దేశమును నిరాకరించెను. మహామానవుని నిరాకరించి భారతదేశకోటానుకోట్లప్రజల ఆశా ఆకాంక్షలను నిరాకరించిరి.

బ్రటిషులధికారులు వారనిపరిచాలసముఖారకు సంయుక్త రాష్ట్రసిద్ధాంతమునుగురించి ప్రతిపాదన గావించిరి. కేంద్రీయ శాసనాధికారము-గోరహా సకలసదేశముల స్వాయత్త శాసనసిద్ధాంతమునుగురించి ప్రకటన చేసిరి కాని అన్నిటికీ పై అధికారము బ్రటిషువారికే ఉండవలెనని చంక్రాంతము గావించిరి. గవర్నరు, గవర్నరుజనరలు ఆధిపత్యమును స్థిరముగానుంచునీతిని అవలంబించిరి. ఇదిగాక హిందూమహమ్మదీయుల అధికారఆచారములను పక్షపాతి లేకచేసి సాంప్రదాయికభేదముల అగ్నిలో ఆహుతి నర్పింప సంకల్పించిరి. హిందువులలోకూడ కాలపరిక, ఉన్నత, అరున్నతశ్రేణీభేదములను సృష్టించి అఖండహిందూసంఘములో వివాదములను, అనైత్యతను సృష్టించి ప్రయత్నించిరి.

గాంధీజీ విచలితు డయ్యెను. భారతదేశమునకు యధాస్వస్థస్వాతంత్ర్యము నొసంగుటకు ఆంగ్లేయుల కెట్టిఅభిప్రాయము లేదని ఆయన గ్రహించెను. నాడు గుండ్రనిబల్లసమావేశ మనుపేరుతో ధూమమును సృష్టించి కాలమును గడుపకోరుచున్నారు. మధురవాక్యములద్వారా తమశాసనాధికారమునే రకరకములుగామార్చి భారతీయులమెడపై మోప ప్రయత్నించుచున్నారు. బ్రటిషువారిసదిచ్చలపై గాంధీగారికి అవిశ్వాసము సృష్టించెను. సత్యాగ్రహాయగు మహాత్ముని సత్యదీక్ష అంతమొందెను. ఇంగ్లాండువ్యవహారములు పరిసమాప్తి జెందెను. నేను అధికఆశతో వచ్చిననియు, ఆవేదనముతో తిరిగిపోవుచున్నాననియు ఇంగ్లాండులోని ప్రజలకు తెలియ

ఒరచెను. అయినను నేను సత్యాగ్రహి పాలించవలసిన న్యాయసత్యధర్మములను ఆంగ్లభూమిలో పాలించితిని. మరల భారతక్షేత్రమందును నానిని పాలింపబోవుచున్నాను. గాంధీజీ దుఃఖభావాక్రాంతహృదయముతో డిశంబరు నెలలో ఇంగ్లాండునుండి భారతదేశమునకు తిరుగుముఖము పెట్టిరి.

కాని అహింసావ్రతధారియైన మహామానవుడు బ్రిటిషు పరిపాలకులపై విశ్వాసము పోగొట్టుకొన్నను, బ్రిటిషుసాధారణప్రజలపై విశ్వాసమును పోగొట్టుకొనలేదు. అందువలన ఆయన ఇంగ్లాండు వదిలిపోవునప్పుడు ప్రజల నుద్దేశించి స్నేహపూర్ణ వీడ్కోలునందేశమును తెలియజేసిరి. “మానవ స్వభావముపై నాకు అపారమైన విశ్వాసము గలదు. ఈ విశ్వాసమే ఆంగ్లప్రజలపై నున్న విశ్వాసమును దృఢపరచెను. మీ వార్తాపత్రికలలో వార్తలు అత్యంతవికృతిరూపమును ధరించుచుండును. ఆంగ్లస్త్రీ పురుషులు వాటిని చదువుచుందురు. అయినను వారు నాపై మరొకవిధముగా ప్రవర్తించలేదు. విదేశవస్త్రములను విసర్జించమని నేను భారతదేశమునకు సలహాల నిచ్చి నేను విదేశయంత్రీశాలలకార్మికులను నిరుద్యోగిలనుగా చేసితిని. వార్తాపత్రికలద్వారా వారిని ఉత్తేజితులనుగా చేసినను కార్మికులు నాపై కోపగించలేదు. కార్మికస్త్రీపురుషులు నన్ను ఆదరించినారు. తమ ఆత్మీయుని ఎలె నన్ను గౌరవించినారు. నేను ఆంగ్లదేశమును వీడిపోవునప్పుడు ఈవిషయమును ఎంతమాత్రము మరువజాలను. జాతీ

యుల విశ్వదేశములను జాతీయులను మార్గమును చూపించుటకు మరల భారతదేశమునకు వచ్చిరి.

54

నిర్మాణకార్యక్రమములో నిమగ్నులగుట

ఆంగ్లేయుల కుటిలాలోచనములవలన వ్యర్థములై గాంధీజీ స్వదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను. ఆంగ్లేయుల సత్యరంధ్రత విశ్వసించి గుండ్రనిబల్లనమావేశములో పాల్గొనుటకు ఆయన ఇంగ్లాండు పోయిరి. భారతస్వాతంత్ర్యసత్తా అంగీకరింపబడునని ఆశించెను. కాని విరాళబెంది సూక్ష్మచక్రముతో స్వదేశమునకు మరలెను. అట్లు వచ్చి భారతసర్కారువారు విరమించిన ఆర్థి నెన్నులనన్నిటిని యింతలోనే పునర్జీవింపజేసినటుల ఆయన గ్రహించెను. 1931 వ సంవత్సరములో 'గాంధీ-ఇర్విన్ సంధి' ఫలితముగా విరమింపబడిన ఆర్థి నెన్నుల నన్నిటిని బెంగాలు, సంయుక్తరాష్ట్రము, సీమంతప్రదేశము మొదలగు రాష్ట్రములలో మరల బారీ చేయబడెను. దేశములో స్వేచ్ఛాచారుల శాసనము ప్రవర్తింప జేయబడెను.

భారతసర్కారువారి ఆచరణములకు గాంధీజీ విచార మనస్కుడయ్యెను. కాని ఆయన పెంబుచే తనకార్యక్రమమును ఆరంభించక ఒకసారి వైస్ రాయితో మాట్లాడి ఆర్థి నెన్నుల పునర్జన్మకు కారణమును తెలుసుకొనగోరెను. కాని వైస్ రాయి ఆయన ప్రార్థనను అంగీకరింపలేదు.

పిమ్మట కాంగ్రెసునూ వేశమై మహాత్మాసిన న్యా
వాధ్యక్షను గురించి మరియొకసారి అలోచించమని పై. మరల
ప్రార్థించినతెదని, ఆరమానేశములో నిర్ణయింపబ్బను. గాం
రాయ గాంధీతో మాట్లాడుటకు నిరాకరించిన నెలలో ఇం
ద్యారా దేశపరివాలకు తగిన కైఫీదు విన్నవేసి,
దేశీయులను మరల శాసనబహిష్కారోద్యమమునకు బిటిషు
నింపించును.

జాతీయమహాసభవారు గావించిన యీనిర్ణయమున
భారతసర్కారువారు భీతిచెందిరి. వారు తమచార్పల్యమును
ఎగుగుదురు. అందువలన ప్రత్యేకఆర్డినెన్సులను, శక్తిని,
ప్రయోగించి గాంధీజీని అరెస్టుచేసి యరవాడజైలునకు
తీసుకొనిపోయిరి.

ఇంతలో ఆంగ్లసర్కారువారు నూతన శాసనతంత్రము
లను నిర్మించి భారతదేశముపై ప్రయోగించ కుట్రలు పన్నిరి.
ఈనూతన శాసనతంత్రముల ఉద్దేశము గాంధీగారు విన్నపుడు
శాశ్వతమైన సూర్యదురభిప్రాయములను, గ్రహించిరి. భారతదేశ
ప్రజలను విభజించుటకును, భారతదేశమును దుర్బలపరచుట
కును ఈ శాసనము నిర్మించబడినదని తెలుసుకొనిరి.

గాంధీజీ చిరకాలము భారతదేశఅఖండత్వమును విశ్వ
సించిరి. హిందూమహమ్మదీయుల, ఉన్నతలనున్నతజాతులను
సమ్మిళితము చేసి అఖండ, అవిభక్త, స్వతంత్రభారతదేశమును
రచింప స్వస్థము చూచుచుండిరి. కాని హరిజనులకొరకు
ప్రత్యేకఎన్నికలయేర్పాటు చూచి గాంధీజీహృదయము విప్లవ

ము పితృము చాల్చెను. ఇంతకుపూర్వము హిందూమహమ్మదీయ భారతను నీరెందుసాంప్రదాయములవారు సామ్రాజ్యవాదులవలన విభక్తులై భారతజాతీయఆందోళనమును దుర్బలముగా, ఇప్పుడు భారతదేశప్రజలనే విభక్తముచేయుటకు నిర్మోహమును పన్నాగములను చూచి గాంధీజీ దీనికి ప్రతికూలంగా ప్రబలప్రతిఘటన తెలియజేసెను. కారాగారములో శ్రమభరింపబడి యుండియే నిరశనవ్రత మారంభించెను. “నా నేతనిర్భాగ్యులను విభక్తముచేయు ప్రయత్నమునకు విరుద్ధముగా నేను ఉపవాసవ్రతమువలన జీవితమును విసర్జింప సంకల్పించుకొంటిని” అని ప్రకటన గావించిరి.

గాంధీజీ గావించిన యానిర్ణయమువలన భారతీయులకు కండ్లు తెరిచినట్లాయెను. ప్రతివారును సాంప్రదాయకత్వమునకు, అనున్నతశ్రేణివారిప్రత్యేకతకు విరుద్ధముగా జాగ్రత్తపహించిరి. భారతదేశములోని ప్రతినగరములోను, ప్రతిప్రదేశములోను నవచైతన్యముదయించెను. ఇంతకాలము అస్పృశ్యులను ఎవరుదూరము చేయబడి తృణీకరింపబడిరో వారిని ఆదరించి సంఘములో స్థానమిచ్చుటకును, వారిని గౌరవించుటకును భారతదేశ మంతటను నవజాగరణ ముద్భవించెను. తుదకు గాంధీగారి యాఉపవాసప్రభావఫలితముగానే అనున్నతశ్రేణివారిని ప్రత్యేకించు ప్రయత్నము వ్యర్థమైపోయెను. ఆయన సెప్టెంబరు 20 వ తేదీ 12 గంటలకు ఉపవాసవ్రతమును ఆరంభించిరి. అనున్నత శ్రేణివారిని వేరుపరచిన యెడల దేశము దుర్బలమైపోవునని నాయకులందరును ఏకాభి

ప్రాయము గలవారైరి. సర్కారువారు కూడ జాతీయులను విడిచిపెట్టిరి. అప్పుడు దేశనాయకుల, దేశవాసుల ప్రార్థనలవలన సత్యపూజారియగు గాంధీజీ సెప్టెంబరు 26 వ తేదీన సాందర్భసూచారియగు రవీంద్రకిషోరుని సమక్షమున ఉపవాసవ్రతమును విరమించెను.

గాంధీజీ ఉపవాసవ్రతమును విరమించినను, అస్పృశ్యులను ప్రత్యేకముచేయు సర్కారువారి ఆదేశము రద్దు చేయబడినను, భారత దేశమునం దంతటను అస్పృశ్యులకు సంపూర్ణ గౌరవమునిచ్చి హిందూసంఘములో స్వీకరించుట లేదు. దీనివలన గాంధీజీ హృదయము మరల ఆవేదనాపూర్ణ మయ్యెను. ఆత్మశుద్ధికొరకును, సహకారుల శుద్ధికొరకును మే 8 వ తేదీన ఉపవాస మారంభింతుననియు, ఆ ఉపవాసమును 21 దినములవరకు పాలింతుననియు సంకల్పించుకొని నటుల 1933 మే 1 వ తేదీన ఆయన ఒక ప్రకటనముగావించిరి

హరిజనుల ఉన్నతికొరకు ఆయన యీ ఉపవాసవ్రతమును అవలంబించ నిర్ణయించుకొనుటవలన మే 8 వ తేదీన ఆయనను విడుదలచేసిరి.

విముక్తులై మూడువారములవరకు శాసనబహిష్కరణోద్యమమును నిలుపుదల చేయుచునిగోరిరి. మే 29 వ తేదీన గాంధీజీ ఉపవాసమును విరమించిరి. ఈ 21 దినములలో భారత దేశములో నలుమూలల హరిజన సేవాకార్యములు తృప్తి కరముగా జరిపింపబడెను. గురువాయుమందిరము మొదలగు

ప్రసిద్ధదేవమందిరములద్వారములు హరిజనులకొరకు తెరువబడెను. అచ్చటచ్చట హిందూ సంఘములో వంక్రి భజనము కూడ యేర్పాటు చేయబడెను.

ఈసారి దేవనాథ ప్రభుమనున అయన శాసనబహిష్కరణకందోళనమును విముక్తగల చేయుటచే దేవనాయకులచేత మంచి అసంతృప్తిచెందిరి. వికల్ భాయ్ పటేల్, సుభాష్ చంద్రబోసు అనాగోగ్యమువలన అస్వస్థు వియెన్నానగరములో వసిండుచుండిరి. వారుకూడ గాంధీగారి యీశ్వర్యమును అంగీకరింపలేదు, అయన కార్యక్రమకాళికను తీవ్రముగాపిరిసింది ఒకప్రకటనము గావించిరి. కాని గాంధీ సుభాష్ చంద్రుల రాజనైతికచింతాప్రవాహములు, కర్మమార్గములు భిన్నరూపమైనను గాంధీజీయెడల సుభాష్ చంద్రునకు అపారశ్రద్ధాగౌరవములుండెను. సుభాష్ చంద్రుడు భారత దేశమునుండి విదేశములకు పోయి భారతముక్తిసాధనకొరకు ఆజాద్ హింద్ సైన్యమును నిర్మించి సింగపూర్ నుండి ఒకఉపన్యాసములో గాంధీగారి యెడల అయన కన్న గౌరవమును విశదీకరించిరి. దానిసారాంశము— “భారత దేశస్వాతంత్ర్యముకొరకు మహాత్మాగాంధీజీ అరంభించిన సంగ్రామము అసాధారణమైనది, అతులనీయమైనది. మనజాతీయేతిహాసములో అయననామము స్వర్ణాక్షరములతో లిఖితమై యుండును.

ప్రథమ మహాసమరాంతమున భారతీయనాయకులు బ్రిటీషుసర్కారువారివద్ద వారు వాదనముచేసినప్రకారము

స్వాతంత్ర్యముకొరకు వేడుకొన ప్రయత్నించగా అంగ్లేయులు తమయెడల విశ్వాసఘాతుకత గావించిరని నాయకులు గ్రహించిరి. వారియొక్క పార్థనకు బాధ్యులుగా 1919 వ సంవత్సరము నాటికాలక్ శాసనము ఆవిర్భవించెను. ఉన్న సామాన్యమైన స్వాతంత్ర్యముకూడ యీ శాసన ఫలితముగా చేజారిపోయెను. ప్రజలు దానిని ప్రతిఘటించబోగా దానికిబదులు జాలియన్ వాలాబాగు హత్యాకాండ ఆరంభించబడెను. అధమమహాసమరములో భారతీయుల అపూర్వ ఆత్మత్యాగమునకు ప్రతిఫలము కాలక్ శాసనము, జాలియన్ వాలాబాగు హత్యాకాండ.

1919లో జరిగిన యీ ఘోర సంఘటనల తరువాత భారతీయులు కొంతకాలమువరకు విమూఢులైయుండిరి. స్వాతంత్ర్య సంపాదనకు చేయబడిన ప్రియత్నముల నన్నిటిని బ్రటిషువారు సామరిక కత్తి ద్వారా అణచివైచిరి. శాసనతంత్ర ఆందోళనము, బ్రటిషువస్తువిరద్ధన, అస్త్రసహితవిప్లవము మొదలగునవన్నియు స్వాతంత్ర్య సంపాదనలో వ్యర్థము లయ్యెను. ఏదిక్కునకూడ ఆశాజ్యోతి కాన్పించుట లేదు భారతీయులు ఆందోళనము నుపసంహరించి, మాత్రం అస్త్రసంపాదనకు అంధకారములో వెదకుచుండిరి. ఇట్టి సంధిక్షణములో భారతరాజ్యపై తిక తేత్రములో మహాత్మా గాంధీ అగ్రహాద్యము, సత్యాగ్రహము, శాసనబహిష్కరణము ననుసరించు అస్త్రములతో అనతరించెను. ఈ శత్రుడు భారతీయులకు మార్గములను చూపించుటకే ఆయనను పండ్లయ్యుండెనని తోచెను. చూచుచుండగల సకల దేశ వాసులు

ఆయన పతాకతలమున సమావేశమైరి. భారతదేశము రక్షించబడెను. ప్రతిభారతీయుని ముఖమండలము ఆశావిష్టాశములతోతితో దీప్తివంతమయ్యెను. అంత్యవిజయమును గురించి వారు నిశ్చింతమైరి.

ఇరువదినవత్సరములనుండి మహాత్మాగాంధీ, వారితోపాటు భారతీయులు భారతదేశ స్వాతంత్ర్యము కొరకు సంగ్రామము గావించుచుండిరి. గాంధీజీ తననూతనఅస్త్రముతో ముందుకు సాగుపనియెడల భారతదేశము ధూళితోనే పడియుండెడిది. భారతస్వాతంత్ర్యసంగ్రామములో ఆయన కక్షి సంపదలు అపూర్వములైనవి. అల్పలసీయములైనవి. ఇట్టి పరిస్థితులలో ఏవ్యక్తియు తనజీవితకాలములో యింత సాఫల్యతను పొందియుండలేదు.

1920 న సంవత్సరమునుండి భారతదేశస్వాతంత్ర్యము కొరకు అత్యవసరమైన రెండువిషయములు భారతదేశము గాంధీజీవద్ద జాతీయులగౌరవరక్షణకొరకును, తమపై విశ్వాసము కలిగియుండుటకొరకును నభ్యసించెను. దీనిపరిణామ ఫలితముగానే నేడు వారిహృదయములలో విప్లవాగ్ని ప్రజ్వరిల్లెను. వారు ప్రతిష్ఠించిన ప్రతిష్ఠానములద్వారా ఆయన సందేశము సుదూరప్రాంతమందున్న పల్లిగ్రామముల నిభృత ప్రదేశములకుకూడ వ్యాపించెను. మహాత్మాగాంధీజీ మనలను స్వాతంత్ర్యరాజమార్గమున నెలువబెట్టెను.

మనము మరల మనపూర్వస్రసంగమునకు తిరిగిపోవు
దము. గాంధీజీ ఉపవాసవ్రతము విరమింపబడినపిమ్మట కాం
గ్రెసు తాత్కాలికాధ్యక్షులైన మిస్టర్ ఆనే యింకను 6
వారములవరకు శాసనబహిష్కరణాందోళనమును నిలుపువల
చేసెను. కారాగారమునకు బయటనున్న నాయకులతో
సంప్రదించి భావికార్యక్రమమును నిరూపించుటకు పూనాలో
తిలకమందిరములో ఒకసమావేశమును ఏర్పాటుగావించిరి.
భారతదేశములో వివిధస్థానములనుండి దేశనాయకులు వచ్చి
సమ్మేళనములో పాల్గొనిరి. నాయకులు మహాత్మాగాంధీజీతో
సంప్రదించి వ్యాపకభావముతో శాసనబహిష్కరణాందోళ
నము ఆపివేయబడునని సమ్మేళనములో నిర్ణయింపబడెను.
కాని యోగ్యులగువారు వ్యక్తిగతబాధ్యతతో వ్యక్తిగత
ముగా శాసనబహిష్కరణ చేయవచ్చును. కాంగ్రెసుకార్య
ములలో గోపనీయతనుకూడ విసర్జింపవలయునని యీసమ
యములో ఆదేశింపబడెను.

ఈసమ్మేళనము జరిగినపిమ్మట మహాత్మాజీ వైస్
రాయితో సంభాషించుటకు అవకాశ మిప్పించమని నివేదిం
చుకొనిరి. కాని శాసనబహిష్కరణాందోళనము సంపూర్ణ
ముగా విరమించకపోవుటచేత ఆయన గాంధీజీప్రార్థనను
నిరాకరించెను. ఆయనకు దర్శనమియలేదు.

పిమ్మట గాంధీజీ వ్యక్తిగతముగా శాసనబహిష్కరణ
ముకొరకు సంసిద్ధుడయ్యెను. ఆయన సబర్బతీఆశ్రమమును

భగ్నపరచి, అచ్చటిగ్రామమును, వస్తువాసునిని మారి జనసేవకసంఘమునకు దానము చేసెను. అచాక్షయోగిపురుషుడు తనప్రాణముకంటె క్రియమైన ప్రతిష్ఠానమునుండి యీ విధముగా నిలచు నిమిషములో విచ్చిన్నము గావించుకొని దేశసేవకొరకు తయారయ్యెను. దేశసేవకొరకు సమస్తమును త్యజించి రిక్తహస్తమునై సన్యాసప్రశ్రమును స్వీకరించుటకు ఎట్టిసందేహమును వెలిబుచ్చలేదు.

గ్రామవాసులలో నిర్భయమును గురించి ప్రచారము చేయుటకును, వారిని వ్యక్తిగతశాసనబహిష్కరణాందోళనములో ప్రబోధితులను గావించుకొనుటకును, గాంధీజీ శాస్త్రోల్లితాలాకాకు చెందిన రాసగ్రామమువైపునకు బయలుదేరెను. క్రీమతి కస్తూరిబాయి, ముప్పదిముగ్గురు ఆశ్రమసహకారులును ఆయనతో బయలుదేరిరి. కాని వారు పట్టుబడి ఒకసంవత్సరము కారాగారశిక్ష విధింపబడిరి. వాద్యప్రాంతము ననుసరించి దేశములో శాసనబహిష్కరణాందోళనములో అనేకమంది పాల్గొనుచుండిరి. నలువైపుల అరెస్టులుకూడ జరుగుచుండెను. శ్రీయుత రాజగోపాలాచారి, మిస్టర్ అనే మొదలగువారుకూడ అరెస్టుచేయబడిరి. వ్యక్తిగతశాసనబహిష్కరణాందోళనములోకూడ ఎట్టిఅనంతమైన శక్తిదాగియున్నదో దేశవాసులు దానిని అవలోకించి సూతనసంగ్రామపద్ధతులలో దీక్ష స్వీకరించిరి.

బంధితుడై గాంధీజీ హరిజనసేవ గావించుటకు అవకాశము కలిగించమని ప్రార్థించెను. ఇంతవపుర్యమునకూడ అనేకసార్లు కారాగారమునకుండియు హరిజన ఉన్నతి కార్యములు గావించుటకు సర్కారువారు ఆయనకు అవకాశములు కలిగించిరి. కాని ఈనారి సర్కారువారు కారాగారమునందుండి హరిజనసేవ గావించుటకు అనుమతి యిచ్చినను ఆయనపై కొన్నివిధి షేధములను ఆరోపించిరి. అందువలన ఆయన స్వతంత్ర ఆత్మవిద్రోహము దాల్చెను, ఆయన దాని ప్రతీకారముకొరకు మరల నిరశన ప్రతిఘటన నారంభించెను. గత్యంతరములేక వారు గాంధీజీని విడుదలచేసిరి.

పిమ్మట గాంధీజీ హరిజనసేవాకార్యములో ఆత్మరమర్పణ గావించుకొన సంకల్పించుకొని భారతదేశ ప్రమాణము చేయ నిర్ణయించుకొనిరి.

55

మ హా భా ర త యు గ ము

సత్యాగ్రయడగు యధిష్టురుడు రాజనూయయజ్ఞమును గావించుచుండెను. ఆయజ్ఞములో జాతిధర్మవిభేదములు లేక అతిధిబృందమువారి పదయుగళము ధౌతము గావించు కార్యము స్వయముగా శ్రీకృష్ణుడే స్వీకరించెను.

ఈదృష్టాంత మొంత మహత్తరమైనదో, ఆధునికయుగములో శ్రీకృష్ణమానవుడు, మానవోత్తముడు అయిన ఋషీశ్వ

హని హరిజనసేవాకార్యసంకల్పస్వీకారము, నిజముగా వారి బ్రాహ్మత్వము కొరకు గాంధీజీదానముకొరకు జీవితకాలమంతయు ప్రియస్నిచుటకూడ అంత మహత్తరమైనది.

అయ్యగమ్మనాటి మహామానవుల ఆదర్శములచే ప్రేరణభిత్తులై యీయగమ్మనాటి మహామానవుడు సంఘములో లాంఛిత, అనమానిత, అపహేళిత, పవిత్రీకృత ప్రజలకు గౌరవము నొసంగుటకు మహాప్రయత్నమును స్వీకరించినారు.

1923 నవంబరు 7 వ తేదీన ఆయన యాయాత్ర నారంభించెను. ఆయన ఎడారులనుదాటి, గ్రామముల నతిక్రమించి, గ్రామోన్నతి, కుటీరశిల్పములప్రతిష్ఠ, అశుభిశ్యతా నివారణ విషయములలో ఉపదేశముల నిచ్చి తిరుగుచుండిరి. ఆయన ఉత్సాహము, ఉద్యమము, ఉత్సాహకరమగు సందేశములు భారతదేశగ్రామములలోను, వివిధప్రదేశములలోను నవచైతన్యమును సంచరింపజేసెను. స్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు ముందు భారతదేశములో నిర్మాణమూలకమైన కార్యముల ఆవశ్యకత ఎంతగలదో, గాంధీజీ యాత్రీవలన ఆయన సందేశములవలన స్పష్టము చేయబడినది.

రెండివసారి గుండ్రోనిబల్ల సమావేశమునుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత శాసనబహిష్కరణాందోళనమును వ్యూహకముగా సాగించుట విలువుదల చేయుటకు సలహాల నిచ్చుచుండిరి. ఎట్టినియమిత అభియోగ అన్వాయముల ప్రతీకారము నిమిత్తము వ్యక్తిగతముగా శాసనబహిష్కరణ సాగించ

వచ్చునని ఆయన అనేకవిధములుగా అనుభవించుచుండిరి. కాని స్వరాజ్యసంపాదనకు వ్యాపకభావముతో శాసనబహిష్కరణ గావించక జాతీనిర్మాణమూలకమైన కార్యక్రమమును అవలంబించినయెడల అది భారత దేశమునకు అధికలాభ ప్రదమైనదిగా యుండును. ఈవిధముగా ఆయన ఆలోచించి యీసమయములో ఒకప్రకటనలో శాసనబహిష్కరణ నిలుపుదలచేయు ప్రతిపాదనమును గావించిరి. దానియందే కాంగ్రెసులోనున్న దుర్బీతిని తొలగించుటకు కొన్నిసలహాలను కూడ సూచించిరి. భారతస్వాతిత్ర్యముకొరకు నిర్మాణమూలక కార్యములగురుత్వమును గ్రహించియే భారత దేశ వివిధ ప్రదేశములలో మంత్రివదపులను స్వీకరించి దేశశాసనవిషయములో లభించిన సామాన్యశక్తిసామర్థ్యములను సద్వినియోగము గావించుకోవలయునని కాంగ్రెసుసహకారులకు సలహాల నిచ్చియుండిరి. దేశీయులను సంఘబద్ధము గావించుటకును, నిర్మాణమూలక కార్యములలో, హరిజనుల ఉన్నతి విషయములో, హిందూనుహమ్మదీయుల సమ్మేళనవిషయములో తమను సంపూర్ణముగా సమర్పించుకొనిరి.

1931 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు 26వ తేదీన బొంబాయిలో జరిగిన కాంగ్రెసు 48 వ సమావేశములో గాంధీజీ కాంగ్రెసునుండి విశ్రాంతి గైకొనిరి. అనంతరము ఆయన కాంగ్రెసులో 4 అణాల సదస్యుడుగాకూడ యుండలేదు. ఆయన గావించిన యానిర్ణయమునకు సమస్తభారతదేశము

స్తంభభూత మయ్యెను. కారణ మేమనగా, ఆయన ప్రస్తుత జాతీయమహావ్యభుజిని సర్వారం, పరిచాలనము, ఆయననాయకత్వముక్రిందనే కాంగ్రెసు భారతివిమోచన సంగ్రామమునకు పుట్టుచుండెను. అందువలన ఆయన స్వయమునకు అది దాని విచారగ్రస్తులై ఆస్థియమును గురించి పునర్విచారణ గావించుకొనవలయునని ఆయనను వేషకొనిరి. కాని గాంధీజీ ఆయననిర్ణయములలో స్థిరగంకల్పియై యుండెను. కాంగ్రెసునకు బయట ఉన్నప్పటికిని దేశసేవ చేయునునని ఆయన ప్రజలకు తెలియజేసెను. అందువలన ఆయనవిప్లవమువలన దేశవాసులు కలవరము చెందవలసిన పక్షియును లేదు.

కాంగ్రెసు సదస్యపదవిని విసర్జించినను కాంగ్రెసుతో అంతరికసంబంధము దృఢతరముగా యుండెను. అనంతరము ఆయన కాంగ్రెసుకు ప్రధానసలహాదారుగా యుండి పనిచేయుచుండిరి. ఆయనసలహాప్రకారము కాంగ్రెసుచరిత్రలో యీ సమయమునం దొకవిశేషపరివర్తనము సంఘటెల్లెను.

కాంగ్రెసు బహుకాలమునుండి ప్రజలకు ప్రీతినిధియై యున్నమాట నిజము. కాని గ్రామవ్యవహారములలో కాంగ్రెసుకు అనుష్ఠానికసంబంధము అప్పటి కింకను కలుగలేదు. గాంధీగారి సలహా ననుసరించి గ్రామవాసులకును కాంగ్రెసుకును 1936 న సంవత్సరములో సంఘటెల్లెను. సాధారణదేశవాసులకును, కాంగ్రెసుకును సంబంధము కలుగజేయు ఉద్దేశముతో గ్రామసీమలలో కాంగ్రెసుసమావేశమును జరుపమని

సలహా నొసగియుండిరి. 1936 డిశెంబరు 27, 28 తేదీలలో మహారాష్ట్రాంతర్గతమైన పైజేపూర్ గ్రామములో గాంధీజీ సలహాప్రకారము కాంగ్రెసుసమావేశము జరుపబడెను. ఆ సమావేశముచకుజనహారలాల్ నెహ్రూసభాధిపత్యమువహించిరి

రాజనీతికి, దేశీయులకును, సాధారణప్రజలకును సంబంధము స్థాపింపబడుట యిదియేప్రథమము. లక్షాధిక గ్రామవాసులు నేలపై కూర్చుని నిశ్శబ్దముగా కాంగ్రెసుకార్యక్రమమును శ్రద్ధతో ఆలకించుచుండిరి. గంటలకొలది కూర్చుని నాయకుల వాదోపవాదములను, వితర్కములను, ఉపన్యాసములను శ్రద్ధతో వినుచుండిరి. ఈదృశ్యము కాంగ్రెసుచరిత్రలో నిజముగా నవీనమైనది.

గ్రామసీమలలో జరిగిన ప్రథమకాంగ్రెసుప్రదర్శనము గాంధీజీయే ప్రారంభించెను. 'రూండాచకీ'లో జాతీయ పతాకమునకు ఆయన వందనసమర్పణముగావించిరి. తద్వారా సకల భారత దేశవాసులకు ఆయన ప్రణతుల నర్పించెను.

గాంధీగారి ఆదేశానుసారముగా గ్రామసీమలో ఆహ్వానింపబడిన కాంగ్రెసుసమావేశము విశేషతాత్పర్యపూర్ణమై యున్నటులతో చెనుగ్రామోన్నతికార్యములకుతనజీవితమును సమర్పించుకొనియుండిరి. దానికి పోషణకర్తగా ఆయనద్వారా యీనీతి ఆవిష్కరింపబడెను. ప్రతీసంవత్సరము ఈవిధముగా నల్లగ్రామములలో కాంగ్రెసుసమావేశములు జరుపుచుండిన యెడల వల్లగ్రామములలో నిర్భృతస్థానములలోకూడ జాతీయ

పై నవ్యము కలుగుచనియు, పల్లెగ్రామవాసులుకూడ ననబేలితమును పొంది నవ్యమృదులమనె ఆయన భలమైనను, గాంధీజీలో ద్విష్టకు దండనలైన దూరవృత్తి. యుండుటచేరనే ఆయన దేశమును ప్రగోళితము గానించుటకు ఎన్నియో ఆధిపత్య ఉపాయములను కవిపెట్టెను.

53

ఫైదీల విముక్తి-ఆందోళనము-సత్యగారవ సంరక్షణము

1937 వ సంవత్సరము, ఏప్రిల్ 1 వ తేదీన మాత్రం కాసనతంత్రము ప్రవర్తింపబడినప్పిమ్మట దేశములో రాజనైతిక ఫైదీల విముక్తికొరకు ప్రచండఆందోళనము ఆరంభించబడెను. దేశమును ప్రేమించిన అపరాధమునకు అసంఖ్యాక భారతీయులు కారగారముల తాపద్వారముల చాటున బంధింపబడియున్నారని దేశవాసు లీసమయములో విర్మయము ననుభవించుచుండిరి. రాజనైతిక ఫైదీలవిముక్తికొరకు దేశమునందొక ఆందోళనము అరంభమయ్యెను. ఈవిముక్తి ఆందోళనములో గాంధీజీ అగ్రనాయకులై యుండిరి. ఆయన బెంగాలుసర్కారువారితో రాజనైతిక ఫైదీలవిముక్తి విషయములో సంభాషణములను నడుపుచుండిరి. ఈసందర్భముగా 1937 అక్టోబరు 26 వ తేదీన కలకత్తాలో నిరసనవ్యతము నవలంబించిరి. కలకత్తాలో నసించుచున్నప్పుడు ఆయన

బెంగాలుగవర్నరు ఆండర్ సన్ తో రాజకీయఖయదీల విషయాల విషయము సమాలోచనములను గావించిరి. ఆయన ఆలీపూర్ సెంట్రల్ జైలు, డెసిడెన్సీ జైలు, హారాజైలుకు పోయి రాజకీయదీలను సందర్శించిరి.

ఎచని ఆదర్శములవలన, ఎవనిసం దేశములవలన ప్రబోధితులై ప్రజలు అసత్య, అన్యాయములతో సంగ్రామమున ప్రవృత్తులై కారాగారమును వరించియుండిరో, వారు సత్య పూజారియొక్క సాక్షాద్దర్శనము పొంది నూతనశక్తితో, కార్యప్రణాళికలతో ప్రబోధితులైరి.

ఆయన ప్రభావమువలన, ఆయన వాదోపవాదముల వలన బెంగాలుసర్కారువారు 1107 గురు రాజకీయదీలను విడుదలచేసిరి.

మరల రాజకీయదీలవిషయములో సంభాషణములను జరుపుటకొరకు 1938 సం॥రములో గాంధీజీ మరియొక సారి కలకత్తాకు వచ్చెను. కారాగారలొహద్వారము వెనుక నుండి అమోఘుచకర్షణముచేత, ఆయనమంత్రముచేత దీక్ష పొందిన సత్యాగ్రహీలు ఆయనను ఆర్పించుచుండిరి. ఆయన ఆయాహ్వనమును, ఆయాకర్షణమును ఉపేక్షింపలేకపోయిరి.

ఈసారి నెలరోజులకుపై గా కలకత్తాలో వసించి ఆయన బెంగాలుగవర్నరు బ్రెబర్నతో దీలవిముక్తి విషయము సంప్రదింపులను గావించిరి.

దీలవిముక్తికొరకు ప్రయత్నము చేయుటతోపాటు సత్యగౌరవమును సంరక్షించుటకుకూడ గాంధీజీ మరియొక అన

శతవ్రతమును అవలంబించిరి. రాజకోటరాజ్యశాసనసంస్కరణవిషయములో గద్దూర్ పట్టేల్ గారితో కాకూరుసాహేబు ఒకగుంధిని గావించుకొనిరి. కాని కాకూర్ సాహేబ్ ఆసంధిని వాలించక పోవుటచేత కాకూర్ సాహేబ్ ప్రతిజ్ఞాభంగమునకు ప్రాయశ్చిత్తరూపముగా గాంధీజీ నిరశనవ్రతమును అవలంబించిరి. రాజకోటసమన్వయవిషయములో నైన్ రాయ్ వద్దనుండి వాదానముపొందుటచేగాంధీజీ నిరశనవ్రతమును విరమించెను.

సత్యపూజారి సత్యమునకు అగౌరవము జరుగుచున్నటుల యెచ్చట గాంచినను అచ్చటనే ఎదురుతిరిగినారు. అనుచితప్రయోగముతో నిరశనవ్రతమును అవలంబించినారు. ఈ నిరశనవ్రతము అవలంబించుటచేత తనను శుద్ధిచేసుకొనుటయేగాక, విరుద్ధపక్షమువారి అజ్ఞానమును, అంధకారమును తొలగించి వారిలో జ్ఞానోదయము కలుగునట్లు గావించినారు.

57

ద్వితీయ మహాయుద్ధము - కాంగ్రెసుకు

గాంధీజీ నేతృత్వము

1939 వ సంవత్సరములో సమస్త యూరోపునందును ద్వితీయమహాసమరదావాసలము ప్రబలియెను. యూరోపులోని సకలదేశములు ఒక్కొక్కటే యీయుద్ధములో ప్రత్యక్షముగానో, పరోక్షముగానో పాల్గొనుచున్నవి.

పరాధీనభారత దేశము-సామ్రాజ్యవాదులు, సామ్రాజ్యలోలువులు, స్వార్థాన్వేషులునగు అంగ్లేయులకు వారి అభి

ప్రాయములతో యెట్టి అవసరము లేకుండెను. ఆకారణము చేత దురదృష్టవశాత్తూ భారతీయులు యుద్ధములో వాల్మీనివారని ప్రతిగోచరమగు మోటులు పొందినవారైరి. యుద్ధములోనికి బలవంతముగా భారత దేశమును దించిడిమైనది. ఈవిషయములో భారతీయుల అభిప్రాయమును తెలుసుకొనలేదు.

బ్రిటిషుగవర్నమెంటువారు యుద్ధములో ప్రవేశించిన 48 గంటలలోనే భారత దేశములో భారతరక్షణశాసనము ప్రవర్తితము చేయబడెను. విశేషశక్తి సామర్థ్యములతో భారత శేఖశాసనకార్యములను నిర్వహించుటకు గావించుటకు భారత సర్కారువారు సరికల్పించుకొనిరి. యుద్ధమునకు అనుకూలముగాలేని ప్రయత్నములను, ఆందోళనములను అణచివేయుటకు భారతసర్కారువారు దృఢసంకల్పులైరి. భారతసర్కారువారి యీ స్వేచ్ఛాచారమునకు గాంధీజీ కలవరము చెందెను. విచారగ్రస్తుడయ్యెను. ఆయన యీసారి మరల కాంగ్రెసునేతృత్వమును స్వీకరించెను. బలవంతముగా యుద్ధభారమును భారతీయులపై పడవేయుటకు ప్రతికూలముగా గాంధీజీ ఆదేశానుసారముగా కాంగ్రెసు మంత్రిపదవులను వినర్జించెను. గాంధీజీ స్వయముగా సత్యాగ్రహముచేసి యుద్ధమునకు విరుద్ధముగా ప్రచారకార్యములు సాగించుటకు సలహాలనిచ్చిరి.

ఇట్టిపరిస్థితులలో వార్ధాలో కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీ జరిగెను. వ్యాపకభావముతో సత్యాగ్రహఆందోళనమును చేయక యుద్ధమునకు విరుద్ధముగా దేశీయులప్రతికూల్యమును

శ్రవణము చేయుటకు సత్త్వాగ్రహమును స్రవంతింపచేయు నలయునని గాంధీజీ ఆశీర్వాదమునారముగాక నిర్ణయింపబడెను. గాంధీజీ సత్త్వాగ్రహముగా ఎన్నుకొనినవారే సత్త్వాగ్రహము చేయవలయునని నిర్ణయింపబడెను. శ్రీవిశ్వబాభావేను ప్రథమ సత్త్వాగ్రహిగా గాంధీజీ పాటించిరి. వినోబా యద్ధమునకు విరద్ధముగా ఉపన్యాసములనిచ్చి సత్త్వాగ్రహసంగ్రహమును ఆరంభించిరి. తత్ఫలితముగా ఆయన అరెస్టు చేయబడిరి.

తరువాత రెండవ సత్త్వాగ్రహిగా పండిత జవహర్ లాల్ ను ఏర్పాటుచేసిరి. ఆయనకూడ అరెస్టు చేయబడిరి. మాలానా అబుల్ కలామ్ ఆజాద్ యద్ధమునకు ప్రతికూలముగా ఉపన్యాసములనిచ్చి ఖైదీ అయిరి.

అసంతరము ద్వితీయమహాయుద్ధములో సహకారము చేయగూడదని నిర్ణయించుకుని పరివ్రాజకులగు సత్త్వాగ్రహదళమువారు దేశమింప దంతులను వ్యాపించిరి. తత్ఫలితముగ ఒక్కొక్కరే కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీసదస్యులును, కాంగ్రెసు నాయకులును, కాంగ్రెసు సేనకులును కారాగుద్ధము గావింపబడిరి. మహాత్మాగాంధీగారి అభిప్రాయముసారముగా భారతీయవ్యవస్థాపరిషత్తు, రాష్ట్రీయపరిషత్తు, ప్రాదేశిక వ్యవస్థాపక సభాసదస్యులును, మంత్రులును, పార్లమెంటు కార్యదస్యులును, యద్ధమునకు ప్రతికూలముగా అభిప్రాయములను వెల్లడిచేసి కారాగారమును వసించిరి. దీనిఫలితముగా బ్రిటిషుగవర్నమెంటువారి యద్ధప్రయత్నములో భారత దేశప్రజలకు

యెట్టిసానుభూతి లేదని నమస్తవిత్వవానులకు స్పష్టముగా ప్రచారము చేయబడెను.

సంఘటనలచక్రము యూవిధముగా తిరుగుచుండెను. ఇంతలో 1941 న సంవత్సరము డిశంబరునెల ప్రథమభాగములో జపాను యుద్ధములో ప్రవేశించెను. దానితో యుద్ధపరిస్థితులు అత్యంతశోచనీయముగా సరిణమించెను. యూరోపులో జర్మనివారిఆక్రమణవలన బ్రిటిషువారిశక్తినంపదలు సళించిపోవుచుండెను. ప్రాచ్యదేశములో జపాను దానికి విరుద్ధముగా నిలువబడి అస్త్రములు ధరించుటచే బ్రిటిషుశక్తిసమక్షమున సంకటములు అధికమయ్యెను. తుఫానువలె, దుర్నివారవేగముతో ఇంగ్లండ్ నా, మలయ, సింగపూర్ మొదలగు దేశములు జపానుద్వారా ఆక్రమింపబడెను. జపాను బర్మాను ఆక్రమించుకుని భారతదేశపూర్వసీమాంతమునకు వచ్చి కాచుకొని యుండెను.

ఈసంఘటనపరిస్థితులలో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యవాదులును, చర్చిలువంటి అతిజాగరూకులును, రక్షణశీలుగునుకూడ చంచలులైరి. ఈద్వితీయమహాయుద్ధములో భారతదేశము హృదయపూర్వకముగా బ్రిటిషుఖరియధోద్యమములలో సహాయము చేయుటకు తగినమార్గములను వాగు కనిపెట్టుచుండిరి. భారతదేశముతో ఒకవిధమైన రాజీకుదుర్పుకొనుటకు బ్రిటిషువారు సుముఖులైరి. వాడు స్వాతంత్ర్యకాములగు భారతీయులకు

శాశనసంస్కరణవిషయములో ప్రతిపాదనము చేసి చర
ప్రభావక్రిపును భారతదేశమునకు సంపియించిరి.

మిష్టర్ క్రిపు బారతదేశమునకు వచ్చి స్వారంభ్య
కాములగు భారతీయులకు శాశనసంస్కరణవిషయములో
సూచించిన ప్రతిపాదనములో స్వారంభ్యమును గురించి
సూచనమాత్రమైనను లేదు. భారతదేశవాసుల ఆశాఆకాం
క్షలను నెరవేర్చునట్టి సుమారుతిమ ఉద్దేశముకూడ అందు
లేదు. భావికాలమును గురించి వివిధప్రకారావ్యములుమాత్ర
మే యుండెను. ఈప్రతిపాదనములో దేశరక్షణ మొదలగు
గురుతరవిషయము లన్నియు వారిహస్తములందే యుండు
నటలు నిర్ణయింపబడెను. కాంగ్రెసువారు హిందూమహమ్మ
దీయుల అభింధభారతదేశమునుగురించి నుగువుచున్న విష
యముకూడ ప్రతిపాదనలో సూచింపబడలేదు. అందువలన
గాంధీజీ అసహ్యముచేత క్రిపుప్రతిపాదనమును తిరస్కరించి
నుడివిన దేశునగా—ఇది దివాళా తీసిన బ్యాంకువారికి చెక్కు
యిచ్చినట్లున్నది. దానినుండి ఎన్నటికిని ఏమియు లభించు
ఆకమాత్రమైనను ఉండదు.

క్రిపుదొరిగాను స్వదేశమునకు తిరిగిపోయిరి. ఆయన
రాయబారము వ్యర్థ మయ్యెను. ఈసారి భారతీయకాంగ్రెసు
వారిని బ్రతిష్ఠనర్హులవారికిని ప్రత్యక్షసంగ్రామము ఆరంభ
మయ్యెను.

గాంధీజీ 'హరిజన' పత్రికలో బ్రతిష్ఠశాసకుల నుద్దే
శించి వాగిసిన దేశునగా—ఓఆంగ్లేయులారా, మీరిక భారత

దేశమును వదిలి పోండు. దీనివలన మీకు మంచి చేకూరును. భారత దేశమునకు కూడా శుభము సమకూరును.

భారత దేశములో మూలమూలల గాంధీగారి యీ స్వప్నమైన, నిర్భయమైన వాక్యము వ్యాప్తి చెంచెను. సర్వత్ర ఆయన కంతముతో కంతముకలిపి భారత దేశమంతటను ధ్వనించుచుండెను. 'బ్రిటిషురాజా! మీరు భారత దేశమును త్యజింపుడు!'

కాంగ్రెసు నుడివిన విషయము — 'ఆంగ్లేయులు ఈ ఘోరదుర్దినములలో భారత దేశసహాయమును కోరుచున్నారు. కాని అది బానిసల సహాయము. భారత దేశము ఈ బానిసత్వమును వరించి యుద్ధములో ఆంగ్లేయులకు సహాయము చేయజాలదు.

58

ఆగస్త్యవిప్లవము - భారత దేశవిసర్జన

ఆంధో శనము

సామ్రాజ్యవాదులగు ఆంగ్లేయుల ఉత్పీడనములను అత్యాచారములను అవలోకించి, భారతస్వాతంత్ర్యసత్తాను నిరాకరించి, దానిపై యుద్ధభారమును పడవైచునైఖరిని గాంచి గాంధీజీ అత్యంతదృఢత్వముతో ఆంగ్లేయులను భారత దేశము వదిలిపొమ్మని ఆదేశించెను. ఇట్టి అనుభూతి భారతభూమిలో హుళుకాలమునుండి ధూమాయిత మగుచుండెను, 1938 వ

సంవత్సరములో ఔగాలు ప్రాదేశిక కాన్సులెన్సులో నేతాజీ సుభాష్ చంద్రుని నాయకత్వమున నాహూర్జ్యవాదులగు ఆంగ్లేయులను 6 నెలలలో భారత దేశమును త్యజించి పారిపోయేటట్లు చేయుటకు.

దీనివలనాత సంవత్సరము సుభాష్ చంద్రుడు త్రిపుర కాంగ్రెసు సభాపతిగా 'భారతదేశమును త్యజించి పారిపో' అను యీ ప్రతిపాదనము చేసినప్పుడుకూడ గాంధీగారికిని, మరికొందరు దేశనాయకులను ఆంగ్లేయులను విస్మయముచేసెను. అందువలన ఆర్షుడు సుభాష్ చంద్రుడు ప్రతిపాదించిన 'భారతదేశమును త్యజించు' అను సూత్రమును గాంధీజీనంటి ప్రముఖనాయకులు సమర్థించలేదు. కాని చురుకు భారతదేశ ఆశాఆకాంక్షలను, భారతస్వాతంత్ర్యసాధనను నామ్రాజ్యవాదులగు ఆంగ్లేయులు క్రమముగా పదదళితము చేయుట గాంచి గాంధీజీ ఆంగ్లేయులపై నున్న అసామాన్య విశ్వాసమును కూడ పోగొట్టుకొనెను. భారతీయులు విశేష శ్రద్ధముతో, సహనశీలముతో ఆంగ్లేయుల సుభుద్ధి, సద్బుద్ధిపై ఆశనుంచి తుదకు గత్యంతరము లేక 'భారతదేశమును త్యజింపుడు' అను నీ చరమసందేశమును ఆంగ్లేయులకు ప్రసాదించినందుల గాంధీజీ సమస్తప్రపంచమునకు తెలియజేసెను.

1942 ఆగష్టు 8 న తేదిన కాంగ్రెసు గాంధీగారి యీ 'భారతదేశమును త్యజింపుడు' అను ప్రతిపాదనమును సమ

ర్థించి కోరిన దేమనగా-అంగ్లేయులు భారతీయులయొక్క ప్రపంచవాసులయొక్క మంగళముకొరకు భారత దేశస్వాతంత్ర్యముచ్చను అంగీకరింపవలయును. లేనియెడల భారతదేశము స్వాతంత్ర్యముకొరకు వ్యాపకసంగ్రామమును ఆరంభించవలయును. దేశనాయకులతో గాంధీజీ వివిధములైన సంప్రదింపులను గావించెను. సకలసంగ్రామములకు అధినాయకుడైన గాంధీజీనే కాంగ్రెసు సేనాపతిపదవిలో ప్రతిష్ఠితిము చేసెను. అనేకదినములనుండి ఆయన భారతీయులను స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములో నియమితము చేయుచుండెను. వారిలో జాతీయతా ప్రబోధము కలిగించుచుండెను. స్వాతంత్ర్యముకొరకు నిర్మాణమూలకమైన కార్యముల ఆవశ్యకతను గురించి భారతీయులకు బోధించుచుండెను. అందువలన ఈచరమముహూర్తమునందును ఆయన దేశీయుల కర్తవ్యనిరూపణము కొరకును, సంగ్రామవద్ధతిని నిర్ణయించుటకొరకును భారమును వహించిరి.

ఈసారి స్వాతంత్రసంగ్రామములో కాంగ్రెసు విజయమో, పీఠస్వర్గమో పొందవలయునని ఆయన దృఢముగా వచించెను. ప్రపంచములోని రక్తచతువులను గాంచి భారతదేశము వెనుకకు నడువదు. ముందునకే నడచిపోవును. గాంధీగారి యీ ప్రకటనవలన భారతీయులలో పరాధీనదాస్య విమోచనాకాంక్ష ప్రబలరూపము దాల్చెను.

భారతదేశము ఆయన అగ్నిమంత్రములో దీక్షనుపొంది సంగ్రామముకొరకు సంసిద్ధమై యుండెను. దీక్షకాలము దాన త్వత్పంథములచే గాంధీజీ, నా మాజ్యపాదులగు సర్కారు వారి ఆప్తాచారములవలన, విశ్వేషణవలన కీశీతులై దేశ వాసులదేహము గాయపడియుండెను. కాని మానసికశక్తులు అప్పటికిని దుర్జయమై, శక్తికాలులై యుండెను. అందువలన గాంధీజీ వజ్రకంఠము వినిశ్చయిత 'భారతదేశమును పదలుము' అనుప్రతిపాదనము భారతీయులహృదయములలో అగ్నిని రగుల్చుకొల్పెను. భారతీయులు అచారశక్తితో ప్రబోధితులైరి. భారతీయులలో నిరదాశక్తిని, ఊర్లూరమును గాంధీజీ ఆచరికాలములోనే గ్రహించెను.

గాంధీగారి యీవిర్ణయమువలన బ్రిటను అమెరికాలు కోరికలును, విరక్తిని వెలిబుచ్చి కాంగ్రెసును భయపెట్టుట కారంభించెను. కాంగ్రెసు యిట్టిభయములకు భయపడునది కాదని తెలియజేసెను. ఈ హిష్టేరియాతోగ భయముగాని, కేకలుగాని భారతదేశహృదయములో స్వతంత్రతకొరకు జ్వలించిన యీశ్వోతిని ఆర్పజాలవు. విశ్వయుద్ధములో స్వతంత్రభారతము గౌరవమయభూమికనే స్వీకరించును. అని గాంధీజీ వ్యక్తపరచెను.

గాంధీజీ ఆగష్టు ప్రతిపాదనమును భారతసర్కారు వారికి తెలియబరచెను. ఆంగ్లేయులు భారతదేశమును విడిచి పోవలసినదే యని దానిలో స్పష్టముగా వర్ణించిరి. భారత

దేశమునకు పూర్ణస్వాతంత్ర్యమును ఈయవలయును. ఈ యిచ్చ నెరవేర్చుకొనుట దేశమంతటను వ్యాపక భావముతో అహింసా ఆందోళనము ఆరంభించబడును. ఆయాందోళనము నకు శాంతిత్వము అయిన స్వయంశుగా వహింపరు.

గాంధీగారి యీ ప్రకటనపలన సామ్రాజ్యవాదులగు అంగ్లేయులు విచలించుటైరి. అగష్టు 8 న తేదీ రాత్రి 10 గంటకు కాంగ్రెసుకమిటీసభ సమాప్తి జేందెను. కాని ఆరాత్రి చెల్లవారకముందే మహాత్మాగాంధీజీ అరెస్టు చేయబడిరి. వారిజోపాటు భారతరక్షణశాసనబలముతో కాంగ్రెసు వర్కింగుకమిటీ సభ్యులందరును ఖైదీలుగా చేయబడిరి.

అగష్టు 9 వ తేదీ ఉదయమునుండియే సర్కారువారు చండశాసనములను ప్రయోగించుట కారంభించిరి. దేశము భారతరక్షణశాసన నాగపాశముచే బంధింపబడెను. కాంగ్రెసు నాయకుల నందరిని ఒక్కొక్కరినే అరెస్టు చేయుచుండిరి. కాంగ్రెసునాయకులను బంధించినయెడల జాగరిత భారత స్వాతంత్ర్య ఆందోళనతరంగములను నిలుపవచ్చునని వైస్ రాయి లిన్ లిత్ గో తలంచెను. కాని ముక్తిపిపాసులగు భారతీయులు శాసనశక్తిగల సహస్ర అత్యాచారములవలన కూడ ఉద్యమవిరతులు కాలేదు. వారు గాంధీగారి మంత్రమును కంఠమున ధరించి 'మంత్రసాధనమో, లేక శరీరపతనమో' యని దృఢసంకల్పులై యుండిరి.

స్వాతంత్ర్య ఆకాంక్షమూలచ్ఛేదమునకే అమానుషిక అత్యాచారములు ఆరంభించబడెను. కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠాసము

అన్నియు శాసనవిరుద్ధమైనవని ప్రకటించబడెను. వారాప్రతిక
లపై అనేకవిధములైన విధివిషేదములను ఆరోపించిరి. పత్రి
కాలమును తెలియజేయుచు అనేకసత్రికలు నిలిపివేయ
బడెను. అయినను వ్యాతంశస్వరూపాదనకొరకు దుర్జయ
కక్షితో ప్రజలు ప్రబోధితులై యుండుటచే వారిలో యెట్టి
లొంగుబాటుభావము కనబడలేదు. సర్కారుపాఠశాలలు,
బంధనములు, ఎంతకఠినము లగుచుండెనో, దేశవాసుల
హృదయములలో ఆ హింసలనుండి ముక్తిపొందుటకును, ఆ
బంధనములను భిన్నము చేయుటకును కోరిక అంతఃప్రబలము
కాజొచ్చెను.

మహాత్మాగాంధీజీ ఆదేశానుసారముగా భారతీయులు
అహింసాపద్ధతిప్రకారమే 'భారతదేశమును వదిలిపొమ్ము'
అను ఆందోళనమును సాగించుటకు సంసిద్ధులై యుండిరి.
తాని విచారణలేకుండా హతాత్తుగా దేశనాయకులను అరెస్టు
చేయుటవల్లను, అచ్చటచ్చట సర్కారువారి అహేతుకమైన
అత్యాచారములవల్లను, భారతీయుల రోషముచేత, క్షోభము
చేత, అవమానముచేత గర్జించుచుండిరి. విదేశశాసనములకు
విరుద్ధముగా భారతదేశహృదయములో కలవరము చెలరేగు
చుండెను. ఈసమయములో అది ఆగ్నేయగిరివలె అగ్నిని
వెడలగ్రహించుచుండెను.

భారతదేశమునుండి బ్రిటిషుశాసనమును అంత మొం
దించుటకు సమస్తభారతదేశములో తీవ్రమైన ఆందోళనము

ఆరంభమాయెను. భారతేతిహాసములో 1897 వ సంవత్సరములో జరిగిన సివాయివిప్లవాంతరము దేశమంతటను వ్యాపించి యంతమహత్తరమైన ప్రజావిప్లవము యెన్నిమను జరిగియుండలేదు.

అస్థానములలో బ్రిటిషుశాసనము అంతమొందెను. వంగదేశములో మేదినిపురాంతర్గతమైన కొన్నిప్రదేశములలోను, యుక్తప్రదేశ బాలియాలోను, ఛత్తీస్ గిరివాజీ లీలా భూమియైన సాతారాలోను, సామ్రాజ్యవాదులగు బ్రిటిషువారి పరిపాలనము అంతమొందెను. ఆస్థానములలో యూనియన్ జాక్ ష బదులు భారతీయ త్రివర్ణగంజిత జాతీయపతాకము ఎగురవేయబడెను. ఆస్థానములలో రెండుసంవత్సరములపరకు జాతీయసర్కారువారు ప్రతిష్ఠితులై యుండిరి.

సర్కారువారు భారతీయులలో కలిగిన స్వాతంత్ర్య ఆకాంక్షను అణచివేయుటకు అనేకవిధముల అత్యాచారములు గావింప నారంభించిరి. లాఠీచార్జి, తుపాకులు ప్రేల్చుట, ప్రజలగృహములను కాల్చివేయుట, స్త్రీలపై క్రూరహింసలు గావించుట, శిశువులను నిర్దోషముగా చావమోడుట మొదలగు క్రూరకృత్యములు గావించి సర్కారువారు భారతదేశములో బ్రిటిషుపరిపాలనమును గాయపరచుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. కొన్నికొన్నిస్థానములలో విమానములనుండి ప్రజలపై బాంబువర్షము కురిపించిరి.

కాని సర్కారువారి అత్యాచారములు పెచ్చుపెరిగి

పోయినకొలది భావతీతులలో విస్తృతస్థానములు అధిక మగుచుండెను. విష్ణువక్తాదులు, సర్వభూవాదితాదాలకు, హస్తానులను, కోర్టులను, వైకుంఠేశ్వరును, వైకుంఠేశ్వరులను విశులజెట్టిరి. వైష్ణవాకపోకలకు ఆరుంకము కలుగజేసిరి. అర్చిగ్రాహి, అలిలోన్, విద్యుచ్ఛక్తులను క్షుంభింపజేసిరి. ఆయామహిమ అత్యాచారములు గావించినను ముక్తికాములగు భారతీయుల స్వాతంత్ర్యాకాంక్షను సర్వభూవాదు లణచివేయ జేకపోయిరి. ఈఆందోళనసమయములో ఆజ్ఞానవృద్ధులనితలు సామరికపైశ్యమువారి గుశ్యవర్షమునుసహించిరించి వీరభర్షముతో సర్వభూవాది హస్తములనుండి అధికారమును బలత్కారముగా గైకొనుటకు ముందుకు నడచి పోవుచుండిరి. దీనివలన తేలకొలదిప్రజలు మృత్యువును పరింపవలసివచ్చినది. కాని స్వాతంత్ర్యమును పొందునిహాలో అనందనదశముతో మృత్యువునుసహించిరి.

గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యమంత్రములో దీక్షవిచ్చిన అనేక దేశ ప్రేమికులు వీరులు పీఠాంగనలు ఆత్మహుతి గావించుకొని దేశవాసులకు స్వాతంత్ర్యస్వర్ణరథమును చూపించిరి.

కాంగ్రెసువాదులు ఆకామించుకొనిన సకలస్థానములలో జాతీయప్రభుత్వము స్థాపించబడెను. ఈజాతీయప్రభుత్వమును నడపుటకు ఒకసర్వాధినాయకుడు నియమింపబడెను. ఆయన అధీనములో శాసనము, క్రమపద్ధతి, ఆరోగ్యము, విద్య, శాసనవిచారణ, కృషి, ప్రచారవిభాగములకు మం

త్రులు నియమింపబడిరి, వివిధములైన విచారణము లన్నియు జాతీయసర్కారువారే గావించుచుండిరి. జాతీయసర్కారు వారు సామరికపైన్యమునుకూడ తయారుచేసిరి.

దేశములో విప్లవాగ్నిజ్వాలలను వెలిగించి భారతీయులు అంతటాతో విరమించలేదు. విదేశ శాసనస్వపహారములను స్తంభింపజేసి వారు నిర్మాణమూలకమైన కార్యములలో నిమగ్నులైరి. శాసనము, క్రమపద్ధతి, ఆరోగ్యము, విద్య, కృషి, ప్రచారము మొదలగు సకలకార్యములయెడల వారు శ్రద్ధవహించిరి.

ఈఆందోళనమువలన గాంధీజీ భారతదేశములో కేవలము స్వాతంత్ర్యమును పొందుఉదేశమును కలుగజేయుట యేగాక, స్వాతంత్ర్యమును పొంది దానిని సుప్రతిష్ఠితము గావించుటకు తానలసిన చైతన్యమునుకూడ కలిగించెను.

1942 వ సంవత్సరములో ఆరంభింపబడిన ఆందోళనము శివుడులేని యజ్ఞమువలె గాంధీవిహీనమైనది, నాయక విహీనమైనది దీనివలన అచ్చటచ్చట జరిగిన సంఘటనలకు గాంధీజీ, కాంగ్రెసువారు బాధ్యులని సర్కారు ప్రకటించిరి. అహింసా మారువేషము ధరించి యింతకాలము యీ దేశములో విప్లవబీజములను నాటుచుండిరనియు, సర్కారువారు ప్రచారము చేసిరి.

సర్కారువారి యిట్టిఅసత్య ప్రచారమునకు గాంధీజీ కారాగారముచాటుననుండియే ఘోరతరమైన ప్రతివాదమును తెలియజేసిరి. అసత్యప్రచారమునకు విరుద్ధముగా ఆయన

నత్తివూర్ణహృదయము విప్లవరూపము ధరించెను. ఆయన అష్టాక్ష అచారోగ్యముగా యుండెను. కాని ఆ అచారోగ్య ఆనందముచే ఆయన అగాఢాత్ పాసాదములో 21 దినముల ఉపవాసవ్రతమును ఆరంభించిరి. సర్కారువారు చండశాసనమునకు విరుద్ధముగా ప్రతిఘటనము తెలియజేయుటకు నిరశనవ్రత మారంభించుటకుముందు వైస్రాయ్కి ఒకఉత్తరముద్వారా తెలియజేసిన దేమనగా - 1942 లో, ప్రజలలో విప్లవజ్వాలలు కలుగుటకు స్వేచ్ఛాచారులైన బ్రిటిషు సర్కారువారే బాధ్యులు.

ఆనందములో కొన్ని పరతులతో గాంధీగారికి ముక్తి నిచ్చుకోలేను. కాని ఆయన నిరాకరించెను.

1944 మే 6 వ తేదీన ఆయన బేపరతులతో విడుదల చేయబడిరి. కారాగారములో వసించుచున్న సమయములో ఆయన తన సతీమణి కస్తూరిబాయ్, ప్రియతమ భక్తుడు, అనుగత శిష్యుడు మహాదేవజేశాయి గార్లను కోల్పోయిరి.

గాంధీగారు విడుదలయినపిమ్మట యితర దేశీనాయకులుకూడ ఒక్కొక్కరే విడుదల చేయబడిరి. సందిత జనహరలాల్ నెహ్రూ కారాగారమునుండి విడుదలయినవెంటనే ఆగస్టువిప్లవవాదులకు అభినందనము తెలియజేసిరి - "1942లో జరిగిన సంఘటనలకు నేను గర్వము ననుభవించుచున్నాను. నాయకవిహీను లగుటచే సర్కారువద్ద సతి స్వీకరించినయెడల నేను అత్యంతదుఃఖితుడ నయ్యెడివాడను. దానివలన పిరికి

తనమే ప్రకాశించింది. నాయకుడు లేడు, సంఘశక్తి లేదు, ఎట్టి ఉద్యమములు లేవు, ఎట్టి అస్త్రబలము లేదు, ఎట్టి సరంజామ లేదు, అయినను అసహాయ దేశీయులు అంతరికప్రేరేపణచే కర్మశక్తి ద్వారా ప్రబలపరాక్రాంత శాసనవ్యవస్థలకు విరుద్ధముగా విప్లవము నారంభించిరి. ఇది నిజముగా అత్యంత విస్మయవిషయము.”

గాంధీగారి ‘భారత దేశము వదలి పోండు’ అను ఆందోళనమునకు అనంతర అధ్యాయము భారతస్వాతంత్ర్యసంగ్రామ సాధ్యత అధ్యాయము. తత్ఫలితముగా భారత దేశములో 200 ల సంవత్సరములనుండియున్న బ్రిటిషు శాసనముల గట్టి పునాదులన్నియు శీధిలములై పోయెను. నేడు భారత దేశము పొందిన స్వాతంత్ర్యమునకు మూలమున 1942 వ సంవత్సరమునాటి ‘భారత దేశమును వదలి పోండు’ అను ఆందోళనము సహితమై యున్నది.

దక్షిణాఫ్రికాలో కృష్ణకాయలగు భారతీయులపక్షమును వహించి నిష్క్రియ ప్రతిఘటన సంగ్రామము, అసహాయోద్యమ ఆందోళనము, శాసనబహిష్కరణ ఆందోళనము, మహాత్మా రమైన, వ్యాపకమైన ‘భారత దేశమును వదలి పోండు’ ఆందోళనము. ఇవి అన్నియు గాంధీగారి విశేషదానములు, పరాధీనజాతీయులు గౌరవమును, స్వాతంత్ర్యమును పొందుటకు గాంధీజీ ద్వారా ఆవిష్కరింపబడిన యీ సకల ఉపాయములు విశ్వవాసుల విస్మయమును, గౌరవమును ఆకర్షించినవి. భారతీయులు తమ స్వతంత్రసంగ్రామ అధినాయకుని దానములను గురించి ఎన్నటికిని మరువజాలదు.

59

ఆగష్టు ఆందోళన అనంతరము

ఆగష్టుపిష్టవాగ్ని అప్పటి కింకను సంపూర్ణముగా ఆరిపోలేదు. విప్లవజ్వాలలు అచ్చటచ్చట మండుచుచేయుండెను. సర్కారు అత్యాచారములచేతను, ఉత్పీడనములచేతను దేశవాసులు ఇంకను మృతావస్థయందుండిరి. వారిదేహములు అనసన్నములైనను, మానసికశక్తులు తేజోవంతములైయుండెను. ఆమనోబలమును సప్తముచేయుటకు సర్కారువారు అనేకవిధముల కుట్రలు పన్నుచుండిరి. జపానువారియొక్క, నుభాన్ చంద్రుని ఆజాద్ హింద్ సైన్యముయొక్క భయముచేత సర్కారువారు దేశములో నున్న సైన్యముల నన్నిటిని ఎచ్చటనో దాచియుంచిరి. దేశములో దొంగవ్యాపారము ప్రబలమయ్యెను. సర్కారువారిలో దుర్నితివృద్ధికాజొచ్చెను. దానితోపాటు మేడినీపురప్రాంతములలో ప్రాకృతిక దురవస్థలు సమీళితములయ్యెను. తత్ఫలితముగా బెంగాలులో భయంకర దుర్భిక్షము ఆరంభమయ్యె నూచనలు కానుపించెను. సర్కారు ఈవిషయములో ముందుజాగ్రత వహించలేదు. సర్కారువారి దుర్నితిపరాయణత్వమువలన కాటకము ఆరంభమయ్యెను. దీనివలన అన్నాహారమువలన, ఆధివ్యాధులవలన లక్షలకొలదిప్రజలు మరణించిరి. దుర్భిక్షము, వ్యాధులు, అనంతరము సాంప్రదాయిక భేదములు అత్యంతభీషణకారముదాల్చెను. దుర్భిక్షము, సాంప్రదాయిక పైశాచికనృత్యములవలన దేశము కళంకితమయ్యెను.

అప్పటి కింకను కాంగ్రెసునాయకు లందఱును కారా
కుద్ధమై యుండిరి. వారు లేవనమయము కనిపెట్టి ముస్లిమ్లీగ్
ద్వారా కాంగ్రెసు హిందూప్రతిష్ఠానమనియు, హిందూరాజ్య
మును స్థాపించుటయే దానియై దేశమనియు భారతదేశ మంత
టను ప్రచారము జరుగుచుండెను. అందువలన మహమ్మదీ
యులకొరికు పాకిస్తానుము లేక స్వతంత్రరాష్ట్రము ప్రతిష్ఠింప
బడుట అవసరము. ఇంతకంటె మహమ్మదీయులరక్షణకు వేరు
మార్గములేదు. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యవాదులు భారతదేశములో
తిమిరికారమును స్థిరపరచుకొరకే దేశములో యిట్టివిభేద
ములను అతిజాగ్రత్తతో సృష్టించిరి. ఈవిభేదములసృష్టికి
~~ప్రతిష్ఠాత్మకమున~~ వారుండిరి.

దేశములో యిట్టిసంకటజనక పరిస్థితులు వ్యాపించి
యున్నప్పుడు గాంధీజీ కారాగారమునుండి విడుదల అయిరి.
రుగ్న శరీరముతో ఆయన విడుదలయై బయటికివచ్చెను. కాని
విముక్తిచెందినప్పటికి దేశముయొక్క కళంకితదృశ్యమును
చూచి ఆయన ఆవేదనచెందెను. ఆగస్టువిప్లవమువలన బ్రిటిషు
సర్కారువారి దానవలత్యాచారములవలన, దుర్భిక్షమువలన
అనారోగ్యములవలన భారతదేశముదుర్భరావస్థయందుండెను
ఇదిగాక సాంప్రదాయకకలహములు సృష్టింపబడెను. ఆయన
ఆరంభించిన కార్యములు సర్కారువారి దుర్నితిమూలకమైన
కార్యకలాపములచేత ఎంతనష్టపడెనో దానిని గాంధీజీ అవలో
కించి అత్యంతవిషాదగ్రస్తు డయ్యెను. ఇతర కాంగ్రెసునాయ

మలు కారాగారములనుండి విముక్తిచెంది అగస్త్యవిష్ణవము
వారకు దేశవాసులకు ఆభిషేకములను తెలియజేసిరి. గాం
ధీజీ హృదయము చిరకాలము హిందూకార్యములకు ప్రజీకూ
లమై యుండెను. అందువలన ఆయన ప్రజలహింసామూలక
మైన కార్యములకు సమర్థుడలేదు. సత్పరముగా సాంప్ర
దాయక విద్వేషమును నిరోధించి దేశస్వాతంత్ర్య ఆందోళన
మును మరల శక్తివంతముగా గావించుటకును, హిందూమాణి
స్యమును విముక్తపరచుటకును ప్రయత్నములు గావించు
చుండిరి.

మగ్నశక్తిరముతోనే ఆయన కార్యములలో ప్రవేశిం
చెను. జీవితకాలమంతయు అస్థాంతసాధనచే స్వతంత్రభారత
దేశములో ఏస్వప్నసాధమును ఆయన నిర్మించియుండిరో
యది సామ్రాజ్యవాదులు. కుటిలనైతికుల చక్రాంతమునబడి
ఘూళిలో కలసిపోవుటకు సిద్ధమై యుండుటచూచి ఆయన
స్థిరముగా నుండలేకపోయెను.

భారతదేశమునకు ఆనాడు లార్డు వేవెల్ నైన్ రా
యిగా నుండెను. ఆశాజ్యోతిని హృదయములో వెలిగించు
కుని వేవెల్ గారిని దర్శించి భారతసమస్యలనుగురించి ఆలో
చించ కోరెను, కాని ఆయనప్రయత్నము వ్యర్థరూపము
దాల్చెను. పిమ్మట సాంప్రదాయకసమస్యల సందర్భములో
ఆయన జిన్నాగారిని దర్శించెను. ఆయాలోచనములుకూడ
వ్యర్థములయ్యెను. జిన్నా రెండుజాతులవారినిగురించి వెలు

వరచిన నీతివిషయములో ఆయనతో ఏకీభవింపలేకపోయెను. ఏలననగా, ఆయన చిరకాలము అఖండభారతజాతిని విశ్వసించినవారు.

1945 వ సంవత్సరము మే నెలలో కాంగ్రెసు కమిటీ సభ్యులు ముక్తి లబ్ధిచేసిరి. ఇంతలో ద్వితీయమహాయుద్ధము అంతమొందెను. యుద్ధానంతరము భారత దేశముయొక్క స్వాంగనుండరజౌన్నత్యముకొరకు గాంధీజీ ఒకపరికల్పనను తయారుచేసెను. 'గాంధీపరికల్పన' అనుపేరుతో పరిచిత్తమైన యీ చిత్తుయొక్క ఉద్దేశ మేమనగా గ్రామములను కేంద్రముగా చేసుకుని కృషి, శిల్పము, విద్య, ఆరోగ్యము మొదలగు సకలవిషయములలో ఉన్నతిని సాధించుట.

1945వ సంవత్సరములో కాంగ్రెసునాయకులు విముక్తిచెందినప్పటికి భారతేతిహాసములో సత్వరపరివర్తనములు సంఘటిల్లెను. ఈసంవత్సరము జూన్ నెలలో లార్డు వేవెల్ భారతదేశములోని అచలపరిస్థితులను అంతమొందించుటకు సిమ్లాలో దేశనాయకుల సమావేశమును జరుప నుద్దేశించి ఆహ్వానించిరి.

బ్రిటిషు ప్రతిపాదనమును గురించి అచ్చట ఆలోచింపబడెను. కాని ప్రతిక్రియాశీలశక్తుల చక్రాంతమువలన యీ ఆలోచనములు వ్యర్థమయ్యెను. ఆసమావేశసమయములో మహాత్మా గాంధీజీ హాజరై యుండెను. సమావేశము వ్యర్థమగుటచే సామ్రాజ్యవాదుల శోషణబారినుండి భారతదేశము విముక్తి

చెందిలేదని న్యూఢిలు డామెను. కాని ఆయన లక్ష్య భక్తుడు కాలేదు. భారతదేశగర్వానికి విమోచనాకాంక్ష ఆయన హృదయమంతటను వ్యాపించియుండెను.

ఈ సంవత్సరము డిసెంబరు 24 న తేదీన మేదిసీపురము పోవుచు కలకత్తాకువచ్చి మేదిసీపురమునకు పోయిరి. కలకత్తాలో బెంగాలుగవర్నరు ఆర్. జి. కేసీగారిని, వైస్ రాయి లార్డు వేవెల్ గారిని గాంధీజీ దర్శించిరి. వీరు భారతదేశరాజకీయపరిస్థితులను గురించి సంప్రదింపులు గావించిరి.

మేదిసీపురమునకు గాంధీజీపోయి ధైర్యమందుహోర్చురు. తనులుకు కాంధిప్రీతిములలో దుర్భిక్షము, రోగములభ్యంగ పీలలను ప్రత్యక్షముగా దర్శించిరి. అచ్చటిఆగస్టుఆందోళనమును, స్వాతంత్ర్యఆందోళనము అణచివేయుటకు సర్కారు వారు గావించిన భయంకరఅత్యాచారములనుకూడ ప్రత్యక్షముగా దర్శించిరి.

గాంధీజీ యీ మేదిసీపురములో నున్న సమయములోనే ప్రప్రథమమున ప్రార్థనసభలను ప్రవర్తింపజేసెను. ఆయన చిరకాలము మానవజీవితములో ప్రార్థనావశ్యకతను గ్రహించియుండిరి. ఆయన తనవ్యక్తిగతజీవితములో ప్రార్థన ద్వారముననే ఈశ్వరుని సాన్నిధ్యమును అనుభవించిరి. ఆపత్కాలములో ఈశ్వరుని ఆదేశమును హృదయాంతరాళములో అనుభవించి తనకార్యక్రమమును నిరూపించుకొనువారు, ఈసమయమునుండి ప్రార్థనవలన ఆయన యేసంపదకు

అధికారి కాగలిగెనో, ఆనందంలో సాధారణప్రజలను, దేశ వాసులను సమృద్ధిశాలుగను గావించుటకు వ్యాఖ్యలాత్ములైరి.

మానవజీవితములో : పార్థనావశ్యకతను గురించి ఆయన నుడివిన విషయము - “పార్థనద్వారా మానవుఁ జీవితము శాంతపడుచుండును. విశ్వబ్రహ్మాండమంతటను యేమహత్తర శక్తివ్యాప్తమై యున్నదో, మానవుడు శాంతపరిస్థితులలో నున్నపుడు ఆశక్తితో సన్నిహితత్వమును అనుభవించును.”

వివిధధర్మములలో నున్న శ్రేష్ఠమైన సందేశములను ఆయన సంపాదించి ప్రార్థనసభలో పఠించుచుండిరి. సంకుచిత హృదయము, మూఢాచారములుగల వ్యక్తులు ధర్మగ్రంథములనుండి ఉత్తమసందేశములను పఠించుటకుకూడ అనేక సార్లు ఆటంకములను కలుగజేసియుండిరి. కాని వారుహిందూ ధర్మముయొక్క యధార్థస్వరూపమును మరచిపోయి సంకీర్ణ హృదయమును ప్రకటించిరి. హిందూధర్మములో భగవానుని విభూతి ఎచ్చటనుండి ప్రకాశించినను దానిని స్వీకరించువిధానము గలదు. అంధత్వము, మూఢత్వము యధార్థజీవితవిషయము కాదు. ఈవిషయము సంకుచితహృదయముగల హిందువులు గ్రహించువారు కారు. మూఢత్వములో సచలత్వము కాన్పించదు. దానిలో స్థావరత్వము ప్రకటితమగును.

దానిలో ధ్వంసబీజములు దాగియుండును. కాని గాంధీజీలో ఎట్టిసంకుచితము ఎన్నడును ప్రకటితము కాలేదు.

జయచ బహుకాలమునుండి వాగమున నొకపాదమున వతము ను అవలంబించువారు. ద్వాదశస్థులై వ్రాధన చేయువారు. దీని ద్వాదశా అయిన శాస్త్రజీవితసంధానమును పొందుకలిగిరి. శీత బోవిద్యోగమున సిత ప్రజ్ఞసరిస్థితికి చేరుకొనిరి. వ్రాధనసభాసం తరము సమావేశమైన సభలలో న్యాయఅన్యాయనిబోధ మును కలిగించుటకు, సత్యఅసత్యములపై త్యమును ఉద్బోధి తిము గావించుటకు, రాజనైతికక్షేత్రములో ఉచితఅనుచితసీ తివిషయములో అయనఅమూల్యమైన సందేశములను ప్రచారము చేయువారు. ఇవి అన్నియు మేదినిపురములో వసించున చుయమునుండియే ఆరంభించబడెను.

మేదినిపురమునుండి కలకత్తాకుపోయి అచ్చటినుండి గాంధీజీ అస్సాముప్రదేశమునకుపోయిరి. అస్సామునుండి మరల కలకత్తాకువచ్చి అచ్చటినుండి మద్రాసుకు పోయిరి. అచ్చట పార్లమెంటుమిషన్లసభలో ఉపన్యసించుసమయములో కార్మికులే కాష్ఠాణాలకు ప్రకృతయజమానులు అని నుడివిరి. ఈవాక్య మును ప్రవచించి గాంధీజీ ఆనాడు నివీడితమానపులతరపున ప్రేలు వెత్తి గంధవాదులను లక్షాధికారులను శాసించియుండిరి

ఇంతలో ఇంగ్లాండులో సాధారణయెన్నికలలో రక్షణ శీలదళమువారికి పరాజయము సంభవించెను. కార్మికదళము వారు గర్వమెంటుపరిపాలనాభారమును వహించిరి. ఈనూ తనగవర్నమెంటువారు కాంగ్రెసుకు విరుద్ధముగా నున్న శాసన ముల నన్నిటిని విరమించుకొని కాంగ్రెసు న్యాయసమ్మతమైన

దని అంగీకరించిరి. వైస్ రాయ్ లార్డు వేవెలును భారతీయ సమస్యలను పరిష్కరింపజేయుటకు సంప్రదించుటకు ఇంగ్లాండుకు ఆహ్వానించిరి. భారత దేశమందంతటను వ్యవస్థాపకసభల నూతనయెన్నికలు జరుపవలసిందని ఆదేశములు జారీ చేయబడెను.

భారత దేశములో జరిగిన యీనూతనఎన్నికల ఫలితముగా కాంగ్రెసు అనాయాసముగా యెనిమిదివ దేశములలో అధికసంఖ్యను సంపాదించి మంత్రిసభను నిర్మించెను.

అనంతరము 1946 వ సంవత్సరము మార్చి నెలలో ఆఖరున ఇంగ్లాండు ప్రధానమంత్రి మిస్టర్ అట్లీ ప్రకటన ప్రకారము మంత్రిులకమిషను భారత దేశభావిశాసనతంత్రమును ఏర్పించు ఉద్దేశముతో భారత దేశమునకు వచ్చిరి. ఈదశములో భారత సచివుడైన లార్డు పెథిక్ లారెన్సు, సర్ స్వామీదాస్ క్రిష్ణ, మిస్టర్ ఎ. వి. అలెగ్జాండరు ఉండిరి. ఈమంత్రిులకమిషను భారతరాజ్యనైతికపరిస్థితులను గురించి భారతీయనాయకబృందముతో సంప్రదింపులు జరుపుటకు వచ్చియుండిరి.

సిమ్లాలో 'మహాత్మాగాంధీ' కాంగ్రెసునాయకబృందము, వైస్ రాయి బ్రిటిషుమంత్రిసభాసదస్యులు కలిసి సభ జరిపిరి. మహాత్మాజీ ఆయనసహజసిద్ధమైన 'బౌద్ధార్యముతో' యీసారి బ్రిటిషుగవర్నమెంటువారిబౌద్ధార్యము, సదిచ్ఛను గురించి వివేచముగా ప్రశంసించిరి. మంత్రిులకమిషను ప్రతిపాదనమును అంగీకరించి భారతీయులు గర్వముననుభవించగలరని 'హరిజన' పత్రికలో ఒకవ్యాసమును వ్రాసి ప్రకటించిరి.

బహుదేవములు మంత్రుల కమిషను, కాంగ్రెసు, ముస్లిమ్ లీగ్ వారికి జరిగిన సంక్షోభపులలో ఆయన నలనా దారుగా పనిచేసెను. సంక్షోభప్రస్థానమును ఆయన చాలా వరకు సమర్థించెను, అయితే భాగదేశమునుండి బ్రిటిషు సైన్యమును ద్వారా తొలగించమని కోరుచు ఒక వ్యాసమును వ్రాసి 'హరిజన' పత్రికలో ప్రకటించిరి. దీనిద్వారా ఆయన భారతీయుల స్వపరిపాలనము చే కోరియుండిరి. మంత్రులతో గావించిన సంప్రదింపులలో భారత దేశములోని రెండు ప్రధానరాజనైతికదళములు జాతీయతావాదులగు కాంగ్రెసు వారు, సాంప్రదాయకతావాదులగు లిగువారు ఏకాభిప్రాయమునకు రాలేకపోయిరి. కాంగ్రెసువారికి, గాంధీగారికిని అఖండభారత దేశమును నిర్మించు ఆదర్శము లుండెను. భారత వర్షమును హిందు, మహమ్మదీయ, శిఖ్కు, పార్సీ మొదలగు చకలసాంప్రదాయములకు మిలచకీర్తడైత్రముగా పరిణమింప చేయవలెనని గాంధీజీ, కాంగ్రెసువారు జీవితకాలమంతయు సాధన గావించియుండిరి.

మేనెలగో మంత్రులప్రతిపాదనము ప్రకటింపబడెను. దీనిలో ముస్లిమ్ లిగువారి రెండుజాతులనీతిని ప్రత్యక్షముగా అంగీకరింపకపోయినను, ప్రత్యక్షముగా అంగీకరించుటే అయినది. ఇదిగాక భారత దేశభావిశాసనతంత్రమును రచించుటకు ప్రజాపరిషత్తును నిర్మించవలసినదిగా ప్రస్తావన చేయబడెను. నూతన శాసనతంత్రము రచింపబడునంతవరకు మధ్యకాల

ములో కాంగ్రెసువారిని, ముస్లిమ్ లీగువారిని సమ్మిళితముగా మధ్యవర్తి సర్కారును నిర్మించమని వేడుకొనబడెను.

గాంధీజీ సలహాప్రకారము కాంగ్రెసు స్వాతంత్ర్యవిషయములో బ్రీటిషు సర్కారువారి వాదనమును పుష్కరించుకని పండితి జనహాల్ లో నెఱచు మధ్యవర్తి సర్కారును నిర్మించెను. లీగువారు ప్రధమమున మధ్యవర్తి సర్కారువారితో కలియలేదు. కాని తుదకు వారు పాల్గొనిరి. కాని అధికారమును ఆక్రమించుకొనుటకు మనోమాలిన్యము ఆరంభమయ్యెను. ఇదియే భారతవిచ్ఛేదమునకు మార్గము సిద్ధపరచెను. కలకత్తా, నవఖాళి, బీహారు మొదలగు ప్రదేశములలో సాంప్రదాయిక అల్లదులు ఆరంభమయ్యెను. ప్రపంచము హింసాపూర్ణమైయున్నదని గాంధీజీ విచారగగిస్తుండయ్యెను.

60

శాంతి యాత్ర

మహామానవమహాత్మాగాంధీ ఢిల్లీలో వసించుచు స్వాతంత్ర్యద్వారమున ప్రవేశించిన దేశీయుల మార్గమును నిర్దేశించుచున్న వ్యవధి భారత దేశ సాంప్రదాయిక మనోమాలిన్యము తీవ్రరూపము దాల్చెను. మహాత్మాజీ జీవితకాలమంతయు గాంచిన స్వప్నము ధూళిలో కలసిపోవుటకు ఉపక్రమించునట్లుండెను. 1946 ఆగస్టు 16వ తేదిన ముస్లిమ్ లీగు ద్వారా ప్రకటింపబడిన 'ప్రత్యక్షసంగ్రామ' దినమున కలకత్తానగరమధ్యమున

అరంభమైన నారకీయసాంప్రదాయికకల్లోలములు గాంధీజీకి ఆవేదన కలిగించెదను. కాని గా. గాంధీజీ చిరకాలము ఆశావాదియై యుండెను. అన్యాయము, అసత్యము, అశాంతి, అత్యాచారములు, అవిచారములునుండి న్యాయము, సత్యము, శాంతి, క్రమము మొదలగు వివిధ విశిష్టములను ఆయన విశ్వసించెను. దేశవాసులు ఆలోచరస్మిని దర్శించునప్పుడు ఆత్మీయమగు మాతృభూమి జరుగ నేరవని ఆయన బహుదినముల నుండి చెప్పుచుండిరి. స్వతంత్రభారతదేశములో సంపాదిత సాంప్రదాయికతా బుద్ధినుండి ఉద్భవించిన హింసాఉన్మాదము ఉండజాలను. అప్పుడు విరోధములన్నియు, శుశ్రూషములైన వివాదములన్నియు విస్మరించి సమ్మేళనమహామంత్రములో దీక్షపొంది ఏకజాతీయతాజ్ఞానముచే ప్రబోధితమై అందరును మాతృభూమిసేవలోనే ఆత్మీయమర్పణ గావించుకొందురు.

కాని కలకత్తాలో జరిగిన తరువాత సాంప్రదాయిక అల్లరులు నవఖాళిప్రాంతములలో అరంభమాయెను. కలకత్తా అల్లరులు మహానగరసీమలలోనే అబద్ధమై యుండిను. కాని నవఖాళిఅల్లరులు సమస్తజిల్లాలలో వ్యాపించెను. ఈ విశాల ప్రదేశములో అల్పసంఖ్యగల హిందూసాంప్రదాయముపై దుర్మార్గులు, హింసాపరాయణులు, ధర్మాంధులు, అమానుషిక అత్యాచారములను, ఉత్పేదనములకు గావించిరి. అనేక మంది స్త్రీపురుషులును, శిశువులును హింసానలములో దగ్ధమైరి. అనేకమందిస్త్రీలు అపహరింపబడిరి. బలత్కారముగా

ధర్మాంతరము చేయించిరి. దుర్మార్గుల అత్యాచారములచేత అనేక గృహములు భస్మీపటలము లయ్యెను.

దీనివలన నాలుగువైపుల భయము, సందేహములు చెలరేగెను. విశాలమైన సవఖాళీజిల్లానుండి గుంపులుగుంపులుగా అల్పసంఖ్యగల సాంప్రదాయకులు ప్రాణవిత్తములను రక్షించుకొనుటకు వివిధస్థానములలో ఆశ్రయపొందుటలై వచ్చుచుండిరి.

మానవునకు ప్రజికూలముగా మానవుడు గావించిన పాశవికహింసల తాండవలీలల యితిహాసమును విని, మానవ త్వమునకు కలిగిన యీ అసహ్య అవమానమువలన గాంధీజీ అంతరాత్మ ఆక్రందనము గావించెను. అవమానితులు, లాంఛితులును అగునాదీనుల ఆవేదనాపూర్ణ అశ్రుపూర్ణ విగ్రహములు ఆయనమానసనేత్రములలో ప్రకాశిత మగుచుండెను. వ్యధితులహృదయభేద్యమగు ఆర్తనాదములు అన్యత్త ఆకర్షణముచే ఆయనను ఆకర్షించుచున్నట్లుండెను.

ఢిల్లీలో ఒక ప్రార్థనసభలోనుడివిన విషయము- 'ఏదినము నుండి నేను నవఖాళీవిషయము వింటినో, ఆనాటినుండియే నాకర్తవ్యమునుగురించి ఆలోచించుచుండిని. ఈశ్వరుడు నాకు మార్గమును ప్రదర్శించునుగాక!'

ఈశ్వరునిపై చిరనిర్భరశీలుడగు యీమహామానవుడు చిలకారము ఆయన హృదయాంతరాళములో ఈశ్వరాదేశమును అనుభవించుచుండిరి. అందువలన భారతజాతీయజీవిత

ములో గంభీరించిన యుగంకటకాః ములో కూడ ఆయన యీశ్వరాదేశముకొనిన విప్రీయముండిరి.

1943 చివ్విది 27 న తేదీన గాంధీజీ తన ప్రార్థనాంతర ప్రసంగములో నవభాగీత పోవుసంకల్పమును ప్రకటించిరి. ఆయన ఉపన్యాసములో నుడివిన విషయము- "నేను శేపు ఉదయమున కలకత్తాకు బయలుదేరుచున్నాను. అచ్చటినుండి నవభాగీత పోవ సంకల్పించుకొంటిని."

గాంధీజీ ఆరోగ్య మిప్పుడు సరిగా లేకుండెను. ఈ దురూహనృతపాలనమునుండి, చీర్షయాశ్రయించి ఆయనను తన స్నేహితు లొకని నిష్పత్తిచేయ ప్రయత్నించెను. గాంధీ గారు ఆయనతో నుడివిన విషయము- 'వంగ దేశమునకు పోయి నేను ఏమి చేయగలనో యెరుగను. నేను వంగ దేశమునకు పోనియెడల నాహృదయములో నాకేమాత్రమును శాంతి యుండదని నే నెరుగుదును.'

ప్రార్థనాంతర ప్రసంగములో వచించిన విషయము- 'నాయాత్రావిధము ఎంతమాత్రమును సహజమైనది, సుగమ మైనదికాదు. నాఆరోగ్యముకూడ సరిగలేదు. కాని నాకర్తవ్యము నేను నెరవేర్చవలసినదే కదా! ఈశ్వరునియందు విశ్వసించవలయును. ఆయనకు కళోరపరిశ్రమ గావించుశక్తి కూడ నొసంగును. ఎవరివిచారణ జరుపుటకును నేను వంగ దేశమునకు పోవుటలేదు. ప్రజల సేవవహనివలె నేను వంగ దేశమునకు పోవుచున్నాను. అచ్చటికి వెళ్లి నేను హిందూ మహమ్మదీయ, సకలసంప్రదాయములవారిని దర్శించెదను.

జాతిధర్మభేదములు పాటించక సకలదేశవాసులును నాఆత్మీయులనుభావమును నా 17 వ సంవత్సరమునుండియే నేను నేర్చుకుంటిని, ఈశ్వరుని సేవకులము గావలయునన్నవో ఆయన స్పష్టించిన ఉపదేశములము కావలయును. నేను ఆసేవకుని అధికారముతోనే పంగదేశమునకు పోవుచున్నాను. నేను అచ్చటిని బోయి హిందూమహమ్మదీయుల సమ్మేళన విషయమే ప్రచారము చేయుదును. హిందూమహమ్మదీయులు వారిలో వారికి శత్రువులు కాకూడదు. ఏకదేశమందు ఈరెండు సాంప్రదాయములు లాలితపాలితము లగుచున్నవి. ఏకదేశమందే వారు జీవనయాత్రను గడపుకొనుచున్నాను. ఏకదేశమునందే వారు దేహయాత్రను చాలింతురు. తూర్పు బెంగాలు, స్త్రీల దురవస్థలచరిత్రను విని నాహృదయము కరగిపోయినది. నేను వారికన్నీటిని తుడిచివైచుటకు పోవుచున్నాను. వారి భగ్నహృదయములలో ఆశాసంచారము. గావింప పోవుచున్నాను.”

ఇట్టి కఠోరసంకల్పము, దుర్జయఆత్మశక్తిపై ఆధారపడి మహాత్మాజీ జీవితకాలమంతయు అసత్యఅన్యాయఅధర్మములతో సంగ్రామము గావించియున్నారు. ఇట్టి స్థిరవిశ్వాసముపై నిలువబడిమే ఆయన దక్షిణాఫ్రికా సత్యాగ్రహ ఆందోళనమును నడపియుండిరి. దున్నివార వేగముతో డాండియాత్రలో అగ్గిసరులైరి. చంపారణసత్యాగ్రహమును నడపినారు. ఆవిశ్వాసప్రబోధమే నవభాళినిభృతతమ పల్లీపాఠములకు యాత్రను సాగింప ప్రేరణము కలిగించెను.

ఇంతకుపూర్వము మహాకావ్యగాంధీ అన్యాయములపై
ములకు ముగ్ధులుగా అనే సార్లు యుద్ధానందమునుపాడు.
కాని అయ్యింకను సహజముగా నిత్య-వ్రతము కొని ప్రకృ
తము గలదు. దేశవాసులయెడల సర్కారువారు గావించిన
అత్యాచారముల ప్రతికారమునకు ఆయన పూర్వమునం
దనేక నాయకులు అహింసాచక్రముతో సంగ్రామనేత్రమున
ప్రవేశించినవూలు సత్యము, కాని అప్పుడు ప్రతిపక్షుల
అన్యాయరూపము ఆయనకు స్పష్టముగా కనుపించెను. ఇం
తకుపూర్వము దేశవాసులయెడల ఎట్టి అన్యాయముగాని,
అత్యాచారముగాని జరుగబడినయెడల, ఆయన అవిశేష
అన్యాయప్రతికారమునకు అహింసాచక్రము నన్నిటిని ప్రయో
గించి దానిని ప్రతిఘటించుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. కాని
గాంధీజీ యీసారి ఆరంభించినయాత్ర దేశవాసులయెడల
సర్కారువారు గావించిన అత్యాచారములకు ప్రతికూలము
గాకాదు. ఈసారి ఆయన అహింసాపూర్వక అంతిమపరీక్షకు
వచ్చినారు. ఈయాత్ర తాత్పర్యము అనంతమైనది. ఈసారి
యీయాత్రను గురించి ఆయన నుడివిన విషయము- “ఈసారి
వాపరీక్ష కళోరమైనది, నాబాధ్యత అపారమైనది. ఇంతకు
పూర్వము నేను ఎన్నిసార్లు సత్యాగ్రహము చేసినను ప్రతి
సారి నాసమక్షమునం దొకసున్నప్పటి అన్యాయమూర్తి నిలువ
బడియుండెడిది. సర్కారువారికి విరుద్ధముగా నాకు ఫిర్యాదు
లుండెను. నేను ఆ అన్యాయమునకు ప్రతికారముకొరకే

అహింసాసంగ్రామమును గావించితిని. ఆసంగ్రామములో నేను పుణ్యభాగమునకు పోయి నిలువబడియున్నను నానలు వైపుల పీడితభారతీయులువచ్చి నిలువబడిరి.

‘నేను సంపూర్ణముగా భగవంతునకు ఆత్మసమర్పణము గావించుకొన్నను వీరిసందర్శనము నాకు అత్యంత శాస్త్రమును, శక్తిని కలుగజేసెను. దాని నేడు నేను ఆరంభించిన సత్యాగ్రహముయొక్క రూపము సంపూర్ణముగా భిన్నమైనది. నేను గర్కారూపారు అనుష్ఠించిన యేలత్యాచారమునకు ప్రతీకారము చేయబోవుటలేదు. ఎవరికిని విరుద్ధముగాను ఎట్టిఅభియోగము లేదు. నేను నాజీవితకాలమంతయు యేలహింసాసాధన గావించితిని, ఆ అహింసాద్వారా నేను మానవుని మనస్సునందున్న అమానుషికత్వమును దూరము చేయగలనో లేదో పరీక్షించిమాత్రమే చూచెదను. మానవులయందుగల క్రూరభావములు, హింసాద్వేషములు, భయవిరాగములు, మానవ మనస్సులనుండి తొలగించుటకు నాలహింసామంత్రము ఎంతవరకు ప్రయోజనకారిగా నుండగలదో, దానినే నేను నాజీవనసాయాహ్వానములో పరీక్షించ గోరుచున్నాను. ఈకార్యము అనేకులద్వారా జరుగునదికాదు. అందువలన నేను ఒక్కడే దీనిని పరీక్షింపవలయును. నేడు నేను ఒంటరిగా బయలుదేరుచున్నాను. నేను నాప్రక్కన, నావెనుక, శతసహస్రాలనుచరుల ఆవశ్యకత లేదు. కేవలము ఈశ్వరుడు ప్రసాదించిన శక్తిమీదనే

ఆధారపడి యుండును. హిందూదేవురహితహృదయముతో నేను పశ్చిమలో ముందును నడిచి పోవలసియున్నది. నాహృదయములో యెట్టికామ్యమున్నను నాసాధనస్వర్థమైపోవును. అందుచేత నామనస్సునుండి సగుత్తకళంకమును తొలగించి, నాకు శక్తి విచ్చుగాకయని నేను ఈశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను.

‘ఇదియే నాతీర్థయాత్ర. సకలసంసారవిముక్తుడనై సర్వస్వమును దానము చేయుచు, వీనభానముతో సగ్న పదములతో తీర్థస్నానమునై పునకు అగ్రసరమగుటయే భారత దేశతీర్థయాత్రికుల ఆదర్శము. నాతీర్థయాత్రకు నేను సగ్న పదములతో బయలుదేరుచున్నాను.’

మానవుని న్యాయఅన్యాయముల భ్జనముపైను, తన అంతరికళక్తిపై న అవిచలితవిశ్వాసము లేకుండినయెడల మహా త్యాజీ యీ నవఖాళీయాత్ర సాధ్యమయ్యేదే కాదు. ఏమనుష్యత్వము పశుత్వముగా మారిపోయినదో దానిని మనుష్యత్వమునకు మరల మరల్చుటకు వీలగునోకాదో తెలుసుకొనుటయే మహాత్ముడు నవఖాళీయాత్రలో గావించ దలచిన పరీక్ష. ఆయన యీ పరీక్షకు ‘హరిజన’ పత్రికలో ‘అహింసకు కఠోరతమిన్నిపరీక్ష’ యని నామమిడిరి. మానవుని నీతి బోధముపై మహాత్మునకు అవిచలితశ్రద్ధ యుండెను. దానిపై ఆధారపడి ఆయన విశ్వాసము పరీక్షలను సహింపగలదో లేదో పరీక్షించు కోరికగలవారై అహింసాపూర్వకమైన,

కఠోరతనమైన అగ్నిపరీక్షలో ప్రసృత్తుడయ్యెను. నచభాల్, పల్లి భగ్గమణికాలములో యీష్యుత్పన్నునకు తగిన ఆపదలు కూడా ఉన్నవని ఆయనను ఒకరు జాగ్రతపరిచి నుడివిన దేమనగా — 'గాంధీజీ హేతువాదముద్వారా క్రూరమానవుల హృదయములయందు న్యాయాన్యాయజ్ఞానమును కలిగించుటకు పోవుచున్నారు. కాని రక్తపిపాసులగు నరహంతకుల హృదయములలో హేతువాదప్రభావముచేత యెట్టిపరివర్తనమును కలిగించుట సాధ్యముకాదు. కారణమేమనగా, 'హేతువాదముపై వునకు వారు పోనేపోరు' భావికాలమున జరుగబోవువిషయమును అంగీకరించియే మహాత్ముడు నుడివిన దేమనగా—మానవునిలోగల అహింసాప్రవృత్తులను జయించుటకొరకే యీయూత అసప్రవృత్తులను అణచివేయుటకే యీసాధన. ఆయన యీసాధనను భారత స్వాతంత్ర్యముకొరకు అనుకూలమైనదనియు, పరిపూర్ణమైనదనియు తలంచిరి.

తూర్పుబెంగాలులో మతకలహములచేత ఉద్భవించిన సమస్యలు స్థానికసమస్యలని గాంధీజీ తలంచలేదు. ఆయన వీరిని అఖిలభారతసమస్యగా అంగీకరించుటచేతనే దానిని పరిష్కరించుటకు ఈవ్యాకులత్వమును అనుభవించుచుండిరి. పరిష్కారమునకు తక్షణచర్యలను గైకొనుచుండిరి. భారతదేశభవిష్యత్తునిర్మాణమునకు ముందు తూర్పుబెంగాలులో సంభవించిన మతకలహములనివారణకు ఆయన సర్వశక్తులను విని

మొగించిరి. ఈమధ్య పరిస్థానము వానిది భారతదేశము
 కకు లభించుచున్న వ్యాపారస్థాయి వృద్ధిపై పోవునవి ఆయన
 గ్రహించెను. ప్రస్తుతము కేరళ క్రూరప్రవృత్తులు విలసిల్లెను
 పరియెడల, కన్నవృద్ధిచే మనుష్యత్వమును పునరుద్ధరింపని
 యెడల దానిపరిణామము భయానకమగునని ఆయన నవ
 భావించి సాగించుటకు ముందుగానే గ్రహించియుండిరి.
 ప్రతిహింసాప్రవృత్తులే జయించినయెడల ఒకసంఘములోని
 నాశవిక, క్రూరలచరణములచలన యితరసంఘములవారి
 పాశవికప్రవృత్తులు వృద్ధిపొందును. హింసాద్వేషములే జాగ
 రిత మగును. కాని లేటవాత ? తరువాత తూర్పుబెంగాలులో
 ఒకజిల్లాలో జరుగుచున్న హింసాకాండలే సమస్త భారతదేశ
 మందును యింకా భయంకరముగా, యింకా క్రూరముగా,
 యింకా పైశాచికముగా హత్యాకాండలు జరుగుచుండును.
 తత్ఫలితముగా సంఘముచకు, దేశముచకు సర్వవాశనము
 సంభవించును. దేశీయులకు అపదలు, మనుష్యత్వమునకు
 మృత్యువు సంభవించును. భారతదేశమును భ్వంసాత్మకముఖ
 మునుండి రక్షించుటకొరకే ఆయన యీమతనమ్మేళనసాధన
 కొరకు కఠినతపస్సు ఆరంభించినారు జీవితములో అంత్యదిన
 మువరకు ఆయన యీతపస్సును ఆచరించి యుండిరి.

ఉభయసాంప్రదాయములలో విరోధభావములనుఅంత
 మొందించుటకు అనాడు ఆయన యేసాధనలో నిమగ్నులై
 యుండిరో దానివలన ఆయనహృదయములో సంకల్పముల
 దృఢత్వమును సంపాదించగలిగిరి. హిందూమహమ్మదీయసాం

ప్రదాయముల అనైక్యత, విద్వేషములు, హత్యలు ఫలితముగా ఉద్భవించిన విషము సమభారణ జేశమును ఆచ్ఛన్నముచేయి ఉపక్రమించెను. ఆయన యీవిషయమును సంపూర్ణముగా పాపముచేసి నీలకంఠుడు కానలయునని ప్రతిజ్ఞగావించుకొనెరి. లేచియెడల యీవిషముచే బాధపడి మృత్యువును వరింప సంసిద్ధులై యుండిరి. భ్రాతృహితకయుద్ధములనభయంకరపరిణామమును పరిణాతిని ఆయన తనమానసనేత్రముల సమక్షమున దర్శించెను. దానికి ప్రతివిధానముగా మహాత్ముడు దీనిని ఆశ్రయించుటతప్ప గత్యంతరము లేదు.

అత్యాచారిత నిపీడిత స్త్రీపురుషులదుఃఖకష్టములను సానుభూతితో విమోచనచేయుటకును, పేమచేత హింసా ప్రసృత్యులను అణచివైచి, మానవునిలోగల నైతికప్రబోధమును మేల్కొల్పుటకును ఆయన నవభాళీఅభిముఖమున యాత్ర నారంభించెను. హృదయమునందు ఆశాఆశ్వాసములను, కంఠమునందు మానవధర్మసందేశములను ధరించెను. మార్గమందు దర్శనప్రార్థులగు ప్రజల నుద్దేశించి నుడివిన జేమనగా-‘దురవస్థలపాలై అవమానితులైనవారి అశ్రుమోచన గావించి శాంతినొసగుటకు నేను నవభాళీకి పోవుచున్నాను. హిందూమహమ్మదీయులు ఏకాత్ములై నేను అచ్చటండెడల సిన ప్రయోజనము లేదని చెప్పినంతవరకు అచ్చటనే యుండును’ మరియొకచోట సమావేశమైన ప్రజలనుద్దేశించి నుడివినవిషయము-‘నేను తొందరతొందరగా నవభాళీలో సంచరించి తిరిగిపోవుటకు చాలేదు, నేనుమీతో కూడ వసించుటకే

వచ్చియుంటిని. ఆవ్రహమునుబట్టి నేను వచ్చటనే దేహమును
త్వీకరించెదను.'

గాంధీజీ ఒక గ్రామమునుండి మరొక గ్రామమునకు
వచ్చి తిరుగుటకు సంకల్పించుకొనినాడని విని నవభాగ్యముహ
న్మదీయులు ప్రభుమును ధీతిచెందిరి. గాంధీజీ పోలీసులచే
సరివేష్టితులై గ్రామములో ప్రవేశించునప్పుడు వారిని అరెస్టు
చేయుటకు పోలీసువైస్యమును తీసుకు వచ్చినారని సాధారణ
వల్లీవాసులగు మహాన్మదీయులు తలంచిరి. గాంధీజీ వల్లీవాసు
లగు మహాన్మదీయులగు శర్వదా అభయ మిచ్చుచుండెను.
వారితోనన్నిహితసంబంధము గలియుండుటకు ప్రయత్నించిరి.
ఆత్మరక్షణకొరకు ఆయన పోలీసులను కోరి తీసుకునిరాలేదని
ఆయన పలుమార్లు తెలియజేసిరి. కాని బెంగాలుసర్కారు
వాని ఆయన నిరాపదకొరకు పోలీసులను ఆయనతో పంపిం
చిరి. ఆయన సంరక్షణకొరకు పోలీసులప్రయోజనము లేదని
ఆయన విశ్వాసము. మహాన్మదీయసోదరుల విశ్వాసముపై
ఆధారపడియే ఆయన తనననభాళి యాత్ర నారంభించెను.
ఎవరియెడలను సామాన్యమైన అవిశ్వాసముకూడ ఆయన
హృదయములో లేదు.

ఈవిధముగా అభయ మొసంగబడినను ననభాళిగ్రామ
వాసులగు మహాన్మదీయులు ప్రభుమును గాంధీజీని తప్పించు
కొనియే తిరుగుచుండిరి. కాని మహాన్మదీయులహృదయమును
తెలుసుకొనుటకు ఆత్మరత, అపారధైర్యము ఆఖరువరకు సఫలీ

శృత మగుచునే యుండెను. అప్పుడు మహామ్మదీయులు గుంపులు గుంపులుగా ప్రార్థనసభకు హాజరగుచుండిరి, అనేకమహామ్మదీయులగృహములలో ఆయన ఆతిథ్యమును స్వీకరించిరి, అనేకమందిగృహములకు ఆయన పోయియుండుటచే తాము ధన్యులమైతిమని తలంచిరి.

గాంధీజీ ప్రార్థనసభలలో 'రామధున్' సాక్షుచుండెడి వారు, కొరానునుండికూడ పరిపలకుచుండెడిది. ఆయన ప్రార్థనసభలో కొరాను చదువుటకు ఆటంకములు కూడా కొన్నిసారులు కలుగజేయబడెను. గ్రామవాసులలో నాయకులగు మహామ్మదీయులు గాంధీజీని దర్శించి ప్రార్థనసభలో ఆయన కొరాను పఠించుట మహామ్మదీయులకు అధర్మమైన నీతియని తెలియచేయ ప్రయత్నించిరి. వారి అందరియొక్క ఉద్దేశ మేమనగా-హిందువులప్రార్థనసభలో మహామ్మదీయులు పాల్గొనుట ముస్లిమ్సంస్కృతికి, ధర్మమునకు విరుద్ధమైనవని, వారు గాంధీజీని హిందువులకు అవతారమని తలంచుచుండిరి. అందువలన హిందువులైయుండి మహామ్మదీయుల ధర్మగ్రంథమగు కొరాను పఠించి మహామ్మదీయులకు వినిపించుట అనధికారచర్య యనిరి.

గాంధీజీ యీవాదముల నన్నిటిని అత్యంతసహనముతో వినిరి. ఏసంకోచము లేకుండా మహామ్మదీయులు వారి హృదయములో మూగియున్న ఫిర్యాదులనన్నిటిని ఆయనవద్ద సుస్పష్టయిగా వ్యక్తము చేయుటకు మహామ్మదీయులకు అవకాశమిచ్చుచుండిరి. ఆయన మహామ్మదీయుల ఆంతరికపరిచయ

మును హిందూగోరుచుండెను. వారిహృదయమును గ్రహింప
కున్న యెవరిల వారిన జయించు కెల్లు?

మహమ్మదీయుల ధర్మాదుకు జవాబుగా గాంధీజీ నుడి
వీర కేమనగా- నేను అవతారమునుగాని, ధర్మనిరూపునుగాని
కాను. రక్తమాంసములతో నిర్మింపబడిన సామూహ్యమానవు
డనుమాత్రమే, గాంధీజీ యింకా యిటుల నుడివెను. వివిధ
ధర్మగ్రంథములనుండి ధర్మోపదేశములను నేను పార్శ్వసభ
లలో పఠించుచుందును. వివిధధర్మములలో భేదములున్నను
విజయునకు ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. ఎవరు సోదామో ఆతడే
రాముడు, ఒక్కఈశ్వరునికేగల దేవులు లెక్కించి అంతరూ
దేయజాలము. అందువలన పార్శ్వసభలో పార్థానినంతమా
త్రమున మహమ్మదీయులు ధర్మభ్రష్టు లగుదురనుట కెట్టి
అవకాశములు లేవు. హిందువులు యధార్థహిందువులును.
మహమ్మదీయులు యధార్థమహమ్మదీయులును కావలయునని
యే నేను కోరుచున్నా ననెను.

గాంధీగారి యీజవాబుకు ముసల్మాను మేలల్లెలు, నా
యకులు కొందరుకొందరు సంతోషి చెందిరి. కాని కొందరు సంతో
షి చెందలేకపోయిరి. ధర్మాంధులగు మేల్వీలుదరిహృదయ
ములను ఆయన జయింపలేకపోయినప్పటికిని క్రమముగా
ఆయన విద్యాగ్రంథములేని పల్లివాసులగు మహమ్మదీయుల
హృదయములనుజయింపగలుగుట ఆశ్చర్యకరమైనవిషయము.

దరిదుర్గలు, విద్యావిహీనులును హిందూమహమ్మదీయులు గ్రామములకు వెన్నెముకపంటివారు. ఈ ఉభయనాం ప్రజాయములవారు స్నేహబంధముచే బంధింపబడి గ్రామములలో పసిండుమండిరి. స్వాధీనపరవ్యక్తుల దురాలోచనలు. దుర్భిప్రాయములవలన మానవుని అంతరించిపోతున్నట్లుము జాగరితి మాయెను. మానవుని హృదయమునందున్న యీ పశుభావము గాంధీగారిద్వారా క్రమముగా తొలగిపోవుచుండెను. ఆయన జాతిధర్మములు పాటించక సకలమానవులకు బాంధవు డయ్యెను. ప్రతిమానవునికి శుభాకాంక్షి యయ్యెను. సవఖాళీమహమ్మదీయులు దానిని స్పష్టముగా గ్రహించిరి.

గాంధీజీ యేగ్రామమునకు పోయినను అచ్చటివారితో యుద్ధేచ్ఛగా కలిసిపెరిగి యుండిరి. ఈవల్లభమణికాలమున మహమ్మదీయులగృహములలో ఆయనకు ఆహ్వానములసంఖ్య పెరిగిపోవుచుండెను. ఆయన ఎవ్వరిని యెన్నడును నిరాకరించలేదు. అత్యంతఆనందముతో వారిఆహ్వానములను అంగీకరించి నాడు. మహమ్మదీయగృహములలోనికిపోయి వారిదుఃఖిష్టముల వార్తలను తెలుసుకొనెను. పరమఆత్మీయునివలె వారితో సంభాషణలు గాంచింపెను. గృహములోని శిశువులతోను బాలబాలికలతోను సరసస్థలాపములాడి వారికి ఆనందము ప్రసాదించగలిగెను. ఆయన కొనంగబడిన ఫలములను వారికే పంచిపెట్టి పరమానందము ననుభవించిరి.

పల్లివాసులను మహమ్మదీయులు గాంధీగారి నానుభూతి ప్రకృత్యైక బాధలయఁజేయుమునునొంది కమముగా ఆయన నైపుకొని ఆంధ్రీ-పండిరి వారు ఆయనను అంతరింగికశాంసత్త చేసి తెలుసుచుండిరి. ఈపరముగా గాంధీగారిప్రేమ, అహింస మహమ్మదీయులపై ప్రభావము విస్తృతమాయెను. ప్రాధికన సభలలో మహమ్మదీయులు అధికముగా వాగ్దానుచుండిరి. ప్రాధికనసభలలో, గాంధీగారిప్రభుత్వములలో 'రామ్ - రహీమ్', 'కృష్ణ-కరీమ్', 'ఈశ్వర-అల్లా' మొదలగు నామములు దేశముగా కీర్తిచెబడుచుండెడివి. ప్రభుత్వమున మహమ్మదీయులు దీనికే ఆభ్యంతరము కలుగజేసిరి. కమముగా వారితోప్రతి స్నేహించిపోయెను.

గాంధీజీ సవభాషియాత్ర గావించి సత్యమును ప్రతిష్ఠితముచేయుటకు ప్రయత్నించినారు. కృచ్ఛసాధన గావించి సమ్మేళనాసంఘములను గ్రామగ్రామాంతరములకు ప్రచారముచేసి పోయియున్నారు. ఇట్టిదృష్టాంతములు ప్రపంచేతిహాసములో లభించుట దుర్లభము. ఆయన యీయాత్ర ప్రపంచేతిహాసములో తులనారహితమైనది. దీనిలో ఏమతమును ప్రతిష్ఠించు అభిప్రాయములేదు. ఏధర్మప్రచారము గావించు అభిలాషయునులేదు. చిత్రాకర్షకముగు యెట్టియేర్పాటులును లేవు. సత్యమును గ్రహించుటకును, ఆచరించుటకును ఆతురతమాత్రమే యుండెను.

ఈపల్లిప్రభుత్వకాలమందు ఆయన హిందువులు నిర్భయులగుటకు ఉపదేశముల నిచ్చియుండిరి. పునరావాసము

కొరకు సాహసము సంపాదించుకోమని ఆదేశించెను. అక్లాంత పరిశ్రమచే పునర్వ్యసతికి అనుకూలవాతావరణమును సృజించెను. మహమ్మదీయులలో మానసికపరివర్తనము కలుగజేసెను. హిందువులలో సాహసము, విశ్వాసము సంచరింపజేసెను.

ఈసమయములోగాంధీజీవిచిత్రములైన, వివిధములైన కర్తవ్యములను సరవేర్పవలసివచ్చెను. ఆయన శాంతిసందేశమును ప్రచారము చేసెను. గ్రామవాసులపరిస్థితులు ఉన్నతిచెందు మార్గమును, ఉపాయమును కనిపెట్టెను. గ్రామోన్నతికొరకు అనేక సత్సలహాల నిచ్చెను. ఆయన ఆదేశానుసారముగా ఆయన అనుగతశిష్యులు గ్రామగ్రామాంతరములలో వ్యాపించి గ్రామములలోని మార్గములను, వీధులను సంస్కరించిరి. చెరువులు శుభ్రపరచిరి. అసహాయప్రజల ధాన్యముకోసి వారికి సహాయము చేసిరి. నవఖాళీజిల్లాలో త్రాగుడునీటి అభావము ఆయనకు బాధకలిగించెను. త్రాగుడునీటికి తగినయేర్పాటులు గావించుటకుకూడ సలహా లొసంగబడెను. చరకాఖాదీలప్రచారముకూడ యీసమయములోనే గావించెను. నవఖాళీభృమణకాలములో కేవలము సాంప్రదాయికసంప్రీతిని స్థాపించుటకొరకే మహాత్మాజీ తనశక్తులనన్నిటిని వినియోగించలేదు. పల్లెసమాజమును క్షేదవిఘ్నముగాను, శుభ్రమందరముగాను నొనర్చుటకు ఆయన సాధనలో అంశముగా గ్రహించెను.

మహాత్మాజీ తనయాత్రకాలములో హిందూసంఘము నుండి జాతిభేదనురాచారమును నిర్మూలించేయుటకుకూడ ఉపదేశము లొసగియుండిరి. హిందూధర్మము బ్రతికియుండ వలెనంటే యీసంఘమునుండి జాతిభేదమును విలుప్తము చేయవలయును. ఆయన తనవిషయమును ఉదహరించి చెప్పిన విషయము-‘నేను హిందూసంఘములో ఏజాతికి చెందియుంటే నో ఆవిషయము బహుకాలక్రితమే మరచిపోతిని. ప్రస్తుతము నేను ‘భంగీ’ నని తెలియచేయుటకును, తదనుసారముగా పని చేయుటకును ఆనందించుచున్నాను. స్వతంత్రభారతములో ఇది అతీతచరిత్రగా పరిగణింపబడఁను. నేను యిట్టి జాతిభేద మునే ఆశించుచున్నాను.’

గాంధీగారిద్వారా మంత్రదీక్షితులైన సహకారులు కూడ ఆయన ఆదర్శములవలన అనుప్రాణితులై గ్రామవాసులనుండి జాతిభేదమును తొలగించుటకు విశేషప్రయత్నము ములను గావించుచుండిరి. ఒకసారి సర్వజాతులవారిని కలిపి విందొకటి యేర్పాటు చేయబడెను. ఏడత్రవసంధ్యమునను కాదు, పంక్తిభోజనోద్దేశముచేతనే, ఈభోజనములో స్త్రీ పురుషులు ఏకముగా భుజించిరి. వంటచేసినది, వడ్డించినది తోటమాలీలు. మహాత్ముడు ఈవిధముగా అస్పృశ్యతానివారణకు దృష్టాంతములను, సలహాలను ప్రసాదించెను. జాతిభేద ముయొక్క అర్థహీనతయు, యీఆచారమువలన హిందూ సంఘమునకు కలిగిన అధఃపతనము గురించియు హిందువులలో అనేకులు గ్రహించిరి.

పల్లీభ్రమణకాలములో గాంధీగారి కార్యక్రమమునూతన గ్రామమునకు పోయి పాదముల బురదను వేడినీటితో కడుగుకొనువారు, కఠోరశీతకాలప్రభాతమున పాదరక్షలు లేక బంధుపల్లి గ్రామమార్గములలో నడచుచున్న సమయములో ఆయన పాదములు చలిచేత ముడుచుకొనిపోయెను. కొంచెము నేవు వేడినీటిలో పాదములు ఉంచువారు. ప్రతిరోజు ఈ సమయములో ఆయన బెంగాలీభాష నేర్చుకొనెడివారు. స్థానిక ప్రజలతో సంభాషించుటకును, వారిహృదయములో గల విషయములను గ్రహించుటకును యిబ్బందిగా యుండుటచే ఆయన బెంగాలీభాష నేర్చుకొనుటకు ఆరంభించెను. ప్రతిరోజు ఆయన బెంగాలీ చదువువారు, కొంత వ్రాయువారు. నేనిప్పుడు నఃఖాళీవాసిని, బెంగారీవాడిని అని ఆయన తరుచుగా నుడువుచుండువాగు.

ఆయన యీవృద్ధాప్యములో సంపూర్ణముగా నూతన భాషను నేర్చుకొని గ్రామగ్రామాంతములలో భ్రమణము చేయనప్పుడు గ్రామవాసులనోటినుండి వారిమాతృభాషలో వారివిషాదగాధలు విని దీనదరిదులచుఃఖివిమోచనకొరకు జీవితమును సమర్పించుకొనుట గాంధీగారివంటి మహామానవునకే సాధ్యము. అల్పదినములలోనే అర్థమును గ్రహించునంతటి బెంగాలీభాష ఆయన నేర్చుకొనెను. సాధురఖిలాలో స్థానిక మహమ్మదీయులు వంగభాషలో ఆయనకు అఖనందనప్రతము

సమర్పించినప్పుడు గాంధీజీ యీ అభినందనపత్రములో గల ప్రతి ప్రశ్నకును సరియైన జవాబు సగియుండిరి.

ప్రతిరోజు ఆయన అరగంట సేపు బొగాలి చదువు వారు. పిమ్మట ఆయా గ్రామవాసులు వారి కష్టసుఖములను చెప్పుకొనుటకు వచ్చినవారితో మాట్లాడుచుండువాను.

మధ్యాహ్నము 11 గంటలకు ఆయన భోజనము చేయువారు. ఒక చపాతీ, కొంచెము పాలు, కారం లేకుండా ఉడికించిన కూరలు, గ్లూకోజ్ ఆయన వుచ్చుకొనువారు. చపాతీ, కూరలు, గోధుమపిండి, లవణము, సోడాతో తయారుచేయబడెడిది.

12 గంటలకు శరీరముపై తైలమర్దన చేసుకొనువారు. ఈ సమయములో కూడ చూడవచ్చినవారితో మాట్లాడుచుండువారు.

స్నానము ముగించి కొంచెము కొబ్బరికాయనీటిని త్రాగుచుందురు. 2 గంటలనుండి పరుండునంతవరకు విశేష కార్యములలో నిమగ్నులై యుండి కాలము గడుపుచుందురు. 3 గంటల సమయములో మహిళాసభలో ఉపన్యాసము లిచ్చు వారు. గ్రామోన్నతి, నిర్మాణకార్యక్రమమును గురించి గ్రామ సేవకులకు, అనుచరులకు ఉపదేశముల నొసంగువారు.

4 గంటలకు ప్రార్థనసమావేశమునకు హాజరగుచుండువారు. సరిగా 5 గంటలకు ప్రార్థన ఆరంభించబడెడిది. ప్రార్థనానంతరము స్థానిక ప్రజలు ప్రశ్నలు వేసినయెడల

వాటికి జవా బొసంగువారు. వివిధవిషయములలో ఉపన్యాసము లొసంగువారు. ఆయన ప్రతిదిన ప్రార్థనసభలలో 'నేను ఎవరిని శిక్షించుటకుగాని, కష్టపెట్టుటకుగాని రాలేదనీ' నుడువుచుండువారు. శాంతిని మైత్రిని స్థాపించుటకును, హృదయములలో సమ్మేళనము కలిగించుటకును వచ్చినని నుడివెడివారు.

సభ ముగిసినవెంటనే సభాస్థలమునుండియే సాంధ్య భ్రమణకు బయలుదేరి గ్రామములో అచ్చటచ్చట తిరిగివచ్చువారు. సాంధ్యభ్రమణసమయములో ఆయన హిందూ, మహమ్మదీయులగృహములకు పోవుచుండువారు.

రాత్రి 8 గంటలకు వార్తాపత్రికలు చదివి వినిపించబడినవి, దీనితరువాత పరుండబోవువరకు ఆయన స్థానిక అధివాసులతో సంభాషణలు జరుపుచుండువారు. రాత్రి 9 గంటలకు శయనించువారు. సూర్యోదయమునకు పూర్వమే అతి ప్రత్యాషముననే నిద్రనుండి మేల్కొనువారు.

నవభాళీకి వచ్చినతరువాత దాదాపుగా రెండు నెలలు గడచినవి. ఈకాలము నవభాళీ వివిధ గ్రామములలో, ఆఖరున శ్రీరామపురం గ్రామములో గడపెను. ఈశ్రీరామపురం గ్రామములో నున్నప్పుడే పండిత జవహరలాల్ మొదలగు కాంగ్రెసు ప్రముఖులు, నాయకులు ఆనాటి భారత దేశ రాజనైతిక పరిస్థితులలో కాంగ్రెసుకర్తవ్యములనుగురించి నిర్ణయించుటకు

గాంధీగారిని దర్శించిరి. ఆయన ఉపదేశములను పొంది తిరిగి వచ్చిరి.

దాదాపు రెండు నెలలనుండి మహాత్మాజీ నవఖాళీలో శాంతియాత్రను జరుపుచున్నాడు. కాని ఆయన మనస్సునకు తృప్తి కలుగుట లేదు. ఆయన సాధన అభివృద్ధిని బడయుట లేదు. ఈ సమయములో ఆయన శాంతిమైత్రీలనందేశములను ప్రచారింపుచేయుచున్నాడు. గ్రామోన్నతిని గురించి నూతనోత్సాహమును కలుగజేయుచున్నాడు. గ్రామవాసులలో అస్పృశ్యతాకళంకము, హృదయసంకుచితత్వమును తొలగించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు, కాని అగాధమైన అతృప్తిని ఆయన హృదయాంతరాళములో అనుభవించుచుండెను.

ఈ రెండు నెలలలో నవఖాళీపీఠనకారుల చిత్తములు ఆశానురూపముగా పరివర్తనము చెందుచున్నట్లు లేదని గాంధీజీ గ్రహించి అత్యంత విచారగ్రస్తుడయ్యెను. కాని ఏకాంతశ్రద్ధతో మానవుడు సత్యఅహింసలపూజారి అయినయెడల, కార్యములలో నిష్ఠనియమముల అభావము లేకున్నయెడల మానవునకు పరాజయము కలుగుట అసంభవము. అందువలన ఆయన యిటుల ప్రకటించిరి- 'సత్యఅహింసల సార్థకతను గురించి నేను యింతకాలము చెప్పుచుంటిని, విశ్వసింపుచుంటిని, కాని నేడు సమస్తమును వ్యర్థమగుచున్నట్లు తోచుచున్నది. నిజముగా అది వ్యర్థమగుచున్నదా లేదా

అనువిషయము పరీక్షించుటకు నన్ను నేను పరీక్షించుకొనుటకు నేను నాసహచరులనందరిని వదిలిపోవుచున్నాను.'

అంధకారములో ఆయన అంతరాత్మ కర్తవ్యముల సూచనములను పొందు ఆకాంక్షతో తహతహలాడి పోవుచుండెను. ఈసమయములో ఆయన భగవానునివద్దనుండి కర్తవ్యముల ఆదేశముకొరకు నిరీక్షించుచుండెను. గభీరఅభినివేశముతో ఆయన మార్గమును వెదకుచుండెను.

తుదకు ఆయన కర్తవ్యముల ఆదేశమును పొందెను. ఆయన ఒంటరిగా గ్రామగ్రామాంతరములకు యాత్రను సాగింప సంకల్పించుకొనెను. ఆయన తన ఆశ్రమసేవకులను నవ ఖాళీజిల్లాలో కల్లోలితప్రాంతములకు ఆత్మశక్తిని ఆధారముగా జేసికొని పంపించ నిర్భయసంకల్పమును గావించుకొనెను. తాను స్వయముగాకూడా ఆసంకల్పము నేస్వీకరించెను. ఆయన నుడివినవిషయము- 'నా ఆశ్రమవాసులగు స్త్రీపురుషులు ఒంటరిగా ఒక్కొక్కకల్లోలితగ్రామములకు పోయి అచ్చటి అల్పసంఖ్యాకులగు ప్రజలప్రాణమానముల రక్షకులవలె వసింపవలయును. అపునరమునుబట్టి తమజీవితములనుసహా సమర్పించి రక్షింపవలయును. ఈదుర్భరబాధ్యతను ఎవరేనిస్వీకరింపఅంగీకరింపకపోయినయెడల తాము స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా నిర్మాణకార్యక్రమములో పాల్గొనవచ్చును. తనవిషయమై మహాత్మాజీ దృఢమైన నిర్భయమైన కంఠముతో నుడివెను- 'నేను నా ఉద్దేశసాధనకొరకు యేకాకిగా సత్యాగ్రహమును సఫలీకృతము

గావించుటకు కృతసంకల్పుడను. నేను నాలక్ష్యమును సాధింప నైనా నాధింపవలయును. లేనియెడల యిచ్చటనే దేహత్యాగమునైనా చేయవలయును.'

ఏకాకిగా కఠినమైన ప్రయత్నమును నెరవేర్చుకొనుసంకల్పము-ఏకాకిగా సత్యాగ్రహసంగ్రామసంకల్పము వార్తాపత్రికలలో ప్రకటింపబడినప్పుడు సమస్త దేశము విచారగ్రస్తమాయెను. ఆయన శుభాకాంక్షలగు స్నేహితులు, అనురాగముగల అనుచరులు, ఆంతరంగికులు యిట్టియాత్ర ఆపత్కరమైనదిగా పరిణమించవచ్చునని తెలియజేసిరి. కాని ఆయన యీసత్యాగ్రహసిద్ధాంతము అపరివర్తనీయమైనదనినుడివెను.

ఆత్మశక్తియందు సంపూర్ణవిశ్వాసముగల యీమహామానవుడు తనఆత్మశక్తిని ఆధారముగా గైకొని నిస్సందేహచిత్తముతో ఏకాకిగా యాత్రనారంభించ ఉద్యుక్తుడయ్యెను. ఇట్టి భయంకరమైన, ఆపదసంకులమైన ప్రదేశములవైపునకు ప్రయాణము సాగించ సమకట్టెను. అచ్చటి దుర్గమత్వము, భీషణత్వము గాంచి అస్త్రధారులగు సైనికులుకూడ స్తంభించిపోయిరి. ముందుకునడువ సాహసింప లేకపోయిరి.

1947 వ సంవత్సరము జనవరి 1 తేదీన మహాత్మాజీ శ్రీరామపురంలో వసించుదినయు అంతమొందెను. ఆరోజు సాయంకాలము ఆయన ప్రార్థనసభలో నుడివిన విషయము- 'ఇప్పటినుండి నేను ఏకాకిగా గ్రామగ్రామాంతరములకుపోయి యింటింటిలో ప్రజలతో సంబంధము కలుగజేసికొందును.'

ఈ ఏకాకియాత్రలో ఆయనకు సహకారులుగా నున్న వారు-ద్విభాషలు తెలిసిన అధ్యాపకుడు నిర్మలకుమారబోసు, షార్టుహ్యాండులేఖకుడు శ్రీపరశురాము, మహాత్మునికార్య కలాపములలో సహాయము చేయుటకు శ్రీరామాచంద్రన్, వ్యక్తిగతకార్యకలాపములలో సహాయము చేయుటకు కుమారి మనుగాంధీ.

ఆయనతోకూడ నవభాళీలోయున్న యితర సేవకుల వందరిని నవభాళీలో వివిధప్రాంతములకు ఏకాకిగా సంగ్రామ బాధ్యతను వహింపమని ఆదేశించి పంపించెను. సేవకుల కొసంగిన ఉపదేశము- మీమనస్సులనుండి మరణభయమును తొలగింపవలయును. మీతో విరోధము పెట్టుకున్నవారి చిత్తములను జయింపవలయును. ఈప్రయత్నములో కొందరు పాణిములను కూడ పోగొట్టుకొనవలసియుండును. ప్రేమ ద్వారా శత్రువును జయింపవచ్చునని గాంధీజీకి దృఢవిశ్వాస ముండెను.

జనవరి 2 వ తేదీన గాంధీజీ యాలపూర్వమైన సత్యాగ్రహమును ఆరంభించెను. ప్రపంచేతిహాసములో శాంతి స్థాపనకొరకు ఇట్టిఅభినవకార్యక్రమము తులనారహితమైనది. పల్లెగ్రామములలో యింటింటికి తిరిగి అత్యాచారిత, లాంఛిత మానవుల గాయములకు అమృతరసమును ప్రలేపముగా పూయుటకు ఏమహానుభావుడును అగ్రసరమైనటుల మానవేతిహాసమునం దింతకుపూర్వ మెన్నడును గాన్పించలేదు

గాంధీజీ కాలినడకతో పల్లెగ్రామములయాత్రకు బయలుదేరెను. ఆయన యీయాత్రను తీర్థయాత్రయని నిర్ణయించుటచేతనే ఆయన కాలినడకతో యాత్ర నారంభించినాడు. తీర్థమైన కీతలగాలి, దుర్గమమైన పల్లె గ్రామములు, పండురమైన గ్రామమార్గములు, అభ్యుదయములేని వ్యక్తికి ఆపజ్జనకమైన వెదురుపంటెరలు గాంధీగారిసమక్షమున ప్రసారితమైయుండెను. కాని సమస్తవదనమండములో కఠోరకృచ్ఛ్రసాధనదీప్తి, హృదయములో దృఢతరమైన ప్రతిజ్ఞ-సాంప్రదాయికవిషమును నాశనమైనా చేసెదను, లేదా నవభాగీ భూమిపై ప్రాణమునైనా విసర్జించెదను- యీనుర్జయసంకల్పముతోనే ఆయన యాత్ర నారంభించెను. హిందూమహమ్మదీయులు అను నీయుధయసాంప్రదాయములలో శాంతిమైత్రీబంధనములు విచ్ఛిన్నమై దుర్లంఘ్యవ్యవధానములు సృష్టింపబడినవి. మానవునియెడల మానవునకు గలసహజరంబంధము కలుషితమైపోయినది. భారతాకాశము మసిచే మలినమైపోయినది. దానిలో స్వాభావికస్వరూపమును కలిగించుటకు గాంధీగారియాత్ర ఆరంభించబడెను.

కంతమునందు శాంతిమైత్రీలసందేశము, హృదయమున సాఫల్యతయొక్క ఆశావిశ్వాసములు దేదీప్యమానములు, ముఖమండలమున కఠోరసంకల్పముల తేజోమయరూపము, కఠోరపరిశ్రమ గావించినను ఆయనకు అలసటలేదు. సర్వదా ఆయన ఆనందమయుడు, సదా మందహాసవదనుడు.

రాజశక్తిదాంభికత, అన్యాయఅత్యాచారఉత్పీడనములకు విలుప్తి కలిగించి అసహాయభారతీయులదురవస్థలప్రతీకారముకొరకు ఈశ్రీణకాయని సత్యాగ్రహయాత్రను సమస్తవిశ్వవాసులు అవలోకించుచుండిరి. అప్పు డాయన ఏకాకి కాదు. ఆనాడు ఆయనవెనుక శతసహస్రాలహింసాపూర్ణపదాతికు లుండిరి. కాని ఈసారి యీసత్యాగ్రహములో మహాత్ముడు ఏకాకియై, నిస్సంగుడై, వాస్తవపటభూమికపై ఆజన్మసాధనయొక్క చరమపరీక్షను చేయ యాత్ర నారంభించినారు.

పల్లెలలో యాత్ర సల్పునపుడు రవీంద్రుని “ఏక్లా చలారె” అనుగానము ఆయనప్రేరణమునకు శోతస్వినవలె నుండెను.

రోషహీన, ధ్వేషహీన, భయలేశహీన, ఉదారమలస్కుడు మహాత్ముని తీర్థయాత్ర ఆరంభ మాయెను. మానవునితో మానవునకు సమ్మేళన కలుగుజేయుసాధన, మానవహృదయములోని క్రూరప్రవృత్తులను విలుప్తము గావించు తపస్సు మహాత్ము డారంభించినాడు. తృణముకంటె నిరహంకారి, విశాలవనస్పతులవలె సహిష్ణుడు, సర్వకల్పములలో దృఢచేతస్కుడు, మహామానవుని జీవితములో కఠినతమపరీక్ష ఆరంభమాయెను. ఈపరీక్షలో ఆయన జయకీరటము ధరించును, లేదా మృత్యువును వరించును. హింసా ఉన్మత్తమైన ప్రపంచములో వసించుటకు ఆయనకు శోరిక లేదు.

శ్రీరామపురమునుండి మహాత్మాగాంధీ చండీపుర గ్రామమునైపునకు యాత్రనారంభించెను. పిమ్మట 30 గ్రామములు భ్రమణము గావించి ఫిబ్రవరి 31 వ తేదీన యీతీర్థయాత్రలో ప్రథమపాదమును పూర్తిజేసెను.

ఇంతలో జనవరి 23 వ తేదీన నేతాజీ సుభాష్ చంద్రుని జన్మదినోత్సవ సమయమున గాంధీజీ ప్రార్థనసభలో హిందూమహమ్మదీయుల సమ్మేళనవముగురించి ప్రచారము చేయబోయి బోసుగారి కీర్తివిషయము నివేదించెను. నేతాజీకి హిందూమహమ్మదీయులను భేదములేదని నుడివెను. హిందూమహమ్మదీయులు, వివిధధర్మావలంబులు భారతీయుల ఐక్యతపై పునాదిగట్టి ఏరసైనికదళమును నిర్మించుసంకల్పము ఆయన కుండెను. సకలసాంప్రదాయముల ఐక్యతపై పునాది వేసి ఆయన సేవాదళమును నిర్మించుటచేత వారు శక్తిశాలురగు విరుద్ధపక్షమువారిని ఎదుర్కొనగలిగిరి.

నవఖాళీయాత్ర ముగిసినపిమ్మట ఆయన త్రిపురరాజ్యములో కల్లొలితపల్లిప్రాంతములను పర్యవేక్షించి సోదాఫూర్ ఆశ్రమమునకు తిరిగివచ్చిరి. ఇంతలో బీహారులో కల్లొలములు చెలరేగెను. అచ్చట కల్లొలపీడితప్రజల నోదార్పి కలహకారులలో శుభబుద్ధిని కలిగించుటకు ఆయన నవఖాళీని పరిత్యజించెను.

నవఖాళీ, త్రిపురలలోగల గ్రామములలో యాత్ర సలుపుటవలన గాంధీజీ జీవితములో అత్యుజ్వలమైన దీప్తరూపము వికసించెను. విదేశ శాసనమువలన నిష్పేషితులై జాతీయులు తమ ఆత్మగౌరవమును, మనుష్యత్వమును విసర్జించియుండిరి. గాంధీగారి యీ తీర్థయాత్రవలన దేశవాసులలో ఆవిలుప్త మనుష్యత్వబోధమును జాగ్రత్తపరచు సాధనయే, అత్యాచారితులగు మానవులదుఃఖమును తనహృదయములోకి స్వీకరించు ప్రయత్నమే యీయాత్రయొక్క పరమోద్దేశము. నవఖాళీలో ఆయన ఆరంభించిన యీ యేకాకిసత్యాగ్రహఫలము అపూర్వభావముతో హిందూమహమ్మదీయ ఉభయసంప్రదాయకుల మనస్సులలో ప్రతిక్రియ గావించెను. ఏపరీక్షయందాయన ప్రతుడై యుండెనో ఆపరీక్షలో ఆశ్చర్యకరముగా కృతార్థుడై బయటికి వచ్చుటనే గాంధీజీ తృప్తిజెందెను. సత్యాగ్రహముయొక్క యీ అపూర్వమైన సాఫల్యతను గాంచి ఆయన, విశ్వవాసులు విముగ్ధులైరి.

గాంధీజీ నవఖాళీలో వసించుచున్నప్పుడు బీహారులో కూడ కల్లోలములు చెలరేగెను. పరిస్థితులను పరికించి గాంధీజీ హృదయము పరితాపానలముచే దగ్ధమై పోయెను. బీహారులో కల్లోలపీడితప్రజలకు శాంతి నొసంగవలయునని ఒకటిరెండు సార్లు గాంధీజీ ఆహ్వానింపబడిరి. ప్రథమమున ఆయన ఆయా హోదానమువలన బీహారువైపుకు ప్రయాణముగుట కెట్టి ఆవశ్యకతను అనుభవించలేదు. కాని ఆయాహోదానమువలన తుదకు

సిరముగా నుండజాలక పోయిరి. ఆయన బీహారుకు పరుగిడి పోయిరి. నవభాఢీలో అత్యాచారిత అల్పసంఖ్యాకులు ఆయనను పొంది యెట్లు ఆశాన్వితులయిరో, బీహారులో అల్ప సంఖ్యాకులకూడ అటులనే ఆయనను పొంది ఆశాన్వితులైరి.

ఇచ్చటకూడ ఆయన శాంతిమైత్రీలసందేశమునే ప్రచారము చేసిరి. నవభాఢీలో ఏకాకిగా ఏసత్యాగ్రహపరీక్ష యం దాయన ప్రత్యక్షఫలమును పొందియుండిరో, ఆ ఉపాయములవల్లనే బీహారులోకూడ శాంతిప్రతిష్ఠితము గావించుటకు బీహారు ప్రదేశముల గ్రామములలో భ్రమణము గావించిరి. సీమాంతగాంధీఖాన్ అబ్దుల్ గఫర్ ఖాన్ యీ శాంతియాత్రలో ఆయనకు సహకారిగా నుండిరి.

ఇంతలో భారతరాజకీయములలో సత్వరపరివర్తనములు సంభవించుచుండెను. అందువలన శాంతిలహింసల సందేశమును ప్రచారము చేయుటగాక భారతదేశరాజనైతికజీవసంధిక్షణములో గాఢజీ కాంగ్రెసుకు నానావిధములైన సలహాలను యివ్వవలసివచ్చెను. రాజనైతికకార్యకలాపములలోను ఆయన విశేషముగా తత్పరుడై యుండవలసివచ్చెను.

1947 ఫిబ్రవరి 20 వ తేదీన బ్రిటిషుప్రధానమంత్రి అట్లీ, ఈసంవత్సరము జూన్ నెలలో భారతదేశమునుండి బ్రిటిషుశాసనకర్తృత్వము తొలగింపబడునని ప్రకటన గావించెను. భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము లభించును. ఈ ఘోషణవలన గాంధీజీ ఆరంభించిన స్వాతంత్ర్యసంగ్రామము

నకు జయమే ఘోషింతుమయ్యెను. ఆయన ప్రవర్తింపజేసిన 'భారత దేశమును వీడిపోమ్ము' అను మంత్రముకూడ జయింప గలిగెను. పరిస్థితులభారముచేత బ్రిటిషుశక్తి తుదకు భారత దేశమును పరిత్యజించిపోవుటకే సంగల్పించుకొనెను.

కాని గాంధీజీ యీవిజయోత్సవములో ఆనందము ననుభవింపలేకపోయెను. ఆయన అదర్శములచేత ప్రబోధితమై దేశము యేస్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనెనో దానిని సంపాదించుకొనుట కంటే దానిని సంరక్షించుకొనుటకు సంగ్రామము గావించుట అత్యంతకఠినమైన విషయముగా గాంధీజీకి తోచెను.

సాంప్రదాయికహింసాబీజములు సామ్రాజ్యవాదులగు శాసకుల కుట్రలోచనములవలన దేశమునం దంతటను నాటబడెను. భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము నొసగినప్రకటనలోకూడ సాంప్రదాయిక భేదనీతిని సృష్టించువిషయ ప్రచ్ఛన్నమైయుండెను. దానిని గాంచి గాంధీజీ ఆనందింపలేకపోయెను.

వైస్రాయి లార్డు మాంటాటాకు బ్రిటిషుపార్లమెంటువారితో సంప్రదించి భారతదేశమును యుక్తరాష్ట్రమని, పాకిస్తానమని రెండుగా విభజింపబడునని 1947 జూన్ 30 వ తేదీన ఒకప్రకటనము గావించిరి. ఈప్రకటనలోగల భారతవిభజన నిర్ణయమునకు గాంధీజీ అంగీకరించిరేగాని, నలువైపుల ఘోరరూపముదాల్చిన మతకలహముల అశాంతి ఆయనను వ్యాకులపరచెను. దేశములో మతకలహముల

నణచి సూతనముగా లభించిన స్వాతంత్ర్యమును చిరస్థాయి
యైనదిగా చేయుటకు ఆయన సంకల్పించుకొనెను. సంప్ర
దాయకవిషయమును తొలగించి స్వాతంత్ర్యసంరక్షణ సంగ్రా
మములో జాతీయజీవితములో అమృతధారలను ప్రవహింప
జేయు సాధనలో గాంధీజీ తన జీవితాంతమునరకు నిగుగ్నమై
యుండెను. బీహారులో కల్లొలములు జరిగినప్పుడు కలకత్తా
లో ఆరంభమయ్యెను. కలకత్తాలోని కల్లొలముల విషయము
తెలుసుకొని గాంధీజీ కలకత్తాకు పయన మాయెను. కల
కత్తాకువచ్చి నగరములో అధికకల్లొలితప్రాంతములో
వసించు సంకల్పమును ప్రకటించెను. బెలియఘాటాలో హిందు
మహమ్మదీయులు నినసించుప్రాంతములో పరిత్యజింపబడిన
ఒకమహమ్మదీయుని గృహములో ఆయన ఆగష్టు 31 వ తేదీన
ఆశ్రయమును స్వీకరించెను. మహాత్మాజీ ఆరంభించిన యీ
శాంతియాత్రలో బెంగాలు మాజీప్రధానమంత్రి సురావర్దీ
కూడ పాల్గొని నగరములో శాంతిస్థాపనకొరకు ప్రయత్నించు
చుండిరి.

చూచుచుండగనే భారతస్వాతంత్ర్యదినము ఆగష్టు
15 వ తేదీ ఏతెంచెను. ఆరోజున హిందూమహమ్మదీయుల
స్వేచ్ఛాపూర్వకమైన ప్రీతిసమ్మేళనమువలన గాంధీగారిశాంతి
ప్రయత్నము సఫలీకృతమైనట్లు తోచెను. మహానగరములో
ఒకసంవత్సరమునుండి జ్వలించుచున్న హింసాకాండలు శాంతి
దూతపాదస్పర్శవలన హింసాపూర్వకఉద్రేకము కొంతవరకు
ఉపశమించెను. హిందూమహమ్మదీయులు నిస్సంకోచముగా

స్నేహభావముతో సమ్మిళితమై ఆనందదాయకమైన ఉత్సవ
దినమును సార్థకపరచెను. దేశీయులు మహాత్ముని అతాక్షక
శక్తిప్రభావమువలన కలకత్తాలో వీధులలో, సల్లెగ్రామము
లలో భేదవిభేదములను మరచి నగరవాసులు తమసమ్మిళితా
నందాశ్రువులచేత రక్తపుత్రులకమును తుడిచినై చిరి. అనుతప్త
నగరవాసులు హింసాత్మక అస్త్రశస్త్రములను గాంధీగారివద్ద
సమర్పించుకొనిరి. కఠోరశాసనములను, అస్త్రశస్త్రములను
ప్రయోగించి, సైనికులను నియమించుటచే ఏదీ సాధ్యము
కాలేదో, మహాత్ముని వ్యక్తిత్వప్రభావము ముహూర్తములో
దానిని సంఘటింపజేసెను. సమస్త వంగదేశమునుండి మత
కలహముల లజ్జాకరమైన తీవ్రత అంధకారములో అణగి
మణగి పోయెను. ఐక్యతాభానుడు అభిభేద్యుడై ఆవిర్భవించెను.
భారతవాసులు ఆశాన్వితులైరి. మహాత్మునకు శిర
ములువంచి నమస్కరించి వంగదేశ స్త్రీపురుషు లెల్లరును
ఆశ్చర్యమాననులైరి.

మహామానవుడు ఆయనసాధనఫలితమైన అపూర్వ
సిద్ధినిగాంచి ఆనందపరవశులై ఓ ఈశ్రీతిచిరస్థాయియై యుండు
గాకయని ఆశీర్వాదించిరి.

కాని కొద్దిరోజులకే మరల మహానగరములో సామాన్య
మగు అశాంతి చెలరేగెను. హిందూమహమ్మదీయులకు
సమ్మేళనము కలిగినను విద్వేషవిష మెచ్చటనో దాగియున్న
దని గాంధీజీ గ్రహించెను. దాని అంత్యబిందువుతోనహా

శోషింపజేయు సంకల్పముతో బెలియూఘాటాఆశ్రమములో 1947, సెప్టెంబరు 1 వ తేదీన నిరశనవ్రతమును ఆరంభించెను. మహానగరమంతయు ఒక్కముహూర్తములో స్తంభీభూతిమై పోయెను. కలకత్తాలో శాంతి స్థాపించెదమని హిందూమహమ్మదీయులు సమ్మిళితభావముతో వాగ్దానము గావించిరి. గాంధీజీ నిరశనవ్రతమును విరమించిరి.

కలకత్తాలో శాంతిస్థాపనవిషయములో వాగ్దానమును బడసి గాంధీజీ ఢిల్లీకి వరుగిడిపోయెను. ఇంతలో పంజాబు కాశ్మీరములలో జరిగిన మతకలహములసంఘర్షణవలన అనేక మంది నిరాశ్రయులై ఢిల్లీఆశ్రయమును పొందిరి. అచ్చట కూడ సాంప్రదాయికసంఘర్షణవలన హత్యలు జరిగెను.

గాంధీజీ మరలదృఢసంకల్పముతో అచ్చటికిపోయెను. ఈసాంప్రదాయికహింసల ఉన్మాదమును అంతమొందించవలెను. లేదా, ప్రాణమును త్యజించవలెను. అని ప్రతిజ్ఞ పూనిరి. శాశ్వతమైన అదే ప్రతిజ్ఞ - 'మంత్రసాధన, లేక శరీరత్యాగము' ప్రతిదినము ఆయన ఢిల్లీలో వివిధప్రాంతములలో సంచారము గావించెను. నిరాశ్రయులైన వేలకొలది ప్రజల శిబిరములలోకిపోయిరి. శాంతికి, శాంత్యనమునకు అవతారమైన దివ్యపురుషుని సాన్నిధ్యమునుపొంది దుఃఖార్తులు ఓదార్పును బడసిరి.

కాని రాజధానిలో అచ్చటచ్చట సాంప్రదాయిక హింసాత్మకకార్యకలాపములు సంపూర్ణముగా విరమింపబడలేదు. సమస్త దేశవాసుల మనస్సులు సందేహవిషయము

చేతను, భాతువిగోధముల హింసాగ్ని చేతను, నరకరూపము దాల్చినవని గ్రహించినపుడు, దేశీయులపాపమునకు ప్రియ శ్చిత్తము గావించుకొను నుద్దేశముతో 1948, జనవరి 13 వ తేదీన నిరశనవ్రతము నారంభించెను. ఆయన ఆరంభించిన యానిరశనవ్రతముచేత సమస్త భారతదేశము నివ్వెరపడెను. భారతదేశనాయకు లందఱును ఢిల్లీలో సమావేశమై హిందూ మహమ్మదీయులు సమ్మిళితభావముతో ఆయనకు వాగ్దానము చెసిరి. దేశీయులలో సాంప్రదాయక శుభబుద్ధిని తిరిగి కలిగించుటకు యావచ్చక్తిని ధారపోసెదమని ప్రతిజ్ఞ గైకొనిరి. ఈ నిరశనవ్రతము 6 దినములు పాలింపబడెను. 6 దినముల పిమ్మట ఉభయసాంప్రదాయముల సమ్మిళితవాగ్దానము లభించినపిమ్మట వ్రతమును విరమించిరి.

సవభాళీ పల్లి గ్రామములయాత్ర మొదలు జీవితములో అంత్యదినమువరకు గాంధీజీ యీవిధముగా సాంప్రదాయక మైత్రిస్థాపనార్థమై యావచ్చక్తితో సాధన గావించవలసి వచ్చెను. భారతదేశములో అచ్చటచ్చట జరుగుచున్న సాంప్రదాయక హింసల ఉన్మాదమును గాంచి ఆయన భారతదేశ భావినిగురించి ఆలోచించి విచారగ్రస్తులైరి. కాని నిరుత్సాహ మెంతమాత్రమును చెందలేదు. హిందూమహమ్మదీయులలో శుభబుద్ధిని జాగరితము గావించి ఆయన యీ సమయములో దేశములో వివిధప్రాంతములలో సంచారము గావించెను. సాంప్రదాయక శుభబుద్ధిని మేల్కొల్పుటకు ఆయనయందున్న అపారశ్రద్ధ, అనంతశక్తి, సాధనసిద్ధి

సమస్తప్రపంచమును స్తంభింపజేసెను. విష్ణుయ మొందునట్లు గావించెను.

61

బ్రీచితములో అంత్యదృశ్యము

మహాత్ముని జీవననాటకములో అంత్యదృశ్య మత్యంత హృదయవిదారకమైనది.

1934 వ సంవత్సరమునాటివిషయము. అప్పుడు గాంధీజీ భారతదేశములో వివిధప్రదేశములలో హరిజనఆంగోళనము, అస్పృశ్యతానివారణసం దేశములనుగురించి ప్రచారము చేయుచుండిరి. అస్పృశ్యతావిషయమును సంఘదేహము నుండి తొలగించువిషయము ప్రచారము చేయుటకై జూలై 25 వ తేదీన పూనావెళ్లిరి. ధర్మాంధులగు కొందరు వ్యక్తులు బాంబు విసరి గాంధీగారి జీవననాశనముచేయ ప్రయత్నించిరి. 'అస్పృశ్యతానివారణకు అవుసరమైనయెడల నాజీవితమునుసహా సమర్పించెద' నని హరిజనులకు నేను వాగ్దానము చేసియుంటిని. నేడు నాజీవితము నాశనమైపోయియుండినయెడల నాశపథము సక్రమముగా పాలింపబడి యుండెడిది.

గాంధీజీ ఎప్పుడేనిర్యాణకార్యక్రమములో నిమగ్నమైయున్నను స్థూలదృష్టిసంపన్నులగు కొందరు ఆయనకార్యములకు విరుద్ధముగా ప్రచారము గావించినారు. ఇట్టిది ఆయన జీవితములో అనేకసార్లు సంభవించినది. అస్పృశ్యతాపాపమును తొలగింపబోయి విరుద్ధవిమర్శనములకు సమ్మతినమైనట్లు, సాంప్రదాయకసమస్యలను పరిష్కరింపబోయి కూడ

ఆయన అట్లే విరుద్ధవిమర్శనములను ఎదుర్కొనవలసివచ్చెను. ఆయన యీ ప్రయత్నము ఆరంభించినప్పటినుండియు, ఈ ఆందోళనము మహామ్మదీయుల పక్షపాతిపూర్ణమైనదనియు, మహామ్మదీయులతో రాజీ చేసుకొనువిషయమనియు అనేకులు తలచిరి. తత్ఫలితముగా 1948 జనవరి 20 వ తేదీన ప్రార్థనసభలో ఆయన జీవననాశనోద్దేశముతో ఒక బాంబు విసరబడెను. అప్పుడు గాంధీజీ ప్రార్థనసభలో సమ్మేళనాసంబంధమును ప్రచారముచేయుచుండిరి. అదృష్టవశమున ఆయన కెట్టి హానియు కలుగలేదు. అవిచలీతుడై యుండి ఎట్టి చాంచల్యమును ప్రదర్శింపక ప్రార్థనసభాకార్యమును ఆనాడు మామూలుగానే సమాప్తి చేసిరి. మరునాడు ప్రార్థనసభలో మహాత్ముడు ఆ బాంబు విసరిన వాని విషయము ఉదహరించి చెప్పిన విషయము—‘ఎవరు యెట్టి కార్యము గావించినను నేను అతని షేమమునే కోరుచున్నాను. అతనికి సద్బోధలు చేసి అతనిని సన్మార్గమునకు దెచ్చుట ఉత్తమమైన కార్యము’ ఆయన యీవాక్యముద్వారా ఎంత అవిచలిత ధైర్యము, అపారక్షమాగుణమును ప్రదర్శింపగలిగిరి !

తదనంతరము ఆయన శాంతిస్థాపన కార్యమును, సమ్మేళన ప్రయత్నములను గావించుచుండిరి. పాకిస్తాన్ రాష్ట్రమునకు అంతర్గతమైన పంజాబు ప్రాంతములకు పోయి కూడ ఆయన అచ్చటి హింసా ఉన్మాదములు విలుప్తము గావించు సాధన ప్రత్యేకమును స్వీకరింప కృతసంకల్పుడై పాకిస్తాన్ సర్కారువారి అనుమతి కొరకు ప్రార్థించియుండిరి. కాని ఆ అనుమతి లభించుటకు ముందే

హఠాత్తుగా అప్రత్యాశముగా 1948 జనవరి 30 వ తేదీన ఆయన జీవననాటకము సరిగ్గా ముగిసి పోయెను.

జనవరి 30 వ తేదీ శైలవాగుర్నూమునే నిద్రానుండి మేల్కొను ఆలలవాటు ప్రకారము తెలవారకముండే ఆయన నిద్రనుండి మేల్కొనెను. ప్రాతఃకృత్యములు నెరవేర్చుకొని నాడు. ప్రశాంతముగా ప్రార్థనగావించుకొనెను. ప్రక్కనున్న సహకారుని పిలిచి జరూపై న ఉత్తరముల నన్నిటిని తెచ్చు, ఇవాళగోజంతా ఆపని పూర్తిచేసెదను, అని నుడివెను.

కార్యతత్పరతయందు రోజంతయు గడచిపోవు చుండెను. అమెరికానేత్ర ప్రసిద్ధలేఖకుడు మార్గరెట్టు ఆయనదర్శన ప్రార్థియై వచ్చియున్నాడని ఆయనకు తెలియచేయుబడెను.

మార్గరెట్టు వచ్చినారు. ఆయన భక్తితో గాంధీగారి నిటుల ప్రశ్నించెను— 'మీరు 125 సంవత్సరములు బ్రతికి యుందురని మీరు అనేకసార్లు చెప్పుచుందురు. మీకు ఇట్టి ఆశ ఏల కలిగినది?'

'ఆయాశను నేను త్యజించితి' నని ఆయన విషాదవదనముతో జవాబొసంగెను.

విస్మయమొందిన మార్గరెట్టు ప్రశ్నించెను—

'ఏమి, ఏందువలన?'

గాంధీజీ జవాబొసంగెను— 'నమస్తవిశ్వమునందు నేడు భయంకరపరిస్థితులు సంఘటిల్లుచున్నవి. అంధకారములో బ్రతికి యుండుటకు నాకు ఇష్టము లేదు' ఆయన కంఠములో

ఆవేదనము, వాక్యములలో అభిమానము ఆచ్ఛన్నమైయున్నటుల తోచెను. క్షణకాలము మానము వహించి మరల నుడివిరి-‘నాసేవయే అపునరమున్నయెడల నేను 125 సంవత్సరములు బ్రతికియే యుందును.’

జాతీయజీవనసంధిక్షణములో ఆయన సేవ, ఆయనసలహాలు, ఆదేశమును నిజముగా అత్యంతప్రయోజనములైయున్నవి. కాని చూరగృష్టిలేని, స్థూలదృష్టిసంపన్నునకు మహాత్మునిజీవితము భారతదేశమునకు ఎంతఆవశ్యకమైయుండెనో తెలియలేదు. ఆదినమే (30 జనవరి 1948) సాయంకాలము 5-30 లకు ప్రార్థనసభకు పోవుచున్నసమయములో ఒకనరహంతకునిద్వారా పిస్తోలు ప్రేల్చబడి ఆమహత్తరపురుషుడు మహాప్రయాణము గావించెను. సమస్తప్రపంచమునందు శోకాంధకారము వ్యాపించెను.

బుద్ధదేవుని అహింస, చైతన్యని ప్రేమ, ఏనుక్రీస్తు క్షమ- అన్నియు యీమహామానవునిలో రూపము ధరించి మూర్తీభవించెను. అహింస, ప్రేమ, క్షమాగుణములకు అవతారమూర్తియు, సత్యాశ్రయుడునైన యీమానవదేవత క్రూరనరహంతకుని హస్తములలో తనదేహలీలలను చాలించెను. ఈవార్త సమస్తవిశ్వవాసులను శోకవిహ్వలులను గావించుటయేగాక స్తంభీభూతులనుగాకూడ గావించెను.

సముద్రమధనమువలన ఉత్పన్నమైన విషయమును పానముచేసి మహాదేవుడు నీలకంఠుడై సమస్తప్రపంచమును ప్రళయమున

యమునుండి సంరక్షించెను. మృత్యువును వరించి మహాత్ముడు అమార్గమునే అనుసరించెనా? ఆయన హింసావిషమును పూర్తిగా స్వీకరించెనా?

గాంధీగారిజీవనావసానము భారతదేశవర్తమానకాలమును అతీతకాలములో ఏకనూత్రమున బంధించివైచెను. మహాభారతయుగములో ధర్మరాజ్యసంస్థాపనకొరకు ఎవడు శరీరమును ధరించి యుండినో, ఆయన జీవనఅవరాహ్లాకాలమున స్వజనులు పరస్పరవిధ్వంసకలహములలో మత్తులై యుండుట గాంచి మర్త్యలీలను చాలించుకొనుటకు సంకల్పించుకొని యోగమగ్నుడయ్యెను. ఆస్థితిలో బాణవిధ్నుడై మహాప్రయాణము గావించెను. గుర్జరదేశములో ద్వాపరయుగమున సంఘటిల్లినది. యుగాంతరగుర్జరదేశయుగావతార జీవితములో అదియే మరల సంఘటిల్లెను, దాదాపు 2000 ల సంవత్సరముల క్రితము క్షమప్రేమల ఆదర్శములను ప్రచారము చేయబోయి, ప్రీతిమమతలసం దేశములను బోధించబోయి, శిలువపై చిత్రవధచేసి శోచనీయమైన సంఘటన సంఘటిల్లెను. ప్రపంచేతిహాసములో మహాత్ముని జీవనావసానము వలన మరల అదియే పునరావృత్తి చేయబడినది.

1920 వ సంవత్సరమునుండి యింతవరకు భారతేతిహాసమునందు విచిత్రసంఘటనల ఘాతప్రతిఘాతములు జరిగి యుండెను. ఈ ఘాతప్రతిఘాతములలో, ఉత్థీనపతనములలో, సంశయసంకటములలో భారతీయులు ఆయన ఆదేశముల

కొరకు వేచుకొనియుండిరి. దృఢవిశ్వాసముతో ఆయన వైపు నకు చూచుచుండిరి. ఆయన ప్రతిసారియు సత్యఅహింసల జ్యోతిని వెలిగించి భారతీయులకు మార్గములను ప్రదర్శించెను నేడు ఆ ఒక్కవ్యక్తి లేమిచే మహత్తరమైన విఫలమైన శూన్యత్వమై సృష్టింపబడినది.

కాని ఈశూన్యతవలన మనము నిరాశ చెందిన ప్రయోజనము లేదు. గాంధీజీ బోధించిన దేమి—నుశిఖ, విరోధ, వివద, విఘ్నములకు ఆత్మసమర్పణ చేయకుము. ఆడివ దేశముతో ప్రబోధితమై ఆయన ఆదర్శములతో అనుప్రాణితమై, భారత దేశము తనభావిసంశయములలో, సంకటములలో మార్గమును దర్శింపవలయును. తన ఆదర్శముల జ్యోతి అతీతకాలమున బహుసంకటసంశయములను విమోచనము గావించెను. భవిష్యత్తునందును ఆ అహింస, క్షమ, ప్రేమ, మైత్రి, సత్యనిష్ఠ మొదలగు ఆదర్శములు మనము అనుసరించినయెడల, మనము అసమాప్త కార్యములను సమాప్తముజేసి ఆయనయెడల యోగ్యముగు భక్తిగౌరవములను ప్రదర్శింపగలము. భారతీయనాగరికతా అమృతరూపమును వికసితముచేయగలము.

మ హా త్మ ని .

మ హా వా క్య ము లు

విషయసంపుటి

స్వదేశవాసులకు

స్వతంత్రత

వికమత్యము

దేశసేవ - గ్రామసేవ - చరకావిషయము

జాతి - ధర్మము

అహింసాసాధనము

మృత్యువు

జీవన పంచాంగము

ఉపవాసవ్రతములపట్టిక

మ హా వా క్య ము లు

1 నేను నిన్ను జాతీయుడైన పాకీవాని పాదధూళిని స్వీకరించగలను. కాని సమ్రాటునివద్ద శిరమును వంచి నిలువ నొల్లను.

2 హింసవలన హింస తొలగిపోదు. అహింసయే హింసను అంతమొందించగలదు.

3 ఈశ్వరునికి స్థానములేని రాజనీతిని నేను అంగీకరింపజాలను.

4 సత్యమే ధర్మము - సత్యమే ఈశ్వరుడు.

5 ఏవ్యక్తి స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా తనదోషవిషయములను స్పష్టముగా యితరులవద్ద వ్యక్తపరచునో, మరిచేయనని ప్రతిజ్ఞచేయునో, ఆవ్యక్తి అందరికంటె పవిత్రమైన ప్రాయశ్చిత్తమును గావించుకొనును.

6 నాజీవితములో రహస్యమనునది ఏదియు లేదు. నా జీవనగ్రంథములోని ప్రతిపుటయు అందరికొరకును తెరువబడియున్నది.

7 సత్యమార్గమున నడచుచుండుటచేత నాయందున్న భయంకర భ్రమప్రమాదములుకూడ నాకు క్షుద్రములనియే తోచును.

8 కేవలము సత్యమే యున్నది - ఇదిగాక ప్రపంచమునందు మరి ద్వితీయవస్తువు ఏదియులేదు. ఈవిశ్వాసమే నాకు ప్రతిదినము దృఢతరమగుచున్నది.

9 'మహాత్మా' నామమును బడసి నేను ఎన్నడును అహంకారపడినట్లు తోచదు.

10 నావంటి శతసహస్రవృక్షులు నశించుగాక, సత్యమునకు జయము కలిగితీగును.

11 నాస్తికుడు బ్రతికిపోయినపుడు అదృష్టమువలన బ్రతికితినని నుడువును. ఆస్తికుడు ఆపరిస్థితులలో ఈశ్వరుడు రక్షించినాడని నుడువును.

12 మానసిక మాలిన్యమును తొలగించుటకు ఉపాసనయే ఔషధము.

13 సత్యము వజ్రముకంటెకూడ కఠినమైనది. కమలమునకంటెకూడ కోమలమైనది.

14 ప్రతిపక్షులకు న్యాయము కలుగజేసిన యెడల తనకు న్యాయము సహజముగా కలుగును.

15 గురువ్రతారకు వెదకుటలోనే సఫలత్వమున్నది. శిష్యునియోగ్యత ననుసరించియే గురువు లభించుచుండును.

16 సత్యము ఒకవిశాలమైన వృక్షము, దానిసేవ చేయగలిగినయెడల దానినుండి అనేక ఫలములు లభించును. సత్యమునకు అంతులేదు. దానిలోతునకు ప్రవేశించినకొలది దానినుండి రత్నములు లభించును. సేవచేయుత్తేత్రమింకను విశాలమగుచుండును.

17 ప్రజాసేవకులు విలువైన వస్తువును దేనిని స్వీకరించవలదు.

18 భీమా చేయుటలో కొంతవరకు పిరికితనము, ఈశ్వరునియందు అవిశ్వాసము ఉన్నవి.

19. మానవుడు, ఆతనికార్యములు రెండు భిన్నమైన వస్తువులు, మంచికార్యములపై అనురాగము, చెడుకార్యములపై విరాగము కలుగుట సహజము.

20. అహింసను ప్రయోగించనిచో సత్యము లభించదు. సత్యమును వెదకుటకు మూలమున అహింసయున్నది.

21. మానవునిలో అనంతశక్తి యున్నది. మానవుని అనాదరమువలన, తిరస్కారమువలన ఆశక్తి నే అగౌరవించుట యగును. దానివలన ఆతనికి హానికలిగినటుల సమస్త ప్రపంచమునకుకూడ హాని కలుగును.

22. నాకు ఆత్మీయులని, అనాత్మీయులని, దేశీయులని, విదేశీయులని, హిందువులని, మహమ్మదీయులని, క్రైస్తవులని, పారసీకులని, యూదులని యేవిధమైన భేదభావములేదు.

23. ఏవిషయములోనైనను సంపూర్ణవిచారణ గావింపక ఆవిషయములో యితిరులకు విశ్వాసము కలిగించుట సత్యమును అవమానపరచుటయే యగుచున్నది.

24. స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా నిగ్రహమునకు వశీభూతుడగుటయందే మానవుని మనుష్యత్వము ఇమిడియున్నది.

25. చింతనములను నిగ్రహశక్తిద్వారా బంధించు తాళముచేవి మానవునివద్దనే యున్నది. ఆతాళముచేవిని ప్రతివారును వెదకి కనుగొనవలయును.

26. మలినమనస్సు ఉపవాసములద్వారా శుద్ధికాదు. మనోమాలిన్యము విమర్శనలను, ఈశ్వరచింతనమువలనను, ఈశ్వరుని ఆశీర్వాదములద్వారమునను తొలగిపోవును.

27. శరీరముతో పాటు మనస్సునకుకూడ ఉపవాసము లేనియెడల ఉపవాసమునకు ఫలితము అహంకారము.

28. సత్యమును అనుసరించు ప్రయత్నములో క్రోధము స్వార్థపరత్వము, యీర్ష్య మొదలగుదుర్గుణములు గహజముగా శమించును. అట్లు శమించనియెడల సత్యము లభించదు.

29. రాగ ద్వేషములుగల వ్యక్తి సరళమనస్కుడు కావచ్చును. మాటలలో సత్యపాలనము చేయవచ్చును. కాని శుద్ధసత్యమును పొందజాలడు.

30. విశుద్ధసత్యమునుగురించి జ్ఞానము వికసించినచో రాగ ద్వేషములనుండి విముక్తు డగును.

31. యుద్ధస్థైనికులు తుపాకులు పేల్చుట నేర్చుకొని నటుల, అహింసాస్థైనికుడు నిర్మాణకార్యక్రమము నేర్చుకొనవలయును.

32. వ్యక్తి గ్రామముకొరకు, గ్రామము జిల్లాకొరకు, జిల్లా ప్రదేశముకొరకును, ప్రదేశము దేశముకొరకు మరణించవలయును. ఇదియే దేశప్రేమయొక్కవిద్య.

స్వ దేశవాసులకు :

1. నాజీవితమే నాసందేశము.

2. నాజీవితము భ్రమప్రమాదమ:లతో, అసంపూర్ణతతో, ఉద్యమములతో, సంగ్రామములతో సంపూర్ణమై యున్నది.

3. నేను సత్యమునువినా ఏకుటిలనీతిని ఎరుగను. అహింసా అసహాయోద్యమములపై మరియే అస్త్రమును నాకు లేదు.

4. నేను కోమటినని అనేకులు నన్ను నిందింతురు. అది నాప్రతిభకు సర్దిఫీకేట్టుగా భావింతును. నాకుగల అమూల్యరత్నము 'అసహాయోద్యమము' స్వాతంత్ర్యము లభించినను దీనిని త్యజింపజాలను.

5. నేను నాజీవితములోని సర్వోత్తమభాగమును ఆత్మనిర్భరశీలమునకు మార్గమును చూపించుటలోను, ఏసితియందైనను మనుజుడు తనను సమర్థించుకొనుటకు శక్తి నార్జించుకొనువిద్యను నేర్పుటలోను వినియోగించితిని.

6. కరెంగె ఇయె మరెంగె- మంత్రమును సాధించుట లేక పడిపోవుట.

7. నేను భారతదేశములోని స్త్రీపురుషులకు ఈశ్వరనిర్ధారిత సత్పథమునుగురించి బోధించుటకే సర్వప్రయత్నములు చేసితిని.

8. నేను వచింపదలచిన విషయములను నిస్సందిగముగను, నిష్కపటముగను ప్రకటింతును. చాతుర్యమునకు నాజీవితములో స్థానములేదు.

9. ఆత్మవంచకు డగుటకంటె ప్రపంచములో హాస్యాస్పదుడగు లక్షరెట్లు మేలు.

10. నేను నాకార్యములతో అభిన్నుడను.

11. అఖండభారతదేశమే నాప్రాణరాజ్యమునందు దృఢతరవిశ్వాసవస్తువు.

12. ఏసాంప్రదాయమును నిర్మించుటకు నాకు కోరికలేదు.

13. సహజముగా నేను దుర్బలపక్షమును సమర్థించుచుందును.

14. నేను భారతీయులకేగాక సమస్తమానవజాతికిని అధమసేవకుడను.

15. నేను ఇతరులవలెనే రక్తమాంసాదులచే నిర్మింపబడిన సాధారణమానవుడను, నాశక్తిసామర్థ్యము లన్నియు సీరవములును కర్తవ్యనిష్ఠితములును, సమర్థములును, పవిత్రవంతములు నిర్దోషములునై స్త్రీపురుషులనుభేదము లేక సహకర్ముల అవర్ణనీయమైన శ్రమసేవలపై ఆధారపడియున్నవి. ఆవిషయము ప్రపంచములోని మానవులకు ఎక్కువగా తెలియదు.

16. సాధువేషముతో నుండియు అనేకులు ఘోరరాజనైతికులుగా యుందురు. కాని నేను రాజనైతికవేషము ధరించినను అంతరమున ధర్మవరాయణుడను.

17. 21-1-48 తేదీన (ప్రార్థనసభలోని విషయము) బాంబు వేసిన యువకుడు సిక్కుమతస్థుడు కాడని నే నెరుగుదును. శిష్కు అయినా, ముసల్మాన్ అయినా, మరెవరయినను దానిలో నష్టమేమిటి? ఎవరు చేసినను నేను ఆతనిక్షేమమునే కోరుచున్నాను. ఆయువకుని బాధించవలదని పోలీసుపై అధికారికి నేను చెప్పియుంటిని. ఆతనికి బోధించి సన్మార్గమునకు తెచ్చుటయే ఉత్తమమైన విషయము. యువకుడు, ఆతని సలహాదారులు తమ తప్పును గ్రహింపగలరు. ఏలవనగా, ఈ అన్యాయము హిందూధర్మమునకు, హిందూదేశమునకు విరుద్ధముగా చేయబడినది. ఆయువకునిపై కోపము చూపుట కూడ తగనివని. ఆతడు ఎట్టి అన్యాయము చేసినని తలంచుటలేదు. అతడు అందరికరుణకు పాత్రుడు.

18 నా అంత్యఉపవాసములైన దేశవాసులైన తమకు ఆగ్రహము కలిగినయెడలను, తద్వారా యధార్థశాంతిశోరకు కాక ఒకవృద్ధదేశసేవకుని బ్రతికించుటకుమాత్రమే మీరు శాంతిషరతుకు అంగీకరించియున్నను, ఆనేరము మీదిగాని బాంబువిగరిన యువకుడికాదు. నిజముగా హృదయపూర్వకముగా శాంతిషరతుకు అంగీకరించియుందురేని, ఆయువకుని మార్గగాములందరు తుదివరకుమీసీతినే తప్పక అవలంబింతురు.

బాంబు విసరిన దుర్మార్గుడు విద్యాహీనురాలైన నారీ మణిద్వారా పట్టువడెనని విని సంతోషించితిని. అంతరము సబలమైయున్నను, చింతనములు విశుద్ధమై యున్నను, విద్య లేనంతమాత్రముచేత నష్టమేమియు లేదు. విద్యాగంధము లేని సోదరియొక్క సహజసత్సహసముకొరకు ఆమెను అభిసందించుచున్నాను.

స్వ తంత్రత:

1 నాకు స్వతంత్రత, మనుషత్వము అభిన్నములైనవి.

2 నేను స్వాతంత్ర్యకామిని, ఏలననగా, నేను మానవుడను. మానవ హితైషిని.

3 స్వాతంత్ర్యము అనగా మనలోనున్న హీనతములు, దరిద్రతములు వైనవారిదుర్గతిని తొలగించుటయే యని నేను గ్రహించుచున్నాను.

4 ఏది సర్వసాధారణప్రజలకు వినియోగింపబడదో అది నాకు అస్పృశ్యమైనది.

5 ఉత్తరాధికారసూత్రములో ధనధాన్యము లటు పొందు విషయములో నాకు వ్యక్తిగతముగా ఎట్టిసమ్మతము లేదు. స్వోపార్జితధనమే యధార్థమైనధనము, ప్రతివ్యక్తికి తనశ్రమఫలితముగా యథోచితధనప్రాప్తికి హక్కుగలదు.

6 సామ్రాజ్యవాదుల, ధనికవాదుల దస్యవృత్తియే ఆధునికప్రపంచములో మహాపాపము, అది ప్రపంచములోని దుర్బలజాతులస్వాతంత్ర్యఅస్తిత్వమును, అభివ్యక్తిని భయావహముగా నొనర్చుచున్నది.

7 శాసకులహింసలద్వారా దాసులనుగాచేసి యుంచుటకంటె హింసలవలన భారతదేశము స్వతంత్రమైనను అది యును, ఉత్తమమైనదేకాని ఇది అసాధ్యకల్పసమాత్రమే. కారణమేమనగా హింసలవలన భారతదేశము ఎప్పుడును స్వాతంత్ర్యము బడయనేరదు. కేవలము ఆత్మశక్తివల్లనే స్వరాజ్యమును పొందగలదు. ఇదియే భారతదేశమునకు ఆయుధము. ఈ ఆయుధము ప్రేమతో, శక్తితో, సత్యముతో పరిపూర్ణమైయున్నది. ఇదియే యధార్థమైన సత్యాగ్రహము.

8 నేను భావించుచున్న స్వతంత్రభారతదేశములో వివిధదర్మావలంబులైన భారతీయు లందరును యధార్థస్నేహితులవలె వసించుతురని ఆశించుచున్నాను. లక్షాధికారు రెవ్వరు ఉండరు. దీనదరిద్రులకూడ ఎవ్వరు ఉండరు. సమస్తము రాష్ట్రమున కధీనమైయుండును. రాష్ట్రమునం దందరికిని సమానమైన అధికారము లుండును. ఈ స్వప్నమును కార్యరూపమున సఫలీకృతము చేయుటకు మరణమునుసహా వరిం

చుటయే శ్రేయముని నేను భావించుచున్నాను. గృహయుద్ధములచే శతవిధముల భిన్నమైన భారతదేశమును చూచుటకు నేను జీవించి యుండకోరను.

9 భారతదేశములోని దీపతమ వ్యక్తికూడ యీ దేశమునాది అనుకొనునట్లుగా నేను ఈభారతదేశమును తయారు చేయగోరుచున్నాను. ఈ దేశమును నిర్మించుటలో వారియభిమతములుకూడ కార్యరూపమును ధరించగలవు. ఇచ్చట ఉచ్చసీచములను శ్రేణిభేదము లుండవు. సకలసంప్రదాయములు పరస్పరమైన, దృఢమైన సంపర్కములతో మెలగుచుండవలయును. అస్పృశ్యతారూపమైన అభిశాపమునకు స్థానముగాని, ఉత్తేజకర పానీయములు, మాదకద్రవ్యసేవనములకుగాని, ఆశ్రయ ముండదు. స్త్రీలుకూడ పురుషులవలె సమానాధికారములను అనుభవింతురు. ఇదియే నేను ధ్యానించుచున్న భారతదేశము.

10 కాంగ్రెసు రాజనైతికముక్తిని సంపాదించినది. కాని యింకను అది దాని అర్థనైతికముక్తి, సాంఘికముక్తి, నైతికముక్తులను సంపాదించుటకు యుద్ధము సలుపవలసియున్నది. ఈముక్తి రాజనైతికముక్తికంటెకూడ అధికతర ఆయాససాధ్యమైనది. ఏలననగా ఇది యధార్థమైన నిర్మాణకార్యక్రమము. దీనిలో ఉద్యోగముగాని, అడంబరముగానిలేదు.

11 మనకు నలువైపుల విస్తరించుచున్న గుండాల రాజ్యమును అణచివేయుట ఎటులనా యనియే నామనస్సు విచారముచే భారాకాంతమైయున్నది. సమస్తభారతదేశ

మును గురించియే నేను ఈవిషయమును నుడువుచున్నాను. సమస్త విశ్వమును గురించియు నిది అల్పముగనో అధికముగనో చెప్పదగిన సత్యము.

12 విదేశ శాసనము అంత మొందించుట అనగా గుండా రాజ్యమును ప్రతిష్ఠించుటకాదు.

13 కాంగ్రెసు శక్తి సామర్థ్యములను సంపాదించుటకు ముందు దేశవాసులకు సేవ, ఆత్మత్యాగము, అనాడంబరజీవితములను గురించిన ఆదర్శములనే ప్రదర్శించినది. విదేశ శాసన సమయములో ధనము వ్యయమయినట్లు ఇప్పుడు కూడా వ్యయము చేయబడునా! మననాయకులు, రాజదూతలు స్వతంత్ర దేశములమర్యాద ననుసరించి జీవనయాత్ర ప్రణాళికను అవలంబించవలయుననియు, వారివలెనే ధనవ్యయము చేయవలయుననియు అనేకుల అభిప్రాయము. స్వతంత్రమైన అమెరికా, ఇంగ్లాండుపద్ధతులతో నడువవలయునని నుడువుచుందురు. ఈవిధముగా నడువకపోయినచో భారత దేశ గౌరవముకూడా మూసమగునని తలచుచుందురు. నేనట్లు తలంచుటలేదు. స్వాతంత్ర్య మనగా వేషభాషలు, ఆడంబరము కాదు దారిద్ర్యమును దాచిపెట్టుటకు ప్రయత్నించుట ప్రశంసార్హమైన విషయముకాదు. నిష్క్రియ ప్రతివిధాన ఫలితముగా భారత దేశము సంపాదించిన నైతిక సాధనమూలముననే భారత దేశము ప్రపంచముచేత గౌరవింపబడినది. ఈవిషయములో భారత దేశము అద్వితీయమైనది, కారణ మేమనగా చిన్నవిగాని, పెద్దవిగాని ప్రపంచములోని జాతులన్నియు అస్త్ర శస్త్రములచేతను సామరికబలము చేతను గర్హించుచున్నవి. అది

యే వారికి మూలధనము. భారతదేశమునకు నైతికమూలధనమే యున్నది. ఈ ధనము ఖర్చు అయినకొలది వృద్ధియగుచుండును. కాంగ్రెసు యీ మూలధనమును పరిత్యజించినను, అధికారములపొంది భిన్నతృక్షభములలో కార్యములారంభించినను, విజాతీయ జీవితాదర్శములను ఆమూలాగ్రముగా పరివర్తనము చేయు సంకల్పమున ఆసత్యముగా నిరూపితము కాగలదు.మంత్రులు మొదలగువారు అధికారము పొందినపిమ్మట ఇదివరకు ఉన్న రాజకీయాలకు అధికవేతనములను ఆశించుట కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసేతరవ్యక్తులకు సహజమై పోయినది. రు 150 లు సరిపోవునట్టివారు 500 లు అడుగుటకుగాని, ఆశించుటకుగాని వెనుదీయుట లేదు. అధికవేతనము లేకపోయినను, పురాతన సివిలసర్వీసువారిపద్ధతుల ప్రకారము నడువకున్నను, వారివలె దుస్తులు ధరింపకున్నను, ప్రజలు వారిని గౌరవింపరని తలంచుచుండురు. ఇది భారతదేశములో సేవామార్గము కాదని నేను తలంచుచున్నాను. ధనార్జననుబట్టి మానవునిమూల్యము నిర్ధారితము కాదను విషయము మరచిపోకూడదు. అందరును ఆత్మశుద్ధికి ప్రయత్నించవలసినదే. దీనికొరకు సత్యమగు మనోవృత్తులు, యదార్థమైన కర్తవ్యనిష్ఠ కావలయును.

ఐ క మ త్య ము :

1. ఐక్యతను పొందుటకు ప్రార్థింపనిదినము ఒక్కటి యైనను నాజీవితములో గడపి యుండలేదు.

2. మనము హిందుముస్లిముల ఐక్యతను కోరుచున్నాము. అది బాహ్యికమైన ముద్రితేయబడిన ఐక్యత కాదు. ఆంతరికమైన, దృఢమైన, శాశ్వతమైన, అవిచ్ఛేద్యమైన ఐక్యత లేకపోయినచో స్వరాజ్యము లభించుట అసంభవమైన స్వప్నమువంటిది.

3. సాంప్రదాయిక ఐకమత్యముయొక్క సాధనవిషయక ఆదర్శములు నూతనమైనవి కావు. జాతీయస్వాతంత్ర్యస్తంభములుగా యీ యాదర్శములే దేశపురోభాగమున సర్వదా దేదీప్యమానములై యుండును. సాంప్రదాయిక ఐకమత్యము లేకపోయినచో స్వాతంత్ర్యము స్థిరరూపమును దాల్చి యుండ నేరదు.

4. ఐకమత్యసాధము కేవలము నిర్మాణమూలక కార్యములపై సుప్రతిష్ఠితమై యున్నదను విషయము స్మరణయందుంచుకొనుట అత్యంతావశ్యకము. ఏయపాయముచేత దీనిని పొందనగును అనునదియే ప్రశ్న. ఐకమత్యమునందు విశ్వాసముగల ప్రతికర్మియు ఈఆదర్శమును తనజీవితములో ఒకఅంశముగా అంగీకరింపవలయును. పొరుగువారి చిత్తములలోకూడ యీ చైతన్యమును కలిగించవలయును.

5. భయముచేతనే మనము పరస్పరుల కంతములను నులిమివేయుచుందుము. హిందువులు తమలోనున్న పిరికితనమువల్లనే మహమ్మదీయులను సమ్మతించారు. ముస్లమానుల అవిశ్వాసములమునకూడ హిందువులను గురించి సమాన

మైన పితృతనము, కాల్పనికసందేహము లున్నవి. ఉభయుల భయములు సమానముగా అగ్రవసీయములే.

6. తనదోషములను గొప్పవిగాను, పరులదోషములను చిన్నవిగాను చూచుటయే సర్వోత్తమమైన మార్గము. ఆత్మశుద్ధికి అది ఒక్కటియే యుపాయము.

7. ప్రేమాగ్నిలో అన్నిటికంటె కఠినమైన వస్తువు కూడ కరిగిపోవును. కరుగకపోయినచో యధార్థప్రేమయొక్క శక్తివంతమైన అగ్ని సమకూర్పబడలేదని గ్రహింపవలయును.

8. హిందుముసల్మానులు పరస్పరుల ధర్మములపై సమానముగా శ్రద్ధావంతులై ఆదర్శమును స్వీకరింపకపోయినచో యధార్థమైన ఐకమత్యమును కుదురనేరదు.

9. తప్పుగా గ్రహించుటచేతనే మనలో అనేకులకు దుఃఖదుర్దశలు సంభవించినవి. వెనుకముందు లాలోచించి మాట్లాడుట ఉత్తమైన విషయము. అనవుసరముగా ఒక్కమాట మాట్లాడుటయైనను తగదు. మన ఆలోచనములు యధార్థవాక్యములుగా ప్రకాశితమై కార్యరూపమున వినియోగింపవలయును.

10. సాంప్రదాయ సమూహములలో విభేదములను సీరముగా నుండుటకు కోరుచున్న బ్రిటిషుశక్తి మనలోనుండి తొలగిపోయినపుడే మతకలహము లన్నియు సమసిపోగలవు.

11. హిందుముసల్మానులు భౌతలవలె, సుహృదులవలె వసించుటగాక! భగవానుడు నాయీశ్వర్షమును సార్థకపరచునుగాక! లేనిచో భారతదేశమునం దొకభాగమునం

దుఃమహమ్మదీయులును, మరియొక భాగమునందు హిందువులును వసింతురనునట్టి భయంకరపరిస్థితులు చూచుటకు ముందుగానే నన్ను పరమేశ్వరుడు తననద్దకు పిలుచుకొనునుగాక!

దేశసేవ, చరకావిషయము :

1. గ్రామసేవయే యదార్థమగు దేశసేవ.

2. దీర్ఘమైన శలవుదినములలో విద్యార్థులు గ్రామములలోకి పోయి సేవాకార్యములో తమఅమూల్య అవకాశమును వినియోగించెదరుగాక, విద్యావ్యాప్తికి తాత్కాలిక విద్యాలయములు నడపించవలయును, ఆరోగ్యవిధానములను నేర్పవలయును. రోగాకాంత స్త్రీపురుషుల సేవ చేయవలయును.

3. విద్యార్థులు తమశరీరములను వంచి శ్రమపడి గ్రామములోని అడవిప్రదేశములను, చెత్తచెదారములను శుభ్రముచేసి, కాలువలను త్రవ్వి, బావులను చెరువులను బాగుచేసి, సులభసాధ్యమైన కోనేరులను కట్టించి, వీధులను బాటలను పరిశుభ్రముచేయుచు నైతికవిషయములలోకూడ ఎక్కువశ్రద్ధ వహించవలెను. అస్పృశ్యత, బాల్యవివాహములు, అసమానదాంపత్యసమ్మేళన, దోషణీయపానాహారములు, స్థానికములగు బహువిధమూఢాచారములు మొదలగు వానిని క్రమముగా విసర్జించుటకు గ్రామస్తులకు ప్రబోధముగావింపవలయును.

4. అనేకవిధములైన, దారుణమైన లోటుపాటులే మన యంతరాత్మును హతమార్చుచున్నవి.

5 సాధారణప్రజలలో జాతీయకల్యాణసాధనకు ఉత్సాహము, ఉద్దేశము కలిగించి సిరముగా నుంచవలె నన్నచో రాబ్బముపై నూలు తీయుటయే అవలంబనీయమైనది.

6 మన దేశమునుండి అనర్థకమైన భోగలాలసను తొలగించవలెనన్నను ఈ రాబ్బముక్కటే అనుకూలమైన పరికరము.

7 ఉదారహృదయము, సందేహతీతమైన పవిత్రప్రవర్తనయే యీశుభకర్మలకు ఆశ్రయము.

8 సత్యసాఫల్యము శాసనముల సూక్ష్మజ్ఞానమువలన గాని, జమాఖర్చుల విచక్షణవలనగాని, కూటనీతిపలనగాని, అనజ్ఞాఅవిశ్వాసములవలనగాని లభించదు. సత్సాహము, శ్రామము, సత్యము, ప్రీతి, విశ్వాసములద్వారా సత్యసాఫల్యం లభించును.

జాతి - ధర్మము :

1 నేను హిందువునని గర్వింతును.

2 నేను నాసహధర్మిణిని గురించిన జ్ఞానమును ఎంత వర్ణింపగలనో అంతకంటే అధికజ్ఞానమును హిందుధర్మమును గురించి వర్ణింపజాలను. ఆమెయే ప్రపంచమునం దతులనీయమైన రమణీయతవలె నన్ను నడపుచుండును.

3 ఈజీవితములో రహస్యముగా నుంచదగినది నా కేమియులేదు.

4 ఎవనివిశ్వాసము ఎంతప్రబలముగా యుండునో, ఆతనివాదముకూడ అంతద్వితరమై యుండును.

5 ఈశ్వరాధనయొక్క ఆశ్రమములో యుండక పోయినచో నేను పిచ్చివాడనై పోయేడివాడను.

6 నాజీవితములోని ప్రతిస్పందనమునందును ఈశ్వరానుభూతిని అనుభవించుచుందురు.

7 దారుణసంకటసమయములలోనహ శ్రీతయే నా పీదార్పకు ఆశ్రయము.

8 ప్రతిధర్మముయొక్క గౌరవము అధర్మవిశ్వాసుల ఆచరణములద్వారా ప్రకటిత మగును.

9 వివేకము లేకపోయినచో వాదోపవాదములకు సానములేదు.

10 ఆంతరికసాహృద్యములేని వాగాడంబరములకంటె మానముతోకూడిన ఆంతరికతయే ఆరాధనక్షేత్రమునందును సకలకర్మలయందును అధికముగా ప్రయోజనమైనది.

11 భగవానుడు నిర్మాతనములచేత బాధింపబడి, హీనరూపముదాల్చిన దరిద్రనారాయణుడుగా మన సమీపమునకు వచ్చుచుండును.

12 నా ఆంతర్వాణి నేను బ్రతికియున్నదానికంటె కూడా నాకు అధికసత్యమైనది.

13 నానీతి, నావాదములు, నాఅంతరము ననుసరించి యుండును.

14 చీపురుకట్టలచేత గృహమునందున్న మలినమంతయు తొలగింపబడినటుల అపరాధములను అంగీకరించుటచేత ఘానవహృదయము నిర్మలముగాను, పవిత్రముగాను ప్రకాశించును.

15. తుపాకుల, ఫిరంగుల, గుళ్ళు, దెబ్బల సమక్షమునం
జైనను నిర్భయముగా మరము సత్వమును చెప్పవలయును.

16. నేనుస్వయముగా నాప్రియజనులతో పాటు ధర్మ
మును రాజనీతి విషయములలో ప్రవేశపెట్టు పక్షంలో నిమ
గ్నమైయున్నాను.

17. జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపిగరీయసీ అందు
చేత దేశసేవ ధర్మము ననుసరించియే చేయవలసియుండును.
ధర్మము నాకు అత్యంత ప్రియమైనది. కాని భారతదేశము
క్రమముగా అధర్మమార్గమున నడచుచున్నదని నాభయము.

18. భగవానుడు పరిపాలకుడు అని దృఢవిశ్వాస
మున్నచో మనభయమునకు ఎట్టికారణము ఉండదు.

19. భగవానునకు భయపడుచుండిన యెడల మాన
వుని భయము తనంతట తానే తొలగిపోవును.

20. ఈశ్వరానుగ్రహమే నాకు ఏకైకశక్తి. నీరవ
ప్రార్థనయే నాకు సర్వప్రధానమైన రక్షాకవచము. న్యాయము
యొక్క క్షీణతరమైన వెలుగుకూడా భావి కాలఆశలచేతను
విశ్వాసముచేతను, ఆనందముచేతను నాహృదయమును
పూర్ణముచేయును.

21. పాదిరీలగుడి నీరవగాంభీర్యమైన అత్యుత్తమ సౌం
దర్యముతో పరిపూర్ణమై యున్నది : మనీషు దృఢతరనిష్ఠా
నియమములచే నిండియున్నది. మందిరము సర్వధర్మాభివ్యయైన
ఆభగవానుని అపారఆనందములచేత నిత్యము దేజరిల్లు
చున్నది. ఆయన సర్వమునందును, సర్వము ఆయనయందును
వసించుచున్నాము.

అ హింసా సాధనము :

1. భారతదేశమునందేగాక ప్రపంచమునం దున్న దోషములనన్నిటిని తొలగించుటకొరకు భగవానుడే నన్ను అహింసాప్రచారమునకు యంత్రరూపముగా నియమించినాడు.

2. భారతదేశము ప్రపంచములో హాస్యాస్పద విషయముగా పరిణమించినది. నీలహింస ఎక్కడ ఆని నేడు ప్రపంచవాసులు అడుగుచున్నారు. ఏలహింసవలన నీవు స్వాతంత్ర్యమును ఆర్జించితివో అది ఏది? ఈ ప్రశ్నవలన సిగ్గుచేత నాతల బద్ధులై పోవుచున్నది. స్వతంత్రభారతదేశము ప్రపంచమునకు శాంతిమంత్రమును వినిపించునా! లేక ఏ హింసాదోషములచేత ప్రపంచము మృతప్రాయమై యున్నదో ఆభయంకరవిషయములనే భారతదేశముకూడ ప్రపంచమునకు వినిపించునా?

3. అహింసయైనను హింసయైనను పిరికితనము లేనిదై యుండవలయును.

4. కష్టసహనములు మనుజులధర్మము, యుద్ధవిగ్రహములు పశుజాతిధర్మము.

5. స్త్రీ పురుషు లెవరైనను ఏ దుర్మార్గుని ద్వారానైనను ఆక్రమింపబడినపుడు హింసా అహింసలవిషయము ఆలోచించిక సర్వవిధముల ఆత్మరక్షణగా వించుకొనుటయే ప్రథమకర్తవ్యము.

6. పరాజయ మొందుటకంటె వినాశముపొందుటయే శ్రేయము.

7. నేనువృద్ధుడను, జరాగ్రస్తుడను, దంతహీనుడను, ఇట్టిపరిస్థితిలో అహింసను సమర్థించబోయి ఏసోదరియెడలనైనా జరుగుచున్న పాశేవిక అత్యాచారములను సహించియుండు చేని నామహాత్ముగిరి తిరస్కృతమగును, అవమానితమగును, వినష్టమగును, ఏవిధముగానైనను అత్యాచారియొక్క కబళమునుండి ఆసోదరినివిడిపింపవలయును. లేనియెడల జీవితఅవస్థలో యిట్టివిషయములకు సాక్షి నై యుండజాలను.

8 సంపూర్ణమైన అహింస వజ్రముతో సమానమైన హృదయమునుసహా కరగించును.

9 యథార్థ అహింసగలవ్యక్తి అత్యాచారిద్వారా మరణమును చెందినను ఆతనిఅంతరమునందున్న ఆనందమును పోగొట్టుకొనజాలడు. అందుచేత ఆతనివదనమండలమున ఆనందజ్యోతి సదా ప్రకాశించుచునే యుండును.

10 నాపైనేరాగోపణములు చేయుచున్నవారిపై నేను కోపపడకుందునుగాక! వారిచేతులలో నాకు మరణము సంభవించినను వారికి హాని కోరకుందునుగాక! ఈశ్వరుడు నా కట్టి మానసికశక్తిని ప్రసాదించుగాక!

11 మనుజునకు మనుజునకుమధ్య ఎన్నియో పోరాటములు, ఎన్నియోభింసాద్యేషములు, ఎన్నియోభయములు, యీవికారముల నన్నిటిని మనస్సులనుండి తొలగించుటకు అహింస యెంత సహాయకారియైనదో నాజీవససాయాహ్వామందు దానినే పరీక్షించి చూపెదను. ఈపని అనేకులు ఏకమై

చేయవలసినదికాదు. అందువలన నేను ఒక్కడనే చేయవలసి యున్నది. కావున ఈనాడు నేను ఒంటరిగా హింసాద్వేషముల విముక్తాంతరముతో నడచుచున్నాను. కేవలము ఈశ్వరు డిచ్చిన శక్తిమీద ఆధారపడియే నడచుచున్నాను.

12 ఏను జీవనసంగ్రామములో రతుడనైన దీనహీన పాణినిమాత్రమే. చింతనములలో, కార్యములలో, వాక్యములలో సంపూర్ణనిర్దోషిని, నిష్టాపరుని, అహింసాపరుని అగుటయే నాకుగల పరిబలమైన ఆకాంక్ష.

మృత్యువు :

1 జన్మ, జీవితము ఆత్మయొక్క ధీరగతిశీలముగల క్రమవికాసము, మృత్యువు దానికి దుర్గతమైన, పరిపూర్ణమైన విప్లవము, ఆత్మవికాసమునకు జీవితమువలెనే మృత్యువుకూడ సమానావశ్యకమైనదే.

2 విశ్వప్రకృతినియమానుసారముగా మృత్యువు ఎంత ప్రయోజనీయమైన సుందరమైన వ్యవస్థయో గ్రహింపగలిగినయెడల నది మన కెప్పుడు లభించినను యిక భయంకరమైనదిగా కనుపడదు.

3 మృత్యువు శత్రువు కాదు, యథార్థమైనమిత్రుడు. దుఃఖకష్టములనుండి యీమృత్యువే మనకు ముక్తిని ప్రసాదించును. మృత్యువు జీవితములోని సకలవిరుద్ధప్రయత్నములను దాటించి జ్ఞాననేత్రమును తెరచివేయును. సూత్రన సుయోగ

ములను దానముచేయును. నూతన ఆశలను గలిగించుచుండును. నిద్రవలె క్లాంతిని హరింపజేసి నవసంజీవనమును ప్రసాదించును. మనఆత్మీయులమృత్యువునందు శోకమును పృథక్ టింపజాలక యుండ లేమనుట తథ్యము. కాని ఆత్మత్వాగులైన వీరులవిషయములో అట్లుచేయుట అనుచితము.

4 అనివార్యమైనదానివిషయములో అధికముగా శోకించుట అనుచితము. సృష్టింపబడిన సకలజీవులకు మృత్యువు అత్యంతపరిణామము. మృత్యువును శోచనీయమైన దుర్లుభనగా భావించుటయు అన్యాయము. యథార్థముగా ఆలోచించిచూచినచో మృత్యువే ముక్తి.

5 స్వర్గీయులైన ప్రియజనుల జీవితములయందు ఉత్తమములయిన విషయములను మనజీవితములయందు కార్యరూపమున స్వీకరించి భావికాలమున వారు శాంతి పొందుటకు మనము సహాయము చేయవచ్చును. ఇచ్చటివిషయంబుల నన్నిటిని వారు గ్రహింపగలిగినయెడల వారుకూడ శాంతిపొందుదురు. వారినిగురించి అమూల్యమైన స్మృతిచిహ్నములకూడ రక్షింపబడగలవు.

6 నేను ఆత్మయొక్క అమరత్వమునందు విశ్వాసిని, సముద్రమువిషయము ఆలోచించినపుడు అది అనేకబిందువుల జలముతో తయారుచేయబడినటుల తోచును. ప్రతిబిందువు ఒక్కొక్క యొద్రమైన సత్తారూపముదాల్చినది. మరియు సముద్రముయొక్క మహత్తర స్వరూపమునకు అంశముకూడనై

యున్నది. ఏకమైనది. మరియు బహువు. ఈజీవన మహాసముద్రములో ప్రతిజీవియు త్సుద్రమైన జలబిందువులు మాత్రమే, నేను విశదీకరించున దేమనగా—సమగ్రజీవితమునకు—సమ్మిళితజీవమహాసముద్రమునకు — అపారమహిమాన్విత సార్వభౌమ ఈశ్వరశక్తి ఆస్తిత్వమునకు లయము యెప్పుడును సంభవింపదు. త్సుద్రమైన జైవసత్తాకు లయము సంభవింపవచ్చును.

7 జీవసమృత్తువులు ఒక నాణ్యముయొక్క వెనుకముందు దృశ్యములవలె ఒక్కవస్తువుయొక్క రెండుదిక్కులై యున్నవి. సుఖభోగము, జీవనములకంటెను దుఃఖభోగము మృత్యువులనే నేను మహత్తరమైనవిగా భావించుచున్నాను. పరీక్షలు, దుఃఖకష్టములు సత్యమైనసుఖమైన జీవితముయొక్క మాధుర్యమును అనుభవింపజేయును. ఇదిలేనియెడల జీవితములోని మూల్యమే గ్రహించుటకు వీలుండెడిదికాదు. సీతారాములలో పరీక్షలు, దుఃఖకష్టములు, తపస్సువిషయము లేకుండినయెడల రామాయణములో దేనివిషయము వ్రాయబడియుండెడిది? మృత్యువు, దుఃఖభోగము జీవితముకంటె అమూల్యమైనవిగా గ్రహింపవలయును. అవి మానవుని పవిత్రునిగాను, నిర్మలునిగాను గావించునని గ్రహింపవలయును.

8 మృత్యువు జీవితమునకు రూపాంతరముమాత్రమేనని చాలకాలములోవించినపిమ్మట గ్రహించితిని. కనుక మృత్యువు యెప్పుడు సమీపించినను దానిని కౌగలించుకొందును.

9 ఈశ్వరుడు తన నియమత కార్యములను నెరవేర్చుటకు నాకు యీజీవితమును దానముచేసియున్నాడు. అసమర్థులుగను అనానోగ్యముగాను జీవితమును గడపుటకంటె మృత్యువే శ్రేయము. కార్యదక్షుడనై యుండగలిగినపుడే బ్రతికియుండుటలో సార్థకత గలదు. లేనిచో ఒక్కనిమిషమైనను బ్రతికియుండు అపేక్ష లేదు.

10. ఇంతకు పూర్వముకూడ నాజీవన నాశనమునకు ప్రయత్నము చేయబడెను. కాని భగవానుడు నన్ను రక్షించెను. ఘాతకుడు తాను గావించిన పాపకర్మకు పశ్చాత్తప్తుడయ్యెను. ప్రపంచమునుండి ఒకపాపిని తొలగించుటకొరకు ఏఘాతకుడైన నాపై గుండ్లు విసరినచో ఆగుండ్లవలన అసలు గాంధీ మరణించడు. ఘాతకుని నేత్రములకు ఎవరు పాపిష్టుడని తోచునో ఆగుళ్ళవలన ఆతడుమాత్రమే నిహతుడగును.

11. నేను వీరునివలె మరణింపవలెనని నా జాతకములో వ్రాయబడియున్నది. డిరివలనగాని, గుళ్ళదెబ్బలవలనగాని నాకు మరణము సంభవించును. అట్టి మృత్యువు నిజముగా వీరునికి గౌరవప్రదమైన మృత్యువే! రోగమువలనగాని అనాహారమువలన శయ్యపై పరుండుటవలనగాని సంభవించిన మృత్యువు వీరుని మృత్యువు కాదు!

జీవన పంచాంగము

- 1869 అక్టోబరు 2 వ తేదీన, పోర్ బందరులో కరంచందుని
బొరసమున పుత్ లీబా గర్భమున జన్మించెను.
- 1881 లో కస్తూరి బాగారితో వివాహము జరిగెను.
- 1884 లో పితృవియోగము కలిగెను.
- 1887 లో మెట్రిక్ పరీక్షలో కృతార్థుడాయెను.
- 1888 సెప్టెంబరు లో ఇంగ్లాండు ప్రయాణము.
- 1891 లో బారిష్టరు పరీక్షలో కృతార్థుడయి జూన్ నెలలో
భారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను. దీనికి కొద్ది రోజు
లకు ముందు మాతృవియోగము కలిగెను.
- 1893 లో ఏప్రిల్ నెల దక్షిణ ఆఫ్రికా ప్రయాణము.
- 1894 నెటాలులో భారతజాతీయ కాంగ్రెసు నిర్మాణము.
- 1899 లో బోయరు యుద్ధములో బ్రిటిషువారికి సహాయము
చేయుట.
- 1901 లో భారతదేశమునకు తిరిగివచ్చుట, కలకత్తా కాం
గ్రెసు సమావేశములో భారతీయ కాంగ్రెసులో
ప్రథమమున చేరిరి.
- 1904 లో 'ఇండియన్ ఒపినియన్' ప్రకటించిరి, డర్బాక్
సమీపమున ఫినిక్సు సమీపములో భూమినిక్రయము
చేసి సహజ సరళ జీవనయాత్ర గడపుటకు గృహ
మును నిర్మించుకొనిరి.

1906 లో నెటాలులో జులు విప్లవములో సేవాకార్యము గావించిరి. సెప్టెంబరు 11 వ తేదీన ట్రాన్స్‌వాలులోకి భారతీయుల ప్రవేశమును నిషేధించుచు చేయబడిన శాసనమునకు విరుద్ధముగా ప్రధమమున సత్యాగ్రహ సీతని అవలంబించిరి. ఏషియాటిక్ ఆర్డినెన్సుప్రకారము దక్షిణ అఫ్రికాలో భారతీయుల అధికారమును తగ్గించుటచే 3000 భారతీయులు నేతృత్వమును స్వీకరించి సత్యాగ్రహము చేసిరి. 2000 సత్యాగ్రహులతో చెరసాలలో బంధీగాచేసిరి.

1907 జనవరి 30 వ తేదీన స్కెట్సుతో చేసుకొనిన సంధిఫలితముగా అందరును విడుదలచేయబడిరి.

1908 లో సంధి లక్షింపబడకపోవుటచే జోహాన్ను బర్గులో మరల సత్యాగ్రహము ఆరంభమయ్యెను. సత్యాగ్రహులకు కారావాసము, జరిమానా, గని యిలాకాలో జైత్తుపుదెబ్బలు, ఘాటింగు జరుగుచుండెను.

1913 లో మనిషికి 31 పౌనులు పన్ను విధింపబడుటచే నెటాలు గనిలోని పారిశ్రామికులందరును సమ్మె చేసిరి. ఆయన సమ్మెకారులను, వారి పరిజనులను వెంటబెట్టుకొని లూస్నవాలుకు ప్రయాణమై పోవుచుండగా అందరును కారాగారమున బంధింపబడిరి. స్కెట్సుద్వారా అందరును విడుదలచేయబడిరి, పన్ను రద్దుచేయబడెను.

- 1914 లో ట్రాన్సువాలులోకి భారతీయులం ప్రవేశమును నిషేధించుచు చేయబడిన శాసనము రద్దుచేయబడుట చే సత్యాగ్రహమునకు జయము కలిగెను.
- 1915 లో అహమ్మదాబాదులోని కోచరవ అనుగ్రామములో ఆశ్రమము స్థాపించిరి.
- 1917 లో సబర్మతికి ఆశ్రమమును స్థానాంతరితము గావించిరి.
- 1919 లో యంగ్ ఇండియా (ఇంగ్లీషు) నవజీవన్ (హిందీ) అనుపత్రికల సంపాదక భారమును వహించిరి. రౌలట్ శాసనమునకు విరుద్ధముగా సమ్మె చేయుటచే భారతదేశమునందు సర్వత్ర వ్యాపించెను. జాలియన్ వాలా బాగ్ లో డయర్ హత్యాకాండను ఆరంభించుటచే అమృతసర్ కాంగ్రెసులో నాయకత్వమును స్వీకరించిరి.
- 1920 లో కలకత్తాకాంగ్రెసు సమాశ్రమములో అసహాయోగ ఉద్యమమునుగురించి తీర్మానము పెట్టబడెను.
- 1921 లో అహమ్మదాబాదు కాంగ్రెసు సమావేశములో అహింసా పూర్వకముగా శాసన తిరస్కార ఆందోళనమును గురించి తీర్మానము ఆమోదించబడెను. విదేశవస్తువిసర్జన అసహాయోద్యమ ఆందోళనము, ప్రస్తాభావము, దారిద్ర్యవిముక్తికి చరకా అమలులోపెట్టుట.
- 1922 లో మార్చి 10 వ తేదీ రాజకీయ నేరము క్రింద అరెస్టు. 6 సంవత్సరముల కారావాసశిక్ష.

1924 లో కారాగృహమునుండి విడుదల. బెల్గాం కాంగ్రెసు
మహాసభకు సభాధిపతి యగుట.

1925-29 వరకు నిర్మాణ కార్యక్రమములో నిమగ్నమై
యుండిరి.

1930 లో జనవరి 26 వ తేదీన స్వాతంత్ర్య దినముగా ప్రక
టింపబడిన పిమ్మట మార్చి నెలలో గవర్నమెంటు
అంత్యలేఖను వ్రాసి శాసన ధిక్కార ఆందోళనము
ఆరంభవము చేసిరి. ఏప్రిల్ 6 వ తేదీన డాండ్లలో
ఉప్పు సత్యాగ్రహమును ఆరంభించిరి. మే 4 వ
తేదీన యరవాడ జైలులో కైదీగా పెట్టబడిరి.

1931 మార్చి 4 వ తేదీన లార్డు ఇర్విన్ తో షరతు యే
ర్పాటు చేసుకొనిరి. మార్చి 25 వ తేదీన కారాగృ
హమునుండి విడుదల. మే 29 వ తేదీన 'రాజపుతానా'
యను ఓడలో చాండుపేటలు సమావేశమునకు
ప్రయాణము. డిశంబరు 28 వ తేదీన 'పిపలసనా' అను
ఓడలో భారత దేశమునకు తిరిగి వచ్చుట.

1932 లో మరల యరవాడ జైలులో కైదీగా బంధింపబడిరి.
కులభేదముల సంఘముల రద్దు పూనా షరతు.

1933 ఆగష్టు 1 వ తేదీన ధర్మపత్నితో సహా సుబర్కతి
జైలులో కైదీగా నుంచబడిరి. ఆగష్టు 23 వ తేదీన
విడుదల చేసిరి.

- 1934 లో బొంబాయి కాంగ్రెసు మహాసభలో కాంగ్రెసు సంబంధమును విస్తరించుట. జూన్ 25 వ తేదీని పూనా పట్టణములో విస్తరించిన బొంబునుండి రక్షింపబడుట.
- 1935 మార్చి 21 న తేదీనుండి ఏప్రిల్ 19 వ తేదీవరకు మానవ్రతమును అవలంబించిరి.
- 1936 జూలై 7 వ తేదీని మంత్రిపదవులను స్వీకరించమని కాంగ్రెసు ఆదేశించిరి. ఆసంవత్సరము గావించిన ప్రయత్నముల ఫలితముగా వేయిమందికి పైగా రాజకీయ ఖైదీలకు ముక్తి నియ్యబడెను.
- 1939 లో కాంగ్రె సభాపతి సుభాష్ చంద్రుడు కాంగ్రెసు వర్కింగు కమిటీని నిర్మించుటకు కోరిరి. కాని ఆయన తన అసమర్థతను తెలియజేయుటచే సుభాష్ బోసు సభాపతి పదవిని త్యజించిరి. కాంగ్రెసు మంత్రులను తమపదవులను త్యజించమని ఆదేశించెను. నవంబరు లో జన్నా జవహర్ లాల్ తో ఆలోచించుట.
- 1940 లో పూనా యరతు తిరస్కరింపబడుటచే మరల కాంగ్రెసునేతృత్వమును అంగీకరించుట అప్టోబరులో వ్యక్తిగత సత్యాగ్రహమును ఆరంభించమని ఆదేశించుట.
- 1941 డిశంబరులో ఆయన ప్రియత్న ఫలితముగా 5000 సత్యాగ్రహాలు కారాగారమునుండి విముక్తిని పొందిరి.
- 1942 ఆగస్టు నెలలో గణ ఆందోళనము కొరకు కాంగ్రెసు కమిటీ ఆయనకు సలహా నిచ్చిరి. భారత దేశమును

- వదలి (Qint India) పొమ్మని అంగ్లేయులకు స్పష్టముగా అర్థమయింది. అగస్త్యుని వేదేదీన ఆయన కలకత్తా నగరస్థులతో బాంబాయిలో అగస్త్యు చేయబడిరి.
- 1944 లో పూనా కాకాగారమునందు ఆయన భర్తృకత్తి మహాప్రయణము, ఏషియా లేకుండా మే 6 వ తేదీన ఆయన విడుదల, హిందుముస్లిముల ఒకమత్యముకొరికు జిన్నా గారితో వ్యర్థ ఆలోచనములు.
- 1945 జూన్ నెలలో సిమ్లాలో జరిగిన నాయకుల సమావేశమునకు వేవెల్ పంపిన అహ్వానముపై వెళ్ళిరి. కలకత్తాలో డిశంబరు నెలలో వైస్ రాయి, వంగదేశ గవర్నరుగారితోను దేశపరిస్థితులను గురించి ఆలోచనములు జరిపిరి.
- 1946 జనవరిలో అస్సాము, కలకత్తా చూచుకుని మద్రాసుకు వెళ్ళిరి అచ్చట శ్రమికుల సభలో కార్మికులే కార్ఖానాలకు నిజమైన యజమానులని ప్రకటించి యుండిరి. ఫిబ్రవరి 10 వ తేదీని అహమ్మదాబాదులోని నవజీవన ప్రెస్సునుండి ప్యారీలాల్ సంపాదకత్వమున హిందీలో హరిజనవారపత్రిక ప్రచురింపబడెను. ఫిబ్రవరి 24 వ తేదీన కలకత్తానుండి హరిజనవారపత్రిక ప్రకటింపబడెను. ఏప్రిల్ నెలలో మంత్రిమండలి వారిలో ఢిల్లీలో ఆలోచనములు జరిపిరి. సిమ్లా సమావేశమునకు హాజరైరి. బ్రిటిషు సైన్యమును తొలగించు

విషయము ఆలోచించబడెను. నవఖాళీలో జరిగిన దురంతములను గురించి విని మర్మాహతులైరి. కలకత్తాకు పోయి అచ్చటినుండి యాత్ర నారంభించిరి.

- 1947 మార్చి నెలలో అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ గారితో కూడ బీహార్ లో కల్లాలములచేత ధ్వంసమైన ప్రాంతములను దర్శించిరి. షహాన్ బుబాకెన్ గారి ఆహ్వానముపై ఢిల్లీకి వయనమైపోయిరి. ఆసియా మహాసమ్మేళనములో ఉపన్యాసము నిచ్చిరి. జూన్ 31 వ తేదీన బ్రిటిషు సర్కారువారు భారత దేశమును రెండుగా విభజించి ఆగస్టు తేదీనుండి హిందుస్థాన్, పాకిస్థాన్ అను నామములతో రెండు డొమినియన్లుగా నిర్మించనున్నారని విని ఏకకాలమునందు ఆనందమును, దుఃఖమును వెలిబుచ్చిరి. దేశమంతయు వ్యాపించిన మతకలహములను నివారించు నుద్దేశముతో సంకల్పము గావించుకొనిరి. స్వాతంత్ర్యము ఖండములుగా లభించినను ఇంగ్లీషువారి కుటిల నీతివలన కలిగిన విషవాయువులు దేశమును దగ్ధము చేయుటచేత, కలకత్తాలో జరిగిన భయంకర కలహములను గురించి విని అచ్చటికి పోయిరి. స్వాతంత్ర్యము ప్రకటితమైన ఆగస్టు 15 వ తేదీకి పూర్వదినమునుండి హిందూముస్లిముల పరస్పరప్రీతి శాంతిస్థాపనలో సాఫల్యత నొందుట గాంచి ఆనందించిరి. మరల ఢిల్లీలో బిర్లాభవనమునందు

వసించుచు ఆశ్రయ ప్రార్థితుల మరల కలుపుటకును,
హిందుముస్లిములలో ఐకమత్యమును స్థాపించుటకును
విశ్వప్రియత్నములు చేసిరి.

1945 జనవరి 20 వ తేదీ మంగళవారమునాడు ప్రార్థనసభలో
15 గజముల మారమున విసరబడిన బాంబునుండి
జీవితము రక్షింపబడుటచే నిర్భయముగా సభాకార్య
మును నెరవేర్చుట, జనవరి 30 వ తేదీ శుక్రవారము
ప్రార్థనసభావేదికవద్దకుపోవు సమయములో 5 గం:ల
5 నిమిషములకు నీచఘాతకుని తుపాకి దెబ్బచే హతు
డై హారామ! హారామ యనుచు చైతన్య హీను
డయ్యెను. 30 నిమిషములలో బిర్లాభవనమునందే
మహాప్రమాణము పొందిరి.

జనవరి 31 వ తేదీ శనివారమునాడు ఢిల్లీ యమునా
నదీతీర రాజభుట్టమునందు అంత్యక్రియలు జరుపబడెను. 15
మణుగుల చందన కాష్ఠములు, 4 మణుగుల నెయ్యి, 2 మణు
గుల సుగంధద్రవ్యములు, 1 మణుగు నారికేళిములు, 15 శే
రుల కర్పూరములతో చితి నమర్పబడెను. తృతీయపుత్రుడు
రామ్దాస్ గాంధీ అగ్ని సంయోగము గావించెను.

ఫిబ్రవరి 12 వ తేదీ గురువారమునాడు భారతదేశ
మందే కాక సమస్తవిశ్వప్రపంచమునందును అంత్యశ్రాధము
జరుపబడెను. అస్త్రికల నిత్యేవముకూడ జరిగెను.

ఉ ప వా స వ్ర త ము ల ప ట్టి క

1. 1918 మార్చి నెలలో అహమ్మదాబాదులో మిల్లు యజమానుల అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా సమ్మె జరుగుచున్న కాలములో సమ్మెకారుల తాచ్ఛల్యముచేత సమ్మె చెడిపోవునని గ్రహించి కొన్ని దినములు నిరాహారదీక్షను అవలంబించితత్సాధనలో సాఫల్యతను పొందగలిగెను.
2. 1919 ఏప్రిల్ నెలలో నదియాద్ లో దుర్గాద్గులు కొందరు రైలులైన తీసివేయుటచే ఆపాపమునకు ప్రాయశ్చిత్తముగా కొన్ని రోజులు సబర్కత్తీ ఆశ్రమములో నిరాహారదీక్షను అవలంబించి యుండిరి. దుర్గాద్గులచేత నేరమును ఒప్పించుటకు అందరును నిరశనవ్రతమును అవలంబించవలెనని దేశవాసులందరిని హెచ్చరించెను.
3. 1921 నవంబరు నెలలో ప్రిన్సు ఆఫ్ వేల్సు భారత దేశమునకు వచ్చిన సందర్భములో బొంబాయిలో జరిగిన అల్లరులను నిరసించుచు 9 వ తేదీ నుండి 13 వ తేదీ వరకు ఉపవాసవ్రతము అవలంబించిరి.
4. 1922 ఫిబ్రవరి నెల రెండవవారములో బార్డోలీ చౌరాచౌరీలో జరిగిన దురంతముల ఫలితముగా 5 రోజులు నిరశనవ్రతధారులై యుండిరి.
5. 1924 సెప్టెంబరు నెలలో కోహాట్ లో జరిగిన మతకలహములకొరకు పశ్చాత్తప్తుడై ఢిల్లీలో 21 దినము ఉపవాస ముండిరి.

6. 1925 నవంబరు నెలలో తన కత్తెని పంపివేసిన నబర్మి
అశ్రమములోని అభివాదుల నిర్ణీతకొరకు అను
బంధితై తన్ను వారధిపై బకవారము రోజులు
వాడొకవారము ముంచిరి.
7. 1932 సెప్టెంబరులో నాంధ్రదాయిక రోయరులకు విరుద్ధ
ముగా యరవాడజైలులో నున్నపుడు అమరణ
నిరశనప్రతమును ఆరంభించిరి. కాని సెప్టెంబరు
25 వ తేదిన సర్కారువారు స్థిరమైన వాద
నము నిచ్చుటచే దానిని విరమించిరి.
8. 1932 డిసెంబరు నెలలో యరవాడజైలులో నున్నపుడు
అప్పాసాహేబ్ పట్టువర్ధనుగారియడల చూపించిన
అగౌరవమును ప్రతిఘటించుటకు నిరశనప్రతమును
పూనిరి. రెండురోజులలోనే విరమించిరి.
9. 1933 మే నెలలో తన ఆత్మశుద్ధికొరకు యరవాడజైలులో
నున్నపుడు మూడువారముల నిరసన ప్రతమును
అవలంబించిరి. అస్థితిలో జైలునుండి బయటికి
వచ్చి పూనానర్జకటీరములో మే 29 వ తేదిన
సమాప్తిచేసిరి.
10. 1933 ఆగస్టు నెలలో హరిజన ఆందోళన సందర్భమున
జరిగిన అన్యాయమును ప్రతిఘటించి యరవాడ
జైలులో కొన్నిరోజులు నిరశనప్రతము అవ
లంబించిరి.

11. 1934 ఆగస్టు నెలలో హరిజన ఆందోళనములోని విగోధులు కొట్టుటచే ఒక వారమురోజులు ఉపవాస ముండిరి.
12. 1937 అక్టోబరు మాసమున కై దీల విడుదలకు కలకత్తా యందు నిరశనవ్రతదారులై యుండిరి.
13. 1939 మార్చి నెలయందు రాజకోటరాజుగారు శాసన సంస్కరణముల విషయమై చేసిన వాగ్దానమును భంగముచేయుటచే దానికి విరుద్ధముగా 5 దినములు ఉపవాసముండిరి.
14. 1943 ఫిబ్రవరి నెలలో ఆగస్టు విప్లవముయొక్క బాధ్యత సంతను భారతగవర్నమెంటు కాంగ్రెసుపై నేరముగా వేయుటచేతను, దీనిని ప్రతిఘటించు అవకాశమును మహాత్మునకు యియ్యక పోవుటచేతను ఆయన బొంబాయిలో ఆగాఖాన్ ప్రసాదములో 22 రోజులు పాయోపవేశనము చేసిరి.
15. 1947 సెప్టెంబరు నెలలో కలకత్తాలో దారుణమైన భ్రాతు హత్యలనివారణకై 73 గంటల ఉపవాసముండిరి.
16. 1948 జనవరి మాసమున ఢిల్లీ వంటి మహానగరమందును, అఖండభారతదేశమందంతటను జరుగుచున్న మత కలహములు, నారీహరణములు, సర్వవిధ్వంసకారీయగు హింసాకాండములను నిర్మూలించు సంకల్పముతో 123 గంటలు నిరాహారులై యుండిరి.
17. 1948 పాకిస్తాన్ గవర్నమెంటువారికి 55 కోట్లు యిచ్చు వరకు నిరాహారదీక్ష నవలంబించిరి.

మ హా త్మ ని మా హా త్మ్య ము

[గురుదేవులు శ్రీ రవీంద్రనాథాచార్యులు]

౧

* అస్పృశ్యతానివారణసందర్భమున పూనాలో గాంధీజీ అవలంబించిన ఆమరణ నిరాహారదీక్షా సమయమున నొసగిన ఉపన్యాసము.

* యుగయుగములలో దైవానుగ్రహమువలన నీ ప్రపంచమునకు మహాపురుషు లేతెంచుచుందురు. వారిదర్శనము తరుచుగా మనకు లభించదు. నేడు మనదుఃఖమున కంతము లేదు. ఎన్నియో ఉత్పీడనములు, ఎంతయో దైన్యము, ఎన్నియో రోగశోకతాపములను మనము నిత్యము అనుభవించుచున్నాము. దుఃఖములు పర్వతరూపము దాల్చినవి. అయినను నేడొక ఆనందము సమస్తదుఃఖములను అతిక్రమింప గలిగినది. ఏభూమిపై మనము జీవించుచున్నారమో, సంచరించుచున్నారమో, ఆభూమిపై యీ భారతదేశములో అగమానప్రతిభావంతుడగు మహాపురుషుడు జన్మించినాడు.

మహాపురుషులు ఈ ప్రపంచమున కేతెంచినప్పుడు వారిని మనము సరిగా గ్రహింపజాలము. ఏలననగా, మన

మనస్సులు భీదువులు, అపవిత్రములు. స్వభావము శిథిలమైనది. అభ్యాసములు, దుర్బలములైనవి. మహత్తరమైన విషయములను సంపూర్ణముగా గ్రహించునట్టి, స్వీకరించినట్టి శక్తి మనస్సునకు లేదు. అందరికంటె మహానుభావులైనవారిని మనము దూరముగా త్రోసిపుచ్చితిమి.

జ్ఞానులు, గుణశీలురు, కఠోరతాపసోత్తములు, వీరిని గ్రహించుట సహజమైన విషయము కాదు. ఎందువల్లననగా మనజ్ఞానము, బుద్ధి, సంస్కారములు వారితో ఏకీభవింపజాలవు. కాని ఒక్క విషయమును గ్రహించుట అంతకఠినముగా నుండదు. అది ప్రేమ. ఏమహాపురుషుడు ప్రేమచేత తనపరిచయమును తెలియచేయునో ఆయనను మనప్రేమచేతనే ఒకవిధముగా గ్రహింపగలము. అందువలన భారతదేశములో ఒక ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన జరిగినటుల మనముయీసారి గ్రహించితిమి. ఇట్టిసంఘటన సామాన్యముగా సంఘటించదు. మనమధ్యకు ఏతెంచినవారు మహాన్నతమైనవారు, మహత్తరమైనవారు. అయినను ఆయనను స్వీకరించితిమి. ఆయనను తెలుసుకొంటిమి. ఆయన నావాడు అని అందరును గ్రహించినారు. ఆయన ప్రేమకు ఉచ్చస్థిత భేదములు లేవు. మూర్ఖులు పండితులు అనుభేదము లేదు. ధనికులు దరిద్రులు అనుభేదము లేదు. ఆయనప్రేమను అందరికిని సమానముగా పంచి పెట్టి యున్నారు.

అందరికిని శుభముకలుగుగాక ! అందరికిని మంగళము చేకూరుగాక యని ఆయన నుడివినారు. నుడివిన విషయము వాక్యములతోగాక దుఃఖవేదనముతో నుడివినారు. ఎన్నియో ఉత్పిడనములను, ఎన్నియో అవమానములను ఆయన సహించగలిగినారు. ఆయన జీవనేతిహాసము దుఃఖపూర్ణేతిహాసము. దుఃఖములు, అవమానములు కేవలము భారతదేశమునందే అనుభవించుటకాదు. దక్షిణాఫ్రికాలో ఎన్నియో దెబ్బలు ఆయనను మరణతీరమునకు చేరవేసెను. ఆయన దుఃఖము ననుభవించుట తనవిషయసుఖములకొరకుకాదు. స్వార్థముల కొరకు కాదు. ప్రజల శ్రేయస్సుకొరకు. ఎన్ని దెబ్బలు అనుభవించినను తిరిగి ఒక్కమాటయైనను అనలేదు. కోప దృష్టియైనను చూపలేదు. సకలాఘాతములను శిరనావహించి స్వీకరించెను. ఆయన ధైర్యమును, మహాత్మ్యమునుచూచి శత్రువులుసహా ఆశ్చర్యాన్వితులైరి. ఆయన సంకల్పములు సిద్ధిపొందినవి. జబరదస్తివలన కాదు. త్యాగమువలన, దుఃఖమువలన తపస్సువలన ఆయన జయింపగలిగినారు. ఆయన నేడు భారతదేశదుఃఖభారమును తనదుఃఖముద్వారా తొలగింప అవిర్భవించినారు.

కొందరికి ఆయనను పితృక్షముగా దర్శించు సాభాగ్యము లభించినది. సమస్త భారతదేశము ఆయనను తెలుసుకొనుటేగాక ఆయనయెడల అపారభక్తికి నిదర్శముగా ఆయన

నకు మహాత్మాయని నామము నొసంగినది. భారతదేశము ఆయనను మహాత్ముడని యెట్లు గ్రహింపగలిగినదో ఆశ్చర్యకరమైన విషయము. మహాత్ముడని అనేకులను పిలుచుచుండురు, కాని దానికి అర్థములేదు. కాని యీమహాపురుషుని మహాత్ముడనుటలో అర్థముగలదు. ఎవరిఆత్మ మహత్తరమైనదో ఆయనయే మహాత్ముడు. ఎవరిఆత్మ యుద్ధమైనదో విషయసుఖములలో ఆబద్ధమైనదో, ధనధాన్యములలో, సాంసారిక సుఖాలనలలో నిమగ్నమైయున్నదో అట్టివారు దీనాత్ములు. అందరి సుఖదుఃఖములను తనవిగా భావించినవారే, అందరిశుభమును తనదిగా గ్రహించినవారే మహాత్ములు.

వీలననగా అందరిహృదయములలో ఆయన వసించుచుండురు. ఆయన హృదయములో అందరును వసించుచుండురు. ఈశ్వరుని మహాత్ముడని మన శాస్త్రములలో చెప్పబడియున్నది. మర్త్యలోకములోఆదివ్యప్రేమ, ఆప్రేమైశ్వర్యము దైవానుగ్రహమువలన లభించుచుండును. ఆప్రేమ యెవరియందు ప్రకాశించినదో ఆయన హృదయపూర్వకముగా అందరిని ప్రేమించినారని మనము గ్రహింపగలిగితిమి. కాని సంపూర్ణముగా గ్రహింపలే కున్నారము. చక్కగా గ్రహించుటకు ఆటంకము ఏర్పడి యున్నది. మన మనస్సు వంకరపోయి యున్నది. సత్యమును స్వీకరించుటకు మనకు భయవ్యధాసంకోచములు ఆటంకములు కలిగించుచుండును ? కష్ట

ములేక లభించుదానిని స్వీకరింతుము. కఠినమైనదానిని ఒక ప్రక్కకు తోసివేయుచుందుము. ఆయనలోగల మహత్తర సత్యమును స్వీకరింపజాలకపోయితిమి. ఇచ్చటనే ఆయనను ఆఘాతపరిచితిమి. ఆయన వచ్చినారు. తిరిగి పోయినారు, ఆయనను స్వీకరింపజాలకపోయితిమి.

ఆచారనిష్ఠులగు యూదులు ఏసుక్రీస్తును శత్రువుగా భావించి హత్యగావించినటుల క్రైస్తవశాస్త్రములలో చదివి యుంటిమి. కాని దెబ్బలు దేహమునకు చెందినవా? ఎవరు తనప్రాణమునుసహా సమర్పించి కల్యాణమార్గమును తెరుచుటకు ఏతెంచెనో ఆమార్గమును బాధాగ్రస్తము చేయుట కూడ దెబ్బవేయుట కాదా? అన్నిటికంటె గొప్పదెబ్బ అదియే. ఎంత అసహనీయ ఆవేదనముతో ఆయన నేడు మరణవ్రతమును అవలంబించినారు. ఆవ్రతమును మనము స్వీకరింపకున్నయెడల ఆయనపై మనము దెబ్బలు వేయుట కాదా? మన యుద్ధమానసిక భయసంకోచములు సిగ్గుపడవా? ఆయన ఆవేదనమును మనము హృదయములలో అనుభవింపజాలమా? ఆయన దానమును స్వీకరింపజాలమా? మన కింత సంకోచమా? ఇంత భయమా? ఆయనలో భయ కారణ మెచ్చటనులేదు. ఆయన సాహసమున కంటులేదు. మరణమునుసహా ఆయన తుచ్చమైనదిగా తలంచినారు. కఠిన కారాగారము, దాని సమస్తలోహశృంగులములు ఆయన

యిచ్చకు ఆటంకములు కలుగజేయలేకపోయెను. అట్టిఆయన మనమధ్యకు ఏతెంచిన్నారు. మనము భయముచే వెనుకబడిన యెడల మనము సిగ్గుచే తలదాచుకొనుటకైనను స్థానముండుదు. చిన్నవారిని పెద్దవారిని అందరిని యేకము చేయుటకై ఆయన నేడు మరణవ్రతమును అవలంబించినారు. ఆయనలో గల ఆ సాహసము, ఆ శక్తి మనబుద్ధిలో, కార్యములలో ప్రవేశించునుగాక ! నీవు పోవలదు. నేడు మేము నీవ్రతమును స్వీకరించితిమని యెలుగెత్తి నుడువుదుముగాక ! అట్లు చేయక ఇంత మహత్తరమైన జీవితమును వ్యర్థముచేయ బూనుదుమేని అంతకంటె భయంకరమైన సర్వనాశనము మరియొకటి లేదు.

విదేశీయులు మనతో శత్రుత్వము చేయుచున్నారని నుడువుచుందుము. కాని అంతకంటె మహత్తర శత్రువు మనలోపలనే ఉన్నాడు. అది మనపిరికితనము. ఆపిరికితనమును జయించుటకు విధాత మన కొకమహత్తరశక్తిని ప్రసాదించియున్నాడు. ఆయనజీవితముద్వారా, ఆయన అభయముద్వారా మనభయమును హరింప ఏతెంచిన్నాడు. ఆయనను, ఆయన దానముతోనహా మనము తిప్పి పంపివైచెదమా ? ఆకాపీసథారి మనద్వారములపై దెబ్బలువేయుచు తిరుగుచున్నారు. మనకు ఆపద లెచ్చటెచ్చట గలవో చూపించి జాగ్రత్త పరచుచున్నారు. మానవు డెచ్చట మానవుని అప

మానపరచునో మానవునికి భగవాను డచ్చటనే విముఖు
డగుచున్నాడు. శతసహస్రవత్సరములనుండి మానవులఁజేడల
అవమానవిషమును భారతదేశ రక్తనాళములలోకి సహా
మనము ప్రవేశపెట్టితిమి. హీనత్వముయొక్క అసహనీయ
భారమును సతసహస్రీతమస్తకములపై పడవేసితిమి. దాని
భారమువల్లనే నేడు దేశము క్షాంతిచే చార్బల్యముచే పీడిత
మగుచున్నది. ఆ పాపమువలన నిలువున నిలువబడి యుండ
జాలకున్నారము. మనము నడుచుమార్గములలో అడుగడుగు
నకు పంకిల గుండములను తయారుచేసి యుంచితిమి. మన
సౌభాగ్యమంతయు దానిఅడుగున పడిపోవుచున్నది. ఒకసోద
రుడు మరియొక సోదరునినొసట స్వహస్తముతో కళంకమును
లేపనము చేసియున్నాడు. మహాత్ముడు ఆపాపమును భరించ
లేకపోయెను.

సమస్తహృదయము నొగ్గి ఆయనసందేశమును ఆక
ర్ణింపుడి. ఆయనసంకల్పబల మెంతమహత్తరమైనదో అనుభ
వింపుడి. నేడు తాపసోత్తమును నిరాహారదీక్ష నారంభించి
నాడు. ఆయన అన్నమునుముట్టరు. మీరు ఆయనకుఅన్నము
పెట్టరా? ఆయన సందేశమును స్వీకరించుటయే ఆయనకు
అన్నము. తద్వారా ఆయనను బ్రీతికింపవలయును. అపరాధ
ముల ననేకము గావించితిమి. పాపములు పుంజీభూతము
లైనవి, సోదరులతో బానిసలవలె, పశువులవలె వ్యవహరించి

తిమి. ఆ యవమానమువలన మనము ప్రపంచదృష్టిలో త్సుద్రులమైపోతిమి. వారికి తగిన గౌరవమును మన మొసగియుండిన యెడల మనకు నే డిట్టిదుర్గతి పట్టియుండెడిదికాదు. ప్రపంచములో యితరసంఘములవారి నందరిని ప్రజలు గౌరవింతురు. వారికి భయపడుదురు. ఏలననగా వారు పరస్పరము ఐక్యతా ప్రతముచేత బంధింపబడియున్నారు. మన హిందూసంఘమును ఆఘాతపరచుటకును, అవమానపరచుటకును, ఎవరికినిభయము లేదు. ఏబలముచేత వారి కింతటి అహంకారము కలిగినదో దాని నొక్కనిమిషమైనను మరువకుండుముగాక.

ఏ గౌరవమును మహాత్ముడు అందరికిని ప్రసాదించగోరుచున్నాడో, ఆ గౌరవమును మనమందరికిని ఒసగెదము. ఈయలేనివారికి ధిక్కారము. సోదరుని సోదరునిగా స్వీకరించుటకు ఆటంకము కలుగజేయు సంఘమునకు ధిక్కారము. ఆ సంఘము జీర్ణవిశీర్ణమైనది. పతనమును గ్రహించియు స్వీకరింప జాలనప్పుడే అన్నిటికంటె మహత్తర భీరుత్వము ప్రకటిత మగును. ఆ భీరుత్వమునకు శ్రమావణ లేదు.

దేశముపై అభిశాపము బహుదినములనుండియున్నది. దానికొరకు ఒక్కరు ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొన నమకట్టినారు. ఆ ప్రాయశ్చిత్తములో మనమందరమును మిళితము కావలయును. అసమ్మేళనమునందే మన శాశ్వతసమ్మేళనము

ఆరంభమగును. ఆయన ప్రియశ్చిత్తమును సురణపాత్రలో నుసించి మనసమక్షమున పట్టుకొని యున్నాడు. మన హస్తములకు అందించినారు. అందరును స్వీకరింపుడి. పాపతూళనము గావింపుడి, మంగళము చేకూరును. ఆయన అంత్యవిషయమును మీకు తెలియజేయ వచ్చితిని. ఆయన దూరమునం దున్నారు. కాని ఆయన దూరమునందు లేరు. ఆయన మన అంతరములలోనే యున్నారు. మనకొరకు ఆయన జీవితమునే పోగొట్టుకోవలసి వచ్చినచో మన పరితాపమున కంత ముండదు.

మనతల సిగ్గుచే బద్ధతై పోవును. ఆయన మనవద్ద కోరినవ్రతము దురవగాహ్యమైనది, దుస్తరమైనది. కాని అంతకంటె దుస్సాధ్యకార్యము ఆయన గావించినారు. 'అంతకంటె కఠినవ్రత మాయనది. ఆయన ప్రసాదించిన వ్రతమును సాహసముతో స్వీకరింతుముగాక. మనము దేనికిభయపడుచున్నారమో అదేమియు కాదు. అది మాయ, అది మిథ్య. అది సత్యము కాదు. దానిని మనము స్వీకరింపము. ఆమిథ్యను స్వీకరింపమని అందరును ఏకకంఠముతో నుడువుడు. భయ మేల యని నుడువుడు. సకల భయములను హరించి ఆయన కూరుచుని యున్నాడు. మృత్యుభయమును జయించినారు. మనకు ఏభయము లేకుండునుగాక. లోకభయము, రాజభయము, సంఘభయము, దేనికిని మనము

వెరిచియుండకుందుముగాక, ఆయన మార్గములో ఆయననే అనుసరించి నడచెదము, ఆయనకు పరాధవమును కలుగ నీయము, సమస్తప్రపంచము మనవైపునకు తేరి చూచుచున్నది, మనవలన ఎట్టిఫలితము ఫలింపకుండిన యెడల యింతమహత్తరమైన విషయము హాస్యాస్పదవిషయమగును, ఆయనశక్తియొక్క అగ్ని మన అందరి మనస్సులలో జ్వలించినయెడల, తాపసోత్తమా నీకు జయమగుగాక, నీతపస్సు సార్థకమగుగాకయని అందరమును ఏకకంఠముతో నుడువగలిగినయెడల ప్రపంచమంతయు విస్మయమొందును, ఈ జయధ్వని సముద్రమున కివ్వలిపారమునుండి ఆవలిపారమునకు చేరినయెడల సత్యవాణి అమోఘమైనదని అందరును నుడువుదును, భారతదేశము ధన్యమగును, నేటిదినమున యింతమహత్తరమైన సార్థకతకు ఆటంకము కలుగజేయువాడు అత్యంత హేయమైనవాడు, దానిని మీరు భయముచే శిరసా వహింతురేని అంతకంటె హేయులగుదురు.

ఈ ముహూర్తమున మృత్యువును సమక్షమునం దిడుకొని ఆసీనుడైయున్న తాపసోత్తమునకు, భగవానుని హృదయమునం దిడుకొని, సమస్తహృదయప్రేమను మహాజ్వలముగా జ్వలంపజేసికొనిన ఆతపోధనునకు జయము చేకూర్చుగాక! మీరు ఆయనను గురించి జయజయధ్వానములు గావింపుడి, మీకంతస్వరములు ఆయన ఆసనసమీ-

పమునకు చేరునుగాక, నిన్ను స్వీకరించితిమనియు, నీరత్యమును స్వీకరించితిమనియు నుడువుడు.

నేను ఏమి చెప్పగలను. నాభాషకు బలమేది? ఆయన ఏభాషలో నుడివినారో అది కట్టేంద్రియములతో వినదగినది కాదు. హృదయముతో వినదగినది. మానవుని చరమభాష మీహృదయములలో తప్పక ప్రవేశించియే యుండును.

ఇతరులు ఆత్మీయులై నప్పుడే మనకు పరమసాధాగ్యము. ఆత్మీయులు పరులై నప్పుడే అపదలు సంభవించును. అపరాధములు అవసాన మొందుగాక. అమంగళము తొలగి పోవుగాక! మానవునకు గౌరవము నొసగి మనుష్యత్వగౌరవమును పొందుదురుగాక.

౨

పూనా యాత్ర

అత్యంత విచారముతో, ఆశా హృదయముతో పూనాకు బయలుదేరితిమి. దీర్ఘమార్గము, ముందుకుపోయిన కొలది ఏమగునో యని మనస్సునందు ఆదుర్దా అధిక మగు చుండెను. పెద్దస్తేషనులోకి వచ్చినవెంటనే నా సహకారులు వార్తావత్రికలను కొని నాకిచ్చుచుండిరి. ఆదుర్దాతో చదువు చూచిన. మహాత్ముని శారీరపరిస్థితులు Danger Toore కి ఎక్కినవని డాక్టర్లు చెప్పుచుండిరి. దేహములో అధికదినములు సహింపగల మేదస్సుగాని, మాంసముగాని లేదు. మాంసపునరములుకూడా కృశించుచుండెను. Apoplexy వలన ఏక్షణమందైనను ప్రాణహాని జరుగవచ్చును. బహుదినములనుండి స్వపక్ష ప్రతిపక్షులతో వివిధసమస్యలను గురించి ఆలోచనములను జరుపవలసివచ్చెను. తుదకు అనున్న తనసంఘమును హిందూసంఘమునకు అంతర్గతమైనదిగా భావించి దానికి రాష్ట్రవైతిక విశేషాధికారము నొసంగు విషయమై ఉభయపక్షములవారిని అంగీకరింపజేసిరి. దైహిక బాధలను, దారబల్యమును జయించి ఆయన అసాధ్యసాధనమును గావించిరి. ఈయేర్పాటుకు ఇంగ్లీషువారి అంగీకారముపై అంతయు ఆధారపడియుండును. అంగీకరింపబడకపోవు

టకు తగిన కారణ మేమియు నుండదు. ఏలననగా, అనున్నత సంఘముతో ఏకమై హిందువులు ఏవ్యవస్థలను అంగీకరింతురో వానిని ప్రధానమంత్రికూడ అంగీకరింపవలసియే యుండును.

ఆశానిరాశలతో ఆందోళితమై సెప్టెంబరు 26 వ తేదీ ఉదయమున మేము కల్యాణస్టేషనుకు చేరితిమి. అచ్చట శ్రీమతి వాసంతీదేవి, శ్రీమతి ఊర్మిళాదేవి కానుపించిరి. వారు మరియొకరై లులో కలకత్తానుండి యింతకుపూర్వమే అచ్చటికి వచ్చియుండిరి. కాలయాపన చేయక మాకు ఏర్పాటుచేయబడిన కాదులో నెక్కి పూనావైపు ప్రయాణ మైతిమి.

పూనాలోని పర్వతమయమార్గ మత్యంత రమణీయమై యుండెను. పురద్వారమునకు చేరునప్పటికి సామరిక అభ్యాసములు జరుగుచుండెను. Armoured cars machine guns అనేకములు అమర్పబడియుండెను. మార్గములో సైనికుల ప్రేల్పులు వినవచ్చుచుండెను. తుదకు విఠలభాయ్ ధాకర్సేగారి ప్రాసాదమువద్ద కాదు నిలువబడెను. ఆయన విఠంతుభార్య మాకు ఆనందవదనముతో స్వాగతమిచ్చి తోడ్కొనిపోయిరి. సోపానముల కిరుప్రక్కల ఆమెవిద్యాలయములోని విద్యార్థినులు గానములను పాడుచు అభినందనములను తెలియజేసిరి.

గృహములో ప్రవేశించిన వెంటనే వాతావరణముం తయు సందేహముతో భారాశ్రాంతమైయున్నటుల గ్రహించితిమి. అందరివదనములలో విసాదచ్ఛాయలు అలముకొని యుండెను. మహాత్ముని శారీరక పరిస్థితులు అపత్కరముగా నున్నవని గ్రహించితిని. ఇంగ్లాండునుండి అప్పటికింకను తంతి రాలేదు. ప్రధానమంత్రి పేరుతో నే నొకజరూగుతంతిని పంపి యుంటిని.

పంపించవలసిన అవుసరములేదు. ఇంగ్లాండునుండి అంగీకారము వచ్చినదని వార్తలవలన తెలియవచ్చెను. కాని వార్త సత్యమైనదో కాదో తెలియుటకు కొన్ని గంటలు పట్టెను.

నేడు మహాత్ముని మేనావలంబనదినము. ఒంటిగంట తరువాత మాట్లాడుదురు. నేను ఆసమయములో వారివద్ద ఉండవలెనని వారెకోరిక. మార్గములో పోవునప్పుడు యార వాడజైలుకు కొంచెము దూరములో నుండగా మాకాదుకు ఆటంకము కలిగెను. ఏబండి పోనిచ్చుటకు అనుమతి లేదని అంగ్లసైనికుడు నుడివెను. ఈరోజున జైలులో ప్రవేశించు మార్గమునకు భారత దేశమునందే యాటంకము నుండదని తలంచితిని. కారుకు నలువైపుల మహాజనము మూగిరి.

మూలో ఒకడు జైలుఅధికారులవద్ద అనుమతికొరకు కొంచెముదూరము పోవునప్పటికే శ్రీమాన్ దేవదాస్ గాంధీ

వచ్చి హాజరైరి. ఆయనచేతిలో అనుమతిపత్రముండెను. మహాత్మాజీ ఆయనను పంపెనని తెలువాత తెలిసికొంటిమి. ఆయనకు ఏవార్త తేలియకపోయినప్పటికి మాకాకును ఏచ్చటనైనా ఆపివేసి యుండవచ్చునని ఆయన ఊహించెను.

లోహద్వారములు ఒకటివెనుక ఒకటి తెరువబడెను. మరల బంధింపబడెను. సమక్షమున ఉన్నతప్రాకార అహంకారము కాన్పించుచుండెను. ఆకాశము బంధింపబడెను. ఖచ్చితముగా చెక్కబడిన మార్గమున కిరువొక్కట అచ్చటచ్చట వృక్షములు కాన్పించుచుండెను.

రెండువిషయములను గురించిన అనుభవము నాజీవితములో చాలాఆలస్యముగా సంఘటిల్లెను. ఇటీవల విశ్వవిద్యాలయద్వారమును దాటగలిగితిని. జైలులో ప్రవేశించుటకు అటంకము కలిగినను తుదకు ఎలానో వచ్చిచేరితిని.

ఉత్తరదిశలో సోపానములనెక్కి ద్వారము నతిక్రమించి ప్రాకారముచే ఆవరింపబడిన ప్రాంగణములో ప్రవేశించితిమి. దూరదూరముగా రెండుశ్రేణీల గృహములుండెను. ప్రాంగణమునం దొకక్షుద్ర ఆసుప్రృక్షచ్ఛాయక్రింద మహాత్మాజీ శిర్యాశాయియై యుండెను.

మహాత్మాజీ నన్ను రెండుచేతులతో కాగిట చేర్చుకొని “నేడెంత ఆనందము” అని నుడివెను.

అప్పుడు మధ్యాహ్నము 1-30 లు ఇంగ్లాండువార్త భారతదేశమంతటను వ్యాపించెను. రాజనైతికదళమువారు సిల్హాలో కూరుచుని సమాలోచనములను సల్పుచుండిరి. వార్తాపత్రికలవారు తెలుసుకొనినారు. ఎవరిప్రాణధార ప్రతి ముహూర్తముసందును మరణనీమకు సంలగ్నమగుచుండెనో ఆయనకు ప్రాణసంకటవిమోచనకు ఆదుర్దా కానవచ్చుట లేదు. అతిదీర్ఘమగు రక్తవర్ణసూత్రముయొక్క కఠినకూర త్వమునకు విస్మయ మొందుచుంటిని. 4-15 నిమిషముల వరకు ప్రతినిమిషము ఆదుర్దా అధిక మగుచుండెను. 10 గంటలకు వార్త పూనాకు వచ్చెనని వింటిని.

నలువైపుల స్నేహితులు సమావేశమై యున్నారు. మహదేవ్, వల్లభాయ్, రాజగోపాలాచారి, రాజేంద్ర ప్రసాద్, వీరిని అవలోకించితిని. శ్రీమతి కస్తూరిబాయిని, సరోజినీదేవిని చూచితిని. జవహర్‌లాల్ సతీమణి కూడ యుండెను.

మహాత్ముని శీర్ణశరీరము శీర్ణతమ మయ్యెను. కంఠ స్వరము వినిపించుట లేదు. జఠరములో ఆప్లుము చేరినది. అందువలన అప్పుడప్పుడు సోడా కలిపిన నీరు త్రాగుచుండిరి. డాక్టరులబాధ్యత తీవ్రరూపమును దాల్చెను.

కాని చింతనశక్తి ఏమాత్రమును తగ్గలేదు. చింతన ములధార ప్రవహించుచున్నది. చైతన్యమునకు క్లాంతిలేదు.

పా)యోపవేశమునకు ముందు నుండియు ఎన్నియో కఠిన
 ఆలోచనములలో, కఠినసమస్యలలో నిమగ్నము కావలసి
 వచ్చుచున్నది. సముద్రపారమునందున్న రాజనైతికులతో
 ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుటవలన మనస్సుపై కఠిన
 మైన ఘాతప్రతిఘాతములు పడియుండెను. ఉపవాస సమయ
 ములో వివిధదశములవారి ప్రబలఅభిలాషలు ఆయన పరిస్థితు
 లపై మమత చూపించలేదు. కాని మానసికజీర్ణత్యమున
 కెట్టి చిహ్నముకూడ కాన్పించుట లేదు. ఆయనచింతనముల
 సహజ స్వచ్ఛప్రకాశధారకు ఆటంకము కలుగలేదు. శరీరక
 కృచ్ఛసాధనయందును ఆత్మయొక్క అపరాజిత ఉద్యమ
 ముల దివ్యవిగ్రహమును గాంచి ఆశ్చర్య మొందవలసి
 వచ్చెను. సమీపమునకు రాకున్న యెడల యీక్షణదేహపురు
 షుని ప్రచండశక్తి ఎంతమహత్తరమైనదో గ్రహింపగలిగెడి
 వాడనుకాను. మరణవేదీతలశాయయగు యీమహాప్రాణి
 సందేశము నేడు భారతదేశ కోటానుకోట్లప్రజల హృదయ
 ములలో ప్రవేశించినది. దూరత్వముయొక్క ఆటంకములు
 గాని, ఇటుకల, రాళ్ళ, కట్టెల ఆటంకములుగాని ప్రతికూల
 రాజకీయముల ఆటంకములుగాని ఆయనకు ఆటంకములు
 కలుగ జేయజాలకపోయెను. బహుశతాబ్దముల జడత్వము
 యొక్క ఆటంకములు ఆయన సమక్షమున ధూళిసమాన
 మయ్యెను.

నాకొరకు మహాత్ముడు ఏకాగ్రచిత్తముతో నిరీక్షించుచున్నారని మహాదేవుడు చెప్పెను. నాసామీప్యతవలన రాష్ట్రీయసమస్యల మీమాంస సాధనములో సహాయము చేయుగల అనుభవము నాకు లేదు. ఆయనకు తృప్తి కలుగజేయ గలిగితిని. ఇదియే నాఆనందము.

అందరును గుంపుగా నిలబడియున్నయెడల ఆయనకు కష్టముగా నుండునని మేము తొలగిపోయి కూరుచుంటిమి. వార్త ఎప్పుడు వచ్చునాయని చాలాసేపునుండి నిరీక్షించుచుంటిమి. అపరాహ్నువు పెండ గోడలపై తూలిపడిపోయినది. అచ్చటచ్చట శుభ్రఖద్దరుధారులగు స్త్రీపురుషులు ప్రశాంతముగా నాలోచనములను గావించుచుండిరి.

చూడదగిన విషయములలో కారగారములోని యీ జనసమూహము. ఎవ్వరిప్రవర్తన యందును ప్రశ్నియజనితమగు శైధిల్యము లేదు. చరిత్ర శక్తివిశ్వాసమును కలిగించును. అందువలన జైలుఅధికారులు గౌరవముతో వీరికి సంపూర్ణముగా కలిసిమెలిసి యుండు అవకాశము నొసగితి. వీరు మహాత్ముని వాగ్దానమునకు ప్రతికూలముగా ఎట్టి అవకాశమును స్వీకరింపలేదు. ఆత్మగౌరవదృఢత్వము, అచాంచల్యము వీరిలో ప్రత్యక్షమగుచున్నది. చూచిన వెంటనే వీరు భారతస్వరాజ్యసాధనలో యోగ్యసాధకులని తోచును.

తుడకు జైలుఅధికారులు సర్కారుముద్ర వేయబడిన కవసు చేతిబట్టుకొని నచ్చిరి. ఆయన ఆనందవచనమును దర్శింపగలిగితిని. మహాత్మాజీ గంభీరముగా ప్రశాంతముగా చదువుచుండెను. ఇప్పుడు ఆయన నలువైపులనుండి అందరు తొలగిపోవుట అప్రసరమని గ్రహించి దేవుతో చెప్పితిని. మహాత్ముడు చదువుట పూర్తిచేసి అందరిని పిలిచెను. వారిని ఆలోచించి చూడమని చెప్పెను. ఆకాశితము డాక్టర్ అంబేద్కర్ గారికి చూపించు టప్రసరమని నుడివెను. ఆయన అంగీకారము లభించినయెడల నిశ్చింతగా నుండవచ్చు ననిరి.

స్నేహితులు ప్రక్కకు తొలగి ఉత్తరమును చదివిరి. నాకుకూడా చూపించిరి. రాష్ట్రబుద్ధిచే రచింపబడినది. అతి జాగరూకతతో వ్రాయబడినది. జాగరూకతతోనే చదువ వలయును. మహాత్ముని అభిప్రాయమునకు విరుద్ధముగా లేదని గ్రహించితిని. ఆ ఉత్తరములోని విషయములను విశదీకరించి మహాత్మునకు వినిపించుభారము పండిత హృదయనాథకుంజ్రా గారిపై వేయబడెను. ఆయన సరళవ్యాఖ్యానము వలన మహాత్ముని మనస్సులో ఎట్టిసంశయములేకుండెను. ప్రాయోపవేశవ్రతమును ముగించిరి.

ప్రాకారమువద్ద నీడలోకి మహాత్మునివడక జరుప బడెను. జైలుకంటెళ్ళు పరచి నలువైపుల అందరును కూడుచుని యుండిరి. శ్రీమతి కమలానెహ్రూ నిమ్మరసమును

తయారుచేసెను. సర్కారువారి పత్రమును తెచ్చిన (Inspector General of Prisons) వారె శ్రీమతి కస్తూరి బాయి స్వహస్తముతో మహాత్మునకు రసమునీయవలెనని వేడుకొనిరి. “జీవితము శుష్కించిపోయినపుడు కరుణారస ఛారలతోరమ్ము” అనుగానము మహాత్మునకు ప్రియమైనదని మహాదేవ్ నుడివెను. స్వరము మరచిపోయితిని. అప్పటికి ఏదోవిధముగా స్వరము తయారుచేసి పాడవలసివచ్చెను. వండిత శ్యామశాస్త్రి వేదగానము చేసిరి. పిమ్మట మహాత్మాజీ శ్రీమతి కస్తూరిబాయ్ హస్తములనుండి రసము నెమ్మదిగా త్రాగెను. తరువాత సబర్మతీఆశ్రమవాసులు, సమావేశమైనవారును “వైష్ణవజనతో” అనుగానమును పాడిరి. ఫలములు, మృష్టాన్నము పంచిపెట్టబడెను. అందరును స్వీకరించిరి.

జైలుప్రాకారములో చుహోత్సవము జరిగెను. ఇట్టి విషయము మరెన్నడును జరిగియుండలేదు.

జైలులో ప్రాణసమర్పణయజ్ఞము జరిగెను. దాని సాఫల్యత యిచ్చటనే రూపము పరిగ్రహించెను. సమైక్య నమువలన హఠాత్తుగా ఆవిర్భవించిన అపరూపమూర్తిని యజ్ఞఫలమని నుడువవచ్చును.

రాత్రి) పండిత హృదయనాథకుంజ మొదలగుపూనా ప్రముఖనాయకులు వచ్చినన్న మహాత్మాజీ వార్షికోత్సవ సభకు అధ్యక్షులుగా నుండమని కోరిరి. బొంబాయినుండి మాలవ్యాజీకూడ వచ్చెదరని నుడివిరి. మాలవ్యాజీ సభా పతిగా యుండినయెడల నేను కొన్ని విషయములు చెప్పెద నంటిని. శారీరక దౌర్బల్యమును తృణీకరించియు శుభదిన మున జరుగు యీమహాత్తరసభలో పాల్గొనుటకు అంగీకరించితిని.

మధ్యాహ్నము శివాజీమందిరమును మహాత్తరమైన విశాలమైన ప్రాంగణమున మహాసభ సమావేశమయ్యెను. అతికష్టముతో లోపల ప్రవేశించితిని. అభిమన్యునివలె ప్రవేశించితిని. కాని బయటికి వచ్చుటెట్లు అని తలంచితిని. మాలవ్యాజీ ప్రధమమున సుందరమైన విశుద్ధమైన హిందీ భాషలో అస్పృశ్యత హిందూశాస్త్రసమ్మతమైనది కాదని తెలియజేసిరి. అనేక సంస్కృతశ్లోకములను ఉదహరించి ఆయన వాదమును నిరూపించిరి. నాకంతము క్షీణమైనది. ఇంతమహాత్తరమైన సభలో నాఉపన్యాసమును అందరికీని వినిపించునంతటికీ నాకు లేదు. నోటితో రెండుమూడు మాటలు చెప్పితిని. తరువాత నావ్యాసమును చదువుభారము పండితజీవారిపుత్రుడు గోవిందమాలవ్యా వహించెను. సాయం కాల అన్నవృత్తి ఆలోచనములో యిందుకు ముందుచూడని

నా వ్యాసమును అనర్గళముగా సుస్పృష్టముగా చదువుట చూచి విస్మయ మొందితిని.

సాంఘిక సామ్యవిధాన వ్రతరక్షణ విషయము ఏమాత్రము లోపము కలుగకుండునట్లు చూడవలెనని మఱిలాల్ నెహ్రూగారి ధర్మపత్ని కొంతసేపు ముచ్చటించెను. శ్రీయత రాజగోపాలాచారి, రాజేంద్రప్రసాద్ మొదలగు ప్రముఖులుకూడ అశుచి తొలగించమని దేశవానులకు హృదయావేదనతో నివేదించుకొనిరి. అచ్చట సమావేశమైన మహాసభవారందరును చేతులెత్తి అస్పృశ్యతను తొలగించు ప్రతిజ్ఞను గైకొనిరి. నేటిసం దేశము అందరి హృదయములలో ప్రవేశించినట్లు తోచెను.

నావంతుకర్తవ్యము పూర్తియైనది మరునాడు ఉదయమున మహాత్మునివద్ద చాలాసేపు ఉంటిని. ఆయనతోను మాలవ్యాతోను చాలాసేపు వివిధవిషయములను గురించి ఆలోచనములు జరిగెను. మహాత్మాజీ ఒక్కరోజులోనే అప్రోత్సాహితబలమును పొందెను. కంఠగ్వరము దృఢతరమాయెను. Blood Pressure సహజా అవస్థకు వచ్చెను. ప్రణామము లర్పించి, ఆనందమును తెలియజేయుటకై అతిథ్యభ్యాగతులు అనేకులు వచ్చుచుండిరి. అందరితోను నవ్వుచు మాట్లాడుచుండిరి. శిశువులు వ్రుష్పగుచ్చముల నర్పించుచుండిరి. వారిని చూచి మహాదానందము ననుభవించు

చుండిరి. స్నేహితులతో సాంఘికసామ్యవిధానములనుగురించి అనేకవిధములైన ఆలోచనములను గావించుచుండిరి. ఇష్టదాయన ప్రధానసమస్య హిందూమహమ్మదీయుల విరోధమును తొలగించుట.

నేడు మహాత్మునిజీవితము మహత్తరభూమికతో ఉజ్జ్వలరూపము ధరించి మనకు కాన్పించినది. దానిలో సర్వమానవులలో మహామానవుని ప్రత్యక్షముగా దర్శించు ప్రేరణ యున్నది. ఆప్రేరణము భారతదేశములో సర్వత్రా సార్థక మగుగాక.

ముక్తిసాధనకు సత్యమార్గము మానవుని ఐక్యతా సాధనయం దిమిడి యున్నది. రాష్ట్రీయపరాధీనత మన సాంఘికసహస్రభేదవిభేదముల నవలంబించియే పుష్టివంత మగుచున్నది.

చైతన్యవిహీనమైన సకలబంధనములను భిన్నముజేసి ఉదార ఐక్యతామార్గమున మానవసభ్యత అగ్రసర మగు దినము సమాగతమైనది.

పి డు గు వ ం టి వార్త

పందొమ్మిదివందల నలభైఎనిమిదవసంవత్సరము జన
వరి ముప్పైయవతేది శుక్రవారమునాడు—

స్వతంత్రభారత దేశమునకు కృష్ణపక్షమువంటి గా
ఢాంధకారదినము.

ఆనాడు సాయంకాలము అయిదుగంటల ముప్పదిఒక్క
నిమిషమువరకు పగలంతయు హాయిగా గడచుచుండెను.

1947 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెలనుండి మహాత్మా
గాంధీజీ ఢిల్లీలో బిర్లాభవనములో వసించుచుండెను. భారత
దేశము సాంప్రదాయిక శాంతిని ప్రతిష్ఠించుటకును, హిందు
మహమ్మదీయుల ఐకమత్యముకొరకును యావత్సకీర్తన ప్రయ
త్నములు గావించుచుండెను.

ఢిల్లీలోను, భారత దేశములోను మతకల్లాలముల
అగ్నిని ఆర్పివేయుటకు కొన్నిరోజులక్రితమే నిరశనవ్రతమును
అవలంబించియుండిరి. తత్ఫలితముగా ఆయన దేహమింకను
దుర్బలముగా నుండెను.

తరువాత కొలదిరోజులక్రితమే జనవరి 20 వ తేదిన
ప్రార్థనసభలో యుండగా ఒక దుర్మార్గుడు ఆయనపై బాం

బును వికరియించెను. కాని దైవానుగ్రహముచే అది ఆడు నకు తగలలేదు. ఆనంఘటన జరిగినది నానాకాడ హింసా లోలులైన పశులపై ఆయనకు ప్రగాఢవిశ్వాసముండుట ఆశ్చర్యకరమైన విషయము. అయినను ఆయన నిర్భయము గానే సంచరించుచుండిరి.

గడియారములో సాయంకాలము అయిదుగంటల ముప్పదిబక్క నిమిషమైనది—

న్యూఢిల్లీ అసోసియేటెడ్ ప్రెస్ యొక్కవార్త వార్తా యంత్రములో యిట్లు మోగెను— “చేటిసాయంకాలము గాంధీమహాత్మునిపై మూడుసార్లు తుపాకిగుళ్ళు పేల్చ బడినవి!”

కలకత్తావార్తాపత్రికల ఆఫీసులో పనిచేయుచుంటిని. విచారకరవార్త వచ్చినప్పుడు ఆఫీసులోనే యుంటిని.

వార్తలు వచ్చుగదిలో “టెలిఫోన్” ఎడ తెరిపి లేకుండ ‘టక్ టక్’ మని మోగించుచే యుండెను. వార్తా పత్రికల ప్రతిఆఫీసులోను యాయంత్రము వుండును. వార్తలనుపంపు సంఘమువారు “టైపు” చేసి ఏయేవార్తలను పంపుచుందురో ఆవార్తలన్నియు ఎలక్ట్రిసిటీక క్రివలన యాయంత్రములో ముద్రితమగుచుండును. ఆవార్తలను తద్దమ చేసి వార్తాపత్రికలలో ముద్రించుచుండును. అవిరాసుముగా టెలిఫోన్లు టైపుచేయుచున్న క్లర్కు వివరించుచుండును.

హతాత్తుగా ఆసాయంకాలము 5-31 నిమిషములకు తెల్లపింటరులో యీవిధముగా ముద్రింపబడియుండెను.

న్యూఢిల్లీ

జనవరి 30 వ తేదీ.

నేటిసాయంకాలము గాంధీమహాత్మునిపై మూడు సార్లు తుపాకిగుళ్ళు పేల్చబడినవి. (ఎ. పి. ఐ.) 30/1 సాయంకాలము 5-31 నిమిషములు.

గాంధీజీపై తుపాకిపేల్చినారని యంత్రమువద్ద కూర్చునివున్న సహసంపాదకుడు పెద్దకేక వేసెను. అఫీసువారందరును పనిపాటలు విరమించి, కలములు పారవేసి విచారమనస్కులై నిశ్శబ్దముగా నాలోచించుచుండిరి. మరల తుపాకితో కాల్పుటయా? మొన్ననేగదా శాంబువిసరి హత్యచేయుటకు ప్రయత్నించినారు - మరల తుపాకి పేల్చుటయా? భగవదనుగ్రహముచే గుళ్లు ఆయనకు తగిలియుండ వనుకుంటాను.

ఒక్కనిమిషమునకే మరల ఆవార్తయే వచ్చెను—

New Delhi JAN. 30

Mahatma Gandhi was shot at three times this evening (A P I) NNG/HNC 30/1 5-32 P. M.

‘ఎ. పి. ఐ.’ ఆవగా అఫీసియేట్రెడ్ వెస్ అఫ్ ఇండియా’ పేరుగల వార్తాసంఘమువారు న్యూఢిల్లీనుండి వార్త

లను పంపుచుందురు — చివరి తేడి, కాలము వేయుచుందురు —
 ఔలిపింటర్లో యింగ్లీషులో ముద్రితిము లగుచుండును.

మరిల ఆవార్తయే ముద్రింపబడెను. ఏమర్హాల్లజో
 గదా మూడునాహాలు తువాకి పేల్చినాడు ! ఆనుహపురుషు
 నికి, ఆపుణ్యపురుషునికి ఒకటైనా తగిలిన దేమోగదా !
 అయ్యో ! ఆయన దేహమునకు ఒక్కటి తగిలినను బ్రతుక
 గలరా ?

వార్తాయంత్రములో—

“చాలా ఆసక్తిరము” — రి-సికి నిమిషములు.

కొంపకూలినది ! అందరము పనిపాటలు పారవైచి
 పరుగెత్తి ఆయంత్రముచుట్టూ మూగితిమి.

మరిల ఆవార్తయే వచ్చెను—

Worst is feared (A P I) NNN/HNC
30/1 5-34 P. M.

అందరును నిశ్వాసబద్ధులై నిశ్శబ్దముగా నిలువబడి
 యుండిరి.

తరువాత ?

ఆసక్తిరముకాదని వార్త ఏలవచ్చుటలేదు ? ఆవార్త
 వచ్చుటకు యింత ఆలస్యమెందుకు ?

వచ్చినవార్త—

“గాంధీమహాత్ముడు పార్థసభకు పోవుచున్నసమయములో ఆయనపై నాలుగుసారులు తుపాకిగుళ్ళు ప్రేల్చబడినవి. ఆయన ప్రమాదస్థితిలో నున్నాడు. 5-40.

మూడుసారులుకాదు - నాలుగుసారులు! అహింసామూర్తినిరస్త్రధారి రక్షకహీనుడగు వృద్ధసన్యాసి దేహముపై నాలుగుసారులు గుళ్ళు ప్రేల్చబడినవి! ఈవృద్ధుని ప్రాణనాశనమునకు పూనుకున్నవారు వీరులేనా? ఏమిలాభము సంపాదించ సమకట్టిరి?

భగవాన్!

నేటిప్రపంచపు యాహత్యల నరకమునుండి దేవుడు పారిపోయినట్లున్నాడు - అందుకనియే యీ యుగశాంతి దూతను ఆయననద్దకు ఆహ్వానించుకొనినాడు.

కాదు, కాదు, పొరబడుచున్నాను, ఆదుర్ఘాటని సీచాశయము వ్యర్థముకావచ్చును. ఎంత ఆవత్కరమైనవైనను ఆయనదెబ్బలు త్వరలో మానిపోవచ్చును. మహాత్మునిగురించి యీవిచారము వ్యర్థమైనది. మరల ఆవార్తయే వచ్చెను—

New Delhi JAN. 30

Mahatma Gandhi was shot at four times while he was walking to the Prayer Ground He is seriously injured (APF)

మూడుసార్లు కాదు, నాలుగుసార్లు తుపాకిగట్లు తగిలి నవి. కాని చికిత్సకు యేర్పాట్లు జరుగుటలేదా? ఆయన నిరాశాపడితే నవలంబించివుడు డాక్టర్లు ఆయనకు నాలుగు వైపులమూగియుందురే! ఆనయములో ఒక్కడాక్టరుగారు కూడలేరా?

నా యీమనస్సు ప్రశ్నకు వార్తాయంత్రములో వచ్చిన జవాబు—

“డాక్టరుకొరకు కవులు పంపడమైనది... 5-45”

సరే! బ్రతుకుజీవుడా అనుకొంటిమి. ఈసారివార్త క్రమముగా ఆరోగ్యము కలుగుచున్నదనియే రావచ్చునని తలంచితిమి.

మరల ఆవార్తయే వచ్చెను—

Doctors have been summoned (API)
AC/HNC 30/1 5-45 P. M.

ఈసారి స్వస్తివార్త వచ్చుగాక, మంగళవార్త వచ్చు గాక, ఆయన కెట్టిభయము లేదనియు, అపద తొలగిపోయిన దనియు యిప్పుడే వార్త రావచ్చును.

తెలిపింటరువదలి కొంచెము ఆవలికి వెళ్ళితిమి. భయము ఏల! సందేహ మేల! ఇప్పుడే ఆశుభవార్త రా వచ్చును. కాని యింతలలస్వయమగుచున్నదేమి! డాక్టర్లు అందరు ఏమిచేయుచున్నారు!

సెకండ్లు, నిమిషములు గడియారములో తిరిగిపోవుచున్నవి.

కాని నామానసిక పరిస్థితులనుబట్టి నిమిషములలో వైద్యము పనిజరుగదుగదా? అయ్యో! వృద్ధుని శిథిలదేహములో శస్త్రచికిత్స చేయుచున్నారేమో, మొన్న నేగదా నిరశనవృత్తియు విరమించిరే - ఆయనదేహము యింకను దుర్బలముగానే యున్నదే - ఆదేహముపైన నాలుగుసాకులు గుళ్ళదెబ్బలు - మరల శస్త్రచికిత్సయా—

సెకండ్లు, నిమిషములు గతించిపోవుచున్నవి.

వార్తాయంత్రములో—

**Gandhi is dead (API) NNG/HNC 30/1
5-57 P. M.**

‘డెడ్!’

చనిపోయినారా!

మా పైప్రాణములు పైనపోయినవి, మా హృదయ చలనయంత్రములు ఆగిపోయినవి,

చనిపోయినారా!

ఈ పిడుగువంటి వార్త అసత్యము కాకూడదా! అసత్యమే అగుగాక - అసత్యమే యగుగాక! కాని సందేహము తొలగిపోవునట్లు మరల ఆవార్తయే వచ్చెను—

“గాంధీజీ చనిపోయినారు... 5-15 సం దేశహముగా
యున్నదా? నమ్మకము కలుగుట లేదా?

మరల ఆవార్తయే—

“గాంధీజీ చనిపోయినారు.”

మూడుసార్లు వచ్చింది - మరియొకసారి

“Gandhiji is dead”

నాలుగుసార్లు. మహాత్మాగాంధీజీ దేశహములో నాలుగు
సార్లు గుళ్ళు తగిలినవే, అట్టిదానిని రొమ్ముపై పిడుగు
పడుటయా! ఆ దెబ్బలు ధరిత్రివక్షమును బ్రద్దలుచేయలేదా!

మరల ఆవార్తయే వచ్చెను. వార్తలను పంపువారికి
కూడ ఆవార్త సత్యమైనదని నమ్మజాలకున్నారు!

మరియొక వార్త—

“మహాత్మాగాంధీజీ రొమ్ముకు దెబ్బలుతగులుటచే
స్పృహతప్పి పడిపోయి యున్నారు—6-15”

దాని తరువాత వార్త—

“మహాత్మాగాంధీజీ ప్రార్థనాస్థలమునకు పోవుచప్పుడు
ఆయనపై కాల్రబడిన గుళ్ళలో ఒకటి ఆయన రొమ్ములో
గుచ్చుకొనెను. తత్ఫలితముగా ఆయన యాసాయంకాలము
అయిదున్నరగంటల తరువాత చనిపోయినారు 6-20.

దీని తరువాత విశేషవివరములు, కాని మనస్సు వేచి
యుండజాలకపోయెను. ‘గాంధీజీ మరణించినారు’ అను

వార్తయే హృదయమనస్సుల నావరించెను. సమస్త ప్రపంచమునందును వ్యాపించెను. ఇంకను వ్యాపించుటకు స్థానమేది?

ఒక రిపోర్టరు పిచ్చివానివలె పరుగిడివచ్చెను. ఆయన దేహమంతయు చెమటలుపట్టెను. కంపించుచుండెను. వ్యాకులహృదయముతో నిలువబడిపోయెను.

ఆయన రాజమార్గములో పోవుచుండెను. హఠాత్తుగా రేడియో సంగీత మాపివేసి “మీకు అత్యంతదుఃఖకరమగు వార్త తెలిజేయుచున్నాను. మహాత్మాగాంధీజీ మరణించినారు” అని సమస్తమానవసంఘమునకు ప్రచారముచేసెను.

పాపము, ఆ రిపోర్టరు ఆవార్తను నమ్మజాలకపోయెను. ఆకారణముచేత ఆఫీసులో తెలిపింట్టరులో ఆవార్త వచ్చినదో లేదో తెలుసుకొనుటకు పరుగిడి వచ్చెను.

వచ్చినది - సందేహమునకు ఏమాత్రము అవకాశము లేదు.

నిమిషనిమిషమునకు తెలిఫోనుగంట మ్రోగుచుండెను. ఈ కర్ణకఠోరవార్తను గురించి సత్యాసత్యములను తెలుసుకొన ప్రజలు తహతహలాడిపోవుచుండిరి. బయట ఆఫీసు సమక్షమున మహాజనము మూగియుండిరి. జనసంఖ్య క్రమముగా వృద్ధియగుచుండెను. నిజానిజములు తెలుసుకొనుటకు ఆఫీసుకు వచ్చినారు. యీసందర్భములో విశేషవిషయములతో పత్రిక వెలువడుననివారెరుగుదురు. అపత్రిక తీసుకొనిపోవ

లయునని అందరును నిలుచబడియున్నారు. ఆస్పత్యమేమనగా—
ఒకరిని ఒకరు త్రోసుకొనుటలేదు. అల్లరి లేదు. దుఃఖా
శాంతవదనములతో నిలుచబడి యుండిరి.

పత్రికలు వెలువడినవెంటనే ఒకరివెనుక ఒకరువచ్చి
నిశ్శబ్దముగా పత్రిక కొనుక్కొని నీరవముగా వెడలిపోయిరి.

ఈ హత్యాకారి ఎవరు? ఆతడు హిందువా? లేక,
ముసలమానా? లేక శిక్కుమతస్థుడా? లేక క్రైస్తవుడా?
ఎవరైన నేమి ఆతడు భారతీయుడు—ఆ విషయములో సందే
హమేమియు లేదు.

గతవారము బాంబు విసరి మహాత్ముని హత్య గావించి
చ ప్రయత్నించినదియు భారతీయుడే ఆతడును. యీ హంత
కుడును ఒకసంఘమునకు చెందినవారే అయియుండవచ్చును.
ఆతని ప్రయత్నము విఫలమైనది. యీతని ప్రయత్నము
సఫలమైనది.

భారతజాతి జనకుడు మరియొక భారతీయుని వలన
హత్యగావించబడినాడు. ఇంతకంటె లజ్జాకరమైన విషయము
మరేమి గలదు?

ఏనుక్రిస్తుని హత్యగావించుటచే ఒకజాతి శాశ్వతము
గా కళంకితమై యున్నది. నేడు భారతదేశము యీ మహా

పాపముచేత శాశ్వతముగా కళంకితమైపోయినది. భారతదేశ కపాళమున యీ కళంకకాలిమ శాశ్వతముగా పూయబడి యుండును, సంవత్సరములుగ తించును—యుగములు అతిక్రమించును— శతాబ్దములు తిరిగిపోవును — కాలక్రమమున యీ కళంకము ప్రగాఢరూపము దాల్చి మహాకాల కపాళమును కళంకితము చేయుచుండును.

ఎంతకఠినాత్ముడు ఆ హంతకుడు?

దేశవర్జ్యులు దుఃఖాశ్రితకంఠముతో నుడివిన్
విషయములు

పండిత జవహర్ లాల్

నా స్వదేశ సోదరీ సోదరులారా! భయంకరశోకాగ్ని దేశములో నాలుగుమూలల వ్యాపించినది.

ఇట్టి పరిస్థితులలో తమకు నేను ఏమి చెప్పగలను! భారతజనకుడగు బాపుజీ యిహలోకమున లేడని నేనెట్లు తెలియజేయగలను! మనమిక యీ నేత్రములతో ఆయనను చూడజాలము. దేశములో సంభవించు దుఃఖకష్టముల సమయములలో సలహానిమిత్తము ఆయననద్దకు పోజాలముకదా, దేశమునకు సంభవించిన యీ చరమ దౌర్భాగ్యమును గురించి నేను వ్రాహింపనేరకున్నాను. ఆహుటకు వీలులేని ఏదీపశిఖి చిరకాలము సమస్తప్రపంచవాసుల దృష్టిని ఆకర్షించినో, నేడది వర్తమానకాలము నతిక్రమించి భవిష్యత్తులో వ్యాపించినది. ఆదివ్లాదీపమే యీ భారత దేశమును సత్యమార్గమున, స్వాతంత్ర్యమార్గమున ముందుకు నడిపినది. భారత దేశమునకు సంభవించిన యీ దుర్దినములలో మహాత్ముడు బ్రిటిషియండవలసిన అవుసరమెంతయోగలదు—కాని ఆయన లేడు. ఒకపిచ్చివాడు ఆయన జీవనవాశమునకు కారకుడైనాడు!

కాని మహాత్ముని సత్వరదేహాయు అవసాన మొందినను, ఆయన అక్షయ అమరఆత్మయొక్క దివ్యజ్యోతి వేల

కొలది సంవత్సరముల తరువాతకూడ విశ్వమానవులకు దారి చూపించును. ఆయన పవిత్రఆత్మ మనలోనే మేల్కొనియుండును. మహాత్ముని జీవనమహామంత్రమును భారతదేశములో రూపాన్వితము గావించుభారము భారతీయులదే. ఆభారమును సక్రమముగా నిర్వహించగలిగినప్పుడే ఆయన ఆత్మత్వస్థిజెందును — అది మహాత్మునికి సమర్పించగల శ్రేష్ఠమైన అర్హము.

కావలసినది జరిగిపోయినది. కాని మహాత్ముడు ఏసం దేశమును మనకు చిరకాలము వినిపించెనో దానిని సకలదేశీయుల జీవితములలో వికసింపజేసెదమను దృఢసంకల్పమును మనము సంకల్పించుకొన వలయును. ఏకాగ్రస్థైనికులవలె ఆయన ఆదర్శజ్యోతిని చేనిడికొని మనము ముందుకు నడువ వలయును. ఆయనఆత్మ దుఃఖించునట్టి కార్యములను మన ధైనికజీవితములో ఆచరించకుండుముగాక ! హింస, పిరికి తనము, ఝుద్రత్వము, భేదవిభేదములద్వేషములు జాతీయుల జీవితములనుండి శాశ్వతముగా తొలగిపోవుగాక !

ఆయన జీవనసాధనమును స్మరించుకొందుముగాక, మననము చేసుకొందుముగాక, ఆయన ఆదర్శములను అనుసరించుదుముగాక — జయ్‌హింద్.

సర్దార్ వల్లభ భాయ్

నా (ప్రియసోదరుడు జవహర్ లాల్ నెహ్రు) గావించిన ఉపన్యాసము మీరు వినియున్నారు. నాహృదయము ఆవేశంతో నిండియున్నది. నేను ఏమి చెప్పదును, ఏమి చేయుదును — నాకేమియు తోచుట లేదు, నానోట మాటవచ్చుట లేదు, భారత దేశము దుఃఖముతో, శోకముతో, లజ్జతో నిండిపోయినది.

ఈగోజున దాదాపు నాలుగుగంటలకు నేను మహాత్మునివద్దనే యుంటిని, ఆయనతో సుమారు గంటసేపు మాట్లాడియుంటిని. పిమ్మట ఆయన గడియారము బయటికి తీసి 'ఇప్పుడు ప్రార్థనకు వేళ అయినది, నన్ను పోనీయుడు' అనెను.

ఆయన బయలుదేరెను. నేను గృహమువై వునకు బయలుదేరితిని. ఇంటికి చేరకముందే ఒకసోదరుడు పరుగిడి వచ్చి యిట్లుచెప్పెను—

గాంధీజీ ప్రార్థనకు పోవునప్పుడు ఒకహిందుయువకుడు రివాల్వర్ తో ఆయనపై మూడుసాయలు కాల్చెను, ఆయన పడిపోయినారు, బిర్లాభవనమునకు తీసుకొనిపోయినారు.

తక్షణమే అచ్చటికి పోయితిని. శాంతిసామ్యము భావములతో ఆయన పరుండియున్నటుల గాంచితిని. హృదయము కరుణారసముతో పరిపూర్ణమై యున్నప్పుడు ఎట్టి రూపము ధరించునో అట్టి ప్రశాంతమూర్తిని దర్శించితిని. అచ్చట అనేకులు సమావేశమైరి.

నిరాహారదీక్షానంతరము కూడ ఆయన బ్రతికిపోయిరి, భారతదేశములో ఆయన చేయవలసిన పని పూర్తికాకపోవుటచేతనే ఆయన జీవితము అనసాన మొందలేదు. కొన్ని రోజులనుండి గాంధీజీతో వివాదవిహ్వములు కానపించుచుండెను. కొలదిరోజులక్రితము ఒకయునకుడు ఆయనపై బాంబు విసరినప్పుడు కూడ ఆయన బ్రతికిపోయిరి. మరియొక యువకుని తుపాకిగుళ్ళ వలన ఆయన శాశ్వతముగా శలవుగైకొనినాడు. ప్రపంచములో మహామానవుడు తనజీవితముద్వారా జాతీయుల పాపమునకు ప్రియశ్చిత్తము గావించుకొనుట అత్యంత లజ్జాకరమైన విషయము.

ఇప్పుడు కోరోన్మత్తులమైనయడల ప్రయోజనము లేదు. కోరోన్మత్తులమైతిమేని ఆయన మనకు జీవితకాల మంతయు బోధించిన దంతయు మరచిపోవుదము, ఆయన బ్రతికియుండగా మనము అనుసరింపని ఆయన ఆదేశములను యిప్పుడు తప్పక అనుసరింపవలయును. మనకు ఎంతదూరము ఎంతటి అవేదన, ఎంతకోరికయు కలిగినను నేడు వానిని అణచు

కొందుముగాక ! ఆయన మనకు తన సను స్త్రీజీవితకాలములో నేర్పిన దానివిషయమై మన మిప్పుడు పరీక్షనీయవలయును.

కాంతి సద్వర్తనవిషయములతో పరస్పరుల మేకమై నేడు భూమిపై దృఢముగా నిలువవలయును. మనశ్చిరముపై నేడు మహత్తర బాధ్యత పడియున్నది. మన నడుము విరిగి పడిపోయినది. హిందూదేశములో మహత్తరమానవుడు, మన కాశ్రయుడు నేడు గతించిపోయినాడు. కాని ఆయన గతించినను సర్వదా మనతోనే యున్నాడు. సకలసమయ లలో ఆయన మనమధ్యనే యుండును. ఆయన మనకు ప్రసాదించినది విలువైనదిగాక అమరరూపముదాల్చి యుండును. రేపు నాలుగుగంటలకు ఆయన దేహము విలీనమైపోవచ్చును.

కాని మనము ఏమిచేయుచున్నారమో చూచుటకు ఆయన ఆత్మ చిరకాలము మేలుకొనియే యుండును, ఆయన అమరుడు.

గాంధీజీ జీవితమునకు బదులుగా ఆయన సాధనను సార్థకపరచుటకు యీశ్వరు డిట్టిమృత్యువును సంఘటిలజేసి నాడేమో గ్రహింపజాలకున్నాము.

కాని మనవని బాకీ యున్నది. మనము వెనుకపడి యుండినచో లాభములేదు. సమ్మిళితభావముతో నిలువబడి ఆపవల నెదుర్కొనవలయును. అసంపూర్ణముగా మన్నన కార్యములను సంపూర్ణము గావింపవలయును. గాంధీజీ ఆరం

భించిన సాధనను మనము సాధకపరచునట్లు భగవానుడు ఆశీర్వాదించును గాక.

ఒకశ్రేణివారు హిందువులకు ప్రత్యేక రాష్ట్రము కావలయుననియు, అచ్చట యితర సంఘములవారికి స్థానముండకూడదనియు నుడువుచున్నారు. కొందరు మహమ్మదీయులు ప్రత్యేకమహమ్మదీయ రాష్ట్రము కావలయుననియు అచ్చట యితరసంఘమువారికి స్థానముండకూడదనియు వాదించుచున్నారు. అట్లు జరుగుటకు వీలులేదని పూర్వచరిత్రలే నిరూపించినవి. ఉభయధర్మములవారు భారతదేశవాసులై యున్నపుడు భారతదేశము ఉభయల రాష్ట్రమైయుండును. శివాజీ కేవలము హిందూరాష్ట్రమునే నిర్మింపగోరెను. కాని ఆయన వీరసాధన అంతయు వ్యర్థమైపోయెను. ఖొరంగజేటు కేవలము ముస్లిమ్ రాష్ట్రమునే నిర్మింపగోరుటచేతనే ఆయన చేతులో మొగల్ సామ్రాజ్యము ధ్వంసమాయెను నేడు! ముస్లిమ్ రాష్ట్రవాదులు ముస్లిమ్ రాష్ట్రమును నిర్మింపగలిగినారా? అది ఎన్నటికిని జరుగనేరదు. అట్లు జరుగనేరదని కాలము నిరూపించును.

అందువలన భారతస్వాతంత్ర్యమునకు సాంప్రదాయిక విభేదములను తొలగించుటకు జీవితమును బలి యిచ్చెను. అందులైనవారు దానిని సహించలేకపోయిరి.

మహాత్ముని హంతకా! నీవు ఎవరవు? హిందువేనా? యధార్థహిందువు నిన్ను అసహ్యించుకొనును. నీవెవరవు? మహమ్మదీయులకు శత్రువా? యధార్థమహమ్మదీయులు నిన్ను మహమ్మదీయులకు శత్రువని తలంచుటకకూడ అసహ్యించుకొందురు. నీవు విప్లవవాదివా? అమరలోకమందున్న విప్లవవాదులకూడ నీవు విప్లవవాదివి కావని తిరస్కరింతురు. యధార్థమగు విప్లవవాదికూడ నేడు నీకు విరుద్ధముగా ఖడ్గధారియై నిలువబడియున్నాడు.

మానవుడవు కానేకావు. నీవెవరవు? పిచ్చివాడవా? కావచ్చును. కాని మతవైషమ్యములు మానవుని యింతనీచునిగా, హీనునిగా చేయగలవా? కావచ్చును. ప్రపంచము దానిని ప్రత్యక్షముగా దర్శించినది. మహాత్ముని జీవనసాధన సార్థకమైనది. స్వతంత్రముత్వికుడు బానిసయైన మహాత్ముని చేతులలో ప్రాణము పోగొట్టుకొనెను. సాంప్రదాయిక శాంతి దేవత విద్వేషియగు సాంప్రదాయిక నారకీయుని హస్తము లో ప్రాణము బలి యిచ్చెను. అహింసాయుగదూత శనితము హింసాగ్ని బాణములతో అంతమొందెను.

నిర్మాణ కార్యసూత్రములు

(1) జాతులలో ఐకమత్యము—జాతులు అనగా హిందు, ముస్లిమ్, శిక్కు, క్రైస్తవ మొదలగు సాంప్రదాయములని గ్రహింపవలయును. మనస్వాతంత్ర్యముకొరకు సకలజాతుల వారును ఐకమత్యముతో కలిసిమెలిసి యుండుట అత్యంత అవసరము. 'నాలోనే హిందువులు, ముసల్మానులు, క్రైస్తవులు, పార్సీలు అందరు ఉన్నారని' నిర్మాణకార్యములు గావించువారు తలంచవలయును. సకలధర్మములపై సమాన శౌరవమును చూపుచుండవలయును. సకలధర్మముల సారవస్తువు భగవానుని ఉపాసనయే. నిర్మాణకార్యములు గావించువారు; యితరజాతీయులతో స్నేహము కలుగజేసికొనవలయును. వారిని వేరుగా యుంచినచో యెట్టిప్రయోజనము లేదు.

(2) అస్పృశ్యతను తొలగించుట — ఎక్కువజాతి వారు తక్కువజాతివారిని ముట్టుకొనకూడదు, బ్రాహ్మణులు శూద్రులచేతినీరు త్రాగకూడదు — యిట్టి నీచస్వభావమును విసర్జింపవలయును. భారతదేశములో అన్నిజాతులవారిని ముఖ్యముగా హిందూజాతివారిని ఈదోషము సర్వనాశనము వైపునకు యీడ్చుకొనిపోయినది. ప్రపంచములో సకల

జాతులవారికంటె భారత దేశము అనేకరెట్లు వెనుకబడియుండుటకు యీదోష మొకప్రధాన కారణము.

తక్కువజాతివారితో కలిసి మెలసియుండి, వారిని ఉన్నతపరచి, వారు మనము ఏకమైపోవలయును. మన అహంకారగర్వములను విసర్జించి 'హరిజనుల'తో కలిసిమెలసి పోవలయును. వారిని మనసోదరులనుగా స్వీకరింపవలయును.

(3) మద్యపానము విసర్జించుట — మన దేశము సర్వ నాశనమగుటకు మూలకారణము — కల్లు, సారాయి, నల్లమందు, గంజాయి మొదలగు నిపావస్తువులు. వీనిని నిషేధించుటకు ప్రయత్నింపవలయును. ఈపనిలో స్త్రీలు, విద్యార్థులు ఎక్కువగా పాల్గొనవచ్చును. స్త్రీలు, విద్యార్థులు నిషాఖోరులతో మధురసంభాషణములద్వారా వారి దురలవాటులను తొలగింపవలయును. నిర్మాణకార్యములు గావించువారు వీనిని నిషేధించుటకు తప్పక ప్రయత్నము చేయుదురు. అదిగాక శాసనపరిషత్తులలో వుండువారుకూడ శాసనములద్వారా వీనిని నిషేధింపవలయును.

(4) ఖాది — ప్రజలహస్తములలో శక్తిసామర్థ్యములను వ్యాపింపజేయుటకు ఖాది లేక ఖద్దరు ఎట్లు తోడ్పడగలదో యింతకుముందే నుడివియుంటిని. ఖాది దానికొక నిదర్శనము 'ఖాది భారత దేశవికాసమత్యమునకు చిహ్నమనియు'

భారత దేశములోని అందరిధనముయొక్క స్వాతంత్ర్యమనియు, సమానఅధికార చిహ్నమనియు' గాంధీజీ నుడివియుండెను. 'భారతస్వాతంత్ర్యముయొక్క రాజదుస్తుల' ఖాదివస్త్రములను గురించి పండిత నెహ్రూ నుడివియుండెను.

ఏతిగామములో ఖాది ఉత్పత్తి చేయవలయును. ఖాదీ ఉత్పత్తి అనగా — దూది పండించుట, దూది బాగు చేయుట, వుంజీలుగాచేయుట, నూలువడకుట, గంజిపెట్టుట, రంగువేయుట, బట్టలు నేయుట మొదలగునవి.

(5) గామములో యితరశిల్పకళలు — కార్యక్రమమును వ్యాపింపజేయుటకు గామములలో చిన్నచిన్నపనులను ఆరంభించవలయును — గోధుమపిండి విసగుట, బియ్యము దంపుట, సబ్బుతయారుచేయుట, కాగితము తయారుచేయుట, అగ్గిపెట్టెలు తయారుచేయుట, చర్మము శుభ్రము చేయుట, గానుగతో నూని తీయుట, మంచినేయి తయారుచేయుట మొదలగునవి. గ్రామములోని వారందరు యీవస్తువులనే కొనుచుండవలయును.

(6) గామపారిశుద్ధ్యము — మనము నివసించుగామములు చాలా అవరిశుభ్రముగా ఉండును. చెరువులు, నీటితలు చాలాకల్మషముగావుండును. ఇవన్ని శుభ్రముచేయుట గ్రామములో రాస్తాలుతయారుచేయుట మొదలగునవి గ్రామము

వాసులే చేయవలెను. దీనివలన గ్రామములలోకి జబ్బులు ప్రవేశింపవు. గ్రామస్తుల ఆరోగ్యము బాగుగా నుండును.

(7) విద్యాపద్ధతులు — మన దేశములో శిశువులకు చిన్న పిల్లలకు నేర్పు విద్యలో చాలా దోషము లున్నవి. విద్యా పద్ధతులు పిల్లలకు సంతోషకరమైనవికావు. పిల్లలకు ఆనంద కరమైన పద్ధతులతో విద్య నేర్పవలయును. విద్య సహజముగాను, యింపుగాను పుండునట్లు చేయవలయును. దేశములోవున్న మంచివిషయములను గురించి, గొప్ప విషయములను గురించి వారికి నేర్పవలయును. దానిద్వారా వారు దేశమును ప్రేమింపగలుగు.

(8) పెద్దవారివిద్య — మన దేశములో అనేకమందికి విద్యలేదు, జ్ఞానశూన్యము. నిర్మాణకార్యములు గావించు వారు పెద్దవారికి రాతిపాతశాలలుద్వారా విద్య నేర్పవలయును.

మన దేశము ఎంతమహత్తరమైనదో, ఎంతవిశాలమైనదో, ఎంత ఆదాయముగలదో వారికి నేర్పవలయును. భారత దేశము ఒకప్పుడు చాలా సుఖముగా యున్నారనియు, విదేశీయులు మనకు కష్టములు కలుగజేసినారనియు, మన ఆహారసామగ్రి కొల్లగొట్టుకపోయినారనియు, స్వాతంత్ర్యము మన చేతులలోనే యున్నదనియు, వారికి నేర్పవలయును.

(9) స్త్రీలబౌద్ధత్యము - మన దేశములో స్త్రీలు ప్రతివిషయములోను వెనుకబడియే యున్నారు. స్వాతంత్ర్య విషయములో అందరికిని సమానాధికారమే గలదు.

స్వాతంత్ర్యము అందరికొరకు. స్త్రీలుకూడ శ్రమపడి విద్యావంతులుకావలయును, అజ్ఞానాంధకారము తొలగిపోయి జ్ఞానముతో విరాజిల్లవలయును.

(10) వ్యక్తిగతఆరోగ్యము - ప్రతివ్యక్తియు కొన్ని ఆరోగ్యసూత్రములను అవలంబించి నడువగలిగినప్పుడు దేశ ఆరోగ్యము బాగుగా నుండును.

1. మంచి ఆలోచనములను చేయవలయును, ఆలసత్వమును, దుశ్చింతలను త్యజింపవలయును. 2. రాత్రింబగళ్ళు మంచిగాలిని సీల్చుచుండవలయును. చక్కగా నిలువబడి యుండవలయును, చక్కగాకూరుచుని యుండవలయును. ప్రతికార్యమునందును పరిశుభ్రతగా యుండవలయును. 3. మనము పరిశుభ్రతగా యుండవలయును. మనచుట్టునున్న వారందరును పరిశుభ్రముగా ఉండునట్లు చూడవలయును.

(11) మాతృభాష - మాతృభాష చక్కగా నేర్చుకొనవలయును. మాతృభాషతో ఇంగ్లీషు, ఉర్దూ మొదలగు మాటలను ప్రయోగించి పులగం తయారుచేయుచుండుదురు.

భాషామాధుర్యముగాని, భాషాభౌన్నత్యముగాని, ఉత్తమ భాషప్రకటనగాని, సాహిత్యలభివృద్ధిగాని మాతృభాష ద్వారానే జరుగవలయును.

(12) రాష్ట్రభాష — భారతదేశ సకలజాతులవారు పరస్పరము మాట్లాడుకొనుటకు అంగరికి అనుకూలమైన సాధారణభాష, లేక రాష్ట్రభాష అవునరము. భారతదేశ ములో అన్నిభాషలకంటె హిందీభాషలోనే ఎక్కువమంది మాట్లాడుచుందురు. అందువలన హిందీభాష యేరాష్ట్ర భాషగా యుండవలయును. కాంగ్రెసుకూడ యీవిషయ మును ఆంగీకరించినది. అందరును ఒకేభాష నేర్చుకొనినచో భారతదేశములో ఐకమత్యతకు ఎక్కువ అవకాశముగలదు. ప్రతివారును యీరాష్ట్రభాషను నేర్చుకొనవలయును. నిర్మాణకార్యములు గావించువారు రాష్ట్రభాష ప్రచారము నకు విశేషప్రయత్నము చేయవలయును.

(13) కిసాన్ లేక కృషివలుడు — భారతదేశములో గల నలుబదికోట్ల ప్రజలలో దాదాపు ఇరువది ముప్పదికోట్ల ప్రజలు వ్యవసాయదారులై యున్నారు. వారి చేతులలో ఎట్టి మహత్తరశక్తి గలదో వారికి తెలియదు. భారత స్వాతంత్ర్యము కొరకు ఖరెట్టి మహత్తరకార్యములు చేయగలరొకారెరుగరు.

కృషీవలురకు పెద్దపెద్ద విషయములను గురించిగాని, అహింస, రాజనీతివిషయములుగాని ప్రధమమున బోధింప వలసిన అవుసరములేదు. వారిద్వారా కార్యములు చేయించ వలయును. 'చంపారణ సత్కాగ్రహము' 'బార్డోలి సత్కాగ్రహము' మొదలగు పుస్తకములు చదివినప్పుడు గాంధీ మహాత్ముడు వ్యవసాయదారులలో యేవిధముగా పనిచే నదియు బోధపడగలదు.

(14) శ్రమికులు లేక మజ్దూర్ — మన దేశము మిల్లులలో, కార్ఖానాలలో పనిచేయువారితో శ్రమికులములను స్థాపించవలయును. ఈ సంఘముతరపున వారికొకటి వారిపిల్లలకొరకు పాఠశాలలను, గ్రంథాలయములను కొల్పవలయును. వారి ఆరోగ్యముకొరకు ఔషధాలయమును స్థాపించవలయును. స్వాతంత్ర్యము కొరకు వారినితొడ తయారుచేయువలయును.

(15) ఆదిమవాసులు—ఎరుకల, యానాది, కోయ లంబాడి, జాతులు ఆదిమవాసులు. భారతదేశములో దాదాపు రెండుకోట్ల జనాభా గలరు. వీరికి కూడా విద్య నేర్పి చక్కని పద్ధతులు నేర్పి ఉత్తమపౌరులనుగా తయారుచేయువలయును

(16) రోగులసేవ — పత్రికాగ్రామ, పట్టణములలో రోగులు, దుర్బలులు, వృద్ధులు, గుడ్డివాడు, ముక్కురోగులు

అనేకమంది గలరు. వీరందరికి తగుసేవ ఉపచారములు గావింపవలయును.

(17) విద్యార్థులు—విద్యార్థులే దేశమునకు అగ్ర నాయకులు. సిర్కాణకార్యములు వారిద్వారానే చక్కగా నెరవేరగలవు. వారినుండియే దేశనాయకులు బయలుదేరగలరు.

గాంధీమహాత్ముడు విద్యార్థులకు కొన్ని కార్యములను నియమించినారు.

(1) విద్యార్థులు ఏపార్టీలలోను ప్రవేశించకూడదు.

(2) రాజనీతిక సమ్మెలలో వారు పాల్గొనకూడదు. వారి అధికార విషయములలోను, వాంఛలవిషయములలోను అట్లు చేయవచ్చును. వారు ఐకమత్యముతో, నమ్మితో, శాంతముగా సత్యము కొరకు సమ్మె జరిపిన యెడల జయము తప్పక చేకూరును.

(3) వారు నూలు వడకవచ్చును. నూలు వడకుటతో దేశస్వాతంత్ర్యమునకు యెట్టిసంబంధము గలదో గ్రహింపవలయును.

(4) ఖద్దరు ధరింపవలయును. కుటీరశిల్పములను ప్రోత్సహింపవలయును.

(5) జాతీయపతాకముగల బ్యాజ్ లను ధరింపవలయును. బలవంతముగా ఎవరికి ధరింపచేయవలదు.

(6) తక్కువకులస్తులను తమసోదరులనుగా భావించి ఆదరింపవలయును. హరిజనులు, యితరమతస్తుల పిల్లలను స్నేహముతో చూడవలయును.

(7) హతాత్తుగా ఎవరికి దెబ్బతగిలినను, అపద సంభవించినను ప్రాథమిక చికిత్స చేయవలయును. గ్రామములోనున్న వారందరికిని విద్య నేర్పుటకు తగు యేర్పాటులు గావించవలయును.

(8) రాష్ట్రభాష తప్పక నేర్చుకొనవలయును.

స మా ప్తి.

